

סדור

תורה אור

תפלות ישראל

על פי נוסח הקדוש האר"י ז"ל

עם כל הדינים והמנהגים. כאשר יסד והכריע אדמו"ר
כקש"ת מהור"ר שניאור זלמן זצ"ל מק"ק לאדי
בעל התניא והשו"ע.

כמו שנדפס בשקלאב וקאפוסט בהיי הרב המסכר ז"ל, ובהוצאה זאת
הוסרו כל השכושים שנפלו בו ברבות הימים בדפוסים שונים. והוגה
בתכלית הדיוק.

גם נלוו עליו תורה אור מראה מקומות לפסוקי תנ"ך.

ועתה נוספו בו על כל אלה :

- (א) קריאות והפטרות לשלש רגלים וזוה"מ ור"ה. הנוכה ופורים ותעניתים.
- (ב) סליחות לבה"ב ולתעניתים ולתחלואי ילידים ר"ל.
- (ג) תפלות לעצירת גשמים ולרבווי גשמים.
- (ד) הרחמן לברכת המזון של ברית מילה.

וגם חלק שני

מחזור לר"ה ויוה"כ



יצא לאור בהגהה מדויקת וכמה הוספות ע"י אגודת חסידי חב"ד העולמית
ברוקלין, ניו יורק

מפתח

<p> א צט א סדר קריאת שמע על המטה " קב " חוקן חצות ב קיב ב סדר נטילת ידים לסעודה ד קיד א " ברכת הנטין " קכה " דיני הלולב וההלל " קכו " מוסף לראש חודש ב קכב " מוסף לשבת וראש חודש " קל " סדר עירובי תבשילין א קלא א סדר עירובי חצרות " " סדר עירובי תחומין " " סדר חפלת שלש רגלים " קלב " הוכרת נשמות (יזכור) " " מוסף לשלש רגלים ב קלו ב סדר קידוש ליום טוב " " ברכת של ב קלו ב ברכת גשם " קלח " סדר התרת גורים " קלט " קידוש ראש השנה א קמ א חפלת ראש השנה ב קמב ב אבינו מלכנו " קמג " סדר תקיעות " קמד " מוסף לראש השנה א קמא א סדר תשליך " " סדר כפרות א קנא א חפלת יום כפור ב קנב ב מוסף ליום כפור א קנא א סדר עבודה ליום כפור " קס " חפלת נעילה א קסא א סדר הושענות ב קסט ב סדר הקפות בשמחת תורה א קעא א דיני תנוכה " קעב " סדר קריאת המגילה " קעג " סדר בדיקת החמץ " " סדר קרבן פסח " " סדר הגדה " " קידוש לשלש רגלים א קסד א ספירת העומר ב קסח ב הגות לסדור הישן א קסט א סדר הקריאה ליום ב קסו ב סליחות ב קסב ב סדר הקריאה א קסג א סדר הסליחות א קסד א רבנות א קסו א רבנות </p>	<p> אלהי בית וקודות גיבת חולקת הגרות " " הפרשת חלה א ד " השכמת הבוקר " " סדר הנטילה " ה " נוסח ברכות השחר ב ו " הקדמה ח ח " הלכות ציצית א י " הלכות תפילין וק"ש ב יא ב סדר שחרית א יא א ברכת כהנים ב לב ב ברכת הגומל ב ס ב חפלת הדרך א מא א חפלת חלום ב " סדר המילה " " מדין הבן א מב א " הכנסת שבת א מג א הלכתא ורתא לשבתא " מד " סדר כניחת ערב שבת " " סדר כניחת ערב שבת א מו " קבלת שבת א מט " חפלת ערבית ב נו ב קידוש ליל שבת א נו א שחרית לשבת א סח א פתיחת הארון לשבת " " לשלש רגלים ולריה ויוהכ"פ ב ע ב ברכת הגומל " " ברכת האב לבר מצות בנו " " ברכות הפטורה א עב א אמירת התלים בשבת מברכין א עג " סדר הפטורות " " לוח המילדות והמוצאים " " לשנות תשי"ג א עד " חפלת מברכין החודש " " חפלת מוסף לשבת א עה " סדר קידוש ליום השבת א עח " חפלת מנחה לשבת א עט " סדר סעודה שלישית א פב " סדר סעודה שלישית ב " סדר פיקי אבות א " סדר הבדלה א צא א קידוש לבנה א צב א סדר ברכת המזון א צה " ברכת אחרונה א צח " ברכת אירוסין ונשואין </p>
---	--

אבבגדהוז

חטייפכךל

מםנןסעפ

פףצץקר

ששתת

תמונת הנקודות

ד — ••••• : ••••• : ••••• : •••••

% ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ס ר צ ז ק ר ש ש ת ת

% ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ פ ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % ב ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ פ ר צ ז ק ר ש ש ת ת
 % טו טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז
 % טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז
 % טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז טז

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ברוך רחמנא אלהנא מלכא דעלמא מרא דהאי פיתא :

בְּרִכּוֹת הַדִּלְקָת הַנִּירוֹת

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת קדש :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של יום טוב :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת ושל יום טוב :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של יום הוצאות :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת ושל יום הוצאות :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של יום הכפורים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של שבת ושל יום הכפורים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והציענו
לזמן הזה :

בְּרִכַּת הַפָּרִישַׁת חֻלָּה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להפריש חלה :

מפתחות

הלכות נטילת ידים וברכת הנהגן טאדט"ר • שבכבוד חלק ראשון •

הלכות נט"י לשעודה

(א) כשם מים נגז עשה סיד • (ב) לשוך כל כל יד
 י"ט ובלא יגז כגלי בין שפיה נפשיה • (ג) פרימי
 דימי נפשה סיד נגלי • (ד) נכסה ושפוף סידים •
 (ה) להגבי ידו כשפת הכרסה וקדו הנפילה •
 (ו) הילנה שנידח והספק אהר נפילה • (ז) כשזר
 המים • (ח) עיגול סידים ונפילה בתקופה •
 (ט) הכרסה על הכעלה • (י) מלאכה שפוסלת
 המים • (יא) מים ששבו מהן כבהם מים וסוף
 וכלו וחזר • (יב) גלי שפחה לנפילה • (יג) הקון
 כגלי • (יד) כלי שלא נפשה לקנול • (טו) כח
 נגדל וקולת הנדח • (יז) עפ נחלמה הסטודס
 בתקופת המטונפים • (יח) שיטור ספת שחיב
 נגש"י ופח ספילה • (יט) הילח מיני פח מינים
 נגש"י • (כ) כ"א מטילו בתקופה • (כב) קף וקפין
 וברכה ידיו נחפה לתם ושפילן :

ברכת הנהגן

פֶּרֶק א (א ב) גרסת טולנת • (ג) מנפילין
 מקחא ודיסקא • (ד) פסח נברכה וספק
 נמין • (ה) הין לנטב לכתמה • (ו) שני מינים
 ומקו בין נהטון לפסור • (ז) נכסה אחרונה •
 (ח ב) י"א דייסא ס' מינים וזורח ודומן •
 (יב יג יד) טקח נכסה חשין ג' ואלא אכל נס
 פירות שזרבתן נגלי • (טז) חשין ג' שובר נגלי •
 (טז) פגמים ולמקוס • (יז) נכסה אחרונה קודם
 כטודס • (יח י"ב כ) ארו מין שופר כשני
 מברכה ראשונה ואחרונה :

ב (א ב ג) שיטור להסחיב נכסמ"י וממין ג'
 (ד) סיס נדפשו לאטל פדאי ומגל לאטל כדו
 נפיה • (ה ו ז ח ט) אפמיות • פרוקין פח
 כלה נכסין • שופגין • מיישא • קוקין דקון •
 מיסח מולאים • (י) לחמה לזו כהלס בתוך
 הסטודס • (יא יב) טנון • (יג יד טו) נחם אפי
 שנתבגל ושפגן מנפילין קיידיג' :

ג (א ב ג ד ה ו) סממנה שני מינים נידח •
 (ז) מיסח מנחלח • (ח עד סוף ספרק) שיקף
 ופח • דג מליח ופח • פח וי"ט • נחם ונכר סח •
 חניב • שני מקוס :

ד (א ב ג ד ה ו) דננים כהלס בתוך פקטודס •
 (ז ח ט י) מים ומקוס בתוך פקטודס •
 (יא יב) מקוס סקודס פקטודס • (יג עד סוף
 ספרק) סממנות סקודס פקטודס :

ה (א עד ט) נמלך • טקס • סיכח ספת
 (י עד סוף ספרק) פיסול מחלול ומחולן :
ו (א ב ג ד ה) מינים מרים • ומפלים • נרשפים •
 קליפות • ופאנים מרשים • (ו ז) סימני פריש
 ופס"א • (ח ט) סוף הפירות (י עד סוף ספרק)
 חיים • מטופלים • מטונפים • מוקחים • מוקפים
 פ"י דבר אחר • מל"ן פולוי"ל :

ז (א) נכסה שפול • (ב ג ד ה) מינים שנתקלפו •
 ופאנים רלויים לאכילה ופחים • משקח שפירות
 ומטואה • יין מטפלי • (ו) מזורב עם מקסין •
 (ז ח) אכילה ופחים לאכילת או לרפואה • (ט) האוב
 כחילק או דבר אסור • (י) דגש שבעלו ופירקש עם
 שארי מינים • (יא) פירות שמתקן להילח מימין •
 ווישיק מלויניק • יין שגן ששטה לרפואה •
 (יב יג) פירות שברקו או שפילן במים כלה נכר
 לאכלן עם מימיס • (יד) נחמה מימיס נגד •
 סייח • קאוש • קואס • (טו טז יז) חקק על
 מסכס קודס • (יח) מי שייח נכשים • קרל"ש
 לזומקו"ס • (יט) חקק שפירכ עם מאל •
 (כ) חקק שנתבגל עם נכר • (כא) יקוח שנתבגלו
 נחמן ובחמה • (כב עד סוף ספרק) מינים שמישקן
 או שנתבו נכשול • פאווירול • קאס מנחפין :

ח (א עד ט) שיטור ולרוף לנכסה אחרונה •
 וזכיל שנתמה ומקוס ענקים • (ט י) דבר
 שלם כגרייט • (יא עד סוף ספרק) סלח
 סחך וזומס :

ט (א ב) הפסק בין נכסה לאכילה • (ג ד) סומת
 סברות • (ה ו ז) לאחז בשפת סברת •
 נכסה כהלסונה ספוסת מין שני • (ח ט) סך
 והלד קודם אכילה • (י) סמנך לנגטל • (יא עד
 סוף ספרק) שני מקוס ודננים • ספוסים נכסה
 לאחריהם בתקופת :

י דימי קדימה נברכות :
יא (א עד יג) נברכה כהיל (יג עד סוף ספרק)
 סחייט כל פרי סח :
יב (א עד ט) נשרות סומת ופתח נב •
 (ט) שמוסות רשות • (י) טולא מילס •
 (יא) טול נון וספק • (יב) לוח מניח סאבי
 פלי • (יג) ילד אשוי זכר • (יד עד סוף ספרק)
 כסוד והסתיב על סין :

יג (א עד ח) נכסה סקיס ארנסה שרייט
 נסודות • כומל • נכין החמא • (ח עד י)
 נכסה סלח • (יד עד סוף ספרק) יקון שסח
 בקוס נפשי :



השכמת הבקר

מדרשת זאת משלת קומת חזות לילה שהיא עת רצון למפלה. ומי שאינו יכול לקום בהחלט **פל** לילה. פכ"ס יחאמך לקום בהחלט בחיזה לילה שיכול ולהיות מבגל ענדי ה' וכמ"ס כל ענדי ה' השומדים בבית ה' בזלות דייקא ובאיזה לילה שאינו יכול יחאמך עכ"ל לקום איו שעה לפני שחד השחר כמ"ס לעיריה שחר ומיד שיתעורר משנתו כדי שלא יחזור ויזין ירניל א"ע להחזוק מיד לפני מי הוא שוכב לפני מלך המלכים הקב"ה כמ"ס הלא את השמים ואת הארץ אני מלא וכו' ואילו הם שוכב לפני מלך בשר הם הים מהחייב בנפש וכו'. וסוד להרניל פאנו לומר מיד שיתעורר טסח זה מודה אני וכו' ועי"ו יזכור את ה' הנגב עליו ויקם בציאות :

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מַלְכֵּךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַזְרָתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֻמְלָה .
רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :

דלכות נטילה שחרית

לפי שנטוטה זה אין בו שום צד שמוח שאין נמחקין אף איסור לומר קודם ע"פ בעוד שאין ידיו נקיות אבל להזכיר את השם בנכונה או להזכיר ד"ה מסוי אשר עד שינקו ידיו. ולהכריח גדלת שוחר. מי שישן במנוטשו מאחר שיכול להיות שלא נגעו ידיו במקומות המטושים שנטו שדרך להיות מטושים בשול. כרי טסח ידים אלו כשרות להזכיר את השם בנכונה ולדבר ד"ה מדין החלמוד וכו'. לנגב במנוטשו קודם נטילה אפ"ס שרחה אורה עליהם. אך בזוכר החמירו מאוד שלא להזכיר השם בנכונה ולא ללמוד וכן שלא לנגב במנוטשו וכן שלא ליתך ד"ה בעוד שרות השומחה שורה על הידים קודם ע"פ שחרית. ומ"מ אם חרע מקרה שאין לו מים ליסול ידיו ג"ס כראוי בשמשים בלילה חלילה לו לנפל מד"ה עד שיזכיר היום ויסול ידיו כראוי אלא יסול חשט או ינקו בכל דבר שמקנה כדן החלמוד רק יזכר שלא לנגב לפני ולא לחזן ולא לחוסם ולא לנש ולא לאפה כגון משפרה ולחפס או לנכך דיון וכן יזכר שלא יגע במים חוד כהני ושמחה וכו"ס שררף ליזכר מאוד שלא לנגב בשום מחלל או שמקנה שלא לפחלכ וכו' להזכיר על זה השנים ביותר כי רוב חיקן המחלכים על ידן :

סדר הנטילה

לכתחילה יסול כלי מלא מים בימינו ויחשו מימינו לשמאלו ואח"כ יסוך משמאלו על ימינו ויזכר מחד משניו לשבב ליסול בסידוין כי קבלו חכמי הקבלה שאין רוח השומחה שונרת לעזרי מכל וכל עד שיסול ג' טעמים בסידוין ונס ליסול כל מרק קף היד עד תחרו לקום הרוח כי עד שט השומחה מתפשטת על הידים וזה ה"ן לו מים רבים כל כך ליסול ידיו ג"ס כראוי טסל ס"ו וינכר עמ"ס כי הכרסה לא נקטה בבטיל סעברה השומחה משל ידו בלכד אלא לפי שררף

להתקדם בקדושתו של הקב"ה ולהעביר השומחה מכל ידיו על ידי אריקת מים סודים מן הכלי כסכן שמקדם ידיו מן הכיור ולכך מנכרס אשר קדשו טו' ולקוחם הידים די נפטם אחת. ת"מ לרף שיזכר לשפך רביעה על שתי ידיו בלחת מאחר שאינו טסל ידיו אלא ס"א. נס לרף ליזכר אשילו לשבב בימינו מים הכארים נס"י לשפחה. וביטולו על ידיו מחכ כלי ומחכ חרס גבש שלא לנגב ידיו השומחה בלחוחות המים טסל פי סכלי ששפחה נמיטת היד שאינה שוליה וכן לרף ליזכר

סדר נשילה

צריך להיות לטוב בנית הכסף שלא יגלה גשח
אלא כמה שצריך ובעת שצריך ולא קודם לכן
אפי' רגע ולכן לא יגלה עמו עד שיסב ולא יגלה ב"ח
טפה מלאחריו ומלפניו עפ"י ח"כ"ש שלא ב"ח
הכסף וצ"ל לטוב שלא לגלות בשדו שלא לזרז והכרה
ואפילו בלינה כי עיקר הגישות הוא מפני הטמא
מלפני ממי"ה הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו .
ולפניו בחשכה כאורה : הנטה במקום מגולה לא יסב
ואחוריו למערב או למזרח או אפילו לדרום כמדינית
אלו שהן בלמיות מערבית לירושלים אלא יהי' אחוריו
רק לזמן אבל במקום שיש מחיצות ואפילו מחיצה
אחת יסב בלד המחיצה במקום זה וטמאה ואחוריו
למחיצה ואפי' הוא למזרח או מערב ודרום . ולהפיל
מים מותר בכל ענין ומותר אפילו מים כפמי
הרבים מפני שהם כפמי . יא' מ יס להסדוק
ללדקין . הקיטוה בניו חכמי המשנה היו מקנחים
בגירורות שהן כזו אבנים קטנים הלכות ואפי' הן
גדולות קצת כלונס וכנייה שאינו יכול להכניסן
לתוך פי הטבעת בעומק כי גולה השארית בעומק
פי הטבעת אינה אורחת לקרות ולהסתכל כשאינה
גדולה לתוך כשאות יסב שאז פי הטבעת פתוח
ואפילו בעצת התינו לפגול הנזירות לקח נהן אף
שהן מוקיף שמשום כבוד הגדיות לא גזרו . ומדת
הסדרות לרחוק במים ומי שאיטו אבטיס ומקח
באלבנותי ממש לא יקח ביד ימין אלא ביד שמאל
ולא באלבנה האמצעי סודוך עליה הרשעות
של תפילין :

ולא יטה נקביו שלא לעבור על כל חשקא
מד"ס וסוף שרנים כבר נקביו ומשמד
עלמו אך לא העמידו דגריס במקום כבוד הכריות
בנון עד שימלא מקום לטוב וכן במקום הסתק בתפלה
ואפילו בצרכות ק"ש או בלמיות הסתק דומרה
מז"ס וליך אין להסתיק בשויטל להעמיד עמו
עד שיסיים התפלה ולהעמיד עמו מפני שהם
אין בה תמוס כל חשקא בכל עת ואף אם מרניס
נקביו וי"ל שנקביו אין בה תמוס ב"ח אלא
שחברו תמוס כפמי וגם שלא יהיה עקר וי"ל סבל
שיוכל להעמיד עמו עד כדי הליך פרישה לין זו
תמוס כל חשקא ולא תמוס כפמי בן נקביו
בין בנאול"ש :

ליזר מדגרים הולנדיים וכל דבר הסוגל נגמ'
לפעולה לפי סבל העילה הספולה לפעולה אין
לברך עליה בשחר :
אם ישור כל הלילה או סביב יתן כחות פחות
חמ' באימות לא שרחה עליו רוח הטומאה
כלל וא"ל לישול ידיו נ"פ כ"א פ"א לתפלה ולא
יברך עמו"י ולא ברכת אלהי נמה אבל אם יתן
יותר מחסום בשמות אפילו יתן שנית ער"ל צריך
ליטול ידיו ג' פעמים ותכל מקום ישמש במקומות
המנוסים שנגזפו קודם העילה כדי שיברך על
נשילת ידיו לד"ס :

אם עשה לרבו קודם התפלה או טעם במקומות
המנוסים שנגזפו או חיךך בראשו אחר שפגל
ידיו כראוי ויברך כבוד עמו"י . צריך לישול ידיו
שנית במים לתפלה פ"א ומולו לחזור אחר מים
עד מיל לק"ש ולהתפלל בין בשחיות בין במחנה
וערביה (משל"כ לת"ח והוכרת העם בשאר ברכות די
בנקיין בכל דבר שמקנה) ובמך לנשילה ו ש"א ארחן
בנקיין כפי ואכוננה את מוצתה כי' לשמיט בקול
אדם ונ' וצריך לישול עד הפרק דהייט עד הגור
האלבנות לקף היד ויקח עוד מים כפמי ושספק
בפתי הדיים ו צו לנקות לקיים ארחן בנקיין כפי
אך א"ל כל ולא כח טוקן ולא מים כברים ולא שאר
דברים השתכנסים נגמ"י לסודס וא"ל לברך על
שילה ו ומ"מ לכתלה כשעור משנה וצריך
לנקבו ודעתי לפנות מיד יתחן מלברך עד יא' אהו
מבחי"ס אבל אם א"ל לנקבו ולא יסנה עד לאחר
זמן מרובה יברך מיד ובלבד שיביא מהאי לילה
ואיך כדן שאר ברכות שחבר ואפילו אם דעתי
ליטן שנית שנית קבע קודם אור היום ויאמר
לחזור וליטול ידיו נ"פ בסודקין אט"כ יכול לברך
על העילה הראשונה ולא יאמר לברך על העילה
השניה כי לא הקט לברך עמו"י אלא פ"א בשחר
בשנה שמשנה גריה חדשה וכמו כל ברכות השחר :
המהרה לברך ואין לו כלי אם משגיל בתוך
מי נבאים שיש נהן מ' סאה או בני
תפין אפי"ס שאין בו מ' סאה יברך עמו"י ואחר
כך כשודמת לו כלי ומים ישאר עליהם ג"ס ובשעת
הדחק כבאיש מלטה להיות לו כלי ומים קודם
שיעבור זמן קריחת טמא והטלה משגיל בני נבאים
ג"ס שאין נכס מ' סאה ומברך עמו"י

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּתַבְכְּמָה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חַלּוּלִים
חַלּוּלִים גְּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ שָׂאֵם יִסְתֵּם
אֶחָד מֵהֶם אִוּ אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשֶׁר
לְהִתְקַיֵּם אִפְּלוּ שְׁעָה אַחַת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רֹפֵא
כָּל בֶּשֶׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:**

**אֱלֹהֵי. נִשְׁמָה שְׁנַתְּךָ בִּי מְחֻזָּקָה הִיא אַתָּה בְּרֵאתָה
אַתָּה יָצַרְתָּה אַתָּה נִפְתַּחְתָּה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָה
בְּקַרְבִּי וְאַתָּה עֲתִיד לִפְלֹא מִמֶּנִּי וּלְתַחֲזִירָה בִּי לְעֲתִיד
לְבֹא: כְּלִזְמַן שְׁהִנְשָׁמָה בְּקַרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לִפְנֵיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲרוֹן
כָּל־הַנְּשָׁמוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְחַזֵּר נְשָׁמוֹת
לִפְגָּרִים מֵתִים:**

כל הברכות הללו מנודח אסיל לא נחייב נקן מן שמיטור כל כליה ולא סמס מדיו ולא נכס אחרים
אלא סמס ניטור כל כליה ולא נחייב נקן מיט מנודח אללא אחר שיעלה ס"ס אכל אם יין כליה
ונחייב נקן יוכל לנודח מיד מנחייב נקן ונלכד סיסוס מחלוצת לילה וליקר ואם ישיר כל כליה וסמס
קל מרעול מחלוצת וליקר יוכל לנודח סתמן לטכוי ניס אכל על שמיטה סקדס חלוצת לא ינודח אללא יסחן
מד אחר שיעלה עמוד הסחר:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַעֲוֵתֵן לִשְׁכֵבִי
בֵּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עֵוְרִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְתִיר אֲסוּרִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹקֵף כְּפוּפִים:**

השכמת הבקר

חֲסִידִים טוֹבִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַגּוֹמֵל חֲסִידִים טוֹבִים
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יְהִי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂפִי־לִי הַיּוֹם וּבְכִלְיוֹם מַעֲשֵׂי
פְּנִים וּמַעֲשׂוֹת פְּנִים מֵאֲדָם רַע וּמִתְּהַבֵּר רַע וּמִשֹּׁכֵן רַע וּמִפְּגַע רַע מַעֲשֵׂי
הַרַע מִלְשׁוֹן הַרַע מִמַּלְשֵׁנוֹת מַעֲשׂוֹת שְׂכָר מִשִּׁנְאֵת הַבְּרִיּוֹת מִעֲלִילָה
מִפְּיִתְהָ מִשִּׁנְיָה מִדְּלִים רָעִים וּמִמְקָרִים רָעִים וּמִשִּׁטְן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשָׁה
וּמִפְּגַע דִּין קָשָׁה בֵּין שָׂהוּא בְּרַבְרִחַ וּבֵין שְׂאִיטוּ בְּרַבְרִית וּמִדִּיעָה
שֶׁל גִּיהֶנֶם :

עֲשֵׂה הַחֹסֶד לְרַךְ לְיוֹסֵף כִּי מַלְךְ וְאֶסְכֵר לְדַבֵּר וְהַלְוִיָּה לֹחַ מִפִּי פִדְיָנוּךְ וְחֵן נָלִיל מִנְּךָ נִקְטָה
מִחֲסֵד הַלֵּיל וְאִילֵךְ וְאִם יִשְׁכַּח כֹּל הַלֵּיל מִנְּךָ כְּשִׁילֹךְ הַיּוֹם כִּמוֹ כֹּל בְּרַכַּת הַסֵּד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה :

וְהִעֲרַבְנָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי כָל־
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי כָל־
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּלְנֵי יוֹדְעֵי שְׂמִיךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ
מִכָּל הָעַמִּים וּנְתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה נוֹתֵן תּוֹרָה :

וְיִדְבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁחָה לְאָמֵר : (א) דְּבַר אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ לְאָמֵר
כִּי תִבְרַכְנוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם : (ב) יִבְרַכְךָ יְהוָה
וְיִשְׂמְרֶךָ : (ג) יֵאָדָר יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי וְיִתְנַחֵךְ : (ד) יִשָּׂא יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי
וְיִשֵּׁם לָהֶם שְׁלֹם : (ה) וְשִׁמּוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵנִי אֲבָרְכֶם :

אֵלֶּי דְבָרִים שָׂאֵן לָהֶם שְׁעוֹר הַפֶּאֶה וְהַפְּבוֹרִים וְהַרְאִיוֹן וּגְמִילוֹת חֲסִידִים
וְהַלְמוֹד תּוֹרָה : אֵלֶּי דְבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוֹמִיתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִתְּנֵן
מַצֵּת לְעוֹלָם הַבָּא : וְאֵלֶּי הֵן כְּבוֹד אֵב וְאֵם וּגְמִילוֹת חֲסִידִים וְהַשְׁכַּמַּת בֵּית
הַמִּדְבָּר שְׂחָדִית וְעַרְבִית וְהַכְּנָסַת אוֹרְחֵים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְּנָסַת כֶּלֶת
וְהַלְוִיָּה וְהַיּוֹן וְהַפֶּלֶה וְהַכָּאֵת שְׁלֹם שְׂבִין אֲדָם לְחִטּוֹ וּבֵין אִישׁ
לְאִשְׁתּוֹ וְהַלְמוֹד תּוֹרָה בְּגֵד כָּלֵם :

הקדמה

הקל קול יעקב ותי כתיב ואתה מחיה את כלם. ובסובו סחיש בכל יום חסדי מי
מחיש כמש מאן ליש בכל עת ורגע כמאמר ברוך עושה בראשית אומר
ועושה כי ודברה תורה כלשון בני אדם כמו שגילוי אור וחיות וכן העשמה משכל
האדם הוא מתגלה ומשתלשל בני מיני מדרגות זו למטה מזו שהם בחינת מחשבה
דבור ומעשה לבושי השכל. כך כביכול אור פני מלך חיים מרחי החיים א"ם ב"ה
מתגלה ומאיר להחיות העולמות בני מיני לבושין אלו כמה שכתוב לבושין תקנת לון
דבינייהו פרחין נשמהו כי רק כי לא מחשבותי מחשבותיכם וגו' וכתוב ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו פירש כי מחיות הקב"ה רם ונשא ומתנשא רבבות מדרגות
עד אין קץ ותכלית למעלה מעלה אפילו מבחינת השכל והכמה עילאה ואצל מבחינת
מחשבה ה"ם ובתחלת ששת ימי בראשית כשעלה ברוצני לברא העולם במחשבה
אחת נבראו כל העולמות בדרך כלל ונפרטו אח"כ בשי מאמרות בששת ימים הרי
מחשבה זו וכל האמרות הן צמצום גדול וצמצום מאד מאד ובפרט למי ידו רקיע וגי
דבאל קמיה כלא וכו'ן הדיוטא ולא אורחא דמלאכא כי: אך הנה צמצום זה גילוי
והביטות אור פני מלך חיים מרחי החיים א"ם ב"ה ה"י אז בתורת חסד חנם מרצון
העליון ב"ה בלי אשירותא דלתתא כלל. אך אחר שנברא האדם כתיב ויניחהו בגן
עדן לעבדה אלו רמ"ה ס"ע כי פי כי גן עדן הוא גילוי אור פני מלך חיים המאיר
ומתגלה בשכל והשגת הנשמות ולכן נהגין מווי השכינה הוא בחינת גילוי השכינה
ומת' גנים על ה' מקור החיים והתענוגים. אך כי הגורם המשבת האור והחיות לירד
בצמצומים עצומים לבא לירי גילוי והשגת הנה הוא על ידי אשירותא דלתתא עסק
התורה והמצות כי כל מצוה הוא כלי לרצון העליון א"ם ב"ה שלכן נקראות איברין
דמלאכא וגר מצוה עדי"ם כמו שהנה הוא כלי לאור הגשמי והנה על ידי קיום מצות
מיניעות ממשיכין חיי החיים ואור ה' בגן עדן דהתחתון בבחינת גילוי ועל ידי קול ודבור
בהלמוד תורה ממשיכין לגן עדן העליון כי כל קול הוא בחינת המשכה מהעולם אל
גילוי הדיוט השכל שבמח או השוקה שבלב באים לידי גלוי כדבור שבפה על ידי
הקל יוצא מתבל וכשארם התחתון מציא ספוי דברי תורה שהן רצונו וחכמתו
הביחודות במאצילן ב"ה בתכלית כמו שכתוב ה' ברכמה וגי (וכמ"ש בלק"א בפל"ה
בהג"ה) אוי גם שורש נשמתו למעלה מעלה המישרשת ב"ם דבי"ע גם כן מדבר וממשיך
דבר ה' ממש למטה כביכול וכמו שכתוב ואשים דברי בפיך ודברי אשר שמתי בך.
זה שאמר רבותינו חל כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו וכמו שכתוב בפיך
ה' האמרת היום האמרת הוא פועל יוצא שאתה עשית אותו אומר ד"ת כביכול כרי
לחיות לך לאלהים כי וכמו שכתוב בודי על פסוק ועשיתם אותם אדם כתיב סאלו
עטאני כביכול חזו ברוך אומר ועושה עושה בראשית ע"י התורה שנקראת ראשית
ברוך אתה ה' נתת: התורה בכל יום לכן מברכין כן בכל יום ויום כי כלם בחכמה
עשית היא תורה שכתב מלאה הארץ היא תורה שבע"ס קנינך הן הן קנה חכמה
קנה בינה וכן הן מעמי הליכות שבנמרא מאי מעמא דרבי מאיר קסבר כו' שהם
נמשכות בחכמה ובינה עילאין וכל המשכה נקרא בשם קנה עדי"ם כמו קנה גשמי
המוציא הקל מהלב גם התפשטות והילוך כח השכלי מרמז אל הלב הוא הדין

הקדמה

נדיק דקן מאד המובלעים בקנה כידוע ל"ח. אך כרי שיוכל האדם לעורר דבור העליון כביכול על ידי קולו ודבורו צריך לקשר נפשו האלקית תחלה [בבחי' העלאת מ"ג כי אין טפה זוררת מלמעלה כו'] לה אחד בק"ש שחיות וערבית (ושאר התפלה הוא ביאור הקריאת שמע כנודע) ברעותא דלכא שיהיה לבו חפץ באמת לדבקה בו כי רוח אמיץ רוח ואייתו רוח וכמו שכתוב אם ישום אליו לבו רוחו ונשמטו אליו יאסוף כמו שכתוב בוהר הקדוש וזה שכתוב ואהבת את ה' אלהיך פירוש שהאהוב ותחפץו שה' יהיה אלהיך ואתה תהא מרכבה ובטל לו מחשבתך למחשבתו ודבורך לדבורו וכן לבטל ולהפך כל המדות למדותיו יתברך כנודע שאז הוא אלהיך ובקרבך קדוש ולבשתחפץו כן יהיה כך באמת כשהיו הרברים האלה כי ודברת בס וגו' וזה הקל קול יעקב הקול הראשון מכמה למעלה מה שישאל צועקים ה' אחי בקריאת שמע וחפצים לדבקה בו ברעותא דלכא ולא להיות בפרודא חס ושלום בעזם אופן מחמת אהבה הטבעית על כל פנים ועל ידי זה האלהים יעגנו בקול מלמעלה למטה וקרא ושונה כנגדו להיות דבר ה' כמש בפיו ולכן קול זה מלא וי"ו כי וי"ו מורה על הכשבה מלמעלה מיו"ד שבראשה היא בחינת חכמה עלאה כו'. אך לפי שמודעת זאת מדה הקדושה היא אחרות והתכללות ונעץ התחלתו בסופן וסופן בתחלתו ולא בפרודא חס ושלום לכן אי אפשר גם כן לקול התרתון מכמה למעלה לקשר נפשו בה' אחד בקריאת שמע בקשר אמיץ וחזק ולדבקה בו באמת לאמיתו בלי המשכת קול העליון מלמעלה לכמה על ידי קנה העליון קנה חכמה קנה בינה כו' וכנודע נ"ב שלכן נקראו חכמה ובינה עילאה בשם אבא ואמא שהן הן המולידות המדות אהבה ויראה כו' (גם נודע מהרא"י ד"ל עאפ"י בעלויות עולמות עליונים אי אפשר להתחנן לעלות למעלה בבחינת מ"ן עד שתרד תחלה הארה מלמעלה) אך בהיות כי הכלית בריאת עולם הזה כדי להיות לו דירה בתחתונים דוקא כמ"ש ויטלא כבוד ה' את כל הארץ דייקא בבחינת גלוי אחרותו ויתודו יתברך כמו שכתוב ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו וגו' כי עין בעין יראו וגו' וכמו שהיה מעין זה בסתן תורה שעל כל דבור פרתה נשמח. אבל לימות המשיח ותחיית המתים שיורכך תומכויות עולם הזה יוכלו לסבול לקבל הארה יותר גדולה לאין קץ בבחינת גלוי לעין כל בשר והשתגם שכל אחד לפי השגתו מראה באצבע עי"ם ואומר גנה אלהינו זה קיונו לו וגו' אך כי הוא הגורם המשמעות יודעת אור ה' לתחתונים פמש בבחינת גלוי בזה הגה הן הן כל המצות מעשיות בכלל כנ"ל (וכמ"ש בפל"ו ול"ו) ובפרט מצות הצדקה השקולה כנגד כולן שלכן נקראת בשם מצוה סתם בירושלמי לפי שענינה ומהותה היא השפעת חיים הן וחסד למאן דלית לה מגרמיה ולהיות רוח שפלים כו' ובאתערותא דלתתא זו היא אתערותא דלעילא להמשך הארת אור פני מלך חיים מחיי הדיים א"ס ברוך הוא לעולם הזה השפל והתחתון שבכל הכרונות בתורת חסד תנם מרצון העליון ברוך הוא כאור שבעת הימים של ימי בראשית

שראור בחסד תנם כנ"ל §

ובזה יובן מה שכתוב במשלי כן צדקה לחיים פירש שן בסיס ומסכן בפי' רש"י במלכים וד"ל שהצדק הוא מסן לחיים עליונים הנמשכים מאור פני מלך חיים א"ס ב"ה לעולם הזה הנשמו להחיות רוח שפלים בו וזהו שכתוב בצדקה תבונני פירש שהיה מסן לשבתו יתברך רק שבעת גנה תומכויות עולם הזה הנמשך מקליפת גנה מסתיר ומכסה על אור פני מלך כו' עד שת קץ אשר שם לחיטך ויצא כסרק

הקדמה

חצו כלומר כמו שהברק יצא מתוך עבים חשוכים שזהו נגזר בתוכם ומבריק ומאיר
 בכל השלם. כן יצא אור ה' הורוע ונגזר בחשכת תוסריות שלום הוה על ידי מעשה
 הצדקה הנקרא בשם ורישה וזרע צדקות וכמו שכתוב אור וזרע לצדיק ח"ש הקל קל
 יעקב וי"ד עקב הוא בתי' היות ואור המלוכש בעולם הוה השפל המכונה בשם עקב
 על ידי מעשה הצדקה במדת הרחמים שהוא מרחו של יעקב וכמה שכתוב וצדקה
 ביעקב אתה עשית. גת קל הוא בחינת המשבת היות מאור פני מלך לפנימית
 והוציאת השלם על ידי קל ודבור בתלמוד תורה ויעקב הוא בחינת ההמשכה בבחינת
 גלוי לרוצינות שלום הוה וחימיותו על ידי השפעת דומד ודחמים לרוצינות רוח שפלים
 בגל' כדי להיות לו דירה בתחתונים דייקא בגל'. וי"ש בגמרא (פ"ק דנ"ג דף ז"ד)
 ר"א יהוב פרופה לעני יוהרר מצלי שנאמר אני בצדק אחזה פניך אתוה דייקא ויהא
 בחינת גלוי אלקות בגפש השכלית המשכלת ומתבוננת בגדולה ה' השורה במוח ומנפש
 השכלית אל נפש הרוצינות שבלב על ידי מעשה הצדקה כי נפש הרוצינות היא בחינת
 הרוצינות לגבי נפש השכלית וזו לשון מצלי שהוא לשון הויה והמשכת אלקות מלמעלה
 שדועלם אל הגלוי בגפש ובעולם וזו בא"י שיתגלה שם הי"ה ברוך הוא בעולם
 ובגפש השכלית הרוצינות שבלב כאלו הוא לכת כמש וזו אתה. ובחינת גלוי בגפש
 הוה התחמכות המדות שבלב לה' לברו וזו לשון אלהינו כמו אלוהי אברהם שהוא
 בחינת מרכבה כו'. וזו ענין כללות התפלה כולה שהוא ביאור הק"ש להתגלות שם
 הי"ה המדה על יתדא עליאה כי להיותו מוה הכל מאין ליש תמיד בכל רגע לזאת
 כולא קמיה מלא ממש וזו הוה הוה ויהיה בלי עום שנוי כו' וזו ענין כל ברכות
 השדד ומסקי דמרה וברכות ק"ש ותפלה דרך כלל. ודרך פר' הוה הוא מבואר במלה
 ברוך לשון בריכה והמשכה מהשלם עד השלם מעלמא דאתכסיא לעלמא דארגליא
 הנקרא אתה. וזמא תלי עמו ישראל ומברך השנים עי"ם הוא הכלי שבו מתגלה
 אלקותו יתברך שמו למטה בגשמות כשנותן חיים ובריאות לחלים וברכה על פני
 הארצה כו' וכמ"ש בודר דליה ברכתא שריא באתר ריקניא וזו הקל כו' בה"א הדיועה
 וחסר ויו' שהוא קלא פנימאה שבלב כמ"ש בודר הקדוש הדיעו התפלה כולה שכל
 כוונתה היא בקשת גלוי אלקותו יתברך צריך לומר בקשה זו מעומקא דלבא כמ"ש
 ממעמקים קראתך ה' פירוש קראתך כאדם הקורא את חברו לבא אליו עי"ם. אך
 עצה הועצה להיות קריאה ובקשה זו מעומקא דלבא להיות מסארי דרושנא בכל
 לילה בתקן חצות או בקריאת שמע שעל הכפפה לשמע מירוח בגפשו מכל מעשו
 ודבוריו ומחשבותיו אשר לא לה' המה סיום היותו ויוסף דעת התבוננות בגדולת ה'
 יוסף מכאוב בגפשו על אשר בתבל בא ובחשך תצלמות ילך רוב הזמן כו' אך הסבה
 לזה היא וזו סמכת בחינת גלות השכינה כביטול הוא בחינת הסתר אור פני מלך
 בלבוש שק כמו שכתוב אלביש שמם קדרות ושק וגי ומיכוב ואנכי הסתר אסתיר פני
 גוי. וזו שאמרו רז"ל במשנה אין עומדין להתפלל אלא מתוך טובד ראש פירש עי"ד
 שארז"ל (פ"י דמסנהין פמ"ט ס) שכינה מה לשון אומרה קלני מראשי ופירש' ראשי כבוד
 עלי ומתוך טובד ראש יבא אתי כך לידי שמחה היא שמחה דגפש המשכלת ומתבוננת
 בגדולה א"ס ברוך הוא עי"ם עצה הועצה בלקי"א פרק ל"א ופרק ל"ב שם באריכות וכמו
 שאמרו רז"ל בבבליא אין שומדים להתפלל אלא מתוך שמחה כי ב' המאמרים שבמשנה
 השברייחא שלין בקנה אחד תבובר ראש עם השמחה שאמרו כך מבואר בל"א שם

הקדמה

ה

באריכות. והנה בשומו זאת אל לבו קודם התפלה וראי יתפלל ויבקש משמקא דלבא על בחינת גילוי אלקותו בגופו ושולם וע"י זה יכול ג"כ לטקף יצרו ללמוד הרה"ב יותר מרגילותו וכן בכל עת ובכל שעה שאפשר לו כמאד"ל כל שאפשר לו לעסק ואינו עוסק עליו נאמר כי דבר ה' בזה הברית תכרת הגופו ונ"י היינו הסתלקות אלקות חס, שלום כנ"ל וכן בצדקה כי הן המשכת גילוי אלקותו יתברך בפועל ממש בפנימיות וברוצניות שהן דבור ומעשה כנ"ל והתפלה היא רק בקשה שיהיה כן בפועל ממש ואם כן אם אינו עושה כן בפ"מ הרי זה תפלת שוא חס ושולם וזה עונשו שמוסינים לו כל המגיעות סבות המורדות ומבלבלות אותו ברבות מחשבות של הבל הבלים כי קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת כתיב ובוהו יובן מה שכתוב במשל מסוד אוננו משמוע תורה גם תפלתו תועבה כי דובר שקרים לא יכון וגו' וזה הקל קל יעקב שהיא מדה אמת כמו שכתוב תתן אמת ליעקב וגם מדה היא מדה הרחמים לעוד תתלה רחמים רבים בתקן חצות וכחאי גונא במידת גופו על ידי זה בא לבחינת הקל שהוא קלא פנימאה עוסקא דלבא כמו שכתוב בודי הקדוש :

הלכות ציצית

כל איש ירא' ו' וחסך במחציתו לקיים מצוה ציצית
 כל היום לר"ה צריך לזכור בע"מ שלנו להיות
 פתוח לגמרי מנ' לרדדו ולא יחבר עם אטילו
 בקרבים ומנ"ש בחסירה אפי' מחציו ולמעלה ואין
 צריך לומר שלא לעשות בתי ודשוות ורוחב הסלית
 קצן צ"ל אמה של תורה שהיא רוחב כ"ד גודלין
 מרווחים מחדש טיטו האורך שלאחריו מניח
 הטואר ולמטה צ"ל ג"כ אמה של תורה מרווחת
 בכדי שיסיה עם אמה על אמה שלם עד החלת
 נקב בית הטואר שלאחריו והאורך שמלפניו חסוף
 נקב בית הטואר עד למטה צ"ל גם כן אמה של
 תורה ורוחב אמה וממלא כל האורך שתי אמות
 לבד מניח הטואר שהוא נקב שיש בו חסרון ואיט
 עלה למדת שיטור סלית וזוה מקיים המצוה
 לר"ס. ובקפנים שגישו לחסוך דהייט מן שם
 שיש עד כן י"ג אפסר להק' ולחסוך ע"ד האומרים
 ששיור נגד להתחייב בציצית הוא אמה על אמה
 בגוד וכל השיטור הוא של כרוחב ואורך הסלית
 קצן צריך להיות טולו מופשט ומגביש את הארס
 בכל השיטור הוא טולו כמ"ש אשר תכסה זה
 דיקא ולא יתקבל ולא יתקמח כלום משיטור הוא
 כי מקום הנקפ' או הנקמח אינו שולט מן המדה
 וארץ הסגנוה ע"ד תמיד כל המזכיר לקיים מצוה
 ציצית כל היום וגם צריך לזכור להיות שיטור זה
 ברוח עם עורף משע ברוחב הסלית קצן ולא
 בלחטום כי זהו דבר הקשה לזכור שיסיה מופשט
 כ"כ השיטור טולו ברוח. וגם כסוף לזכור להיות
 שמי לדי בית הטואר למעלה אלל הטואר חטוטי
 זה לזה על ידי קפירה במחיצות או על ידי קרטיס
 בכדי שיסיה החוה מוטוס משע כמ"ש בכתבי
 תלמודי'. הנקב שמתניס בו חוסי הציצית צריך
 שיסיה רוחק מסוף הכנף כאורך מלא קצר לגודל
 עד שוף הספורן הייטו כל אורך פרק ראשון לגודל
 מחדש ציטו ברוח ולא בלחטום עד רוחב שלם
 גודלין ולה עד בכלל אלל פחות משע ובהרקה
 א' לנחת לכל הדעות צ"ל מסוף רוחב הסלית
 סהא לקחת המחטקף וגם מסוף אורך הסלית
 סהא רוחב המחטקף בסלית גדול שמתחטקף בו
 כמו שיה' וכן צריך להרחיק בסלית גדול שמתחטקף בו
 וברחב רק סכסלית גדול ישעש נקב אחד לגד
 ויכניס בחוטו סד' חוסיין ויפסל לחי וימחטה
 לזרז הסלית שהוא למעלה ממלא קצר גודל חוסיין
 על ידי הסלית למעלה ממלא קצר גודל חוסיין
 הסלית שלמטה שאלאר ועשו להם ציצית על כנפי
 ולא כנפי אלל עובב הכנף למעלה ממלא קצר
 גודל החוסיין. [בכ"ס וגם צ"ל הציצית חולט
 ומשפטה פרוח מנחת ומנה על קץ החיות ולכן
 רח"ל

לא יקשרנה על שולי הסלית למטה שהוא אורך
 הסלית שנמלאת תלויה בלפי הקרקע ולא על הקצן
 בנכסות ההחנות אלב בנכסות הסליונות יש כן
 חילוקים כפי השיטה במש"ת. ולא די כמה
 שהקב שבו מכניס החוסיין הוא למעלה מקצר
 גודל שאלאר גדליים תשעה לך על ארבע כנפות
 שיהא בגדיל נעשה עובב הכנף ומתקבב עד הקצר
 הראשון אינו נקרא גדיל עדיין [שלכן איט שולט
 בחשבון מדת אורך הציצית שהוא רחב י"ב גודלין
 אחר שנכסלו לח' חוסיין וצ"ל שיטור זה מלבד מה
 שמתקבב עד הקצר] ואם הסלית דקה ורוכה ואיט
 תטור חתיכת נגד [שקצין כנפות] בנכסותיהם
 להקשות ולחוקק כחשוב מקדש ולזאת גם אם
 יסדק וידחק קצר הראשון על ידי הסלית לא
 יועיל כלום שלא תרד הציצית אח"כ ממקומה למטה
 ממלא קצר גודל בקל וממילא וטורח הוא ליעין
 ולהשניח על זה תמיד ובפרט נשעת החפלה אי
 שיה טובה לו לעשות עוד נקב קצן מסוף לשפת הסלית
 שמהרה לרחבה למעלה מקצר גודל מהחיות שלמטה
 ולהשניח שם חוט הכורך שהוא האורך אחר ששעה
 הקצר העליון כדאי קודם שיתחיל לכרוך. ובדורות
 המבטו והגמרה היו ששים הנקב סמוך לשפת
 הסלית מחדש ועל ידי זה סיחה הציצית מהדוקת
 לשפת הסלית ולכן היה די להם באורך ד' חוסיין
 ברוחב כ"ד גודלין לבד לפי המתקבב ואילו נחשב
 מהגדיל מאחר שיהיה הקצר מודקב כאר הקפריס
 נרם כעון דא צריך לאדושי שיה שנתבאר כאן
 בפתח שקפירת הציצית על הכנף הוא על ידי
 הסלית ברוחב האין הפרט והבדל בין כמות
 ההחנות לעלויות זהו לפי מנהג שנתפסה ביטו
 להגביס ידי הסלית על הכנף מכאן ומכאן כדי
 שיסיה ב' ציצית לאחריו ושנים למניו להיות משובב
 במטה ואי גם ציצית העלויות הקפירות על רוחב
 הסלית הן נוספות ותליון על הקצן ולא כלפי
 קרקע אלב לפי מנהג השולט שחין מגביסין הארדיין
 על הכתופה אם יקאר הציצית על ידי הסלית
 ברוחב הסיס תלויה כלפי קרקע ולא על הקצן
 לכן צריך לקבוע ב' ציצית הסליונות על עליונית
 הסלית שהיא ארבעה למעלה ממלא קצר גודל
 מהחיות באורך הסלית. אמנם דרך הסובב וסיטור
 הוא לנחשו כמנהג תלמודי' בספר עניד ומינה
 והוכח גם כן במ"א וגם ע"ס העולה הנה אמת
 נכון הדבר שלא להיות עיקר עשיית הסלית
 באחריו לבד אלל להיות משובב במטה גם חופטיו
 עד למטה מהחוט כמו מלאחריו כמו שהוא דרך
 רוב המלגושים וככה היה המנהג בימי חכמי
 הגמרא וכן היה המנהג עדיין בימי רמ"א כמו
 שכתב

שכתב ה"א והייט של ידו שיעסוף ראשו בח"י
השמאלי של אורך הסלית וכקף השמאלי העליון
יהיה על החזה או סמוך לו והוא אורך סלית
סימני יסבב למנין עד למטה המחוס ברוחב אמה
שישור רוחב הסלית שהייבנת בל"גית גרין להיות
טול מוספס ומלגישו כ"ל . וכקף העליון סימני
ישלך ע"ג הכסוף השמאלי לאחוריו (כדליתא
במדרש הונא בב"י) וכקף התחתון סימני יבנים
על גב ידו הימנית בענין שהל"גית הקשורה על
שולי הסלית למעלה ממלא קשר אגודל מהזיות
היא תולה ומנספת על הקרן ולא כלפי קרקע .
כן יקשר ל"גית העליונה הימנית של עליונית
סלית שהיא ארכה למעלה ממלא קשר אגודל
מהזיות וההיה תולה ומנספת על הקרן מאחוריו
למטה מכתף השמאלי וככה יקשר גם כן ל"גית
העליונה השמאליה התלויה ומלגישו אצל ל"גית
התחתונה השמאליה יקשר על ידי הסלית ברחבה
(וכמ"ס בנה"מ בשם מבר"ם שיש כקף שהולה זו
הל"גית ברוחב סלית כפי עשייתה) שהיה תולה
ומנספת על הקרן כי כקף התחתון השמאלי הוא
משולש והוא למטה מיד השמאלי ולא על גב
ידו כקף התחתון סימני וכן ל"גית שמלגישו
לפי סדר עיפסה שהן העליונה השמאליה והתחתונה
הימנית והשתי שמלאחוריו כן העליונה הימנית
שלמטה מכתף השמאליה והתחתונה השמאליה
הוא סמוך קצה לאחוריו ומלא ע"י מתיחה
כקף העליון שמוטט ומשליכו לאחוריו על גבי הכסוף
השמאלי ומלא מסיבב במטה ככה יהיה ממוסף
כל שעת הפסול . אמנם יתיק אחר ברכת להעטף
בל"גית סד כדי היולך ד' אמות יהיה עטוף
בעיפסת השמאליים ממש כמ"ס בכהר"ו"ל
דע"י להגביה גם כקף התחתון סימני ולהעטפו
על כתף השמאליה לאחוריו רק שיהיה גם או
להיות עטוף מלגישו ברוחב אמה מוספס ומלגישו
בג"ל ולאחא בעליות שלט שאינן ארוכות כ"כ
ה"א או להגביה גם כקף התחתון השמאליה להיות
נפשו מלא שחלו על גבי החזה או סמוך לו כדי
היולך ד' אמות אחר הנכרה כמ"ס בקצה כהר"ו"ל
(כמו שכתוב לקמן) אלא אם כן יבנים שולי הסלית
על גבי הכסוף מלאחוריו ויכריס סביב לצדו כמו
שנאמין קצה חו שנגס גדולה כי עיפסת הראש
גלו עטוף הנוף לא שמה עטיפה לדברי הכל לענין
ל"גית ואין בה שום מזה כלל לדברי הכל . ובסלית
קצין יש לעשות ב' נקבים מרוחקים כמלא קשר
גדול בצורך ורוחב ויכריס ד' רופין בנקב זה
ויב"אם בנקב זה ויכסלה ויקשרם ויהדקם סמוך
לגבד ממש כדי שיהא הקשר הראשון למעלה מקשר

לדברי

הלכות ציצית

או אפי' חוץ הגדיל פסולה. אבל אם נספק אם
מן הראשין היוצאין חוץ לגדיל כשרה אפי' נספק
לגמרי ואם נספק כי ראשין אפי' יוצאים מגד אחד
של הקשר אם לא דקדק בעת עשיית הציצית
שיצו ד' ראשין עומדים לעולם מגד אחד פסולה
אם לא נשתיר בנחת מהם כדי ענינה וכל שכן
אם אחד יוצא מגד זה ואחד מגד השני ואם
נספק ג' ראשין סבול בכל ענין אפילו נשתיר
בכל אחד מהן הכרנה יותר מכדי ענינה וכן הדין
אם נחפרק החוסיין מפירתן :

בבל יום כשמתעסק בהם קודם הכרנה יצין
ויבדוק בחוסיין אם הם כשרים ובשרם
על הכף והגדיל. גם צריך להסיר החוסיין זה
מה קודם הכרנה ואם נשחטה לנא לבית הכנסת
ובעד שיבדוק או ימיד החוסיין יחבטל מלהחטל
עם הציצוץ אין צריך לבדוק ולא להסירין :

לדבר הכל מותר שאין הקשר בשיעור הכף
פגמו. ואם לא נקשר ונספק הכף לגמרי מהשליש
אלא שאר מחובר במטהו מזה להעלה משלם
לצבעת השליש או מחובר בשליש ברחוק ג'
לצבעת מזה לא נפסלה הציצית הראשונה ויחזור
ויחפור הכף עם הציצית להפליט בחוסי' משי אבל
אם נספק לגמרי יש אומרים שנספלה ציצית
הראשונה וי"א ש"א חנור משהו אינו
מועיל להכשיר הציצית הראשונה על ידי שיחזור
ויחפור עד שיהיה מתחבר בשיעור רוחב ג' לצבעת
אוי כשרה אפילו בלא חפירה ויש לחוש לדבריהם
במקום שאפשר וכל האצבעות הן ברוחב גודל ואם
הציצית ארוכה יותר מ"ב גודלן צריך להיות
גדיל שכן הכריעות והקשרים יותר מד' גודלן כי
לכתחלה צריך להיות גדיל שליט ועקב ג' שליטים *
אם נספק אפי' חס' שיקרו דמיט על הכף

בשפת נדיקת הציצית יאמר זה :

בְּרַכְוּ נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהוֹדָר לְבָשֶׁת:
(ג) **עֲזֻתָּה אֹדַר בְּשִׁלְמָה נִטְמָה שְׁמִימִים בְּיָרִיעָה:**

בהתעסקו ימין שלוש הקצ' להתעסק בו כדי שחזור כל מטתו לפסוקם שגמור וריתים חס'
והכרנה גו' :

הטעמה צריך להיות משומד ונס הכרנה צריך להיות משומד לכהלה וקודם שיחול להתעסק יברך :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהִתְעַסֵּף בְּצִיצִית:

דיכמה ראו והתעסק כעשיית השמאלים
דמיט שיכרך הסלית עם הכ' בנשות
אל ד' ימין טכיד שאלו ויחזיקו לאחוריו דרך
אל שמאל וכו' כנפוח האברים על ד' שמאל ימין
דרך הכיס ומתחיל כל כד' ציצית מגד שמאל
שחם לגמרי וחסים לאחוריו וצריך שיכא משקף
מלפניו ומלאחוריו עד הכוח (ואין צריך לכסות
דלמו עד סוף) ויפחד כי משקף (לפחות כדי

ובשפת טעיסת הסלית גדול יאמר זה :

מִהֲיֵךְ חֶסֶדְךָ אֱלֹהִים וּבְגֵי אֶדָם בְּצֵל בְּנִפְיָה יִתְקוּן: (ה) **יִתְקוּן**
מִלְּשׁוֹן בִּיתְךָ וְגַחַל עֲדֻנְיָה תִשְׁקֶם: (ו) **כִּי עֲמָךְ מִקּוֹד הַיָּיִם**
בְּאֹרְךָ נִרְאָה אֹדַר: (ז) **מִשֶּׁךְ חֶסֶדְךָ לְיָעִיָּה וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל:**

וכן בנפילות קמית שלמו אם רחם לנכר פגמו
שג' שיעור רחמי לקמית והתעסק בו בכושר
לפניו כדי לברך להתעסק ויפחד כי משקף
לפחות כדי לברך ד' אמות וח"כ יתעסק משל
לש

הלכות ציצית

הלכות תפילין

אור שלגם הפלטה גדול יפה תפילין כדי שייהו עליו לפחות בשעת קריאת שמו והפלה ויכוין בנהגתו שטח הקב"ה לכתוב ד' פרחיות אלו שיש בהם יתור שמו ויפילת המרים כדי שזכור נשים והטליות ששעה עמנו שהם מורים על יהודו ואשר לו הכח והממשלה לעשות בעליונים ובהחיותם כרצונו. וזוהי להכין על הירושע כנגד כלב ועל הראש עד המוח כדי ששעבד הסמטה שהיא במוח וגם האוזות ומחשבות לבטל לעבודתו יתברך שט"י הנחת תפילין זכור את הטרור וימשיע הנאחזים : **יש** טובין להניח תפלה ש"י מיושב מפעם שנחבאר בויתר ומברכין ג"כ מיושב :

מקום הנחת תפילין על יד צד שמאלו צריכה הכשר שנתקן שכן המרפק שרץ פליגיניגין להכתף וזה המקום נקרא קיבורה ולא יניחוהו למעלה מחצי הכתף ולא למטה בתהיחיו ממנו למטה מן הקיבורה שנאמר ושמחת את דברי אלה על לבבכם ריב"ה שהיא שמינה כנגד הלב וזהו קיבורה שהוא מסוון ממנו כנגד הלב. ולכן צריך שיפס את התפלה של יד לצד הכף ממש בענין ששייכות את וירשו למטה האף התפלה של יד מסוננת ענן לבו ממנו ויותר בלא יסיה דבר חוץ מן התפילין נצברו :

אסור להסיה דעתו מהתפילין על זמן שהן עליו ואינו נקרא היסח הדעת אלא כשעמיד בקלות ראש או שחוק ושיחה בעיניה שהרי זה מפורסם יראה אבל אם מהעסק צרכיו ויראה סי' היא תקשה בלבו להסיר מכל הפא וטון בעסקיו שלא למרות עיניו כטעמו ח"ו לא נקרא היסח הדעת אע"פ שאין דעתו ממש על התפילין ולכן הנהיג תפילין להיות לבוש בהן כל היום כולו וחיוב אדם למשמש בהתפילין בכל פעם שחבר מהם שכל די זה יסא מוכר על האוכרות שנטה ויותר את סי' להעבד לו הלב והמטה ולא יבא לידי היסח הדעת גמור שהוא קלות ראש ושיחה בעלמא אף מלפנין מן המוכר שלא להסיה דעתו כלל מן ולמשמש בהן בכל פעם גם צמוד שדעתו עליהן כגדי שלא יבא לידי היסח הדעת כלל וכללי. וזהו כשמוסק בהרים ובתפלות י"ח שאז אין בהם משום היסח הדעת ואע"פ ככל הפסוק שזכר מן ומשמש בהן. ואחר הנחת התפלה של יד על הקיבורה קודם שמהדק יענן :

ראשו וילבשו. ואם לובשו מיד בקומו בטוב שאין ידיו נקיות כדי שלא ירד' אמות בלא ציפת מברך על פליטה גדול ויכוין לפסוק גם את זה וכן אם לובשו קודם אור היום שאינו זמן ציפת. והמדקדקים טובין לישן בנ"ק כדי שאם ישן על היום לא יסיה ערום בלא מלת וגם לא יעטרך ללבשו קודם נס"י לטוב על קדושת הזכר שנחבאר בדיון השכמה הכבד והף אם פסמו מעליו וחזר ולבשו בליה אין בו משום כל חוסף מאחר ש"א שכסות וזו חייב בליה וכן ע"פ הסוד יש מלת בלגישת פליטה קמן גם בליה :

צריך להסיר לגמרי העשות ציפת שהיא ציפת נפיה בפירוש בתחילה הסווייה שהיא עשה כן לעם ציפת וכן בתחלת הסווייה. מלבושים שלטו שיש להם ב' כנסות מלפניהם למטה וזו' כנסות למעלה בבית המדרש צריך ליהדר לפחות הכנסות למעלה עגולות כמו שהיו עשויים מקרוב ולא מרובעים כמוקדם כדי לפסדו מציפת לדברי הכל וכן המכסה (שקרון קאלור"א) שמתכסין בו בענין ציפת אף אם עיקרו מיוחד לנשים יש לעשות בו קרן אחד עגולה לפסדו מציפת. לדברי הכל אין לעשות פליטה של פסחן כלל ובשעת הדחק הגדול ישמש בה ציפת של פסחן סווייה ושוויה לפמן הבלתה ויוכל לברך עליהן וכן בעליה קמן. מותר להסיר ציפת שכרה מנגד זה כדי לתלושה כנגד אחר וכן כדי לתלושה חדשה במקומה אף לא יפסיקה אלא יתירנה שאין לפסול ציפת חדשה צדיים משום בזוי מטה. אין לברך על הציפת בשרך עד שיסיר בין תבלת שיהיה ציפת נלגן שנה רש' אמרים שהוא כדי שיראה את הנירו הרגיל ואינו רגיל ברחוק ד' אמות ויכירט ולא בערב אחר תחלה העקיעה שאז הוא תחלה בין השתחוות והפסדו מליה לפי שעה על דעת לחזור וללבוש (אלתר א"כ לחזור ולברך בכל ענין ואפילו פסטה על דעת שלא לחזור וללבוש אלתר ואח"כ מלך לחזור וללבוש אלתר אם נשאר עליו פליטה קמן א"כ לחזור ולברך אפי' נשאר עליו פליטה קמן ואפי' היסח דעתו מתחלה לקי' השואל פליטה מהבדיו יתקן ממש שיהיו לו צמחנה ע"פ לחזור כדי שיוכל לברך עליה לדברי הכל כי היות פונ' סי' :

הלכות תפילין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין :

ותם וזוהי אם ששע משמאל ובתפילין דר"ט שהטריטיות כשרין אין בין ימין לשמאל אלא משמאל דהייט החרין שכן וזוהי כי יביאר לשמע על קן דרין ליחבר כזה מלאך וגם דרין להשניח ולראות בהרעים שכן הנהיח אם נדבק מטעם נדבק בשנת הסופר יואר להסרידס בנחה בראש ספן דקא והדס סיזיו נמרדיס בין ביה לביה עד למסה מתם ולכן מעבדין גיד החפירה בין ביה לביה למסה מתם נכדי להכדיל בנבוח והלא יחדנך כדלחא בנמרל וסופיקס סובלו בנ"י ובכחא"י זל . ודרין שזיסה הקשר של תפילין ש"ר מחזורי בראש נגונה העורף כאלמשו בראה עקין דלית לנדן חן שזיסה לפין הרוחס מלאחרו עקין דלית בכתיבתו

יוביון לשמור גם את של ראש וחל"כ יתקן הרעטה בתוך הקשר כדי לנקיט מטות וקבחה לאות על יד סווא מטות הירדוק על סיד עמלו בקשר זה סכרי הירדוק זה על סיד עמיה עם הקשר ויאר שלא יחא הקשר של יו"ד כן התפלה של יד ורשאי לברוך הרעטה סביב התיחורא כני לחוקק על סיד אכל לא סביב סקילה (ויש סורכין ב"ס סביב התיחורא ככדי שזיסה כמין ש"ן עם הרעטה שההדקת את התפלה של סיד) וחל"כ שזין סכעס כריכות על פרק סרוע המחורב אל סיד וחל"כ יזוח את של ראש נגונה בראש ויאר שזיסה כאלמשו רוחב בראש מתם סכרי אמרו קדש וזוהי כי יביאר מימן

ואם שח בין חסלה לתפלה יבדך של ראש :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין :

וללמד בזה שזה אחת אם חושש להרחיק בניהו סמדרש מפני הירכאל או מפני שנה לו יואר ללמד בניהו - ולא יספיק באום שזיסה כלל בין תפילין של יד לתפילין של ראש אף שאין מנדר עליהן אכל תפילין לעשות חמן ולצ"ל לקדושה וברט וחמן יוא שמיס רבא ס' . וק סמרה תפילין נחול סמועד כלל ברבס :

ברא כשרה מענינים שאין לשרך תפילין אכל אם הספוק בענינים סכס לנרכיס לו להנח תפילין אין דרין לחור ולברך על של ראש - ולבחרלו חמן להספוק כלל אלא אם כן אי אספר בענין אחר ולברוך הרעטה סביב סרוע לא סו הספוק כלל שזכו וענין סמטוס עמלו אכל בענינים אחרים אפי' הספוק נדברי קדושה סו הספוק אף על פ' כן אם שמש קדש או ברבו או קדושה בין תפילין של יד לתפילין של ראש מותר להספיק ולעוה עם הוצור וחל"כ סטרס ברבס אחרת על של ראש ואסר לערס פרסס שזיסה נרכיס לפי שם חומרים מסבדיס לשלם על ש"ר של מנה תפילין אף אם לא שח פיהוסי ואף שאין לנבוח כן להחלה דספן ברבס להקל חכל מקום לפעין אסרס נרס ברבס שזיסה נרכיס כדלי סס לטפון ערסס שלא לנשל מעניית דבר סנקדוה :

אין לביה תפילין אחר תהלת השקשה ואם סו עליו מקדס ח"ל לחלץ כ"ל בע"ס ובעי"ס שדרך לחלץ לפני השקשה זמן מה קודם סמדליקין סנרות בע"ס :

אדר סנניה תפילין של ראש יבדך ג' ברבסס של לבנב סלמשו . בתחלה ברבסס אחת של סרק סלמשו וחל"כ סוד כריכות של סרק סהריון (וסרך סחורר על קי סיד) ונספן כריכות יקאר :

בל אחר עש דילא אלהיס כלבו יניה תפילין דרנש חס כלל ברבס אחר התפלה בניהו

הלכות תפילין וק"ש

יא

ועד עד שיסיימו הכבוד אלא שנים עמסה בידו .
 ועל ברכות החזרה יטעו נרוך ה' המנוגד לשלם
 ועד וכו' אמן אחר עתון החזרה אצל אחר שאר
 ברכות אין טעון אמן בקריאת שבע וברכותיה
 אפילו בין הברכות חוץ מאמן שטעון אחר ברכות
 האל הקדוש ואמן שאחר שומע תפלה שיש להם
 דין דבר שנקדושו וטעון אותו אפילו באמצע
 פסוק אצל נספיקי דומרה מנרוך שאמר ועד
 ישתבח מוחר לעזת אמן אפילו באמצע פרק
 ואומר להפסיק באמצע הברכה של קריאת שבע
 לפילו בעגיות אמן שאחר ברכה זו עממה ולכן אין
 להמתין בשדים חדשה לעזת אמן על גאל ישראל
 אלא אם רוצה לנאל כל הדעות שיש ואמרים שאין
 לעזת אמן אחר שאמר גאל ישראל שלא להפסיק
 בין גאלו להפלה וי"א לעזת אמן וכל לטין לביים עם
 הס"ף ולא אינו מחוייב לעזת אמן אחר הס"ף
 לפי מנהגו שאין טעון אמן אחר ברכות פגמו :

בתפלת י"ח נרוך להחזיר פניו כנגד ירושלים

והמקדש ומה שהטע לעמוד כלפי
 מוצא תחפוט המזג מימי קדם כשיהיה הנולד
 בנרפת ובחוכות שלם אצל במדינת אלט לאמטיות
 ביהר נרוך לעמוד כנגד קרן דרומית מורחית
 ולא כנגד הקרן מזג אלא משך מן הקרן מזג
 כלפי דרום בענין שאם תחלק רובע העיגול שהאמצע
 הדרום לאמצע המזרח לג' שלישים יהיו פניו
 מכוונים כנגד רוחק ערך שלישים אחד מאמצע
 הדרום וערך ב' שלישים מאמצע המזרח :

בק"ש יש רמ"ה היטח והסברו ג' היטח להשלים

מגין רמ"ה היטח לכן טעין הספ"ן
 חזר ואומר ה' אליכם אמת : יחיד המהפלה
 לפגמו יחוד היטח אלי ה' אליכם :

זמן ק"ש של שחרית שהוא רביע היום נרוך

לזכר במלמד בקץ ביהר שלא לעטר
 הזמן כי הוא יחוד מוקדם בקץ שמדינית אלט כן
 החמה בקרן הוא בערך ג' שעות ומחלה אחר חמת
 לילה ורביע היום ארבע שעות ורביעי ממזל כלה
 הזמן בג' רביעי שעה שמינית . ולפי שחזר השעות
 אין כלל הולכים באמת והוא ספק של חזר וגם
 אין ראי' למצא לכן נרוך לזכר לעטר קריאת
 שבע בסוף שעה שביעית בקץ :

נכון לומר קודם התפלה (כרעי מקבל פני

מטה עטה של והנחת לרשך כחזק) :

לגד המכסה והוא הדין אם טעה בבית לענין
 הפלה והפילין וכן הדין לענין שאר פסוקים שאם
 יש טעה בבית אומר להניח הפסוקים מנולים אלא
 אם כן מונחים על שולחן או דף בנטיה ' ספחים
 מן הקרקע אצל כפחות מ"ש נרוך לכסותם :

בי שאין לו הפילין והכבוד מהפילין מושב שיחטב

אחר תפלת הכבוד לשאל לו הפילין מחברו
 כדי שיקרא ק"ש ויהפלה בתפילין ממה שיחטב
 עם הכבוד בלא הפילין אצל מי שמחירא שמה
 ישעור זמן קריאת שבע עד שימלא הפילין קרא
 ק"ש בלא הפילין ואם מחירא שמה ישעור גם זמן
 הפלה מהפלה גם כן וכשיבואו הפילין לידו אח"כ
 ימין בנחמה או ימין באמצע היום ויאמר בן
 איזה מזמר ואם באו לידו בין ק"ש לתפלה אפילו
 באמצע הסרק יוכל לברך עליהן אצל לא בין
 גאלו לתפלה אלא לנגן בלא ברכה . וכן אין
 להפסיק לעזת קדיש וקדושה וברכו ומודים בין
 גאלו לתפלה כילו הוא שבע ממתין בשדים
 חדשה שלעגיות קדיש וקדושה וברכו ומודים מהפסיק
 אפי' באמצע הסרק ואפילו באמצע הספיק הדין
 מהפסיק שבע ישראל וכו' הדין לברוך שם כבוד
 מלכותו לשולם ועד . וכן אין להפסיק גם כן בין
 שבע ישראל לברוך שם כבוד מלכותו לשולם ועד .
 ומכל מקום יחיד להתחלה להמתין באיזה סיום
 ענין שלא להפסיק באמצע ענין בן פסוק ושמחה
 וגו' יוכל להפסיק בין נפשיהם לוקשרת שהוא
 ענין אצל עד מלח נפשיהם לא יפסיק בין חיבה
 לחיבה אך אם אי אפשר לו יוכל להפסיק ולעזת
 אפילו באמצע ענין וכשחזר חזר לתחלה הפסיק :

בשמפסיק למודים ישנה ויאמר מודים אמת

לך ולא יחזר וכשמפסיק לקדיש
 יאמר אמן יהא שמיים רבא עד יתברך ועד בכלל
 וישמע מהס"ף עד ואמרו אמן וישנה אמן ומהקבל
 ואיך לא ישנה אמן שאינו אלא מונב ובקדושה
 יאמר רק קדוש וברוך וגם ימלך הוא מעיקר
 הקדושה אצל טוח שמוסיפין בשנה אינו מטוח
 הקדושה ואין אמרים אותו במקום שאומר להפסיק
 וכשמפסיק לברכו לא יאמר רק נרוך ה' המנוגד
 לשולם ועד כלבד ולא ישנה אמן אחר נרוך ה'
 המנוגד לשולם ועד שאמר הס"ף כי א"ף כלל
 לעזת אמן זה שאין הס"ף אומר נרוך ה' המנוגד
 לשולם ועד אלא כדי לכלול פגמו עם הכבוד לכן
 אין להס"ף להמתין מלומר נרוך ה' המנוגד לשולם

סדר שחרית

מִהַיְשָׁבוֹ אֲדַלִּיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל:
וְאֲנִי בָּרַב חֶסֶדְךָ אָבִיא בֵּיתְךָ אִשְׁתַּחֲוֶה
אֶל־הַיּוֹכֵל קִדְשֶׁךָ בְּיִרְאַתְךָ: וְאֲנִי תַפְלְתִי
לָךְ וַיְהִי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

אֲרוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מִלְךָ בְּמִקְדָּם כָּל־צֹדֵר נִבְרָא: לַעֲת
נַעֲשֶׂה בַחֲפְצוֹ כֹּל אֲזִי מִלְךָ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַתְרִי
בְּכֹלוֹת הַבַּל לָבֹדוּ יִמְלוֹךְ נִוְרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה
וְהוּא יְהִי בְתַפְאֲרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַיִם לַהַמְשִׁיל
לוֹ לַחֲבִירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלוֹ הַעֲזוֹ
וְהַמְשִׁרָה: וְהוּא אֵלֵי וְחַי נֶאֱלִי וְצֹדֵר חֲבָלִי בְּעַת צָרָה:
וְהוּא נֶסִי וּמְנוּס לִי מִנֶּת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ
אֶפְקֹד רִחְמֵי בְּעַת אִישָׁן וְאַעֲיָרָה: וְעַס־רוּחִי גִוְיָתִי
יְהִי לִי וְלֹא אִירָא:

בְיוֹם סֵלִין לִמְרִים תַעֲזֹן לִין לִמְרִים זֵי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֻדָּנוּ בְּפִקְדוֹת
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קְדָם דּוֹכֵר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲהַבֵת הַמְדַמְנִים אֲבָרְתֵם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וְאַתְחַבְרִית
וְאַתְחַסֵּד וְאַתְחַשְׁבּוּעָה שְׁנַשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר
הַמּוֹרִיָּה וְאַתְחַשְׁבּוּעָה שְׁעָקֵד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־נַפְשֵׁי הַמּוֹזְבֵּחַ
בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

אֲיִדְךָ אַתְּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּה נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרְתֵם וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי: כִּי וַיֹּאמֶר קָח
נָא אֶת־בְּנֶיךָ אֶת־יִתְדֶךָ אֲשֶׁר־אֲהַבָּת אֶת־יִצְחָק וְלָךְ

לך אל ארץ המזרח והעלהו שם לעלה על אתר ההרים
 אשר אמר אליך: ג וישבם אברהם בבקר ויחבש אתו
 חמרו ויקח את שני נעריו איתו ואת יצחק בנו ויבקע
 עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:
 ד ביום השלישי וישא אברהם את עינו וירא את
 המקום מרחק: ה ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם
 פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחה
 ונשיבה אליכם: ו ויקח אברהם את עצי העלה וישם
 על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת
 וילכו שניהם יחדו: ז ויאמר יצחק אל אברהם אבי
 ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
 ואיה השה לעלה: ח ויאמר אברהם אלהים יראה לו
 השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ט ויבאו אל
 המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את
 המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם
 אתו על המזבח ממעל לעצים: י וישלח אברהם את
 ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: יא ויקרא אליו
 מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם ויאמר
 הנני: יב ויאמר אל תשחת ידך אל הנער ואל תעש לו
 מאומה כי ועתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
 חשבת את בנו את יחידך ממני: ג וישא אברהם את
 עינו וירא והנה איל אתר נאחו בסבך בקרניו וילך
 אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:
 ד ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה ויראה אשר

פָּשַׁע לְשֹׂארוֹת גִּחְלָתוֹ לֹא־תִחַזֵּק לְעַד אֲפֹ בִירְפִין הֶסֶד הוּא : יִשׁוּב
 יִרְחַמְנוּ יִבְבֵּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּמַצּוּלוֹת וַיִּם כָּל־חַטָּאתֵם : תִּסְפַּן אֲמַת
 לְעַקֵּב הֶסֶד לְאַבְרָהָם אִשָּׁר גִּישְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ כִּימֵי הַקֶּדֶם : וְנֹאמַר
 נִקְבְּאוֹתֵים אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְרוֹתֵים בְּבֵית הַפְּלִתי עֲלוֹסִיתֵם וְנִכְחִיתֵם
 לְרַצּוֹן . עַל־מִזְבְּחֵי כִי בֵיתִי בֵית־הַקְּבֵלָה יִקְרָא לְכָל הַעַמִּים :

לְעוֹלָם יִהְיֶה אֲדָם יִרְאֵה שָׁמַיִם בְּפִתְרֵהוּ וּמוֹדָה עַל־הָאֲמֶת וְדוֹבַר
 אֲמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁבַּח וַיֹּאמֶר :

רַבּוֹן כִּרְהוֹעוֹלָמִים רֵא עַל־צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּיִלִים
 תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . מַה אָנוּ
 מַה תִּינֵנוּ מַה חִסְדְּנוּ מַה־צְדָקְנוּ מַה־בְּחִנֵּנוּ מַה־גְּבוּרַתְנוּ
 מַה־נֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲרֵא
 כָּל־הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנִשֵׁי הַשָּׁמַיִם כְּרֵא הֵיוּ וְחַכְמַיִם
 כְּבָלִי מִדַּע וְגִבּוֹנִים כְּבָלִי הַשָּׁבַל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם
 הִתְהוּ וַיִּמֵי תִייהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ . וּמוֹתֵר הָאָדָם מִךְ
 הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֵבֶל הַקָּל : לְבַד הַנְּשָׁמָה הַמְּתוֹרָה
 שְׂוִיָּא עֲתִידָה לִתֵּן דִּין וְחֻשְׁבוֹן לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדָה וְכָל
 הַגּוֹיִם כְּאֵין גְּנֵיךָ שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וְכִשְׁחַק
 מֵאוֹנִים נִחְשְׁבוּ הֵן אֵיִים כְּדַק יִשׁוּל :

אֲבָל אֲנַחְנוּ עֲמָה בְּנֵי בְרִיתְךָ . בְּנֵי אֲבְרָהָם אַהֲבָה
 שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמִּרְיָה . זָרַע יִצְחָק יַחֲידוֹ
 שֶׁנֶּעֱקַד עַל גְּבִידַמִּזְבַּח . עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵה בְּטוֹרָה
 שְׂמֵאתְהָ שְׂאֵהֲבַת אֶתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּהּ שִׁשְׁמַחְתָּבוֹ
 קְרֵאת אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרֹן :

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ תִיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְחָךְ
 וּלְפִאָרְךָ וּלְבָרְךָ וּלְקִדְשׁ וְלִתֵּן שִׁבְחָ

וְהוֹדָה

(א) מִכֶּסֶף ז . י . ב . (ב) כֶּסֶף ז . י . ב . (ג) כֶּסֶף ז . י . ב . (ד) קֶסֶף ז . י . ב . (ה) כֶּסֶף ז . י . ב .

והודיה לשמך: אשרינו מהיטוב הלקנו ומה
 נעים גורלנו ומהיפה ירשתנו אשרינו שאני
 משבימים ומעריבים ערב ובקר ואזמרים
 פעמים בכל יום:

דברים ז

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ה ואתה בתי את יהוה אלהיך בכל לבבך ובקול נפשך
 ובכל מאדך: ויהיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום על לבבך: וישננתם לבניך ודברת
 בהם בשבתך בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך: הוקשרתם לאות עליה ויהיו למטפת בין
 עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

אתה הוא עד שלא נברא העולם אתה הוא משנברא העולם
 אתה הוא בעולם הנה ואתה הוא לעולם הבא קדש את
 שמך בעלמך על עם מקדישי שמך ובישועתך מלבנו תרום
 ותגבית ברגלינו. והשיענו בקרוב למען שמך: ברוך המקדש
 שמו ברבים:

אתה הוא יהוה האלהים בשמים ובארץ ובשמי
 השמים העליונים: אמת אתה הוא ראשון
 ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים: קבץ נפוצות
 קנה מארבע כנפות הארץ: יכירו וידעו כל באי
 עולם כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות
 הארץ. אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים
 ואת כל אשר בהם: ומי בכל מעשה ידך בעליונים

ובתחלתו ש'יאמר לך מה תעשה ומה תפועל י אבינו
 שבשמים חי וקים עשה עמנו צדקה וחסד בעבור
 שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו וקים לנו
 יהוה אלהינו את הדבר שהבטחנו על ידי צפניה
 חזק כאמור בעת ההוא אביא אתכם ובעת קבצי
 אתכם בראתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
 בשוכי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה :

מן מלך לומר בכל יום פרשת תרומת הדגן ומדור המערכה . ויטל לאמרה לפי קודם לך כיום
 נמוך . ונקץ יאמרה קודם פרשת החמיר :

^י וידבר יהוה אל משה לאמר : ב צו את אהרן ואת בניו לאמר
 זאת תורת העלה הוא העלה על מקרה עליהמוזבח כל
 הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו : ג ולבש הכהן מדין כד
 ומכנסו בד' ולבש על בשרו והרים את ידיו אשר תאכל האש
 את העלה עליהמוזבח ושמו אצל המזבח : ד ופשט את בגדיו
 ולבש בגדים אחרים והוציא את ידיו למחנה אל
 מקום טהור : ה והאש עליהמוזבח תוקד בו לא תכבה ובער
 עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערף עליה העלה והקטיר עליה
 חלבי השלמים : ו אש תמיד תוקד עליהמוזבח לא תכבה :

כיום סוף אמרים תתן סין אמרים ז :

ידו רצון מלפניו יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתבסם עלינו והמחול
 לנו על כל הפאטינו והכפר לנו על כל עונותינו והמחול והסלה
 לנו על כל פשענו ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך
 קרבן תמיד שזכר בעדנו כמו שכתבה עלינו בתורתך עלי ידי משה
 עבדך מפי כבודך כאמור :

מנחה

^א וידבר יהוה אל משה לאמר : ב צו את בני ישראל
 ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח
 נוחחי תשמרו להקריב לי כמועדו : ג ואמרת להם זה

הַאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה בְּבָשִׂים בְּגֵר־שָׁנָה תְּמִימִם
 שָׁנִים לַיּוֹם עֲלֶה תָּמִיד: י אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
 בַּבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם:
 ה וַעֲשִׂירִית הָאֹפֶה סֵלֹת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית
 רְבִיעֵת הַחֵין: י עֲלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּחֵר סִינֵי לַרִיחַ
 גִּיחַח אִשָּׁה לַיהוָה: י וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּךָ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: ח וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
 תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם כַּמִּנְחָת הַבֶּקֶר וְכַנְסֻוֹ תַעֲשֶׂה
 אִשָּׁה רֵיחַ גִּיחַח לַיהוָה:

וְשִׁחַט אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל
 הַבְּרִיטִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אֵתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהַקְּטֹוֹרֶת אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ אֵת
 הַקְּטֹוֹרֶת הַכַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִיחַ הַמַּקְדֵּשׁ קִים כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יַד
 מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

ד' וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים נְטוּפוֹ וְשִׁחַלְתָּ
 וְחִלְבְּנָה סָמִים וְחִלְבְּנָה זָבָה בַד בְּבַד יְהוָה:

זֶה וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹוֹרֶת רִיחַ מְעֻשָׂה רִיחַ מִמְלַח מְתוּר
 קֹדֶשׁ: לו וְשִׁחַתְתָּ מִמְנֶה הַדָּק וְנִתְתָּה מִמְנֶה לִפְנֵי הָעֵדוּת
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֶעֱבֹד לָךְ שִׁמְחָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים אֲתִיבָה
 לָכֶם: וְנֹאמַר וְהַקְּטֹוֹרֶת עָלֵינוּ אֹהֶלֶן קְטֹוֹרֶת סָמִים בַּבֶּקֶר
 בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּחֱרֵת יִקְטֹוֹרֶנָה: וְכִתְּעֵלוֹת אֹהֶלֶן
 אֶת־הַנֶּחֱרֵת בֵּין הָעֶרְבָיִם יִקְטֹוֹרֶנָה קְטֹוֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי
 יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

הֵנוּ רַבָּנִן פְּטוּם הַקְּטֹוֹרֶת בִּיצֵד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמְנֵה כְּמִים
 הָיוּ בָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחִמְשָׁה כְּמִנְיָן יְמוֹת חַמְשָׁה מְנָה

לְכַלְיוֹם פָּרַם בְּשַׁחֲרֵית וּפָרַם בֵּין הָעֶרְבִים : וְשִׁלְשָׁה מְנַיִם יִתְּרִים
 שְׁמוֹתָם מְכַנִּים בְּהֵן גְּדוּל מְלֵא הַפְּנִי בְיוֹם הַכַּפָּרִים * וּמְחֻזְרִין
 לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבַּיּוֹם הַכַּפָּרִים * וְשׁוֹחֲקִין יָפָה יָפָה כְּדִי שֶׁתְּהֵא
 דָּקָה מִן הַדָּקָה : וְאַחַד עֶשְׂרֵם סְמֻמֵּינִי הָיוּ בָהּ * וְאֵלֹהֵינוּ * הַצָּרִי
 ב' וְהַצָּפָרִן * הַחֲלֻפְנָה * וְהַלְבוּנָה * מְשַׁקֵּל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מִנֵּה *
 ה' מוֹדַר * וְקָצִיעָה * שְׁבֻלַת גֵּרֵד * חֹכְרָפִם * מְשַׁקֵּל שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵם שִׁשָּׁה
 עֶשְׂרֵם מִנֵּה * * הַקִּשְׁטִי שְׁנַיִם עֶשְׂרֵם * קַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה * * קַנְמִין
 הַשְּׁעָה * בְּרִית בְּרִשְׁנֵיהָ הַשְּׁעָה קָבִין * יִין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא
 וְקָבִין תְּלָתָא * וְאִם אֵין לוֹ יִין קַפְרִיסִין מִבֵּיא הַמַּד הַחֲרִין עֵתִיק *
 מְלַח סוּדְמִית רִבְעָה * מַעֲלָה עֶשֶׂן כֹּל־שְׁהוּא : רַבִּי נֶתָן הַכְּבִלִי אָמַר
 אֵיךְ כִּפַּת הַיִּרְדֵּן כֹּל שְׁהוּא * וְאִם נֶתָן בָּהּ דְּבִשׁ פִּסְלָה * וְאִם חֶסֶד
 אֶחָד מִכָּל סְמֻמֵּינֵיהָ חֵיב מִיתָה : רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר *
 הַצָּרִי אֵינוֹ, אֲלֵא שְׂרָף הַגּוֹטָף מַעֲצֵי הַקָּמָף : בְּרִית כְּרִשְׁנֵיהָ שְׁשֻׁפִין
 בָּהּ אֵת הַצָּפָרִן * כְּדִי שֶׁתְּהֵא נְאֻחָה : יִין קַפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֵת
 הַצָּפָרִן * כְּדִי שֶׁתְּהֵא עֹזָה : וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֲלֵא שְׁאֵין
 מְכַנִּיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תֵּנִיָא רַבִּי נֶתָן אָמַר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אָמַר תִּנְק הַיִּטֵּב הַיִּטֵּב
 חֲדַק * מִפְּנֵי שֶׁחֻקֵּל יָפָה לְבָשָׂמִים : פְּטוּמָה לְחֻצְאִין כְּשֶׁרָה *
 לְשִׁלִּישׁ וְלִרְבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ : אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל אִם
 כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצְאִין * וְאִם חֶסֶד אֶחָד מִכָּל סְמֻמֵּינֵיהָ חֵיב מִיתָה :
 תֵּנִיָא בַר קַפְרָא אָמַר * אֲדַת לְשִׁשִּׁים אֵו לְשִׁבְעִים שְׁנֵה הַיְתָה
 בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצְאִין : וְעוֹד תִּגִּי בַר קַפְרָא אֵלוֹ הָיָה
 נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יִכּוֹל לְעִמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ
 וְלִמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁתְּהוֹרָה אֲמָרָה כִּי כָּל שְׂאוֹד
 וְכָר דְּבִשׁ לֹא תִקְמִירוֹ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיתְהָה :

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמֵנוּ מִשָּׁבַב לֵט אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : גִּם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
 אָדָם בְּמִסַּח כָּף : גִּם יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךָ יַעֲגֵנוּ בְיוֹם קְרָאָם : גִּם וְעַרְבָה
 לִידְעָה כַּחַת יְהוָה וְרוּשָׁלַיִם בִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁינִים קְדֻמוֹת :

אב"י

אבוי הנה מסדר סדר המערכה משמא הנמרא
 ואלבא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת
 למערכה שניה של קמורת ומערכה שניה של
 קמורת קודמת לסדור שני גורי עצים וסדור שני גורי
 עצים קודם לרשון מזבח הפנימי ורשון מזבח הפנימי
 קודם להטבת חמש גרות והטבת חמש גרות
 קודמת לרשון המיד ורשון המיד קודם להטבת
 שתי גרות והטבת שתי גרות קודמת לקמורת
 וקמורת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה
 לחבתין וחבתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין
 לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים
 שנאמר וערב עליה העלה והקטיר עליה חקבי
 השלמים עליה השלם כל דברנות כלם :

אבא בכה גדלת ימינה תתיר צרורה *
 קבל רנת עמך שנבנו כהדנו נורא *
 נא נבוד דורשי יהודה כבבת שמרם *
 ברבם טהרם רחמי צדקתה תמיד נמלם *
 חסון קדוש ברוב טובה נהל עדתה *
 יהוד נאה לעמך פנה וזכרי קדשתה *
 שועתני קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות *
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

כיום סוף לחמשים רבעון סוף לחמשים זכ :

רבוז העולמים אשה צדקנו להקריב קרבן תמיד במועדו . ולתקדש
 התפלות בזמנה ולקוות בהתגים בעבודתם ולזים בדוקנם השקאל
 במעמדם ונאשה בעוונותינו רכב בית המקדש ובטל התמיד והקמורת ואין
 לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוקנו ולא ישראל במעמדו . לכן יהי
 ע

דצו מלפניך הנה אלתי נאלמי אבותינו שיהא שים שפתותינו חשוב
 ויקבל לפניה כאלו הקרבנו קרבן הקמיד במועדו ועבדנו על מעמדו
 והקמתנו הקמת בנמנה * כמה שנאמר ונשלמה פרים שפתינו:
 ונאמר זאת הנה להלה לפניה ולמאת ולאשים ולמלאים
 ולזבח השלמים:

אזרחו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיותן
 בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיותן
 בצפון וקבול דמן בקלי שרת בצפון ודמן טעון הויה
 על בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה
 אחת מהן מעבבת * שירי הדם הנה שופה על יסוד
 מערבי של מזבח תחיצון אמלא נתן לא עכב: פרים
 הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיותן בצפון וקבול
 דמן בקלי שרת בצפון ודמן טעון הויה על הפרכת
 ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבבת * שירי
 הדם הנה שופה על יסוד מערבי של מזבח תחיצון
 אמלא נתן לא עכב * אלו ואלו גשרפין בבית הדין:
 תמאות הצבור ותחיד אלו הן תמאות הצבור שעירי
 ראשי חדשים ושל מועדות שחיותן בצפון וקבול
 דמן בקלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על
 ארבע קרנות * כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא
 לו לקח דרומית מזרחית * מזרחית צפונית * צפונית
 מערבית * מערבית דרומית * שירי הדם הנה שופה
 על יסוד דרומי * ונאכלין לפני מן הקלעים לזכר
 בהנה בכל מאכל ליום ולילה עד תצות:

העולה קדש קדשים שחיותה בצפון * וקבול דמה בקלי שרת
 בצפון ודמה טעון שתי מתנות שחן ארבע וטעונה

שחרית

הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכִלְיֵי לֵאשִׁים : וְכִתְּוֵי שְׁלֹמֵי צְבוּר וְאַשְׁמוֹת * אֵלֹהֵי
 הַן אֲשִׁמוֹת אֱלֹהִים : וְזֹלוֹת אֱלֹהִים מְעִילוֹת אֱלֹהִים שֶׁפָּתְחָה חֲרוּפָה אֱלֹהִים
 גִּזְרֵי אֱלֹהִים מְצוּרַע אֱלֹהִים תִּלְוֵי * שְׁחִיטָתוֹ בְּצַפּוֹן וּקְבוּלָה דָּמֵן בְּכִלְיֵי
 שְׂרֵת בְּצַפּוֹן * וְדָמֵן טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע * וְנֶאֱכָלִין
 לְפָנִים מִן הַקִּלְעִים ? וְכִרְיֵי כְהֵנָּה בְּכֹל־מֵאֵבֶל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

הַתּוֹרָה וְאֵיל גִּזְרֵי קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכֹל מְקוֹם בְּעֹזְרָה
 וְדָמֵן טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע * וְנֶאֱכָלִין בְּכֹל־הָעִיר
 לְכֹל־אָדָם בְּכֹל־מֵאֵבֶל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת : הַמּוֹרֵם מֵהֵם בְּיוֹצֵא
 בָּהֶם אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכָל לְכֹהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :

שְׁלֹמִים קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכֹל־מְקוֹם בְּעֹזְרָה * וְדָמֵן
 טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע * וְנֶאֱכָלִין בְּכֹל־הָעִיר לְכֹל־
 אָדָם בְּכֹל־מֵאֵבֶל לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד : הַמּוֹרֵם מֵהֵם בְּיוֹצֵא
 בָּהֶם אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכָל לְכֹהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :

הַכְּבוֹד וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכֹל־מְקוֹם
 בְּעֹזְרָה וְדָמֵן טַעוֹן מִתְּנָה אַחַת וּבִלְבָד שְׁוִיתָן בְּגִנֵּי הַיְסוּד :
 שְׁנָה בְּאֵבִילָתוֹן הַכְּבוֹד נֶאֱכָל לְכֹהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכֹל־אָדָם *
 וְנֶאֱכָלִין בְּכֹל־הָעִיר בְּכֹל־מֵאֵבֶל לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד * הַפֶּסַח
 אֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא בְּלַיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל
 אֵלֶּא לְמַעֲוֵי וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא צְלִי :

רַבִּי יִשְׁמְעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשׁת * מִכָּל וְהִכָּר
 וּמִעֲוָה שְׁנָה * מִפְּנֵין אֵב מִכְּתוּב אַחַד וּמִפְּנֵין אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים *
 מִכָּל וְפָרַט וּמִפָּרַט וּכְלָל * כָּלֵל וְפָרַט וּכְלָל אִי אֵתָה דָן אֵלֶּא פְּעוּן הַפָּרַט *
 מִכָּלֵל שְׁהוּא צְרִיף לְפָרַט וּמִפָּרַט שְׁהוּא צְרִיף לְכָלֵל * כָּל־דְּבָר שֶׁהִיא
 בְּכָלֵל וְצָא מִן־הַכָּלֵל לְלַפֵּד לֹא לְלַפֵּד עַל־עַצְמוֹ יֵצֵא אֵלֶּא לְלַפֵּד עַל־
 הַכָּלֵל כִּדּוּ יֵצֵא * כָּל־דְּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וְצָא לְטַעוֹן מִצֵּן אַחַד שְׁהוּא
 דִּעְיָנוּ יֵצֵא לְהַכָּל וְלֹא לְהַכָּיִיד * כָּל־דְּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וְצָא לְטַעוֹן מִצֵּן
 אַחַד שְׁהוּא קִעְיָנוּ יֵצֵא לְהַכָּל וְלְהַכָּיִיד * כָּל־דְּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וְצָא לְדוּן
 דְּבָרֵי תִישׁ אִי אֵתָה וְכוּל לְהַתְּוִירָה לְקַלְלוֹ עַד שְׁחִיטָתוֹ הַכְּתוּב לְקַלְלוֹ
 בְּפָרֹשֶׁי * דְּבָר הַכָּיִיד מִעֲיָנוּ וְדָבָר הַכָּיִיד מִסּוּפְּנָן [בן גַּי וְכוּאן] שְׁנֵי כְּתוּבִים
 הַמְּבֹרָשִׁים

המקדושים וזה אחרונה עד שיבא הכתוב השלישי ויכרע בעיניהם :
 וזו רצון מלפניה יהיה אלוהינו ואלהי אבותינו שישנה בית המקדש
 במנחה קמינו ומן הלילה בחורחה : קריש ורבנן

ה' הודו ליהוה קראו בשמו : הודיעו בעמים עלילותיו :

ט שירו לו זמרו לו שירי בבל נפלאתי :

י התהלכו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה :

יא דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד : יב זכרו נפלאותיו

אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו : יג זרע ישראל עבדו

בני יעקב בחוריו : יד הוא יהוה אלוהינו בכל הארץ

משפטיו : טו זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלהי דור :

טז אשר כרת את אברהם וישבועתו ליצחק :

יז ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם : יח לאמר

לה אתן ארץ כנען חבל נחלתכם : יט בהיותכם מתי

מספר במעט וגרים בה : כ וירתחכו מגוי אל גוי

ומממלכה אל עם אחר : כא לא יהיית לאיש לעשתכם

ניזכח עליהם מלכים : כב אל תגעו במשיחי ובנביאי

אל תגעו : כג שירו ליהוה כל הארץ בשורו מוזה אל-

זום ישועתו : כד ספרו בגוים את כבודו בכל העמים

נפלאותיו : כה כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על-

כל אלהים : כו כי כל אלהי העמים אילים * מן מדר נספח

ויהוה שמים עשה : כז תוד ותדר לפניו עז והדרה

במקמו : כח תבו ליהוה משפחות עמים * תבו ליהוה

כבוד ועז : כט תבו ליהוה כבוד שמו * שאו מנחה וקאו

לפניו השתתוו ליהוה בהדרת קדש : לחילו מלפניו

שחרית

יה

וְרַעַם וּנְשֹׂאִים עַד-הָעוֹלָם : גַּפְשָׁנוּ חֲבַתָּה לַיהוָה
 עֲזַרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא : כִּי-בֹו יִשְׂמַח לִבְנוּ כִּי בִשְׁם
 קָדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ : יְהוָה-חֲסִדָּהּ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ
 לָךְ : הִרְאֵנוּ יְהוָה חֲסִדָּהּ וַיִּשְׁעָהּ תִּתֵּן-לָנוּ : קוֹמָה
 עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְדַנְנוּ לְמַעַן חֲסִדָּהּ : אֲנִכִּי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב-פִּיךָ וְאִמְלֵא-הוּוֹ : אֲשֶׁר־י
 הָעַם שָׂכַכָּה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁידָהּ אֱלֹהֵינוּ : וְאֲנִי |
 בַּחֲסִדָּהּ בְּטַחְתִּי וְגַל לְבִי בִישׁוּעָתֶךָ אֲשִׁירָה לַיהוָה
 כִּי גָמַל עָלַי :

א ^{סל"ט} מְזֻמָּר שִׁיר־הַנֶּפֶת הַבַּיִת לְדָוִד : ב אַרְוִמְמָה יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא-
 שָׁמַתָּ אִיבֵי לִי : ג יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוֹעֵתִי אֲלִיךָ וְתִרְפָּאֵנִי :

ד יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן-שְׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי-בֹר : ה זָמְרוּ לַיהוָה
 חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לִזְכָּר קָדְשׁוֹ : ו כִּי רָגַע | בְּאֶפֶס חַיִּים בְּרֻצּוֹנוּ בְּעָרֵב
 יִלֵּן בְּכִי וּלְבָבְךָ רִנָּה : ז וְאֲנִי אִמְרָתִי בְשִׁלְוִי בְלִי-אִמוּט לְעוֹלָם :
 ח יְהוָה בְּרֻצּוֹנֶךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עַו הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ חַיִּיתִי נִבְהַל :
 ט אֲלִיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל-יְהוָה אֶתְחַנֵּן : י מִדֶּבַע בְּדָמֵי בְרִדְתִּי
 אֶל-שֹׁחַת הַיּוֹדֶה עֵפֶר הַגִּיד אִמְתָּךְ : יא שְׁמַע-יְהוָה וְחַנְּנִי יְהוָה יְהוָה
 עֲזֹר לִי : יב הַפְּכַת מַסְפְּדִי לְמַחֹל לִי פִתַּח-תִּי שִׁנִּי וְהִאֲזַנֵּנִי שְׁמַחָה :
 יג לְמַעַן יִזְמְרָה כְבוֹד וְלֹא יִדַּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדָךְ :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יְמֹלֵךְ לְעוֹלָם וָעַד :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יְמֹלֵךְ לְעוֹלָם וָעַד :
 יְהוָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

הוֹשִׁיעֵנוּ | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּקְבַצְנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהִלָּתֶךָ : בְּרוּךְ

ס כִּל הַחַיִּים בְּחַיִּת . * מִיּוֹדֵי בִי .
 (א) הַכֹּלֵם לִגְ. (ב) סָס לִגְ. (ג) סָס לִגְ. (ד) סָס סָס . (ה) סָס סָס . (ו) סָס סָס . (ז) סָס קָבֵד . (ח) סָס עִי . (ט) וְשִׁמֵּי יִד . (י) סָס לִי קָבֵד . (יא) סָס קָבֵד . (יב) סָס קָבֵד .

שחרית

יהוה אלהי ישראל מנה העולם ועד העולם ואמר כל
העם אמן הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

נחל יצדק ונמנת וניזיל שמים למבצח כומר לחד השמים מסמרים וס

למנצח בגנינות מומד שיר: ב אלהים יהנו ויברכנו יאר פני
אתנו סלה: לדעת בארץ דרקה בכל נזים ישועתה:
י יודקה עמים אלהים יודקה עמים כלם: ה ישמחו וירננו לאמים
כרת שפט עמים מישור ולאמים ארץ תנתם סלה: ו יודקה
עמים אלהים יודקה עמים כלם: ו ארץ נתנה יבולה וברכנו
אלהים אלהינו: ה וברכנו אלהים ויראו אותה כל אפסי ארץ:
לשם יד קדשא ברוך הוא ושכינסה לעדא שם יה ברה ביהוה
שלום בשם כל ישראל:

ברוך שאמר יהוה העולם ברוך הוא
ברוך אומר ועשה ברוך גזור ומקום
ברוך עשה בראשית ברוך מרחם על הארץ
ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר
טוב ליראיו ברוך חי לעד ומים לנצח ברוך
פודה ומציל ברוך שמו ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן המהלל
בפה עמו משבח ומפאר בלשון חסדיו ועבדיו
ובשירי חוד עבקה נהללך יהוה אלהינו
בשבתות ובזמרות נגדלך ונשבחה ונפארה
ונמליכה ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יהוה חי
העולמים מלך משבח ומפאר עדיעד

שדרית

יט

שְׁמוֹ הַגָּדוֹל : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה מֶלֶךְ מְהַלֵּל בַּתְּשֻׁבּוֹת :

ס"ב סוכות להודיה נשנת וכו' ו'ס ו'ל נפ"ס וכו'ס"מ של ססח ו'ל נפ'ר ז"כ :

^{ס"ב} א **מְזוֹמָר** לַתּוֹדָה הִרְעוּ לַיהוָה פְּלִהֲאָרֶץ : ב עָבְדוּ אֶת־יְהוָה
בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה : ג דָּעוּ פִּי־יְהוָה הוּא
אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלֹא (לו ק) ו אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ : ד בָּאוּ
לְשַׁעְרָיו וּבַתּוֹדָה חֲצֵרְתּוֹ בַּתְּהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ : ה פִּי־טוֹב
יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעֲדִידוֹ וְדַר אֲמוּנָתוֹ :

נשנת וי"ס לשנתיים זס :

ס"ב

א **מְזוֹמָר** שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : ב טוֹב לַהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֲלוּיִן : ג לַהֲגִיד בְּבֶכֶר חֲסִדְךָ וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת : ד עֲלִי־
עֲשׂוֹר וְעֲלִי־נָבֶל עֲלֵי הַזִּיּוֹן בְּכִנּוֹר : ה פִּי שִׁמְחֵתְנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ
בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָבֵן : ו מַהֲגִדְלוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עִמָּךְ
מִהַשְׁבֵּתֶיךָ : ז אִישׁ־יָפֵעַר לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא־יָבִין אֶת־זוֹאת :
ח בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים וּבְמוֹעֵשֶׁב וַיִּצְיִצּוּ כָּל־פַּעְלֵי אֹן לְהַשְׁמֵדֵם עֲדֵי־
עַד : ט וְאַתָּה מְרוֹם לְעֹלָם יְהוָה : י פִּי תִּבֶה אִיבִיךָ וַיְהוָה פִּי־הַגָּה
אִיבִיךָ יֵאבְדוּ וַיִּתְפָּרְדוּ כָּל־פַּעְלֵי אֹן : יא וְתִרְם פְּרָאִים כְּרָגֵי בִקְתִי
בְּשִׁמְךָ רַעֲנֵן : יב וְתַבֵּט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בַקָּמִים עֲלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעֲנָה
אֲזִנִּי : יג צְדִיק כְּתִמֵּר יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבָּנוֹן וַיִּשְׁבֶּה : יד שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְהוָה בְּתַעֲרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : טו עוֹד יִטְבוּן בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : טז לַהֲגִיד פִּי־יִשְׂרָאֵל יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־
עֲלֵתָה (עולתה ק) ב :

ס"ב

א יְהוָה מֶלֶךְ גֹּאֲזֵת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאוֹר אֶת־חַבּוֹן הַבַּל
בְּלִתְמוֹמֵט : ב נָכוֹן כְּסֹאֵךְ מֵאֵן מְעוֹלִם אֶתָּה : ג נִשְׂאֵי
נְהַרְוֹת וַיְהוָה נִשְׂאֵי נְהַרְוֹת קוֹלִם יִשְׂאֵי נְהַרְוֹת דְּכָבִים : ד מַקְלוֹת ו
מָוִם רַבִּים אֲדִידִים מְשֻׁבְּרִים אֲדִידֵי בְּמִרוֹם יְהוָה : ה עֲדִתְךָ ו
נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱדָר (נֶאֱדָר) קָדַשׁ יְהוָה לְאַרְבֶּה יָמִים :

לְדוֹר אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד : ב בְּכָל־יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהַלְלֶהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד :
 ג גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר : ד דוֹר
 לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יְיָהוִי : ה הַדָּר כְּבוֹד
 הַיְהוָה וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : ו וַעֲזוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
 וּגְדֻלוֹתֶיךָ (גְּדוּלְתֶךָ ק) אֶסְפְּרָנָה : ז זְכָר רַב־טוֹבָה יִבְעוּ
 וְצִדְקוֹתֶיךָ יִרְגְּנוּ : ח חֲנֹן וְרַחֲמִים יְהוָה אֲרַךְ אַפָּיִם וּגְדוּל־
 (גְּדוּל ק) חֶסֶד : ט מוֹזַב־יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו :
 י יוֹדֶה יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְּכָה : יא כְּבוֹד
 מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יְדַבְּרוּ : יב לְהוֹדִיעַ אֲלֵי
 הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ : יג מַלְכוּתֶךָ
 מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דוֹר וָדוֹר : יד סוֹמֵךְ
 יְהוָה לְכָל־תְּנַפְּלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים : טו עֵינֵי כָל
 אֲלֵיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲבָלָם בְּעֵתוֹ :
 טז פּוֹתֵחַ אֶת־יְדֶיךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רְצוֹן : יז צַדִּיק
 יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחֶסֶד בְּכָל־מַעֲשָׂיו : יח קְרוֹב
 יְהוָה לְכָל־קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
 יט רְצוֹן־יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשְׁעִים :
 כ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד : כא תַּהַלֵּת יְהוָה יְדַבֵּר־פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל־בִּשְׂרָ
 שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ אֲנִי בְּרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה
 וָעַד עוֹלָם תְּהַלְלֶינָה :

א תְּהַלְלֶינָה תְּהַלְלֶינָה גְּפָשִׁי אֶת־יְהוָה : ב אֶהַלְלֶהָ יְהוָה בְּחַי אֲזַמְּרָה
 לאלהי

שהרית

לא לחי בעודי: ג אלהבמתו כנדיבים בבן אדם ו שאין לו
 תשועה: ד תצא רוחו וישוב לאדמתו ביום שהוא אבדו עשתנתיו:
 ה אשרי שאל יעקב בעונו שברו עליהה אלהיו: ו עשה
 שמים וארץ אתיהם ואת כל אשר בהם השמר אמת לעולם:
 ז עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים:
 ח יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים:
 ט יהוה שמר את יגרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות:
 י ימלך יהוה לעולם אלהיו ציון לדרך תללויה:

א תללויה ו פריטוב וזרה אלהינו כי נעשים נאווה תהלה: ב בונה
 ירושלם יהוה נדחי ישראל יבנם: ג הרפא לשבירי לב
 ומחבש לעצבותם: ד מונה מספר לפוכבים לכלם שמות יקרא:
 ה גדול אהינו ורב כח לתבונתו אין מספר: ו מעודד ענוים יהוה
 משפיל רשעים עדי ארץ: ז ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו
 בכבוד: ח המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח
 דגים תציר: ט גותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: י לא
 בבורת הפים יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: יא רוצה יהוה
 את יראו את דמוהלים לחסדו: יב שבחו ירושלם את יהוה
 תללי אלהיו ציון: יג בירחוק בריחי שערך ברוך בנהו בברכה:
 יד השם גבוה שלום חלב חמים ישביעה: טו השלח אמרתו ארץ
 ערמהה ירוץ דברו: טז נתן שלג כצמר כפור כאפר יפור:
 יז משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: יח ישלח דברו
 וימסס ישוב רוחו וילומים: יט מעיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו
 לישראל: כ לא עשה כן ולכל גוי ומשפטים בלידעום תללויה:

א תללויה | תללו את יהוה מן השמים תללוהו במרומים:
 ב תללוהו כל מלאכי תללוהו כל יצבאו: ג תללוהו
 שמש וירח תללוהו כל כוכבי אור: ד תללוהו שמי השמים

והמים

יג קרחו מרו מים . יד קרחו מן המים . יז קרחו מן המים
 (ה) הבלים קח . (ב) טו קח .
 דה"ל

יְהַמִּים אֲשֶׁר יִמְעַל הַשָּׁמַיִם : ה' יִהְלֹל אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא
צִדָּה וְנִבְרָאוֹ : ו יַעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵרְתָּן וְלֹא יַעֲבֹר :
י הִלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תִּנְיָנִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת : ח אִשׁ וְכָרֶד
שָׁלַג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ : ט הַדְרִים וְכָל־נִבְכֹּעֹת עֵץ
פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים : י תַּתִּיה וְכָל־בְּהֵמַת רֶמֶשׂ וְצִפּוֹד כָּנָף : יא מַלְכֵי־
אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ : יב בַּחֹרִים וְגַם־בַּתְּלוֹת
זִקְנִים עַם־נְעָרִים : יג יִהְלֹל | אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁבַּח שְׁמוֹ לְבָדוֹ
הַזֶּה עַל־אָרֶץ וְשָׁמַיִם : יד וְיָרֵם קִרְן לְעַמּוֹ תְהַלֵּל לְכָל־חַסִּידָיו
לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ :

א הַלְלוּיָהּ | שִׁיר לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְּתוּ בַּקֹּהֶל חַסִּידִים :
ב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעִשׂוֹ בְּגִידֵי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בַּמֶּלֶךְ :
ג יִהְלֹל שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּהַף וְכַנּוֹר יִזְמְרֵלוּ : ד בִּירוּצָה יְהוָה
בְּעַמּוֹ יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה : ה יַעֲלוּ חַסִּידִים בַּכְּבוֹד וְיִגְנוּ עַל־
מִשְׁכַּבְתָּם : ו רִמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפֹת בָּדָם :
ז לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תִּזְכָּחַת בְּלְאֻמִּים : ח לֵאמֹר מִלְּבַיִתָּם
בְּזָקִים וְנִכְבְּדִיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹל : ט לַעֲשׂוֹת בָּדָם | מִשְׁפַּט קָרוֹב
תֵּדַד הוּא כָּל־חַסִּידָיו הַלְלוּיָהּ :

א הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְוֵעַ עוֹז : ב הַלְלוּהוּ
בְּנִבְרוֹתָיו הַלְלוּהוּ כָרֵב גִּדְלוֹ : ג הַלְלוּהוּ בַּתְּקֵעַ
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגַבֵּל וְכַנּוֹר : ד הַלְלוּהוּ בְּהַף וְכַחֹל הַלְלוּהוּ בַּמְנִיחַ
וְעֵגֶב : ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : ו כָּל
הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ : ז בַּהֲתִיָּה :

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְהוָה
מִצִּיּוֹן שְׁבֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
לְכָר

(*) סוכות קמ"ב (ב) ס"ט ק"ג (ג) ס"ט ע"ג (ד) ס"ט ע"ב (ה) ס"ט ע"א (ו) ס"ט ע"ז

לְבוֹדוֹ: וּבְרוּךְ אֱשֶׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיְמַלֵּא
 כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְהוָה לְעֵינָיו כָּל הַיּוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינִי מֵעוֹלָם
 וְעַד עוֹלָם: לֵךְ יְהוָה הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 וְהַנְּצַח וְהַהוֹד בִּירְכַל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה
 וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכֹל וְלֵאשׁוֹ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ
 וְאַתָּה מוֹשִׁיל בְּכָל וּבִידָה בַח וּגְבוּרָה וּבִידָה לַגּוֹל וְלַחַוֵּק
 לְכֹל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
 תְּפָאֶרְתֶּךָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמֶם עַל כָּל בְּרָכָה
 וְהַתְהַלָּה: אַתָּה הֵיא יְהוָה לְבָרְכָה אֶת עֲשִׂית אֶת
 הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר
 עָלֶיהָ תוֹמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כִּפְיָם
 וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשָׁמַת
 שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצָּאת אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וּכְרוֹת
 עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי חַתִּי הָאָמִרִי
 וְהַפְּרִי וְהַיּוֹבֵס וְהַגְּרָשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וְתַקַּם אֶת דְּבָרֶיךָ
 כִּי צִדִּיק אַתָּה: וְתֵרָא אֶת עֵינֵי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת
 זַעֲקָתָם שְׁמַעַת עַל יַם סוּף: וְתִתֵּן אֹתָת וּמִפְתִּים
 בְּפִרְעֵה וּבְכָל עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ: כִּי יִדְעַת כִּי
 הַיּוֹדוּ עֲלֵיכֶם וְתַעֲשֵׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהֵיָם בְּקִשְׁתִּי

לפניהם

א) וְהַמְּתַנְשֵׂא (ב) הַמְּמַלְכָה (ג) הַמְּמַלְכָה (ד) הַמְּמַלְכָה (ה) הַמְּמַלְכָה (ו) הַמְּמַלְכָה (ז) הַמְּמַלְכָה (ח) הַמְּמַלְכָה (ט) הַמְּמַלְכָה (י) הַמְּמַלְכָה

לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת דרדפיהם
השליכת במצולת כמו אבן במים עזים:

^{עמ} ויִישַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת
הַיָּם: **לא יֵרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־יַד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעַם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְיַהּוָה
וּבְמוֹשֶׁה עֲבָדָיו:**

^{עמ} **אֵלֵינוּ יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לְיַהּוָה וַיֹּאמְרוּ וַיֹּאמֶר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה
סוּס וְרִכְבּוֹ רָמָה בַּיָּם: ב עָזוֹ וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה
יְהוָה אֱלֹהֵי וַאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרַמְּנֶהוּ: ג יְהוָה אֵישׁ
מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: ד מְרַכֶּבֶת פָּרָעָה וְתִלּוּ יַיְהוָה בַּיָּם
וּמִבְּחַר שְׁלִשׁוֹ טַבְעוּ בַיָּם־סוּף: ה תְּהַמֵּת וּכְסוּמוֹ יִרְדּוּ
בְּמִצְוֹלֹת כְּמוֹ־אֲבָן: ו יִמְיִנֶה יְהוָה גְּאֻדְרֵי בַּבְּת יִמְיִנֶה
יְהוָה תִּרְעֵץ אֲוִיב: ז וּבְרַב גְּאֻנֶּה תִּתְרַם קַמֶּה תִּשְׁלַח
תְּרַנֶּה וְאֲבַלְמוֹ בְּקֶשׁ: ח וּבְרוּחַ אַפִּיָּה נַעֲרַמוֹ מִים נִצְבוּ
כְּמוֹ־גֵד גְּזֻלִים קַפְאוּ תְהַמֵּת בְּלִב־יָם: ט אָמַר אֲוִיב
אֲרַדְף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל תִּמְלָאמוֹ נַפְשִׁי אֲרִיק חֲרָבִי
תִּזְרִישְׁמוֹ יָדַי: י נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ כַּסְּמוֹ יָם צִלְלוּ כַעֲזוּפֹת
בְּמַיִם אֲדִירִים: יא מִרְכַּמְכָּה בְּאֵלִם יְהוָה מִי כַמְכָה
נִאֲדָר בְּקֶדֶשׁ נִרְאָה תְהַלֵּת עֲשֵׂה־פְלֵא: יב גְּמִית יִמְיִנֶה
תִּבְלַעְמוֹ אֲרִץ: יג נְחוּת בְּחִסְדְּךָ עֲסֹזוּ גְּאֻלֵּת נְהַלֵּת
בְּעֵזָה אֶל־נֹה קִדְשֶׁךָ: יד שִׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּ חַיִּל אֲחוֹ
יִשְׁבֵי פְלִשְׁתִּי: טו אֵל נִבְהָלוּ אֱלֹהֵי אֲדוּם אֱלֹהֵי מִצְרַיִם**

יִאחַזְמוּ רַעַד נַמְנוּ כֵּל יִשְׁבִי כְנָעַן : מִ תַּפֵּל עֲלֵיהֶם
 אִימָתָה וּפָחַד בְּגִדְלֵךְ יִרְעֶה יְדָמוּ כְּאֲבוֹן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ
 יִהְיֶה עַד יַעֲבֹר עִם יְדֹ קִנְיֹת : יִ תְּבֹאֲמוּ וְתַפְּעֵמוּ בְּתֵר
 נִחְלָתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלַת יְהוָה מִקִּדְשׁ אֲדָנִי כֹנְנִי
 יִדְיָה : יִ יִהְיֶה יִמְלֹךְ לְעֵלְמָ וְעַד : יִהְיֶה יִמְלֹךְ לְעֵלְמָ
 וְעַד : יִהְיֶה מַלְכוּתָהּ קֵאֵם לְעֵלְמָ וְלְעֵלְמֵי עֲלָמֵיָא :
 יִ כִּי בָא סוּס פְּרָעָה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרְשָׁיו בָּיִם וַיִּשָּׁב יְהוָה
 עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִיבִשָׁה בְּתוֹךְ
 הַיָּם : כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם : וְעָלוּ מוֹשִׁיעֵם
 בְּתֵר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת־תֵּר עֵשֶׂן וְחִיתָה לִיהוָה הַמְּלוּכָה :
 וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה

אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּבַנֵי הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמְיִךְ
 וּבְאָרְצֵךְ * כִּי לָךְ נִאֻה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד * שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמִמְשָׁלָה נִצְחָה גְּדוּלָה
 וְגִבּוּרָה תְהִלָּה וְתִפְאֳרַת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת * בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ * וּמַעֲלֵם עַד עוֹלָם אֶתְּהָ אֵל : בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבּוּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
 הַתְּפִלּוֹת בּוֹרֵא כְּלֵי־הַשָּׁמַיִם רַבּוֹן כְּלֵי־הַמַּעֲשִׂים הַפּוֹתֵר בְּשִׁירֵי
 זִמְרָה מֶלֶךְ יְחִיד חַי הַעוֹלָמִים :

בְּשִׁירֵי מִיָּם הַיָּם דְּרָסִים עַד אֲחֵר יוֹסִיב קוֹס חֲצִי קְרִישׁ יֵאמֵר זֶה :

אֲשִׁיר הַמַּעֲשִׂים כְּמַעֲשֵׂיךָ קְרִיאָתְךָ יְהוָה : ב אֲדָנִי שְׁמַעָה בְּקוֹלֵי הַתְּהִנֵּנָה
 אֲנִיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תְּהִנֵּנִי : ג אִם־עֲנוּת הַשְׁמַרְיָה אֲדָנִי מִ
 יַעֲמֹד : ד כִּי־עָמָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּנְרָא : ה קוֹנֵי יְהוָה קוֹטֵה־נַפְשִׁי וְלִדְבַר
 הַתְּלָמִי : ו נַפְשִׁי לֹאֲדָנִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר : ז יִחַל יִשְׂרָאֵל
 אֵל יְהוָה כִּי־עֲשִׂיתָה הַסֶּסֶר וְתִרְבֶּה עִמָּךְ פְּחוֹת : ח הוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל עֲנוּתָיו :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא : אִמֵּן בְּעֻלְמָא דְיַדְבָּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִקְלַד
 מְלֻכּוּתָהּ וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ * אִמֵּן : בְּחַיִּיכּוֹן וּבְיָזְמִיכּוֹן
 וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְיָמֵן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
 קְבֵרָה לְעֵלְמָא וְלְעֻלְמֵי עֻלְמָנָא יִתְקַבֵּד וְיִשְׁמַפַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְעַשָּׂא
 וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא . אִמֵּן : לְעֻלְמָא מִן כָּל
 בְּרַקְתָּא וְשִׁיבְתָּא וְיִשְׁבַּחְתָּא וְנִתְבָּרַתָּא בְּאִמְרֵי בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

חזן בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ :

קהל וחזן בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
 וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַבַּיִת :
 הַמְּאִיר לְאָרֶץ וְלִדְרוֹת עֲלֵיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מִתְדַּשׁ
 בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־בְרָאשִׁית : מִה רַבּוֹ
 מַעֲשָׂיֶךָ וְיְהוָה כָּלֵם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ
 קַנְיָנָה : הַמְּלַךְ הַמְּרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵז הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים
 רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזוּנֵנו צוּר מְשַׁנְּבֵנו מְעַן יִשְׁעֵנו מְשַׁנְּב
 בְּעַדְנוּ : אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל הַעֵה חֵכֵן וּפְעַל זְהָרֵי חַמָּה
 מִזֵּב יוֹצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עִזּוֹ פְּנוֹת
 צְבָאוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תְמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל
 וּקְדוּשָׁתוֹ : תִּתְבָּרֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־
 הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל־כָּל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי־
 אוֹר שִׁיבְרֹת יִפְאָרוּךְ סְלָה :

תִּתְבָּרֵךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ מְלֻכְנוּ וְנֶאֱלָנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֵךְ לְעַד מְלֻכְנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים
 וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמְשֻׁמְעִים

שחרית

בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים תִּימִם וּמְלֶךְ עוֹלָם :
 כָּלֶם אֱהוּבִים כָּלֶם בְּרוּרִים כָּלֶם גְּבוּרִים כָּלֶם קְדוּשִׁים
 וְכָלֶם עֲשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵם : וְכָלֶם פּוֹתְחִים
 אֶת יְפֵיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרָּה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים
 וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלִּיכִים :
 אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא :
 וְכָלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה
 וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוּת זֶה לְזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם
 בְּנִתְחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנַעֲיָמָה קְדוֹשָׁה כָּלֶם
 בְּאַחַד עוֹנִים בְּאִימָה וְאוֹמְרִים בִּירְאָה :

קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשֵׁי הוּא הַזְּכָאוֹת מְלֵא כְּלֵי הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 וְהַאֲפִינִים וְחִזּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעֲשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת הַשָּׁרְפִים
 לְעַמַּתֶּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים :

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :

לְאֵל בְּרוּךְ גַּעֲיֹמוֹת יִתְגַּן לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם וְזִמְרוֹת
 יֵאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמְעוּ כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם
 וְקְדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֲשֵׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת
 זִבְעַ צְדָקוֹת מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רְפוּאוֹת נוֹרָא
 תְּהַלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְתַּדָּשׁ בְּמַוְבָּו בְּכִלְיוֹם הַמִּדָּה
 מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית בְּאִמּוֹר לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

נס נסכת וי"ש לומדים אהבת שלם ולא אהבה רבה

אֲהַבַּת עוֹלָם אֲהַבְתֵּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּמַלֵּךְ גְּדוֹלָה
 וְיִתְהַדַּר תְּמַלֵּךְ עֲלֵינוּ : אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ בַעֲבוּר

שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְטָחוּ בְךָ וְתִלְמָדֵם
 חָפְזוֹ חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלֵם בְּנוֹתָנוּ
 וְתִלְמָדֵנוּ : אָבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם־נָא עֲלֵינוּ
 וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לִשְׁמַע לִלְמַד וּלְלַמֵּד
 לִשְׁמֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד וְתוֹרָתְךָ
 בְּאַהֲבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְיִחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שִׁמְךָ וְלֹא־נִבּוֹשׁ
 וְלֹא־נִכְלָם וְלֹא־נִכְשַׁל לְעוֹלָם וָעַד : כִּי בָשָׂם קִדְשְׁךָ
 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטָחָנוּ נִגְיֵלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ :
 וּרְחַמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדְּךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצְחָה
 סֵלָה וְעַד : מִהַר וְהִבֵּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מִהַרָּה :
 וְהִבְיֵאֵנוּ לְשְׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ : וְשִׁבּוֹר עַל
 הַגּוֹיִם מֵעַל צְוָארֵינוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מִהַרָּה קוֹמְמוֹת
 לְאַרְצֵנוּ : כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּהָ וּכְנוּ בְחֵרֶת מִכָּל־
 עַם וְלִשׁוֹן וּמְרַבְּתֵנוּ מִלִּבֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה
 לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִתְרוֹךְ וּלְאַהֲבָה אֶת־שִׁמְךָ : בְּרוּךְ אַתְּהָ
 יְהוָה הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

י שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכְתּוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

**הַיְוָהבְּתָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל־מְאֹדְךָ : וְהָיוּ דְבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ : הִקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְמִטְפַּת בֵּין**

עֵינֶיךָ

עֲנִיָּה : 8 וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :
 י וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֹאֲהַבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : י וְנָתַתִּי מִטָּר־
 אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹדָה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ
 וְיִצְהַרְךָ : יא וְנָתַתִּי עֵשׂוֹב בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאָכַלְתָּ
 וְשָׂבַעְתָּ : יב הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פְּרִי־פִתְחָה לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶיכֶם
 וְעַבְדְתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : יג וְחָרָה
 אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטָּר
 וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרַתֶם מִחַרְדָּה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטְּבֵפָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : יד וְשָׁנִיתֶם אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶם
 לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : יו וּלְפִדְתֶם
 אֶתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבָּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : ז וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת
 בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

כא לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיבָר לָתֵת לָהֶם כִּי־יָמֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

לז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר : לח דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־
 כַּנְּפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל
 תְּכֵלֶת : לוט וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרַי

לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זְנוּיִם אַחֲרֵיהֶם :
 ס לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : מֵא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אָמֵת וַיֵּצֵיב וַיִּכּוֹן וַיִּשָׁר וַיִּאֱמָן וַאֲהוּב וַחֲבִיב וַיִּתְחַד
 וַיַּעַם וַיִּנְרָא וַאֲדִיר וּמְתַקֵּן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וַיִּפֶּה
 הַדָּבָר הַזֶּה עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אָמֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּכֵנוּ
 צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ לְדֹר וָדֹר הוּא קָיָם וְשִׁמוּ קָיָם
 וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וּמִלְכוּתוֹ ^(כ"ה ואמנתו) לְעֵד קָיָמָת : וַדַּבְּרֵי
 חַיִּים וְקָיָמִים נְאֻמִּים וְנִחְמָדִים לְעֵד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים :
 עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵּנוּ עַל-בְּנֵינוּ וְעַל-דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל-
 דוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ עַל-הַרְאֲשׁוּנִים וְעַל-
 הַאֲחֵרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקָיָם בְּאָמֵת וּבְאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא
 יַעֲבוּר : אָמֵת שְׁאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מִלְּכֵנוּ מִלְּךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֵלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ צוּרֵנוּ צוּר
 יִשׁוּעָתֵנוּ פּוֹקֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׂמֵךְ וְאֵין לָנוּ
 עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתֶךָ סְלָה :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְכֶם וּלְבְנֵיכֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֶךָ וּמוֹשְׁבֵיךָ
 וְצִדְקָתֶךָ עַד אַפְסֵי אֶרֶץ : אָמֵת אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתֶךָ וְדַבְּרֶךָ יִשִּׁים עַל לִבּוֹ : אָמֵת אֵתָהּ הוּא אֲדוֹן לְעַמּוֹךָ וּמְלִיךְ
 גְּבוּר כְּרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבְנִים : אָמֵת אֵתָהּ הוּא רֹאשׁוֹן וְאֵתָהּ
 הוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעֶדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : אָמֵת מְשַׁבְּרִים
 נִאֲלָתֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמְבִיט עֲבָדִים קְדוֹתֵנוּ : כָּל-בְּבוֹרֵיהֶם הִתְנַת
 וּבְבוֹרֵי

זמי קדושה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :
בעשיית מי כמוך אב הרחמן (במוססים ומנחת שנת ועילת הרחמים) זוכר
יצוריו לתמים ברחמים :

ונאמן אתה להתחזות מתים : ברוך אתה יהוה
מחיה המתים :

כמה"ץ תור ט"ע אומרים זה :

נקדישך ונעריצך כנעם שית סוד שרפי קדוש המשלשים לך
קדושה בכתוב על יד נביאך וקרא זה אליה ואמר :
קדוש | קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כלהארץ כבוד : קדושתם
משבחים ואומרים : ברוך כבוד יהוה ממקומו : וקדברי קדושה
כתוב לאמר : ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לוד ודר הלהיה :
אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
פלה : ברוך אתה יהוה האל הקדוש :

(בעשיית המלך הקדוש) :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה :

במלאי שנת ובמלאי י"ש אומרים זה :

אתה חוננתנו למידע תורתך • ותלמדנו
לעשות חקי רצונך ותבדיל יהוה

אלהינו בין קדוש לחול בין אור לחשך בין
ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי
המעשה • אבינו מלכנו הוה עלינו הימים
הבאים לקראתנו לשלום השוכים מכל המא
ומנקים מכל עון ומד בקים ביראתך :

ו הַנְּנוּ בְּאַתֶּךָ חֲכֵמָה בִּינָה וְדַעַת : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
חונן הדעת :

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבֵנו מִלְּכֵנו לְעִבּוֹדְתְךָ

ידוורנו

(י"ש 21 • ב) מקול 2 י" • ב) הוליס קמי

עֲהָרִית

וְהִחַיְתֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה :

קָלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָמְאָנוּ מִחֹל לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה חַנוּן הַמְרַבֵּה לְסְלוּחַ :

רָאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיֹבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
שְׂמֹךְ כִּי אֵל גּוֹאֵל תְּזַק אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

בְּחַמִּימֵי טַבַּר לְמַר סִיָּץ סֵף עֵנּוּ •

עֵנּוּ יְהוָה עֵנּוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְּצָרָה גִּזְלָה אֲנִינֵנו אֶל־תִּפְסֵן אֶל־
רִשְׁעֵנוּ וְאֶל־תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִפָּנֵינוּ וְאֶל־תִּתְנַעַם מִתְּתַחֲנֵנוּ יְהוָה נָא קְרוֹב
לְשֹׁמְרֵינוּ יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ טָרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֵנּוּ בְּדָבָר שְׂנֵאמַר וְהִלֵּךְ
טָרָם יִקְרָאוּ וְאֵי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֵי אֲשַׁמְעֶ : כִּי אַתָּה יְהוָה הַעֲוֵנָה
בְּעַת צָרָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל־עַת צָרָה וְצוּקָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַעֲוֵנָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה :

רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִגְשָׁעָה כִּי תִהְלַתְנוּ
אַתָּה : וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־
מִבּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מְלֵךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה רוֹפֵא הוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשְּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־
מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן בְּיָד בְּרָכָה בַּיּוֹם מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ וּבְרַךְ
שְׁנֵתֵנוּ בְּשָׁנִים תְּטוֹבוֹת לְבְרָכָה : כִּי אֵל טוֹב וּמְמִיב
אַתָּה וּמְבַרֵךְ הַשָּׁנִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים :
תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְהַרְוֵתֵנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ

וּקְבַצְנוּ יחד מארבע כנפופת הארץ לארצנו : ברוך אתה יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְמֵינוּ כְּבָר־אֲשַׁנָּה וְיִזְעַצְנוּ כִּבְתַחֲלָה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאֲנַחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אַתָּה יְהוָה

לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט : (בעשיית המלך המלך המושפט) :

וְלִמְלֹאֲשֵׁנִים אֲלֵתְהוּ תִקְוָה וְכָל־הַמַּיִנִּים וְכָל־הַזָּדִים כִּרְגַע יֵאָבְדוּ וְכָל אֹיְבֵי עַמְּךָ מִתְהַרֵּה

יִכָּרְתוּ וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִתְהַרֵּה תֵעָפֵר וְתִשָּׁבֵר וְתִמְגַּר וְתִקְנִיעַ בְּמִתְהַרֵּה בְיָמֵינוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שֹׁבֵר אֹיְבִים וּמְקַנֵּעַ זָדִים :

עַל־הַצְדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גְּרֵי הַצַּדִּיק

וְעַלֵּינוּ יְיָמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלֻקְנוּ עִמָּדֵם וְלַעוֹלָם לֹא גִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בְּמַחְנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְשַׁעַן וּמְבַטֵּחַ לַצְדִּיקִים :

וְלִירוּשָׁלַם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁבּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּכְפֹא דָוִד עַבְדְּךָ מִתְהַרֵּה בְּתוֹכָהּ תָּבִין וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּגֵן עוֹלָם :

וְעַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

נְחַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת־אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַעִיר הָאֲבֵלָה וְהַתְּרַבָּה וְהַמְּבֹרָה וְהַשׁוֹמֵמָה הָאֲבֵלָה מְגַלֵּי בְגֵימָה וְהַתְּרַבָּה מְעֻעְוֹתֶיהָ וְהַמְּבֹרָה מְבֹרָה וְהַשׁוֹמֵמָה כַּאֲשֶׁר יוֹשֵׁב וְהִיא יוֹשֵׁבֶת

נְחַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת־אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַעִיר הָאֲבֵלָה וְהַתְּרַבָּה וְהַמְּבֹרָה וְהַשׁוֹמֵמָה הָאֲבֵלָה מְגַלֵּי בְגֵימָה וְהַתְּרַבָּה מְעֻעְוֹתֶיהָ וְהַמְּבֹרָה מְבֹרָה וְהַשׁוֹמֵמָה כַּאֲשֶׁר יוֹשֵׁב וְהִיא יוֹשֵׁבֶת

נח"כ למנוח לומר זכ :

א. יעקב ה"ט בבתי גמון. ב. ציון לקח נכסו כמלה סתם פ. את לי. ג. רחמי. וראשונה

שחרית

וראשונה חפוי באשמה עמרה שלא ילקה • ויבלענה לגיונות וירדשה עובדי
פסילים • ויטילו את עמקה ישראל להרב • ונחרגו בידון חסדי עליון • על-
כן ציון במד מבכה וירושלם תתן קולה לבי לבי על תלליהם געו געו
על תלליהם • כי אתה יהוה באש הצוקה ובאש אתה עתיד לבנותה •
באמור נאני אדעה לך נאם יהוה ח'מת אש סביב ולבבוד אתה בתוכה:
ברוך אתה יהוה מנחם ציון ובונה ירושלם :

את צמח יוד עבדה מתרה תצמיח וקרנו תרום
בישועתך כי לישועתך קיינו כל-היום : ברוך
אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יהוה אלהינו • אב הרחמן רחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל
שומע תפלות ותחנונים אתה • ומלפניך מלבנו
ריקם אל-השיבנו : בטהרת אומר יחיד סגן עננו בלא תמיס כי
אתה שומע תפלת כל-פה : ברוך אתה יהוה
שומע תפלה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל • ולתפלתם שעה •
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותתי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך :

לראש חודש ולחול טל טועד :

אלהינו ואלהי אבותינו ואלהינו בא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד
ויזכר ויכרוננו ויפקדוננו ויזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד
עבדה וזכרון ירושלם עיר קדשה וזכרון כל עמך בית ישראל לפניה
לפליטה לבושה לתן ולתקד ולרחמים ולחיים טובים ולשלום ביום
לראש חודש ראש החודש | נספח חג המצות | נספח חג הסוכות
הזה : זכרנו יהוה אלהינו בו למזכה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים טובים : ובדבר ישועה ורחמים חוס ותננו ורחם עלינו

והשענו פי אליה עינינו * פי אל מלך חנון ורחים אמתה :
ותחזיקנה עינינו בשוכה לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה
המחזיר שכירתו לציון :

מודים אנחנו לך שאמתה הוא
יהוה אלתינו ואלהי
אבותינו אלתי כל בשר יוצרנו
יוצר בראשית ברכות והודאות
לששקה הגדול ותקדוש על
שהתחייבנו וקיימתנו בן חננו
ותקיימנו והאסוף גליותינו
לחצרות קדושה ונשוב אליה
לשמור חסדך ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנו
מודים לך : ברוך אל מהודאות :

מודים אנחנו לך שאמתה
הוא יהוה אלתינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד
צור חיינו מנו ישענו אמתה
הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך על חיינו
המסורים בידך ועל גשמותינו
הפקודות לך ועל גפרך
שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיה וטובותיה שבכל עת
ערב ובקר וצדקתיה
הטובה כי לא יכלו רחמיך המרחם
כי לא יתמו חסדך
כי מעולם קיינו לך :

בתוספת ונפרים אומרים כל ועל הנסים :

ועל הנסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות
ועל הנפלאות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה :

בימי משה ואלהי ישראל
בששון תפילה
בששון עליכם וקוה רשע
בפש לששוד לך
ולאבד את כל היתרים
בגשר ועד זמן סוף ונשים
ביום אחד בשלשה עשר
לדיים

בימי משה ואלהי ישראל
בששון תפילה
בששון עליכם וקוה רשע
בפש לששוד לך
ולאבד את כל היתרים
בגשר ועד זמן סוף ונשים
ביום אחד בשלשה עשר
לדיים

שחרית

לְחַדֵּשׁ שְׁנֵי־יָשָׁר ^{לְחַדֵּשׁ} הַיָּשָׁר הַזֶּה תְּחִלָּה וְשֵׁשׁ לְבָנוּ
 תִּזְכְּרָה וְלֹא עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְגָדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
 וְלַעֲמֻקֵּי יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וְכִתְּבָה
 כְּמִיּוֹם הַזֶּה וְאַחֲרַי כִּי בָּאוּ בְּנֵי לְדָבָר בִּיתְּךָ
 וּפְנֵי אֲתֵּי הִכְלָה וְנִטְרָו אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְתִדְלִקוּ
 גִּזְרוֹת בְּחִצּוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ שְׂמוֹנֶת יָמֵי
 תְּנַבֵּה אֱלֹהֵי לְחֻדוֹת וְלִהְיֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל :

וְעַל־כָּל־מַעֲלֵי יִתְבַרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּעִשְׂיָת וּבְתוֹב לְחַיִּים מוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ :
 וְכָל־הַחַיִּים יוֹדֶיךָ סְלָה וְיִתְלָלוּ שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל לְעוֹלָם
 כִּי טוֹב הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ וְעִזְרָתְנוּ סְלָה הָאֵל הַטוֹב :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלֹא נֶאֱמַר לְחֻדוֹת :

יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמִּשְׁלֵשִׁת בְּתוֹרַת הַבְּרִית
 עַל־יְדֵי מִשְׁחַ עֲבָדֶיךָ הַאֲמִירָה כִּפִּי אֶחָד וּבְנֵי כְּהֻנִּים עִם
 הַיִּשְׁרָאֵלִים בְּאִמֹר : וּבְרַכְּךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : יֵאָמַר
 יֵשׂא יְיָ וּפְנֵי אֲרִיִּךְ וְיִשְׂמֵךְ לֵךְ שְׁלֹום : יֵאָמַר

שֵׁשׁ שְׁלֹום מוֹבֵה וּבְרַכְּךָ חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ בְּרַכְנוּ אֲבוֹנֵינוּ כָּלֵנוּ
 כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ הַתּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרַכְּךָ
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹום וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת־עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ :

וּבְסִפְרֵי חַיִּים בְּרַכְּךָ וְשְׁלֹום וּפְרִינֶסָה מוֹבֵה יִשְׁעֵךָ וְנִחְמָה וְנִחְזָת
 מוֹבֵה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנֵרְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְחַיִּים מוֹבִים וְשְׁלֹום :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹום :

יהוה לרצון | אֶבְרִי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּר וְגֹאֲלִי :
 אֲלֹהֵי נַצּוּר יִשְׁעֵי מַדְעַ וּשְׁפָטֵי מַדְבַּר מִדְּבַר מִדְּבָרָה וְלִמְקוֹלֵי נַפְשֵׁי תְרוּם וְנַפְשֵׁי
 בְּעֵפֶר לְכָל הַדְּהִי פָתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצוּתֶיךָ הַתְּרוּדָה נִפְשֵׁי וְכֹל
 תַּחֲוָשִׁים עָלַי רָעָה מִבְּרֵה הַפֶּר עֲצָתְךָ וּמִדְּבַר מַתְּשִׁבָּתְךָ : יְהוֹי כְּמִן לִפְנֵי
 רֹחַ וּמְלֵאךָ יְהוָה דַּחֲהָ : לִמְעַן יִתְלַצֵּן דִּיבְרֵךְ הַשְׁמִיעָה יִמְנֶה וְעַנְגִּי : עֲשֵׂה
 לִמְעַן שִׂמְחָה עֲשֵׂה דְמַעַן יִמְנֶה עֲשֵׂה לִמְעַן הַתְּרַחֵף : עֲשֵׂה לִמְעַן תִּדְרֹשְׁתָּהּ :
 יהוה לרצון | אֶבְרִי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּר וְגֹאֲלִי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם
 (מִשְׁלֹם) הַשְׁלוֹם בְּמִדְּוָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶרְצוֹ אָמֵן :
 יְדִי רַצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵלֵינוּ אָבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַסִּקְּנֵשׁ בְּבִטְחָה בְּיָמֵינוּ
 וְיִמְנוּ הַלְקֵט בְּתוֹרָתְךָ :



ברכת כהנים

נְהַגְנוּ כָּל מִדְּוָת אֱלֹהִים מִלֵּן נִחַלְתִּים כְּמִסֵּי אֱלֹהִים נִצְוִים שֶׁאֵין שְׂרוּסִים בְּשִׂמְחַת צִוִּים וְטַמְאִים כְּמִסֵּי
 כְּשֹׁפֵק אִשְׁלֵי חַל נִבְנֵת וְכֵן יוֹסִי' * לְחַחֲלֵה יִשְׁקֹר כֵּל כֵּן מִמְקוֹם כְּמַחֲחֵל הַסֵּף רַחֵ *
 אִם אִיט שִׁקֵּר רַנְלוֹ קוֹדֵם שְׁמִי'ם הַסֵּף נִרְכַּת עֲטוּדָה טוֹב אִיט עוֹלָה * אַחַר כִּשְׁמֵי עוֹדִים עִם
 הַסֵּף יִמְחֹר הַסֵּלָה * :

יהוה רצון מלפניך יהוה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אָבוֹתֵינוּ שְׂתַחַמֵּה הַפְּרָכָה הַזֹּאת
 שְׂצוּיֹתֵנוּ לְבָרָה אֲתֵעֶמֶךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָבָה שְׁלֵמָה שְׁלֵמָה יְהוָה בָּהּ
 כְּבִשְׂרִי וְעוֹן בְּעִתָּהּ וְעַד עוֹלָם :

וְיִאֲרִים כֵּן שִׂמְחוֹר הַסֵּף הַנִּרְכַּת כְּדִי שִׁעֲט הַנְּטוּר אֲמֵן עַל שְׁמִי'ם :

יְאֹמַר מִתְּרַחֵף אֱלֹהִים נִרְכַּס וְכו' עַד שְׂמִיעַת לְחִינַת כְּהֵנִים וְכַשְׂמִיעַת לְכַהֲנִים קִרְאָה נִקְּלָה רַם
 בְּרִינָיו וְכוּ' קִרְאָה לְכַהֲנִים וְלַחֲזִ"כַּ מְסִי'ם וְאֹמַר עִם קְדוֹשֶׁה בְּאֹמְרוֹ
 וְכַהֲנִים מַחֲזִירִים מְסִי'ם כִּלְשׁ הַסֵּם וּמַנְרַכֵּן :

בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִקְדָּשְׁךָ
 שְׁלֵמֵי אֶרֶץ וְצִוְנוּ לְבָרָךְ אֲתֵעֶמֶךָ יִשְׂרָאֵל בְּאַתְבָּהּ : אָמֵן
 וּמִקְרָא לֶסֶס כֵּל מַלְא וְחַל :

אֵין רַחֵף לְחַחֲלֵל יִבְרַךְ עַד שִׁמְלֵה אֲמֵן מִפִּי כֵּל הַנְּטוּר * וְאֵין כְּהֵנִים רַחֵף לְחַחֲלֵל בְּחִינַת
 עַד שְׂחַלְלֵה מִפִּי הַמִּקְרָא * וְאֵין הַנְּטוּר שׁוֹמֵם אֲמֵן עַד שְׂחַלְלֵה אֲרַכְהָ מִפִּי כְּהֵנִים :
 עַם שְׂאִרְיֵי כְּהֵנִים אֵינִם כְּכָל נִרְכַּת * אֲבָל מִלִּפְנֵי מַחֲזֵה שֶׁל בְּרוּךְ אֵינֶה מִסְּפָקָה
 כִּי יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְסֶה שְׂמֵחֵם רַק שִׂיחֹרֵף מְסִי'ם עַד מִפִּי כְּהֵנִים וְלֹא יִחֲזֹר מְסִי'ם אֲבָם
 וְכֵן אֵלֵינוּ אֵינֶה אֱלֹהִים כְּעַד מְסִי' * וְגִרְךָ לְשִׁמְעַת וְלִסְפִּין לְנִרְכַּתָּם : וְאֵין טַעַם הַסִּפְקוֹס רַק
 הַרְבֵּשׁ בְּשַׁעַת שְׂמִנְיָוִים :

יְבָרְכֶךָ יְהוָה * וְיִשְׂמְרֶךָ : אָמֵן יְאֹר * יְהוָה * פְּנֵי *
 אֵלֶיךָ

10 פְּנֵי * י * ע * ב * ע * ל * ה * 2 * ע * 3 * ע * 4 * 5 * 6 * 7 * 8 * 9 * 10 * 11 * 12 * 13 * 14 * 15 * 16 * 17 * 18 * 19 * 20 * 21 * 22 * 23 * 24 * 25 * 26 * 27 * 28 * 29 * 30 * 31 * 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 * 47 * 48 * 49 * 50 * 51 * 52 * 53 * 54 * 55 * 56 * 57 * 58 * 59 * 60 * 61 * 62 * 63 * 64 * 65 * 66 * 67 * 68 * 69 * 70 * 71 * 72 * 73 * 74 * 75 * 76 * 77 * 78 * 79 * 80 * 81 * 82 * 83 * 84 * 85 * 86 * 87 * 88 * 89 * 90 * 91 * 92 * 93 * 94 * 95 * 96 * 97 * 98 * 99 * 100

שחרית

אלהי ייחנה : אמן ישא יהוה פניו אליה .
וישם לה שלום : אמן

בשם סוכנינו מננים סיוות וישם לך שלום יאמר זש :

רבנו של-עולם אני שלך וחלומתי שלך חלום חלמתי ואני
ידע מה-הוא יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
שהיו כל-חלומתי עלי ועל כל-ישראל לטובה בין חלומות
שחלמתי על אחרים ובין שחלמתי על עצמי ובין שחלמו אחרים
עלי אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקומו בי ובהם כח-חלומותיו
של יוסף הצדיק . ואם צריכים רפואה רפאם כח-חזקתו מלך
יהודה מחליו וכמרים הנביאה מצרעתה . וכנעמן מצרעתו וכמי
מרה ערירי משה רבינו וכמי יריתו על-ירי אלישע ובשם
שהפכת את-קללת ברעם הרשע מקללה לברכה כן תהפך כל-
חלומתי עלי ועל כל-ישראל לטובה ותשמרני ותהנני ותרצני :

אמר רזין אמרים ובגנים זה

אמר רזין אמרים וקול זה

רבנו של-עולם עשינו מה-שגורת עלינו
עשה אלה עמנו כמו שהבטתנו :
השקפה מעון גדשה מן-השמים וברך
את-עמך את ישראל ואת האדמה אשר
נתת לנו באשר נשבעת לאבותינו ארץ
זבת חלב ודבש :

אריך בפרום שבין בנברכה
אקה שלום ושקה
שלום יהי רצון מלפניך
שששים עלינו ועל כל-עמך
בית ישראל תרים וברכה
למשערת שלום :

ספר שמונה עשרה בספרים ובמנחה יומר ויחיי

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מתפלתנו שאין אנו עוין פנים וקשי ערף לומר לפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנהנו ולא תטאנו אבל
אנהנו ואבותינו תמאנו :

אשמנו • בננו • גרנו • דברנו דפי : העוינו • והרשענו
ודנו • תמסנו • טפלנו שקר : מעצנו רע • בזבנו • לצנו •
מרדנו • נאצנו • סרנו • עינו • פשענו • צרנו • קשינו ערף :
רשענו • שחתנו • תעבנו • תעינו • תעתענו : סרנו ממצותך

ובמישפחתי

יהוה

(א) בננו • (ב) דברנו • (ג) עינו • (ד) פשענו • (ה) קשינו • (ו) רשענו • (ז) שחתנו • (ח) תעבנו • (ט) תעינו • (י) תעתענו • (יא) סרנו • (יב) ממצותך

שחרית

יהוה הצליחה נא : אָנָּה יְהוָה עֲנֵנּוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ : לֵךְ יְהוָה קִצְיֵנוּ *
לֵךְ יְהוָה חֲכִימֵנוּ * לֵךְ יְהוָה נִיחָל * אֶל־תִּחְשָׁה וְהִעַנְנוּ כִּי נֶאֱמַר נֹזֵם
אֲבָרָה תִּקְוַתְכֶם כָּל־כְּרֵךְ לֵךְ תִּכְרַע וְכִל־קוֹמָה לַפְּנִיָּה תִשְׁתַּחֲוֶה :
הַפּוֹרְתָח יָד בְּתִשְׁבֵּה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַמְאִים נִבְהַלָּה
נַפְשֵׁנוּ מְרוֹב עֲצִבוֹנֵנוּ אֶל־תִּשְׁבַּחְנוּ נֶצַח קוֹמָה

וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְאֶל־תִּשְׁפּוּךְ חַרוֹן־ךְ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עֲמֹךְ בְּנֵי
בְרִיתֶךָ : עוֹרְרָה נְבוֹרְתֶךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ וְאֶל־
יִמְעִטוּ לַפְּנִיָּה תִלְאוֹתֵינוּ מִהַר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בַּעַת
צָרָתֵנוּ לֹא לְמַעַנְנוּ אֱלֹהִים לְמַעַנְךָ פֶּעַל וְאֶל תִּשְׁחֹת
אֶת־זִכְרֵךְ שְׁאֵרֵיתֵנוּ כִּי לֵךְ מִיַּחְלֹת עֵינֵינוּ כִּי אֵל מִלֶּךְ
חַנּוּן וְרַחִים אַתָּה : וְזִכּוֹר עֲדוֹתֵינוּ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד
אוֹמְרִים פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יהוה אחד :

יהוה אלנו ישראל שׁוֹב מִחַרוֹן אַפֶּךָ וְהַנְחֵם עַל־
דַּרְעֶךָ לְעַמֶּךָ :

הַבֵּט מַשְׁמַיִם וְרֹאה כִּי הֵינּוּ לַעַג וְקִלְס בְּנֹזִים נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן
לְטֶמֶת יוֹבֵל לְחֵרוֹג וְלֹאֲבָד וְלִמְכָה וְלִחְרָפָה :

וּבְכָל־זֹאת שְׂמֹךְ לֹא שָׁבַחְנוּ נָא אֶל־תִּשְׁבַּחְנוּ : יְהוָה
נְרִים אוֹמְרִים אֵין תִּחְלֶלֶת וְתִקְוָה * הֵן אוֹם לְשְׂמֹךְ מִקְּדָה * מְהוֹר
יִשְׁעֵנוּ קִרְבָּה * יַעֲנֵנוּ וְלֹא הִינַח לָנוּ רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ
אֶת־פִּעְסֶךָ מֵעֲלֵינוּ :

אָנָּה שׁוֹב מִחַרוֹן־ךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ : יְהוָה
תִּקְוָה יְהוָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ * וְאֶל־תִּתְּנוּ בְּיַד אֲבָרִים לְפִי
יֹאמְרוּ תַמָּם אֲדֵינָא אֱלֹהֵיכֶם * לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ הַרְבֵּה
וְאֶל־תֵּאָדָר :

אָנָּה שׁוֹב מִחַרוֹן־ךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ : יְהוָה

וְיִשְׁעֵינוּ יִכְבְּשׁוּ אֶת־פִּעְסֶךָ מֵעֲלֵינוּ

קולנו תשמע ותחזן ואל־תפושנו ביד אויבינו למחוזות אֶת־
 שִׁמְנוּ * זכור אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ כְּבוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 אֲרָבָה אֶת־זֶרְעֶכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מִדְּרָבָה :
 וּבְכָל־זוֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֶל־תִּשְׁכַּחְנוּ : יְהוָה
 עֲזָרְנוּ וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ וְהַצִּילֵנוּ וּכְפַר עַל־
 חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ :
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנַּחֵם עַל־
 הָרָעָה לְעַמֶּיךָ :

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹד שְׁאֲרִית יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יֵאבֵד יִשְׂרָאֵל
 הָאוֹמְרִים שִׁמְעַתָּה יִשְׂרָאֵל :
 שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹד שְׁאֲרִית עִם אֶחָד וְאֶל־יֵאבֵד גּוֹי אֶחָד
 הַמִּיְחַדִּים שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :
 שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ שְׁמוֹד שְׁאֲרִית עִם קְדוֹשׁ וְאֶל־יֵאבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ
 הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלְשׁ קְדוּשׁוֹת לְקְדוֹשׁ : מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים
 וּמִתְפַּיִם בְּתַתְּנוּגִים הַתְרַצָּה וְהַתְפַּיִם לְדוֹר עָנִי כִי אֵין עֲזוֹר :
 פ"ב מה שמוסרין נשתי וכתמשי :

אָבִינוּ מְלַכְנוּ אָבִינוּ אֵתָהּ : אָבִינוּ מְלַכְנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי
 אֵתָהּ : אָבִינוּ מְלַכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ : אָבִינוּ מְלַכְנוּ חַנּוּן
 וְעֲנֵנוּ כִי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחַסֵּד לְמַעַן שִׁמְךָ
 תִּגְדֹּל וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

וְאִנְחָנוּ לֹא גִרַע מִה־נַּעֲשֶׂה כִי עָלֶיךָ עֲנִינוּ : זְכֹר רַחֲמֶיךָ
 יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִי מַעֲוֹלָם הִמָּה : יְהִי־חַסְדֶיךָ
 יְהוָה עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : אֶל־תִּזְכַּרְלָנוּ עֲוֹנוֹת
 רֵאשׁוֹנִים מִדֶּר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִי דָלוּנוּ מְאֹד : חַנּוּן
 יְהוָה חַנּוּן כִּי־רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ : בְּרָגְזוּ רַחֵם תִּזְכֹּר :
 בְּרָגְזוּ עַקְרָת תִּזְכֹּר : בְּרָגְזוּ הַמִּימוֹת תִּזְכֹּר : בְּרָגְזוּ

אֲדָבָה

(א) תהלים פ"ב (ב) דניאל כ"ד (ג) תהלים ס"ו (ד) תהלים ס"ב (ה) תהלים ס"א (ו) תהלים ס"ז (ז) תהלים ס"ח

דְּקָדְשָׁא קְדִיקָה הוּא דְכַנְיָדְנָא קָמָה וּמְקַמֵּי הִיכָד אֲוִרְתִּיהּ : בְּכָל
 עֵדָן וְעֵדָן לֹא עַל אֲנָשׁ רְחִיצָנָא וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִיכְנָא :
 אֵלָא בְּאֱלֹהָא דְשְׁמִיָּא דְהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּמָ * וְאֲוִרְתִּיהּ קְשׁוּמָ *
 וּנְבִיאֵיהּ קְשׁוּמָ * וּמְסַנָּא לְמַעַבְד טַבְּוֹן וּקְשׁוּמָ בִּיהּ אֲנָא רְחִיץ :
 וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יְקָרָא אֲנָא אֲמַר תּוּשְׁבְּתוּן יְהִיא רַעוּא קְרַמְדָּה
 דְּתַפְתָּת לְבָאֵי בְּאֲוִרְתָּהּ וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלוֹן דְּלְבָאֵי וְלְבָא דְכָל
 עַמְדָּה יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלְחַיִּין וְלְשָׁלָם :

וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יְקָרָא אֲנָא אֲמַר תּוּשְׁבְּתוּן יְהִיא רַעוּא קְרַמְדָּה

וסקל שנין :

לְהִי יְהוָה הַגְּדֹלָה וְהַנּוֹבְדָה וְהַתְּפַאֲרָת וְהַנְּצִיחַ וְהַתְּדוּד כִּרְכֹּל
 בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצָן לְהִי יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ :
 רַחֲמֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֵנוּ לְהַר קְדִישׁוֹ בִּירְקוֹדֵשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :
 אָב הַרְחִמֵם הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וְיוֹבָד בְּרִית אִיתְנִים וְצִיל
 נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וְיַנְעֵר בְּיַצֵּר הַרְעָה מִן הַשְּׁוֹאִים
 וְיַחַן עַלְיֵנוּ לְפָלִיטַת עוֹלָמִים * וְיַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה מוֹכֵת
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

וְהַגְּדֹלָה וְהַנּוֹבְדָה וְהַתְּפַאֲרָת וְהַנְּצִיחַ וְהַתְּדוּד כִּרְכֹּל
 בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצָן לְהִי יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ :
 רַחֲמֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֵנוּ לְהַר קְדִישׁוֹ בִּירְקוֹדֵשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :
 אָב הַרְחִמֵם הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וְיוֹבָד בְּרִית אִיתְנִים וְצִיל
 נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וְיַנְעֵר בְּיַצֵּר הַרְעָה מִן הַשְּׁוֹאִים
 וְיַחַן עַלְיֵנוּ לְפָלִיטַת עוֹלָמִים * וְיַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה מוֹכֵת
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

לְהִי יְהוָה הַגְּדֹלָה וְהַנּוֹבְדָה וְהַתְּפַאֲרָת וְהַנְּצִיחַ וְהַתְּדוּד כִּרְכֹּל

בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצָן לְהִי יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ :

רַחֲמֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֵנוּ לְהַר קְדִישׁוֹ בִּירְקוֹדֵשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :

אָב הַרְחִמֵם הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וְיוֹבָד בְּרִית אִיתְנִים וְצִיל

נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וְיַנְעֵר בְּיַצֵּר הַרְעָה מִן הַשְּׁוֹאִים

וְיַחַן עַלְיֵנוּ לְפָלִיטַת עוֹלָמִים * וְיַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה מוֹכֵת

יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

וסקל שנין ברוך יהוה המברך לעולם ועד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּתַרְגּוּמֵנוּ מְבָרַךְ
 הָעַמִּים וְנַתַּן לָנוּ אֶת־תּוֹרַתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן־הַתּוֹרָה :

סוף הקריאה מנוד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת
 וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעָה בְּתוֹכֵנוּ * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן־הַתּוֹרָה :

ברך

א. סהלים לז. ד. ב. ד. סהלים סו. יא. ג. סהלים טו. ט. ד. ו. סהלים ד. ד.

שחרית

ברכת כוונת

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הגומל לתוכים טובות
שגמלני טוב :

ושמן ארזי מי שגמלה טוב הוא יגמלה כל טוב סלה :

פאר קריאת הסוד לאמר ח"ק

המגניבין ס"ח להראות הכוזב לעם כל אדם שיהלל לקרב עמו לחיבה כדי שיוכל לקרא סוד
שכתוב בספר תורה בעת כניסתו בספר תורה ויאמר :

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל :

עליונים היא לפחותים בה ותומקיה מאשר : דרכיה דרכי נעם וכל
תמיכתיה שלום : ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד : יהוה
הפז למען צדק גדול תורה וארזי :

אשרי יושבי ביתה עוד יהללה סלה : אשרי העם ששכבה לו

אשרי העם שיהיה אלהיו : * תהיה לך דוד ארומקה

אלהי המלך ואברכה שמה לעולם ועד : ב בכל יום אברכה

ואהלה שמה לעולם ועד : ג גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו

אין תגר : ד דוד לך יושב מעשיה וגבורתיה יגידו : ה הדר

כבוד הדרה ודברי נפלאותיה אשיתה : ו ועוזו נוראותיה יאמרו

וגדלותה (וגדולתה ק) אספרנה : ז זכר רב טובה יפיעו וצדקתה

יהנו : ח חנון ורחם יהוה ארץ אפים וגדול (גדל ק) חסד :

ט טוב יהוה לכל ורחמו על כל מעשיו : י יודוה יהוה כל

מעשיה וחסדיה יברכה : יא כבוד מלכותה יאמרו וגבורתה

ידברו : יב להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו :

יג מלכותה מלכות כל עמים וממשלתה בכל דור ודור :

יד סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : יו עיני כל

אלה ישפרו ואתה נותן להם את אבנם בעתו : יז פותת את

נהר ומשגיב לגלתי רצון : יח צדיק יהוה בכל דרכיו וחסד

בכל מעשיו : יט קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו

באמת : כ רצון יהוה יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם :

כאמר יהוה את כל אהביו ואת כל דשעים ישמיד :

תהלת

(*) זכרים ד. ס. (ב) כולו ג. ט. (ג) ס. פ. ד. (ד) ס. ז. ט. (ה) ימינו כח כל. (ו) סלסל טו ס. (ז) ס. ס.

סוד ט. (ח) ס. ס. ס.

שודית

ד

בא תהלה יהוה ידברפי ויברך כל־בְּשׂוֹר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד :
וְאַנְחֵנוּ ! נְבָרְךָ יְהוָה מִשְׁתָּהּ וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּתָהּ :

כִּי־שָׁנָה יוֹם שָׁלוֹן בּוֹ הִתְנַן וְנִסְלַח אֲפִים אֵין לְאֻמִּים לְמַלְאָה יִסְגָּךְ וְלֹא הִסְלַח לְחַד . דְּהִי־יָם מִלְּךָ נִסְכָּה וְסִכָּה שֶׁיִּהְיֶה כְּאִיר וְלֹא כְּשֹׁמֵר וּמִרְ"ח סוּן עַד יִיב בּוֹ וְעַד כְּנֹלָה דְּהִי־יָם הַמִּסָּה יָמִים אַחֵר תַּעֲבֹשׂוּתָהּ כִּי הִרַג יִשׁ לֹא הִסְלַחְתָּן כֹּל שְׁנֵנָה וְסוּ"ל נֶאֱבַח וּמִרְ"ה וּמִשׁ"כ עַד סוֹף הַשָּׁמַיִם וְסוּ"ל בְּשֵׁנָה וּבְכָל יוֹם שִׁים בְּנֵהכ"ל מִלֵּא אִלּוּ הָתֵן כֹּל שְׁכֵנֵת יָמֵי הַמַּשְׁחָה וְלֹא־יִסְ"ב וּסְרִיס קִדְוֹן שֶׁהוּא יִי"ד וְסוּ"ל בְּאֵלֶּר רִאשׁוֹן וּסְרִיס גְּדוּל וְחֻסְדָּה וּרְ"ח . נִם בְּמַחֲשֵׁה עֲרִי"ח וְעַרְב חֻסְדָּה וְעַרְב טוֹרִים גְּדוּל וְקִדְוֹן וְעַרְב לֹא־יִסְ בְּשֹׁמֵר וְעַרְב סוּ"ל בְּכָבֵד וְעַרְב סוּ"ל בְּשֵׁנָה אֵין לְאֻמִּים הִתְנַן וְסִכָּה אֵלֶּל בְּמַחֲשֵׁה שְׁמַי" עֲרִי"ס וְעַרְב יוֹם כְּסוּרִים וְסִכָּה שֶׁיִּי טוֹסְלִין :

* לְמַנְצִיחַ מְזֻמָּר לְדוֹד : ב יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁבְּכָה שֵׁם ו
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : ג יִשְׁלַח־עֲזָרָה מִקְדָּשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדָךְ :

ד יִזְבֹּד כָּל־מַנְחֵתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשְׁנֶה־סִלְחָה : ה יִתְנַלֶּךְ כָּל־בְּרַכְּךָ
זָכָר עֲצָתְךָ יִמְלֵא : ו נְרַנְנֶה ! בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁמֵי־אֱלֹהֵינוּ נְדַגְלֵי יִמְלֵא
יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : י עֲתָה יִדְעֵתִי כִי־הוֹשִׁיעַ אֶיְהוָה מִשִּׁיחִי
יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קְדוֹשׁ בְּנִבְרוֹת יֵשַׁע יְמִינוּ : ח אֱלֹהֵי בְרַכְּבָה וְאֱלֹהֵי
כְּסוּסִים וְאַנְחֵנוּ ! בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר : ט הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְלְאוּ
וְאַנְחֵנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדַד : י יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ :

וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֹשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם
יְהוָה : וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר

יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלְךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר־שָׁמַעְתִּי
בְּכִיךָ לֹא־יִמּוֹשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זָרַעְךָ וּמִפִּי זָרַע
זָרַעְךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם : וְאַתָּה
קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקָרָא זֶה אֵל־
זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ ! קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וּמִקְבְּלֵין דִּין מִדִּין
וְאִמְרוּן קְדִישׁ בְּשֵׁמֵי מְרוֹמָא עֲלֵאָה בֵּית
שְׁבִינְתָהּ קְדִישׁ עַל־אֲרַעָא עוֹבַר גְּבוּרְתָהּ

(ט) סְלִיחָה קְדוּ יִת (ב) כֵּ. א. ג. (ג) יִסְכֵּי כֵּ. (ד) כֵּ. ט. ס. א. (ה) הַלְלוּ כֵּ. ד. ז. י. קִדְוִישׁ
(*)

יהי יהודה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אליעזבנו ואל
 ימשנו: להפזות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו
 וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר
 הרתננתה לפני יהודה קרבים אל יהודה אלהינו זמם ולילה לעשותו
 משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבריו ביום: למען דעת
 בלעמי הארץ כי יהודה הוא האלהים אין עוד:

* שיר המעלות לדוד לולי יהודה שהיה לנו ואמרנא ישראל:
 ב לולי יהודה שהיה לנו בקום עלינו אדם: ג אזי חיים
 בלעונו בחרות אפם בנו: ד אזי המים שטפונו נחלה עבר
 עלינו שנו: ה אזי עבר עלינו המים הוידנים: ו ברוך
 יהודה שלא נתנו כרה לשנאיהם: ז נפשנו בצפור נמלטה מפח
 יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: ח עזרנו בשם יהודה עשה
 שמים יארץ:

שיר של יום

ראשון בשבת היום יום ראשון בשבת שבו היו הלוחם אוקרים גבית המקדש:

* לך דוד מזמור ליהודה הארץ ומלוואה תבל וישבי בה: ב בר
 הוא עלימים יסרה ועל נהרות יכוננה: ג מריעלה
 בדר יהודה ומי יקום במקום קדשו: ד נקי כפים ובר לבב אשר
 לא ינשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ה ישא ברכה מאת
 יהודה וצדקה מאתו ישעו: ו זה דור דרשו מבקשי פניו יעקב
 סלה: ז שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא
 מלך הכבוד: ח מי זה מלך הכבוד יהודה עוזו ונבור יהודה נבור
 מלחמה: ט שאו שערים ראשיכם וישאו פתחי עולם ויבוא
 מלך הכבוד: י מי הוא זה מלך הכבוד יהודה צבאות הוא מלך
 הכבוד סלה:

הושיענו יהודה אלהינו ומבצנו מן הגוים להודות
 לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך

*** ויחסיק *

(א) בלחם (ב) בלחם (ג) בלחם (ד) בלחם (ה) בלחם (ו) בלחם (ז) בלחם (ח) בלחם (ט) בלחם (י) בלחם

שחרית

יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל
העם אמן הללויה : ברוך יהוה | מציון שכן ירושלים
הללויה : ברוך | יהוה אלהים אלהי ישראל עשה
נפלאות לבדו : וברוך | שם כבודו לעולם ויפלא
כבודו את כל הארץ אמן | ואמן :

יתגדל ויתקדש שמה רבא * : בַּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיַמְלִיךָ
בְּמַלְכוּתָהּ וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיַקְרֵב מְשִׁיחָהּ * : פְּחִיבוֹן וְכוּיִמְכוֹן
וּבְחַי רֵקַל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא
כְּבֹדָהּ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא : יְהַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיַחְפָּאֵר וְיַחְדַּוּמֵס וְיַחְגְּשָׂא
וְיַחְסַד וְיַחְסֵלָה וְיַחְסַלְל שְׁמָהּ דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא * : לְעֵילָא כּוֹן כּוֹן
בְּרַחְמָא וְיִשְׂרָתָא הַשְׁבַּרְתָּא וְנַחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְתַיִם טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן :

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בְּשֵׁמֶיךָ הַשְׁלוֹם) בְּמִדְרוּמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

בְּשֵׁם בְּשֵׁם הַיּוֹם יוֹם שְׁנֵי בְשֵׁבֶת שְׁמוֹ הוּוּ הַיּוֹם אֲסִרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ :

א שִׁיר מְזֻמָּד לְבְנֵי־קִרְיָת : ב גְּדוֹל יְהוָה וְזִמְרָתָא מְאֹד בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ תִרְיָקְדָשׁוּ : ד יֵפֶה נֹף מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ הִר
צִיּוֹן יִרְבֵּתִי צִפּוֹן קְרִית מְלֶךְ רַב : ה אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע
לְמַשְׁגָּב : ו הַבִּיטָה הַמַּלְכִים נֹעְדוּ עִבְדוּ יְהוָה : ז הִמָּה רָאוּ בֵּן
הַמָּהוּ נִבְחָלוּ נִחְפוּזוּ : ח יַרְעֵה אֲתוֹתֶם שֵׁם חֵיל בְּיַלְדָּה : ט בְּרִית
קָדִים הַשְׁבַר אֲגִיזוֹת הַרְשִׁישׁ : י כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ | בֵּן רֵאִינוּ
בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכּוֹנְנֵה עַד־עוֹלָם סְלֵה :
י אֲדִינֵי אֱלֹהִים חֲסֵדָה בְּקָרֵב הִיבְלָה : יא כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֵּן
הַתְּלִיתָה עַל־צִיּוֹרֵי־אָרֶץ צִדְקָא מְלָאָה יִמְנֶה : יב יִשְׁמַח הַר־צִיּוֹן וְתִגְלֵהָ
בְּנוֹת יְהוָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ : יג כְּבוֹ צִיּוֹן וְהַיְפֹתָה סִפְרוֹ מִגְּדִלְתָּהּ :
יד שִׁירוּ לְבָבְכֶם | לְחִילָה פִּסְגוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹד
אֲבָרְזוֹן : יו כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ
עַל־מוֹת : וְהִשְׁעוּ קַי * :

כגליי כנכת היום חם שליש בשבת שמו היו היום אוקרים בבית הסקנש :
 * מזמור לאקה אלהים געב בעדת אל בקרב אלהים ישפט :
 ב עדמתי תשפטו על ופני רשעים תשאויקלה :
 ג שפטו דל ויתום עני ודש תצדיקו : ד פלטודל ואביון מיד
 רשעים הצילו : ה לא ידעו ו לא יבינו בהשקה ותחלכו ימטו
 פלמוסרי ארץ : ו אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם :
 י אכן באדם תמותו ובאחד השנים תפלו : ח קומה אלהים
 שפטו הארץ פיראתה תנחל בכלהגוים : הששע קי *
 כנכע כנכת היום חם רביעי בשבת שמו היו היום אוקרים בבית הסקנש :
 * אל נקמות יהוה אל נקמות הזפיע : ב הנשא שפט הארץ
 השב נמול על גאים : ג עדמתי רשעים ו יהוה עדמתי
 רשעים יעלו : ד יביעו ידברו עתק ותאמרו כל פעלי און :
 ה עמך יהוה ידבאו ונחלתך יענו : ו אלמנה וגר ידענו ויתומים
 ירצחו : ו יואמרו לא יראויה ולא יבין אלהי יעקב : ח בינו
 בערים בעם וכסילים מתי תשקילו : ט הנמע און הלא ישמע
 אס יצר עון הלא יביט : י היסר נזים הלא יוכית המלמד אדם
 דעת : יא יהוה ידע ומה שבות אדם פי המה תכל : יב אשרי
 הגבר אשר תסרנו יה ומתורתך תלמדנו : יג להשקות לו מימי
 נע עד יקרה לדשע שחת : יד פי ו לא יטש יהוה עמו ונחלתו
 לא ישוב : טו ביעד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב :
 טז מייקום לי עם מדעים מיי תעצב לי עם פעלי און : יז לולי
 יהוה עזרתה לי כמעט ו שקנה דוקה נפשי : יח אס אמרתי
 קמה רגלי חסדה יהוה יסעדני : יט ברב שרעפי בקרבי תנחמה
 ישעשעו נפשי : כ ויהקרה כפא הוזה יצר עמל עלי חק :
 כא יגדו על נפש צדיק ודם גמו ירשעו : כב ויהי יהוה לי למשגב
 ואלהי לצד מחסי : כג וישב עלידם ו את אונם וברעתם
 יצמיתם וצמיתם יהוה אלקינו :
 * לכו נרננה ליהוה נריעה לצד ישענו : ב נקדמה פניו בתודה

רוח: י עשה מלאכת רוחות משרתיו אש לדם: ה יסד ארץ
 על מכונתה בלהמוט עולם ועד: ו יהום בלבוש בסיתו על-
 הרים יעמדו מים: ז מן געתה ינוסון מן קול רעמה יתפוזן:
 ח יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה ו יסדה לדם: ט גבל
 שמת בלי יעברון בלי ישובן לבסות הארץ: י המשלח מעינים
 בנחלים בין הרים יהלכון: יא ישקו בלחיתו שדי ישברו פראים
 צמאם: יב עליהם עוף השמים ישבון מפין עפאים יתגדקול:
 יג משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיה תשבע הארץ: יד מצמיח
 תציר ו לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ:
 טו ו יין ו ישמח לבב אגוש להצחיל פנים משמן ולדם לבב אגוש
 יסעד: טז ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: יז אשר שם
 צפרים יקנגו חסידה ברזשים ביתה: יח הרים הגבוהים ליעלים
 סלעים מחסה לשפנים: יט עשה ירח למועדים שמש ידע
 מבואו: כ תשט חשך ויהי לילה בורח רמש בלחיתו יער:
 כא הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: כב תורה השמש
 יאספון ואל מעונתם ירצון: כג יצא אדם קפעלו ולעבדתו ערי-
 ערב: כד מהרבו מעשיה ו יהוה כלם בחכמה עשית מלאה
 הארץ מניגה:כה זהו הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין
 מספר חיות קטנות עס גדלות: כו שם אגיות יהלכון לזותן זהו
 יצרת לשחקיבו: כז כלם אליה ישברון לתת אכלם בעתו:
 כח תתן להם ילקטון תפתח ידה ישבעון טוב: כט תסתיר פנה
 יקהלון תספ רוחם יגעון ואל עפרם ישובון: ל תשלח רוחה
 יבראון ותחדש פני אדמה: לא יהי כבוד יהוה לעולם ישמח
 יהוה במעשיו: לב המביט לארץ ותדעד יגע בהרים ויעשנו:
 לז אשירה ליהוה בתי אומרה לאלהי בעודי: לח יערב עליו
 שיתי אנכי אשמח ביהוה: לה יתמו הפאים מן הארץ וישעים
 עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

מן ר"ח אלל עד ארז כסמנה רכס ארז ט"ז ט"ח ונמחה קולט ט"ט למרס ט"ז:
 * **לדוד** יהוה אורי וישעי ממי אינא יהוה מעודתי ממי
 אפרד

שחרית

אָפֶהד : ב בָּקֶרֶב עָלַי ו מִרְעִים לֶאֱכֹל אֶת־בִּשְׂרֵי צִרִי
 וְאֵיבִי לִי הִמָּוֶה כְּשֶׁלֹּו וּנְפָלוּ : ג אִם־תִּתְּנֶנּוּ עָלַי ו מִתְּנֶה לֹא־יִירָא
 לְבִי אִם־תִּקְוֶם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בְּמַח : ד אַחַת ו שְׂאֵלְתִי
 מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִתִי בְּבֵית־יְהוָה כְּלַיְמֵי חַיִּי לַחַוּוֹת
 בְּנִעַם־יְהוָה וְלִבְבֶךָ בְּהִיכָלוֹ : ה כִּי וַיִּצְפְּנֵי ו בִּסְכָה בַיּוֹם רָעָה
 יִסְתִּירֵנִי בְּסֶתֶר אֲהַלֹו בְּצוּר יְרוּמָמָנִי : ו וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל
 אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֹפְקָה בְּאֲהָלוֹ וּבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה
 לַיהוָה : ז שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעַנּוּנִי : ח לָהּ ו אָמַר לְבִי
 בִקְשׁוּ פָנָי אֶת־פְּנֵיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ : ט אֶל־תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֶל־
 הַטַּב בְּאֵף עֲבָדְךָ עֲזֹרְתִי הִייתָ אֶל־תִּטְּשֵׁנִי וְאֶל־תִּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל : י בִּירְאֵבִי וְאִמִּי עֲזֹבוּנִי וִיהוָה יֹאכְלֵנִי : יא תִּחַנְנֵי יְהוָה
 דַּרְכְּךָ וְנַחֲנֵי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר לְמַעַן שָׁרְרֵי : יב אֶל־תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ
 צָדִי כִּי קָמִידִי עֲדִיר־שֶׁקֶר וַיִּפַּח חָמָס : יג לֹלֵא הָאֲמַנְתִּי לְדַאֲוֹת
 בְּטוֹבֵי־יְהוָה בְּאַרְצָן חַיִּים : יד קִוָּה אֶל־יְהוָה חֹק וַיֵּאמֶן לִבְךָ
 וְקִוָּה אֶל־יְהוָה :

קִוָּה אֶל־יְהוָה חֹק וַיֵּאמֶן לִבְךָ וְקִוָּה אֶל־יְהוָה : אֵין־קְדוֹשׁ בֵּיתְךָ
 בִּירְאֵין בְּלִמְךָ וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ : כִּי מִי אֶלֶזֶה סַבְלַעֲדֵי
 יְהוָה וְיִרְצוּ צוּר וּלְתֵי אֱלֹהֵינוּ :

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ • אֵין כְּאֱדוֹנֵינוּ • אֵין כְּמַלְכֵנוּ • אֵין
 כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : מִי כְּאֱלֹהֵינוּ • מִי כְּאֱדוֹנֵינוּ • מִי
 כְּמַלְכֵנוּ • מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ • נוֹדָה
 לְאֱדוֹנֵינוּ • נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ • נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ • בְּרוּךְ אֱדוֹנֵנוּ • בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ • בְּרוּךְ
 מוֹשִׁיעֵנוּ : אֶתְּה הוּא אֱלֹהֵינוּ • אֶתְּה הוּא אֱדוֹנֵנוּ •
 אֶתְּה הוּא מַלְכֵנוּ • אֶתְּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ • אֶתְּה
 הוֹשִׁיעֵנוּ : אֶתְּה תִקְוֶם תִּרְחַם צִיּוֹן בִּירְעַת לַחֲנֻנָה כִּי

בַּא מוֹעֵד : יֵלֵךְ מִלֵּוֹ כִּסֵּו מִלֵּוֹ

שחרית

על ישראל ועל רבגן * ועל מלכודיהון ועל כל-מלכודי מלכודיהון * ועל
כל-מאן דעסקין באוריתא די בארתא נדין ודי בכל-אטר ואטר יהא
לדין ולכון שלמא רבא תבא ותבדא ונתבין ותיין אריכין * ומזוגא חיתא
ופורקנא * מוקדמם אבוהון דבשמיא ואבירו אמון :

יהא שלמא רבא מן-שמיא ומינים טובים עלינו ועל-כל-ישראל
ואבירו אמון :

עשר שלום ^(בשמיא) השלום במקומו הוא יעשה שלום עלינו ועל-כל-
ישראל ואבירו אמון :

עלינו לשבט לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא
עשנו כעיי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו בהם ונרלט בכל-המונים שהם משתחוים להבל
ולריק : ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא : שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עוז בגבהי מרומים : הוא אלהינו אין עוד אמת מלפני
אפס וזלתי בכתוב בחורתי ונדעת היום והשבת אל-לבבך כי יהוה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת אין עוד :

ועל-כן נקח לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת
עזה להעביר גלולים מן-הארץ והאלילים פרות
יברתוך לתמן עולם במלכות שדי וכל-בגדי-בשר
יקראו בשמה להפנות אלה כל-רשעי ארץ * יכירו
נדעו כל-יושבי תבל בירך תברע כל-ברך תשבע
כל-לשון * לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד
שמה יקר יתנו * ויקבלו כלם עליהם את-עול מלכותך *
רחמלך

וּתְמַלֹּךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמְּלֻכּוֹת שֶׁלְךָ
 הֵינָה וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ
 יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעַלְמֵם וָעֶד : וְנֹאמַר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־
 כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וַיִּשְׁמוּ אֶתְךָ : ק"י
 אֱלֹהֵינוּ מִפְּתֵי פִתְאוֹם וּמִשׁוֹאֵת רִשְׁעִים כִּי תָבוֹא : עֲצוּ גַעֲזוּ וְחַסְרוּ דְבַר
 דְבַר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל : וְעַד־וְהָיָה אֲנִי הוּא וְעַד־שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל
 אֲנִי גְשִׁימִי וְאֲנִי אֶשְׂאָ וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֵם :

וכתב רמ"ל ס"ל מסוק זכ :

אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ וְיִשְׁבוּ יְשִׁרִים אֶת־פִּנְיָךְ :

שנת לנתיח חמ"ן דר"ח א"ח כחמ"ס בל"ג ברכה ולקחת ק"ס בנס וים סמ"ן שנת נס ק

פרשת קדש וכו"ס כי יב"ח :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה לֵאמֹר : בְּקִדְשֵׁי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־
 רֶחֶם בְּבִנְיָ יִשְׂרָאֵל בְּאֶדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא : ג וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֱלֹהִים זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת
 עַבְדִּים כִּי בְתוֹק יָד הוֹצִיאָ יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָבֵל הַמִּין :
 ד הַיּוֹם אֲתֶם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב : ה וְהָיָה כִּי־יִבְרָאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִזִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
 לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ וְעַבְדָּת אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת
 בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה : וּשְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת זֵבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה
 לַיהוָה : ז מִצֹּת יֵאָכֵל אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִדְרֹא לְךָ הַמִּין
 וְלֹא־יִדְרֹא לְךָ שָׂאֵר בְּכָל־זִבְחֶיךָ : ח וְהִגַּדְתָּ לְבָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא
 לֵאמֹר בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם : ט וְהָיָה לְךָ לְאוֹת
 עֲלִידָה וְלִזְכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ בֵּי יַד
 חוֹקֵה הוֹצֵאֶךָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם : י וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־הַחֻקִּים הַזֵּאת
 לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יְמִימָה : יא וְהָיָה כִּי־יִבְרָאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלְאַבְרָהָם וְהִנֵּה לְךָ : יב וְהַעֲבַרְתָּ כָּל־פֶּטֶר־רֶחֶם
 לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר שֶׁנֶּר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יְהוָה לְךָ הַזֹּכְרִים לַיהוָה :
 יג וְכָל־פֶּטֶר חֲמֵר תִּפְדֶּה בִּשְׂהָ וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפַתּוֹ וְכָל־בְּכוֹר

א"ח (ב) זכריה י"ד פ. ג. ס"ל נ. ס. (ד) יחזקאל ט"ז. (ה) ס"ס ח"ד. (ו) ס"ל פ"ד. (ז) ס"ס י"ג

סדר המילה

מב

קִנְיָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־בְלִיְתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי : לִכֵּן אָמַר
תִּקְנֵי נַתָּן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם :

במתיחין סלד על הכסא על אלוים יאמר הסוּל :

זֶה הַכֶּסֶּא שֶׁל אֱלֹהֵי זְכוּר לְטוֹב : לִישׁוּעָתֶךָ קִנְיָתִי יְהוָה :
שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתֶךָ יְהוָה וּמִצִּוְתֶיךָ עֲשִׂיתִי : אֱלֹהֵי מִלְאָךְ
הַבְּרִית הִנֵּה שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ * עֲמוּד עַל־יְמִינִי וְסַמְכֵנִי : שֵׁשׁ אֲנֹכִי
עַל־אִמְרָתֶךָ בְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב : שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאִין
לָמוּ מִכְּשׁוֹל : אֲשֶׁר־י תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצִיךָ וְשִׁבְעָה בְּמוֹב
בֵּיתֶךָ קֹדֶשׁ הַיְכָלֶךָ :

סוּל מַנְדֵּךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה :

אָבִי סָן מַנְדֵּךְ בֵּן מֵלֵךְ לַמִּשְׁחָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְצִוָּנוּ לְהִכְנִיֵס בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ :
וְהַטְּוִמִים טַס טוֹמִים בְּשֵׁם שְׁנַכְנֵם לַבְּרִית * בֵּן יִבְנֵם לַתּוֹרָה וְלַחֻשָּׁה
וְלַמְעִשִׂים טוֹבִים :

יאמר שטעסה סחיוך כרלוי יומד לעשות סכרשה וסמללה וטפל לת ססס ומנד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשׁ יָדֶיךָ מִכָּפָן
וְחֹזֵק בְּשֵׁאוֹר שֵׁם וְצִאֲצָאוֹ חֲתָם בְּאוֹת בְּרִית קִדְּשׁ עַל־
בֵּן בְּשֵׁכַר זֹאת אֵל נֹי תִלְקֵנוּ צוּרְנוּ צִדָּה לְהַצִּיל יְהִידוֹת שְׂאֲרֵנוּ
מִשְׁנַחַת לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שֵׁם בְּבִשְׂרֵנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
בוֹרֵת הַבְּרִית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִיָּס אֶת־הַיָּלֵד הַזֶּה לְאָבִיו וְלֵאמֹר וְהִקְרָא
שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל כִּבְשׁ יִשְׁמַח הָאָב בְּיֹצֵא חֲלָצוֹ וְתִגַּל אָמֵן
בְּפְרֵי בְמִנְהָ : בְּכַתוּב יִשְׁמַח־אָבִיךָ וְאָמְרֵךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתֶךָ : וְנֵאמַר
וְאָעֲבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסַסֶּת בְּדַמְיֶךָ וְאָמַר לֶךְ בְּדַמְיֶךָ הִי *
ואבד

(א) מַנְדֵּךְ טַס טַס (ב) מִלִּחַת טַס טַס (ג) סַלִּים טַס טַס (ד) טַס טַס טַס (ה) טַס טַס טַס (ו) טַס טַס טַס

סדר פדיון הבן

וכשתקן האב לבן הספדיון מנרך האב .

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהתנו וקדשנו והצונו לזמן הזה :

יש שכתבו לעשות מעשה ואם יש סס יין ששה ספדיון נהוך הסעודה אחר הסעודה ומנרך ססין על סין מד אחר הספדיון ואם אין סס יין ששה הספדיון עלה נהוך הסעודה ולא מנרך ססין על סלף משקיס ומעודה זו סיל סעודה מעלה :

סדר הבנסת שבת

מאד מאד צריך לזהר בהדלקת נרות להדליק קודם שקיעת החמה שקיעת הנראות דהיינו בעוד השמש זורח בראשי האילנות בישרה בארץ המיטור שאין שום דבר במערב או בראשי גנים הגבוהים בעיר ולא לעשות אה"כ שום מלאכה כלל כד' לחוסף מחול על הקדש מעט כי אחר סילוק וביאת האור מראשי האילנות ונגים הגבוהים בכמו ד' הלך ששיום משעה (שקדין מונטון) אזי הוא שקיעה האמתית שהוא סילוק וביאת האור מראשי ההרים הגבוהים שבא"י ואז הוא תחילת זמן ביה"ש לר' יהודה בברייתא ופסקו בגמ' הלכה כמותו בכניסת שבת לחומרא לפי שהוא ספק של תורה באיסור כרת וסקילה ח"ו ולא כר' יוסי דאמר שתחילת זמן ביה"ש הוא בסוף ביה"ש דר' יהודה שהוא בכדי תוכש שעה וחצי תוכש משעות השעות (שוק כ"ד במעלי' וכן י"ח מינוטון) אחר השקיעה האמתית בימים הששים שהם ימי ניסן ותשרי בא"י ואז הוא דאי לילה לר' יהודה ומשך זמן ענמשך ביה"ש דר' יוסי השעות אחר שקיעה האמתית הוא דאי לילה גם לר' יוסי בא"י בימים הששים (כמ"ש בסמ"ג בהל' הרומה) שאז הוא זמן צאת ג' כוכבים בינונים בא"י בימים אלו תם בכל החורף כמעט דהיינו שאז כשהרקייע במטרהו והאור דך נראים אז ג' כוכבים בינונים לזכי הראות מהאצטננין הבקאים בגדל גוף הוכבים כולם ברקייע (וכמ"ש בתשו' מהר"ם ב"ב בשם ר"י) ובגדל אורם ויודעים שאלו ג' הנראים להם הם בינונים בגדל גופם ברקייע תם באורם (וכמ"ש הרמב"ד בפי' המשנה) והם אינם נראים לעולם לפני שקיעה האמתית משא"כ בגדלים מהם בגופם או באורם שנראים לפעמים לפני שקיעה האמתית כשהאור דך והקטנים מהם בגופם או באורם אינן נראים עד לאחר זמן מה יותר משליש שעה אחר שקיעה האמתית וכה שנראים לפעמים כוכבים קטנים מאד מקדם לשליש שעה אחר השקיעה בא"י (וכפי שדך זה במדינותינו) הם באמת גדולים ברקייע אלא שלמראית עינינו נראים קטנים (כמ"ש בתשו' ר"י במדרי"ם ב"ב שם והובאה בי' ב"י ד' ס' רס"ב ודלא כשדך שלא ע"ש רק כב"י) ובמדינות אלו זמן צאת ג' כוכבים בינונים בימים הששים הוא בכמו חצי שעה בקרוב אחר שקיעה האמתית שוק ליד הלך ששיום בקרוב אחר שקיעה הנראית ליל צ"ח שהאור דך זמן בכל החורף כמעט (שבמרחשון של חרשי החמה פותח

סדר הבנסת שבת

מש משהי שנראים או נ' כוכבים בכחצי שעה אחר שקיעה הגראית ובנסת שוק
 מש על השני ובארד חוזר ופחת מש כבמרחשון ובניסן חוזר להיות בשנה עם
 תשרי (ע בס' אילים במעין התום) ופסק בגמרא הלכה כר' יוסי לחומרא כס'
 ביציאת שבת וק"ש של ערבית וכיוצא בהן שאינו והאי לילה עד צאת הכוכבים
 הבתלים בגדל נפס בקריע ובאורם ולפי שאין אנו בקיאים בהם לכך צריך להחמיר
 בקץ לענין ק"ש של ערבית עד שעה שלימה אחר השקיעה ובמ"ש לחוסף אח"כ
 מש מתחיל על הקרש ובחורף שהימים קצרים ורבחה המכשלה מאד בנשים להדליק
 צד שבת אחר השקיעה וגם באנשים ע"ה וקל' הדעת במלאכות אחרות צריך להודיעם
 שהוא איסור גמור של תורה ולהוכיחם בדברים רבים וקשים אולי ישמש לו אבל אם
 ידע שלא ישמש לו לא יוכיחם ולא יודיעם כלל וכלל כי מוטב שיהיו שוגגים ואל
 יחו מודים כדאיתא בגמ' גבי תוס' יוה"כ והיינו דווקא תיכף אחר השקיעה עד סמוך
 לחצי שעה אחר כך כי אז בקרוב לחצי שעה אחר השקיעה בחורף תובה של תורה
 למחול ביום ביד חזקה בעתשים גידודים אם לא ישמש שבוזאי איסור של תורה
 אין אומרים מוטב שיהיו שוגגים וכו' ובקין השיער משתנה לפי החדשים מנסת
 המדינה לצפון העולם וחמרון ידעה בזה אינו נקרא ספק בזה ולכן צריך להחמיר
 ולמחול בכל תוקף במדינות אלו: גם בקץ בכחצי שעה אחר השקיעה האמיתית
 עכ"ס ויש אומרים שספק של תורה דינו כדאי איסור של תורה לענין זה ולכן צריך
 למחול לכל תוקף בין בקץ בין בחורף תיכף אחר שקיעה האמיתית שהוא תחלת
 ביה"ש דר' יהודה לא אמרו בגמ' מוטב שיהיו שוגגים אלא לענין תוס' מתחיל על
 הקרש ולא לענין עצמו של יום אפי' לספיק וכן עיקר להחמיר בשל תורה אבל לענין
 המלה המנחה שהוא מ"ס אין למחול ביד המקלין בין בתל בין בשבת ובפרט
 בשעת הדחק בימות החורף שהיום קצר וכמו שמצינו שיהיו חכמים איסור שבות
 מ"ס בביה"ש בשעת הדחק ולצורך מצוה עוברת (אבל אין לסמוך כלל להקל עפ"י
 מ"ש הרב"י בש"ע הל' שבת בשם י"א והוא דעת ר"ה וסיעתו שעד כדי הולך נ'
 סלין ורביע שהוא קרוב לשעה ביננות אחר השקיעה הוא יום גמור ואח"כ מתחיל
 ביה"ש דר' יהודה הוא כר' הולך נ' רביעי של שאו הוא זמן צאת הכוכבים ולילה
 נדאי כמאדול שמסקנת הדמה עד צ"ה הוא כדי הולך ד' סלין כי כבר חזר בו
 רב"י בש"ע יד הל' סילה ופסק בפשיטות דאחר השקיעה סיד הוא ביה"ש וכל' הש"ך
 שם וכל' הפרי"ה לא"ה סי' תרע"ב וסעמם ומוקם עמדם כי ר"ה וסיעתו יודאי נגדו
 נגד הגאונים הראשונים רב שירא ורב האי בגו (הובא לשונם בתשו' ר"ם אלשקר
 סי' צ"ו) ואחריהם רבינו הנגאל (בט"ל) והר"ף והרמב"ם והראב"ן וסיעתם ונגד ר"י
 בעל התוס' ובעל העיטור וסיעתם ואינה בתרא וחלקו על ר"ה וכל' הרא"ש בשם
 הד"י: וכה גם כי דעת זו היא נגד החוש ופליאה שנשנה שרדי שיעור ד' סלין
 מהשקיעה עד צ"ה שברב"י רח"ל בגמ' מבוואר שם בפי' בגמ' שהוא שיעור א' ממש
 בשיעור ד' סלין שכן ע"ה עד נץ התמה ובעת עליית ע"ה נראה בעליל שדקיעה הוא
 לא כוכבים ולא נ' כוכבים בלבד וככה הוא ממש ודאי בסוף הולך ד' סלין אחר
 שקיעה אבל זמן תחלה הלילה לענין מצות של תורה שהוא בצאת הראיית נ' כוכבים
 בר דאי שהוא מקדם הרבה לזמן צאת הראייה כל הכוכבים כמו שנרא' בעת עלייה
 א' ועוד יש פליאה עצומה מדהוש על דעת זו וגם האיות רבות ועצומות מסוגיה
 הולמד לדעת הגאונים הגם שאין דבריהם צריכים חיוק כנודע שדבריהם קבלה:

הלכתא רבתא לשבתא

מד

ההן קצת אזהרות והערות לזרים ממשולות ושגגות השכיחות ומצוות אלפי הרבה
 מהנהיג הראשונים יש בהן איסור כרת וסקילה במיד והדוב הפאת בשנוג הי' יכפר :
שלא לסמוך על היתר הנהוג באם נפל זבוב או שאר פסולת לכוס או לקערה
 להוציאו ע"י כף ולשאוב קצת משקה עמו כו' כי יש בזה חשש חיוב הטאת
 איסור סקילה ח"ו. ואין תקנה רק לשפוך מהכוס עד שיצא הפסולת מתינו; ולא
 ינפח עליו ברוח פיו עד שיצא: אבל כותר לנפח עליו להקריבו לחופן הכוס ואו
 יסור וישפוך ממנו עד שיפול הפסולת מתינו: שכיין שנפילת הפסולת לחופן הוא ע"י
 שאוחזו בידו הכוס עם המשקה שבתוכו ומטרו בידו הי"ז נקרא בורר אוכל מיהך
 פסולת ומותר כדי לשתות מיד וכן אם נפל לקערה שיש בה רוטב ואפי' שומן הצף
 ע"פ הרוטב לא יורקנו ע"י כף עם רוטב שה"ו כבורר פסולת מאוכל וחייב :

ליוהרר מאד שלא לאכול בשבת פולין (שקדין באב) בין חזין בין מבושלים כשרם
 בשרביטין שלהם כי מאתי שאין השרבים ראוי לאכילה יש בהם משום
 מפרק לדיה שהוא תולדת הדיש וחייב הטאת וסקילה ח"ו ואנפי' שכבר ניהוק הפולין
 מהשרבים על ידי הבישול ואינן מחוברים בו. וכן בשומטין. ובעל נפש יתכיר
 לעצמו גם בסמן קמניות (שקדין ארבעם) בעורן בשרביטן אף שהשרביטין ראייל
 לאכילה. כי אין זה היתר ברוד :

מזב למנוע מלאכול ולחיים בשבת פולין הוציאם מקליפתם מע"ש כי הגה אף
 בעוד שהפרי מונח בקליפתו כולו או מקצתו מותר להסיר קליפתו בידו ואין בו
 משום בורר פסולת כאוכל מ"ם לאתר שהותרה הקליפה אם מנתת איזה תועבת קליפה
 בין חתוכות פרי או בין שלמי' אם כסירה מטעם חייב הטאת וסקילה משום בורר
 פסולת מתוך אוכל אלא יברור הפרי מהקליפות ולא יגע בקליפות כלל. ואפילו אם
 הקליפות מנתות לבין בלי שום פרי ביניהן יש איסור גדול בטלמולן משום מוקצה
 בנודע. וקשה להוהרר בכל זה :

אנפי' שאין בישול אחר ביכול בדבר יבש. מ"ם אם חוזר ונמחה ממנו קצת יש
 בו משום בישול אחר בישול בלחלוחת המתי או הסי'ב. ולכן צריך ליוהרר
 במאד שלא להחם בשר או עופות צלויים או מבושלים אם יתחכם המהול הנמחה מהם
 עד שהד"ס בו משום איסור סקילה וברת ח"ו וכן שלא לשפוך בב"ד שהיסי'ב על
 צוקטר כי מאחר שהצוקטר נמחה יש בו משום בישול. ולכן אין להקל במלח שלנו
 אף שנתבשל תחלה שמאחר שחוזר ונמחה אין להקל בו יותר מבמלח שביסיהם.
 לפי חילוק דעשת שבשיע' שיהא אפי' לחן בב"ש שהיסי'ב. והמחמיר תע"ב :

סדר מנחת ערב שבת

סוחרים סחו נכל ערב סבת קודם מנחה ונד' כשהל ז"ס או חוס"מ נפרד סבת ס"ל סחו
 א הדי' ליהוה פרימזב פי לעולם תקדו : ב יאמר גאולי יהוה
 אשר גאלם מירדד : ג ומאריצות קבצם מןמורה וממערב
 מקפון ומים : ד תעו במדבר בישמון הרה עיד מלזוב לא מצאת
 רעובים

סדר מנחת ערב שבת

ה רעבים נסִיִּצְמֵאִים נִפְשָׁם בְּהֵם תִּתְעַמֵּף : י וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה
בְּצַר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם : י וַיִּדְרִיבֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לִלְבַת
אֶל־עִיר מוֹשֵׁב : ח יִדְדוּ לִיהוָה חֶסֶדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : ט כִּי
הַשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׂקְקָה וּנְפֹשׁ רַעֲבָה מִלֵּאֲמוֹב : י וְשִׁבִי הַשֶּׁדֶךְ
וְצִלְמוֹת אִסְרֵי עֲנִי וּבְרוּךְ : יא בִּיהֲמָרוּ אֲמָרֵי־אֵל וַעֲצַת עֲלִיּוֹן
נֶאֱצַו : יב וַיִּכְנַע בְּעַמֵּל לֶבָם בְּשִׁלּוֹ וְאֵין עֲזָר : יג וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה
בְּצַר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם : יד יוֹצִיאֵם מִחֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת
וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יוֹתֵק : טו יִדְדוּ לִיהוָה חֶסֶדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם :
טז בְּרִשְׁבֵר וְלַחֹת נְהַשֵּׁת וּבְרִיחַ בְּרוּל גִּדְעָ : יז אֲוִלִים מִהֲרֹךְ
פֶּשַׁעַם וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ : יח פֶּל־אֲכַל תִּתְעַב נִפְשָׁם וַיִּנְעֻעוּ עַד
שְׁעַר־יָמוֹת : יט וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם
יִוֹשִׁיעֵם : כ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם : כא יִדְדוּ
לִיהוָה חֶסֶדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : כב וַיִּזְכְּרוּ וַזְכִּי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ
מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה : כג יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֵנִיּוֹת עֲשִׂי מְלֹאכָה בְּמַיִם רַבִּים :
כד הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וּנְפִלְאוֹתָיו בְּמַצּוֹלָה : כה וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד
רוּחַ סַעֲרָה וַתִּרְוּמֵם גִּלְיוֹ : כו יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת נִפְשָׁם
בְּרַעַה חֲתוּמֹנָה : כז יִחוּנוּ וַיִּנְעֻעוּ בְּשִׁבּוֹר וְכָל־חֲכֻמָּתָם תִּתְפַּלַּע :
כח וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם וּמִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם : כט וַיִּקַּם
כְּעֶרְה לְדַמְכָּה וַיִּהְיֶשׁוּ גִלְיָהֶם : ל וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּחֲוּ וַיִּנְהַם אֵל
מִחוּז דַּפְצָם : לא יִדְדוּ לִיהוָה חֶסֶדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם :
לב וַיִּחְכְּמוּהוּ בְּקֶדֶל עִם וּבְמוֹשֵׁב וּבְנֵי־יְהוָה : לג יֵשֶׁם וְהָרֹחַ
לְמִדְבָר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן : לד אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְאָה מְרַעַת יוֹשְׁבֵי
בָּהּ : לה יֵשֶׁם מִדְבָר לְאַגְסִימִים וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם : לו וַיִּוֹשֵׁב
שָׁם רַעֲבִים וַיִּכְוֹנוּ עִיר מוֹשֵׁב : לו וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּמְעֻו כְּרָמִים
וַיַּעֲשׂוּ פְרֵי הַבּוֹאֵה : לו וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבְהִמְתָּם לֹא יִמְעִיטוּ :
לז וַיִּמְעֻטוּ וַיִּשְׁחֻוּ מַעֲצַר רַעַה וַיִּגְוּ : ס שִׁפְךָ בּוֹ עַל־נְדִיבִים
וַיִּתְעַם בְּחֹזֵי לֹא־דֶרֶךְ : סא וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מַעֲוֵי וַיִּשֶׁם בְּצִאֵן
מִלְּשָׁחוֹת : סב יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהֶם : סג מִרְ
נֶכֶם וַיִּשְׁמְדֵי־אֵלֶּה וַיִּתְבּוֹנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה :

פתח אלקו ואמר רבון עלמין דאנת היא חד ולא בהשגבן אנת
 הוא עלאה עלי-בל-עלאין סתימא עלי-בל-סתימין לית
 מחשבה תפיסא בך כלל: אנת הוא דאפיקת עשר תקינן
 וקרין לחון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא
 אתגלון ועלמין דאתגלון ובהון אתפסיאת מבני נשא ואנת היא
 דקשיר לון ומחד לון ובגין דאנת מלגו בלמאן דאפריש חד
 מתבריה מאלין עשר ספירן אתחשב ליה פאלו אפרש בך:
 ואלין עשר ספירן אנון אזלין בסדרן חד אריד וחד קציר וחד
 בינוני: ואנת היא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך לא לעלא
 ולא לתתא ולא מפל-סמרא: לבושין תקינת לון דמניה: פרחין
 גשמתין לבני נשא: וכפה גופין תקינת לון דאתקריאו גופין
 לגבי לבושין דמכסן עליהון ואתקריאו בתקנא דא: חסד
 דרועא ימינא: גבורה דרועא שמאלא: תפארת גופא: נצח
 וחד תרין שוקין: יסוד סוימא דגופא אות ברית קדיש: מלכות
 פה תורה שבעל פה קרינן לה: חכמה מוחא איהו מחשבה מלגו:
 בינה לבא ובה הלב מבין ועל אלין תרין פתיב הנסתרות לידע
 אלקינו: פתר עליון איהו פתר מלכות ועליה אתמר מגיד
 מראשית אחרית ואיהו כרקפתא דתפלין מלגו איהו שם מה
 מס ז' ס' ס' ס' ס' דאיהו ארה אצילות ואיהו שקיו דאילנא
 בדרועי וענפוי כמיה דאשקי לאילנא ואתרפי ביהוה שקיו:
 רבון עלמין אנתהו עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא
 ביהוה נביעו: ותהוה נביעו איהו בגשמתא לגופא דאיהו תיים
 לגופא: וכך לית דמיון ודיוקנא מפל-מה דלגו ולקר: ובראת
 שמיא וארעא ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלא:
 ובארעא אילנין ודשאין ונהתא דערב ועשבין ותיון ובעירין
 ועופין ונונין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יהנהגין
 עלאין ותתאין ואיך אשתמודען עלאי מתתאי ולית דיבע בך
 כלל: ובר מנך לית יחדא בעלאי ותתאי ואנת אשתמודע
 עלת על-בלא וארון על-בלא: ובל-ספירא אות לה שם דיעא

סדר מנחת ערב שבת

ובחן את קריאי מלאכיאי : ואנת לית לך שם ידיעא דאנת היא
ממלא כל שמעון : ואנת היא שלימי דכלהו : וכד אנת תסתלק
מנהו אשתארו כלהו שמעון כגופא בלא נשמטא : אנת היא
חכים ולא בחכמה ידיעא אנת היא מבין ולא בבינה ידיעא :
לית לך אתר ידיעא : אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני
נשא ולאחואה לון איך מתנהג עלמא בדינא וברחמי דאית
צדק ומשפט בפום עובריהון דבני נשא : דין איהו גבורה משפט
עמודא דאמצעיותא צדק מלכותא קדישא מאוני צדק תרין
סמכי קשומ דין צדק אות ברית קדש בלא לאחואה איך מתנהג
עלמא אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין ולא משפט
ידיעא דאיהו רחמי ולא מפל אלין מדות כלל : ברוך יתיה
לעולם אמן ואמן :

י' ייד נפש אב תרחמן * משוך עבדה אלה צנה * ירוץ עבדה
במו איל * לשתתנה אל מול תרה * יערב לו ידיותיה *
מנפת צוף וכלי טעם :

ה' דוד נאה יו העולם * נפשי חולת אתבתך * אגא אלנא רפא
נא לה * בבראות לה געם זונה * אז תתחוק ותתרפא *
והיתה לה שמחת עולם :

ו' תיק יתמו רחמיה * וחוסה נא על בן אדובה * כיתה כמה
נכסוף נכספתי לראות בתפארת ענה * אלה חמדה לפני
והיכה נא ואל תתעלם :

ה' גלה נא ופרסם תביבי עלי את סבת שלומך * תאיר ארץ
מבבורך * גגילה ונשמחה כך * מטר אהוב כי בא מועד *
והגנו כימי עולם :

סדר קבלת שבת

ט

י"ט וחס"ט סגל בשבת ט"ק וחס"ט לכו נרננה רק מתחילין בזמור לדוד

א לכו נרננה ליהוה גריעה לצור ישענו: ב נקדמה
פניו בתודה בזמרות גריע לו: ג כי אל גדול
יהוה ומלך גדול על כל אלהים: ד אשר בידו
מחקרי ארץ ותועפות דרים לו: ה אשר לו הים והיא
עשהו ויבשת ידיו יצרו: ו באו גשתתוה ונכרעה
גברקה לפני יהוה עשנו: ז כי הוא אלהינו ואנחנו עם
מרעיתו וצאן ידו תזום אם בקלו תשמעו: ח אל
תקשו לבבכם במרובה כיום משה במדבר: ט אשר
נסני אבותיכם בתנוני נסראו פעלי: י ארבעים
שנה אקוט גדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא
ידעו דרכי: יא אשר גשבעתי באפי אם יבאק
אל מנוחתי:

א ישירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ:
ב שירו ליהוה ברכו שמו בשור מיום ליום
ישועתו: ג ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו:
ד כי גדול יהוה ומהלל מאד נרא הוא על כל
אלהים: ה כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה
שמים עשה: ו הודו והדר לפניו עז ותפארת
במקדשו: ז הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה
כבוד ועז: ח הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו
לתצרותיו: ט השתחוו ליהוה בהדרת קדש קילו
מפניו כל הארץ: י אמרו בגוים יהוה מלך ארפתכון
תבל כל תמוט ידן עמים במישרים: יא ישמחו

קבלת שבת

הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוֹ: י כ יַעֲלוּ שָׁרֵי
 וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ אוֹ יִרְנְנוּ כָּל־עַצְיֵי־יָעַר: י ג לִפְנֵי יְהוָה
 כִּי בָא כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְרַל בְּצַדִּיק
 וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

א יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אַיִם רַבִּים: ב עֲנֵן
 וְעַרְפֶּל סָבִיבֵי צַדִּיק וּמִשְׁפַּט מִכּוֹן בְּסֵאוֹ:
 ג אֵשׁ לִפְנֵי תֵלֶךְ וּתְלַחַט סָבִיב צְרוּי: ד הֶאֱיִרוּ בְּרָקוֹ
 תִּבְרַל רְאֵתָהּ וְתַחַל הָאָרֶץ: ה תְּרִים כִּדּוֹנֵג נִמְסִי
 מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: ו תִּקְיִדוּ הַשָּׁמַיִם
 צַדִּיק וְרֵאוּ כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: ז יִבְשׁוּ כָּל־עַבְדֵי פֶסֶל
 תְּמַתְהַלְלִים בְּאֵלִילִים הַשִּׁתְּחַוּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים:
 ח שִׁמְעֵה וּתְשַׁמַּח צִיּוֹן וּתְגַלְגַּלְהַ בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
 מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה: ט בִּירְאֵתָהּ יְהוָה עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ
 מֵאֵד גַּעְלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים: י אֲהַבִּי יְהוָה שְׂנְאוֹ רַע
 שִׁמְרֵנִי נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: יא אֹר־
 זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי־לֵב שִׁמְחָה: יב שִׁמְחוּ צַדִּיקִים
 בַּיהוָה וְחִדּוּ לְזָכַר קָדְשׁוֹ:

א מְזִמּוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה | שִׁיר הַדָּשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה
 הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוֹ וְזָרַע קָדְשׁוֹ: ב הוֹדִיעַ
 יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי תַנּוּיִם גָּלָה צַדִּיקָתוֹ: ג זָכַר חֲסִידוֹ |
 וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָּל־אֶפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ: ד תִּדְרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוֹ וְרַנְנוּ וְזָמְרוּ:
 ה זָמְרוּ לַיהוָה בְּבִטּוֹר בְּבִטּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה: ו בַּחֲצֻצּוֹת

וקול שזפר הריעו לפני המלך יהוה: וירעם תים
 ומלאו תבל וישבי בה: ה גהרות ימחאו כף יחד
 תרים ירגנו: ט לפני יהוה כי בא לשפט הארץ
 ישפט תבל בצדק ועמים במושלים:

א יהוה מלך ירגו עמים ישב כרובים תנוט הארץ:
 ב יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים:
 ג יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: ד ועו מלך
 משפט אהב אתה בוננת מושלים משפט וצדקה
 ביעקב א אתה עשית: ה רוממו יהוה אלהינו
 והשתחוו להם רגלו קדוש הוא: ו משה ואהרן
 בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא
 יענם: ז בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתו וחזק
 נתן למו: ח יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היתה
 להם ונקם על עלילותם: ט רוממו יהוה אלהינו
 והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

א מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו
 ליהוה כבוד ועו: ב הבו ליהוה
 כבוד שמו השתחוו ליהוה בתהדרת קדש:
 ג קול יהוה על המים אל תהבוד הרעים
 יהוה על מים רבים: ד קול יהוה בפח קול
 יהוה בתהדר: ה קול יהוה שבר ארזים
 וישבר יהוה את ארזי הלבנון: ו וירקדם

כְּמוֹ-עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמוֹ בְּדֵרֵאמַיִם :
 קוֹל-יְהוָה הִצִּיב לְהַבּוֹת אֵשׁ : ה קוֹל יְהוָה
 יְחִיל מְדַבֵּר יְחִיל יְהוָה מְדַבֵּר קָדֹשׁ : ט קוֹל
 יְהוָה יְחַלֵּל אֵילוֹת וַיִּחַשֵּׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ
 כָּדוֹ אָמַר כְּבוֹד : י יְהוָה לַמִּבּוֹל יָשָׁב וַיָּשָׁב
 יְהוָה מִלֶּלֶךְ לְעוֹלָם : יא יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ וַתֵּן
 יְהוָה אִיבָרָה אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

אבינ יתיץ
 קרע שטין
 נגיד וכיש
 בסיר צתני
 חקיב טניע
 יעל פוזק
 שקז צית

אָנָּה דָּבַר גְּדֻלַּת יְמִינָהּ תִּסְמֵךְ צְדָקָה *
 קַבֵּל רַחֵם עֲפָקָה שְׂנֵבְנֵי מַדְרֵגָה נוֹרָא *
 נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחִידָה כְּכַבֵּת שְׂמֵרָם *
 בְּרַבִּים מַדְרֵגִים נִחְמֵי צְדָקָתָהּ תִּמְכֵּד גְּמֻלָּם *
 תִּסְמֵךְ קְדוּשַׁת בְּרוּךְ מִזְבֵּחַ נִהַל עֲדָתָהּ *
 יְהוָה צִוָּה לְעַמָּה פָּגַה וּזְכָרֵי קְדוּשָׁתָהּ *
 שְׂעָתָתָהּ קַבֵּל וַשְׂמַע צְעָקָתָהּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת *
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

לְכֵה דוֹרֵי לְקִרְאֵת כְּלָה : פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה : לכה
 שְׁ מוֹר וְזָכוֹר בְּדְבוּר אֶחָד : הַשְׂמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיֻחָד *
 יְהוָה אֶחָד וַשְּׁמוֹ אֶחָד : לְשֵׁם וּלְתַפְאֳרָתָהּ
 וּלְתַהֲלָהּ : לכה

לְ קִרְאֵת שַׁבָּת לְכוּ וּנְלַכְהּ * כִּי הוּא מְקוֹר הַבְּרָכָה *
 מֵרֵאשִׁית מְקַדְּמִים גְּמוּלָהּ * סוּף מַעֲשֵׂיהָ
 בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה : לכה

ט קְדֵשׁ-מִלְכָּה עִיר מְלוּכָה * קוֹמֵי צִאי מְהֻדָּה תַּהֲפֹכָה *
 רַב לָהּ שַׁבָּת בְּעֵמֶק הַבְּקָא * וְהוּא יִחְמוֹל
 עֲלֵיךְ תַּסְלָה : לכה

ה תַּנְעֲרֵי מַעֲפָר קוֹמֵי • לְבָשִׁי בְגָדֵי תַפְאֲרַתְךָ עַמִּי •
עַל־יַד בְּרִישֵׁי בֵּית הַלְהָמוֹ • קָרְבָה אֶל־
נַפְשִׁי גַּאֲלָה : לכה

ה תַּעֲוֹרְרֵי הַתַּעֲוֹרְרֵי • כִּי בֵּא אֹרֶךְ קוֹמֵי אֹרֵי • עֹוֲרֵי
עֹוֲרֵי שִׁיר דְּבַר־כְּבוֹד יְהוָה עֲלֶיךָ נִגְלָה : לכה

ל א תְּבוֹשִׁי וְלֹא תִקְלָמִי • מַה־תִּשְׁתַּחֲוִי וּמַה־תִּתְהַמֵּי
כֶּךָ יַחֲסוּ עֲגֵי עַמִּי • וּנְבִנְתָה הָעִיר עַל־תִּלְתָּה : לכה

ו הָיוּ לְמִשְׁפַּחַת שְׂאֵסֶךָ • וְרַחֲקוּ כָל־מְבַלְעֵיךָ • יִשִׁישׁ
עֲלֶיךָ אֶלְהֻקֶּךָ • כְּמִשׁוֹשׁ הַתֵּן עַל־כֶּדָה : לכה

י מִן וְשִׂמְאֵל תִּפְרֹצֵי • וְאֶת־יְהוָה תַּעֲרֹצֵי • עַל־יַד־
אִישׁ בְּרִפְרֹצֵי • וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיָלָה : לכה

בּוֹאֵי בְּשִׁלּוֹם עֲמִירַת בַּעֲלָה • גַּם בְּרִנָּה (כִּי־יִשׁ בְּשִׁמְחָה)
וּבְצִדְקָהּ • תוֹךְ אֲמוּנֵי עַם־סְגֻלָּה • בּוֹאֵי כָלָה

בּוֹאֵי כָלָה • יִמְרוּ בְּלִבָּם סָס • בְּאֵי כָלָה שֶׁבַת מִלְּקַרְתָּא : לכה

א מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : ב מִזְבֵּי הַהִדּוֹת לַיהוָה וְלִזְמֵר לְשִׁמְךָ
עֲלִיּוֹן : ג לְהַגִּיד בְּבֶכֶר חֲסִדֶּךָ וְאַמְנוּתֶךָ בְּלִילֹת : ד עַל־

עֲשׂוֹר וְעַל־יִגְבַל עֲלֵי הַיָּזוֹן בְּכִנּוֹר : ה כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בַּפְּעֻלָּה
בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָגֵן : ו מַה־נִּדְלוּ מִעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עִמָּךְ
מִחֻשְׁבֹּתֶיךָ : ז אִישׁ־בְּעַד לֹא יֵדַע וּכְסִיל לֹא־יִבִּין אֶת־זֹאת :

ח בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים וּבְמִדְעֵשֶׁב וַיִּצְיֹצוּ כָל־פְּעֻלֵי אֱוֶן לְהִשְׁמֵד עַד־
עַד : ט וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלַם יְהוָה : י כִּי תִבֶּה אֵיבֹה וַיְהוָה בִּירְצָה

אֵיבֹה יִאבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָל־פְּעֻלֵי אֱוֶן : יא וְתִרְם כְּרָאִים כְּרֵנִי בְּקִלְתִּי
בְּשִׁמְךָ רַעֲנֵן : יב וְחַבַּט עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי בְּקַמִּים עַל־מַרְעִים תִּשְׁמַעְנָה

אוֹנֵי : יג צְדִיק בְּחֶמֶד יִפְרַח כְּאֶרֶץ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָה : יד שְׂתוּלִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֶלְהֻעֵי יִפְרִיחוּ : טו עוֹד יַעֲבוֹן בְּשִׁיבָה

קבלת שבת

דְּשֵׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : מו לְהַגִּיד בְּיַיְשׁוּר יְהוָה צִוְּרֵי וְלֹא-
עַל לְתוֹה (עלתה ק) ב' :

א יְהוָה מֶלֶךְ נֹאֵת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עַו הַתְּאֹזֵר אֶת־פָּנָיו תִּבְל
בְּלִתְמוֹס : ב נִכּוֹן בְּסֶאֱדָה מֵאֵז מַעֲזֹלִם אֶתָּה : ג נִשְׂאוּ
נְהוֹת ו יְהוָה נִשְׂאוּ נְהוֹת קוֹלִם יִשְׂאוּ נְהוֹת דְּכִיָּם : ד מִקְלוֹת ו
מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִיִּים אֲדִיר בְּמִרוֹם יְהוָה : ה עֲדֵתְךָ :
נֶאֱמַר מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱדֵר (י"ג נֶאֱדֵר) קִנְיֵשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים :
קריש יתום *

שנת קודם ברט למרים זה כמחמיר וכו' מוסר מרשח תרומס :

בְּנוֹנָא דְאֵנוּן מִתְיַחֲדִין לְעֵלָא בְּאַחַד אוֹף הָבִי אִיְהוּ
אֲתִיְחַדְתָּ לְתַתָּא בְּרֹזָא דְאַחַד לְמַחְוֵי עִמְחוּן
לְעֵלָא חַד לְקַבֵּל חַד • קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶחָד
לְעֵלָא לָא יִתִּיב עַל פּוֹרְסָא דִיקְרָה עַד דְאֲתַעֲבִידַת
אִידוּ בְּרֹזָא דְאַחַד בְּנוֹנָא דִילִיה לְמַחְוֵי אֶחָד בְּאַחַד
וְהָא אִיקוֹמְנָא רֹזָא דִיהוָה אֶחָד וְלִשְׁמוֹ אֶחָד :

רֹזָא דְשַׁבַּת אִידוּ שַׁבַּת דְאֲתִיְחַדְתָּ בְּרֹזָא דְאַחַד
לְמִשְׁרֵי עָלָה רֹזָא דְאַחַד • צְלוֹתָא דְמַעְלֵי שַׁבְתָּא
דְהָא אֲתִיְחַדְתָּ בּוֹרְסָא יְקוֹרָא קוֹדִישָׁא בְּרֹזָא דְאַחַד
וְאֲתַתְּקַנַּת לְמִשְׁרֵי עָלָה מְלָכָא קוֹדִישָׁא עֲלָאָה בַד
עֵיל שַׁבְתָּא אִידוּ אֲתִיְחַדְתָּ וְאֲתַפְּרַשְׁתָּ מִסְפָּרָא אַחְרָא :
וְכַל־דִּינֵן מִתְעַבְרִין מִנָּה וְאִידוּ אֲשַׁתְּאַרְתָּ בְּיַחֲוֵדָא
דְגִהוּרֵי קוֹדִישָׁא וְאֲתַעֲפַרְתָּ בְּכַמְהָ עִמְרִין לְגַבֵּי מְלָכָא
קוֹדִישָׁא : וְכַל־שׁוֹלְטֵנֵי רוּגְזִין וְמֵאֲרֵי דְדִינָא בְּכַדְוֵי
שַׁרְקִין וְאֲתַעֲבְרוּ מִנָּה : וְלִית שׁוֹלְטָנָא אַחְרָא בְּכַדְוֵי
עֲלִמִין : וְאַנְשֵׁתָא גְהוּרִין בְּגִהוּרֵי עֲלָאָה וְאֲתַעֲפַרְתָּ

לַתֵּאָדָּר בְּעֵמָּא קְדִישָׁא : וְכִלְהוּ מִתְעַפְּרִין בְּגִשְׁמַתִּין
 בְּדַתִּין : קְרִין שִׁירֵהָא דְצִלּוֹתָא לְבָרְכָא לָהּ בְּחֻדְהָ
 בְּגִהוּרֵי דְאַנְפִּין : חַצֵּי קִישׁ • בְּרַט •

ביחוד יאמר ג"כ סיום המאמר אשר נכתיב להמטין

וְלוֹמַר בְּרָכוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ • אֶת־דִּיקָא דָּא
 שֶׁבֶת דְּמַעְלֵי שְׁבֵתָא : בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ
 דָּא אֲפִיקוּ דְבִרְכָאן מִמְּקוּרָא דְתַנּוּ וְאַתֵּר דְנַפִּיק
 מַגִּיהָ כָּל־שְׁקִיּוֹ לֹא־שְׁקָאָה לְכֹלָא : וּבְגִין דְּאִיהוּ
 מְקוּרָא בְּרִזָּא דְאֵת קְרִינָא לִיהּ הַמְּבָרֵךְ אִיהוּ
 מְבוֹעֵא דְבִירָא וּבִינן דְּמִטְאַן הִתָּם הָא כְּלָהוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד וְדָא אִיהוּ בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

ברוך אתה •

תפלת ערבית

צו"ס מחלין שיר הבתולות :

בְּחַל יֹאמַר אֵי וְהוּא רַחוּם | יִכְפַּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשְׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כְּלַחֲמָתוֹ : יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךָ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאָנוּ :

* יְשׁוּר הַמַּעֲלוֹת הַגָּה בְּרָכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה הַעֲבָדִים
 בְּבֵית יְהוָה בְּעִלּוֹת : ב שְׁאוּ־יְדָכֶם קִדְשׁ וּבְרָכוּ אֶת־
 יְהוָה : ב יְבָרְכֶה יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : יוֹסֵם וְיַצֵּה
 יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבִלְעִלָּה שִׁירָה עִמּוֹ תִּפְקֶה לְאֵל חַי : וְתִשְׁוַעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה מַעֲוִים בְּשַׁת צָרָה : וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם
 מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּו :

(*) סולוס סח (ב) סח פ"י (ג) סח ק"ד (ד) סח סח ע (ה) סח סח (ו) סח סח ז

תפלת ערבית

יְהוָה זְכוּתָא עֲפֵט מְשַׁבְּחֵי לְטוֹ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה יי : יְהוָה זְכוּתָא אֲשֶׁר
אָדָם בִּטְחָן בָּהּ יי : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲגֵנוּ בְיּוֹם-קִרְבָּנוּ יי :

תְּעַבְדֵּל וְהַתְקַדְּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא יי : בְּעֵלְמָא דִּי-יִבְרָא כְרַעוּסֵיהּ וְהַמְלִיךְ
מַלְכוּתֵיהּ וַיַּצִּיחַ פּוֹרְקָנֵיהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהּ יי : בְּחַיִּכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן
וּבְחַיִּי דְבַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלְמָא יְהַפְכֵהּ וְיַשְׁפִּיחַ וְיַחֲפָא וְיַחְרֹם וְיַחְשָׂא
וְיַחֲסֵד וְיַחְשֵׁל וְיַחְשֵׁל שְׁמֵהּ דְקַתְלָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יי : לְעֵילָא מִן כָּל
בְּרַחְמָא וְשִׁירְחָא וְשִׁבְחָתָא וְנִחְיָתָא דְאִמְרֵיהּ בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

אָמַר הַשִּׁיחַ בְּרַכּוּ אֶת-יְהוָה הַמְבָרֵךְ :

וְהִקְדִּיל עוֹנִים בְּרוּךְ יְהוָה הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרַכְתָּ
מַעֲרִיב עֶרְבִים בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה
מִשְׁנֵה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִים וּמְסַדֵּר אֶת הַיּוֹכְבִים
בְּמִשְׁמֹרֶתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרִצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל
אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר : וּמַעֲבִיר יוֹם
וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְהוָה
זְכוּתָא שְׁמוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּעֲרִיב עֶרְבִים :

אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבַת הַתּוֹרָה
וּמִצּוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת עַד
כִּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנוּ וּבְקִיּוּמֵנו נְשִׁיחַ בְּהַקְדָּה
וְנִשְׂמַח בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד בִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה וְאֲהַבַתְךָ לֹא
תִסּוּר (י) אֵל תִּסּוּר) מִפְּנֵי לְעוֹלָמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָו לְעוֹלָם וָעֶד :

הַיּוֹאֲהֻבֶתְ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר

אָנֹכִי מְצוּוֶה הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וְדַבַּרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ : וְיִקְשְׁרֶתְּם לְאוֹת עַל יְדֶיךָ וְהָיוּ לְמִטְפַּת בֵּין
עֵינֶיךָ : מ וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

יִי וְהוֹדָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצוּוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

לְעֵבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : י וְנָתַתִּי מָטָר
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ

וְיִצְהַרְךָ : ט וְנָתַתִּי עֵשׂוֹב בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶבְלֹת
וְשִׁבְעֵת : טו הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פְּרִיפְתָהּ לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶם

וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : יז וְהָרָה
אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר

וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרֹתֶם מִהָרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : יח וְשָׁמַתֶּם אֶת־

דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶּם
לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמִטְפַּת בֵּין עֵינֵיכֶם : יט וְלִמְדֹתֶם

אֶתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : כ וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹת

בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

לִמְעַן

א לַמַּעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתֵת לָהֶם כְּיָמֵי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

ב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : לֹחַ דִּבַּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־

בְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת : לֹס וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאוּתָם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אֶת־רִי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם :
ס לַמַּעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : כֹּא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אָמֵן וְאַמִּנָּה כָּל־זֹאת וְקוּם עֲלֵינוּ כִּי הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ : וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ :
הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלַכְנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־
הָעַרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ וְהַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה
לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ : הַעֲשֵׂה גְדוּלוֹת עַד־אֵין חֶקֶר
וְנִפְלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר : הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּתַיִם וְלֹא־
נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ : הַמְּדַרְיָקֵנוּ עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וְנֹרֵם
קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שֹׁנְאֵינוּ : הָאֵל הַעֲשֵׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה
וְאַתָּוָה וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי־הָם הַמְּכָה בַעֲבָרְתוֹ
כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵרוֹת עוֹלָם הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם־סוּף וְאֶת־

רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתוֹמוֹת טַבַּע וְרָאוּ בְנֵי
 גְבוּרָתוֹ שָׂבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ
 עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
 רַבָּה וְאָמְרוּ בְּלִם :

מִי כַמְכָה אֲבָלָם יְהוָה מִי כַמְכָה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ נִרְאָה
 תְּהִלַּת עֲשֵׂה פְלֵא : מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ בּוֹקֵעַ
 יָם לְפָנֵי מִשָּׁה זֶה אֵלֵי עָנוּ וְאָמְרוּ : יְהוָה אֱיֹמָדֶךָ
 לְעֵלָם וְעַד :

וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וַיְגַאֲלוּ מִיַּד חֲזָק
 מִמֶּנּוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גְּאֹל יִשְׂרָאֵל :

הַשְׂכִּיבֵנו אֲבוּנוֹ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה
 מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִתְּרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ וּפְרוֹשׁי׃
 עֲלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ

שבת תהמין

וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ . וְהִסֵּר בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת
 מַעֲלֵינוּ אוֹיֵב דְּבַר וְחָרֵב שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־
 וְרָעַב וַיְגַן וְהִסֵּר שְׁטָן עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלַם :

מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאֲחֵרֵינוּ וּבִצֵּל כְּנַפֶּיךָ תִּסְתַּרְנוּ . וְשָׁמֹר
 צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם מְעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה שׁוֹמֵר אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד : חֲצִי קָדִישׁ

שבת העולם לומר קודם ח"ק כחול ברוך ה' לשלום חגן ולמן וכשבת ושמרו (וביום ור"ה ויו"ט
 פסוקים החיים חגן קדושת יום) ויש להם על מה שיסושו אבל כטעמן שלא לומר כחול ברוך
 ה' לשלום חגן ולמן חמסי חשב הספק גם בשבת (וי"ט ור"ה ויו"ט) אין להספק בכסוקים ואין
 להספק להכריז יעלה ויבא בליל ר"ח :

לשבת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לזרהם ברית
 (ה' ימים לא יל. ב.) כולל לא יז. (" כולל יר שמר חסות שלום

ערבית לשבת

עולם : בני ובני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה ידו את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ונפש : מ"פ

לשלוש הלילות וידבר משה את מעדיו ה' אל בני ישראל : מ"פ

הקטו בודש שופר בבמה ליום תנו : כי חק לישראל הוא משפטם לאלהי יעקב : מ"פ

כי ביום הזה יכפר עליכם לטוהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ידו המהירו : מ"פ

אדני שפתי תפפת ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק

ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים

מוכרים קנה הכל ויוכר חסדי אבות ומביא נזיל לבני דגיתם למשן

שמו באהבה :

יזכרו לנשים קלך חפץ בנשים וכתבו כספר הנשים למענה אלהים נשים :

מלך עוזר ומשיע ונצח : ברוך אתה יהוה מלך אברהם :

אתה נפוד לעולם אדני משה מהים אתה רב להושיע :

מוכיר הקל : משיב הרוח ומוריד הגשם :

מקבל נים בחדר משה ממים ברחמים רבים סמך נופלים ורופא

חולים ומתור אסורים ונקים אמונתו לישגי עפר כי ברוך

בעל גבורות ומי דומה לך מלך מכות וכתבה ומצמיח ישועה :

כי כבוד אב רחמן וזכר יצירי לנשים ברחמים :

ונצחן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה משה המהים :

אתה גדוש ושקד גדוש וקרושים בכליוס והללוה סלה : ברוך אתה

יהוה האל הנקדוש : (בשם הנלוה הנקדוש) :

אתה קדשת את יום השביעי לשמך

תכלית מעשה שמים וארץ : ברכתו

מכל הימים וקדשתו מכל ימי הולמים וכן

פתוב בתורתך :

א ויכלו השמים והארץ וכל צבאם :

ב ויכל אלהים ביום השביעי

(א) ויקרא כו כד (ב) ויקרא כו כד (ג) ויקרא כו כד (ד) ויקרא כו כד (ה) ויקרא כו כד (ו) ויקרא כו כד

מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה: י ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

ישמחו במלכותה שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי • כלם ישבעו ויתענגו מטובה • ובשביעי רצית
בו וקדשתו המדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו • רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיה ותן חלקנו בתורתה • שבענו
מטובה ושמת נפשנו בישועתה וסתר לבנו לעבדה
באמת • והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשה • ונחיהו בה כל ישראל מקדשי שמה: ברוך
אתה יהוה מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל • ולהפלתם שעה • והשב העבודה
לדבר ביתך ואשי ישראל והפלתם באהבה תמבל ברצון ותתי
לרצון סמיד עבודת ישראל עמך:

גמל חכם ולויל כל חסד:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד
ויושר • ויחננו ויפקדוננו ויכרונו אבותינו ויכרונו משיח בן דוד
עבדה ויכרונו וישלם עיר קדשה ויכרונו כל עמך בית ישראל לפניך
לפליטה לשובה לזון ולחסד ולרחמים ולחסים טובים ולשלום ביום
מלא חסד ראש החדש | מסא רג המצות | מסא רג המצות
הנה: ויבנו יהוה אלהינו בו לשובה • ויפקדנו בו לברכה • והישענו
בו לחיים טובים • ויברכר ישועה ורחמים וחסד ותנונו נדמם עלינו והישענו
בי אליה עגיט • כי אל מלה רעון נדמם אמה:

ותתנונה עגיט בשובה לציון ברחמים: ברוך אמה יהוה הפקדון
שבענו לציון:

ערבית לשבת

מודים אָנחנו לך שאתה הוא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו לעולם ועד
צור חַיֵּינוּ כָּמוֹן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִדְּבָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְלֶנּוּ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשׁוּמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסְיֹת שִׁבְבֶיךָ
יוֹם עֲקָנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְעַל מִשְׁכַּלְעַת עַרְבֵי וְהַקָּדֹשׁ וְהַזָּהָרִים הַטּוֹב
כִּי לֹא יָבִיאוּ כְחִמְיָה וְהַמְּרָתָם כִּי לֹא יִתְּמוּ הַסְּרֵדָה כִּי מַעֲלֵם קָרְנוּ לָךְ :

בחסדך אומרים כאן ועל הנסים :

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַתְּפִלָּאוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הַהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה :

בַּיָּמִי מִתְהַדְּוֶה בְּיִזְוֹתָיִךְ בְּהַן גְּדוֹל חֲשׂוֹמָיִךְ וּבְנִיזוֹ כִּשְׁעֲמִידָה מַלְכוּתָיִךְ
הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁבִּיתָם תּוֹרַתְךָ וְלְהַעֲבִירָם מִתּוֹךְ רַצְוֹנָה
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲקָדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם רַבָּה אֶת־דִּרְבָּם בְּנֶפֶשׁ אֶת־
דִּינָם נִקְמָה אֶת־נִקְמָתָם מִכַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד כְּעָפִים
וּמְכַאִים בְּיַד מְהוּרִים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְנָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ וְלָךְ
עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה
וּפְרָקוֹן בְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנֵי אֶת־הַיְבִרָה
וּמְתָדוֹ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהַדְּלִיקוּ גִרוֹת בְּחַצְרוֹת קִרְשֶׁךָ וְהִקְעוּ שְׂמֹנֶת יָמִי
הַזֶּה אֵלֶיךָ לְהוֹדוֹת וְלִזְכֹּר לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל :

וְעַל־כֵּן יִתְּבַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְעַשֵּׂא שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ הַמִּיד לְעוֹלָם וָעַד

בשם וכתוב לחיים טובים בְּרִיתְךָ :

וְכָל־הַיָּמִים יִדְוֶה סְלָה וְיִתְלַל שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל
לְשׁוֹעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סְלָה הָאֵל הַטּוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שְׁמֶךָ
וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים מִן תְּחִלָּה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
עֲמֶיךָ בְּרַבְּנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶתֶד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת הַסֵּד וְהַנְּקִיָּה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
לְשֹׁלֵם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַתּוֹת אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַתָּה וּבְכָל־שָׁעָה בְּשֹׁלֹמְךָ :

וְהַמְּסוּרִים חַיִּים בְּרָכָה וְשֹׁלֵם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה יִשְׁעָה וְנִתְּתָה וְהוֹדוֹת טוֹבוֹת נִבְרָ וְהַמְּסוּרִים
לְפָנֶיךָ אָנְחֵנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשֹׁלֵם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרְכֶה אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁלֵם :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲמַדְיָנוּ וְנִתְּתָנוּ לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ :

אלהיו נצוד לשוני מדע ושפתי מדבר מדמה ולקמקלי גפשי תרום וגפשי
 בעפר לכל תהיה פתח לפי בתורתה ובמזותיה תרדוף גפשי וכל
 חושיבים עלי רעה מנהגה הפר עצתם ומלכל מהשבתם : יהיו קמין לפגור
 רום ומלאה יהיה דחה : למען יהיו ציון ידיקה הושעת ומנה בענגי : עשה
 למען שקה עשה למען ומנה עשה למען תורתה עשה למען תדשקהו
 יהיו לרצון אברכי והגיון לבי לפנה יהיה צורי וגאלי : עשה שיום
 (כ"ח) השלום) בקרוביו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
 יהי רצון מלפניך יהיה אלקינו ואלהי אבותינו שפנה בית המקדש בקטנה בקטט
 ומן הקטט בתרמה :

ולומרים ויכלו

אויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מפלא מלאכתו
 אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ומקדש אתו כי בו
 שבת מפלא מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

ולומר סוף ברכה מתוך ו' ו' ב' ג' ד' ה' ט' ס' סח :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
 קונה שמים וארץ :

כינן אבות בדברו מנה מתים במאמרו האל הקדוש
 (בעשיה המלה הקדוש) שאין כמוהו המניח
 לעמו ביום שבת קדשו כי בם רצה להניח להם
 לפגור בעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום
 תמיד מעין תברכות אל ההודאות ארון השלום
 מקדש השבת ומקרה שביעי ומניח בקדשה לעם
 מדשגני ענג זכר למעשה בראשית :

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו
 קדשנו במצותך ותן חלקנו
 בתורתך • שבִּעֲנֵנו מִטוֹבֶךָ וְשִׂמַח נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ וְטִהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת •
 וְהַחֲיֵלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת
 קִדְשֶׁךָ • וַיְנוּחוּ בָּהּ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
 שְׁמֶךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת :

קריש שלם

^{ה'ל"ט} * מְזִמּוֹר לְהוֹד יְהוָה רַעִי לֹא אֶתְכַר : ב בְּנֵאוֹת הַשָּׁא יִרְבִּיצֵנִי
 עַל־מֵי מְנוּחֹת יִגְדְּלֵנִי : ג נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִתְחַי בְּמִעֲוָרֵי
 צֶדֶק לְמַעַן שָׂמוּ : ד גַּם כִּי־אֶלֶף בְּגִיא צְלָמוֹת לֹא־אֵדָא רַע כִּי־
 אֶתָּה עֲמַדִּי שְׂבִמְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ הַמָּה יִגְדְּמֵנִי : ה תִּשְׁרֹף לִפְנֵי
 שְׁלֹתָן נִגְדַּי צִדְרֵי דְשִׁנְתָּ בְשִׁמּוֹן רֹאשֵׁי כּוֹסֵי רוּחַ : י אֶךְ | מִזֵּב וְהִסְד
 יִדְפּוּנֵי כְּלִימֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים : חֲצִי קִיש

י' בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ :

קל וכן ברוך יהוה המְבָרֵךְ לעולם ועד :

עֲיִינוּ לִשְׁבֹּחַ לְאֲדוֹן הַכֹּל לַחַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֵא
 עָשָׂנוּ כְּגַיִי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמַט כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה
 שְׁלֵא שָׁם חֲלַקְנוּ בָּהֶם וְטוֹרְלָנוּ כְּכֹל־הַמוֹנֵם שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהִבָּל
 וְלָרִיק : נֶאֱמַרְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : שְׁהוּא טוֹטָה שְׁמִים יוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יָקָרוּ בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל וְשִׁבְעֵת עוֹז בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים : הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אֵמֶת מִלְּכֵנוּ

הַמְלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג'פ צֵאתְכֶם
 לְשָׂלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלוּיֹן מִמְּלֶךְ
 מִלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג'פ

כי מלאכו וצוהילה לשמרה בכל דרכיה :
 יהיה לשמרה צאתה ובואה מעתה ועד עולם :

אֲשֶׁת הַחַיִל מִי יִמְצָא וְדַחַק מִפְּנֵינִים מִכְּרָה : יא בְּטַח כָּה לֵב
 בְּעֵלְהָ וְשָׁלָל לֹא יִחַר : יב גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא יִדְרַע כָּל יָמֶי
 חַיֶּיהָ : יג דְּרָשָׁה צָמֹר וּפְשָׁתִים וְתַעַשׂ בְּחַפְץ בְּפִיהָ : יד הִוְתָה
 כְּאֵיזֹת סוֹחֵר מִמְּדָרְקֵי תְבוּיָה לְחֶמְדָּה : טו וְתִכְרַם בְּעוֹד לַיְלָה וְתִתֵּן
 בְּרָךְ לְבֵיתָהּ וְחַק לְגַעְלוֹתֶיהָ : טז זְמִמָּה שָׂדֵה וְתִתְקַדְּדוּ מִפְּרֵי כַּפֵּיהָ
 גִּמְעֵי כָרֶם : יז הַגֵּרָה בְּעוֹז מִתְנִיָּה וְהֵאֱמִין דְּרוֹעֹתֶיהָ : יח מְעַמְמָה
 כִּי טוֹב סִתְרָה לֹא יִכְבֶּה בְּלִילֵי גֵרָה : יט יָדֶיהָ שְׁלֵמָה בְּפִישׁוֹר
 וּבְכִיָּה תִמְכּוּ בְּלֶךְ : כ כִּפְסָה פְּרִשָׁה לְעֵנִי וְיָדֶיהָ שְׁלֵמָה לְאֲבוּיֹן :
 כא לֹא תִיָּרָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג כִּי כָל בֵּיתָהּ לֵבֶשׂ שָׁנִים : כב מִרְבֵּבִים
 עֲשֶׂתְהוּלָה שֵׁשׁ וְאַרְבָּעֵן לְבוּשָׁה : כג נֹדַע בְּשָׁעִירִים בְּעֵלְהָ
 בְּשִׁבְתָּהּ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ : כד סְרִין עֲשֶׂתָה וְהִמְכַר וְתִגְדוּר נִתְּנָה
 לְבִנְיָנֶיךָ : כה עוֹד וְתִדְרָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן : כו פִּיָּה פְתִיחָה
 בְּחֶבְדָּה וְתוֹרַת הַחֹדֶר עַל לְשׁוֹנָה : כז צוֹפִיָּה יְחִילֹכֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם
 עֲצֻלוֹת לֹא תֵאבֵל : כח קָמוּ בְּנֵיהָ וַיֵּאֱשְׁרוּהָ בְּעֵלְהָ וַיְחַלְלָה :
 כט רַבּוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ חֵיל וְאַתְּ עֲלִית עַל בְּלִנְחָה : ל שֶׁכֶר חָזַן וְתִבֵּל
 הַיָּפִי אִשָּׁה יִרְאֵת יִתְּנָה הִיא תִתְחַלֵּל : לא תִנְדְּוֶלָה מִפְּרֵי יָדֶיהָ
 וַיְחַלְלֶיהָ בְּשָׁעִירִים מַעֲשִׂיהָ :

סדר הקידוש לליל שבת

אֲמַר לְדוֹד יְתֵה רְעִי לֹא אֶחָדָר : כ בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִדְבִיעֵנִי
 עַל מֵי מְנוּחֹת יִנְחֵלֵנִי : ג גִּפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעֲגָלֶיךָ
 צִדִּיק לְמַעַן שְׂמוֹ : ד גַּם בִּירְאֵלֶךָ בְּנִיא צְלֻמוֹת לֹא יֵאָדָרָךְ כִּי

אחה
 66 כלים 66 . 67 (ב) 68 כלים 68 . 69 (ג) 70 כלים 70 . 71 (ד) 72 כלים 72 . 73 (ה) 74 כלים 74 . 75 (ו) 76 כלים 76 . 77 (ז) 78 כלים 78 . 79 (ח) 80 כלים 80 . 81 (ט) 82 כלים 82 . 83 (י) 84 כלים 84 . 85 (יא) 86 כלים 86 . 87 (יב) 88 כלים 88 . 89 (יג) 90 כלים 90 . 91 (יד) 92 כלים 92 . 93 (טו) 94 כלים 94 . 95 (טז) 96 כלים 96 . 97 (יז) 98 כלים 98 . 99 (יח) 100 כלים 100 . 101 (יט) 102 כלים 102 . 103 (כ) 104 כלים 104 . 105 (כא) 106 כלים 106 . 107 (כב) 108 כלים 108 . 109 (כג) 110 כלים 110 . 111 (כד) 112 כלים 112 . 113 (כה) 114 כלים 114 . 115 (כו) 116 כלים 116 . 117 (כז) 118 כלים 118 . 119 (כח) 120 כלים 120 . 121 (כט) 122 כלים 122 . 123 (ל) 124 כלים 124 . 125 (לא) 126 כלים 126 . 127 (לב) 128 כלים 128 . 129 (לג) 130 כלים 130 . 131 (לד) 132 כלים 132 . 133 (לה) 134 כלים 134 . 135 (לו) 136 כלים 136 . 137 (לז) 138 כלים 138 . 139 (לח) 140 כלים 140 . 141 (לט) 142 כלים 142 . 143 (לע) 144 כלים 144 . 145 (לס) 146 כלים 146 . 147 (לז) 148 כלים 148 . 149 (לח) 150 כלים 150 . 151 (לט) 152 כלים 152 . 153 (לס) 154 כלים 154 . 155 (לז) 156 כלים 156 . 157 (לח) 158 כלים 158 . 159 (לט) 160 כלים 160 . 161 (לס) 162 כלים 162 . 163 (לז) 164 כלים 164 . 165 (לח) 166 כלים 166 . 167 (לט) 168 כלים 168 . 169 (לס) 170 כלים 170 . 171 (לז) 172 כלים 172 . 173 (לח) 174 כלים 174 . 175 (לט) 176 כלים 176 . 177 (לס) 178 כלים 178 . 179 (לז) 180 כלים 180 . 181 (לח) 182 כלים 182 . 183 (לט) 184 כלים 184 . 185 (לס) 186 כלים 186 . 187 (לז) 188 כלים 188 . 189 (לח) 190 כלים 190 . 191 (לט) 192 כלים 192 . 193 (לס) 194 כלים 194 . 195 (לז) 196 כלים 196 . 197 (לח) 198 כלים 198 . 199 (לט) 200 כלים 200 . 201 (לס) 202 כלים 202 . 203 (לז) 204 כלים 204 . 205 (לח) 206 כלים 206 . 207 (לט) 208 כלים 208 . 209 (לס) 210 כלים 210 . 211 (לז) 212 כלים 212 . 213 (לח) 214 כלים 214 . 215 (לט) 216 כלים 216 . 217 (לס) 218 כלים 218 . 219 (לז) 220 כלים 220 . 221 (לח) 222 כלים 222 . 223 (לט) 224 כלים 224 . 225 (לס) 226 כלים 226 . 227 (לז) 228 כלים 228 . 229 (לח) 230 כלים 230 . 231 (לט) 232 כלים 232 . 233 (לס) 234 כלים 234 . 235 (לז) 236 כלים 236 . 237 (לח) 238 כלים 238 . 239 (לט) 240 כלים 240 . 241 (לס) 242 כלים 242 . 243 (לז) 244 כלים 244 . 245 (לח) 246 כלים 246 . 247 (לט) 248 כלים 248 . 249 (לס) 250 כלים 250 . 251 (לז) 252 כלים 252 . 253 (לח) 254 כלים 254 . 255 (לט) 256 כלים 256 . 257 (לס) 258 כלים 258 . 259 (לז) 260 כלים 260 . 261 (לח) 262 כלים 262 . 263 (לט) 264 כלים 264 . 265 (לס) 266 כלים 266 . 267 (לז) 268 כלים 268 . 269 (לח) 270 כלים 270 . 271 (לט) 272 כלים 272 . 273 (לס) 274 כלים 274 . 275 (לז) 276 כלים 276 . 277 (לח) 278 כלים 278 . 279 (לט) 280 כלים 280 . 281 (לס) 282 כלים 282 . 283 (לז) 284 כלים 284 . 285 (לח) 286 כלים 286 . 287 (לט) 288 כלים 288 . 289 (לס) 290 כלים 290 . 291 (לז) 292 כלים 292 . 293 (לח) 294 כלים 294 . 295 (לט) 296 כלים 296 . 297 (לס) 298 כלים 298 . 299 (לז) 300 כלים 300 . 301 (לח) 302 כלים 302 . 303 (לט) 304 כלים 304 . 305 (לס) 306 כלים 306 . 307 (לז) 308 כלים 308 . 309 (לח) 310 כלים 310 . 311 (לט) 312 כלים 312 . 313 (לס) 314 כלים 314 . 315 (לז) 316 כלים 316 . 317 (לח) 318 כלים 318 . 319 (לט) 320 כלים 320 . 321 (לס) 322 כלים 322 . 323 (לז) 324 כלים 324 . 325 (לח) 326 כלים 326 . 327 (לט) 328 כלים 328 . 329 (לס) 330 כלים 330 . 331 (לז) 332 כלים 332 . 333 (לח) 334 כלים 334 . 335 (לט) 336 כלים 336 . 337 (לס) 338 כלים 338 . 339 (לז) 340 כלים 340 . 341 (לח) 342 כלים 342 . 343 (לט) 344 כלים 344 . 345 (לס) 346 כלים 346 . 347 (לז) 348 כלים 348 . 349 (לח) 350 כלים 350 . 351 (לט) 352 כלים 352 . 353 (לס) 354 כלים 354 . 355 (לז) 356 כלים 356 . 357 (לח) 358 כלים 358 . 359 (לט) 360 כלים 360 . 361 (לס) 362 כלים 362 . 363 (לז) 364 כלים 364 . 365 (לח) 366 כלים 366 . 367 (לט) 368 כלים 368 . 369 (לס) 370 כלים 370 . 371 (לז) 372 כלים 372 . 373 (לח) 374 כלים 374 . 375 (לט) 376 כלים 376 . 377 (לס) 378 כלים 378 . 379 (לז) 380 כלים 380 . 381 (לח) 382 כלים 382 . 383 (לט) 384 כלים 384 . 385 (לס) 386 כלים 386 . 387 (לז) 388 כלים 388 . 389 (לח) 390 כלים 390 . 391 (לט) 392 כלים 392 . 393 (לס) 394 כלים 394 . 395 (לז) 396 כלים 396 . 397 (לח) 398 כלים 398 . 399 (לט) 400 כלים 400 . 401 (לס) 402 כלים 402 . 403 (לז) 404 כלים 404 . 405 (לח) 406 כלים 406 . 407 (לט) 408 כלים 408 . 409 (לס) 410 כלים 410 . 411 (לז) 412 כלים 412 . 413 (לח) 414 כלים 414 . 415 (לט) 416 כלים 416 . 417 (לס) 418 כלים 418 . 419 (לז) 420 כלים 420 . 421 (לח) 422 כלים 422 . 423 (לט) 424 כלים 424 . 425 (לס) 426 כלים 426 . 427 (לז) 428 כלים 428 . 429 (לח) 430 כלים 430 . 431 (לט) 432 כלים 432 . 433 (לס) 434 כלים 434 . 435 (לז) 436 כלים 436 . 437 (לח) 438 כלים 438 . 439 (לט) 440 כלים 440 . 441 (לס) 442 כלים 442 . 443 (לז) 444 כלים 444 . 445 (לח) 446 כלים 446 . 447 (לט) 448 כלים 448 . 449 (לס) 450 כלים 450 . 451 (לז) 452 כלים 452 . 453 (לח) 454 כלים 454 . 455 (לט) 456 כלים 456 . 457 (לס) 458 כלים 458 . 459 (לז) 460 כלים 460 . 461 (לח) 462 כלים 462 . 463 (לט) 464 כלים 464 . 465 (לס) 466 כלים 466 . 467 (לז) 468 כלים 468 . 469 (לח) 470 כלים 470 . 471 (לט) 472 כלים 472 . 473 (לס) 474 כלים 474 . 475 (לז) 476 כלים 476 . 477 (לח) 478 כלים 478 . 479 (לט) 480 כלים 480 . 481 (לס) 482 כלים 482 . 483 (לז) 484 כלים 484 . 485 (לח) 486 כלים 486 . 487 (לט) 488 כלים 488 . 489 (לס) 490 כלים 490 . 491 (לז) 492 כלים 492 . 493 (לח) 494 כלים 494 . 495 (לט) 496 כלים 496 . 497 (לס) 498 כלים 498 . 499 (לז) 500 כלים 500 . 501 (לח) 502 כלים 502 . 503 (לט) 504 כלים 504 . 505 (לס) 506 כלים 506 . 507 (לז) 508 כלים 508 . 509 (לח) 510 כלים 510 . 511 (לט) 512 כלים 512 . 513 (לס) 514 כלים 514 . 515 (לז) 516 כלים 516 . 517 (לח) 518 כלים 518 . 519 (לט) 520 כלים 520 . 521 (לס) 522 כלים 522 . 523 (לז) 524 כלים 524 . 525 (לח) 526 כלים 526 . 527 (לט) 528 כלים 528 . 529 (לס) 530 כלים 530 . 531 (לז) 532 כלים 532 . 533 (לח) 534 כלים 534 . 535 (לט) 536 כלים 536 . 537 (לס) 538 כלים 538 . 539 (לז) 540 כלים 540 . 541 (לח) 542 כלים 542 . 543 (לט) 544 כלים 544 . 545 (לס) 546 כלים 546 . 547 (לז) 548 כלים 548 . 549 (לח) 550 כלים 550 . 551 (לט) 552 כלים 552 . 553 (לס) 554 כלים 554 . 555 (לז) 556 כלים 556 . 557 (לח) 558 כלים 558 . 559 (לט) 560 כלים 560 . 561 (לס) 562 כלים 562 . 563 (לז) 564 כלים 564 . 565 (לח) 566 כלים 566 . 567 (לט) 568 כלים 568 . 569 (לס) 570 כלים 570 . 571 (לז) 572 כלים 572 . 573 (לח) 574 כלים 574 . 575 (לט) 576 כלים 576 . 577 (לס) 578 כלים 578 . 579 (לז) 580 כלים 580 . 581 (לח) 582 כלים 582 . 583 (לט) 584 כלים 584 . 585 (לס) 586 כלים 586 . 587 (לז) 588 כלים 588 . 589 (לח) 590 כלים 590 . 591 (לט) 592 כלים 592 . 593 (לס) 594 כלים 594 . 595 (לז) 596 כלים 596 . 597 (לח) 598 כלים 598 . 599 (לט) 600 כלים 600 . 601 (לס) 602 כלים 602 . 603 (לז) 604 כלים 604 . 605 (לח) 606 כלים 606 . 607 (לט) 608 כלים 608 . 609 (לס) 610 כלים 610 . 611 (לז) 612 כלים 612 . 613 (לח) 614 כלים 614 . 615 (לט) 616 כלים 616 . 617 (לס) 618 כלים 618 . 619 (לז) 620 כלים 620 . 621 (לח) 622 כלים 622 . 623 (לט) 624 כלים 624 . 625 (לס) 626 כלים 626 . 627 (לז) 628 כלים 628 . 629 (לח) 630 כלים 630 . 631 (לט) 632 כלים 632 . 633 (לס) 634 כלים 634 . 635 (לז) 636 כלים 636 . 637 (לח) 638 כלים 638 . 639 (לט) 640 כלים 640 . 641 (לס) 642 כלים 642 . 643 (לז) 644 כלים 644 . 645 (לח) 646 כלים 646 . 647 (לט) 648 כלים 648 . 649 (לס) 650 כלים 650 . 651 (לז) 652 כלים 652 . 653 (לח) 654 כלים 654 . 655 (לט) 656 כלים 656 . 657 (לס) 658 כלים 658 . 659 (לז) 660 כלים 660 . 661 (לח) 662 כלים 662 . 663 (לט) 664 כלים 664 . 665 (לס) 666 כלים 666 . 667 (לז) 668 כלים 668 . 669 (לח) 670 כלים 670 . 671 (לט) 672 כלים 672 . 673 (לס) 674 כלים 674 . 675 (לז) 676 כלים 676 . 677 (לח) 678 כלים 678 . 679 (לט) 680 כלים 680 . 681 (לס) 682 כלים 682 . 683 (לז) 684 כלים 684 . 685 (לח) 686 כלים 686 . 687 (לט) 688 כלים 688 . 689 (לס) 690 כלים 690 . 691 (לז) 692 כלים 692 . 693 (לח) 694 כלים 694 . 695 (לט) 696 כלים 696 . 697 (לס) 698 כלים 698 . 699 (לז) 700 כלים 700 . 701 (לח) 702 כלים 702 . 703 (לט) 704 כלים 704 . 705 (לס) 706 כלים 706 . 707 (לז) 708 כלים 708 . 709 (לח) 710 כלים 710 . 711 (לט) 712 כלים 712 . 713 (לס) 714 כלים 714 . 715 (לז) 716 כלים 716 . 717 (לח) 718 כלים 718 . 719 (לט) 720 כלים 720 . 721 (לס) 722 כלים 722 . 723 (לז) 724 כלים 724 . 725 (לח) 726 כלים 726 . 727 (לט) 728 כלים 728 . 729 (לס) 730 כלים 730 . 731 (לז) 732 כלים 732 . 733 (לח) 734 כלים 734 . 735 (לט) 736 כלים 736 . 737 (לס) 738 כלים 738 . 739 (לז) 740 כלים 740 . 741 (לח) 742 כלים 742 . 743 (לט) 744 כלים 744 . 745 (לס) 746 כלים 746 . 747 (לז) 748 כלים 748 . 749 (לח) 750 כלים 750 . 751 (לט) 752 כלים 752 . 753 (לס) 754 כלים 754 . 755 (לז) 756 כלים 756 . 757 (לח) 758 כלים 758 . 759 (לט) 760 כלים 760 . 761 (לס) 762 כלים 762 . 763 (לז) 764 כלים 764 . 765 (לח) 766 כלים 766 . 767 (לט) 768 כלים 768 . 769 (לס) 770 כלים 770 . 771 (לז) 772 כלים 772 . 773 (לח) 774 כלים 774 . 775 (לט) 776 כלים 776 . 777 (לס) 778 כלים 778 . 779 (לז) 780 כלים 780 . 781 (לח) 782 כלים 782 . 783 (לט) 784 כלים 784 . 785 (לס) 786 כלים 786 . 787 (לז) 788 כלים 788 . 789 (לח) 790 כלים 790 . 791 (לט) 792 כלים 792 . 793 (לס) 794 כלים 794 . 795 (לז) 796 כלים 796 . 797 (לח) 798 כלים 798 . 799 (לט) 800 כלים 800 . 801 (לס) 802 כלים 802 . 803 (לז) 804 כלים 804 . 805 (לח) 806 כלים 806 . 807 (לט) 808 כלים 808 . 809 (לס) 810 כלים 810 . 811 (לז) 812 כלים 812 . 813 (לח) 814 כלים 814 . 815 (לט) 816 כלים 816 . 817 (לס) 818 כלים 818 . 819 (לז) 820 כלים 820 . 821 (לח) 822 כלים 822 . 823 (לט) 824 כלים 824 . 825 (לס) 826 כלים 826 . 827 (לז) 828 כלים 828 . 829 (לח) 830 כלים 830 . 831 (לט) 832 כלים 832 . 833 (לס) 834 כלים 834 . 835 (לז) 836 כלים 836 . 837 (לח) 838 כלים 838 . 839 (לט) 840 כלים 840 . 841 (לס) 842 כלים 842 . 843 (לז) 844 כלים 844 . 845 (לח) 846 כלים 846 . 847 (לט) 848 כלים 848 . 849 (לס) 850 כלים 850 . 851 (לז) 852 כלים 852 . 853 (לח) 854 כלים 854 . 855 (לט) 856 כלים 856 . 857 (לס) 858 כלים 858 . 859 (לז) 860 כלים 860 . 861 (לח) 862 כלים 862 . 863 (לט) 864 כלים 864 . 865 (לס) 866 כלים 866 . 867 (לז) 868 כלים 868 . 869 (לח) 870 כלים 870 . 871 (לט) 872 כלים 872 . 873 (לס) 874 כלים 874 . 875 (לז) 876 כלים 876 . 877 (לח) 878 כלים 878 . 879 (לט) 880 כלים 880 . 881 (לס) 882 כלים 882 . 883 (לז) 884 כלים 884 . 885 (לח) 886 כלים 886 . 887 (לט) 888 כלים 888 . 889 (לס) 890 כלים 890 . 891 (לז) 892 כלים 892 . 893 (לח) 894 כלים 894 . 895 (לט) 896 כלים 896 . 897 (לס) 898 כלים 898 . 899 (לז) 900 כלים 900 . 901 (לח) 902 כלים 902 . 903 (לט) 904 כלים 904 . 905 (לס) 906 כלים 906 . 907 (לז) 908 כלים 908 . 909 (לח) 910 כלים 910 . 911 (לט) 912 כלים 912 . 913 (לס) 914 כלים 914 . 915 (לז) 916 כלים 916 . 917 (לח) 918 כלים 918 . 919 (לט) 920 כלים 920 . 921 (לס) 922 כלים 922 . 923 (לז) 924 כלים 924 . 925 (לח) 926 כלים 926 . 927 (לט) 928 כלים 928 . 929 (לס) 930 כלים 930 . 931 (לז) 932 כלים 932 . 933 (לח) 934 כלים 934 . 935 (לט) 936 כלים 936 . 937 (לס) 938 כלים 938 . 939 (לז) 940 כלים 940 . 941 (לח) 942 כלים 942 . 943 (לט) 944 כלים 944 . 945 (לס) 946 כלים 946 . 947 (לז) 948 כלים 948 . 949 (לח) 950 כלים 950 . 951 (לט) 952 כלים 952 . 953 (לס) 954 כלים 954 . 955 (לז) 956 כלים 956 . 957 (לח) 958 כלים 958 . 959 (לט) 960 כלים 960 . 961 (לס) 962 כלים 962 . 963 (לז) 964 כלים 964 . 965 (לח) 966 כלים 966 . 967 (לט) 968 כלים 968 . 969 (לס) 970 כלים 970 . 971 (לז) 972 כלים 972 . 973 (לח) 974 כלים 974 . 975 (לט) 976 כלים 976 . 977 (לס) 978 כלים 978 . 979 (לז) 980 כלים 980 . 981 (לח) 982 כלים 982 . 983 (לט) 984 כלים 984 . 985 (לס) 986 כלים 986 . 987 (לז) 988 כלים 988 . 989 (לח) 990 כלים 990 . 991 (לט) 992 כלים 992 . 993 (לס) 994 כלים 994 . 995 (לז) 996 כלים 996 . 997 (לח) 998 כלים 998 . 999 (לט) 1000 כלים 1000 .

אמרה עמדי שבמך ומשענתך המה ינחמני : ה תערוך לפני
 שלחן נגד צדרי דענת בשמן ראשי פוסי רייה : ו אך ומזב וחסד
 ירדפוני כל ימי תני ושבתו בבית יהודה לארץ ימים :

דא הוא סעודתא דתקל תפוחין קדישין :

אתקינו סעודתא דמהמנותא שלמתא חדותא דמלכא
 קדישא אתקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא
 דתקל תפוחין קדישין וזער אנפין ועתיקא קדישא אתק
 לסערא בהרה :

יום הששי * ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם : ב ויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
 מכל מלאכתו אשר עשה : ג ויברך אלהים
 את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
 מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

סברי סרו ברוך אמרה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו ורצה בנו וישבת קדשו באהבה
 וברצון הנחלנו וזרון למעשה בראשית תהלה
 למקראי קדש וזכר ליציאת מצרים : כי בנו בתורת
 ואותנו קדשת מכל העמים וישבת קדשה
 באהבה וברצון הנחלתנו : ברוך אתה יהוה
 מקדש השבת :

א זמר בשבתין * למיעלנו פתוחין * דתקל תפוחין * דאנץ
 קדישין :

תקוני שבת

ג זמין לה השתא * בפתורא חרותא * ובמנרתא מבתא * דנדרא
 על רישין :

ד מנא ושמאלא * וביניהו בלה * בקשומין אזלא * ומאנין
 ולבושין :

ז חבק לה בעלה * וביסודא דילה * דעבד ניקא לה * יהא פתיש
 פתישין :

ח וזון אף עקתין * במלין ושבתין * ברם אנפין חדתין * ורוזין
 עם נפשין :

ט דו סגי ייתי * ועל תרא תרמי * נהודה לה יממי * ובקראן
 דנפישין :

ק ריבו שושבינין * עבדו תקנין * לאפשא זינין * וננין עם
 רחשין :

ל סעבד נשמתין * ורוזין חדתין * בתרתין ובתלתין * ובתלתא
 שבשין :

מ עסורין שבועין לה * ומלקא דלעלא * דיתעטר בלא * בקדיש
 קדישין :

נ שימין וסתימין * בגו כלעלמין * ברם עתיק יומין * הלא במיש
 במישין :

ס הא רענא קמה * דתשריה על עמה * דיתענג לשמה *
 במתיקון ודובשין :

א סדר לדומא * מערתא דסתימא * ושלחן עם נומא * בצפונא
 ארשין :

ב חקרא נו כסא * ומדאני אסא * לארום וארוסה * לתתקפה
 חלשין :

ג עבד לחון בתרין * במלין יקורין * בשבעין עסורין * דעל גבי
 חמשין :

ד כינקא תתעטר * בשית נומא לסמך * בונין תתקפך (ס"ג ביה)
 תתקפך * בשית נומא לסמך * וזינין דכנישין :

נו תקוני שבת
 ש ביתן ושביקון * מסאבין דרתיקון * חבילין דמעיכון * וכל
 זיני חבושין :
 ל מבצע על רפתא * כזיתא וכביעתא * תבין ירין נקמא
 סתימין ופרישין :
 מ שח זיתא דכזא * דסחזין רתא * ונגדין נחליא * כגנה
 ברחישין :
 נ לא גימא רזין * ומלין דנגזין * דליתיהון מתחזין * סמירין
 וכבישין :
 אתעמרת כלה * ברזין דלעלא * בגו האי הלולא * דעירין
 קדישין :
 ויתא רעוא מן קמדם עתיקא קדישא דכל קדישין וממרא דכל
 ממירין סתימא דכלא דיתמשך טלא עלאה מניה למליא
 רשא דזעיר אנפין ולהטיל לחמל תפתזין קדישין כגהיר
 דאנפין ברעוא וכתותא דכלא :

שחרית לשבת

נאקס למנח נביטס יאמר חסורס טל קרס נרוק סאמר :

* למנצח מוזור לחד : ב השמים מספרים כבודאל ומעשה
 דיו מגיד דקמע : ג יום ליום יביע אמר ולילה
 ללילה יתחדדעת : ד אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם :
 ה בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלידם לשמש שם ואתל
 כהם : ו יהוא כרתן יצא מתפתו ישיש כגבור לדוץ ארה :
 י מקצה השמים מוצאו והקופתו על קצותם ואין נסתר
 מתחתו : ח הודות יתה המימה משיבת נפש עדות יתה נאמנה
 סחכימת פתי : ט פקדי יתה ישרים משמחילב מצות יתה
 כרה מאידת עינים : י דאת יתה מהורה עמרת לעד משפמר
 יתה אמת עזקי יתה : יא הנתמדים מזהב ומפו רב ומתוקים
 סדיש ונפת צואים : יב נסעבהך גזר כהם בשמדם עקב רב :

שיארת

(6 פולס י"ו)

שחרית לשבת

י שגיאואת מייבין מנסקרות נקני: י גם מזדים | השך עבדה
 אלימ'שלוכי אז איתם ונקתי מפשע רב: * יהיו לרצון |
 אמריפי והגיון לבי לפניה יתה צוהי וגאלי:

* רננו צדיקים ביהיה לישראלים נאנה תהלה: ב הדרו ליהיה
 בכבוד בנבל עשור זמרו: ג שירו לו שיר חדש
 חסיונו נגן בתרועה: ד ביישר דברייהיה וכל מעשהו
 באמונה: ה אהב צדקה ומשפט חסד יהיה מלאה הארץ:
 ו בדבר יהיה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: ז פגם פגד
 מי תים נתן באצרות תהומות: ח יראו מיהיה כל הארץ
 ממנו יגורו בלישבי תבל: ט כי הוא אמר ויהי הוא צנה
 ויעמד: י יהיה הפיר עצת גוים היא מחשבות עמים: יא עצת
 יהיה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: יב אשרי הגוי
 אשר יהיה אלוהו העם | בחר לנהלה לו: יג משמים הביט יהיה
 ראה את כל בני האדם: יד ממבון שבתו השנית אל בלישבי
 הארץ: טו תוצר יחד לפס המבין אל כל מעשיהם: טז אין
 המלך נישע ברביוול גבור לא ינצל ברבב'ת: יז שך חסום
 לתשועה וברב חילו לא ימלט: יח הנה עין יהיה אל יראו
 למייהלים לתסוד: יט להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב:
 כ נפשנו חרתה ליהיה עורנו ומגננו הוא: כא בירבו ישמח
 לבנו כי בשם קדשו ברתנו: כב יהי חסדה יהיה עלינו כאשר
 יתלנו לה:

* לךוד בשנותו את מעמו לפני אבימלך והג'שחו וולך:
 ב אברכה את יהיה בכל עת תמיד תהלתו בפי:
 ג ביהיה תהלתל גפשי ישמעו עננים וישמחו: ד גדלו ליהיה
 אתי וגרוממה שמו יהיו: ה דרשתי את יהיה וענני ומכל
 מגדולי תצילני: ו הביטו אליו ונהרו ופניהם אליהפרו: ז יה
 עני קרא יהיה שמע ומכל צרותיו השיעו: ח הנה מלאך יהיה
 קבוב ליראיו ויהלצם: ט מעמו וראו בירמוב יהיה אשרי הגבר

שחרית לשבת

הַמִּדְבָּר : י יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קְדוֹשׁוֹ כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ :
 יא כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ וְרָשִׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כְּלִמְדוֹב : יב לְכוּ
 בָּנִים שְׂמֵעוּלִי יְרֵאת יְהוָה אֲלֹמֹדְכֶם : יג מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים
 אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת מוֹב : יד נֹצֵר לְשׁוֹנֵה מֵרַע וּשְׂפָתָיֶךָ מִדְּבַר
 מִרְמָה : טו סוֹר מֵרַע וְעָשׂוֹה־מוֹב בְּקוֹשׁ שְׁלוֹם וְרִדְפָהוּ : טז עֵינֵי
 יְהוָה אֶל־צְדִיקִים וְאֵינִי אֶל־שׁוֹעֲתִים : יז פָּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע
 הַחֲבֵרִית מֵאַרְץ זָכָרִם : יח צַעֲקוּ וַיְהוָה שָׁמַע וּמִקְלָצוֹתֵם
 הַצִּלָּם : יט קְרוֹב יְהוָה לְנֹשְׁבֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאִירוֹת יוֹשְׁעֵי :
 כ רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמִבְּרָם יִצְלָנוּ יְהוָה : כא שְׂמֵר בְּלִעְצָמְתוֹ
 אֶת־מִתְּנֶה לֹא נִשְׁבְּרָה : כב תְּמוֹתַת רַשָּׁע רַעַה וּשְׁנָאֵי צְדִיק
 יִאֲשָׁמוּ : כג פִּדְיָה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־הַחֲסִים בּוֹ :

א תִּפְלְאָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתֶּה הָיִית לָנוּ בְּדוֹ
 וְדוֹ : ב בְּמִרְם וְתָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלִל אֲרָץ וְתַבְר
 וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתֶּה־יָאֵל : ג תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד־דָּבָא וְהָאִמֵּר
 שׁוֹבוּ בְּנֵי־אָדָם : ד כִּי אֵלֶּךָ שָׁנִים בַּעֲנִיָּה כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה : ה וְרַמְתֶּם שָׁנָה יְהוֹ בְּבִקְרָךְ כַּחֲצִיד וְחֵלְפָה :
 ו בְּבִקְרָךְ יִצִּיץ וְחֵלְפָה לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וְיִבֵּשׁ : ז כִּי־קָלִינוּ בְּאִפְּךָ
 וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ : ח שְׁתֵּי עֲזַתֵּינוּ לְנִגְיָה עֲלֵמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנֵיךָ :
 ט כִּי כִלְיָמֵינוּ פָּנוּ בַּעֲבָרְתְּךָ כִּלְיָנוּ שָׁנִינוּ כַּמִּדְבָּרָה : י יִמִּי
 שְׁנוֹתֵינוּ בָּרָם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרָת וּ שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבִים
 עָמַל וְאֵין כִּי גֹז חֵישׁ וְנִגְעָפָה : יא מִיִּיֹדֵעַ עוֹ אִפְּךָ וּכְרֵאֲתָךָ
 עַבְרָתְךָ : יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן חוֹדֵעַ וְנִבְא לְכַב חֲכָמָה : יג שׁוֹבָה
 יְהוָה עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עַבְרִיָּךָ : יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָךְ חֲסִדְךָ
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחְתָּה בְּכִלְיָמֵינוּ : טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת
 רָאִינוּ רַעַה : טז יְרֵאתָ אֶל־עַבְרִיָּךָ פִּשְׁלָה וְיִדְרָה עַל־בְּנֵיהֶם :
 יז יְהוֹ גַעֵם וְאֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה :

א יִשָּׁב בְּסֵתֵר עֲלוֹן כְּצֵל שֶׁדִּי יִתְלוֹן : ב אִמֵּר לַיהוָה מִחֲסִי

ימנודתי

ספרים מקראות מלחמות וספרי נבואים ספרות ק"י

שחרית לשבת

וּמְצוּדָתִי אֶלֶף אָבֶטְחֶיבוּ : ג כִּי הוּא יִצְיֶלְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ
 מִדְּבַר תְּהוֹת : ד בְּאֶבְרָחוֹ וַיִּסַּךְ לֶךָ וְתַתָּת בְּנִפְיֹו תִהְיֶה עֲנֵה
 וְסַחֲרָה אֲמַתּוֹ : ה לֹא יִתִּירָא מִפֶּחַד לְיֵלֶה מִחֵץ יַעֲוֶה יוֹמָם :
 ו מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִדְלָךְ מִקְטֹב יִשׁוּד צְדָדִים : ז יִפֹּל מִצִּדְךָ וְאֶלֶף
 וְדַבְּכָה מִימִינֶךָ אֶלֶף לֹא יִגַּשׁ : ח רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת
 רְשָׁעִים תִּרְאֶה : ט פִּירְאָתָה יִהְיֶה מַחְסֵי עֲרִיזֹן שְׁמָתָ מְעוֹנָה :
 י לֹא יִתְאַנֶּה אֶלֶף רָעָה וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאֶתְלָה : יא כִּי מִלְּאֲבוֹ
 יִצְוֶה לֶךָ לְשִׁמְרָה בְּבִלְיִדְכֹיךָ : יב עַל־כַּפַּיִם יִשְׁאֲוֶנֶה פֶּן־תִּגְנֹף
 בְּאֲבוֹן רִגְלֶךָ : יג עַל־שִׁמְלֹ וּפְתֵן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם כְּפִיד וְתִגְזֹן : יד כִּי
 בִּי חֶשֶׁק וְאֶפְלֹמְדוֹ אֲשַׁבְּדוּ כִּירְדֵּעַ שְׁמִי : טו יִקְרְאֵנִי וְאֶעֱנֶנּוּ
 עֲמֹ אֲנֹכִי בְצַרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבַּדְדּוּ : טז אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבְּיַעְהוּ
 וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

א מְזוֹמָר שִׁירוֹ לִיהוָה וְשִׁיר תְּדַשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעֵהוּ
 לִי יְמִינוֹ וְזָרַע קִדְשׁוֹ : ב הוֹדִיעַ יְהוָה יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם גְּלֶה צְדָקָתוֹ : ג זָכַר חֲסִדּוֹ וְאֲמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ
 כִּלְאֶפְסִי־אֲרַךְ אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : ד הִרְעִי לִיהוָה כִּלְהֲאָרֶץ
 בְּצִדּוֹ וְרָגַע וּזְמָרוֹ : ה זָמְרוּ לִיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמִרָה :
 ו בַּחֲנֻצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר תִּרְעִעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה : ז יִרְעַם הַיָּם
 וּמִלֵּא תִבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָהּ : ח גִּדְרוֹת יִמְחֹאוּ־כָף יְחֹד הַיָּם
 יִרְגְּמוּ : ט לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבֵּל בְּצַדֵּק
 וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים :

א נִשְׁדָּר לַמַּעֲלֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַיָּרִים מֵאֵן יְבֹא עֲזָרִי : ב עֲזָרִי
 מֵעַם יְהוָה עָשָׂה שְׁמִים וְאָרֶץ : ג אֲלֵ־יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל־
 יָגוֹם שִׁמְרָה : ד הִנֵּה לֹא יָגוֹם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : ה יְהוָה
 שִׁמְרָה יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ : ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכְבֶּה וְיָרַח
 בְּגִלְגָּלָה : ז יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־דָּעַ יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ : ח יְהוָה יִשְׁמְרֶ־
 צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :

א נִשְׁדָּר הַמַּעֲלֹת לְדוֹד שְׁמֹחֲתִי בְּאֲמָרִים לִי בֵּית יְהוָה גִּלְגָּל :
 ב עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעֲרֶיךָ יְהוָה שְׁלָמָה : ג יְהוָה שְׁלָמָה

שחרית לשבת

נה

הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְּרָהּ לָהּ יְהוָה : וּ שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָמִים שְׁבָמִי
יֵה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה : ה כִּי שָׁמָּה וַ יֵּשְׁבוּ
כְּמֵאוֹת לְמִשְׁפַּחַת כְּמֵאוֹת לְבֵית דָּוִד : ו שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם
יִשְׁלְלוּ אֶתְחִיבָהּ : ו יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹהַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : ח לְמַעַן
אֲדַוֶּה אֶדְבַּרְהֶנָּה שְׁלוֹם בָּךְ : ט לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ :

* שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֱלֹהֶיךָ נִשְׂאֵתִי אֶת־עֵינַי תִּישָׁבֵי בַשָּׁמַיִם : ב הִנֵּה
כְּעֵינַי עֹבְדִים אֲלֵיךָ אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינַי שֹׁפְתָה אֲלֵיךָ
נִבְרָתָה בֵּן עֵינַי אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁחְגָנוּ : ג הֲנַנּוּ יְהוָה
הֲנַנּוּ בִירֵב שִׁבְעֵנוּ בּוֹ : ד רַבַּת שְׁבַע־הַדֶּלָה נִפְשָׁנוּ הַלְעֵנָה
הַשְּׂאֲנָנִים הַבּוֹ לְגֵאֵיוֹנִים :

* שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִלְוֵי יְהוָה שְׁהֵיָה לָנוּ יִאֲמֵרְנָה יִשְׂרָאֵל :
ב לִלְוֵי יְהוָה שְׁהֵיָה לָנוּ בָקִים עָלֵינוּ אָדָם : ג אֲזִי חַיִּים
בְּלַעְנוּ בְּחֲרוֹת אַפִּים בָּנוּ : ד אֲזִי הַמָּיִם שִׁטְפוּנוּ נִחַלָה עֵבֶר עַל־
נַפְשָׁנוּ : ה אֲזִי עֵבֶר עַל־נַפְשָׁנוּ הַמָּיִם הַיּוֹדוּנִים : ו בְּרִיךְ יְהוָה שְׁלֹא
נִתְּנָנוּ מִרְקָה לְשִׁנֵּיהֶם : ז נַפְשָׁנוּ כַּצֶּפֶר נִמְלָטָה מִפֶּחַ וּקְשִׁים הַפֶּחַ
נִשְׁפַּר וּאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ : ח עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
* הַלְלוּ יְהוָה | הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה : ב שְׁעָרִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחֲצֹרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ : ג הַלְלוּ יְהוָה בֵּרֵךְ

טוֹב יְהוָה זְמִירוֹ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים : ד כִּי־עֲקַב בְּתַר לוֹ יֵה יִשְׂרָאֵל
לְקַנְיָתוֹ : ה כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וְאֲדַבְּרֵנוּ מִכָּל־אֱלֹהִים :
ו כָּל אֲשֶׁר־הִפִּיץ יְהוָה עֲשֵׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיּוֹמִים וּכְלֹת־הַמַּיִת :
ז מַעֲלָה נִשְׂאִים מִקְצֵה דָאָרֶץ בְּרָקִים לְקִמְר עֲשֵׂה מִזְבַּח רוּחַ
מְאוֹצְרוֹתָיו : ח שְׁהִבֵּה בְכוּרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה : ט שְׁלַח
אוֹתָת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפִרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו : י שְׁהִבֵּה
נֹיִם רַבִּים וְרַג מַלְכִים עֲצוּמִים : יא לְחִדּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲוֹ
מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן : יב וְיָתֵן אֲרָצָם נַחֲלָה נְחִלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : יג יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדוֹרֶיךָ :
יד כִּי־יִדְּוֶן יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְּנָתָם : טו עֲצֵבֵי הַנְּזִים כִּסְף

יִדְבֵב

טו מלכים קנן. יטו ימים קנן. טו ימים קנן. טו ימים קנן.

שחרית לשבת

וְהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : יו פֶּה לֵקֶהם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרָאוּ : יא אֲזוּנִים לָהֶם וְלֹא יֵאָזְנוּ אִף אֵין יִשְׁרָדוּחַ בְּפִתְהֵם : יב בְּמֹזְהֵם יִדְּוּ עֲשִׂידֵם כֹּל אֲשֶׁר־בִּמְתַח בְּהֵם : יג בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָהוָה בֵּית אֶחָד בָּרְכוּ אֶת־יְיָהוָה : כ בֵּית הַלְלוּ בָרְכוּ אֶת־יְיָהוָה יִרְאִי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת־יְיָהוָה : כא בְּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ :

- א הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב
- ב הוֹדוּ לַאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
- ג הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאָרְצִים
- ד לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ
- ה לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה
- ו לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם
- ז לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים
- ח אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
- ט אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלוֹת בַּלַּיְלָה כִּי לַעֲזוֹלֵם חֲסִדוֹ :
- י לְמַבֵּה מְצַרִּים בְּבִכּוֹרֵיהֶם
- יא וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֵם
- יב בְּיַד חֲזָקָה וּבְכֹרֶע נְמוּנָה
- יג לְגֹזֵר יַם־סוּף לְגֹזְרִים
- יד וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
- טו וַנַּעַר פָּרְעֹה וַחֲלִלוּ בַיּוֹם־סוּף
- טז לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
- יז לְמַבֵּה מַלְכִים גְּדוֹלִים
- יח וַיִּתֵּן מַלְכִים אֲדִירִים
- יט לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

כִּי לַעֲזוֹלֵם חֲסִדוֹ :

כ וְלַעֲוֹג מִלֶּה הַבֶּשֶׁן
 כא וְנָתַן אֲרָצָם לְנַחֲלָה
 כב נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ
 כג שִׁבְשֹׁפְלָנוּ זְכַרְלָנוּ
 כד וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
 כה נָתַן לָחֶם לְכָל־בֶּשֶׂר
 כו הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

הַאֲדָרֶת וְהָאֲמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים :	הַמְלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה לְחַי עוֹלָמִים :
הַפִּינָה וְהַבְּרָכָה לְחַי עוֹלָמִים :	הַגְּבוּיָה וְהַנְּגִיחַ לְחַי עוֹלָמִים :
הַנְּאֻוָּה וְהַנְּדֻלָּה לְחַי עוֹלָמִים :	הַסְּנוּיָה וְהַסְּנֵב לְחַי עוֹלָמִים :
הַדַּעָה וְהַדְּבוּר לְחַי עוֹלָמִים :	הַעֲזוּ וְהַעֲנָה לְחַי עוֹלָמִים :
הַתִּדּוּ וְהַתִּדְרָר לְחַי עוֹלָמִים :	הַפְּדוּת וְהַפְּאָר לְחַי עוֹלָמִים :
הַשַּׁעַד וְהַתִּיקוּת לְחַי עוֹלָמִים :	הַצְּבִי וְהַצְּדֵק לְחַי עוֹלָמִים :
הַזִּיז וְהַזְּזֵר לְחַי עוֹלָמִים :	הַקְּרִיָּאָה וְהַקְּדוּשָׁה לְחַי עוֹלָמִים :
הַחִמֵּל וְהַחֲסוּן לְחַי עוֹלָמִים :	הַיָּרוּן וְהַיָּמּוּת לְחַי עוֹלָמִים :
הַמְּכַסֵּם וְהַמְּזוּרָר לְחַי עוֹלָמִים :	הַיִּשׁוּר וְהַיִּשְׁבָּח לְחַי עוֹלָמִים :
הַמְּחַיֵּד וְהַמְּרָאָה לְחַי עוֹלָמִים :	הַיִּתְהַלֵּךְ וְהַיִּתְפַּאֲרֵת לְחַי עוֹלָמִים :
הַמְּתַר וְהַמְּבּוֹד לְחַי עוֹלָמִים :	
הַמְּלַכָּה וְהַמְּלֻבּוּב לְחַי עוֹלָמִים :	

לְשֵׁם יְהוָה קוֹלָשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁבְיָמִיָּה לְיָתֵדָא שֵׁם יְיָ כּוּיָה בְּיַדְתָּא שְׁלִים בְּשֵׁם דְּל יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ שְׂאֲמֵר וְתֵדָה הַעוֹלָם • בְּרוּךְ הוּא • בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה • בְּרוּךְ נוֹסֵר
 וּמְכַסֵּם • בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית • בְּרוּךְ בְּרַחֵם עַל הָאָרֶץ • בְּרוּךְ בְּרַחֵם
 עַל הַבְּרִיּוֹת • בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לְיִצְחָק • בְּרוּךְ חַי לְעַד וְיָמָיו לְעַד •
 בְּרוּךְ פּוֹדֵה וּמְצִיל בְּרוּךְ שְׂמוֹ בְּרוּךְ אִסְתָּה יְדוּהָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּה הַעוֹלָם הַאֵל אֲב
 הַבְּרִיּוֹת וְהַמְּחַיֵּד לְכָל־בֶּשֶׂר עַמּוֹ מִיִּצְחָק וּמִפְּאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁיר דָּוִד
 אֲבִינָהּ • גְּמֻלָּה וְדוּחָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת • גְּמֻלָּה וְשִׁבְחוֹת וּפְאָרָה
 וּמְלִיכָה וְגִבּוּר שְׂמָה בְּלִבְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה חַי הַעוֹלָמִים מִלֶּה • מִיִּצְחָק
 וּמִפְּאָר

שדרית לטבת

ומפאר עדיעד שמו תגדול ברוך אתה יהוה מלך מהלל בתשבחות :
 • מזמור שיר ליום השבת : • טוב להורות ליהוה ולומר לשמך גליון :
 • להגיד בנבך חסדך ואמונתך בלידות : • עלי עשור ועל-
 נבל עלי הגיון כבנור : • כי שפתינו יהוה בפעלה כמעשי יהוה ארנו :
 • מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך : • איש בעד לא ידע
 ובסיל לא יבין את-זאת : • בפרח רשעים כמו-עשב ויצאו כל-פעלי און
 להשקדם עדיעד : • ואמה מרום לעלם יהוה : • כי הגה איבקה יהוה
 כי-דגה איבקה יאבדו ותפרדו כל-פעלי און : • ותתם כראים קרני בלתי
 בשמן רענן : • ותבט עיני בשרי בקמים עלי כרעים תשקענה אוני :
 • צדיק כחמד יפרח כארו בלכנו ישנה : • שתילים בבית יהוה בתפלות
 אלתו יפריחו : • עוד יגובן בשיבה רשעים ורעננים יהיו : • להגיד כר
 ישר יהוה צורי ולא עלתה (שולחן ק) 13 :

• יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עו התאזר ארתיבון תבל בל-תמוט :
 • נכון כסאך מאז מעולם אתה : • נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות
 קולם ישאו נהרות רבם : • מקלות רבים אדירים משפריים אדיר
 כפרום יהוה : • ערתיך נאמנו מאד לביתה נאותה נאות קדש יהוה
 לארץ ימים :

יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה כמעשיו : יהי שם יהוה מברך מעתה
 ועד-עולם : ממנחה שמש עדי-מבוא מהלל שם יהוה : רם על-כל-
 גוים יהוה על השמים כבודו : יהוה שמך לעולם יהוה וקרן לדר ודר :
 יהוה בשמים נבין כסאו ומלכותו ככל מטלה : ישמחו השמים ותגל
 הארץ ראמרו בגוים יהוה מלך : יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעולם
 ועד : יהוה מלך עולם ועד אברו גוים מא-צווי-יהוה הפד עצת גוים תניא
 מהשבות עמים : רבות מחשבות בלב איש ועצת-יהוה היא תקום :
 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : כי הוא אדם ויהי
 הוא צה ונעמד : כירבבר יהוה בציון אנה למושב לו : כירושלב בדר
 לו יה ישראל לסגלותו : כי לא-יפוש יהוה עמו ונתלת לא-עוזב :
 והוא רחום יבפר עון ולא ישחית ותרצה להשיב אפו ולא יעיר כל-
 תמיתו : יהוה הושיעה תפלה נעננו ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עוד ותללוך פלה : אשרי העם ששבת לו אשרי
 העם שידעה אלתו : • תהלה ליהו ארומקה אלוהי תפלה ואברכה
 שמך לעולם ועד : • בכל-יום אברכה ואתללה שמך לעולם ועד :

שחרית לשבת

ס

גדול יהיה ומתהלל מאוד ולגדלתו אין חקר : דוד דוד יושב מעשה
 תבורתה יגידו : * הדר כבוד הנה ודברי נפלאותה אשיתת : יושב
 נרא תה יאמרו ותגלותה ^(מיוחסת ק) אספרנה : * זכר רב טובה ופיט
 וצדקה ינגנו : * חנו ורחום יהיה ארה אפים גדול ^(מיוחסת ק) חסד : * טוב
 יהיה לכל ורחמו על כל מעשיו : * יודה יהיה כל מעשה וחסדו
 וברכותה : * כבוד מלכותה יאמרו ותבורתה יבירו : * להודיע לבני האדם
 גבורתו וכבוד הדר מלכותו : * מלכותה מלכות כל עולמים ומקשתלה
 בקל דוד נודר : * סוקה יהיה לכל העולם וזקף לכל הכפופים : * עני
 כל אליה ישפרו ואמה נוח דתם את אכלם בעתו : * פותח את ידה
 ומשגיב לכל יחי רצון : * צדיק יהיה בכל דרכיו וחסד בכל מעשיו :
 * קרוב יהיה לכל נכחו לכל אשר יקראו באמת : * רצון דאיו עשה
 ואת השועתם ישמע וישעם : * שומר יהיה את כל אהבו ואת כל
 הדשעים ישמיד : * התהלך יהיה ודברפי ובה כל בשר שם קרשו
 לעולם ועד : ואנחנו ובה יהי מעשה ועד עולם תלמידי :
 * תלמידי תלמי גפשי את יהיה : * תהללה יהיה בתי אומרה לאלה
 בעודי : * אל תבטרו בנדיבים בך דתם ושאין לו חשיעה :
 * תצא רוחו ישב לארצתו ביום שהוא אבדו עשה חנו : * אשרי שאל
 יעקב בעוד שברו על יהיה אלהיו : * עשה שמם נאמן את הים ואת
 כל אשר הם השמר אמת לעולם : * עשה משפטו לעשוקים נתן להם
 ירעבים יהיה מתיר אסורים : * יהיה פתח עורים יהיה נקף בפופים
 יהיה ארב צדיקים : * יהיה שמר את גרים יתום ואלמנה יעוד ויהיה
 רשעים בעת : * ימלה יהיה לעולם אלונה ציון דוד תלמידי :
 * תלמידי ברי טוב ופנה אלהינו בירעים נאנה תהלה : * בנה יושלה
 יהיה נדתי ישאל יבגם : הרופא לשכרי לב ומרפיש
 לעצבותם : * מנה מספר לזכבים לכלם שמת וקרא : * גדול אדוני
 ודברת לתבונתו אין מספר : * מעוד ענים יהיה משפיל רשעים עדי
 ארץ : * ענו ליהנה בתיה ופרו לאלתנו בכבוד : * המכסה שמם ו
 בעבים הפכו לארץ כסר הפצמים הרים הצדי : * נח ולבנה לכה
 לבני עוב אשר יקראו : * לא כנבדת הסוס תפץ לאי בישן האיש
 דעה : * חצה יהיה את יראו את הכותלים לתקו : * שפתי דושלה
 את יהיה תלמי אלונה ציון : * ביהתק פרימי ישעיה בנה בנה דעה :
 * השם גבוה שלום הלב הפים ישעיה : * השלח אפרו ארץ עד

שחרית לשבת

מיתה דין דברו : ה' נתן שלג בצמר כפור באפר יסוד : " משלהך
קרבו כפתים לפני קרתו מי יעמד : " ישלח דברו וימסם ישוב רוחו
זלזומים : " מנד דברו לעקב הקו ומשפטיו לישראל : " לא עשה
בן לכלבו ומשפטיו בלדעים הללויה :

• הללויה | הללו את יהוה מן השמים הללוהו בפרומים : • הללוהו
כל מלאכו הללוהו בלצבאיו : • הללוהו שמש וירח הללוהו
כל כוכבי אור : • הללוהו שמי השמים והמים אשר געל השמים :
" הללו את שם יהוה כי הוא צוה ונקראו : • ויעמידם לעד לעולם תקי
נתן ולא יעבור : • הללו את יהוה מן הארץ פנינים וכל יתרוכית :
" אש וקר שלג וקיסוד רוח סערה עשה דברו : • הרים וכל גבעות
גז פז וכל ארזים : • החה וכל בהמה רמש וצפור פנה : • " מלכר
ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ : • פהורים וגם בתולות ונגים
גשמיים : • הללו את שם יהוה בייגשגב שמו לבדו הודו על
א"ז ושמים : • חכם קחו לעמו תהלה לכל חסדיו לבני ישראל עם
קרבו הללויה :

• הללויה | שירו ליהוה שיר חדש התקלתו בקהל חסידים : • ישמחו
ישראל בעשיו בני ציון ויגילו במלכום : • הללו שמו בתול
בתך וכבוד וזמרו : • בירוצה יהוה בעמו יפאר עמים בישעה :
" הללו חסידים בקבוד ונגו על משבכותם : • רוממות אל בנרנם ודב
סיפות נדם : • לעשות נקמה בנזים הוכחות בלאמים : • לאסר מלכותם
בזרם ונקבדום בבב"ר ברזל : • לעשות פדם משפט כרוב הדר הא
לכל חסדיו הללויה :

• הללויה | הללו אל בקושו הללוהו ברקע עזו : • הללוהו בגבורתו
הללוהו פרב גדלו : • הללוהו בהקע שופר הללוהו בגבל
וכבוד : • הללוהו בתף ומחול הללוהו במעים ועגב : • הללוהו בצלצול
שבע הללוהו בצלצל רמעה : • כל תשכחה תהלה יהי הללויה : • כהתנה :
ברוך יהוה לעולם אמן וואמן : ברוך דעהו מציון שכן יחשלם הללויה :
ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו : • וברוך ו
שם קבוד לעולם ומלא כבודו את כל הארץ אמן וואמן :

ברוך הודי את יהוה לעגי בלי תפנה ואמר הודי ברוך אלהי יהוה
אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : לה יהוה תהלה ותבונה
ותפארת ותענה ותהוד בייכל בשמים ובארץ לה יהוה תפארת
והתבונה

שחרית לשבת

ונתתנו שוא לכלו לראש: ותעשר ותקבד מלפניך ואמה מושל בכל
 זבחה בנח ונבורה ונבנה לגדל ולתנוק לכל: ומה אלוקינו מודים אנחנו
 לך ויחללים לשם תפארתך: ויברכו שם כבודך ויזמים על-לפניך ברכת
 התהלה: אמה הוא ידעה לכה אף עשית את-השמים שמי השמים
 וכל-צבאם הארץ וכל-אשר עליה נפשים וכל-אשר בהם ואמה כחה
 את-כלם וצבא השמים לך משתחיים: אמה הוא ידעה האלהים אשר
 בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם: ומצאת את
 לבו נאמן לפניך וברוח עמו הברית לכת את-ארץ הגנעני והתי
 האמרי והפרזי והנבזי והארנזי לכת לזרעו ומתם את-דברך כי צדיק
 אמת: ומרא את-עניי אבתינו במצרים ואת-זעקתם שמעת עלי-סוף:
 ותמן אתה ומפזים בפרעה ובכל-עבדיו ובכל-עם ארצו: כי ידעת כי
 סודו עליהם ומעש-לך שם בהיום הזה: ונים בקעת לפניהם ויעברו
 בתוך-הים בגישה ואת-יד-פיהם השתקת במצולת במראבן במים עזים:
 ויושע ידך פיוס והוא את-ישראל מיד מצרים ורא ישראל את-
 מצרים מת על-שפת הים: ורא ישראל את-היך הגולה
 אשר עשה ידך במצרים ויראו העם את-ידך ויאמינו בידך
 ובמשה עבדך:

* אז לשיר-משה ובני ישראל את-השירה הזאת ליהוה ואמרו לאמר
 אשרה לידעה ברנאה נאה כוס ורבו רכה בים: * עזי וקדתי יהי
 יהוה-ל לישועה ויה אלי ואגודו אלעי אבי ואר-מגודו: * ידעה איש
 סלהכה ידעה שמו: * מדכת פרעה וחלו ידה בים ומדבר שלשו
 סבעו בים-סוף: * תהמת יכסו ידך במצולת במראבן: * ימנה ידעה
 בארתי בים ימנה ידעה תרעין אויב: * וקרב נאונה פזרם נהנה השלה
 ודנה יאבלמו בקש: * וברוח אפה גערמו סים נצבו כמיני נולים
 קפאו תהמת בלב-ים: * אכז אויב ארתי אשני אשני שלל המלאכה
 גפשי ארץ ספי הודישאו הי: * גשפת ברוחה בפסו ים צללו בעופרת
 במים ארזים: * כי-בבלהו פאלם ידעה כי בבלה נאמר בקדש נהא
 יהלה עלשה-פלא: * נסיה ימנה תבלעמו ארץ: * עזים בסתה
 עסיו נאלת נמלת בעזוה אלענה תרשה: * שקשו עפים ידעו יד
 ארו ישבי פלשת: * אז נבהלו אחזי אחזם אל מאב יאחזם בעד
 גבשו כל ישבי כנען: * הפל עליהם איהיה ופחד בגלל וידעה היכי
 קאבו עד-עבר עפה ידעה עד-עבר עסיו נהיה: * תבאמו ותשעמו

שדרית לשבת

בְּדֶרֶךְ נִחְלָתָהּ מִקֵּוֶן לִשְׁבֻחֶיהָ פִּעְלָתָהּ יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲרָצָה כִּינּוּ יְהוָה : • יְהוָה וְיִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : יְהוָה וְיִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֹלָם וְלְעֹלָמֵי עֹלָמֵינָא : • כִּי קָאֵם פִּרְעֹה פָּרַקְבּוּ וּבִפְרָשׁוּ בַיּוֹם וַיִּשָּׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֲחֵרֵי כֵּן הָיָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֵּשׁה פְתוּחַ הַיָּם : כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם : וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּדֶרֶךְ צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֲחֵרֵי עַשׂוֹ וְהַנְּתִיחָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה וְהָיָה יְהוָה אֱחָד וְשִׁמּוֹ אֱחָד :

נִשְׁמַת כָּל־חַי תִּבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ • וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאַר

וְתַרְוָמָם וּכְרָךְ מַלְכֵנוּ תַמְיֵד • מִן־הָעוֹלָם

וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל • וּמִבְלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ

מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרָנֵם

וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכֻלְעֵת צָרָה וְצוֹקָה אֵין לָנוּ

מֶלֶךְ אֵלֵא אַתָּה : אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים

וְהָאַחֲרֹנִים אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־

הַתּוֹלְדוֹת הַמְהַלְלֵי בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת • הַמְנַהֵג

עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים • וַיְהוָה הַגֵּה

לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן הַמְעוֹזֵר יְשָׁנִים וְהַמְקַיֵץ

נְרַדְמִים וְהַמְשִׁיחַ אֱלֹמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים

וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים • לָךְ לְבִבְךָ

אָנַחְנוּ מוֹדִים • אֱלֹהֵי פִינוּ מְלֵא שִׂרָה בָּיָם

וְלִשְׁנֵינוּ רִנָּה בְּרַחֲמֵיךָ גְלוֹי וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח

בְּמַרְהִבֵי רִקְוֵעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁמְשׁ

וּכְיָרֵחַ וַיְרִינוּ פְרוֹשֵׁי שָׁמַיִם כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ

קלוֹת כְּאֵלוֹת : אִין אָנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת
 לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־
 שְׁמֶךָ עַל־אֶת מַאֲלַף אֱלֹפֵי אֱלֹפִים וְרַב־
 רַבּוֹת פְּעָמִים הַפְּזוֹת נַפְסִים וְנַפְלְאוֹת
 שְׁעֵשִׂית עִמָּנוּ וְעַם־אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים : מִמְּצָרִים
 גָּאֵלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ •
 בָּרַעַב זָנַתָּנוּ וּבִשְׂבַע כִּלְכַלְתָּנוּ מִחֶרֶב
 הִצַּלְתָּנוּ וּמִדְּבַר מִלְּטָתָנוּ וּמִחַלְלִים רָעִים
 וְנַאֲמָנִים הִלִּיתָנוּ : עַד־הַגָּה עֲזָרְנוּ רַחֲמֶיךָ
 וְלֹא־עֲזָבוּנוּ הַסְּדִיקָה • וְאֵל־תִּפְשְׁנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח : עַל־כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלַגְתָּ בָּנוּ
 וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שִׁנַּפְתָּ בְּאַפֵּינוּ וּלְשׁוֹן אֲשֶׁר
 שָׁמַת בְּפִינוּ : הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבַּחוּ
 וַיִּבְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ
 אֶת־שְׁמֶךָ מִלְּקָנוּ : כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה וְכָל־
 לְשׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּע • וְכָל־עֵין לְךָ תִּצְפֶּה וְכָל־
 בָּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה :
 וְכָל־הַלְּבָבוֹת יִרְאוּךָ וְכָל־קָרֵב וְכָל־זִמְרָה
 לְשִׁמְךָ • כִּדְבַר נְשִׁבְתוֹב כָּל־עֲצָמוֹתַי •
 תִּאֲמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק
 מִפָּנָיו וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִנוֹעָלָיו : מִי יִדְמֶה לְךָ וּמִי
 יִשְׁוֶה לְךָ וּמִי יַעֲרַךְ לְךָ • הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר

הנפלאות בורא פליהגשמות רבון פליהמעשים • הבוחר בשירי
זמרה • מלך יחיד חי העולמים :

(נמצית חוט פ' דר"ט פד אור יוס"כ קדם וחי קדים ילמר שיר הסעלות סמעקום וחי) :
א שיר הפעלות כמעמקים קראתיה יהוה : ב ארני שבעה בקול תהינה
אננה קשבות לקול פתעני : ג אסענות השמריה ארני כי
עמו : ד כרעפה הסליחה למען תבורא : ה קרתי יהוה קוטה נפש ונדברו
דוהלתי : ו גפשי לארני משמרים לבקר שמרים לבקר : ז יחל ישראל
אל יהוה ברעם יהוה תהקד ותרבה עמו פדות : ח והוא יפרה את ישראל
כפל ענותיו : וחי קדים

חן ברכו את יהוה המברך :

קל חן ברוך יהוה המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר אור
ובורא חשה עשה שלום ובורא את הבל :

כסא ז"ס כחול אומרים סמור (לרן) :

המאיר לארץ	הבל ידוה והבל ישבתוה והבל
ולדרים	יאמרו אין קדוש בידוה • הבל
עליה ברחמים	ירוממוה • סלה יוצר הבל • האל
ובטובו מחדש	הפותח בקליוס נלתות שער
בקליוס תמיד	מזרח ובוקע חלוני רקע מוציא
מעשה בראשית :	חמה ממקומה אלנה ממכון
מהרבו מעשהו	שבתה ומאיר לעולם כלו וליושבו
יהוה כלם בחכמה	שברא במדת הרחמים : המאיר
עשית סלה	לארץ ולדרים עליה ברחמים •
הארץ קנינה :	ובטובו מחדש בקליוס תמיד
המלך המדומם	מעשה בראשית : מהרבו מעשהו
לכדו מאז המשבח	יהוה כלם בחכמה עשית סלה
והמפאד והמתנשא	
קיסות עולם :	

שחרית לשבת

הָאָרֶץ כְּעֵנָה: הַמַּלְךְ הַמְרוֹמָם לְבָרוּךְ
מֵאֵז הַמִּשְׁבַּח וְהַמְפָּאָר וְהַמְתַּנְשָׂא
מִימֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר
מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעַדְנוּ:
אֵין עֲרֵךְ לָךְ וְאֵין זִוְלָתְךָ אִפְס
בְּלִתְךָ וְכִי דוֹמָה לָךְ אֵין עֲרֵךְ לָךְ
וְהוּא אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הוּא וְאֵין
זִוְלָתְךָ מִלְכֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא
אִפְס בְּלִתְךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ
וְאֵין דוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַתִּית
הַבְּתִים:

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים בְּרוּךְ
וּמְבָרָךְ בְּפִי כָל־הַנְּשָׁמָה גְּדֹלוֹ
וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם הַעֵת וְתַבִּינָה
סִבְבֵּים הוֹדוּ: הַמִּתְנַאֶה עַל־חַיֹּת
הַקָּרֶשׁ וְנִהְיָר בְּכָבוֹד עַל־
הַמְרַבֶּה זְכוֹת וּמִשׁוֹר לִפְנֵי
כְּסָאוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ:
טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ יִצְרָם

בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל כֶּחַ וְגִבּוֹרָה נָתַן בְּדָם
לְחַיֹּת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תַּבַּל: מְלֵאִים חַיִּים וּמְפִיקִים
גְּנֵה נֶאֱמַר זֶה בְּכָל־הָעוֹלָם שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשֹׂשִׁים
בְּבוֹאֵם עֲשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכָבוֹד

אֵל לַהִי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֲזָנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב
בְּעַדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ
גְּדֹלוֹ דַּעַת הַכֵּן
וּפְעֵל זִוְלָתוֹ חֶסֶד
טוֹב יָצַר כְּבוֹד
לְשֵׁמוֹ מְאוֹרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עוֹז
פְּנוֹת אֵל בְּאֵי
קְדוּשִׁים חֲמִמִּי
שְׂדֵי תְּמִיד
מְכַפְּרִים כְּבוֹדֵי־אֵל
וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְבַּרַךְ
יְהוָה אֵל לַהִי נֹר
בְּשֵׁמִים מְפַעֵל
וְעַל־הָאָרֶץ מִתְחַת
עַל כָּל־שֵׁבִית
מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְעַל־
מְאוֹרֵי־אֲוֶר שִׁצְרוֹת
וּפְאֻרֶיךָ פְּלֵה:

הַיְהוּד לַחַד

בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל כֶּחַ וְגִבּוֹרָה נָתַן בְּדָם
לְחַיֹּת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תַּבַּל: מְלֵאִים חַיִּים וּמְפִיקִים
גְּנֵה נֶאֱמַר זֶה בְּכָל־הָעוֹלָם שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשֹׂשִׁים
בְּבוֹאֵם עֲשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכָבוֹד

טַרְגִּים

נותנים לשמו • צהלה ורנה לזכר מלכותו • קרא
 לשמש ויזרח-אור • ראה ותתקן צורת הלבנה:
 שבת נותנים-לו כל-צבא מרום • תפארת וגדלה
 שרפים וחיזת ואופני תקדש:

לא אל אשר שבת מכל-המעשים ביום השביעי
 נתעלה וישב על-כסא כבודו • תפארת עמה
 ליום המנוחה ענג קרא ליום השבת: זה שבת יום
 השביעי שבו שבת אל מכל-מלאכתו: ויום
 השביעי משבת ואומר מזמור שיר ליום השבת:
 טוב יהודות ליהוה: לפיכה יפארו ויברכו לאל כל-
 יציריו שבת יקר וגדלה וכבוד ותנו לאל מלך יוצר
 כל המנוחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום
 שבת קדש שמך יהוה אלהינו יתקדש ויכרה
 מלכנו יתפאר בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
 על כל-שבת מעשה ידך ועל-מאורי-אור שוצרת
 יפארה פלה:

תתברך לנצח צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים
 ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים
 ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים
 ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם:
 כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים כלם קדושים
 וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם: וכלם פותחים
 את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים
 ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא׃
 וְכֹלֶם מַקְבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה
 וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לָזֶה׃ לְהַקְרִישׁ לְיוֹצְרֵם
 בְּנִתּוֹת רַחֵם בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה בְּלֶם
 בְּאֶחָד עוֹנִים בְּאִימָה וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה׃

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל־
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדָּשׁ בְּרַעֲשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
 לְעַמַּת הַשָּׁרָפִים לְעַמַּתֶּם מִשְׁבְּחִים
 וְאוֹמְרִים׃

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ׃

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנֵנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם וְמִרוֹת
 יֵאמְרוּ וְתִשְׁבַּחְתוּ וְשִׁמְעוּ כִּי הוּא לְבַדּוֹ מְרוֹם
 וְקְדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה תְּחִלּוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת
 זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מְצַמֵּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא
 תְּהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמִּתְחַדֵּשׁ בְּמִוֹבּוֹ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אֲזַרִּים גְּדוֹלִים כִּי
 לְעוֹלָם תִּסְדּוּ׃ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת׃

אַתָּה בַת עוֹלָם אַתְּבַתְּנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְּלֵא גְדוּלָה
 וִיְהִי הַמְּלֵא עֲלֵינוּ׃ אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ בַעֲבוּר
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְחָתוֹ בְּךָ וְהַלְּבָרֵם
 חֲבֵן חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם בֵּן הַחֲבִנּוּ
 וְהַלְּבָרֵנוּ׃ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם־נָא עֲלֵינוּ

וְתוֹן בְּלִבְנוּ בִּינְהָ לְהִבִּין וְלֹהֲשִׁבִיל לְשִׁמְעַ לְלַמּוֹד וּלְלַמּוֹד
 לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְוִים אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ
 בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וְדַבֵּק לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְיַחַד לִבְנֵינוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת־שְׁמֶךָ וְלֹא־נִבְוֹשׁ
 וְלֹא־נִכְלָם וְלֹא־נִכְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ
 הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחְנוּ נִגְיִלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ:
 וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצְחָה
 סִלָּה וָעֶד: מִדֵּר וְהִבֵּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מְהֵרָה:
 וְהִבְיָאֵנוּ לְשְׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ: וְשָׁבוֹר עַל
 הַגּוֹיִם מֵעַל צְוֹאֲרֵינוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמוֹת
 לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּךָ וּבְנוּ בְּתוֹרַת מִכְּל־
 עִם וְלִשׁוֹן וְקִרְבַּתְנוּ מִלִּבְנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַהֲבָה
 לְהוֹדוֹת לָךְ וְלִיְחַדְךָ וְלְאַהֲבָה אֶת־שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְשִׁמְעֵנוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶתְךָ:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־לִבְכֶם וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ
 וּבְכָל־מַאֲדֶךָ: וְיִהְיוּ תְּדַבְּרִים הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַד־לְבֹקֶךָ: וְיִשְׁנַנְתֶּם לִבְנֶיךָ וְדַבַּרְתֶּם
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכֻבְךָ
 וּבְקוּמְךָ: הִיָּקְשְׁרֶתֶם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְמַטְפֵּת בֵּין
 עֵינֶיךָ: ׀ וְכַתְּבֶתֶם עַל־מִזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:
 יְהוָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וּלְעַבְדְּךָ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : י וְנָתַתִּי מִמֶּנּוּ
 אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגַנְךָ וְהַיִּרְשָׁה
 וְיִצְהַרְךָ : ט וְנָתַתִּי עִשְׂבֵי בְשָׂדֶךָ לַבְּהֵמָה וְאֶכְלֵת
 וְשִׁבְעַת : טו הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פְּרִיפְתָה לִבְבְּכֶם וּסְרֹתֶם
 וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : יז וְחָרָה
 אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִמֶּנּוּ
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרָתָם מִחֵרֶה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַמַּטְהָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : יח וְשַׁמְתֶם אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֶת־
 לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמוֹטֵפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם : יט וְלִמְדֹתֶם
 אֶתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְחֶךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשַׂבָּתְךָ וּבְקִיּוּמְךָ : כ וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

כא לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתֵת לְדָם בְּיַמֵּי
 הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

לא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : לו דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם זֵאת עַל־
 כַּנְפֵי בְּגֵדֵיכֶם לְדֹרֹתֶם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצֵת הַכֹּהֵן פְּתִיל
 תְּבֵלֶת : לז וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אֶת־
 לִבְבְּכֶם וְאָחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אִתְּם זַעִים אֲתַרְיָהֶם :
 ט לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתֵי וְהִייתֶם
 קָדְשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם : טא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר

הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם :

אמרת ויצייב ונכוז ונקים וישר ונאמן ואהוב ותביב ונתחמד
ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל ומזב ויפה
הדבר הזה עלינו לעולם ועד : אמת אלהי עולם מלכנו
צור יעקב מגן ישענו לדר ודר הוא קים ושמו קים
וכסאו נכוז ומלכותו ^(י"ב ואמנתו) לעד קימת : ודבריו
חיים ונקימים נאמנים ונתחמדים לעד ולעולמי עולמים :
על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל
דורות זרע ישראל עבדיך על הראשונים ועל
האחרונים דבר טוב וקים באמת ובאמונה חזק ולא
יעבור : אמת שאמה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
מלכנו מלך אבותינו נואלנו נואל אבותינו צורנו צור
ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו
עוד אלהים זולתך סלה :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם
ולבניהם אתריהם בכל דור ודור : ברום עולם
מושבה ומשפטיה וצדקתה עד אפסי ארץ : אמת
אשרי איש שישמע למצותיה ותורתה ודברה ישים
על לבו : אמת אתה הוא ארון לעמך ומלך נבור לריב
ריבם לאבות וקנים : אמת אתה הוא ראשון ואתה
הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך נואל ומושיע :
אמת ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו ומבית עבדים
פדיתנו : כל בכוריהם תרנית ובכורך ישראל גאלת

שחרית לשבח

נים-סוף להם בקעת וודים מבעת וידידים העברת
 נכסו מים צרידים אחד מהם לא נותר: על-זאת שבתו
 אחיבים ורוממו לאל ונתנו ידידים ומרות שירות
 ותשבתות ברכות והודאות למלך אל מי ומים: רם
 ונשא גדול ונרא משפיל גאים עדי ארץ ומגביה
 שפלים עד-מרום מוציא אסירים פודה עניים עוזר
 דלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו: תהלות
 לאל עליון גאלם ברוך הוא ומברך משה ובני
 ישראל לה עני שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:
 כו-כמכה אבאלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נרא
 תהלות עשה | פלא :

שירה חדשה שבתו גאולים לשמך הגדול על-שפת
 הים יחד כלם תודו ותמליכו ואמרו יהוה |
 ימלך לעלם ועד : ונאמר גאלנו יהוה צבאות שמו
 קדוש ישראל : ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

אדני שפתי הפתח ופי גיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב האל הגדול הגבור והנורא * אל עליון * גואל חסדים טובים
 קנה הכל * וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנות למען שמו באהבה:

ב"ה זכרנו למים קדש חפץ במים ורחמינו בקשר חיים למען אלהים חיים :

מלך עוזר ומישע ומגן : ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מנחה במים אתה רב להושיע :

מז מוריד המל : ב"ה משיב רוח ומוריד הגשם :

מכלכל חיים בחסד מנחה במים ברחמים רבים סוכה נופלים ורופא חולים

ומסיר אסירים ומגן ומנחה ומשיב רוח ומוריד הגשם :

ושי רומה לה מלך מנחה ומנחה ומשיב רוח ומוריד הגשם :

ב"ה מי כמכה אב תהסן וזכר יציקו למים ברחמים :

ונאמן אתה למחיות במים : ברוך אתה יהוה מנחה במים :

נחמה ק"פ אומרים זה :

נְקַדְיִשְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֶעַם שִׁיחַ סוּד עֲרִפֵי תְּדֹשׁ הַמַּשְׁלֵשִׁים לְךָ
 קְדֻשָּׁה בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר *
 קְדוּשׁ | קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : אָז
 בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֵק מַשְׁמִיעִים קוֹל מְהִנְשָׂאִים לְעַמַּת
 הַיִּשְׂרָאֵל לְעַמַּתְם מִשְׁבְּחָתִים וְאוֹמְרִים * בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :
 מִמְּקוֹמָךְ מִלִּפְנֵי תוֹפִיעַ וְתַמְלוּךָ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אָנֹכְנוּ לְךָ מְתֵי
 תַמְלוּךָ בְּצִיּוֹן בְּקְרוֹב בְּיַמֵּינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : תִּשְׁכַּחַן תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ
 בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וְלִנְצַח נְצָחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה
 מְלִכּוֹתֶיךָ בְּדַבַּר הָאֲמוּר בְּשִׁירֵי עוֹזָה עַל יְדֵי דָוִד מִשִּׁיחַ צְדָקָה :
 יִמְלֶךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

אָתָּה קְדוּשׁ וְשִׁבְּךָ קְדוּשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם וְהַלְלוּךָ סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה הָאֵל הַקְּדוּשׁ : (כ"ח הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ) :

יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמַן קִרְאֵת
 לוֹ בְּלִיל תְּפִאֲרַת בְּרֵאשׁוֹ נְתַתְּ לוֹ * בְּעַמְדוֹ
 לִפְנֵיךָ עַל הַר־סִינַי וְשָׁנִי לַחַת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ
 וְכַתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבַּת וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ :
 וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבַּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבַּת לְדוֹתָם
 בְּרִית עוֹלָם : בְּיַמֵּי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעַלְמֵי־כָּר
 שְׁשַׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ :

וְלֹא נָתַתּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְגוֹי הָאָרְצוֹת וְלֹא הִנְחַלְתָּ
 מְלִכְנוּ לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים וְגַם בְּמִנוּחַתָּה לֹא יִשְׁכְּנוּ
 עַרְלִים כִּי לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה לְעֹרַע יַעֲקֹב
 אֲשֶׁר־בָּם בְּחַרְתָּ :

יִשְׁמַחַתוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵנּי עִם מְבַרְשֵׁי
 שְׁבִיעִי

(א) פ' ס' (ב) פ' ס' (ג) פ' ס'

שחרית לטבת

שְׁבִיעִי • כָּלִם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָה • וּבְשִׁבְעֵי רַצִּיתָ בּוֹ
וּמְדַשְׁתּוּ חֲמֹדַת יָמִים אֹתוֹ קְרֹאתָ • :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • רַצְחָה נָא בְּמִנּוּחֹתֵינוּ קִדְשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן הֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ • שְׁבִעֵנוּ

מִטּוֹבָה וְשִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְיִסְתַּר לְבָבֵנוּ לְעַבְדֶּךָ
בְּאַמֶּת • וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצּוֹן שֶׁבֶת
קִדְשֶׁךָ • וְנִוְחֵנוּ בּוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מִקִּדְשֵׁי הַשְּׁבֶת :

רַצְחָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל • וְלִחְפֹּלֶתֶם שְׂעָה • וְהִשָּׁב הַעֲבוּרָה
לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְהִפְלֹתֶם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל כְּרַצּוֹן וְהִזֵּי
לְרַצּוֹן תְּסִיד עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ :

לראש חודש ולחג של חודש

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יְעֹלָה וְיִבָּא וְיַגִּיעַ וְיִרְאָה וְיִרְצָה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד
וְיִזְכֵּר • וְכִרְוַעַת וּפְקֻדוּנָה וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹן מִשְׁחַת כְּדָרְדֹר

זָבְחָה וְזָכְרוֹן וְרוּשְׁלִים עִיר קִדְשֶׁךָ וְזָכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלִחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִמִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם כְּיוֹם
כִּי־רָאִיתָ רֵאשִׁי הַתְּדִישׁ | כִּי־נָגַד הַמִּצּוֹת | כִּי־נִסִּיתָ נֶגַד הַפְּסוּחַ
הַזֶּה : וְכִרְוַעַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה • וּפְקֻדָתוֹ בּוֹ לְכַרְבָּה • וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְיָמִים טוֹבִים : וּכְדָבִר יִשְׁעָה וְרַחֲמִים חַסִּד וְחַנּוּן וְרַחֲמֵי עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
כִּי אֱלֹהֶיךָ עֲלֵינוּ • כִּי אֵל מְלֶכֶת כְּבוֹד וְרַחוּם אַתָּה :

וְתַחֲנוּנָה עֲיִנֵּנוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרְכֵי
שְׁבִיעֲתוֹ לְצִיּוֹן :

מזדים אנתנו לה שאמתה הוא יהוה
ואלתי אבותינו אלתי כל־ישע
יוצרת יוצר בראשית ברכות והודאות
לשוקה נהגול ותקדוש על שנתעיתם
וקיבצתם בנתעט ותקבצתם ומאמתה וזכותם
למציאות קדושה ונשוב אליה לשבור תקדוש
והגשיות יצונה והעדה בלבב שלם על
שנתנו מזדים לה ברוך אל מהודאות :

מזדים אנתנו לה שאמתה הוא יהוה
אלתינו ואלתי אבותינו
לעולם ועד צור חינו כגון ישענו
אתה הוא לדור ודור גידה לה
וקספ תהלתה על חינו המסידים
בנה ועל גשמותנו הפקודות לה
ועל נשקה ששכחתיים עמנו ועל

שחרית לשבת

נְקַלְמוּנֵיהָ וְנִסְבּוּתֵיהָ לְשִׁבְלֵי עֵרֶב וּבִקְרָא וְצִדְקָתָם הַטּוֹב כִּי לֹא יִכְבֵּל
בְּחִקְוֶה וְתִכְרַסֵּם כִּי לֹא יִסְמוּ חִסְדֶּיהָ כִּי מַעֲלָם קָוְנוּ לָהּ :

בַּשָּׁבַת מְנוּסָה לְמַתְרִים כִּמֵּן וְעַל הַנְּסִיִּים :

יַעַל הַנְּסִיִּים וְעַל הַפְּרָקוֹ וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּקַלְמוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבְרָהָם בְּיָמָיו הַהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה :

בְּיָמָיו מִהִתְנַחֵם בְּדִיּוֹתָיִךְ בְּהֵן גְּדוּלַת חִשְׁמוֹנָא וּבְגִזְרֵי בְּשִׁעְרֵיכֶּה מַלְכוּת אֲנִי
הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהִשְׁבִּיתָם תּוֹרַתְךָ וְלְהַעֲבִירָם מִתּוֹרַת רִצְוֹנְךָ
וְאִתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲבַדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם רַבָּה אֶת־דִּרְבָּם בְּנֶפֶשׁ אֶת־
דִּינָם וְנִקְמָתָם אֶת־נִקְמָתָם מִפָּרֶס נְבוֹרִים בְּיַד חִלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד קַעֲשִׂים
וּמְקַאִים בְּיַד פְּחָדִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְנָדִים בְּיַד עוֹמְקֵי תּוֹרַתְךָ וְלָהּ
עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוּלַת וְקְדוּשַׁת בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָה
וּפְרָקוֹ בְּחַיִּים הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְרִבְרִי בִּימֶיךָ וּפְנֵי אֶת־הַיְכָלְךָ
וַתְּהַרֵּוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וַתְּדַלְקֵנוּ גְרוֹת בְּחַצְרוֹת קְדוֹשֶׁיךָ וּקְבָעוּ שְׁמַעֲתָ יְמֵי
בְּנֵיךָ אֵלֶּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל :

עַל־כֵּן יִתְפַּדֶּה וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְעַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵי סַמִּיד לְעוֹלָם וָעַד :

כִּי וְכָתוּב לְחַיִּים מְנוּסָה קְרִיאתְךָ :

וְכִלְיֵה־חַיִּים יִדְוֶה סֵלָה וַיִּהְלָלוּ שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל
יִשׁוּעַתְנוּ וְשׁוֹרְתֵנוּ סֵלָה הָאֵל טוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שְׁמֶךָ
וְלָהּ נָאָה לְהוֹדוֹת :

לְשִׁי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּפִרְכָּה הַמִּשְׁלֵשֶׁת בְּהוֹרָה הַבְּרוּכָה
עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבַדְךָ הַאֲמוּנָה מִפִּי אֲהִיָּו וּבְגִזְרֵי בְּרָעִים עִם
קְדוֹשְׁךָ בְּאִמּוֹר : וּבְרַכָּה יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶהָ : יי אֵךְ יְהוָה ! פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיִּתְּנֶה : יי
יִשָּׂא יְהוָה ! פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיִּשָּׂם לָהּ שְׁלֹם : יי

שִׂים שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַיִּים מִן נִסְחָד וְנִרְמָסִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ בְּלֵט בְּאִמּוֹר בְּאִמּוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאִמּוֹר פְּנֵיךָ נִתְּנָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַתְּכֶת הַסֵּד וּצְדִיקָה וּבְרַכָּה וְנִרְמָסִים וְחַיִּים
וְשְׁלֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִתָּה אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכִלְיַעַת וּבְכִלְיַשְׁעָה בְּשִׁלְמוֹתָ :

וְכִסְפָּר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלֹם וְנִרְמָסִים טוֹבָה וְשׁוֹעָה וְנִתְּנָה וְנִתְּנָה מַזְכָּר וְנִתְּנָה
לְשִׁמְךָ אֲהִיָּו וּבְלֵעַסֵּף בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מְנוּסָה וְשְׁלֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרְכֶה אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם :

שחרית לשבת

יהוה לרצון אבירי פי והגיון לפי לפניה ידעה צור וגאלי : ^{פס' 17}
אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרעה ולקמללי נפשי תדום ונפשי
בעפר לכל הודעה פתח לפי בתורתך ובמצותך תרדוף נפשי וכלי
הרושבים עלי רעה כנדה דפר עצתם וקמלל ממשבתם : יהוה כמין לפני
רוח ומלאה ידעה דעה : למען הרצון ידעיה הישעיה ימנה וענגי : עשה
למען שפתי עשה למען ומנה עשה למען תורתך עשה למען תרשעה :
יהוה לרצון אבירי פי והגיון לפי לפניה ידעה צור וגאלי : עשה שדום
(כ"ח השלום) במקדשו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
תמי רצו שלפניה ידעה אלתי ואלתי אבותיט שיקנה בית המקדש כמנהג נקיש
ומן הלמט בתרמק :

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אוקרים בבית המקדש :
כחומר שיר ליום השבת וכו' קדיש יתום :

אתה הראת לדעת פי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו :
מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל הדור ודור :
יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעלם ועד : יהוה עו לעמו
יתן יהוה ויברך את עמו בשלום :

כמחמתן ספרון יאמרו סקל :

יהוה בנסע הארץ ויאמר משה קומה ו יהוה ויפצו איביה ויגשו
משנאיה מפניהו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם :
ברוך שנתן התורה לעמו ישראל בבר שנתו :

ברוך שמיא דמרא עלמא בריך בתרך ואתרך יהא רעותך עם
עמך ישראל לעלם ופזרמן ימנה אחוי לעמך בבי
מקדשך : ולא ממנוי לנא משוב נהורך ולקבל צלותנא ברהמין
יהא רענא נדמך דתוריה לן חיון בטיבו ולחוא אנא פקודא בנו
צדיקנא למדתם עלי ולממור יתי נית קלדי לוי ודי לעמך ישראל
אנת היא זן לכלא ומפרנס לכלא אנת היא שליט על כלא אנת
היא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך היא אנא עבדא
דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה ומפמי דיך אורייתיה : בכל
עין ועדן לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמכנא :
אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא קשום ואורייתיה קשום *

(גביאוד)

(א. דמס' ד. 10. ב. סה' ספ' ע. 1. ג. סה' 10.)

שודית לשבת

סמ

תבואתיו קשומ * ומקנא למעבד מבין וקשומ ביה אגא רחין :
ולשמייה קדישא יקרא אגא אמר הושבתן יתא רענא קדשה
דתפתח לבאי באורייתא ותשלים משאלין דלכאי ולכא דכל
עסק ישראל למב ולתיין ולשלם :

פ"ז וקא : שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה | אחד :
אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש נורא שמו :
ואמר ס"ז גדלו ליהוה אתי וגרממה שמו יהוה :

וקא : שני :

לה יהוה הנדלה והנבונה והתפארת והנצח ותהוד פריכל
בשמים ובארץ לה יהוה הממלכה והמתעשא לכל | לראש :
חממו יהוה אלהינו והשתחוו להו קדשו בירקדוש יהוה אלהינו :
על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעשא :
שמו שלמלה מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : בעולמות
שברא העולם הזה והעולם הבא : ברצונו וברצון יראו וברצון
כלעמקה בית ישראל : צוד העולמים אדון כלתפירות אלות
כלהנפשות : היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם :
קדשתו על החיות ומקדשתו על כסא הקבוד : ובכן יתקדש שמה
בנו יהוה אלהינו לעיני כלחי : ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב :
שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלו
לפניו : ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו בכתוב : כי עין בעין
יראו בשוב יהוה ציון : ונאמר ונגלה כבוד יהוה וראו כלבשור
יתרו כי פי יהוה דבר :

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויעיל
נפשותינו מן השעות הרעות ויגער בגער הרע מן הנשואים
יהוה עלינו לפליטת עולמים * וימלא משאלותינו במדה טובת
ישועה ורחמים : ישור

מזכה וכלפלה ולהם לאכול ובגד ללבוש ועשר וקבוד ואריכות
 ימים בתורתך ובמצותיך ושקל ובינה להבין ולהשפיר עמך
 סודותיך והפק רפואה שלמה לכל מקאובינו ותברך כל מעשה
 ידינו ותגזור עלינו גזרות טובות ישועות ונחמות ובטל מעלינו
 כל גזרות קשות ורעות ותן בלב מלכות ויועציו ושריו עלינו
 למזכה אמן וכן יהי רצון :

זהו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי ותאלי :

ואני תפלתיי לך ו יהיה עת רצון אלהים בך בתיסקה ענני
 באמת ישעך : ברוך שמה

תיעזור ויגן וישמע לכל בתחוסים בו ונאמר אמן * הכל הבו גדל לאלקינו
 ותנו קבוד לתורה כהן קרב יעמוד (כ"ט) הבאן :

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדש שרתו :

אל ואפם הדברים בידה אלהיכם היום בלכם היום :

נרכה כחורס לפני ברכו את יהיה המברך :

וסקל שתי ברוך יהיה המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יהיה אלהינו מלך העולם אשר בחרתנו מקל
 העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יהיה נותן התורה :

אמר הקריאה מנך :

ברוך אתה יהיה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת
 וחינו עליהם נטע בתוכנו * ברוך אתה יהיה נותן התורה :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (כ"ט) בעבור שעלה לתורה
 לכבוד חכום ולכבוד דהורה (כ"ט) ולכבוד הרגל * (כ"ט) ולכבוד יום הדין בעבר
 זה הקדוש ברוך הוא ישמרה ויצילה מכל צרה וצוקה ומכל נגע וחסלה (כ"ט) וכתבה
 ודחתה לחיים טובים בזה יום הדין ויעלה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו (כ"ט) ויכת
 לעלה הרגל) עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן :

לזאת מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך
 את האשה הולדת (כ"ט) עם בנה הנולד לה במול טוב) עם בתה הולדת
 הנולדה לה במול טוב ויקרא שמה בישראל מ"ס) בעבור שבעלה נדר לצדקה
 בערם - בשטר זה (ונר יעלה לתורה ולחופה) (ונקט יעלה לחופה) ולמעשים
 טובים ונאמר אמן :

לשבת

למנו מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא * יברך
 את רחלה (כ"ט) בעבור (כ"ט) נדר לצדקה בעבורו (ונקט בעבורה) *
 שבת הוא מלוטק ורפאה קרובה לבוא ונאמר אמן :

* מין שרי סלס

שחרית לשבת

לחל

לחל מ' שבך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא ירמא את
 הרולה (פ"ט) בעבור (פ"ט) גר לצדקה בעבורו (לנקט בעבודה) • בשב"י
 זה הקב"ה ימלא רחמים עליו לרחמינו ולרפאותנו ולהריוק ולהחיותו (לנקט עליה
 לרחמינו ולרפאותנו ולהחיותנו) וישלח לו (לה) כזרה רפואה שלימה כן
 השמים לרמ"ח אבריו ושס"ה נידיו (לנקט בכל אבריה וגידיה) בתוך שאר חולי ישראל
 רפואת רפשו ורפואת רגפו ונאמר אמן :

ברכת כותל

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת
 שְׁנַמְלֵנוּ טוֹב :**

וּשְׁיֵן אֲבֵרֵי מִי שְׁנַמְלֵךְ טוֹב הוּא יַמְלֵךְ פְּלִטוֹב סְלָה :

מי שנתן טעם לבר מלכה יאמר :

אֲבֵרֵי אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁפַטְרֵנוּ מִעֲנֵשׁ הַלְוָה :

ק"ס הקריאה לספסור אומרי חצי קרי"ש

ובמגנטיסן ספ"ח להרלות הכזב לש" כל אדם שחלל לקרב עמו לחינה כדי שיוכל לקבל
 שכותב בספר תורה טעם סגולה בספר תורה • ויאמר :

וְזאת תתורה אשר ישם משה לפני בני ישראל :

עֲצֵי־חַיִּים היא לפחזקים בה ותומקיה מאשר : דנקה דכריגנס וכל
 נתיבתיה שלום : אנה ימים בימינה בשמא"ה ע"ש וקבוד : יתה
 נפץ לקען צדק גדיל תורה ויאדיד :

ברכה ספסרה לפנים

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּתֵר
 בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים
 בְּאֵמַת בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ הַבּוֹתֵר בַּתּוֹרָה וּבַמְשֵׁה
 עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֵמַת וְצַדִּיק :**

ולאחר הספסרה מנכר :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוֹר פְּלִי־הָעוֹלָמִים צַדִּיק
 בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַדְּבָר וּמְקִים
 שְׂפָלֵד־בְּרִיו אֵמַת וְצַדִּיק : נֶאֱמַן אַתָּה הוּא יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמַנִים
 דְּבָרֶיךָ וְדָבַר אֱתֵי מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֵר לֹא־יֵשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ
 נֶאֱמָן (כ"י ורחמן) אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל־דְּבָרָיו :

(*) מ"י כצ"ח ספסר

(*) מ"י טעם מ"דף ויאמר חסין חסין סחוך (לחיים וכן כ"ח כחמ"ס בסוד ספסר) ובמגנטיסן וספסר
 טעם טעם וטעם הוא טעם מ"ל וכחמ"ס כ"ט טעם אחר טעם כחמ"ס .

רחם

רחם על ציון כי היא בית תינו • ולעלות נפש תושבי
ותשמה במתרה בימינו : ברוך אתה יהוה משמח
ציון בכנייה :

שמתנו יהוה אלהינו באלהינו הנביא עבדך • ובמלכות בית
דוד משיחך • במתרה יבא ונגל לבנו • על פסא לא
ישב זר • ולא ינהלו עוד אתרים את כבודו כי בשם קדשך
ושבעת לו שלא יקבה נרו לעולם ועד : ברוך אתה יהוה
מגן דוד : סמסיר נח"ל נחמה ונפ"ל ובמחמ"ל וס"כ מסיים סוף :

בשבת

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועליוס השבת הזה
שנתת לנו יהוה אלהינו לקדשה ולמנוחה לקבוד
ולתפארת • עליהכל יהוה אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים
אותך ותברך שמך בפי כל ימי תמיד לעולם ועד : ברוך אתה
יהוה מקדש השבת :

בשלוש גדלים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועליוס (בשבת השבת
הזה ועל יום ה)

דמצות הזה | השבעות הזה | הסבות הזה | שמיני עצרת התג הזה
ועליוס טוב מקרא קדש הזה • שנתת לנו יהוה אלהינו
(בשבת לקדשה ולמנוחה) לששון ולשמחה לקבוד ולתפארת
עליהכל יהוה אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך • ותברך
שמך בפי כל ימי תמיד לעולם ועד : ברוך אתה יהוה מקדש
(השבת ו) ישראל והזמנים :

בראש השנה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועליוס (השבת הזה ועל
יום הזקרון הזה ועליוס טוב מקרא קדש הזה • שנתת לנו
יהוה אלהינו (בשבת לקדשה ולמנוחה) לקבוד ולתפארת • עליהכל
יהוה אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך • ותברך שמך
בפי כל ימי תמיד לעולם ועד ותברך מלכנו אמת ומקום לעד :

שחרית לשבת

ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש (השבת ה) ישראל

יום הזכרון :

ביום כפור

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (השבת הזה ועל

יום הכפרים הזה * ועל יום סליחת העון הזה ועל יום מקרא

קדש הזה שנתת לנו יהוה אלהינו (לקדושה ולמנוחה) לסליחה

ולמחילה ולכפרה לכבוד ולתפארת * עליה כל יהוה אלהינו

אנחנו מודים לך * ומברכים אותך * יתברך שמו בפי כל ימי

המיד לעולם ועד * ודברך מלפני אמת וקיים לעד : ברוך אתה

יהוה מלך מזהל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל *

ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש

(השבת ה) ישראל יום הכפרים :

יקום פורקן מן שמיא תנא וחסדא ורחמין ותיון

אריבין * ומזונא רויחא וסיעתא דשמיא ובריות

גופא * ונהורא מעליא זרעא תיא וקיימא * זרעא די

לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא : למרנן

ורבנן חבורתא קדישתא די בארעא דישראל ודי

בבבל לרישי בלה ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא

גדיני דבבא : לכל תלמידיהון * ולכל תלמידי

תלמידיהון * ולכל מן דעסקון באורייתא * מלבא

דעלמא יברך יתהון ויפיש תיהון ויסנא יומיהון ויתן

ארבא לשניהון * ויתפרקון וישתובון מן כל עקא ומן

כל מרעין בישין מן די בשמיא יתא בסעדיהון * כל

זמן ועדן ונאמר אמן :

יחד כסחלל ליש לרך לומר יקום פורקן זא ולא סי שבדי :

יקום פורקן מן שמיא תנא וחסדא ורחמין ותיון

אריבין ומזונא רויחא וסיעתא דשמיא ובריות

שחרית לשבת

נופא ונהורא מעליא זרעא תיא ומנמא • זרעא די לא
יפסיק ודי לא יבטול מפתנמי אורייתא : לקל קהלא
קדישא הדין • רברביא עם זעריא מפלא ונשיא •
מלכא דעלמא יברך יתבון ויפיש חייכון ויסגא
זימיון • ויהן ארפא לשניכון • ותתפרקון ותשתובון
מן בלעקא ומן בלמרעין בישין : מן די בשמיא
יהא בסעדכון בלזמן ועדן ונאמר אמן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל
הקהל הקדוש הזה • עם כל קהלות הקדוש • הם ונשיהם
ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם • ומי שמניחדים בתי כנסיות
לתפלה • ומי ששואב בתוכם לתפלה • ומי שנותנים יד למאור
זיון הקדוש ולהתברכה ופת לאורחים וצדקה לעניים וכל מי
שעוסקים בצרכי צבור באמונה : הקדוש ברוך הוא ישלם
שכרם ויסור מהם כל מחלה • וירפא לכל נופם ויכלה לכל
עונם וישלח ברכת והצלחה בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל
אמיהם ונאמר אמן :

תקנת אמירת תהלים בצבור

זה איזה שנים אשר בכמה קהלות ישראל, הן בבתי כנסיות
מתפללי גוסס אר"י והן בשאר בתי כנסיות, יסדו לומר בכל יום אחר
הפלת שחרית שיעור תהלים כפי שמתחלק לימי החדש, ואומרים ק"י
אחריו.

ובכל שבת קדש שמברכים בו החדש אומרים בהשכמה, קודם
התפלה, כל התהלים וק"י אח"ז, ואם יש חיוב — יא"צ או אבל —
אומרים ק"י אחר כל ספר.

וגם בש"ק שלפני ר"ה נוהגין כן.

לוח לקביעות החדשים

לדעת החרדים המלאים לשלם והחסרים לשלם

ניסן • סיון • אב • תשרי • שבט • אדר ראשון • (במשכרחה) • מלאים לשלם • ר"ל של כ"ג יום •
אייר • תמוז • אלול • סבת • אדר • (במשך לניסן) חסרים לשלם • ר"ל של כ"ג יום • חשוון •
כסליו • פעמים שניהם מלאים • ולא נקראת השנה שלישה • ופעמים שניהם חסרים • ולא נקראת השנה
חסרה • ופעמים שחשוון חסר וכסליו מלא • ולא נקראת בסדרה ר"ל שינוי החדשים על הסדר מלא
וחסר מלא • והסר :

לדעת החרדים שלעולם אינם ר"ח כ"א יום אחד ואותם שלעולם הם שני ימים

ניסן • סיון • תשרי • שבט • לשלם ר"ח יום אחד בלבד • אייר • תמוז • אלול • חשוון • אדר •
ואדר • לעולם ר"ח ב' ימים • כסליו וסבת • לפעמים ב' ימים ולפעמים יום א' בלבד • כיצד כשחשוון
וכסליו שניהם מלאים או יסיו כסליו וסבת ב' ימים ר"ח • וכסליו שניהם חסרים או לא יסיו כ"א יום
אחד • וכסליו אחד חסר ואחד מלא או יסיו כסליו יום א' ר"ח וסבת ב' ימים :

לדעת הימים הראויים לקבוע בהם ר"ח ולא בזולתם • והו יובן

כן יום השני של ר"ח שהוא ראשון לתורש וניקר לחשבון

ניסן אנה"ו • אייר גנה"ו • סיון אנה"ו • תמוז אנה"ו • אב גה"ו • אלול אנה"ו • תשרי גנה"ו •
חשוון גנה"ו • כסליו אנה"ו • סבת אנה"ו • שבט גנה"ו • אדר זנה"ו • וכשהימים משוננים •
אדר ראשון גנה"ו • אדר שני זנה"ו :

סימני השנים הפשוטות והמעוברות

סימן לפשוטות : בש"ה • בח"ג • גכ"ה • הש"א • הב"ז • דש"ג • זח"ג :

סימן למעוברות : בש"ז • בח"ה • גכ"ז • הש"ג • הח"א • זש"ה • זח"ג • פירוש האות הראשונה
יורט על יום השנה שבו סוקצט ר"ה • והאות השני מורה על השנה אם היא שלימה או חסרה •
בסדרה • והאות הג' יורט על יום קביעות ר"ח ניסן וספס :

סימן לראשי חדשים של כל השנה

ראשי חדשים לשלם הם סדורים על סדר ימי השנה • כיצד הרי שסימן השנה הפשוטה ד"מ דש"ג •
הנה ידעת מסימן זה שחשוון וכסליו שניהם מלאים ור"ח תשרי ביום שבת • לכן תדע שחשוון ביום א' ב' •
וכסליו ב' ד' • פנת ה' ו' • וסבת ז' • אדר א' ב' • ניסן ג' • אייר ד' ה' • סיון ו' • תמוז ז' א' • אב ב' •
אלול ג' ד' • וכמוהו אם סימן השנה המעוברת ד"מ זח"ג • הרי ידעת שחשוון וכסליו שניהם חסרים • וסיהיה
ר"ח הוא ר"ח תשרי ביום שבת • לכן תדע שחשוון ביום א' ב' • כסליו ג' • פנת ד' • סבת ה' • אדר ראשון
ו' ז' • ואדר שני א' ב' • ניסן ג' • אייר ד' ה' • סיון ו' • תמוז ז' א' • אב ב' • אלול ג' ד' • וכן על דרך זה
לשלם : ר"ה וסוכות גנה"ו • יום בפור גנה"ו • (וכמוהו תענית אכתר • אלה טאם הל בשנת יוקדת ליום
ה') • תנוכה אנה"ו • צום עשרה בטבת אנה"ו • פורים אנה"ו • פסח אנה"ו • (וכמוהו צום שבעת
עשר בתמוז ותשעה באב • אלה טאם חלו בשנת גדוה ליום א') • עצרת והושענא רבה אנה"ו :

סימן לקביעות המועדים מימות הפסח

א"ת סי' ביום א' של פסח יחול לעולם הפסח ב"ב :

ב"ש סי' ביום ב' של פסח יחול לעולם שששש :

ג"ר סי' ביום ג' של פסח יחול לעולם ראש השנה :

ד"ק סי' ביום ד' של פסח יחול לעולם קריאת התורה הוא שמחת תורה :

ה"צ סי' ביום ה' של פסח יחול לעולם לום ספור :

ו"פ סי' ביום ו' של פסח חל סורים סענר :

פ"ג סי' ביום ז' של פסח יחול לעולם ל"ג בעומר :

סדר ההפטורות שיש בהם חלוקי מנהגים

- בראשית — כה אמר ג' — יגידיל תורה ויאדיר.
נח — רני עקרה ג' — אמר מרחמך ה'.
וירא — ואשה אחת ג' — ותשא את בנה ותצא.
ויצא — ועמי תלואים ג' — על תלמי שדי. ויברח יעקב ג' ובאשה שמר. ובנביא העלה ג' ובנביא נשמר.
וישלח — חזון עובדי ג'
שמות — הבאים ירש ג'.
בשלח — ודבורה אשה נביאה ג'.
יתרו — בשנת מות ג' — זרע קדש מצבתה.
כי תשא — וישלח אחאב ג'.
ויקהל — וישלח המלך שלמה ג'.
פקודי — ותשלם כל המלאכה ג'.
צו — כה אמר ה' ג' — אבדה האמונה ונכרתה מפייהם. כה אמר ה' אל יתהלל ג' (ומדליגין הפסוקים שבינתיים).
שמיני — ויוסף עוד דוד ג' — וילך כל העם איש לביתו.
אח"כ — הלא כבני כושיים ג'.
קדושים — ויהי דבר ה' ג' הלדרוש אותי אתם באים ג'.
בהר — ויאמר ירמי ג' ארץ זבת חלב ודבש.
מסעי — שמעו. דבר ה' ג' — אלקיך יהודה, אם תשוב — ובו יתהללו.
ראה — עניי סוערה ג'. — אם הוא שבת ר"ח אומרים הפסרת שר"ח ואו מוסיפין בהפטורת ש"ס כי תצא עניי סוערה ג'. אם הוא שבת ער"ח מפסירין עניי סוערה ומוסיפין פסוק ראשון ואחרון של הפסרת מחר חודש.
כי תצא — עיין לעיל פ' ראה.
האוינו — וידבר דוד ג' וגדחית מפני הפסרת ש"ח.
ש"ח — טובה ישראל ג' — ופושעים יכשלו במ. מי אל כמוך ג'.
מנחת יוה"כ — ויהי דבר ה' אל יונה ג' — ובהמה רבה. מי אל כמוך ג'.
שמע"צ — ויהי ככלות שלמה להתפלל ג' — לדוד עבדו ולישראל עמו.
שר"ח ומחר חודש — אחר הפסרת שר"ח אומרים פסוק ראשון ואחרון של הפסרת מחר חודש.
פ' שקלים — ויכרות יהודיע ג'.
פ' זכור — כה אמר ה' צבאות פקדתי ג'.
פ' פרה — ויהי דבר ה' ג' — אני ה' דברתי ועשיתי.
פ' החודש — כה אמר ג' בראשון באחד לחודש ג' — עולת תמיד.
אם הוא ר"ח או ער"ח אומרים אחר הפסרת החודש פסוק ראשון ואחרון של הפסרת שר"ח או מ"ח.
שבת הגדול — מפסירין וערבה רק בשבת הגדול שחל בע"פ.

לוח המולדות ומועדים

תאריך	יום	אדר	שבט	שבט	אדר	תש"ב
ב	ג	ד	ה	ו	ז	חטו
ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
י	יא	יב	יג	יד	טו	טז
יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז
יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח
יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט
יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא
טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב
יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג
יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד
יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה
כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו
כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז
כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח
כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט
כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
כה	כו	כז	כח	כט	ל	
כו	כז	כח	כט	ל		
כז	כח	כט	ל			
כח	כט	ל				
כט	ל					
ל						

תש"ב

תשרי — יום א' בוקר
 יום הכפורים
 חג המנוחות
 שמיני עצרת
 שמחת תורה
 חשוון — אור ליום ג'
 כסלו — יום ד' בוקר
 י"ד כסלו
 י"ט כסלו
 חנוכה
 סכת — אור ליום ו'
 עשרה בטבת
 שבט — יום ז' בוקר
 חמשה עשר בשבט
 אדר — אור ליום ב'
 מורים
 ניסן — יום ג' בוקר
 ספח עירוב הבשילין
 אייר — אור ליום ה'
 ספח שני
 ל"ג בעומר
 סיון — יום ו' בוקר
 שבועות עירוב הבשילין
 תמוז — אור ליום א'
 י"ב תמוז
 שבועה עשר בתמוז
 אב — יום ב'
 תשעה באב
 חמשה עשר באב
 אלול — אור ליום ד'
 ח"י אלול

תש"ג

ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל	
ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל		
י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל			
יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל					
יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל						
יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל							
טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל								
טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל									
יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל										
יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל											
יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל												
כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל													
כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל														
כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל															
כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל																
כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל																	
כה	כו	כז	כח	כט	ל																		
כו	כז	כח	כט	ל																			
כז	כח	כט	ל																				
כח	כט	ל																					
כט	ל																						
ל																							

תשרי — יום ה'
 יום הכפורים
 חג המנוחות
 שמיני עצרת
 שמחת תורה
 חשוון — אור ליום ז'
 כסלו — יום א' ערב
 י"ד כסלו
 י"ט כסלו
 חנוכה
 סכת — יום ג' בוקר
 עשרה בטבת
 שבט — יום ד' ערב
 חמשה עשר בשבט
 אדר א' — יום ו' בקר
 מורים טמן
 אדר ב' — יום ז' ערב
 מורים
 ניסן — יום ב' בקר
 ספח
 אייר — אור ליום ו'
 ספח שני
 ל"ג בעומר
 סיון יום ה' בוקר
 שבועות
 תמוז — אור ליום ז'
 י"ב תמוז
 שבועה עשר בתמוז
 אב — יום א' בוקר
 תשעה באב
 חמשה עשר באב
 אלול — אור ליום ג'
 ח"י אלול

נסן לידע סטונד קודט סמפלין סטודע:

מִי שֶׁעָשָׂה נֶסִים לְאַבוֹתֵינוּ וְנֶאֱלָל אוֹתָם מֵעֲבָדוֹת
לְחַרוֹת. הוּא יִנְאָל אוֹתָנוּ בְּקֶרֶב. וַיִּקְבֹּץ נְדָקֵינוּ
מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אֱמֵן:

ראש הודש (פלוגי) ביום (פלוגי) הבא עלינו לטובה:

יחדשנו

(ס' תרא) יוד

שחרית לשבת

יְהוָה יִקְרָא שְׁמֵוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים וְלַשְׁרוּם לְשִׁשּׁוֹף
 וְלִשְׂמִיחָה לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה וְנֹאמַר אָמֵן

אב רחמים לעולם ככל שנה נגד כסמנכין החדש וכסמין לומרם תחתן מין לומרם אב
 כסמנכין ר"ח מין לומרם אב:

אָב הַרְחֵמֵם שׁוֹבֵן מְרוֹמִים בְּרַחֲמָיו הַעֲצוּמִים הוּא יִפְקֹד
 בְּרַחֲמִים תְּחַסְדִּים וְהוֹשְׁרִים וְהַתְמִימִים * קְהֵלוֹת הַקִּנְיָן
 שְׁמִסְרוּ נַפְשָׁם עַל-קִדְשֵׁי הַשֵּׁם הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם
 וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ מִנְּשָׁרִים קָלוּ וּמֵאֲרִיזוֹת גְּבֹרוּ לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן
 קִיָּם וְהַפֵּץ צוּרָם : יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְמוֹכָה עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי
 עוֹלָם וַיִּנְקֹם נַקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּף : כְּפָתוּב בַּתּוֹרָה
 מִשֶּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים * הִרְגִּינוּ גֹיִם עַמּוֹ כִּי דָם-עֲבָדָיו יִקּוּם וְנִקָּם
 יִשִּׁיב לְצִדּוֹ וְכִפֹּר אֲדָמְתוֹ עַמּוֹ : וְעַל יְדֵי עֲבָרָה הַנְּבִיאִים כְּתוּב
 לֵאמֹר * וְנִקְוִי דָמָם לֹא-יִנְקוּתִי וַיְהִי שֶׁבֶן בְּצִיּוֹן : וּבְכַתְבֵי
 הַקָּדֹשׁ נֹאמַר * לָמָּה יֹאמְרוּ הַגֹּיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם יִדְעוּ בַגֹּיִם
 לַעֲבִיבֵנו נַקְמַת דָּם-עֲבָרָה הַשְּׁפוּף : וְאֹמַר כִּי-דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם
 זָכַר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עַנּוּיָם : וְאֹמַר יְדִין בַּגֹּיִם מִלֵּא גִוִּיּוֹת מִתַּחַת
 רֹאשׁ עַל-אֶרֶץ רַבָּה : מִגּוֹל בְּהִרְדּוּ יִשְׁתַּח-עַל-יָבֵן יָרִים רֹאשׁ :

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָה עוֹד יִדְלֹקֶה סֵלָה : אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁכְבְּתוֹ
 אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁיחָה אֱלֹהָיו * תְּהִיָּה לְדוֹר אֲרוֹמָקָה
 אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמָה לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכַל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ
 וְאֶתְהַלֵּל שְׁמָה לְעוֹלָם וָעֶד : יִגְדַּל יְהוָה וְיִהְיֶה מְאֹד וְלִגְדֻלְתוֹ
 אֵין תֵּכֵף : דְּדוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְנִבְרָאתֶיךָ יְיָ : הַתֵּדַר
 כְּבוֹד חֲדָדָה וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיתָה : וַיַּעֲזוּ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
 גִּדְלוֹתֶיךָ (גְּדוּלוֹתֶיךָ) אֲסַפְּרֶנָּה : יִזְכַּר רַב-טוֹבוֹכָה יִבְיְעוּ וְיִצְדַּקְתֶּךָ

ד'ננו

* דברים לב. ג. (ב. יז. ד. כז. ג.) סגלים טז. * (ד. טז. פ. ט. ח.) פ. י. (ז. טז. פ. י.) (ז. טז. ט. ס. ט.)
 (ח. טז. ק. טז. טז.)

שחרית לשבת

עה

וְדַבְּרֵנוּ : ח תַּנְחֵן וְרַחוּם יְהוָה אֲרֹךְ אַפָּיִם וְגִדּוּל־(גל ק) חֶסֶד :
 א מִזֶּבֶד יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : י יוֹדוּהָ יְהוָה כָּל־
 מַעֲשָׂיהָ וְחִסְדֶּיהָ יִבְרַכְבּוּקָה : יא כְּבוֹד מַלְכוּתָהּ יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתָּהּ
 יִדְבְּרוּ : יב לְהוֹדִיעַ | לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד תִּדְר מַלְכוּתוֹ :
 יג מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמְשֻׁלְתָּהּ בְּכָל־דָּוָר : יד
 יד סוּמְךָ יְהוָה לְכָל־הַנְּפִלִים וְזוֹקֶךָ לְכָל־הַתְּפֹפִים : טו עֵינַי כָּל־
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נֹתַן לָהֶם אֶת־אֲבָקָם בְּעֵתוֹ : טז פִּוְחֶיךָ אֶת־
 יְהוָה וּמִשְׁבִּיעַ לְקִלְחֵי רִצּוֹן : יז צְדִיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחִסֵּד
 בְּכָל־מַעֲשָׂיו : יח קְרוֹב יְהוָה לְכָל־קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 כְּאֵמֶת : יט רִצּוֹן יִקְרָאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
 כ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲחָבָיו וְאֶת־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 כא תַּחֲלֵת יְהוָה יִדְבַר־פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְאַנְחֵנוּ | נִבְרַךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

ואומר הש"ץ יתְּהַלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁנַב שְׁמוֹ לְבָרוּ
 הַקָּדוֹל שֶׁנֵּן הוֹדוּ עַל־אֲרָץ וְשָׁמַיִם : וְרַם קָרְנוֹ לְעַמּוֹ הַהַלְלָה לְכָר
 חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ : ח ט

תפלת מוסף לשבת

אֲדַבְּרֵי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי
 יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא * אֵל עֲלִיּוֹן * גּוֹמֵל חֲסִדִּים מִטּוֹבִים
 קִנְיַת הַכֹּהֵן * וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן לִשְׁמוֹ בְּאַהֲבָתוֹ
 חֲסִדִּים וְרַחֲמֵי לִמְיֹם קֹדֶשׁ חֲסִדִּים וְחֲבִיבֵי חֲסִדִּים חֲסִדִּים לְמַעַן אֵילֹהִים חֲסִדִּים :
 קִלְעָה עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וְגִבּוֹן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה כִּגֹּן אֲבֹתֶיךָ :
 אַתָּה גְּבוֹר לְעוֹלָם אֲדַבְּרֵי כִנְיַת מֹתֵיךָ אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
 כִּי מוֹרִיד הַטָּל : כִּי מוֹשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :
 מְסַלְּפֵל חֲסִידִים בְּחֶסֶד כִּנְיַת מֹתֵיךָ בְּנִבְרָכִים רַבִּים סוּמְךָ גּוֹפְלִים וְרוֹפְאֵי הַיָּלִים
 וּמוֹרִיד אֲסוּרִים וּמְקַדְּשֵׁי אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁעֵי עַמּוֹ * כִּי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ
 וְכִי דוֹמָה לָךְ קִלְעָה מִמֵּית וּכְנֵסָה וּמְעַקֵּים יִשְׁעָה :

תפלת מוסף לשבת

בש"ח כי בקודש אב הנהגתים זכור ונצוריו לתיים קדושים :

נצאמן אהיה להקדושות מתיים : קרוך אהיה יהוה קדושה המתיים :

מחזרת כס"ח טומרים א :

בְּתַר יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְאָכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה וְעִמְקָה יִשְׂרָאֵל
קִבְּצֵי מִטָּה יַחַד כְּלֵם קִדְשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ • כְּפָתוּב עַל־יַד
נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה
לְזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים :
קְרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְקוֹמוֹ : מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמוֹ לְעַמּוֹ
הַמְּתוֹדִים שָׂמוּ עָרֵב וּבְקֶרֶךְ כְּבִלְיוֹם תְּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שָׁמַע
אוֹמְרִים : שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה • אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אֱבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו הוּא יוֹשִׁיעֵנו וְיִנְאֲלֵנו
שְׁנֵית כְּקָדוֹב וְיִשְׁמַעֵנו בְּרַחֲמוֹ לְעֵינֵי כְּלֵהוּ לְאֹמַר הֵן נִאֲלֵהוּ
אֲתָכֶם אֲתֵרִית בְּבְרָאשִׁית לְהִיזֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁה כְּתוּב לְאֹמַר : יִמְלֹךְ יְהוָה וְלְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לֹד וְדֹר הַלְלוּהָ :

אֲתָה קְדוֹשׁ וְשָׁמַע קְדוֹשׁ וְקְדוֹשִׁים כְּבִלְיוֹם יְהַלְלוּךָ כְּלָה : כְּתוּב אֲתָה
יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ : (בש"ח הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ) :

הַתְּקַנְתָּ שַׁבַּת רְצִיתָ קְרַבְנוּתֶיהָ : צִוִּיתָ פְּרוּשֵׁיהָ עִם
סְדוּרֵי נִסְכֵיהָ • מַעֲגִינָהּ לְעוֹלָם כְּבוֹד יִתְחַלּוּ •
מוֹעֲמֵיהָ חַיִּים זְכוּי • וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבִרְיָה גְדֻלָּה בְּתָרוּ •
אִז מוֹסִינֵי נִצְמָו צִוִּי פְּעֻלָּה כְּרָאוּי :

יְדוּ רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ
שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ • וְתַשְׁעֵנוּ בְּגִבּוֹלְנוּ
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קְרַבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְבָתָם וְאֶת־מוֹסָף יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה • נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנָה

כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
מפי כבודך באמור :

וזיום השבת שגן כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו :

עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :
ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי

שביעי * כלם ישבעו ויתענגו ממוכה * ובשביעי רצית
בו וקדשתו המדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו * רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותך ותן חלקנו בתורתך * שבענו

ממוכה ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת * והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת

קדשך * וינהיבו כל ישראל מקדשי שמך : ברוך
אתה יהוה מקדש השבת :

רצה יידינו במוכה ישראל * ולהפלתם שעה * והשב העבודה
לדוד ביתך ואשי ישראל והפלתם באהבה תמפל ברצון חסד
לרצון תמיד עבודת ישראל עשה :

והתנונה צינינו בשוקה רציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המפדיו
שבתו רציון :

מודים אנחנו לך שאהיה הוא יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חינו בננו ישענו
אפה הוא לדוד דוד נודה זה

וקספר תהלתך על חינו המסדים
גנה ועל נשמותי הפקדות לך
וגל נסך שפכר יום עפנו וגל
נפלאותיה וטובותיה שפכר גת שרב וקדר וצדקים טובים כי לא יכלו

במקרה וטובותיה שפכר גת שרב וקדר וצדקים טובים כי לא יכלו
במקרה וטובותיה שפכר גת שרב וקדר וצדקים טובים כי לא יכלו
במקרה וטובותיה שפכר גת שרב וקדר וצדקים טובים כי לא יכלו

מוכה לטבת

בתוספת לטבת כח ועל הנסים :

ועל הנסים ועל הפרק ועל הנבחרות ועל התשובות ועל הנבדלות
שעשת לאבותינו בנמים ההם בזמן הזה :

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול השמונאי ובניו בישעיהו מלכות זון
הישעיהו על עמק ישראל להשיבתם הורחה ולהעבירם מתוך רצינה
ואתה ברחמיך הרבים עקרת להם געת צרתם רבת אחרים בנת את
דעם נקמת את נקמתם מחרת גבורים גד חלשים ורבים גד מעטים
וקטנים גד מהירים ורשעים גד צדיקים ונדים גד עוסקי תורה וקה
עשית שם גדול וקדוש בעולמה ולעמק ישראל עשית תשובה גדולה
ופרקו במיום הזה ואחר כך באו בגנה לרביד ביתה ופנו את יסודיה
וספרו את יסודיה והדליקו גרות במצרות קדשה וקבעו שמונת ימי
תעבה אלו לתודות ותהלה לשקה הגדול :

ועל כלם זהבך וזהבם וזהבשם שקה מלכנו תמיד לעולם ועד :

כס"ח וכתוב לחיים טובים קל בני בריהך :

וקל ימים יודק סלה ותהלה שקה הגדול לעולם כי טוב האל
ישעיהו ועזרתו סלה האל הטוב : ברוך אתה יהוה הטוב שמה
לה נאה לתודות :

ל"ח אלהינו ואלהי אבותינו פרקנו בפרכה המושלשת בתורה בתורה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו בנמים עם
קדושה באמור : וברכה ידעה וישעיהו : יאר ידעה ופניו אליה ויהנה : יאר
ישא ידעה ופניו אליה וישם לה שמום :

שום שלום טובה וברכה חיים סן תחד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך פרקנו אבינו בלנו באחד פנינו כי באור פנינו נתת
לנו ידעה אלהינו תורת חיים ואהבת הסוד והדקה וברכה ורחמים וחיים
ושלום וסוב בענין לכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום :

כס"ח ובספר חיים ברכה ושלום וברכה טובה וישעיהו ונתנה ונתנה טובות נוסף ונתנה
לפניה אמתו ובלעמך בית ישראל לחיים טובים ושלום :

ברוך אתה יהוה המקבץ את עצמו ישראל בשלום :

היה לרצון ואמר פי ותעיון לבי לפניה ידעה צד ונאלל : כס"ח

אלהי גבור לטובי מדע ושפתי מדבר ברמה ולמחללי נפשי תרום ונפשי
בעפר לכל היתה פסח לבי בתורתך ובמצותך תרצה נפשי וכל

יהו' שבים עלי רעה כנדה דפר עתם וקלל מ' שבתם: ידו כמין לפני
 דם ומלאה ידוה רחה: למען ית' צון דידה וישעה וימנה וענגי: עשה
 למען שקה עשה למען ימנה עשה למען תרחה עשה למען ת' שקה
 תדור לצון אמריפי ותגיון לבי לפניך ידוה צור וג' אלי: עשה שלום
 (כח השלום) בקרוביו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואקרו אמו:
 ידו רצון סלפנה ידוה אלתי ואלתי אבותי ש'נה בית סקנש כסנה גקט
 ומן סקט בתורקד:

קנה אלי ידוה חוק ויאמין לבך וקנה אלי ידוה: אין קרוש בידוה
 כיראין ב'תה ואין צור כאלהינו: כי מי אלוה סבלעדי
 ידוה ומי צור וולתי אלהינו:

אין כאלהינו • אין באדונינו • אין כמלכנו • אין
 כמושיענו: מי כאלהינו • מי באדונינו • מי
 כמלכנו • מי כמושיענו: נודה לאלהינו • נודה
 לאדונינו • נודה למלכנו • נודה למושיענו: ברוך
 אלהינו • ברוך אדונינו • ברוך מלכנו • ברוך
 מושיענו: אתה הוא אלהינו • אתה הוא אדונינו •
 אתה הוא מלכנו • אתה הוא מושיענו • אתה
 הושיענו: אתה תקום תרחם ציון ברעת לחנה בר
 בא מועד:

אתה הוא ידוה אלהינו ואלהי אבותינו שהקמית
 אבותינו לפניך את קמרת הפמים:

פמום הקמרת הצרי והצפון והלכנה והלכונה • משקל שבעים
 שבעים מנה: מור וקציעה שבלת ירד וסרפם משקל
 ששה עשר ששה עשר מנה • הקשט שנים עשר • קלופה
 שלשה • קמון השעה ברית ברשינה תשעה קבין יין קפריסין
 סאין תלתא וקבין תלתא • ואם אין לו יין קפריסין מביא המד
 יעדן עתיק • מלה סדומית רבע • מעלה עשן כל שהוא:

מוסף לשבת

רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירחן כל־שהיא ואם נתן
בה דבש פקלה * ואם חזר אחד מפל סממניה תיב מיתה :
ר'נן שמעון בן גמליאל אומר * הצרי אינו אלא שרף
הנוסף מעצי הקומה : ברית פרשינה ששפין בה את־
הצפרן כדי שתהא נאה * יין כפריסין ששורין בו את־
הצפרן כדי שתהא עזה : והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין
מכניסין מי רגלים במקדש טעני הקבור :

הנא רבי אליהו פלהשונה הלכות בקליוס מוכחח לו שהוא בן־עולם
הנא שגאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הליכות :

אמר רבי אלעזר אמר רבי רענא תלמידי הקמח מרבים שלום בעולם *
שגאמר ובל־בגיה למידי יהיה ורב שלום בגיה : אל תקרי בגיה
אלא בגיה : שלום רב לאהבי תורה ואין למי מבשול : יהי־שלום בחילה
שלוח בארמנותיה : למען־אבי ורעי אדברה־נא שלום בה : למען בית־
יהיה אלהי אבקשה טוב לה : יהיה עז געמי וסן יהיה ויברה את־
עמו בשלום : פירש ריבן

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא
עשנו כעיי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו בהם וערלנו ככל־המונח שהם משתחוים להבל
ולריק : ואנחנו כורעים ומשתחוים ומוזים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא : שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עזו בנבחי מרומים : הוא אלהי אין עוד אמת מלבנו
אפס ואלתו ככתוב בתורתו ונדעת היום ונשבח אל־לבבך כי יהיה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת אין עוד :

וְעַל כֵּן נִקְרָה לָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת
 עֲזָרָה לְהַעֲבִיר גְּלוּלֵימֵינוּ מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלֹהִים כְּרוֹת
 יִכְרַתֵּנוּ לְתַבְּנֵן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שָׁדַי וְכָל־בְּנֵי־בְשָׂר
 יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ יִכְרֹוּ
 וְיָדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע
 כָּל־לְשׁוֹן לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוּלוּ וְלִכְבוֹד
 שִׁמְךָ יִקְר יִתְנוּ וְיִקְבְּלוּ כָּל־סֵם עֲלֵיהֶם אֶת־עַל מַלְכוּתֶךָ
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ
 הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כְּפָתוּב בְּתוֹרַתֶךָ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעַדְּם וָעֶד : וְנֹאמַר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־
 כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד :

קדיש יהוש

אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּחָה פְּתוּחָה וּמִשְׁפָּחָה רְשָׁעִים כִּי הַבּוֹא : עֲזָרָה וְהַפֵּר דַּבְּרֵי
 דָּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲפָנָה אֵל : וְעַד־וְזָקָה אֵינִי הוּא וְעַד־שִׁבְחָה אֵינִי אֲסִיף
 אֵינִי עֲשִׂיתִי נְאֻמִּי אֲשִׂא נְאֻמִּי אֲסַבֵּל וְאֲסַלֵּם :

(כמה בשל חיל סטוק זה) אך עדיקים יודו לטוב יישרי ימי את בך :

מוספין קודמן לנישין לזלח נמן נמר פי מוכין ונחם כסנים לחז חמנת מוסף סנת *

ה וְלִקְהַל כָּל־תּוֹרַת אֱתָהּ שְׁתִּים גְּשֵׁרָה חֲלוֹת שְׁנֵי עֲשָׂרִים
 יְהִיָּה הַחֲלָה הָאֶחָת : וְשִׁמְךָ אֲתָם שְׁתִּים מְעַרְבוֹת
 שֵׁשׁ הַמְעַרְבֹת עַל הַשְּׁלֵתֵן הַפֹּדֵר לִפְנֵי יְהוָה : וְנָתַתְּ עֲלֵי־
 הַמְעַרְבֹת חֲבִנָה זָכָה וְהָיָה לְלֶחֶם לְאֻכְרָה אִשָּׁה לִיהוָה :
 ה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : * וְהָיָה לְאֶהֱרָן וְלִבְנָיו וְאֶכְלָדוּ בְּמִקְוֵם
 קָדֹשׁ כִּי קָדֹשׁ גְּדוֹשִׁים הוּא לוֹ כִּאֲשֵׁי יְהוָה חֲקִיעוֹלָם :

כדר קדוש ליום השבת

א מְזֻמָּר ^{חולים} לְדוֹד יְהוָה רְעִי לֹא אֶחָדָר : ב בְּנֹאוֹת דָּשָׁא וְרַב־צְנִי
 עַל־מֵי מְנוּחוֹת יְנַחֲמֵנִי : ג נִפְשִׁי יִשׁוּבָב יִתְנִי בְּמַעֲגָלֵי־

גדס

תקוני שבת

צדק למען שמו: י גם בראשונה בגיא צלמות לא אירא רע כר
אתה עמדי שבמך ומשענתך המה ינחמני: ה תערה לפניו
שלחן נגד צדרי דשנת בשמן ראשי פוסי רותה: יאך | מוזב ותסד
ידפונו בלימי תי ושבת בביית יהודה לארד ימים:

אתקינו סעודתא דמהימנתא שלימתא הנותא דמלקא
קדישא אתקינו סעודתא דמלקא דא היא סעודתא
דעתיקא קדישא: ותקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין אתק
לסעודא בהדיה:

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדתם
ברית עולם: בני ובין בני ישראל אות היא לעולם כר
ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת ונפש:

אם תשוב משבת רגלה עשות תפצה ביום קדשי וקראת לשבת
ענג לקדוש יהוה מכבד וכבודתו מעשות הרבקה ממזוא
תפצה ודבר דבר: אז תתענג על יהוה והרפכתה על בנותי
ארץ והאבלתה נחלת יעקב אביה כי פי יהוה דבר:

דא היא סעודתא דעתיקא קדישא:

הזכור אתיום השבת לקדשו: ש ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך: י יום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובעדך ובתך עבדך ואמתך ובנותך
וגרך אשר בשעריך: א כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
ואת הארץ ואת כל אשר בהם וינה ביום השביעי

על כן ברה יהוה אתיום השבת ויקדשתו:

סבי סתן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
א סנד לסעודתא * בצפרא דשבתא * ואומן בה השתא *
עתיקא קדישא:

ד הדיה ישרי בה * בקדושא יבא * ובתמרא מבא * דביה
תודי נפשא:

הקוני שבת

י שָׁדַד לֵן שׁוֹפְרִיָּה * וְנָחֹו בִּיקְרִיָּה * וְנָחֹו לֵן סִרְרִיָּה * דֹּאֲתֹאמֶר
 בְּלֹהִי־שָׂא :
 ז גִּלְהָ לֵן מַעֲמִי * דְּבִתְרִיסֶר גְּחִמִי * דֹּאֲנֹן אֶת בְּשִׁמְיָה * כְּפִילָא
 וּקְלִישָׂא :
 צ רֹזְרֹא דְלַעֲלֵא * דְּבִיָּה תַנִּי כְּלָא * וְיִתְרַבִּי תִילָא * וְתַסַּק עֵד
 רִישָׂא :
 ק הֵדוּ חֲצָדִי חֲקֵלָא * בְּדַבּוּר וּבְקֵלָא * וּמְלִילוּ מְלָה * מְתִיקָא
 כְּדוּבְשָׂא :
 ק דֵּם רַבּוֹן עֲלָמִין * בְּמִלִּין סְתִימִין * הַעֲלֹן פְּתִימִין * וְתִמְרִין
 חֲדוּשָׂא :
 ל עֲטֹר פְּתוּרָא * בְּרֹזָא יִקְרָא * עֲמִיקָא וְטִמְרָא * וְלֹא מִלְתָּא
 אֲרִישָׂא :
 ׀ אֲלִין מִלְּיָא * יְהוֹן לְרִקְעֵיָא * וְתַמֵּן מֵאן שְׂרָיָא * הֵלֵא הַהוּא
 שְׁמִישָׂא :
 ׀ בּוּ יִתִּיר יִסְגִי * לַעֲלֵא מִן דְּרַגְיָה * וְיִסַּב בַּת זִוְגִיָּה * דְּהַת
 פְּרִישָׂא :

תפלת מנחה לשבת

אמר רזכר וסדר הספורת תלמוד אשרי וכו' גמין *

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַלְוֶה סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁבְּכַהֲלוֹ
 אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁדְוָה אֱלֹהֵיו : א הַתְּהַלְהֵ לְדוֹד אֲרוּמְמָה
 אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֲבָרְכֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : ב בְּכֹל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ
 וְאֶתְהַלְלֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : ג גְּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ
 אֵין חֶקֶד : ד דוֹד לְדוֹד יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיָה וּגְבוּרַתֶיָה יְגִידוּ : ה הַעֲד
 כְּבוֹד הַדָּוָה וְדָבְרִי גַפְלֵאֲתֶיָה אֲשִׁיתָה : ו וְעֹזוֹ נִרְאֵתֶיָה יֹאמְרוּ
 גְּדֻלּוֹתֶיָה (וּמְחַלֵּץ ק) אֲסַפְּרֶנָּה : ז זָכַר רַב־טוֹבָה יִכְיֵעוּ וְצִדְקַתֶּךָ
 יִדְבְּרוּ : ח תַּנּוֹן וְהַחֵם יְהוָה אֲרֶךְ אַפָּיִם וּגְדוֹל־מַל (ק) תִּסְדֵּר :
 ט מִזֹּב־יְהוָה לְכֹל וְרַחֲמֵיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : י יִדְוֶה יְהוָה כָּל־
 מַעֲשֵׂיָה וְחִסְדֵיָה יִבְרַכְוֶכָה : יא כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתֶּךָ
 יִדְבְּרוּ : יב לְחֻדְיֵע לְבַנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד חַדְר מַלְכוּתוֹ :

מלכותך

מנחה לשבת

* מלכותה מלכות כל־עולמים וממשה־היה בכל־הדור הדי :
 י סומך יהיה לכל־הנפלים וזקף לכל־הכפופים : * עיני כל
 אליה ישברו ואתה נוחן־לחם את־אבלם בעתו : * פותח את־
 ידה ומשביע לכל־חי רצון : * צדיק יהיה בכל־דרךיו וחסיד
 בכל־מעשיו : * קרוב יהיה לכל־כנאיו לכל אשר יקראו
 באמת : * רצון־יהאיו יעשה ואת־שועתם ישמע וישועם :
 * שומר יהיה את־כל־אחביו ואת כל־הרשעים ישמיד :
 * תעלת יהיה ידברפי ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד :
 ואנחנו ויברך יה מעתה ועד־עולם תללוה :

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה :
 ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר
 עליה ודברי אשר־שמתי בפיה לא־ימושו מפיה
 ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר יהוה מעתה ועד־
 עולם : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא
 זה אלזה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
 מלא כל־הארץ כבודו : ומקבלין בין מן־דין ואמרין
 קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על־
 ארעא עובד נבירה קדיש לעלם ולעלמי עלמאי יהוה
 צבאות מלא כל־ארעא זיו יקרה : ותשאני רוח
 ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד־יהוה
 ממקומו : ונטלתני ^(כ) ונטלתני רוחא ושמעית בתרי
 קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיהוה
 מאתר בית שכינתה : יהוה | ימלה לעלם ועד : יהוה
 מלכותה האם לעלם ולעלמי עלמאי : יהוה אלזו
 אברתם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם

לְיוֹצֵר מַחְשְׁבוֹת לִבְבֵךְ עִמָּךְ וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלַיךְ : וְהוּא
 רַחוּם | יִכְפֹּר עֶזְרֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא-
 יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ : כִּי-אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וּרְבֵי-חֶסֶד
 לְכָל-קְרֹאֶיךָ : צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת :
 תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתְּרָנוּ מִיַּמֵּי קָדֶם : בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם | יוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ
 הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סֵלָה : יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב-לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּמַח
 בָּךְ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ : בָּרוּךְ
 הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכַבְדּוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
 וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְתִי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא
 יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֵּׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאֵתוֹ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבֵךְ שְׁלֵם לְמַעַן לֹא נִינַע
 לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה : וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָר חֻקְךָ בְּעוֹלָם הוּא
 וְנִזְכָּר וְנִחַיָּה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ מוֹבָה וּבִרְכָה לְשָׁנֵי יָמוֹת
 הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא : לְמַעַן תִּפְתָּח כְּבוֹד וְלֹא
 יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ : בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בִּידְוָה וְהָוָה יְהוָה מְבַטְחוֹ : בְּמַחֲוֹ בִיהוָה עֲדִיר
 עַד כִּי בִיָּה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים : וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי
 שְׁמֶךָ כִּי לֹא-עֹבֶרְתָּ דִרְשִׁיךָ יְהוָה : יְהוָה חֲפִיץ לְמַעַן
 צְדָקוֹ יַגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר :

בסדרן במזלם למען חצי קריש וחליל למען:

נֵאֱמָר תְּפִלַּת-יְהוָה וְיְהוָה עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנוּ
 בְּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ :

מנחה לשבת

ואחר קריאת הסדרה מתפללין ש"ס וואומרים ח"ק קודם שמונה עשרה ונמקום סוף ס"ח ומסר
סוף קריאת אחר ואני תפילתי :

אֲדַעֵי שְׁפַחֵי תַפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֵלֵינוּ
יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר הַנּוֹרָא * אֵל עֲלִיּוֹן * גּוֹמֵל חַסְדִים טוֹבִים
קִנְיָה הַבַּל * וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בש"ס וְזָכַרְנוּ לַחַיִּים קֹדֶשׁ חַפִּץ בַּחַיִּים וְזָכַרְנוּ בְּסֵפֶר חַסְדֵיךָ לַמַּעֲנֵה אֱלֹהִים חַיִּים :

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגַן אֲבֹתֶיךָ :

אַתָּה גִבּוֹר לַעֲוֹלָם אֲדַעֵי כְּתוּבָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

פ"ה מוֹרֵד הַסָּל : סוֹד מוֹשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרֵד הַבְּשָׂם :

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְבַטֵּחַ מֵתִים בְּרַחֲמֵיךָ רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
וּמוֹרֵד אֲסוּרִים וּמְקַדֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁעֵי עַמּוֹ * מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת

וְכִי דוֹמָה לָךְ מְלַךְ מַמְיֵת וּמְבַטֵּחַ וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה :

בש"ס מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲסִים זוֹכֵר וְצוּרֵי לַחַיִּים כְּתוּבִים :

וְגֹאֲזֵן אַתָּה לַהֲחַיּוֹת מֵתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה כְּתוּבָה מֵתִים :

נחלת סוף ומסר : א

נִקְרֵי יִשְׂרָאֵל וְנַעֲרִיצֶךָ בְּנֵעַם שֵׁיחַ סוֹד שְׂרָפִי קְדוֹשׁ הַמִּשְׁלֵשִׁים לָךְ
קְדוּשָׁה בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶיךָ וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר :

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְּתָם
מִשְׁבְּחֵיךָ וְאוֹמְרִים : בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ * וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁה
כְּתוּב לְאָמַר : יְמִלֶךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשָׂדֶה קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יּוֹם וְהַלְלוּךָ סְלָה : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַסָּל הַקְדוּשׁ : (בש"ס הַמְלַךְ הַקְדוּשׁ) :

אַתָּה אֶתְדַּ וְשָׂדֶה אֶתְדַ * וְכִי בַעֲמֻךָ בְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי
אֶתְדַ בְּאַרְצֵךְ * תַּפְאֲרָתְךָ גְּדוּלָה * וְעִמְּרָתְךָ יְשׁוּעָה *
יוֹם מְנוּחָה וְקְדוּשָׁה לְעַמְּךָ נְתַתָּ : אֲבֹתֶיךָ יְגַל * יִצְחָק

וְרַבֵּן * יַעֲקֹב וּבְנָיו יְנַחֵמוּ בּוֹ : מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה
מְנוּחַת אֱמֶת וְאַמוּנָה * מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשְׁקֵט וּבְטָח
מְנוּחַת שְׁלָמָה שְׂאֵתָה רוּצָה בָּהּ * יְכִירוּ בְּנֵיךָ וְיַדְעוּ

כי מאתה היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמה :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדישנו במצותך ותן חלקנו בתורתך שבענו כמובך ושמן נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והגחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבתות קדישה ויגדלו בם כל ישראל מקדשי שמה : ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

רצה יידי אלקינו בעמך ישראל ולחפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל וחפלתם באהבה תמול ברצון ותהי לרצון מקדש עבודת ישראל עמך :

כלל סדר וכו' על מוסד :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע וישקד ויזכר ויכוננו ויפקדוננו ויכרונו אבותינו ויכרונו משיח בודיד עבדך ויכרונו וישלם עיר קדישה ויכרונו כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחם ולרחמים ולחיים טובים ולשלום ביום ^{כלל} סדר ראש הקדוש | ^{סדר} סג המצות | ^{סדר} סג הסבות הנה : וברנו יידי אלהינו בו לטובה ויפקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים : וברכר ישעה וברכמים חיים ויגנו וברם עלינו והושיענו כי אלהי עינינו כי אל מלך העון וכרם אהיה :

ותחזינה עינינו בשבך לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המפדד שכינתו לציון :

^{סדר} מורים אגנו לך שאמה הוא יידי אלקים ואלהי אבותינו אלהי כל ישראל ויזכרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמה גדול ותקדוש על שנתתינו ויפקדוננו ברחמינו ותפקדנו ומאסף עלינו למצות קדש ויטוב אליה לשמור תורה ומצוות רבונה ויאבדו כלבב שלם על שאנו מורים לך ברוך אל הודאות :

מורים אגנו לך שאמה הוא יידי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חינו גגן ישענו אקה הוא לדור ודור ונדה קה תספר תהלתך על חינו המיסורים בנה ועל נשמותינו הסקדות לך גע' נסך שפכ' יום עמנו ועל

מנחה לישבת

ונפלאותיה וטובותיה שפבלעת ערב ובקר וצדקתם הפוכה כי לא יכלו
ברחמיך ותקדשם כי לא יתמו חסדך כי מעולם קיינו לך :

נחטט ועל הבסים :

ועל הבסים ועל הפרקן ועל הנבחרות ועל התשועות ועל הנפלאות
שעשית לאבותינו בנמים החם בזמן הזה :

כימי סתתנו בדינתנו כהן גדול חשמונאי ובניו שישעמדה מלכותנו
הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחפץ רצונך
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבם את דרכם בנה את
דעתם נחמם את נקמתם ספרתם נבונים ביד חלשים ונבים ביד חשמים
וסבאים ביד יהודים וישעים ביד צדיקים ונדים ביד עוסקי תורתך וזה
עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
ופרקן בסיום הזה ואמר בך באו בנה לך ביד ביתה ופנו את יסודך
וסתרו את יסודך ותדליקו נרות בהצרות גדולה וקבעו שמונת ימי
בנה אלו להודות ולתהיל לשמך הגדול :

ועל כלם ותפנה ותרחם ותעשה שמך מלבנו תמיד לעולם נשר :
בית ובתוב לתים טובים קלנו בריהך :

וכלי הכינים יודיה סלה ויהללו שמך הגדול לעולם כי טוב האל
לשוננו ושורקנו סלה האל הטוב : ברוך אתה יהוה הטוב שמך
זה נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך שרבו אבנו גלט בארץ באור פניה כי באור פניה נתת
לנו ידעה אלתינו תורת חיים ואהבת חסד ונדקה וברכה ורחמים וחיים
לשלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל יום ובכל שעה בשלום :

בית ובחסד חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישיבה ונחמה ונצחית טובות נספר ונשב
לשנה אנהו ובראשית בית ישראל לתים טובים ושלום :

ברוך אתה יהוה הברכה את עמו ישראל בשלום :

היירלנצון אבדישי ותגיון לבי לפניה ידעה צדי וגאלי :

אלתי נצור לשוני מרע וישפתי מדבר ברכה ולמקללי גפשי תרחם וגפשי
בגשי לכל תהיה פסח לבי ברחמיך ובחמלתך תרחם גפשי וכל

הדשבים

כח' ישיבים עלי רעה קנהה הפך עצתם וקלבל מ'חשבתם: יהיו כמין לפני
 דום ומלאה יהנה רחה: למען יה' צון ד' ית'ה ד'ו'ש'עה ימ'נה ונ'ג'י: ע'שה
 למען ש'מה ע'שה למען ימ'נה ע'שה למען ותר'נה ע'שה למען ק'ד'ש'ת'ה:
 יהיו לצ'ון א'מ'ר'י ו'ה'ג'יו ל'בי ל'פ'נה יהנה צ'ור ונ'א'ל: ע'שה שלום
 (כס' השלום) ב'מ'ר'ו'יו הוא ע'שה שלום עלינו ועל כל י'ש'ר'אל ו'א'ד'ו א'מ'ן:
 יהי רצ'ון ס'ל'פ'נה יהנה א'ל'ת'י ו'א'ל'ת'י א'ב'ו'ת'י ש'י'ב'נה בית ס'פ'ק'ד'ש ב'ס'ת'ה ב'ק'ס'ט
 ו'ס'ו ס'ל'ק'ט ב'ת'ר'ת'ה:

פ"ב זכרון ביום ט"ז חשוון

צ'ד'ק'ת'ך | כ'ת'ר'י א'ל מ'ש'פ'ט'י ת'הו'ם ר'ב'ה
 א'ר'ם ו'ב'ה'מ'ה ת'ו'ש'ע יה'ה:
 ו'צ'ד'ק'ת'ך א'ל'ה'ים ע'ד מ'רו'ם א'ש'ר ע'ש'ת
 ג'ר'לו'ת א'ל'ה'ים מ'י כ'מו'ך: צ'ד'ק'ת'ך צ'ד'ק'ל ע'ול'ם
 ו'ת'ו'ר'ת'ך א'מ'ת: ק'ד'ש שלם

סדר סעודה שלישית

ח'אמר כ'ס'ד'ר ל'ד'וד ה' ר'זע ו'ט' ו'ל'ין ק'ד'ו'ם כ'ס'ט'ו'ס * ו'ס'ו ל'א'ט'ל ת' כ'ס'ט'ו'ס * ח'צ'ר
 מ'כ'ס'ל' ס'ע'ו'ד'ו'ת *

* מ'ז'מ'ור ל'ד'וד יה'ה ר'עי ל'א א'ח'ס'ר: ב' ב'נ'א'ו'ת ד'ש'א י'ד'ב'י'צ'ני
 ע'ל'י מ'נ'ו'ח'ו'ת י'נ'ה'ל'ני: ג' נ'פ'ש'י י'ש'ו'ב'ב י'נ'ח'ני כ'מ'ע'ג'ל'ר
 צ'ד'ק למען ש'מו: ד' ג'ם כ'ר'א'ל'ך כ'ג'י'א צ'ל'מ'ו'ת ל'א א'י'ר'א ר'ע כ'ר
 א'ת'ה ע'פ'ד'י ש'ב'מ'ך ו'מ'ש'ע'נ'ת'ה ת'מ'ה י'נ'ח'מ'ני: ה' ת'ע'ר'ך ל'פ'ני ו'
 ש'ל'חן נ'ג'ד צ'ד'ר'י ד'ש'נ'ת ב'ש'מ'ן ר'א'ש'י כ'ו'ס'י ר'ו'ה: ו'א'ך | מ'ז'ב ו'ת'ק'ד'
 י'ד'פ'ו'ני כ'ל'י'מי ת'ני ו'ש'ב'ת'י ב'ב'ית יה'ה ל'א'ר'ך י'מ'ים:
 א'ת'ק'ינו ס'ע'ו'ד'ת'א ד'מ'ד'ו'מ'נ'ו'ת'א ש'ג'מ'ת'א ה'ד'ו'ת'א
 ד'מ'ל'כ'א כ'ד'י'ש'א: א'ת'ק'ינו ס'ע'ו'ד'ת'א ד'מ'ל'כ'א
 ד'א ה'וא ס'ע'ו'ד'ת'א ד'ז'ע'יר א'נ'פ'ין ו'ע'ת'י'ק'א כ'ד'י'ש'א ו'ת'מ'ל'
 ת'פ'ח'ו'ן כ'ד'י'ש'ין א'ת'ג'ן ל'ס'ע'ד'א ב'ת'ד'ה:

בי

(*) כס'ט'ו'ס (ג) ס'ט'ו'ס (ד) ס'ט'ו'ס (ה) ס'ט'ו'ס

סדר סעודה שלישית

בני תכלא דקסיפין • לכתויו ניו דזעיר אנפין :
 ו' הון תבא • בתאי ספא • דביה מלכא בגלופין :
 ז' בו לתרא • בתאי נערא • בגו עירין וכל ברפין :
 ח' דו השקא • בתאי שעמא • דביה בעא ולית זעסין :
 ט' ריבו ליי • חוו חילי • דלית דיגין דחקיפין :
 י' בר גסלין • ולא גאלין • נגי בלגין דתצפין :
 יא' תא אומין • עתיק יומין • למצתא עדי יהון סלפין :
 יב' עו דיליה • דנלי ליה • לבשלא בקל קליפין :
 יג' שני לון • בגנקביהון • ויטקרון בגו ביפין :
 יד' רי השקא • קמנתחא • דנדוקא דזעיר אנפין

מסכת אבות

סמך טמר סרקי אטוח סרק אחד בכל שנת שנין פסח לערנח כמנהג ולזמרים לכיז מסכת ס
 ירמל ואחריו מסכת רבי חנינא בן עסקיאל ויש טענין כך כל שנתות סקין :

בְּרֵאשִׁית יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא: שְׁנַאמַר וְעַמּוּדָה
 בְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִפִּי עֵי מַעֲשֵׂה
 יְדֵי לְהַתְפָּאָר :

פרק ראשון

א מַעֲשֵׂה קָבֵל הַתּוֹרָה מִסִּיעֵי וּמִסִּדְרָה לִיהוֹשֻׁעַ וְיְהוֹשֻׁעַ לְזִכְרֵיהֶם יִזְכְּרוּ
 לְגַבְיָאִים וּגְבִיָאִים מְסֻדָּה לְאַנְשֵׁי כְנֶסֶת הַגְּדוּלָה • הֵם
 אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָיוּ מִתְנַגִּים בְּדִין • וְהַעֲמִידוּ תַלְמִידִים
 הַדְּבָה • וְעֵשׂוּ סֵג לַתּוֹרָה : ב' שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מְשֻׁרֵי כְנֶסֶת
 הַגְּדוּלָה הוּא הָיָה אוֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל
 הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים : ג' אֲנָטִיגוֹס אִישׁ סִיכּוּ
 קָבֵל מִשְׁמֵעוֹן הַצַּדִּיק הוּא הָיָה אוֹמֵר אֶל־הַיְהוּ בְּעֲבָדִים
 הַמְשֻׁמְשֵׁן אֶת־הַדָּבָר עַל־מַעַת לְקַבֵּל פָּרַס אֲלֵא הָיוּ בְּעֲבָדִים
 הַמְשֻׁמְשֵׁן אֶת־הַדָּבָר שְׂלֵא עַל־מַעַת לְקַבֵּל פָּרַס וַיְהִי מוֹרָא שְׂמִים
 עֲלֵיהֶם : ד' יוֹסֵי בְּיָדָה אִישׁ צְרִידָה וַיֹּסֵי בְּיָדָה וַיִּזְכְּרוּ אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם
 קָבֵלוּ מֵהֶם יוֹסֵי בְּיָדָה אִישׁ צְרִידָה אוֹמֵר יְהִי בֵיתְךָ בֵּית נַעַד
 לְחַכְמִים וְתִי מִתְאַבֵּק בְּעַפְרֵי רַגְלֵיהֶם וְתִי שׂוֹתֶה בְּצִמָּא אֶת־

דְּבָרֵיהֶם: ה' יוסי בְּיָדְהֶנּוּן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר יְהִי בֵיתְךָ פְּתוּחַ
 לְרוּחָהּ וְיִהְיֶה עֲנַיִים בְּנֵי בֵיתְךָ וְאֵל תִּרְבֶּה שִׁיתָה עִם הָאִשָּׁה
 בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ קַל וְחָמֵר בְּאִשְׁתׁי חִבְרוּ מִבְּאֵן אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל־
 הַמִּרְבֶּה שִׁיתָה עִם הָאִשָּׁה גֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ וּבֹטֵל מִדְּבָרֵי
 תוֹרָה וְסוּפוֹ יִרְשׁ גֵּיהֶנָם: וַיְהוֹשֻׁעַ בְּנִי־פְּרֻחָהּ וְנִמְאֵי הָאֲרֵבֶלִי
 קָבְלוּ מֵהֶם יְהוֹשֻׁעַ בְּנִי־פְּרֻחָהּ אוֹמֵר עֲשֵׂה לָּךְ רַב וְקִנְיָה לָּךְ חֵבֵר
 וְהָיוּ לְךָ אֶת־כָּל־הָאָדָם לְכַף זְכוּת: וְנִמְאֵי הָאֲרֵבֶלִי אוֹמֵר הִרְחֵק
 מִשְׁכַּן רַע וְאֵל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע וְאֵל תִּתְיַאֲשׁ מִן הַפּוֹרְעָנוֹת:
 ה' יְהוּדָה בְּנִי־טַבָּאי וְשִׁמְעוֹן בְּנִי־שִׁמְח קָבְלוּ מֵהֶם יְהוּדָה בְּנִי־טַבָּאי
 אוֹמֵר אֲלֵ־תַעֲשׂ עֲצֻמָּה בְּעוֹרְכֵי הַדַּיָּגִין וּבְשִׁיחֵי בַעֲלֵי הַדִּין
 עוֹמְדִים לְפָנָיִךְ יְהוִי בְּעֵינַיִךְ בְּרָשָׁעִים וּבְשִׁנְפָטִים מִלְּפָנָיִךְ יְהוִי
 בְּעֵינַיִךְ בְּזֹכָאִין בְּשִׁנְקָבֵל עֲלֵיכֶם אֶת־הַדִּין: * שִׁמְעוֹן בְּנִי־שִׁמְח
 אוֹמֵר הָיוּ מִרְבֶּה לְחִקּוֹר אֶת־הַעֲדִים וְהָיוּ זְהִיר בְּדַבְרֶיךָ שְׂמָא
 מִתּוֹכֶם יִלְמְדוּ לְשֹׁקֵר: * שְׁמַעְיָה וְאַבְמִלְיֹון קָבְלוּ מֵהֶם שְׁמַעְיָה
 אוֹמֵר אֲהוּב אֶת־הַמְּלָאכָה וְשִׁנְאָה אֶת־הַרְבָּנוּת וְאֵל תִּתְנוּעַ
 לְרִשְׁוֹת: * אַבְמִלְיֹון אוֹמֵר חֲכָמִים הוֹדְרוּ בְּדַבְרֵיכֶם שְׂמָא תְּהוֹבֵוּ
 חֹבֵת גְּלוּת וְתִגְלוּ לְמַקּוֹם מִים הַרְעִים וְיִשְׁתּוּ הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים
 אַחֲרֵיכֶם וְיָמוּתוּ וְנִמְצָא שֵׁם שְׁמַיִם מִתְחַלֵּל: * הִלֵּל וְשִׁמְאִי
 קָבְלוּ מֵהֶם הִלֵּל אוֹמֵר הָיוּ מִתְלַמְּדֵיךָ שֶׁל אַחֲרָיִךְ אֲהַב שְׁלֹם
 וְרוּחֵךְ שְׁלֹם אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה: * הוּא הָיָה
 אוֹמֵר נִגְדַּ שְׂמָא אֲבָד שְׂמָה וְדָלָא מוֹסִיף יִסּוּף וְדָלָא יִלְיָף קְהֵלָא
 תֵּיב וְדָאֵשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַנָּא חֵלְפָה: * הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם אֵין אֲנִי לִי
 כִּי לִי וּבְשִׁאֲנִי לְעַצְמִי מָה אֲנִי וְאִם לֹא עֲבָשִׁיו אִימְתִּי: * שְׂמַאי
 אוֹמֵר עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קִבֵּעַ אֲמֹר מַעֲטָ וְעֲשֵׂה נְדִיבָה וְהָיוּ מִקְבֵּל
 אֶת־כָּל־הָאָדָם בְּסִבְרָ פְּנִים יְפֹת: * רַבִּין גַּמְלִיאֵל תָּהָה אוֹמֵר
 עֲשֵׂה לָּךְ רַב וְהִסְתַּלַּק מִן הַסִּפֵּק וְאֵל תִּרְבֶּה לְעֲשׂוֹר אִמְרוּת:
 * שִׁמְעוֹן בְּנֵי אוֹמֵר פְּרִימִי גְּדֹלְתִי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מִצָּאתִי
 לְנוֹף מִדֵּב מִשְׁתִּיקָה וְלֹא תִפְרֹדֵשׁ עֵקֶר אֵלָּא הַמַּעֲשֵׂה וְכֹל־דַּבְרֵי־פִתּוּ
 רְבָרִים מֵבִיא תָמָא: * רַבִּין שִׁמְעוֹן בְּנִי־גַמְלִיאֵל אוֹמֵר עַל־שְׂרֵשֶׁת

דברים העולם מן על-הדין ועל-האמת ועל-השלום שנאמר
 אמת ומשפט שלום שפמו בשעריכם :
 רבי יצחק בן עקיבא אומר רצה תקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל
 לפיכך הוציא להם תורה ומצות שנאמר ידעו תפן למצן צדק
 גביל תורה וצדק :

פרק שני

בלישאל יש להם חלק לעולם הבא : שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם
 יירשו ארץ נצד מפעי מעשה ידי להתפאר :
 * רבי אומר איזו היא הרה ישרה שיבור לו האדם כל-שהיא
 התפארת לעשה ותפארת לו מן האדם והיו זהיר במצוה
 מלה בבחמורה שאין אתה ידע מתן שכרן של מצות והיו
 מחשב הפסד מצוה פגגד שכרה * ושכר עברה פגגד הפסדה *
 הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה דע מה-
 למעלה ממך * עין רואה ואין שומעת * וכל-מעשה בספר
 נכתבים : ב רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר *
 יפה תלמוד תורה עם הרה ארין שניעת שניהם משפחת עון
 וכל-התורה שאין עמה מלאכה סופה במלה וגוררת עון וכל-
 העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמם לשם שמים שזכות
 אבותם מסייעתם וצדקתם עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם
 שכר תרבה כאלו עשיתם : י היו זהירין ברשות שאין מקרבין
 לו לאדם אלא לצדק עצמן גראין פאזהבין בשעת הנאתו ואין
 עומדין לו לאדם בשעת דחקו : י הוא הנה אומר עשה רצונו
 ברצונה כדי שיעשה רצונה ברצונו כמל רצונה מפני רצונו כדי
 שיבטל רצון אחרים מפני רצונה * הלל אומר אל תפרוש מן
 הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך ואל תדין את חברך
 עד שתגיע למקומו ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שמוע שמוע
 להשמע * ואל תאמר לך שאמנה אשנה שמא לא תפנה : יהוא
 הנה אומר אין בוד ירא הוא ולא עם הארץ חסיד ולא תבלישן
 למד ולא תתקן מלמד ולא כל-המורה בסחורה מתמים ובמסקם

דברי אלעזר בן עזריה מדרביקים שבבבל דבריו דבריכם : הם אמרו שלשה דברים רבי אליעזר אומר יחי כבוד חברך חביב עליה כשילך ואל תהי גזח לכעוס ושוב יום אחד לפני מיתתך ודעי מתחמם כנגד אורן של חכמים והוי והוי בגחלתן שלא תבזה שנושיתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ורחישתן לחישת שרף וכל דבריהם בגחלי אש : י רבי יהושע אומר עין דרע ויצר דרע ושנאת הבריות מוציאין את האדם מן העולם : י רבי יוסי אומר יחי ממון חברך חביב עליה כשילך והתמן עצמה ללמוד תורה שאינה ירשה לך וכל מעשיה יהיו לשם שמים : י רבי שמעון אומר הוי והוי בקריאת שמע ובתפלה ובשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום שנאמר בייחנן ורחים הוא ארך אפים ורב חסד ונתם על הדעה ואל תהי רשע בפני עצמה : י רבי אלעזר אומר הוי שקוד ללמוד תורה דע מה דשתשיב לאפיקורוס ודע לפני מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך : י רבי מרפון אומר היום קצר והמלאכה מרובה והפועלים עצלים והשכר הרבה ובעל הבית דוחק : י הוא היה אומר לא עליה המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין להכמיל ממנה אם למדת תורה הרבה תתעין לך שכר הרבה ונאמן היא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך ודע שמתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא :

רבי תנאי בן עמיאל אומר רעה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ונצות שנאמר ודעה תפיץ למשן אדני גדיל תורה ונאדי :

פרק שלישי

בלישאל יש להם חלק לעולם הבא : שנאמר ועמך בלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח מפעי מעשה ידי והתפאר :

עקביא בן מהללאל אומר הסתפל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה : דע מאין באת ולאן אתה הולך

אליה וברכתיה: ורבי אלעזר איש ברתותא אומר תנילו משלו
 שאמרתה ושלך שלו וכן בדרך הוא אומר פרימקפה הכל ומקדה
 נתנו לה: רבי יעקב אומר המהלך בדרך ושונה ומפסיק
 ממשנתו ואומר מהנאה אילן זה מהנאה ניר זה מעלה עליו
 הכתוב כאלו מתחוב בנפשו: ח רבי דוסתאי ברבי ינאי משום
 רבי מאיר אומר קלה שובח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו
 הכתוב כאלו מתחוב בנפשו * שנאמר רק השמר לה ושמר
 נפשך מאד פן תשכח את דבריך אשורראו עיניך * יכול
 אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר ופן יסורו מלבך כל
 ימי חייך נא אינו מתחוב בנפשו עד שישב ויסורם מלבו:
 * רבי תניא בן דוסא אומר כל שיראת חמא קודמת להכמתו
 חכמתו מתקומת וכל שהכמתו קודמת ליראת חמא אין חכמתו
 מתקומת: * היא היה אומר כל שמעשיו מרבין מתחמתו חכמתו
 מתקומת * וכל שהכמתו מרבה ממעשיו אין חכמתו מתקומת:
 הוא היה אומר כל שרות הנריות נותה הימנו * רוח המקום
 נותה הימנו * וכל שאין רוח הנריות נותה הימנו אין רוח המקום
 נותה הימנו: רבי דוסא בן הרפינס אומר שנה של שחרית ויין
 של צדדים ושירת הללים ושיבת בתי כנסיות של עמי הארץ
 מוציאין את האדם מן העולם: * רבי אלעזר תמודעי אומר
 המתיל את המקנשים * והמבנה את המועדות * והמלבין פני
 חברו ברבים * והמפר בריתו של אברהם אבינו * והמעלה פנים
 בתורה שלא כהלכה * אף על פי שיש ביד התורה ומעשים
 טובים * אין לו חלק לעולם הבא: * רבי ישמעאל אומר תני
 קל לדאש נותה לתשחורת ותני מקבל את קל האדם בשמחה:
 * רבי יעקב אומר שחוק וקשות ראש מרגילין את האדם לערות:
 מסורת סג לתורה * מעשרות סג לעשר * נדרים סג לפרישות:
 סג לחכמה שתיקה: * היא היה אומר חביב אדם שנברא
 בצלם הבה ותרה נודעת לו שנברא בצלם שנאמר פי בצלם

אלהים

אלהים עשה את האדם חביבין ישראל שנקראו בנים למקום
 חבה יתרה נודעת להם שנקראו בנים למקום שנאמר בנים אתם
 ליהוה אלהיכם : חביבין ישראל שנתן להם כלי חמדה חבה
 יתרה נודעת להם שנתן להם כלי חמדה שנאמר כי לקח טוב
 נתתי לכם תורתי אלהיכם : * הכל צפוי והרשות נתונה
 ובטוב העולם נדון והכל לפי רוב המעשה : * הוא הנה אומר
 הכל נתון בערבון ומצודה פרוסה על כל החיים התנות פתוחה
 והחונגי מקור והפגוס פתוח ונדיר פותחת וכל נרוצה ללות יבא
 וילקח * והנבאין מהזרין מדיר בקריוס ונפרעין מן האדם מדעתו
 ושלא מדעתו * ויש להם עלמה שישמכו והדין דין אמת והכל
 מתקן לסעודת : * רבי אלעזר בן עזריה אומר אם אין תורה אין
 דרך ארץ * אם אין דרך ארץ אין תורה * אם אין חכמה אין
 יראה אם אין יראה אין חכמה * אם אין דעת אין בינה אם אין
 בינה אין דעת * אם אין נחמה אין תורה אם אין תורה אין נחמה :
 הוא הנה אומר כל שחכמתו מרבה ממעשיו למה היא חמה
 לאילן שענפיו מרביין ושרשיו מועטין והרות באת ועזרתו
 והיפכתו על פניו * שנאמר ונהה בערער בערבה ולא יראה כי
 יבא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשוב : אבל כל
 שמעשיו מרביין מחכמתו למה הוא חמה לאילן שענפיו מועטין
 ושרשיו מרביין * שאפילו בלדורות שבעולם באות ונושבות
 בו אין מוזין אותו ממקומו * שנאמר והנה כעין שותף עלמים
 ועליובל ישלח שרשיו ולא יראה בירבא הם והנה עלהו רענן
 ובקשת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי : * רבי אלעזר
 חסמא אומר קנין ופתחו נדה הן תן גופי הלכות * תקיפות
 נמסריאות פרק * ות לחכמה :

רבי תננה בדעמטא אומר רצה ה' * יש ברוך הוא לזכות את ישראל
 לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר ידעה תפי למשן עקש
 גדיל תורה באדיר :

פרקי אבות

פרק רביעי

בְּלִי יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָדָם חֶלֶק לְעוֹלָם הָבָא: שְׁנָאֵמַר וְעַמּוּדָה בְּלָם צְדִיקִים
לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ גְּזֵר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהִתְפָּאֵר:

* בֵּן זֹמָא אָמַר אֵיזוּהוּ חֶכֶם הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם * שְׁנָאֵמַר מִכָּל
מִלְמַדֵי הַשְּׂבָלָתַי כִּי עֲדוּתֶיהָ שִׂיתָח לִי: אֵיזוּהוּ גִבּוֹר הַבּוֹבֵשׁ

אֵת יָצָר שְׁנָאֵמַר מוֹב אֶרֶךְ אַפִּים מִגִּבּוֹר וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֹּבֵד
עִיר: אֵיזוּהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִחָה בְּחֻלְקוֹ שְׁנָאֵמַר יָגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכַל

אֲשֶׁרֶיךָ וּמוֹב לָךְ אֲשֶׁרֶיךָ בְּעוֹלָם תְּהִי וּמוֹב לָךְ לְעוֹלָם הָבָא *
אֵיזוּהוּ מִכְבֵּד הַמְכַבֵּד אֵת הַבְּרִיּוֹת שְׁנָאֵמַר כִּי־מְכַבְּדֵי אֲכַבֵּד

וּבְנֵי יִמְלֹדוּ: בֵּן עוֹאֵי אָמַר הוּי רִיחַ לְמִצְוֹת קִלְחָה וּבִרְחָה מִן הַעֲבֵרָה
שְׂמִימֹנֶת גּוֹרֶרֶת מִצְוֹת וְעֵבֶרֶת גּוֹרֶרֶת עֵבֶרֶת * שְׂשֹׁכֵר מִצְוֹת מִצְוֹת

וְשֹׁכֵר עֵבֶרֶת עֵבֶרֶת: הַ הוּא תִּיהָ אָמַר אֵל תִּהְיֶה בּוֹ לְכָל אָדָם
זֶאֱל תִּהְיֶה מִפְּלִיעַ לְכָל דָּבָר שְׂאִין לָךְ אָדָם שְׂאִין לוֹ שְׂעָה וְאִין לָךְ

דָּבָר שְׂאִין לוֹ מִקּוֹם: י רַבִּי לְוִיטָם אִישׁ יִבְנֶה אָמַר מְאֹד מְאֹד
דְּהוּי שְׂפַל רִחַח שְׂתִמְקוֹת אֲנֹשׁ רַמְסָה: רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקְיָה אָמַר

כָּל הַמְחַלְלֵל שֵׁם שְׁמַיִם בְּפִתְרוֹ נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בְּגִלְדֵי אֶחָד שׁוֹנֵג
וְאֶחָד מוֹיֵד בְּחֻלּוֹל הַשֵּׁם: ה רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל בֶּר רַבִּי יוֹסִי אָמַר

הַלּוֹמֵד תּוֹרָה עַל מְנַת לְלַמֵּד מִסְפִּיקוֹן בְּיָדוֹ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד וְהַלּוֹמֵד
עַל מְנַת לַעֲשׂוֹת מִסְפִּיקוֹן בְּיָדוֹ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת:

רַבִּי צְדוֹק אָמַר אֵל תִּפְרֹשׁ מִן הַצְּבוֹר וְאֵל תִּעַשׂ עֲצֻמָּה בְּעוֹרְכֵי
תְּרִינִין וְאֵל תִּעַשֶׂה עֲטֵרָה לְהִתְגַּדֵּל בָּהּ וְלֹא כְרִדוּם לְהִתְקַדֵּשׁ בָּהּ

וְכֵךְ תִּהְיֶה תִּלְלֵל אָמַר וְהָאֲשֶׁתִּמְשׁ בְּתִנְאָתָהּ חֶלְפָה הִיא לְמִדָּתָה כָּל־הַתְּהַנֵּה
מִדְּבַרֵי תוֹרָה נִמְלֵל תִּיּוֹ מִן הָעוֹלָם: י רַבִּי יוֹסִי אָמַר כָּל הַמְכַבֵּד

אֵת הַתּוֹרָה גּוֹפּוֹ מְכַבֵּד עַל הַבְּרִיּוֹת וְכָל הַמְחַלְלֵל אֵת הַתּוֹרָה גּוֹפּוֹ
מְחַלְלֵל עַל הַבְּרִיּוֹת: י רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵי אָמַר הַחֹשֶׁךְ עֲצֻמוֹ מִן

תִּיּוֹן פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ אֵיבָה וְגַל וְשִׁבּוּעַת שְׂוֹא וְהַגֵּם לְבוֹ בְּהִרְאָה
שׁוֹמֵט רֶשַׁע וְגַם רִחַח: ה הוּא תִּיהָ אָמַר אֵל תִּהְיֶה דָן יְחִידֵי שְׂאִין

דָּן יְחִידֵי אֵלָא אֶחָד וְאֵל תֹּאמַר קְבִילוּ דַעְתֵי שְׂחָן רֶשְׁאִין וְלֹא
אֶתָּה: * רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר כָּל הַמְכַבֵּם אֵת הַתּוֹרָה מַעֲנֵי סוֹפֵי

לְקִימָה

(א) מסכת קט טז (ב) מסכת טז טז (ג) מסכת קט טז (ד) מסכת קט טז (ה) מסכת קט טז

לדיו כתובה על גיר מחוק : רבי יוחי בר יהודה איש קפר הפבלי
 אומר הלומד תורה מן הקמנים למה הוא דומה לאוכל ענבים
 קהות ושורתין מנתו והלומד תורה מן הזקנים למה הוא דומה
 לאוכל ענבים בשולות ושורתין יין ישן : רבי מאיר אומר אל
 תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו יש קנקן חדש מלא ישן
 וישן שאפילו חדש אין בו : סא רבי אלעזר הקפר אומר הקנאה
 והקנאה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם : כה הוא היה
 אומר תלמידים למות והמתים לחיות (כ"ה להחיות) והחיים לדון
 לידע ולהודיע ולהודיע שהוא אל הוא היוצר הוא הבורא הוא
 המבין הוא הדיון הוא העד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוך
 הוא שאין לפניו לא עולה ולא שכיחה ולא משוא פנים ולא מקנה
 שחד * ודע שחבל לפי החשבון ואל יבטיחה ויצרף ששהשאל
 בית מנוס לך שעל כרחק אמה נוצר ועל כרחק אמה נולד ועל
 כרחק אמה חי ועל כרחק אמה מת * ועל כרחק אמה עתיד
 להגן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא :
 רבי הגהה בועקשא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לצבות את ישראל
 לפיקה הרבה להם תורה ומצות שנאמר יהיה תפוז למצן צדק
 וגדיל תורה ויאדיר :

פרק חמישי

בלישראל יש להם חלק לעולם הבא : שנאמר ועמך בלם צדיקים לעולם
 יירשו ארץ נצר משעי מעשה ידי להתפאר :

* בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר והלא
 במאמר אחד יכול להבראות אלא להפרע מן
 הרשעים שמאבדין את העולם שנברא בעשרה מאמרות ולמן
 שר מזב לצדיקים שממנין את העולם שנברא בעשרה
 מאמרות : בעשרה דורות מאדם ועד נח להודיע בפה ארץ אפים
 לפניו שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את
 מי המבול : עשרה דורות מנח ועד אברהם להודיע בפה ארץ
 אפים לפניו שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שפא אברהם

אָבִינוּ וְקָבַל שִׁכְרַ בְּלָם : י עֲשֶׂה נְסִיחוֹת נְתִיבָה אַבְרָהָם אָבִינוּ
 וְעָמַד בְּכֻלָּם לְהוֹדִיעַ כְּמָה חֲבָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ : י עֲשֶׂה
 נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְוִים וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם : עֲשֶׂה מִבֹּת
 הַיָּבֵיט הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִים וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם :
 עֲשֶׂה נְסִיחוֹת נְסִי אֲבוֹתֵינוּ אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִדְבַר
 שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּנְסוּ אוֹתִי זֶה עֲשֶׂה פְעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי : ה עֲשֶׂה
 נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ לֹא הִפִּילָה אִשָּׁה מִרֵּית
 בְּשׂוֹר הַקְּדוֹשׁ וְלֹא הִסְרִית בְּשׂוֹר הַקְּדוֹשׁ מֵעוֹלָם וְלֹא נִרְאָה זָבוּב
 בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים וְלֹא אָרַע קְרִי לְכַהֵן גְּדוֹל בַּיּוֹם הַכֹּהֲנִים וְלֹא
 כָּפוּ הַנְּשָׁמִים אִשׁ שֶׁל עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה וְלֹא נִצְתָה הָרוּחַ אֵת עַמּוּד
 הָעֶשֶׂן וְלֹא נִמְצָא פְסוּל בְּעָמַד וּבִשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים עוֹמְדִים
 צְפוּפִים וּמְשִׁתְּחוּיִם רְחוּסִים וְלֹא הוֹיָק נֶחֱשׁ וְעָרָב בִּירוּשָׁלַיִם וְלֹא
 אָמַר אָדָם לְחִבְרוֹ צַד לִי הַמָּקוֹם שְׂאֵלֶיךָ בִּירוּשָׁלַיִם : י עֲשֶׂה
 דְּבָרִים נִבְרָאוּ בְּעָרֵב שֶׁבֵּת בֵּין הַשְּׁמֵשׁוֹת וְאֵלּוּ הֵן פִּי הָאָרֶץ פִּי
 הַבָּאָר פִּי הָאֵתוֹן הַקֶּשֶׁת וְהַזֶּן וְהַמַּטָּה וְהַשְּׂמִיר הַכֶּתֵב וְהַמִּכְתָּב
 וְהַלְחוֹת וַיֵּשׁ אוֹמְרִים אַף קִבְרוּ שֶׁל מִשְׁהַרְבֵּינוּ וְאֵלּוּ שֶׁל אַבְרָהָם
 אָבִינוּ וַיֵּשׁ אוֹמְרִים אַף הַמְזִיקוֹן וְאַף צִבְתָּ בְּצִבְתָּ עֲשִׂיהָ :
 י שְׁבַע דְּבָרִים בְּגֻלָּם וְשְׁבַע בְּחֻכָּם חֻכָּם אֵינוּ מְדַבֵּר לְפָנַי מִי
 שֶׁגְּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻכָּמָה וּבְמִנְיָן וְאֵינוּ נִכְנָס לְתוֹךְ דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ וְאֵינוּ
 נִבְחַל לְהִשְׁיֵב שׂוֹאֵל בְּעֵגוֹן וּמִשִּׁיב בְּהִלָּכָה וְאוֹמֵר עַל רֵאשׁוֹן
 רֵאשׁוֹן וְעַל אֲתֵרוֹן אֲתֵרוֹן וְעַל מַה־שְּׁלֹא שָׁמַע אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי
 וּמִזְדָּה עַל הָאֵמֶת וְהַלּוֹפִיתֶהּ בְּגֻלָּם : ה שְׁבַע מִיָּגִי פוֹדְעֵנוֹת בְּאֵין
 לְעוֹלָם עַל שְׁבַע נּוֹפֵי עֲבָרָה מִקְצָתָן מֵעֲשָׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינֶן
 מֵעֲשָׂרִין רַעֲב שֶׁל מְהוּמָה בָּא מִקְצָתָן רַעֲבִים וּמִקְצָתָן שְׂבַעִים
 גְּמָדוֹ שְׁלֹא לְעֲשׂוֹר רַעֲב שֶׁל בְּצֻרָתָ בָּא וְשְׁלֹא לְפֹשֵׁר אֵת הַחֶלֶה
 רַעֲב שֶׁל בְּלִיָּה בָּא : הִכָּר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה
 שְׁלֹא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית תְּרִיב בָּאָה לְעוֹלָם
 עַל עֲגוּי הַדִּין וְעַל עֲוֹת הַדִּין וְעַל הַמְּזוּרִים בְּתוֹרָה שְׁלֹא כִּהְלָכָה :
 • תִּיהָ רַעֲבָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׂבִיעֵת שְׂוֹא וְעַל חֲלוּל הַשֵּׁם גְּלוּת

בא לעולם על עובדי אלהים ועל גלוי עריות ועל שפיכות
 דמים ועל שממת הארץ: בארבעה פרקים הדבר מתרבה
 בריעות ובשביעית ובמוצאי שביעית ובמוצאי התג שבכל
 שנה ושנה בריעות מפני מעשר עני שבשלישית בשביעית
 מפני מעשר עני שבששית * במוצאי שביעית מפני פרות
 שביעית * במוצאי התג שבכל שנה ושנה מפני גזל מתנות
 עניים: ארבע מדות באדם האומר שלי שלך ושלה שלי עם
 הארץ שלי שלי ושלה שלך זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת
 סדום * שלי שלך ושלה חסיד * שלך שלי ושלי שלי רשע:
 ארבע מדות ברעות גזל לכעוס ונזח לרצות יצא הפסדו
 בשכרו * קשה לכעוס וקשה לרצות יצא הפסדו * קשה
 לכעוס ונזח לרצות חסיד * נזח לכעוס וקשה לרצות רשע:
 יב ארבע מדות בתלמידים מדר לשמוע ומדר לאבד יצא שכרו
 בהפסדו * קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו * מדר
 לשמוע וקשה לאבד זה חלק טוב קשה לשמוע ומדר לאבד זה
 חלק רע: י ארבע מדות בנותני צדקה הרוצה שיתן ולא יתנו
 אהרים עינו רעה בשל אהרים יתנו אהרים והוא לא יתן עינו
 רעה בשלו * יתן ויתנו אהרים חסיד * לא יתן ולא יתנו אהרים
 רשע: יד ארבע מדות בהולכי בית המדרש הולך ואינו עשה
 שכר הליכה בידו * עשה ואינו הולך שכר מעשה בידו * הולך
 ועשה חסיד * לא הולך ולא עשה רשע: יו ארבע מדות ביושבים
 לפני חכמים ספוג ומטפה משמרת ונפה: ספוג שהוא ספוג את
 הכל ומטפה שמכניס בו ומוציא בו משמרת שמוציאה את
 היין וקולטת את השמרים ונפה שמוציאה את החמץ וקולטת
 את חסות: יז כל אהבה שהיא תלויה בדבר בטל דבר בטלה
 אהבה ושאינה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם * איזו היא אהבה
 שהיא תלויה בדבר זו אהבת אמן ותמר ושאינה תלויה בדבר
 זו אהבת דויד ויהונתן: יח כל מחלקת שהיא לשם שמם סופה
 להתכנס ושאינה לשם שמם אין סופה להתקיים איזו היא

מחלקת שהיא לשם שמים זו מחלקת הלל ושמואל ושאינה לשם
 שמים זו מחלקת קנה וכל עדתו: יי כל המוכה את הרבים
 אין חמא בלא על ידו * וכל המחטיא את הרבים אין מספקין
 בידו לעשות תשובה * משה זכה וזכה את הרבים * זכות הרבים
 תלוי בו שנאמר צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל * ירבעם
 בן נבט חמא והחטיא את הרבים חמא הרבים תלוי בו שנאמר
 על החטאות ירבעם אשר חמא ואשר החטיא את ישראל:
 יש כל מי שיש בו שלשה דברים הללו הוא מתלמדיו של
 אברהם אבינו ושלשה דברים אחרים הוא מתלמדיו של
 הרשע * תלמידיו של אברהם אבינו עין מוכה ורוח נמוכה ונפש
 שפלה * תלמידיו של בלעם הרשע עין רעה ורוח גבוהה ונפש
 רחבה: מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם
 הרשע * תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה ונהלין
 העולם הבא * שנאמר להנחיל ארבי ויש ואצרותיהם אמלא:
 אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר
 שחת * שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים
 ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בה: כ יהודה בן תימא
 אומר הוי עז בנמר וקר בנשר רץ בצי ובבור פארי לעשות
 רצון אביה שבשמים: הוא היה אומר עז פנים לגיהנם ובזשת
 פנים לגן עדן: יהו רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 שיפנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: בא בן
 בג אומר חפך בה וחפך בה דכלא בה ובה תחוי וסיב ובלה
 בה ומנה לא תזע שאין לך מדה מוכה הימנה: בן הא הא
 אומר לפום צערא אנרא: כג הוא היה אומר בן חמש שנים
 למקרא בן עשר שנים למשנה * בן שלש עשרה למצות בן חמש
 עשרה לגמרא בן שבעה עשרה לחפה * בן עשרים לרדוף * בן
 שלשים לקח בן ארבעים לבניה * בן חמשים לעצה בן ששים
 לזניה * בן שבעים לשיבה * בן שמונים לגבורה בן תשעים

לשה

שנאמר ואתה אנוש בערפי אלופי ומידעו : והלא דברים קל
 חזרו ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאותיות קל אלא שני
 דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו הלמוד מתברר פרק אחד
 או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת
 על אחת כמה וכמה שצריך לנהג בו כבוד ואין כבוד אלא
 תורה : שנאמר כבוד חכמים ינהלו ותמימים ינהלו טוב : ואין
 טוב אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורתני אל
 תעזבו : י כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים
 במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה ובתורה אהה
 עמל אם אתה עשה בן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה
 וטוב לך לעולם הבא : ה אל תבקש גדלה לעצמך ואל תחמוד
 כבוד יותר מלמודך עשה ואל תתאוה לשלחנם של מלכים
 ששלחנה גדול משלחנם וכתרך גדול מכתרם ונאמן הוא בעל
 מלאכתו שישלם לך שכר פעלתך : ו גדולה תורה יותר מן
 הכהונה ומן המלוכות שהמלוכות נקנית בשלשים מעלות והכהונה
 בעשרים וארבע והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים ואלו
 הן בתלמוד בשמיעת האזן בעריכת שפתים בבינת הלב באימה
 ביראה בענוה בשמחה במדרה בשמוש חכמים בדבוק חברים
 בפפול בתלמידים בישוב במקרא במשנה במעוט סחורה
 במעוט דרך ארץ במעוט תענוג במעוט שנה במעוט שיחה
 במעוט שחוק בארך אפים בלב טוב באמונת רבמים בקבלת
 היסורין המכיר את מקומו והשמת בחלקו והעשה סג לדבריו
 ואינו מתחזק טובה לעצמו אהוב אהב את הפקום אהב את
 הנריות אהב את הצדקות אהב את המילרים אהב את
 התוכחות ומתרחק מן הכבוד ולא מגים לבו בתלמוד ואינו
 שמח בחוראה נושא בעול עם חברו ומכריעו לכה זכות ומעמיד
 על האמת ומעמידו על השלום ומתישב לבו בתלמוד שואל
 ומשיב שומע ומוסיף הלומד על מנת ללמד והלומד על מנת
 לעשות הפתקים את רבו ותמכון את שמועתו והלומד דבר

בשם

האבות פרק שש

ומדגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד * שנאמר בדתה לך
 תנחה אתך בשכבך תשמור עליך והקוצות היא תשיחה :
 בדתה לך תנחה אתך בעולם הזה בשכבך תשמור עליך
 במקור והקוצות היא תשיחה לעולם הבא * ואומר לי תפקד עלי
 תהב נאם יהוה צבאות : יחמשה קננים קנה הקדוש ברוך הוא
 בעולמו ואלו הן תורה קנן אחד שמים וארץ קנן אחד אברהם
 קנן אחד ישראל קנן אחד בית המקדש קנן אחד : תורה
 מנן דכתיב יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז : שמים
 וארץ מנן דכתיב ביה אומר יהוה השמים פסאי והארץ הים
 נגלי איוה בית אשר תבנו לי ואיוה מקום מגותתי : ואומר מה
 רבו מעשיך יהוה בלם ברחמיה עשית מלאה הארץ קננה :
 אברהם מנן דכתיב ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון
 קונה שמים וארץ : ישראל מנן דכתיב עדיעבר עמך יהוה עד
 יעבר עם זו קננית : ואומר לקדושים אשר בארץ תמה ואדירי
 כל הפצירבם : בית המקדש מנן דכתיב מכון לשבתך בעלת
 יהוה מקדש אדני פוננו ידך : ואומר ויביאם אל גבול קדשו הר
 זה קנתה ימינו : יא כל מה שפרא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא
 בראו אלא לכבודו * שנאמר כל הנכרא בשמי ולקבודי בראתיו
 צרתיו אף עשיתיו : ואומר יהוה וימלך לעלם ועד :
 רפי הנגיה בן עקשא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לנבות את ישראל
 לפיכה הרבה להם תורה ומצות שנאמר יהוה תפץ למען עדת
 גדול תורה ויאדיר :

סדר הברלה

כספת נרכת ורל מני כמיום נרץ להחו הסום כמחלל והנכמים נמיט וכספת כרכת כרל חלורי
 סלם נרץ להחו הסום נמיט * וחל'כ יביט כמלניס * ויחור ורלחו הסום נמיט כנרכת הנדלס :

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד בי עוי וזמרת יה
 יהוה ויהי לי לישועה : וישאבתם מים בששון

א) מנני ו ככ. ב) תני כ. ג) מנני ח ככ. ד) יבטיס ו א. ה) מלניס קד כד. ו) כוללס די ש. ז) מנני
 ח. ח) מלניס קד כד. ט) מנני ו א. י) מלניס סת כד. יא) יבטיס סת כד. יב) מנני ו א. יג) יבטיס סת
 כד. יד) מלניס קד כד. טו) מלניס סת כד. טז) מלניס ו א.

ממעניי הישועה: ליהודה הישועה על עמך ברכתך
 סלה: יהודה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
 יהודה צבאות אשרי אדם בטח בך: יהודה הישועה
 המלך יעגנו ביום קראנו: ליהודים היתה אורה ושמחה
 וששון ויקר: בן תהיה לנו: בום ישועות אשה ובשם
 יהודה אקרא:

כבר סגן ברוך אתה יהודה אלהינו מלך העולם בורא פרי הזמן:
 ברוך אתה יהודה אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:
 נברכת צורא מאורי הלם יניע גד' נכרנו וכמה יסיו כפוס כל הכלול ולא יראה הכלול:
 ברוך אתה יהודה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
 ברוך אתה יהודה אלהינו מלך העולם המבדיל בין
 קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים
 בין יום השביעי לששת ימי המעשה: ברוך אתה
 יהודה המבדיל בין קדש לחול:

אחר הכללה לומר ויתן לך:

ויתן לך האלהים מפל השמים ומשמני הארץ ורב
 דגן ותירש: יעבדך עמים וישתחו לך לאמים
 יהוה גביר לאחיה וישתחו לך בני אמה ארביך ארור
 ומברכה ברוך: ואל שדי יברך אתה ויפרך וירבה
 והיית לקהל עמים: ויתן לך את גרבת אברך לך
 ולזרעך אתה לרשתך את ארץ מגרך אשר נתן
 אלהים לאברך: מאל אביך ויעזרך ואת שדי
 ויברך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת

ברכה

א) הכלול ג פ . ב) כל שום . ג) כל שום . ד) כל שום . ה) כל שום . ו) כל שום . ז) כל שום . ח) כל שום . ט) כל שום . י) כל שום . יא) כל שום . יב) כל שום . יג) כל שום . יד) כל שום . יה) כל שום . יז) כל שום . יח) כל שום . יט) כל שום . כ) כל שום . כא) כל שום . כב) כל שום . כג) כל שום . כד) כל שום . כה) כל שום . כו) כל שום . כז) כל שום . כח) כל שום . כט) כל שום . ל) כל שום . לא) כל שום . לב) כל שום .

בְּרַכַּת שְׂדֵיִם וְרַחֵם : בְּרַכַּת אָבִיךָ וְגִבּוֹרֵי עַל-בְּרַכַּת
 הַזֵּרֵי עַד-תְּאֹנֹת גְּבַעַת עוֹלָם תַּחֲיִינָן לְרֹאשׁ יוֹסֵף
 אֶלְקָדֵק גִּזִּיר אֲחִיו : וְאֶהְיֶה וּבִרְכָה וְהִרְבֵּה וּבִרְכָה
 פְּרִי-בִמְנוּהַ וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ דְּגִנֶּה וְתִירְשָׁה וְיִצְחָקְךָ שְׁנֵי
 אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרֶת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ : בְּרוּךְ תִּהְיֶה מְכַלְהֵעָמִים לֹא-
 יִדְעָה כִּי עָקַר וְעַקְרָה וּבְבִהֶמְתָּהּ : וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּנּוּ
 כָּל-הָלֵל וְכָל-מְדוּוֹ מִצְרָיִם הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ לֹא
 יִשְׁמָעֶם כִּי וּנְתַתֶּם בְּכֹל-שְׁנֵינֶיךָ :

הַמְלֵאךְ הַגָּאֹל אֶתִּי מִכְּלִדְעַי וּבְרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקְרָא בְּתֵם
 שְׁמוֹ וְשֵׁם אָבִתִּי אֲכַרְדֵּם וְיִצְחָק וְיִדְעוּ לְרֹב בְּקִרְבֵּי
 הָאָרֶץ : יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תְּרַבֵּה אֶתְכֶם וְהַנְּכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם לְרֹב : יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֵלֶיךָ
 פְּעָמִים וּבִרְכֶה אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר דָּבַר לְכֶם :

בְּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה : בְּרוּךְ טַנְאָה
 וּמִשְׁאֲרֵתֶיךָ : בְּרוּךְ פְּרִי-בִמְנוּהַ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ
 וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ שְׁנֵי אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרֹת צֹאנֶךָ : בְּרוּךְ
 אַתָּה בְּבֵאֵה וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֹאֲתֶיךָ : יְצוּ יְהוָה אַתָּה אֶת-
 הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יְדֶךָ וּבִרְכָה בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : יִפְתַּח יְהוָה אֶת-
 אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִטַּר-אַרְבָּה בְּעֵת
 הַלְבָּנָה אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יְדֶךָ וְהַלְלוּיֹת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה
 לֹא תִלְוֶה : כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּרְכָה בְּאֲשֶׁר דָּבַר-לְךָ
 וְהַעֲבַמְתָּ

(א) בְּרַכַּת שְׂדֵיִם (ב) וְרַחֵם (ג) וְגִבּוֹרֵי (ד) אֲבִיךָ (ה) וְהִרְבֵּה (ו) וּבִרְכָה (ז) וְהִרְבֵּה (ח) וְיִצְחָקְךָ (ט) שְׁנֵי
 (י) אֶלְפִיךָ (יא) וְעִשְׂתֵּרֶת (יב) צֹאנֶךָ (יג) עַל הָאֲדָמָה (יד) אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע (טו) לְאַבְרָהָם (טז) לֵאמֹר לְךָ (יז) בְּרוּךְ
 (יח) תִּהְיֶה (יט) מְכַלְהֵעָמִים (כ) לֹא-יִדְעָה (כא) כִּי עָקַר (כב) וְעַקְרָה (כג) וּבְבִהֶמְתָּהּ (כד) וְהִסִּיר (כה) יְהוָה (כו) מִמֶּנּוּ (כז) כָּל-הָלֵל (כח) וְכָל-מְדוּוֹ (כט) מִצְרָיִם (ל) הַרְעִים (לא) אֲשֶׁר (לב) יִדְעֶתָ (לג) לֹא (לד) יִשְׁמָעֶם (לה) כִּי (לו) וּנְתַתֶּם (לז) בְּכֹל-שְׁנֵינֶיךָ (לח) :

למוצאי שבת

והעבמת נזים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בנזים
 רבים וכה לא ימשלו: אשריה ישראל מי כמוה עם
 נושע ביהוה מגן עזרה ואשר-תרב באותה ויבחושו
 איבקה לה ואתה על-במותימו תדרה :

ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא-תבשו
 ולא-תכלמו עד-עולמי עד: ואכלתם אכול

ושבוע והללתם את-שם יהוה אלהיכם אשר-עשה
 עמכם להפריא ולא-יבשו עמי לעולם: וידעתם כי

בקרוב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא-
 יבשו עמי לעולם: כירבשמתה תצאו ובשלו

היבלון התרים והנבעות יפצחו לפניכם רנה וכל-
 עצי השדה ומחארבף: הנה אל ישועתי אבטח ולא

אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה:
 ושאבתם-מים בששון מפעוני הישועה: ואמרתם

ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו הזכירו כי גשגב שמו: זמרו יהוה כי גאות

עשה מונעת זאת בכל-הארץ: צהלי ורני ישבת
 ציון כירגול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום

ההוא הנה אלהינו זה קנינו לו וישענו זה יהוה קנינו
 לו נגילה ונשמחה בישועתו:

בורא נייב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו
 ורחל לבשה את-עמשי ראש תעלי ישים לה דויד ועמך בן-ישי
 שלום ושלום לה ושלום לעזרה כי עזרה אלתה וימבלם דויד

ורגם
 (א) וימבלם (ב) וימבלם (ג) וימבלם (ד) וימבלם (ה) וימבלם (ו) וימבלם (ז) וימבלם (ח) וימבלם (ט) וימבלם (י) וימבלם (יא) וימבלם (יב) וימבלם (יג) וימבלם (יד) וימבלם (טו) וימבלם (טז) וימבלם (יז) וימבלם (יח) וימבלם (יט) וימבלם (כ)

למוצאי שבת

ויהינם בראשי הגדוד : ואמרתם פה לחי ואמה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום : יהיה עז עמו יתן יהוה ויברך את עמו בשלום :

קידוש לבנה

עמי הקלה אין לקדש בלבנה עד אחר ז' ימים למולד . ויש לקדש בלבנה צננים חסנים ונאים וקודם הנכונה יאמר :

ה' הַלְלוּהָ | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים :
ב הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ : ג הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וְיָרַח הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי־אֹר : ד הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַיָּמִים אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם : ה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִדִּיק וְנִבְרָא : ו וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵי־יָמֵן וְלֹא יַעֲבוֹר :
יאשר תלוי ויניס בלבנה פ"א קודם הנכונה וכשתחיל לברך לא יראה נס כלל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הַעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ
בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל־
צְבָאָם חַק וְזִמְן נָתַן לָהֶם
שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת־תְּפִקּוּדָם : שְׁשִׁים
וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם
פוֹעֵל אֶמֶת שֶׁבְּעֵלְתוֹ אֶמֶת
וְלִבְנֵה אֶמֶר שְׁתַּחֲוֶה־שִׁיעֲמַרְת

הפארת

משגיח מן החלונות מציץ מן התרפים :

א שיר למעלות אשא עיני אל־הקרים מאן יבא עזרי :
 ב עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ : ג אל־יתן
 למוט הנלקה אל־יגום שמרה : ד הנה לא־יגום ולא יישן שומר
 ישראל : ה יהוה שמרה יהוה צלה עליך ימינה : ו יזם השמש
 לא־יכבה ורח בלילה : ז יהוה ישמרה מפלדע ישמר את־
 גפשה : ח יהוה ישמר־צאתה ובאה מעתה ועד־עולם :

א הַלְלוּהָ | הַלְלוּ־אל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עִזוֹ :
 ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ :
 ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹל וְכִנּוֹר : ד הַלְלוּהוּ
 בְּתֹף וּמְחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי : ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־
 שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְחַלֵּל
 יְהוָה הַלְלוּהָ :

תִּנְאֵן דָּבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵלִי אֱלֹמֵי
 לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹא
 לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים
 פְּעַם אַחַת בְּחֹדֶשׁ דַּיִם • אָמַר
 אֲבִי הַלְכָךְ נִימְרִינְהוּ מְעוֹמְדִי :
 מִי זֹאת עוֹלָה מִן־הַמֶּדְבָּר

מִתְרַפֶּקֶת עַל הַדּוֹדָה: וַיְהִי רָצוֹן
מִלְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי לְמַלְאֹת פְּגִימַת הַלְבָנָה:
וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם מְעוֹטָי וַיְהִי
אוֹר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה כְּאוֹר
שְׁבַעַת יָמֵי בִּרְאשִׁית כְּמוֹ
שֶׁהִיְתָה קֶדֶם מְעוֹטָה • שְׁנֵאמַר
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת
הַגְּדֹלִים • וַיִּתְּקֵם בָּנוּ מִקְרָא
שְׁכַתוֹב וּבִקְשׁוּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דְּוִיד מֶלֶכְכֶם אָמֵן:

א' לְמַנְצַח בְּגִיבוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: ב' אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנו יְאֵר פְּנֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה: ג' לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָבָה בְּכַלְנוּיִם יִשׁוּעַתְךָ:
ד' יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם: ה' יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאִפְסִים
כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאִפְסִים | בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סֵלָה: ו' יוֹדוּךָ
עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם: ז' אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה וַיְבָרְכֵנו
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: ח' יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפָסֵי־אֶרֶץ:

עלנו • ק"י • ויסגר חולי סליח קטן :

ברכת המזון

ולאחר מים אחרונים יאמר מסוף זה :

בְּדַבַּר אֱלֹהֵינוּ הַשְּׁלֵחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה :

אם מברכין בזמן אומר המברך

הב לָן וְגַבְרִיָּהּ :

(אם בליל רבותי כיר וועלן בענטשין) :

וּטְוִין כַּמְטוֹבִין יְדֵי יֵשׁם יְהוָה מִבְּרַךְ מַעֲמָה וְעַד עוֹלָם :

(המברך אומר ברשות סגן ורבתי) נְבָרַךְ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו :

וּטְוִין כַּמְטוֹבִין בְּרוּךְ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוֹבוּ הֵינּוּ :

וְיֵי טַל אֶלֶל טַחֵס טוֹנֵה בְּרוּךְ וּמִבְּרַךְ שְׂמוֹ הַמִּיד לְעוֹלָם וְעַד :

וְאִם כֹּס עֲבָרָה אֲחֵר הַמִּיד נְבָרַךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו :

וּטְוִין כַּמְטוֹבִין בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוֹבוּ הֵינּוּ :

וְיֵי טַל אֶלֶל טוֹנֵה בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ וּמִבְּרַךְ שְׂמוֹ הַמִּיד לְעוֹלָם וְעַד

כַּסֵּעֵת טוֹלִין אֲחֵר הַמִּיד

נְבָרַךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂהַשְׂמִיחָה בְּמַעֲוֵנוּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו •

וּטְוִין

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂהַשְׂמִיחָה בְּמַעֲוֵנוּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוֹבוּ הֵינּוּ •

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הוֹן אֶת-

הָעוֹלָם כֹּל בְּטוֹבוֹ בְּהֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא-

נוֹתֵן לֶחֶם לְכֹל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : וּבְטוֹבוֹ

הַגָּדוֹל עֲמָנוּ הַמִּיד לֹא-חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹרֵלְנוּ מִזֶּוֹן

לְעוֹלָם וְעַד : בְּעֵבֹר שְׂמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא אֵל וְזֶן

וּמִפְרָגִים לְכֹל וּמִטֵּיב לְכֹל וּמִכִּין מִזֶּוֹן לְכֹל-בְּרִיּוֹתָיו

אֲשֶׁר בָּרָא בְּאִמּוֹר פֹּתַח אֶת-יְדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל-הוֹ

רְצוֹן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הוֹן אֶת-הַכֹּל :

גְּדוּדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִתְחַלַּת לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ הַמִּידָה טוֹבָה

וּרְחֵבָה וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים וְעַל-בְּרִיתְךָ שֶׁחִתַּמְתָּ בְּבָשָׂרְנוּ וְעַל

הַתְּרִיבָה שֶׁלַּמִּידָתְנוּ וְעַל הַתְּקוּף שֶׁהוֹצַעְתָּנוּ וְעַל הַיָּמִים הַזֶּן וְחֶסֶד

שֶׁהוֹנְרָנוּ

ברכת המזון

יְהוָה מְשִׁיחָהּ וְעַל־הַבֵּית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָלֵינוּ : אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ רַעְנָנוּ (בשבת רַעְנָנוּ) זִוְנָנוּ פְּרִנָּסָנוּ
וּכְלָלָנוּ וְהִרְוִיחָנוּ וְתִרְוַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
מִכָּרֶ־צְרוּתֵינוּ : וְנָא אֶל־תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ . לֹא
לְיָדֵי מַתַּנֵּת בְּשׂוּר וְדָם וְלֹא לְיָדֵי הַלְוָאָתָם כִּי אִם
לְיָדֶךָ הַמְלֵאָה הַפְתִּיתָהּ הַקְדוּשָׁה וְהִרְחַבְתָּהּ שְׂלֵא נְבוּשׁ
וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד :

^{בשנת} רֵצָה וְהִתְלַצְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבְּעִי
הַשְּׁבֵת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ

הוא לפניה * לשבת יבו וקניחו בואהבה במצות רצונה *
וברצונה הנית לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה
ביום מנוחתנו * והראנו יהוה אלהינו בנחמת ציון עירך *
ובבגין ירושלים עיר קדושה כי אהיה הוא בעל הנישועות
ובעל הנחמות :

אלהינו ואלהי אבותינו ישלח ויבא * ויגיע ויבא ויבא ויבא * וישמע ויפקד
וזכר * וקרנו ויפקדונו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד
עקבה * וזכרון ירושלים עיר קדושה * וזכרון כל עמקה בית ישראל לפניה
לפליטה למטה * לזון ולחסד ולרחמים ולחיים טובים ולשלום * ביום
זוהי ראש הקדוש הזה * בשם נג המצות הזה * בשנת נג השבעות הזה *
בשם נג הסבות הזה * בשם שמני עצרת נג הזה * ביום הזכרון הזה *
בשם תלם (תלם מוסר) ביום טוב מקרא קדוש הזה וזכנו יהוה אלהינו
בו למטה * ופקדנו בו לקרבה ורושענו בו לחיים טובים : ובדבר ישועה
נרחמים חס וחס וחס עלנו ורושענו כי אלה עינינו * כי אל
מלך נעון ורחום אהיה :

ובנה ירושלים עיר הקדוש במהרה בימינו * ברוך
אתה יהוה בנה ברחמי ירושלים * אמן :

סנה ולא אמר להם בשנת אסלו בסעודה שלישית אם הוא קודם סקיעת החמה ומזכר קודם ברכת
סעוד וסמיכי לחם :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למנוחה
לעמי

ברכת המזון

לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבְרִית * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מִקְדָּשׁ הַשְּׁבֵת: וְאֵם סֵטֶה וְלֹא אִמֵּר יַעֲלֶה וְיִבֹא כְיוֹם שְׂמֵךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה אֶתְיוֹם תַּג (סלתי) הַזֶּה * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים: גְּדוֹם שְׂמֵךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן אֶתְיוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה *
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכָרוֹן: כְּחַסְדֵּךְ שְׂמֵךְ בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן מוֹעֲדִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶתְיוֹם תַּג (סלתי) הַזֶּה: (ואיט תחס) וּק גְּדוֹם שְׂמֵךְ בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן רֵאשִׁי תְּדוּשִׁים לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן: (ואיט תחס): וְאֵם וְלֹא יוֹם (ש ר"ס לו ר"ס) כְּסֵטֶה וְלֹא חֹכֵד לֹא שֶׁ
סֵטֶה וְלֹא שֶׁן יוֹם (ש ר"ס לו ר"ס) כֹּלֵן יַחַד וְשְׂמֵךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנְחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת
וּלְבְרִית * וְיָמִים טוֹבִים (כְּחַסְדֵּךְ וּמוֹעֲדִים) לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶתְיוֹם
תַּג (סלתי) הַזֶּה (גְּדוֹם וְיָמִים טוֹבִים לְזִכְרוֹן אֶתְיוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה
גְּדוֹם וְרֵאשִׁי תְּדוּשִׁים לְזִכְרוֹן) * וְחַסְדֵּךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקְדָּשׁ הַשְּׁבֵת
וְיִשְׂרָאֵל * וְהַזְּמַנִּים: גְּדוֹם וְיוֹם הַזְּכָרוֹן: גְּדוֹם וְרֵאשִׁי תְּדוּשִׁים:

וכל זה כשמכיר קודם שהתחיל ברכת הסוב והתסיב אבל אם חזר אחר שהתחיל ברכת הסוב והתסיב
אספיק לא אמר הנה חובת ברוך בלבד צריך לחזור לראש * גד"ל בשבת וי"ס של שגם רגלים אבל
כחש"מ ור"ח אם לא חזר עד שהתחיל הסוב והתסיב איט חזר וכן כשטרס שליטת של שבת וי"ס
וכן גר"ס כיום אבל בליל ר"ס חזר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל * אָבִינוּ
מִלְכֵנוּ * אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ * קְדוּשָׁנוּ
קְדוּשׁ יַעֲקֹב * וְעַנּוּ רֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב
לְכֹל בְּכֹל יוֹם וְיוֹם * הוּא הַמְּטִיב לָנוּ * הוּא מְטִיב לָנוּ *
הוּא יְמִיב לָנוּ * הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ
לְעַד * לַחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים * וְלִרְחוּם הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה *
בְּרָכָה וַיִּשְׁעָה * נְחֻמָּה פְּרִנְסָה וְכִלְכִּלָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים

ברכת המזון

וְשָׁלוֹם וְכָל-טוֹב וּמְכַל-טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִתְפָּרְנוּ :
הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלוֹד עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : הַרְחֵמֵן הוּא
יִתְפָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר
דְּדוֹרִים וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נִצְחִים וְיִתְהַדַּר בְּנוֹ
לְעַד וְיַעֲלֶמֶי עוֹלָמִים : הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד :
הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא
יִזְלִיכֵנוּ קוּמְמֵיּוֹת לְאַרְצֵנוּ : הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה
מְרֻבָּה בְּבֵית זֶה וְעַל שְׁלֹחַן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עָלָיו : הַרְחֵמֵן
הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת-אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבִישׁוּר-
לָנוּ בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וּנְחֻמוֹת : הַרְחֵמֵן הוּא
יְבָרֵךְ אֶת-אָבִי מוֹדֵי בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת-אִמִּי מוֹדֵרֵי
בְּעַלְת הַבַּיִת הַזֶּה אוֹתָם וְאֶת-בֵּיתָם וְאֶת-זֶרְעָם וְאֶת-
כָּל-אֲשֶׁר לָדָם אוֹתָנוּ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר לָנוּ : כְּמוֹ שֶׁבָרַךְ
אֶת-אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מַבַּל כָּל בֵּן
יְבָרַךְ אוֹתָנוּ (כֵּי בֵּית) כְּלָנוּ יָחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה
וְנֹאמַר אָמֵן :

מְפָרוֹם וְלְמִדוֹ עָלָיו וְעָלֵינוּ זְכוּת שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂא
בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְנִמְצָא חֵן וְשִׁבְלֵי

טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם :

כִּסּוּת הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ לַיּוֹם שֶׁכָּלֹ שְׁבֵת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הַעוֹלָמִים :
כִּסּוּת הַרְחֵמֵן הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַחַיִּי שֶׁהוּא לְטוֹבָה וּלְבְּרָכָה :
כִּסּוּת הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ לַיּוֹם שֶׁכָּלֹ טוֹב :

כִּסּוּת הַרְחֵמֵן הוּא יִקְוֶה לָנוּ אֶת-סִפְּת דְּדוֹר הַנוֹפְלֹת :

כִּסּוּת הַרְחֵמֵן הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַשְּׁנָה
הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבְּרָכָה.

ברכת אירוזכין ונשוואין
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה
 תתן ובלה * גילה רנה דיצה וחרדה * אהבה ואהבה ששום
 לעות * מהרה יהוה אלהינו ישמע בערי יהודה * ובהוצות
 דושלם * קול ששון וקול שמחה * קול תתן וקול בלה * קול
 סגולות חתנים מחפתם * ונערים ממעותה נניחם : ברוך אתה
 יהוה משמח תתן עם הפלה :

תותין סתן וסגול שנים ונכח"ל לומר סכרסת חתם וחל"ל מנך פל ססס :

סדר קריאת שמע על המטה

דבוננו שלעולם תריני מוחל לכלמי שהקעים ותקניט אותי או
 שהקטא כנגדי בין בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בקלי
 אשר לי בין באונם בין ברצון בין בשונג בין במזיד בין בדבור
 בין במעשה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכליבר ישראל
 ולא יענש שום אדם בסכתי יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי
 אבותי שלא אהקטא עוד ולא אחזור בהם ולא אשוב עוד
 להקעיםך ולא אעשה הרע בעיניך ומה שתטאתי מהזק ברהמיה
 דרבים ולא על ידי יסורים וחלים רעים : יהוה לרצו | אמריפי
 ותגין לבי לפניה יהוה צורי וגאלי :

השביבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
 טובים ולשלום ותקננו בעצה טובה
 מלפניך והושיענו מהרה למען שמך ופרושעלנו
 סבת שלומך (כסנת 6"ב זי) ותגן בעדנו והסר מעלנו
 איב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו
 ומאחרינו ובצל כנפך תסתירנו * ושמור צאתנו
 ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם כי
 אל שומרנו ומצילנו אתה :

קריאת שמע על המטה

יְשַׁמַּע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

יְהוָה הֵבִיט אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לְבָבָנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ
וּבְכָל מַאֲדָנוּ: יְהוָה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר

אָנֹכִי מַצְוָה הַיּוֹם עַל לְבָבָנוּ: יוֹשְׁנֵינִתָּם לְבָנֵינוּ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמָה: הִוְקִשְׁתָּם לְאוֹת עַל־יְדֵיךָ וְהָיוּ לְטִמְטֹפֹת בֵּין
עֵינֶיךָ: ׀ וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

׀ וְהָיָה אִם־שָׁמַעוּ הַשָּׁמַעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוָה אִתְּכֶם הַיּוֹם
לְאֲדָבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:

׀ וְנִסְתִּי מִפְּנֵי אֲדֹנָיְכֶם בְּעֵת יוֹמָה וּמִלְקוֹשׁ וּמִסַּפֵּת דְּגָנְךָ וּמִדֶּשֶׁה וּמִדְּבַר:

׀ וְנִסְתִּי עֹשֵׂב דְשֵׁוּף לְבִתְיֹמֶיךָ וּמִכֹּלֹת וּשְׂבָעוֹת: ׀ הַשְׁמְרִי לָכֵן פֶּן

יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וּסְרַפְתֶּם וּעִבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁמַדְוִיתֶם לָהֶם: ׀ וְהָיָה

אֶת־יְהוָה בְּלִבְךָ וְעָצַר אֶת־הַשְּׂמִימִים וְלֹא־יִהְיֶה מִשָּׁר וְתִאֲדָמָה לֹא תִחַן אִתְּךָ

יְבוּלָה וּמִדְּבַרְתֶּם מִדְּבַר מַעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: ׀ וְשָׁמַרְתֶּם

אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם

וְהָיוּ לְטִמְטֹפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: ׀ וּלְפָרְתֶם אֹתָם אֶת־בְּגֵידֵיכֶם לְדַבַּר בָּם

בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה: ׀ וּכְתַבְתֶּם עַל־

מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

׀ לְמַעַן יִרְוּ יְמֵיכֶם וְיִמֵּי בְּנֵיכֶם עַל־הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם

לֵאמֹר לָהֶם בְּיַד הַשָּׁמַיִם עַל־דְּאָרְצִי:

׀ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ׀ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְהָיוּ עַל־צִיצִית

הַכְּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: ׀ וְהָיָה לָכֵם לְצִיצִית וּרְאוּתָם אֹתוֹ וּחְכַרְתֶּם אֶת־קֶדְ

מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִחַדּוּ אֶת־יְדֵיכֶם לְבַבְכֶם וְאָתְרִי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר

אִתְּכֶם יִגִּיעַ אֶתְדֵיכֶם: ׀ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹת וְהִייתֶם

קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: ׀ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם

מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֵן לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

קריאת שמע על המטה

פִּשְׁעֵי אָנֹכִי אֲדַע וְחַטָּאתַי נִגְדֵי תָמִיד : וְלֹה לְכַדֵּךְ וְחַטָּאתַי
 יִדְרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ תוֹכַח בְּשִׁמְטָה :
 י הַרְבֵּעוֹן חוֹלְלֵתִי וּבַחֲטָא יַחַמְתֵּנִי אָמֵן : ה הַן אָמַת הַפְּצֹת
 בַּמַּחֲזוֹת וּבְכַתֵּם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי : ט הַחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאֶמְתָּר
 הַחֲכַמְנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּין : י תִּשְׁמַעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה הַגְּלִלָה
 עֲצָמוֹת דְּבִית : יא הַסֵּתֵר פְּנֵיךָ מִחַטָּאֵי וּכְלִי־עֲזוֹתַי מִחָה :
 יב לֵב סוֹדֵר בְּרֵאֵלֵי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדַשׁ בְּקַרְבֵּי : יג אֶל־
 תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֶל־תִּמָּחַ מִמֶּנִּי : יד הַשִּׁיבָה לִּי
 שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : טו אֶלְמָדָה בְּשָׁעִים דְּרַבִּיךָ
 וְחַטָּאִים אֶלְיָךְ יָשׁוּבוּ : טז הַצִּילֵנִי מִדְּמִים וְאֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּבָתִי
 הַרְבֵּן לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ : יז אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד הַתְהַלְלָתְךָ :
 יח כִּי וְלֹא־תִחַפֵּן וְבַח וְאַתְּנֶה עוֹלָה לֹא הִרְצָה : יט זְבַחֵי אֱלֹהִים
 רוּחַ נְשָׁבְרָה לְבִגְשָׁבֵר וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תְבוּה : כ הַיִּטִּיבָה
 בְּרִצּוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם : כא אֲזוּ תִחַפֵּן וּבְחִי־צִדִק
 עוֹלָה וְכִלִּיל אֲזוּ יַעֲלֶוּ עַל־מִזְבְּחֶךָ פְּרִים :

א שִׁיר לַמַּעֲלֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַרְרִים מֵאֵין יבֹא עוֹרֵי : ב עוֹרֵי
 מַעַם יִהְיֶה עֲשׂוּה שָׁמַיִם וְאָרֶץ : ג אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל־
 יַנּוּם שִׁמְרֶךָ : ד הַרְבֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : ה יִהְיֶה
 שִׁמְרֶךָ יִהְיֶה צִלֶּךָ עֲלֵי־יְמִינֶךָ : ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכְבֶּה וְרוּחַ
 בְּלִילָה : ז יִהְיֶה יִשְׁמְרֶךָ מִקְּלִדֵּעַ יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ : ח יִהְיֶה יִשְׁמֹר־
 צִאֲתֶךָ וּבּוֹאֶה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם :

קָד גִּדְדוּ יִגְדְּנוּ וְהוּא יִגְדַּ עֲקֵב : עֲקֵב יִגְדַּ וְהוּא יִגְדְּנוּ גִדְדוּ גִדְדוּ
 קָד גִּשׁ : אִמֵּית־שֶׁבֶב לֹא־תִפְתָּר וְשִׁכְבָתָּ וְעַרְבָה שְׁנֵתְךָ גִשׁ :
 בְּמוֹב אֶלֵּן אֶמֶן בְּרַחֲמִים גִּשׁ : לִישׁוּעָתְךָ קָנִיתִי יִהְיֶה גִשׁ :
 אֲתָה סֵתֵר לִי מִצַּד תִּצְרֵנִי רְגִי פִלַּט הַסּוֹבְבֵנִי סֵלָה גִשׁ :
 תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שָׁבַע שְׁמֹחַת אֶת־פְּנֵיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינֶךָ
 נִצַּח גִּשׁ : אֲתָה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּרְעַת לְתַנְיָה כִּרְבֵא מוֹעֵד :
 כדנא

(א) סוליס קא . (ב) סוליס סא . (ג) סוליס סב . (ד) סוליס סג . (ה) סוליס סד . (ו) סוליס סה . (ז) סוליס סו . (ח) סוליס סז . (ט) סוליס סח . (י) סוליס סט . (יא) סוליס סק .
 רחל

סדר תיקון הצות

השרה לתיקון הצות והיא הוספת ניאור למ"ם בלק"א פ' מ"ג ע"ט מה ששמעתי ממר"ם פ"ה בערך יראה פנימית והולנית דיראה פנימית יראה טובה ד"מ כמו ש"ס טובה לפני אדם גדול נחזי **אדיק** כו' שהטובה היא מפנימיותו ולא מחיצוניותו וזו היא יראה עלאה להתבונן מאד א"ס ב"ס המלביש בכתבה עלאה כ"ח מ"ה דטובה קמיה כלא משם השיבא וע"י נפול זה הכתבה חמיה וכו' וכמ"ס נפח' בכה"ה ומהו נמשכה נ"כ הטובה וכו' וזהו י' של שם בכה"ה חיצונית ב"ס: ויראה חיצונית היא ד"מ כמו יראה ופחד ומגדל גדול וטרא: שחיות גדולת מלטות היא בכה"ה חיצונית שהיא התפשטות מלטות על ארצות ומדינות רטת ורבי רבנות אמ"ס כו' וזהו ה' אחרונה של שם הוי"ה ב"ס שיש לה התפשטות אורך ורוחב כו' המורה על חיות התפשטות מלטות מלטות כל שלמים בלי נבול והכלית ובחיות א"ס משם י' כי מדת מלטות מיוחדת בו ית' בתכלית היורד ומה שהעלמות והנרואים שכתובים הן בנח"י נבול והכלית הוא מהמת המלומים רבים ועלמים לממש האור והחיות הנמשך ממד' מלטות יתברך וזאת היא משלת ומדרגת המלאכים והנשמות זו על זו נבוא משל נבוא כו' כי לפי רובי המלומים באור הנמשך ממלטות ית' ככה יתמשע האור והחיות המורה ומראה את השמה או את המלאך מתוך ל"ס וככה מתמשע מדת היראה והפחד בנשמה או במלאך * ואם תפול אמתה ופחד על איה מלאך ביתר שאת ממשלת ובחיות מדרגתו או יתמשל ממלכותו ויחזיר יתברך ויסיס כלא יס' * וזה שצ"ל ל"ס הוי"ה הקב"ה אלבבו הקטנה בנייטם ופרסם אלבבו הקטנה דייקא היא מדת מלטות מדרגת העשירית שבי"ם:

הדגה זאת היא ארצת האדם בעולם הזה ראשית טובותו לקבל עליו עול מלכותו ית' להמשיך עליו פחד ואימה המלך הקב"ה איש איש כפי שכלו ורעותו והתבוננותו בעומק הטהרה בנחיות גדולת מלטות מלטות כל שלמים המעלה עד אין קץ ולמטה עד אין קץ והכלית כו' לר' ספרין וכו' וכן בנחיות חסון ה' מלך מלך ויתמך כו' לעולם ועד עד אין קץ והכלית כו' וכל קבלה והשמה זו שהאדם מקבל עליו עול מלטות ומתשיך עליו פחד ואימה ומייגע עצמו ביראה יעשה נפשו וכו' כל זאת אינה רק בנח' העלאת מ"ן שהיא בנח' התעוררות דלתתא: אך עיקר היראה היא הכאה מלמעלה באשערוותא דלעילא דלעילא תשכל עליו מלמעלה אימתה ופחד ה' בלבו באשר יוכל שאת נבנשו האלוהית לפי ערך מקור חובטם ברובי המלומים שלא חזנבל כו' והנה מעלת ויתרון יראה זו הכאה מלמעלה על בחיות היראה שהאדם מתשיך על עצמו בנייעת נפש כו' ואשילו על האהבה שהאדם מוליד נבנשו מרוח ביתו בגדולת א"ס כ"ס וכן על בחיות היראה עלאה יראה טובה שנבנש היא כמעלת ויתרון האור על החושך מתם כי זו שמה מלמעלה היא בחיות אלוהית ממת מלטות יתברך שגאילות הבחורות בגאילות מתם ב"ס זה שהאדם מתשיך ע"ע היא ממת היראה הכלול נבנשו מתם וכן האהבה כנדע שכל נפש מישראל כלולה מו"ם דעשיה או דלעיה כו' רק שש"ה החבונות קן יולדות ששעלם אל הניתי לכן גם כן אינה אזה בכל נפש כי ית' מתעורר נמשע החבונות כו' ובדבר קטן מתשכל כו' :

הדגה אחר שגיע האדם למעלת ומדרגת היראה הכאה מלמעלה ממלטותו יתברך שגאילות אף ממילא יעלה ויבא ויגיע לבחיות ומדרגת אהבה רבה ככ"ה מלמעלה מאלים וממילא בנחיות מתנה כי דרש של איש לחור אחר אשה כו' ולכן נקרא מדת יראה זו זה השער לה' כו' בואת יבא הארץ כו' אך בחיות האהבה שהאדם מוליד נבנשו על ידי התבוננותו היא בנח' הגאילות מ"ן ואשערוותא דלתתא לבחיות האהבה: שמה מלמעלה באשערוותא דלעילא ממת חסד והאהבה שגאילות שהיא בחיות אלוהית וכן מה שמייגע נפשו להמשיך עליה יראה עלאה ירא טובה היא הגאילות מ"ן ואשערוותא דלתתא ליראה עלאה העליונה האלוהית וכו' :

הדגה מודעת זאת לנאקטי ה' יבטו כל י' לפתים רבים בעת רצון למחלה יזהר ה' חסדו ויאר עוים אור האהבה והחלוקת נפשם בנפשם ולהכין שלהבת השלום מאלים וממילא * ובזה מלמעלה בנחיות מתנה והיא מתא דשכיחא * אבל לא שכיחא כלל שפאול אימתה ופחד על נפשם מלמעלה מאלים וממילא והסיבה לזה היא בחיות נחיות שכינה שירדה הארצה והשפעה ויתלכדה בלבוש סס הכימיים שפירכות הקליפות כמ"ס ברוח"ק מרשה סקודי * אך ליות האהבה בזה מלמעלה מאלים נקבשות כל אימת שירדה האדם לעורר נפשו באשערוותא דלתתא נהבונותו כו' וזה דבר שאל"ה בלי קיימת היראה הכאה מלמעלה כי זה השער לה' כו' ודרשו של איש כו' כ"ז :

הדעגה הישגה לזה להאכל ולבית אמר נבנשו על מניעם והסלקות יראה מתם יתברך מתוך ירושלים יר"ה של"ס נבנת גלות הכינה היא הארת מדת פחד מלטות יתברך המטבב

יגעת בו: כִּי מֵאֲפָסָיו יִאֲכָלוּ וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּדְּדוּ

בַּחֲצוֹת קָרְשֵׁי :

אֲלֵהָ תִקּוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן * כִּי־עַתָּה לְחִנּוּהַ כִּי־בָא מוֹעֵד: כִּי־רָצוּ

עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֶיהָ וְאֶת־עֲפָרָהּ יִחַנְנוּ : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם

יְהוָה נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם :

(תיקון לילה) אומרים גם בימים שלפני אומרים חתונן ואסילי נשכח וז"ל רק שלפני אומרים למלכה יסך ולא למלכה מומור לדוד נכח וכו' אצל ספר אומרים :

שָׂאוּ שְׁעָרִים וְרֵאשִׁיכֶם וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ

הַקְּבוֹד : ה' מִי זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז וְנִבְּוֹד יְהוָה

נִבְּוֹד מִלְחָמָה: * שָׂאוּ שְׁעָרִים וְרֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם

וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַקְּבוֹד: י' מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא

מֶלֶךְ הַקְּבוֹד סֵלָה :

* לְבִנְיָמִן מִשְׁכִּיל לְבִנְיָמִן: ב' כִּי־עַתָּה תִעָרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֵּן

נַפְשֵׁי תִעָרַג אֲרִיָּה אֱלֹהִים: ג' צְמָחָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים

לֵאלֹהֵי מִתְי אָבֹא וְאִרְאֶה פְנֵי אֱלֹהִים: ד' הִתְהַדְּלִי דְמַעְיָ

לִחַם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כִּלְיֵי־חַיִּים אִתָּה אֱלֹהֶיךָ: ה' אֲנִי

אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁכְּחֶה עָלַי נַפְשִׁי כִי אֶעְבֹּר בְּסֶף אַדְמָה עַד־בֵּית־

אֱלֹהִים בְּקוֹלֵרְנָה וְתוֹדָה תִּמְוֶן הַמִּזְבֵּחַ: ו' מִהִדְּשָׁתוֹחַי נַפְשִׁי

יִתְחַמֵּי עָלַי הַחֲלִיל לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲדַנֵּי יִשׁוּעוֹת פְּנִי:

י' אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עֲלֵיָן אֲזַכְּרֶה מֵאֲרִץ יִרְדֵּן וְתִרְמַנִּים

מִיַּד מִצְרַיִם: * תְּהוֹם אֱלֹהֵיהֶם קָרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כִּלְיֵי־מִשְׁבְּרִיךָ

וְגִלְיָה עָלַי עָבְרוּ: * יוֹמָם יֵצֵאת יְהוָה חֶסֶד וּבִלְבִילָה שִׁירָה עָמִי

הַפִּקֵּה לֵאלֹהֵי תִי: י' אֲזַכְּרָה לֵאלֹהֵי מִלְעֵי קֶמַח שְׂבֻחָתֵנִי לְמִשְׁכַּחֲד

אֵלֶיךָ בְּלֶחֶץ אֹיֵב: * בְּרָצַח בַּעֲצָמוֹתַי תִּרְפּוּנֵי צוֹרְרֵי בְּאִמְרַם

אֵלַי כִּלְיֵי־חַיִּים אִתָּה אֱלֹהֶיךָ: יב' מִהִדְּשָׁתוֹחַי נַפְשִׁי וּמִהִדְּעָמִי

עָלַי הַחֲלִיל לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲדַנֵּי יִשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי :

* שְׂפִמְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מַגּוֹי לֹא־תִסְדֹּד מֵאִישׁ מִרְכַּח

וְעוֹלָה תִפְלַמְנֵי: ב' כִּי־אֲתָה וְאֱלֹהֵי מַעְיָ לְמָה וְנִתְחַנְנֵי

ימים 20 . 9 . 2) סולם קב די . 2) סולם קב סי . 1) סולם קב 3 . 2) סולם קב 4 . 3) סולם קב 5 . 4) סולם קב 6 . 5) סולם קב 7 . 6) סולם קב 8 . 7) סולם קב 9 . 8) סולם קב 10 . 9) סולם קב 11 . 10) סולם קב 12 . 11) סולם קב 13 . 12) סולם קב 14 . 13) סולם קב 15 . 14) סולם קב 16 . 15) סולם קב 17 . 16) סולם קב 18 . 17) סולם קב 19 . 18) סולם קב 20 . 19) סולם קב 21 . 20) סולם קב 22 . 21) סולם קב 23 . 22) סולם קב 24 . 23) סולם קב 25 . 24) סולם קב 26 . 25) סולם קב 27 . 26) סולם קב 28 . 27) סולם קב 29 . 28) סולם קב 30 . 29) סולם קב 31 . 30) סולם קב 32 . 31) סולם קב 33 . 32) סולם קב 34 . 33) סולם קב 35 . 34) סולם קב 36 . 35) סולם קב 37 . 36) סולם קב 38 . 37) סולם קב 39 . 38) סולם קב 40 . 39) סולם קב 41 . 40) סולם קב 42 . 41) סולם קב 43 . 42) סולם קב 44 . 43) סולם קב 45 . 44) סולם קב 46 . 45) סולם קב 47 . 46) סולם קב 48 . 47) סולם קב 49 . 48) סולם קב 50 . 49) סולם קב 51 . 50) סולם קב 52 . 51) סולם קב 53 . 52) סולם קב 54 . 53) סולם קב 55 . 54) סולם קב 56 . 55) סולם קב 57 . 56) סולם קב 58 . 57) סולם קב 59 . 58) סולם קב 60 . 59) סולם קב 61 . 60) סולם קב 62 . 61) סולם קב 63 . 62) סולם קב 64 . 63) סולם קב 65 . 64) סולם קב 66 . 65) סולם קב 67 . 66) סולם קב 68 . 67) סולם קב 69 . 68) סולם קב 70 . 69) סולם קב 71 . 70) סולם קב 72 . 71) סולם קב 73 . 72) סולם קב 74 . 73) סולם קב 75 . 74) סולם קב 76 . 75) סולם קב 77 . 76) סולם קב 78 . 77) סולם קב 79 . 78) סולם קב 80 . 79) סולם קב 81 . 80) סולם קב 82 . 81) סולם קב 83 . 82) סולם קב 84 . 83) סולם קב 85 . 84) סולם קב 86 . 85) סולם קב 87 . 86) סולם קב 88 . 87) סולם קב 89 . 88) סולם קב 90 . 89) סולם קב 91 . 90) סולם קב 92 . 91) סולם קב 93 . 92) סולם קב 94 . 93) סולם קב 95 . 94) סולם קב 96 . 95) סולם קב 97 . 96) סולם קב 98 . 97) סולם קב 99 . 98) סולם קב 100 . 99) סולם קב 101 . 100) סולם קב 102 . 101) סולם קב 103 . 102) סולם קב 104 . 103) סולם קב 105 . 104) סולם קב 106 . 105) סולם קב 107 . 106) סולם קב 108 . 107) סולם קב 109 . 108) סולם קב 110 . 109) סולם קב 111 . 110) סולם קב 112 . 111) סולם קב 113 . 112) סולם קב 114 . 113) סולם קב 115 . 114) סולם קב 116 . 115) סולם קב 117 . 116) סולם קב 118 . 117) סולם קב 119 . 118) סולם קב 120 . 119) סולם קב 121 . 120) סולם קב 122 . 121) סולם קב 123 . 122) סולם קב 124 . 123) סולם קב 125 . 124) סולם קב 126 . 125) סולם קב 127 . 126) סולם קב 128 . 127) סולם קב 129 . 128) סולם קב 130 . 129) סולם קב 131 . 130) סולם קב 132 . 131) סולם קב 133 . 132) סולם קב 134 . 133) סולם קב 135 . 134) סולם קב 136 . 135) סולם קב 137 . 136) סולם קב 138 . 137) סולם קב 139 . 138) סולם קב 140 . 139) סולם קב 141 . 140) סולם קב 142 . 141) סולם קב 143 . 142) סולם קב 144 . 143) סולם קב 145 . 144) סולם קב 146 . 145) סולם קב 147 . 146) סולם קב 148 . 147) סולם קב 149 . 148) סולם קב 150 . 149) סולם קב 151 . 150) סולם קב 152 . 151) סולם קב 153 . 152) סולם קב 154 . 153) סולם קב 155 . 154) סולם קב 156 . 155) סולם קב 157 . 156) סולם קב 158 . 157) סולם קב 159 . 158) סולם קב 160 . 159) סולם קב 161 . 160) סולם קב 162 . 161) סולם קב 163 . 162) סולם קב 164 . 163) סולם קב 165 . 164) סולם קב 166 . 165) סולם קב 167 . 166) סולם קב 168 . 167) סולם קב 169 . 168) סולם קב 170 . 169) סולם קב 171 . 170) סולם קב 172 . 171) סולם קב 173 . 172) סולם קב 174 . 173) סולם קב 175 . 174) סולם קב 176 . 175) סולם קב 177 . 176) סולם קב 178 . 177) סולם קב 179 . 178) סולם קב 180 . 179) סולם קב 181 . 180) סולם קב 182 . 181) סולם קב 183 . 182) סולם קב 184 . 183) סולם קב 185 . 184) סולם קב 186 . 185) סולם קב 187 . 186) סולם קב 188 . 187) סולם קב 189 . 188) סולם קב 190 . 189) סולם קב 191 . 190) סולם קב 192 . 191) סולם קב 193 . 192) סולם קב 194 . 193) סולם קב 195 . 194) סולם קב 196 . 195) סולם קב 197 . 196) סולם קב 198 . 197) סולם קב 199 . 198) סולם קב 200 . 199) סולם קב 201 . 200) סולם קב 202 . 201) סולם קב 203 . 202) סולם קב 204 . 203) סולם קב 205 . 204) סולם קב 206 . 205) סולם קב 207 . 206) סולם קב 208 . 207) סולם קב 209 . 208) סולם קב 210 . 209) סולם קב 211 . 210) סולם קב 212 . 211) סולם קב 213 . 212) סולם קב 214 . 213) סולם קב 215 . 214) סולם קב 216 . 215) סולם קב 217 . 216) סולם קב 218 . 217) סולם קב 219 . 218) סולם קב 220 . 219) סולם קב 221 . 220) סולם קב 222 . 221) סולם קב 223 . 222) סולם קב 224 . 223) סולם קב 225 . 224) סולם קב 226 . 225) סולם קב 227 . 226) סולם קב 228 . 227) סולם קב 229 . 228) סולם קב 230 . 229) סולם קב 231 . 230) סולם קב 232 . 231) סולם קב 233 . 232) סולם קב 234 . 233) סולם קב 235 . 234) סולם קב 236 . 235) סולם קב 237 . 236) סולם קב 238 . 237) סולם קב 239 . 238) סולם קב 240 . 239) סולם קב 241 . 240) סולם קב 242 . 241) סולם קב 243 . 242) סולם קב 244 . 243) סולם קב 245 . 244) סולם קב 246 . 245) סולם קב 247 . 246) סולם קב 248 . 247) סולם קב 249 . 248) סולם קב 250 . 249) סולם קב 251 . 250) סולם קב 252 . 251) סולם קב 253 . 252) סולם קב 254 . 253) סולם קב 255 . 254) סולם קב 256 . 255) סולם קב 257 . 256) סולם קב 258 . 257) סולם קב 259 . 258) סולם קב 260 . 259) סולם קב 261 . 260) סולם קב 262 . 261) סולם קב 263 . 262) סולם קב 264 . 263) סולם קב 265 . 264) סולם קב 266 . 265) סולם קב 267 . 266) סולם קב 268 . 267) סולם קב 269 . 268) סולם קב 270 . 269) סולם קב 271 . 270) סולם קב 272 . 271) סולם קב 273 . 272) סולם קב 274 . 273) סולם קב 275 . 274) סולם קב 276 . 275) סולם קב 277 . 276) סולם קב 278 . 277) סולם קב 279 . 278) סולם קב 280 . 279) סולם קב 281 . 280) סולם קב 282 . 281) סולם קב 283 . 282) סולם קב 284 . 283) סולם קב 285 . 284) סולם קב 286 . 285) סולם קב 287 . 286) סולם קב 288 . 287) סולם קב 289 . 288) סולם קב 290 . 289) סולם קב 291 . 290) סולם קב 292 . 291) סולם קב 293 . 292) סולם קב 294 . 293) סולם קב 295 . 294) סולם קב 296 . 295) סולם קב 297 . 296) סולם קב 298 . 297) סולם קב 299 . 298) סולם קב 300 . 299) סולם קב 301 . 300) סולם קב 302 . 301) סולם קב 303 . 302) סולם קב 304 . 303) סולם קב 305 . 304) סולם קב 306 . 305) סולם קב 307 . 306) סולם קב 308 . 307) סולם קב 309 . 308) סולם קב 310 . 309) סולם קב 311 . 310) סולם קב 312 . 311) סולם קב 313 . 312) סולם קב 314 . 313) סולם קב 315 . 314) סולם קב 316 . 315) סולם קב 317 . 316) סולם קב 318 . 317) סולם קב 319 . 318) סולם קב 320 . 319) סולם קב 321 . 320) סולם קב 322 . 321) סולם קב 323 . 322) סולם קב 324 . 323) סולם קב 325 . 324) סולם קב 326 . 325) סולם קב 327 . 326) סולם קב 328 . 327) סולם קב 329 . 328) סולם קב 330 . 329) סולם קב 331 . 330) סולם קב 332 . 331) סולם קב 333 . 332) סולם קב 334 . 333) סולם קב 335 . 334) סולם קב 336 . 335) סולם קב 337 . 336) סולם קב 338 . 337) סולם קב 339 . 338) סולם קב 340 . 339) סולם קב 341 . 340) סולם קב 342 . 341) סולם קב 343 . 342) סולם קב 344 . 343) סולם קב 345 . 344) סולם קב 346 . 345) סולם קב 347 . 346) סולם קב 348 . 347) סולם קב 349 . 348) סולם קב 350 . 349) סולם קב 351 . 350) סולם קב 352 . 351) סולם קב 353 . 352) סולם קב 354 . 353) סולם קב 355 . 354) סולם קב 356 . 355) סולם קב 357 . 356) סולם קב 358 . 357) סולם קב 359 . 358) סולם קב 360 . 359) סולם קב 361 . 360) סולם קב 362 . 361) סולם קב 363 . 362) סולם קב 364 . 363) סולם קב 365 . 364) סולם קב 366 . 365) סולם קב 367 . 366) סולם קב 368 . 367) סולם קב 369 . 368) סולם קב 370 . 369) סולם קב 371 . 370) סולם קב 372 . 371) סולם קב 373 . 372) סולם קב 374 . 373) סולם קב 375 . 374) סולם קב 376 . 375) סולם קב 377 . 376) סולם קב 378 . 377) סולם קב 379 . 378) סולם קב 380 . 379) סולם קב 381 . 380) סולם קב 382 . 381) סולם קב 383 . 382) סולם קב 384 . 383) סולם קב 385 . 384) סולם קב 386 . 385) סולם קב 387 . 386) סולם קב 388 . 387) סולם קב 389 . 388) סולם קב 390 . 389) סולם קב 391 . 390) סולם קב 392 . 391) סולם קב 393 . 392) סולם קב 394 . 393) סולם קב 395 . 394) סולם קב 396 . 395) סולם קב 397 . 396) סולם קב 398 . 397) סולם קב 399 . 398) סולם קב 400 . 399) סולם קב 401 . 400) סולם קב 402 . 401) סולם קב 403 . 402) סולם קב 404 . 403) סולם קב 405 . 404) סולם קב 406 . 405) סולם קב 407 . 406) סולם קב 408 . 407) סולם קב 409 . 408) סולם קב 410 . 409) סולם קב 411 . 410) סולם קב 412 . 411) סולם קב 413 . 412) סולם קב 414 . 413) סולם קב 415 . 414) סולם קב 416 . 415) סולם קב 417 . 416) סולם קב 418 . 417) סולם קב 419 . 418) סולם קב 420 . 419) סולם קב 421 . 420) סולם קב 422 . 421) סולם קב 423 . 422) סולם קב 424 . 423) סולם קב 425 . 424) סולם קב 426 . 425) סולם קב 427 . 426) סולם קב 428 . 427) סולם קב 429 . 428) סולם קב 430 . 429) סולם קב 431 . 430) סולם קב 432 . 431) סולם קב 433 . 432) סולם קב 434 . 433) סולם קב 435 . 434) סולם קב 436 . 435) סולם קב 437 . 436) סולם קב 438 . 437) סולם קב 439 . 438) סולם קב 440 . 439) סולם קב 441 . 440) סולם קב 442 . 441) סולם קב 443 . 442) סולם קב 444 . 443) סולם קב 445 . 444) סולם קב 446 . 445) סולם קב 447 . 446) סולם קב 448 . 447) סולם קב 449 . 448) סולם קב 450 . 449) סולם קב 451 . 450) סולם קב 452 . 451) סולם קב 453 . 452) סולם קב 454 . 453) סולם קב 455 . 454) סולם קב 456 . 455) סולם קב 457 . 456) סולם קב 458 . 457) סולם קב 459 . 458) סולם קב 460 . 459) סולם קב 461 . 460) סולם קב 462 . 461) סולם קב 463 . 462) סולם קב 464 . 463) סולם קב 465 . 464) סולם קב 466 . 465) סולם קב 467 . 466) סולם קב 468 . 467) סולם קב 469 . 468) סולם קב 470 . 469) סולם קב 471 . 470) סולם קב 472 . 471) סולם קב 473 . 472) סולם קב 474 . 473) סולם קב 475 . 474) סולם קב 476 . 475) סולם קב 477 . 476) סולם קב 478 . 477) סולם קב 479 . 478) סולם קב 480 . 479) סולם קב 481 . 480) סולם קב 482 . 481) סולם קב 483 . 482) סולם קב 484 . 483) סולם קב 485 . 484) סולם קב 486 . 485) סולם קב 487 . 486) סולם קב 488 . 487) סולם קב 489 . 488) סולם קב 490 . 489) סולם קב 491 . 490) סולם קב 492 . 491) סולם קב 493 . 492) סולם קב 494 . 493) סולם קב 495 . 494) סולם קב 496 . 495) סולם קב 497 . 496) סולם קב 498 . 497) סולם קב 499 . 498) סולם קב 500 . 499) סולם קב 501 . 500) סולם קב 502 . 501) סולם קב 503 . 502) סולם קב 504 . 503) סולם קב 505 . 504) סולם קב 506 . 505) סולם קב 507 . 506) סולם קב 508 . 507) סולם קב 509 . 508) סולם קב 510 . 509) סולם קב 511 . 510) סולם קב 512 . 511) סולם קב 513 . 512) סולם קב 514 . 513) סולם קב 515 . 514) סולם קב 516 . 515) סולם קב 517 . 516) סולם קב 518 . 517) סולם קב 519 . 518) סולם קב 520 . 519) סולם קב 521 . 520) סולם קב 522 . 521) סולם קב 523 . 522) סולם קב 524 . 523) סולם קב 525 . 524) סולם קב 526 . 525) סולם קב 527 . 526) סולם קב 528 . 527) סולם קב 529 . 528) סולם קב 530 . 529) סולם קב 531 . 530) סולם קב 532 . 531) סולם קב 533 . 532) סולם קב 534 . 533) סולם קב 535 . 534) סולם קב 536 . 535) סולם קב 537 . 536) סולם קב 538 . 537) סולם קב 539 . 538) סולם קב 540 . 539) סולם קב 541 . 540) סולם קב 542 . 541) סולם קב 543 . 542) סולם קב 544 . 543) סולם קב 545 . 544) סולם קב 546 . 545) סולם קב 547 . 546) סולם קב 548 . 547) סולם קב 549 . 548) סולם קב 550 . 549) סולם קב 551 . 550) סולם קב 552 . 551) סולם קב 553 . 552) סולם קב 554 . 553) סולם קב 555 . 554) סולם קב 556 . 555) סולם קב 557 . 556) סולם קב 558 . 557) סולם קב 559 . 558) סולם קב 560 . 559) סולם קב 561 . 560) סולם קב 562 . 561) סולם קב 563 . 562) סולם קב 564 . 563) סולם קב 565 . 564) סולם קב 566 . 565) סולם קב 567 . 566) סולם קב 568 . 567) סולם קב 569 . 568) סולם קב 570 . 569) סולם קב 571 . 570) סולם קב 572 . 571) סולם קב 573 . 572) סולם קב 574 . 573) סולם קב 575 . 574) סולם קב 576 . 575) סולם קב 577 . 576) סולם קב 578 . 577) סולם קב 579 . 578) סולם קב 580 . 579) סולם קב 581 . 580) סולם קב 582 . 581) סולם קב 583 . 582) סולם קב 584 . 583) סולם קב 585 . 584) סולם קב 586 . 585) סולם קב 587 . 586) סולם קב 588 . 587) סולם קב 589 . 588) סולם קב 590 . 589) סולם קב 591 . 590) סולם קב 592 . 591) סולם קב 593 . 592) סולם קב 594 . 593) סולם קב 595 . 594) סולם קב 596 . 595) סולם קב 597 . 596) סולם קב 598 . 597) סולם קב 599 . 598) סולם קב 600 . 599) סולם קב 601 . 600) סולם קב 602 . 601) סולם קב 603 . 602) סולם קב 604 . 603) סולם קב 605 . 604) סולם קב 606 . 605) סולם קב 607 . 606) סולם קב 608 . 607) סולם קב 609 . 608) סולם קב 610 . 609) סולם קב 611 . 610) סולם קב 612 . 611) סולם קב 613 . 612) סולם קב 614 . 613) סולם קב 615 . 614) סולם קב 616 . 615) סולם קב 617 . 616) סולם קב 618 . 617) סולם קב 619 . 618) סולם קב 620 . 619) סולם קב 621 . 620) סולם קב 622 . 621) סולם קב 623 . 622) סולם קב 624 . 623) סולם קב 625 . 624) סולם קב 626 . 625) סולם קב 627 . 626) סולם קב 628 . 627) סולם קב 629 . 628) סולם קב 630 . 629) סולם קב 631 . 630) סולם קב 632 . 631) סולם קב 633 . 632) סולם קב 634 . 633) סולם קב 635 . 634) סולם קב 636 . 635) סולם קב 637 . 636) סולם קב 638 . 637) סולם קב 639 . 638) סולם קב 640 . 639) סולם קב 641 . 640) סולם קב 642 . 641) סולם קב 643 . 642) סולם קב 644 . 643) סולם קב 645 . 644) סולם קב 646 . 645) סולם קב 647 . 646) סולם קב 648 . 647) סולם קב 649 . 648) סולם קב 650 . 649) סולם קב 651 . 650) סולם קב 652 . 651) סולם קב 653 . 652) סולם קב 654 . 653) סולם קב 655 . 654) סולם קב 656 . 655) סולם קב 657 . 656) סולם קב 658 . 657) סולם קב 659 . 658) סולם קב 660 . 659) סולם קב 661 . 660) סולם קב 662 . 661) סולם קב 663 . 662) סולם קב 664 . 663) סולם קב 665 . 664) סולם קב 666 . 665) סולם קב 667 . 666) סולם קב 668 . 667) סולם קב 669 . 668) סולם קב 670 . 669) סולם קב 671 . 670) סולם קב 672 . 671) סולם קב 673 . 672) סולם קב 674 . 673) סולם קב 675 . 674) סולם קב 676 . 675) סולם קב 677 . 676) סולם קב 678 . 677) סולם קב 679 . 678) סולם קב 680 . 6

למדינתך אתה לך בלחץ אויב : ג שלח אורה ואמתה המה
 יתנו וביאני אל הירקדשה ואל משכנותיה : ד ואבואה אל
 מנחת אלהים אל אל שמחת גילי ואודה בכבוד אלהים אלהי :
 ה מהתשתחויהו נפשי ומהתהמי עלי החילי לאלהים ביעוד
 אדוני ישועת פני ואלהי :

■ למנצח מזמור לדוד : ב יענה יהוה ביום צרה ושגבה שם :
 אלהי יעקב : ג שלח עזרה מקדש ומציון יסערה :
 ד זכור כל מעלותיה ועולתה ידשנה סלה : ה יתן לך כל ברכה
 וכל עזתה ימלא : ו ירננה בישועתה ובשם אלהינו נדגל
 ימלא יהוה כל משאלותיה : ז עתה ידעתי פי הושיע יהוה
 משיחו יענה משמי קדשו בגבורות ישע ימינו : ח אלה ברכב
 ואלה בסוסים ואנתנו בשם יהוה אלהינו נאביר : ט המה פרעו
 ונפלו ואנתנו קמנו ונתעודד : י יהוה הושיעה המלה יענו
 ביום כראנו :

■ לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלאה תבל וישבי בה : ב פר
 הוא עלימים יסדה ועל גברות יכוננה : ג מי יעלה
 בדר יהוה ומי יקום במקום קדשו : ד נקי כפים ובר לבב אשר
 לא ינשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה : ה ישא ברכה מאת
 יהוה וצדקה מאלהי ישעו : ו זה דוד הרשו מבקשי פניו יעקב
 סלה : ז שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא
 מלך הכבוד : ח מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור
 מלחמה : ט שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא
 מלך הכבוד : י מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך
 הכבוד סלה :

■ למנצח בגינות מזמור שיר : ב אלהים יתנו ויברכנו יאר פני
 אהנו סלה : ג לדעת בארץ דרבה בכל גוים ישועתה :
 ד יודקה עמים אלהים יודקה עמים כלם : ה ישמתי וירננו לאמים
 בירושפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה : ו יודקה
 עמים אלהים יודקה עמים כלם : ז ארץ נתנה ויבולה יברכנו

אלהים אלהינו : ה יברכנו אלהים וייראו אותו כל־אפסיר־ארץ :

א * תלְלוּהוּ | אודה יתוה בכל־לֵב בסוד ישׁרים ועדה : ב גדלים

מעשי יתוה דרושים לכל־הפציתם : ג תודוֹתֶהוּר

פעלו וצדקתו עמדת לעד : ד זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום

יתוה : ה כרחף נתן ליראיו זכר לעולם בריתו : ו פח מעשי

הגיד לעמו קֶתת להם נחלת נזים : ז מעשי ידיו אמת ומשפט

נאמנים כל־פקדויו : ח סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישׁר :

ט פדותו שלח לעמו צנה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו :

י ראשית חכמה ויראת יתוה שכל טוב לכל־עשיתם תהלתו

עמדת לעד :

יא * תנוע ארץ בשכור ותתנוודה כמלונה וכבוד עליה פשעה :

יב * נפלה ולא־תוסוף קום : יג ויהיה ביום תהווא יפקד יתוה על־

צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על־האדמה :

יד * למנצח מזמור לדוד : טו בבוא אליו נתן הנביא בא־שר־בא

אל־בית־שבע : טז חנני אלהים כחסדה רב רחמיה

מהה פשעי : יז הרב כפסני מעוני ומחטאתי טהרני : יח כי־

פשעי אני אדע ותפאתי נגדי תמיד : יט לך לבדה תפאתי

ודע בעיניך עשיתי למען־תצדק בדברך תזכה בשפחה :

כ * הורגעיון חוללתי ובהטא חכתיני אמי : כא הן אמת הפצת

במחזות ובסתם חכמה תודיעני : כב תתפאני באזוב ואמחר

תכבסני ומשלג ארפין : כג תשמיעני שישון ושמהה תגלגה

עצמות דקית : כד תסתר פניך מחטאי וכל־עונותי מחה :

כה לב סחור בראלי אלהים ורוח נכון חדש בפרקי : כז אל־

תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל־תפח ממני : כח השיבה לי

שישון ישעך ורוח נדיבה תסמכני : כט אלמדה פשעים דרכך

ותפאים אלך ישוּבו : לו הצילני מדמים אלהים אלתי תשועתי

הרגו לשוני צדקתך : לז אדני שפתי תפתח ופי גיד תהלתך :

לח כי־ לא־תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה : לח זכרו אלהים

כר בעא לאסתכלא בחזו יקרא דמיה נטל להאי אבן כידיה בקדמיתא ולבתי
 עייל בגין דכל מאן דבעי לאתחזאי קמיה מריה לא אעיל אלא בהאי אבן דכתיב
 (ויקרא טו) בזאת יבא אתקן אל הקדש. ורוד משבח נרמיה ואמר אני בצדק אהיה
 פניך וכל אשתדלותיה דרוד לאתחזאה בהאי אבן כרקא יאות לגבי דלעילא.
 ת"ח אברהם אתקין צלותא דצפרא ואודע סיבו דמאריה בעלמא ואתקין הדיא
 שעתא בתקנתא כרקא יאות דכתיב (מלאכי ג) וישכם אברהם בבקר. וצחק
 אתקין צלותא דמנחה ואודע בעלמא דאית דין ואות דיון דיכל לשונא ולמידן
 עלמא. יעקב אתקין צלותא דערבית ובגין צלותא דא דאתקין מה דלא אתקין
 בר נש סקדמת דנא כרקא יאות. בגין כך שבה נרמיה ואמר והאבן הזאת
 אשר שמתי מצבה. דעד הדיא שעתא לא שוי לה אהרא כותיה ובגין כך ויקח
 את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה. מאי מצבה דהוה נפילה
 ואוקים לה. ויצק שמן על ראשה והיא ביעקב תליא מלתא למעבר יתיר מכל
 בני עלמא. אתא רבי יהודה ונשקיה. אמר ליה וכל האי ידעת ואת משתל
 כמחורתא ומנה חיי עלמא. אמר ליה דהוה הדיקא לי שעתא ואת לי תרין
 בגין וקיסין כל יומא כבי רב ואנא אשתדלנא על מוניהו ולמיהו לון אנר
 למרייהו בגין דישתדלון באורייתא. פתח ואמר (מלכי ב) ושלמה ישב עד כסא
 דוד אביו ותבון מלכותו מאד. פתח ואמר (מלכי ב) ושלמה ישב עד כסא
 קדש הקדשים וכדין ותבון מלכותו מאד. כתיב (מלכי ב) וראיתיה לזכור ברית
 עולם. והיא קב"ה תיאובתא דיליה בה תדיר ומאן דלא אתחזי בה לא אעיל קמי
 מאריה ועל דא כתיב וראיתיה לזכור ברית עולם. וראיתיה מאי וראיתיה רוא
 כד"א (ישע"א) והתיותי תו על מצות וגו' לאתחזאה עלייהו. ואיכא דאמרי דא רשימו
 דאת קדישא די בבשרא. אמר רבי יהודה דאי כלא הוא (ל"ב סו) אבל האי
 קשת דאתחזי בעלמא ברוא עלאה קיימא וכד יפקין ישראל מן גלותא זמינא האי
 קשת לאתקשטא בנווני ככלה דא דמתקשטא לבעלה. אמר ליה הדיא ידאי כך
 אמר לי אבא כד הוה מסתלק מעלמא (אמר לי) לא תצפי לרגלי דמשיחא עד
 דיתחזי האי קשת בעלמא (ד"א ל"ג בעגנא) מתקשטא בנווני נהרין ויתגודו
 לעלמא. וכדין צפי ליה למשיח מנלן רכתיב וראיתיה לזכור ברית עולם. והשתא
 דאתחזיא בנוונין השוכין מתחזיא לזכרנא (הויה לזכור) דלא ייתי מבל אכל
 בהדיא זמנא אתחזיא בנווני נהרין ומתקשטא בתקנא ככלה דמתקשטא לבעלה
 וכדין לזכור ברית עולם וידבר קב"ה להאי ברית דאיהו בגלותא ויקים לה מעפרא
 הד"ד (ס"ג) ובקשו את ה' אלהיהם ואת דויד מלכם. וכתיב (ישע"א) ועבדו
 את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם אשר אקים מעפר כד"א (ישע"א)
 אקים את סוכת דוד תגפלת. ועל דא וראיתיה לזכור ברית עולם ולאקמא לה
 מעפרא ואמר הכי אבא רבין כך אדכר באורייתא פורקנא דישראל וזכרנא
 דילה דוא דכתיב (ישע"א) אשר נשבעתי מעבור סי נח עוד על הארץ כן
 נשבעתי מקצף עליך ומגער כן :

הל' הל' ל"א רבי חייא אמר בשעתא דבר נש שכיב ונאים ונשמתיא נפקת
 מיניה והיא אסתידת ביה כבר נש וכדין דיינין להדיא קלא
 דהדי (מ"ג) משוכבת חיקך שמור פתחי פיך. מאי מעמא משום דהיא אסתידת
 כבר נש. רבי יהודה אמר כל מה דבר נש עביד בכל יומא נשמתיא אסתידת
 ביה כבר נש בליליא. תאנא אמר ר' אלעזר בתחלת שעתא קסייתא בליליא
 כד נשף יממא ועאל שמשא מארי דמפתחן דמטנן על שמשא עאל בתריסי
 תרען

מאמרי זוהר מענין הצות

תענין הפתוח ביממא בתר דעאל בכלהו כל אינן תרעין סתימן (י"א פתוח)
 כחוא קאים ושירי. אכרוא קאים כאן דקאים ואחד לאינן ספתחן בתר דסיים
 כחוא כל אינן נטורי עלמא מתכניסין וסלקין לית כאן דפתח (פומא) פומא.
 כלא משתכבין כדון דינן דלתתא מתערין ואולין ושאמין בעלמא וסיהרא שארי
 לאנטרא ומארי דבבא תקעין ומילין תקעין תניינות כדון מתערי שירתא ומזמורין
 קמי מאריותן כמה מארי תריסין קיימי בקיומיהו ואתערין דינן בעלמא. כדון
 בני נשא ניסין ונשמתא נפקת ואסודדת סהדותא ואתריות בדינא וקב"ה עבד
 חסד בבר נש ונשמתא תבת לאתרא בפלנות ליליא כד צפורין מתערין סטרא.
 דצפון אתער כחוא קם בקוסייה שריבטא דבספר דרום וכמש בהרוא ורוא
 ושכך ואתבסם כדון אתער קב"ה נבמסוי לאשתעשעא עם צדיקא בנגתא דערן
 בהרוא שעתא וזכא חולקה דבר נש דקאים לאשתעשעא באורייתא הוא קב"ה.
 וכל צדיקא דבנגתא דערן כולו צייתין לקליה הדי' (זי ה) הוישבת בנגים
 חברים מקשיבים לקולך השמיעני. ולא עוד אלא דקב"ה משך עליה חד חוטא
 דחסיד לשמי (ד"א ל"ג תדיר) נסוד בעלמא דהא עלאין ותתאין נטרין ליה הדי'
 (ס"א ס) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי. אמר רבי חזקיה כל כאן
 דאשתדל בהאי שעתא באורייתא ודאי אית ליה חולקא תדיר בעלמא דאתי.
 אמר רבי יוסי מאי סעמא תדיר אמר ליה הכי אוליפנא דכל פלנות ליליא כד קב"ה
 אתער בנגתא דערן כל אינן נטיעין דנגתא אשתקין יתיר מדהוא נחלא דאקר
 נחל קדושים נחל עננים דלא פסקו מימי לעלמין כביכול החוה דקאים ואשתדל
 באורייתא כאלו החוה נחלא אתרק על ירשיה ואשקי ליה בנו אינן נטיעין
 דבנגתא דערן (אמר ר' יוסי) ולא עוד אלא החוה וכלו צדיקא דבנו נגתא
 דערן צייתין ליה חולקא שויין ליה בהרוא שקיו דנחלא אשתכח דאית ליה חולקא
 תדיר בעלמא דאתי. רבי אבא הוה אתי ממבריא לבי פרוגיא דחמוי ורבי יעקב
 בריה הוה עמיא. אערעו בכפר פרשא. כד בעו למשכב אמר רבי אבא למרד
 דביתא אית הבא תרגול אמר ליה מאריא דביתא אמאי. אמר ליה בנין דקאימנא
 בפלנות ליליא ממש. אמר ליה לא אצטריך דהא סימנא לי בביתא דהדין מקלא
 דקמי ערסאי סלנא ליה סיא ונסיף סוף סוף בפלנות ליליא ממש אתריך כדוד
 סיא ואתגלגל האי קיפפא ועדים ואשתמע קליה בכל ביתא וכדון הוא פלנות.
 ליליא ממש. וחד סבא הוה לי דהוה קם בכל פלנות ליליא ואשתדל באורייתא
 ובנינו כך עבד האי אמר רבי אבא בריך רחמנא דשודני הכא. בפלנות ליליא
 נחיס הוהא נלנלא דקופפא. קמו רבי אבא ורבי יעקב שמעו להווא נברא דהוה
 יתיר כשפולי ביתא ותרין בניו עמיא וזוה אמר כתיב (ס"א ק"ס) הצות לילה
 אקום לדודת לך על משפטי צדקך. מאי קא חסא חד דאידע אמר הצות לילה
 ולא בהצות לילה אלא הצות לילה ודאי לקב"ה אמר הכי וכי קב"ה הבי אקרי.
 אין דהא הצות לילה ממש קב"ה אשתכח וסיעתא דלילה וכדון היא שעתא דעיל
 בנגתא דערן לאשתעשעא עם צדיקא. אמר רבי אבא לרבי יעקב ודאי נשתתף
 בשכינתא ונתחבר כהרא קריבו ויתבו עמיא אמר ליה אימא מלה דפוסך דשפיר
 קאמרת. מנא לך האי. אמר לך האי דא אוליפנא מסבאי ותו הוה אמר דתלת
 [ל"א דתלת] שעתא קמיותא דליליא כל דינן דלתתא מתערין ואולין ושאמין
 בעלמא בפלנות ליליא ממש קב"ה אתער בנגתא דערן ודינן דלתתא לא משתכבין
 וכל ניסוסין דלעילא בליליא לא אשתכחו אלא בפלנות ליליא ממש מנן מאברהם
 דכתיב (מל"ג ד) ויחלק עליהם לילה. במצרים (מ"ג יג) ויהי בחצי הלילה.
 ובארץ מצרים באורייתא הכי אשתכח. וחד הוה דע. מנא הוה דע אלא

זכי אמר סבא דמלכותא דלילה בהאי (ליליא) תליא ועל דא קאים בהדיא שעתא ואמר שירתא ולהכי קרייה לקב"ה הצות לילה כמש אקום להודות לך וגו'. הוא כל דינן תליין מוכא ודינן דמלכותא מוכא משרבחין והדיא שעתא אתקמיר בה דוד וקם ואמר שירתא אתי רבי אבא ונשקיה אבא ליה ודאי הני דוא ברין רחמנא שדרני הכא ת"ח לילה דינא בכל אתר והא אוקימנא מלי והכי דוא ודאי הוא אצער קמי דרבי שמעון אמר הווי יגוקא בריה דההוא נברא או הכי אסאי כתיב הצות לילה אמר ליה הא אתמר בפלות ליליא מלכותא דשמיא אתערת אמר אנא שמענא מלה אמר ליה רבי אבא אימא ברי סב דהא מלה רפיסק קלא דבוצינא להוי אמר אנא שמענא דהא ליליא דינא דמלכותא אידו ובכל אתר דינא הוא והאי קאמר הצות בנין דינקא בתרי נווני (הצות) דינא וחסר ודאי פלותא קדמיתא דינא הוא דהא פלותא אחרא תריו אנפחא בסטרא חסר ועל דא הצות לילה כתיב ודאי קם רבי אבא ושוי ידיו ברישיה וברביה אמר ודאי השיבנא דחכמתא לא אשתבח בר באיען וכאי דוכו בה השתא חמינא דאפילו יטקי בדרא דרבי שמעון וכו' לחכמתא עלאה זכאה אנת רבי שמעון וי לרדא דאנת תסתלק סניה יתבו עד צפרא ואשתדלו באורייתא :

מ"א דק"ז פ"ג פתח רבי יהודה ואמר (סג"ס קל) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו' האי קרא אוקמיה אבל תא הוי הנה ברכו את ה' ומאן אינון דיתחוו לברכא ליה לקב"ה כל עבדי ה' בנין דכל בר נש בעלמא מישראל אע"ג דכלא יתחוו לברכא ליה לקב"ה ברכתא דבניגיייהו יתברכו עלאין ותתאין סאן היא הדיא דמרכין ליה עבדי ה' ולא כלוה ומאן אינון דברכתוין ותתאין העומדים בבית ה' בלילות אליי אינון דקייכו בפלות ליליא ואתערו לסקרי באורייתא אלין קיימי בבית ה' בלילות דהא כדן קודשא בריך הוא אתי לאשתעשעא עם צדיקיא בננתא דעדן ואנן קיימי הכא לאתערא במלי דאורייתא :

מ"ב דק"ז פ"ג פתח רבי אלעזר ואמר (סג"ס סב) ה' אלחי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך תא חזי דוד מלכא דהוה קם בפלות ליליא ואשתדל באורייתא בשירין ותושבחן לחודא דמלכא ומסרונתא דא הוה חודא דמדימנותא בארעא בנין דהאי אידו שנחא דמדימנותא דאתהוי בארעא דהא לעילא פתחי בחודא שירתא כמה מלאכין עלאין ככמה וינון דקא משבחן בליליא בכל סטרין כה"ג לתתא בארעא סאן דמשבח ליה לקב"ה בארעא בליליא רעו ביה [בעין] קב"ה וכל אינון מלאכין קדישין דקא משבחן ליה לקב"ה כלוה צייתן להדיא דקא משבח ליה בליליא בארעא דהאי תושבתתא אידו בשליכו לסלקא קריה דקב"ה מתתא ולזכרא בחודא דיהודא תא חזי דוד מלכא כתב ה' אלחי ישועתי וגו' ה' אלחי ישועתי אימתי אידו ישועתי בההוא יומא דאקדמית תושבתתא בליליא לנכך כדן אידו ישועתי ביממא ותא הוי דהא בליליא סאן דמשבח למאריה בתושבתתא דאורייתא כדן אתקף בתקפו ביממא בסטרא דימינא דהא דממא חד נפקא סטרא דימינא וכדן אתמשך עליה ואתתקף ביה ועל דא אמר זו' אלחי ישועתי יום צעקתי וגו' ובנין כך אמר (ס"ג) לא המתים יהללו יח' לא המתים יהללו יח' ואתנו נברך יה דהא אנן חזין וליה לן הולקא בסטרא דמרתא כלי' הוקדו אמר (יא"ס סב) חי הו' הוא יודך כמנוי בנין דדי אתקריב לוי דוד מלכא אידו חי וקורבא דלילה לוי העולמים ומאן דאתקריב לנביא אידו

מאמרי זוהר מענין הצות

וד דכתיב (תרי"ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום • וכתיב (מלא"ג
 כ) ובניהו בן יהודע בן איש חי רב פעלים מקבצאל :

מ"א ד"ל פ"ג ד"א (מלא"ג כ) שמים תכין אמונתך בהם • שמים באיגון הסדים
 אפקו ורוא דאמונה אתקת ברז דלית תקוהא אלא כנו
 שמים • כתיב ברית לבהרי דא הוא רוא דמהימנותא • ד"א דא איהו צדיק דמיניה
 נפקן ברכאן לכלהו תתאי וכל [איגון] חוון קדישין כלהו אתברכאן מן ההוא
 גיורו דגניד לתתאי • ובג"כ כתיב כתיב ברית לבהרי נשבעתי לרוד עבדי "א הוא
 דמהימנותא דאיהו קיימא תדיר בצדיק דא קיימא דעלמא דלא יתבררין לעמין בר
 בזמנא דגלותא דגנירו דברכאן אתמנעו ורוא דמהימנותא לא אישתלים וכל הדון
 אתמנעו וכד עייל ליליא מדהוא ומנא הדון לא עאלו קמי מלכא ואע"ג דהדון
 לא אתערז אבל לבר קיימי ומזרי שירתא וכד אפליגי ליליא ואתערותא מלכא
 מתא לעילא כדון קב"ה אתער כל חילי שמיא לכתבא ובעט ברקיעא ואודיעוהו
 עלאי ותתאי ולית גיהא קמיה בר בזמנא דמתערי לתתא באוריתא כדון קב"ה
 וכל איגון נשמתין דצדיקא (עמיה) מלוה צייתין וחדיון להתוא קלא וכדון גייהא
 [מ"א קמיה] ואית גייהא לכלהו נשמתין דצדיקא עמיה (קמיה אשתכח) בגין
 דקיימא דאתרביב מקדשא לתתא אומי קב"ה דלא ייעול כנו ירושלם דלעילא עד
 דיעולן ישראל לירושלם דלתתא דכתיב (ס"ג י"ג) בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר •
 והא אוקמה חביריא וכל איגון מזרי קיימי לבר ואמרי שירתא בתלת פלגי ליליא
 וכלהו משבחן בתושבתין ידיעאן וכלהו חילי שמיא כלהו מתערי בליליא וישרא
 ביטמא וקדושה לא מקדשי לעילא עד דמקדשי ישראל לתתא וכדון כל חילי שמיא
 מקדשי שמא קדישא כחדא • ועל דא ישראל קדישין מתקדשין מעלאי ותתאי
 [מ"א בגין דקדושה דשמא דקב"ה לא מליק אלא מעילא ומתתא] כחדא הה"ד
 (י"ד"ג ט) קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם • פתח ר' יוסי ואמר (א"ג נ"ג)
 על מה אנחה הסבכו האי קרא קב"ה אמר ליה בגין דכד ברא עלמא לא ברא
 ליה אלא על סמכין דאיגון ד' סמכין דעלמא כד"א (מ"ג ט) הצצה עמודיה שבעה
 ואיגון סמכין לא אתיידע על מה קייסין בגין דאיהו רוא עמיקא מתימא דכל
 מתיסין ועלמא לא אתברי עד דנפל אבנא חדא ואיהו אבנא דאתקרי אבן שתיה
 ונפל לה קב"ה וורק לה לנו תרומא ואתנעין מעילא לתתא ומניה אשתיל עלמא
 ואיהו נקודה אמצעיתא דעלמא ובהאי נקודה קיימא קרש הקדשים הה"ד (א"ג נ"ג)
 או כי ירה אבן פנתה כד"א (מ"ג ט) אבן בוהן פנת יקרת וכתיב (מלא"ג ק"ה)
 אבן כמאסו כאלהו ואתעביד אבנא חדא וקיימא על תרומי לזמנן נבעין מינה מיא
 ואתמלין תרומי והאי אבנא קיימא לאת באמצעיתא דעלמא והאי איהו אבן
 דקיים ואשתיל יעקב שתילו וקיימא דעלמא הה"ד (מלא"ג ט"ז) ויקח יעקב אבן ויריסה
 מצבה • והאבן הזאת אשר שמתי מצבה ועל וכי האי אבן שוי ליה יעקב והא
 האי אבן (לא) איתברי בקדמיותא כד ברא קב"ה עלמא אלא דשוי לה (ב"א וכי
 השתא שוי לה יעקב והא עד לא איתברי עלמא הוות אלא דיעקב שוי לה)
 קיימא דלעילא ותתא וע"ד אשר שמתי מצבה כתיב מאי אשר שמתי דכתיב היתה
 בית אלהים דשוי מדורא דלעילא הכא • ת"ח האי אבן אית עלה ד' עינים כד"א
 (מ"ג ט) על אבן אחת שבעה עינים על מה אתקריאת שתיה חד דמינה (אשתלים)
 אשתיל עלמא וחד שתיה שתי יה דשוי קב"ה לה לאתברכא מינה עלמא בגין
 דעלמא מינה מתברכא ות"ח בשעתא דעאל שמשא הני כרוגים דקייסין כהאי
 דכתיב והו יתבי באת הו אקשן נדפידה לעילא ופרשי לון ואשתמע קול נגנא

נדפיהו לעילא וכדן שראן לנגנא אינן מלאכין דאמרי שירתא בשירותא דליליא
 נגין דיסלק יקריה דקב"ה מתתא לעילא ומאי שירתא הוה אמרי הוה נגנא
 נדפיהו דכרובים (פ'ל'ס ז'ג) הנה ברכו וגו' שאו ידובם וגו' אינן) איהו
 שירותא לאינן מלאכי עילאי לזמרא במשמרתא תנינא והני כרובים אקשו
 נדפיהו לעילא ואשתמע קול נגנא דלדון וכדן שראן לנגנא אינן מלאכין
 דקיימין במשמרתא תנינא ומאי שירתא הוה אמרי בהאי שעתא נגנא נדפיהו
 דכרובים (ע' ע'ס) הנוסחאם בה' כהר ציון לא ימוס וגו' וכדן (הוהא) איהו
 (שירתא) שירותא לאינן דקיימי בהאי משמרתא תנינא לנגנא במשמרתא
 תליתאה הני כרובים אקשו נדפיהו ואמרי שירתא ומאי היא (ע' ע'ג) הללויה הליו
 עבדי ה' וגו' יהו שם ה' סבוך וגו' סמורה וגו' כדן אינן מלאכין דקיימי
 במשמרתא תליתאה כלוה אמרי שירתא וכלוה ככבי וכלי דברקיע פתחי שירתא
 כמה דכתיב (ז' ו' א) בן יהו כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים וכתיב (פ'ל'ס ז'ג)
 הללוהו כל כוכבי אור הוא אינן ככבי דנהורא כנגנין על נהורא (ס"א דבגין
 על שירתא) כד אתי צפרא וכדן נמלי שירתא אבתריהו (ס"א ישראל) יזשרא'
 לתתא וסלקא יקריה דקב"ה מתתא ומלעילא ישראל לתתא בימסא ומלאכי עילאי
 לעילא בליליא וכדן אשתלים שמוא קדישא בכל ספרין והאי אבן דקאשר כלוה
 מלאכי עילאי וישראל לתתא כלוה אתקפו בהאי אבן ואיהו סלקא לעילא
 לאתעשרא נו אבן כל בימסא ובליליא קב"ה אתי לאשתעשעא עם צדיקא בנתא
 דעדן זכתיב אינן כל דקיימי בקיומיהו ומשתדלין באורייתא בליליא בגין דקב"ה
 וכל אינן צדיקא דבגנתא דעדן שמינו קלייהו דבני נשא אינן דמשתדלי באורייתא
 כמה דכתיב (ז' ח) הושבת בנים וגו' ת"ח האי אבן איהו אבן סבא ודא
 איהו רוא דכתיב (ע'ס ח) ומלת נו מלות אבן ארבעה טורים אבן ואלין אינן
 סדרין [דאשלוכותא] דאבן סבא אשלומותא דאבן יקרה בגין דאית [אשלומותא]
 אבן אהרא דכתיב (י' י'ט) והסירותי את לב האבן וגו' וכתיב (ע' ו) ואת הוהי
 אתן בקרבכם והאי איהו (י'ט' ח) אבן בוהן פנת יקרת ואוקמה ועל רוא דא
 כתיב (ע'ס א) לחת אבן דאינן לוחות אתגורו מהבא ועל דא אקרין על שמה
 דהאי אבן והאי הוא רוא דכתיב (נחל'ס ע'ס) שמש רועה אבן ישראל [ס"א הא
 ודאי אבן ישראל איקרי] כמה דאתמר ר' חזקיה פתח (ע'ס ח) והאבנים תהיון על
 שמות בני ישראל שותים עשרה אלין אבנין יקירין עילאין דאתקרון אבני הסקים
 כד"א (נחל'ס ח) ויקח מאבני המקום ותא אוקמהו והאבנים על שבות בני ישראל
 כמה דאית (י"ב אבנים) י"ב שבמים לתתא חבי נמי לעילא תריסר שבמין ואינן
 תריסר אבנין יקירין וכתיב (פ'ל'ס ז'ג) ששם עליו שבמים וגו' (דא רוא) עדות
 לישראל דא ישראל רוא דלעילא וכלוה להודות לשם ה' ועד' והאבנים תהיון על
 שבות בני ישראל וכמה דאית י"ב שעי בימסא הכי אית י"ב שעי בליליא בימסא
 לעילא בליליא לתתא כלא דא לקבל דא הני י"ב שעי דבליליא מתפלגי לתת
 פתאן וכמה סמני תריסין קיימי תחותיהו דדין על דדין כלוה סמני בליליא
 ונמלי שופא בקדימתא וכדן כד אתפלגי ליליא קייסין תרין (ספרין) סדרין
 סספרא דא ותרין סדרין סספרא אהרא ורוחא עלאה נפיק (ס"א נשיב) בנייהו
 וכדן כל אינן אלינין דבגנתא דעדן כלוה פתחי שירתא וקב"ה עאל בנתא
 דעדן והדי' (ד' א' ט) אז ירגנו וגו' כי בא לשפוט את הארץ כמה דכתיב
 (י'ט' ב) וכפם בצדק דלים בגין דמשפטם עאל בנייהו ואתמליא מניה ג'ע' ורוחא
 דצפון אהער בעלמא והוהא אשתכה ונשיב הוהא ורוחא באינן בוסיין וסלקין
 ריוחן לעילא ובתעשרין צדיקא בעמרייהו ומרתגן מן זוזא דאספקלריאה דנהורא

מאמרי זוהר מענין הצות

זכאין אינן צדיקיא זכאין להווא נהורא עלאה והווא נהורא האספקלריאית
 דנהורא נהור לכל ספרין וכל חד וחד מאלין צדיקיא נטיל לחלוקה כדקא הוי ליה
 ידיו נטיל (ס"א וחבי נהור) כל חד וחד כפום עובדיו דעבד בתאי עלמא [מאונן]
 אית מנהון דמתכספיי מהווא נהורו דנטיל חבריה יתיר ונהור הוא אוקסמה חלוקה
 דליליא מכר שארי ליליא למיעל כמה נרדיני נמוסין מתערין ושמשין בעלמא
 ופתחין (קע"ב ב') סתימין ולבתר כמה זינין לזניירו כמה דאוקסמא וכדין כד
 אתפליג ליליא סמרא דצפון נחית (נהור נהורו) מעילא לתתא ואהוד ביה בליליא
 עד תריין חולקין דליליא ולבתר סמרא דדרום אתער עד דאתי צפרא וכד אתי
 צפרא כדין דרום וצפון אהודו ביה וכדין אתאן ישראל לתתא סלקין לה בצלותהון
 יבעוהון לעילא עד דסלקא ואתנגות בנייהו ונמלא ברכאן מרישא (דמלכא)
 דכל רישין ואתברכא מהווא מלא דאתמשכא מעילא ומהווא מלא פריש לכמה
 ספרין וכמה רבון אתונו מניה מהווא מלא ומניה עתידין לאהייא מתייא תת"ד
 (ס"ב ס) הקיצו ורננו שוכני עפר כי של אורות מלך מלא מאינן נהורין עלאין
 דנהורין לעילא • עד דהוי יתבי אתפליג ליליא אמר ליה ר' יהודה לרבי יוסי השתא
 רוחא דצפון אתער וליליא אתפליג והשתא עדנא דקב"ה תאיב לקהון דצדיקיא
 בהאי עלמא אינן דמשתדלי באורייתא השתא קב"ה ציית (לקל מלייהו) לן בהאי
 אתר לא נפסוק מלי דאורייתא :

א"ל ח"ג ס"א **יששכר** חמור גרם רובין וגו' פתח ואמר (ס"ב ס) לרוד דל אורי
 וישעי מסי אירא דל מעוה הוי מסי אפתר כמה חביבין
 אינן מלין דאורייתא כמה חביבין אינן דמשתדלי באורייתא קסיה דכל סאן
 דאשתדל באורייתא לא דחיל מפנעי עלמא נטיר הוא לעילא נטיר הוא לתתא
 ולא עוד אלא דכפית לכל פנעי דעלמא ואוחת לון לעוסקא דתרוסא רבא • תא
 הוי בשעתא דעאל ליליא (לעיל קע"ב א') פתחין סתימין וכלבי וחמרי שרין
 שאמין בעלמא ואתיהיבת רשו לחבלא וכל בני עלמא ניסו בערסיהו ונשמרתין
 דצדיקיא סלקין לאתענגא לעילא כד אתער רוח צפון ואתפליג ליליא אתערותא
 קדישא אתער בעלמא ואתער בכמה דוכתי • זכאך חלוקה דהווא ב"ג דאיהו
 קאים כהווא שעתא ואשתדל באורייתא כיון דאיהו פתח באורייתא כל אינן
 זינין בישין אעיל לון בנוקבי דתרוסא רבא וכפית ליה לחמור נחית ליה בספסרי
הצרות עפרא דזוחסי קטרא בנ"ג יששכר דאשתדלותיה באורייתא כפית ליה
 דחמור נחית ליה מהווא גרם המעלות דאיהו מליק לנוקא עלמא ושוי מדוריה
 בין המשתפים בן זוהמי דספסרי דעפרא :

א"ל ח"ג ס"א **וה' הולך לפניו** יוסם (א"ג י) רבי יוסי פתח (ס"ב ס) למנצח על
 אילת השחר וגו' כמה חביבא אורייתא קסיה דקב"ה דכל סאן
 דאשתדל באורייתא רחים הוא לעילא רחים הוא לתתא קב"ה אצית ליה למלוה
 לא שביק ליה בהאי עלמא ולא שביק ליה בעלמא דאתי ואורייתא בעו למלעי
 בה ביממא ובליליא דכתיב (ס"ג א') והצית בו יוסם ולילה וכתוב (יש"ג ג) אם
 לא ברית יוסם ולילה וגו' תינח ביממא בליליא אסאי בנין דיהא שכיח לגביה
 שטא קדישא שלים כמה דלית יוסם בלא ליליא ולאן איהו שלים אלא דא עם
 דא כך בעי אורייתא לאשתכחא עסיה דב"ג יוסא ליליא למתוי שלימותא לגב
 דב"ג יוסם ולילה הוא אתר דעקרא דליליא ספלותא ואילך ואע"ג דפלטו קדימותא
 בבילא דליליא הוא אבל בפלות ליליא קב"ה עאל כננתא דעין לאשתעשעא קם
 צדיקיא

באמרי זוהר מענין הצות

קמ

צדיקיא וכדן בעי ליה לבר נש למיסק ולמלעי באורייתא והא אתמר דקב"ה וכל צדיקיא דבגנתא דעדן כלתו צייתין לקליה ה'ה"ד (ע"ה) הושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני והא אוקמה הושבת בגנים דא כנסת ישראל דאיהי בשבת ליה לקב"ה בשבחה דאורייתא בליליא זכאה תולקה מאן דאשתתף בההא לשבחה ליה לקב"ה בשבחה דאורייתא וכד אתי צפרא כ"י אזיא ומשתעשעא ביה בקב"ה ואוישים לה לגבה שריבטא דהסד ולא עלה בלודדא אלא עלה ועל אינן דמשתתפין בההא והא אתמר דכתיב (ת"ל: ע"ה) יומם יצוח ה' חסרו ובלילה וגו' ועל דא אילת השחר אקרי . אמר ר' שמעון בשעתא דבעי לאתגרא צפרא אתחשך ואתקדד נהורא וקדרותא אשתבח כדן אתהברת אתתא בבעלה דתנינן אשה מספרת עם בעלה למשתעי בהדיה ועאלת להיכליה לבתר כד בעי שמשא למיעל אתגהוד ואתת ליליא ונפיל ליה כדן כל תרעין סתיסין חסרין נעוין וכלבין נבחין כד אתפליג ליליא שארי מלכא (למיקרי) למיסק ומסרוניתא לומר ואתי מלכא ואקיש לתרעא דהכלא ואמר פתחי לי אחתי רעויה וגו' וכדן משתעשע בגמסתרין דצדיקיא זכאה תולקה דההוא דאתער הווא זמנא במלי דאורייתא בגן דא כל אינן דבני דכלא דמסרוניתא כלתו בעיין למיסק בהדא זמנא לשבחה למלכא וכלתו משבחן קסיה ושנחא דמליק מהאי עלמא דאיהו רחוק (יתיר) דא נוחא ליה לקב"ה מכלא כד אכתליק ליליא ואתי צפרא (ג"א ואתחשך) ואתקדד כדן מלכא ומסרוניתא ברא בהדא ויהיב לה סתן ולכל בני דכלא זכאה תולקה מאן דאיהו בכניטא :

ש"ס דק"ג פ"ג פתח רבי שמעון ואמר (ע"ה: ע"ה) ולא אמר איה אלה עושי נתן ומירות בלילה האי קרא אוקמה ואתמר אבל עושי עושי סבעי ליה מאי עושי אלא שם (צ"ב ב') דאלה שם כליל איהו דאתחוי הוא ובי דיניה דא שםא שלים איהו דכליל דבר וניקבא א"ל ו"ה ובגו כך עושי . נתן זמירות בלילה בגין דא איהו דקא (ק"ס א') משבתת תדיר לגבי מלכא דשלאא דילת כנונא דבוצינא דלא שכך תדיר בגין לקבלא נהורא דהוא עילאה סמינאות דהוא דילת וע"ד נתן זמירות בלילה כל אינן כבכיא דקא סתנין בריקעא כולתו אודאן ומשבחן לקב"ה בכל הווא זמנא דאתחווין בריקעא בגין דמלאכי עלאי כולתו אודאן ומשבחן אשמורות אשמורות בתלת פלגי דהוי ליליא בליליא אתפלגין כמה סתנין בראשיתא דליליא כד רבש ליליא ואתחשך כל אינן רודין בישין דזנין בישין כולתו סתבדיין ומשפטי בכל עלמא ואתפרשא ספרא אחרא ותבעי אוריה דבי מלכא סכל אינן סתנין קדישין כיון דהווא ספרא אחרא אתער כל בני עלמא מעמי מעמא דמותא (ג"א דשינת) חד משתין במותא תשלא עליהו כדן כיון דסמאבו אתפרשא מליליא ושלמא ונתתא לתתא כדן אתפרשן תלת סתנין לשבחה ליה לקב"ה בתלת סתנין (ג"א סתנין) דליליא כמה דאתערד בהאי חרייא . בעוד דאינן משבחין לקב"ה ספרא אחרא אולא ומשפמא לתתא בכל סתני עלמא ועד דספרא אחרא לא אתעבר סתמן לא יכלן אינן לאתייהדא במאיתון רוא לחביסין מלאכי עלזנין וישראל לתתא כולתו דחקי בהדא ספרא אחרא מלאכין עלאין כד בעאן לאתייהדא במאיתון לא יכלן עד דהדין לה לבר בה עבדין נתנין שיתין רבוא דמלאכי קדישא ואפילו שינתא על כל בני עלמא כדן דאיהו נתתא דקא דהין לה לבר ותבי לה כל עלמא דא בהדיא שנתא

מאמרי זוהר מענין תצות

ברין איזי שלמא עליהו ומקבלין מסאבו מינה בר בארעא דישראל בלזוהרא דלא (ק"ה ב') שלמא תמן כיון דאיזי אתפרשא מיניהו עלאין לקמי מאריהון ומשבחין ואודאן קמיה כנונא דא ישראל לתתא לא יכלין לאתייהא במאריהון עד דהיון להווא סטרא אחרא מיניהו ויהבי ליה חלקא במה דאתעסקת. ולבתר אינון מתקרבין לגבי מאריהון ולא אשתכח מקטרגא עילא ותתא ואי תימא תינת לתתא אבל לעילא מאי קטרוגא תמן אלא לעילא בנין דאיזי רוח מסאבא ואינון הוהין קדישין עד דמשהוי רוחא מסאבא מביניהו לא יכלין לקרבי לגבי מאריהון דהא קודשא נו מסאבא לא מתערב לעלמין וכן כנונא דא ישראל לתתא לא מתערבין באומין עובדי כוכבים דעלמא ותרין סטרין עלאין ותתאין כד בעיין לקרבא לגבי מלכא קדישא דהיון לה לבר ועל דא כד עייל ליליא ומלאבין קדישין ועילאין כד מסתדרין שורין שורין לקרבא (ג"א לשבחא) לגבי מאריהון דהיון ליה להווא סטרא לבר בקדמיתא ולבתר עאלין בקודשא (ג"א ועל דא כד עייל ליליא כל רווחן בישין וזיגין בישין ורוחא מסאבא אתדהוין לבר ושמי מלכא עיילין לנו קדשא) למלכא דהווי ליה אבנין יקירין בהד תיבותא מתגלפא בקסטרוי והווא מלכא הוה חכים בנין דלא יתקרב כל מאן דבעי לגבי הווא תיבותא דאבנין יקירין ומגלאן דתמן נפל בהכמתיה חד הווי תקיפא וכריך ליה סחגיניה דהווא תיבותא כל מאן דבעי לאושמא ידיה לגבי תיבותא הא הווי דלגי עליה וקטיל ליה חד רחיסא הוה ליה למלכא א"ל מלכא כל זמנא דאת בעי לאעלא ולאשתמשא בתיבותא תעביד כך וכך לגבי הווא חויא ותפתח תיבותא ותשמש בניזין דיליה כך קב"ה כריך הווי סחגיניה דקדשא אתאן מלאבין עלאין לאעלא נו קדשא הא חויא תמן ורחלי לאסתאבא ביה (ואי תימא הא כלוה אשא ואשא לא מקבלא מסאבו) ת"ה כתיב (סוף פ' עושה מלאכיו ורוחת משרתיו אש ליהם עושה מלאכיו ורוחת אלין מלאבין דקייסין לבר משרתיו אש ליהם אלין מלאבין דקייסין) לו איזי רוחא מסאבו ואינון רוח. רוח ברוח לא עייל דא בדא רוח מסאבו ברוח קדשא לא אתערבו דא בדא ובג"ב אינון דאקרו רוח לא יכלין לאעלא לנו בנין דהווא רוחא מסאבו אינון דלגי אינון אש והווא אש דחי להווא מסאבו דלא עייל לנו ובנין כך כלא דהיון ליה לבר למסאבו דלא יתערב בהדיהו ועל דא מלאכי עלאי קא משבחין ליה לקב"ה בתר דהיון ליה למסאבו לבר. תלת אשמורתו אינון בליליא לקבלהון תלת משריין דקא מתפלגי לשבחא לקב"ה כמה דאתמר ועל דא האי רבין דכלוה איזי גר (ג"א נגור) דודו דלא שבין לעלמין אלא תירי אוזי ומשבח ליה למלכא עלאה וע"ד (פ"ה ג) נתן זמירות בלילה. ד"א ולא אמר איה אלוה עושי כמה דאתמר בנין דהא מעילא ומתתא איתכליל בר נש ואתעביד כמה דאיזי נפא סטרין סטרין מנו דבר ונקבא אוף הכי רוחא רוח איזי כליל מנו דבר ונקבא ועל רוא דנא אתתקן בר נש בגליפוי כנופא ורוחא ובנין דאיזי כליל ברוח דא ובעובדא דא כמה דאתמר ע"ד כתיב (נחמ"ב 6) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו והוא אתמר בליליא הא אכרת דהא בראשיתא דליליא כל אינון זיגין ורווחן בישין מתערי בעלמא הוה איזי יכיל למשו דאי הכי הא תגינן דסטרא דצפון נפקי כל הני זיגין בישין ואת אמרת (ס"א ואתמר) דכד אתער רוח צפון כפלנות ליליא דהא כדן כל אינון ורווחן בישין וסטרין בישין אתכנשו מעלמא ועאלין נו נקבא דתרוכא דכא אי הכי הא כנסטרא דדרום דאיזי ימינא אכאי משממא אינון זיגין בישין בירש ליליא דקא שלמא רוח דרום אלא דאי אילמלא הווא סטרא ודרום דקא סעכב ודחיא להווא סטרא בישא הוה כשמשמש כולי עלמא ולא יכיל עלמא למסבל אבל כד אתער הווא

מאמרי זוהר מענין הצות

פ

סמרא אחרא לא אתער אלא בסמך וזה מערב דקא שלמא בריש ליליא ועלמא איהו כלא כניש ועל דא קב"ה אקדים אמותא לעלמא בנוונא דא כסא דאתמר וכאון אינון ישראל בהאי עלמא ובעלמא דאתי דקב"ה ארעיש ברו מכל שאר עמין ע"ג דעלמא עאלו לביתא ר' אלעזר ר' אבא כד אתפליג ליליא קמו למלעי באורייתא א"ר אבא השתא ודאי איהו עידן רעותא לקב"ה והא זמנן סגיאון אתערנא האי דקב"ה בשעתא דאתפליג ליליא עאל נ אינון צדיקיא בנגתא דעין ואשתעשע ברו זכאה איהו מאן דאשתדל באורייתא בהדוא זמנא אמר ר' אלעזר הא דאשתעשע קב"ה נ צדיקיא בנגתא דעין הוץ אשתעשע אלא בהדוא זמנא דאתפליג ליליא קב"ה אתער ברחיבו דשמאלא לנבי כנסת ישראל והא לית רחיבו אלא מסמרא דשמאלא וכנסת ישראל לית לה דוונא לטקרב לנבי מלכא או השיבו מעליא אלא באינון רוחין דצדיקיא דקב"ה חסי לון מתעשרין בכמה עובדי סבין ובכמה זכוין דעבדו בהדוא יומא וקב"ה ניהא ליה ככל קרבנן ועלוון דקב"ה ארח בהו ריה ניהוה דקא עבדי ישראל כדון נדירו אהדור וכל אילנין דגתא דעין דאבדי שירתא וצדיקיא מתעשרין תמן באינון ערונן דעלמא דאתי כד אתער בר נש בהדוא שעתא למלעי באורייתא נטיל חולקיה עמהון דצדיקיא די בגו גנתא חד שטא גליפא דתלתין ותרין אהון אתער ברו תמן ואיהו נ ריון דצדיקיא :

פ"ג ה"ג ע"ג רבין חזקיה הוה יתיב קמיה דר' יצחק קמו בפלגת ליליא למלעי באורייתא פתח ר' יצחק ואמר (מ"ג ק"ג) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו' האי קרא הא אוקמה חברייא והא אתמר אכל האי שבחא דהא דכל אינון בני מדינותא ומאן אינון בני מדינותא אינון דמשתדלי באורייתא ודעין ליחדא שטא קדישא כדקא יאות ושבחא דאינון בני מדינותא אינון דקייסין בפלגו ליליא למלעי באורייתא ומתדבקו בה בכנסת ישראל לשבחא ליה לקב"ה במילי דאורייתא ת"ה בשעתא דבר נש קם בפלגת ליליא למלעי באורייתא וזה צפון אתער בפלגת ליליא ההיא אילתא קיימא ומשבחא ליה לקב"ה ובשעתא דהיא קיימא כמה אלף וכמה רבבן קייסין עמה בקייסיהו וכלהו שארין לשבחא למלכא קדישא והוא מאן חזי וקם בפלגת ליליא למלעי באורייתא קב"ה אצית ליה כמה דאוקמה דכתוב (ע"ג ח) הוישבת בנגים חברים מקשיבים לקולך השמיעני וכל אינון אוכלסין לעילא וכל בני תושבתא דמזרחין למארהון כללו משתכבי בגין תושבתא דאינון דלעי באורייתא ומכרו ואמרי (מ"ג ק"ג) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' אתון ברכו את ה' אתון שברו לשלכא קדישא אתון אעפרו לית לשלכא וההיא אילתא מתעפרא ביה בהדוא ב"ג וקמת קמי מלכא ואמרת חסי בכאי ברא אחינא לקמך במאי ברא אתערנא לנבך זמאן אינון דשבחא כלא דלהין קמי מלכא הדר ואמר העומדים בבית ה' בלילות אלף אקרין עבדי ה' אלף אתהון לברכא למלכא וברכתא דלהון ברכתא הה"ד (ע"ג) שאו יריכם קיש וברכו את ה' וגו' אתון אתהון דשלכא קדישא ית' על דייבו וברכתא דעל דייבו ברכתא היא שאו יריכם קיש מהו קיש אתר עלאה דמבועא דנחלא עמיקא נפיק מיניה דכתוב (מ"ג ק"ג) וגו' וצא מעין להשקות ועין הוא דאקרי קיש עלאה ב"ג שאו יריכם קיש ובר נש דעבדי כן חזי להאי מאי קא מכרו עליה יברכך ה' מציון את תברך לקב"ה מאר דאקרי קיש עלאה והוא יברך לך מאר דאקרי ציון דאתן אתהון דשלכא כהדא תברכין כהדא כמה דוונא דלמן היה כהדא לשבחא למלכא כך מהדוא אתר דמתברכא כנ"י בהדוא אתר יוסין לך ברכאן דה"ד יברכך ה' מציון (ולא עוד אלא) וראה במשג ירושלים מאן היא סוב ירושלים

מאמרי זוהר מענין הצות

אינן ברכאן דנפקא לה מכלא ע"י דהוצא דרנא קדישא רצדיק ועל דא ויברך
 ה' סציון וראה בסוב ירושלים וכלא חד מלה (ולא עוד אלא) וראה בניס לבניך
 זנו' וראה בניס לבניך שפיר כדו שלום על ישראל סאי קא בעי הכא על ישראל
 אלא בנין דאמני שלמא לעילא דכד הוא וכי לכולא האי אמני שלמא לעילא
 ותתא שלום על ישראל סתם ושלום שבחא הוא דעלאי ותתאי שבחא הוא דכל
 עלמין וסלי דאורייתא אמניא שלמא בעלמא דכתיב (ע"ה) ה' עזו לעמי יתן וגו' :

ע"ה וז"ל פ"ג פתח הווא שייעא ואמר (אזינ לה) ברין יחד כוכבי בוקר ויריעו כל
 בני אלהים ת"ח כד קב"ה אתי לאשתעשעא עם צדיקא
 בנגתא דערן כל מלי דעלמא תתא (ס"א עלאה) וכל עלאין ותתאין מתערין
 לקבליה וכל אילני דנגתא דערן פתחי שבחא לקבליה הה"ד (ד"ה ס"ה טו) אז ירננו
 עצי היעו נפק מלפני ה' כי בא ואפילו עופי דארעא כלדו מרחשי שבחא קמיה כרין
 שלחובא בער ובמש בגרנא דהרנגולא וקרי ושכח למלכא קדישא וקרי לבני נשא
 דישתלון באורייתא ובשבחא דמאריהון ובפלהגיה זכאה תולקדון דמאן דקויסין
 מעשייהו לאשתללא באורייתא כד אתי צפרא פתחין דדוומא נפתחין ותריעי
 דאסותא נפקין לעלמא ורוחא דמורה אתער ורחמי אשתכחו וכל אינן ככביא
 זמוליא דסמנן תחות שולמני דהאי בקר כלדו פתחין שבחא וחמין למלכא עלאה
 הה"ד ברין יחד כוכבי בקר וגו' . מה בעאן הכא בני אלהים דאינן סומנן תרועה
 בהאי בקר הוא כל דיען אתעברו בזמנא דהסד אתער בעלמא אלא ויריעו כל
 בני אלהים הא אתבר דיקפא דדינן קשיין אתבר הלא דלהון כד"א (יפסי סו)
 רעה התרעעה הארץ וכ"כ בנין דהאי בקר אתער בעלמא ואמער . ואחי
 למנע (מלכא ס"ה) אשל בבאר שבע מלה דא הכי שמענא לה בבאר שבע ודאי
 דכתיב ויקרא שם בשם ה' אל עולם . פתח חברה שייעא ואמר (ע"ה) הבקר
 אור והאנשים שלחו וגו' סאי הבקר אור הכי אוליפנא סדו בקר אלא בזמנא
 דאחי צפרא ודינן מתעברין וחסד בעא לאתערא כל אינן דאתין מסמרא דא
 סבקר (ס"א מפרי) לאתריהו לזמנא ברכאן לעלמא ודא הוא הבקר אור דהא
 דחסי מתישבי לעלמא וחסד קאי באתריה כרין הוא בקר אור וכתיב (ע"ה) וירא
 אלהים את האור כי טוב ת"ח כלא הוא בדרתין ידיען ליליא הא ידיעא בקר אור
 דא ידיעא וווא דרנא עלאה דאשתכח ביה תדירא אימתי כד נהיר שמשא שמשא
 ידיעה וווא דרנא עלאה דמכנס לכלא ונהיר לכלא כד"א (מלכא ס"ה) כי שמש ומנן
 ה' אלהים והאי בקר אור נהיר שמשא ודא נהיר ליליא בני"ב כולד תליא דא
 ברא והאי בקר אור כד אתער כל בני עלמא אתאהון באחדותא ברחוותא
 ומשתכחי בעלמא והשתא הא נהיר יסמא עינן רעותא ודא למך באורחא
 בריכו לון ר' הייא ור' יוסי וגשק לון ברישייהו ושדו לון אמר רבי הייא לר' יוסי
 בריך רחמנא דתקן אורייתא קמן ודאי קב"ה שדר לון גבן זכאן אינן דמשתדלי
 באורייתא ולא ארפין מינה שעתא דהא נפק ר' הייא ור' יוסי ואולו לאורחיהו
 אכר ר' יוסי ודאי רחיוותא דלבאי קשור באלין שייעי איז הייא לא תוהנא
 על דא דהא ביוסי דר' שמעון אפילו צפרי שמיא מרחשין חבמתא דהא מלי
 אשתמדען לעילא ותתא :

ע"ה וז"ל פ"ג פתח ר' יוסי ואמר (אזינ לה) ולא אכר איה אלוה עושי נתן וסודת
 כלילת תא חוי בשעתא דאתער רוח צפון ואתפליג ליליא הא
 אוקסא דשלחובא חד נפיק ובפש תחות נדפוי דהרנגולא ואקיש נדפוי וקארי
 דהווא שלחובא בזמנא דמסי גביה ואתער לקבליה אסתבי ביה ואודיעו וקארי
 ואסתבי

ואמתי ואשנה בנין יקרא דמאריה למעבר רעותיה וקארי לון לבני נשא ועל דא
 אקרי שכו אשנא ואקרי גבר בנין דאתעד בשלחובא דגבורה בסמרא דגבורה
 קא אתיא לאתערא בעלמא כדון אינן בני מהימנותא קייסין ויהבין גבורה וחילא
 לכני' וכדון אקרי רנה דאורייתא ועל דא יוית דוד מלכותא הוא ובניו לעלמין
 ולדוד דרין וכד תרגולא קארי ובני נשא גייסי בערסיהו ולא מתערי תרגולא
 קארי לבתר ואמר מה דאמר (ק"א פ"ג) והא אוקמה לבתר במש בגרפי ואמר
 זוי לפלניא נוף דמאריה שבקא דמאריה דלא אתער רוחיה ולא אשנה ליקרא
 דמאריה כד נדוד יממא כרוזא קרי עליה ואמר ולא אמר איה אלוה עושי נתון
 זמחות בלילא לסייעא ליה באינן תושבתן ולמהוי כלא בסיעא חדא עושי עשני
 סבעי ליה סוד עשי אלא בשעתא דבר נש קם בפלנות ליליא ואשתל ברנה
 דאורייתא דרנה דאורייתא לא אתקרי אלא בליליא וכד איתא אשתבה באורייתא
 כד נדוד יממא קב"ה וכנסת ישראל מתקני ליה בחד חומא דחסד לאשתובא
 סבלא ולתרא ליה בין עלאין ונתאין . ר' יהודה אמר אנא שמענא דאמר רבי
 אבא האי קרא איה אלוה עושי עשה לי מבעי ליה סוד עושי א"א כמה דאמרת
 בשעתא דאיתו קם בפלנות ליליא ואשתל באורייתא כד נדוד יממא אתער
 אברהם ביהווא חומא דליליא דכתוב ביה (גנאס"י) אם מהו ועד שרוך נעל ונ'
 דקב"ה וכנסת ישראל מתקני ליה ועבדי ליה בכל יומא ברית חדשה הה"ד אלוה
 עושי והא (ו' ל' ג' ה') אוקמה אל ו"ה . אל דא אברהם דכתוב ביה) האל
 הגדול . ר' דא קב"ה . ה' דא כנסת ישראל ודא הוא אל ו"ה . ואינן עבדי ליה
 לבר נש ומתקני ליה בכל יומא ובנ"כ כתיב עושי כד"א (סו"ס קס) יששכר ישראל
 בעושי . אמר רבי יוסי ודאי כך הוא וכלא חד מלה . ר' יהודה פתח ואמר
 (ויק"ד ז) או הודע אליו חמאתו ונ' . הודע אליו מסמרא דמאן או ידע (א"ג נדע)
 חמאתו סבעי ליה סוד הודע אליו . אלא קב"ה פקד לכנסת ישראל לאודעא
 ליה לבר נש הווא חובא דהוא חב ובמה סודעא ליה בדינא כד"א (א"ג ז) גילו
 שמים עונו וארץ מתקוממה לו' . הודע אליו כמאן דפקד לאחרא . דתנינן בשעתא
 דבר נש חב קמי קב"ה ולא אשנה בחמאיה לאהרדא בתויבתא קמי' סאריה
 דאשדי ליה בתי כתפיה נשמתיה ממש סלקת ואסודדת קמי' קב"ה . כדון פקד
 מלכא לכני' ואמר או הודע אליו חמאתו אשר חמא אושים דינא עליה ואודע
 ליה רוביה כד"א (מק"א ט) הודע את ירושלים את תועבותיה בתי דמסי עליה
 דינא כדון אתער רוחא למחד בתויבתא קמי' סאריה ואתכנע לסקרי קרבנא דהא
 מאן דלביה נם ביה חסי ואנשי חמאיה ולא אשנה עליה וקב"ה זמין לקבליה
 ופקד לאודעא ליה להווא חובא . בנין דלא יתנשי מניה . אמר ר' יוסי הכי הוא
 ודאי ודאי אשכנא ברוד דכיון דעבד הווא עובדא דבת שבע לא אשנה ביה
 אמר ליה קב"ה אנת אנשית ליה אנא אדכונא לך . סך מה כתיב (מס"ג ז'
 א"ה האיש כה אמר ה' אתה האיש דלא דברת ליה אתה האיש דאנשית ליה
 דכח אודע ליה ברנא און הכא קב"ה קאמר הודע אליו חמאתו אשר חמא
 ישפיר מה ודאי הוא דלא כתיב או נדע אליו כמה דכתוב (מס"ג ט) או נדע
 כי שור נגח הוא . ומאן דקאים בליליא למלעי באורייתא אורייתא קא סודעא
 ליה רוביה ולא באורה דינא אלא כאמא דאודעא לברה במלה רכין וכלא ליליא
 אנשי ליה ותב בתויבתא קמי' סאריה . ואי תימא דוד הווא קם בפלני ליליא
 אטאי אתער עליה ברנא אלא שאני דוד דאיתו עבר כמה דאתקשר ובעיא
 ד"א ובמה דעבי אתון . הוא חמא לקבליה דמלכותא קדישא ולבני ירושלם
 קדישא ובג"ד אתתך ירושלים ומלכותא אעדיו מיניה עד דאתתן בוקא

יאות (ואתענט):

מאמרי זוהר מענין הצות

פ' דה"ט מ"א רבי דהייא פתח (י"ט) נפשי איתוך בלילה אף רוחי בקרבי
 אשתוך וגו'. נפשי איתוך בלילה. נפשי איתך בלילה מבני
 ליה. מאי נפשי איתך. אף רוחי בקרבי אשתך ושהך מבני ליה. אלא הכי
 תנא קב"ה ויהא נפשא דכלא וישראל אמרי נפשי ורוחי את. בנ"ב איתוך
 לאדבךא כך ואשתך לאשכחא רעותך. רבי יוסי אמר בשעתא דב"נ נאים
 בעוסינא נפקא נפשיה סלקא ואסהודת ביה בב"נ על כל מה דעבד בכלא יומא.
 גופא אמר לנפשא נפשי איתך בלילה אף רוחי בקרבי אשתך. ד"א נפשי
 איתך אמרה בני קמי קב"ה נפשי איתך בלילה בעוד דאנא בגלותא בני
 עמינא ומנינא נפשי מכל בישתא (נ"א ורוינא נפשי מכל פיסתא) דקיסרא בני
 עמינא ע"ג נפשי איתך בנין לאתבא לאתרי. אף רוחי בקרבי אשתך כלומר
 אע"ג דעובדי כוכבים משעבדין לבני בכל שעבודא רוחא קדישא לא אתעדי
 מנאי בנין למשהי לך ולמעבד פקודך. רבי יצחק אמר אמרי ישראל קמי קב"ה
 בעוד דנפשי כי איתך בלילה מ"ס בלילה אלא בנין רוחי נפש בהאי שעתא
 אצטרך לחבדא לך. אף רוחי בקרבי אשתך. כי כאשר משפטיך לאינין. בזמנא דמשפט
 אשתך באתערותא למעבד רעותך. כי כאשר משפטיך לאינין. בזמנא דמשפט
 נחת בארעא לכשטא עלטא כדון צדק למדו יושבי תבל. כלומר יוכלון למסבל
 דינא דצדק ולא ישתצו עלטא מניה. אימתי צדק למדו יושבי תבל כאשר
 משפטך לאינין. רבי חזקיה אמר נפשי איתך בלילה דא כנסת ישראל. אף
 רוחי בקרבי אשתך דא קב"ה. רבי אבא הוה יתיב קמיה דרבי שמעון קם ר"ש
 בפלג ליליא למלעי באוריתא קמו ר' אלעזר ורבי אבא עמיה פתח ר"ש ואמר
 (ס"א) כאל תערוג על אפיך מים כן נפשי תערוג אליך אלהים היא קרא
 אוקבוא חברייא וכאין אינון ישראל מכל עממין דקב"ה יתב לון אוריתא קדישא
 יאורית לון נשמתין קדישין מאתר קדישא בנין למעבד פקודין ולאשתעשעא
 באוריתא. דכל כאן דאשתעשעא באוריתא. לא החיל מכלא. דכתיב (ס"א ק"ט)
 לולי תורתך שעשועי או אבדתי בעיני מאי אינון שעשועי אוריתא. דאוריתא
 שעשועי אקרי דכתיב (ס"א) ואחיה שעשועים יום יום ודא הוא דתנינן קב"ה
 אתי לאשתעשעא עם צדיקא בנתיב דעין. מאי לאשתעשעא בנין למדוד בה.
 דתנינן וכאין אינון צדיקא דכתיב בהו (י"ט) אז תתענג על ה'. בנין לאתענגא
 כהווא שקיו דתלא כד"א והשביע בצחצחות נפשך. כביכול קב"ה משתעשע
 בהו כהווא שקיו דתלא דמתענגי בהו צדיקא. וע"י אתי לאשתעשעא עם
 צדיקא. וכל כאן דאשתתל באוריתא זכי לאשתעשעא עם צדיקא כהווא שקיו
 דתלא. תנא כאל תערוג על אפיך מים דא כנסת ישראל כד"א (ס"א) ו
 אלוהי לעזרתי חושה. תערוג על אפיך מים דואי לאשתקייא משקיו דמבועי
 דתלא ע"י דצדיק. תערוג כד"א (ס"א) לערנות הבשם. כן נפשי תערוג אלון
 אלהים. לאשתקייא מינך בעלמא דין ובעלמא דאתי ממבועי תלא כאן אינו
 מבועי חד לעילא דכתיב (ס"א) וחד יוצא מעין להשקת את הגן וגו'. וס"א
 נגיד ונפיק ומשקי נתא וכל אינון תלאין נגדין ונפקין וצתבנשין בתרי מבועי
 דאקרי צנח ואלון אקרין אפיך מים כהווא דינא דצדיק דסיניה נגיד ונפיק
 ומשתקייא נתא. בנין כך אל וצבי עמיה ויסוד כהווא משתבדי צדיק וצדק מ':

פ' דה"ט מ"ב דארתונן אל ה' בעת ההוא לאמר אנכי ידעה אתה החלות להראות
 את עבוד וגו' רבי יוסי פתח (י"ט) ויסב חזקיה פניו
 אל הקדר והתפלל אל ה'. תא חזי כספא דהוא חילא תקיפא דאוריתא וכספא דהוא
 עינא

עלאה על כלא דכל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מעלאי ותתאי ולא דחיל
 מערערין בישין דעלמא בגין דאיתו אחדי באילנא דחיי ואכיל מיניה בכל יומא
 דהא אורייתא אולף ליה לבר נש לסתק באורה קשום אולף ליה עיטא דחך
 דעב קמי מאריה (לבטלא הדוא גורה) ואפי' יתגור עליה סתא כלא יתבטל
 דיסתק מיניה ולא שריא עלוי (עיטא דבר נש בהאי עלמא) ועל דא בעי
 לאשתדלא באורייתא ימסא וליליא ולא יתעדי מיניה הדרד (א"כ 6) העצת בו
 יומא ולילא. ואי אעדי מיניה אורייתא או אתפרש מינה כאלו אתפרש סן חיי.
 תא חוי עיטא דבר נש כד איתו סליק בליליא על ערסיה בני לקבלא עליה על
 מלכותא דלעילא בלבא שלים ולאקדמא למיסטר נביה פקדנא דנפשיה. והא
 אוקמה בגין דכל עלמא מעמין מעמא דמותא דהא אילנא דמותא שריא בעלמא.
 וכל רוחין דבני נשא נפקין וסלקין (א"כ 6) ואתמסרין נביה ובגין דאינן
 בפקדנא כלוד תייבין לאתרייהו. תא חוי כד אתער רוח צפון בפלטת ליליא
 וכרווא נפיק וקב"ה אתי לנגתא דעדן לאשתעשעא ברוחיהו דצדיקא כדן
 מתכווני (א"כ 6) מתערי) כל בני מסרוניתא וכל בני היכלא לשבחא ליה לסלכא
 קדישא וכדן כל אינן פקדנן דרוחין דאתמסרן בידיה כלוד אתיב לסארייהו
 רובא דבני עלמא מתערין בהדיא שעתא. והא פקדניה דטולדו אתיב לסארייהו
 ואינן דבני היכלא עלאה קיימי בקוסייהו. תערי ומשתדלי בתושבתא דאורייתא
 ומשתתפי בכנסת ישראל עד דגחיר ימסא. כד אתי צפרא הוא וכל בני היכלא
 (דמלכא) כלוד אתיין לגבי מלכא קדישא ואינן אקרין בגין דמלכא ומסרוניתא
 והא אוקמה כד אתי צפרא בעי לנקאה נרסיה בכלא ולסיון וינייה לאשתדלא עם
 מלכא קדישא דהא בליליא אשתדל במסרוניתא השתא אתי עם מסרוניתא
 לזונא לה עם מלכא. אתי לבי כנשתא מדכי נרסיה בקרבן משבה בתושבתיהו
 דוד מלכא אחוד תפלן (א"כ 6) בידיה וברישיה) ברישיה וציצית בגופיה אומר
 ותלה לודו צלי צלותא קמי מאריה והא אוקמה בצלותא בעי למיקם כנונא
 (א"כ 6) בוזנא) דמלאכי עלאי לאתחברא בתרייהו דאינן אקרין העוסדים כמה דאת
 אמר (א"כ 6) ונתתי לך מהלכים בין העוסדים. ולכונא רעותיה קמי מאריה
 ויתבע בעותיה. תא חוי בשעתא דבר נש קאים בפלטת ליליא מערסיה לאשתדלא
 באורייתא כרווא קרי עליה ואמר (א"כ 6) הנה ברבו את ה' כל עבדי ה'
 העוסדים בבית ה' בלילות. השתא כד איתו קאים בצלותא קמי מאריה והא
 כרווא קארי עליה ואמר ונתתי לך מהלכים בין העוסדים האלה בתר דמסיים
 צלותא ברעו (א"כ 6) וקאים בעיטא) קמי מאריה הא אוקמה דבעי למיסטר נפשיה
 ברעותא דלבא להדוא אתר דאצטרך וכמה עיסק אית ליה לבר נש בכלא
 ובשעתא דצלותא קויכא (א"כ 6) סיימא) כל אינן מלין דאפיק בר נש מפוסייה דהדוא
 צלותא כלדי סלקן לעילא ובקעין אורין ורקיען עד דמסו להדוא אתר דמסו
 ומסעמר ברישא דמלכא ועביד מנייהו עטרא. והא אוקמה תרייא צלותא דבעי
 בר נש לקב"ה לכוונא דיהא צלותא תחנונים מגלן ממשה דתתיב ואתתן אל ה'
 דא איהי צלותא כעליא. תא חוי מאן דקאים בצלותא בעי לכוונא נגלוי האוקמה
 דבעי להפרי רישא כמאן דקאים קמי מלכא ובעי למכסיה (א"כ 6) לאסתמא) עיני
 בגין דלא יסתכל בשכינתא ובספרא דרב תשנא סבא אחר מאן דפקח עיני
 בשעתא דצלותא או דלא סאיך עיני בארעא אקדים עליה מלאך הכות וכד
 חיפוק נפשיה לא יסתכל בעוהיו דשכינתא ולא יסות בנשיקת. מאן דמליל
 בשכינתא מתליל תא בהדוא שעתא דאצטרך ליה תא הוא דתיב (א"כ 6)
 כי סררדי אכבד ובוזי יקלו האי מאן דאסתכל בשכינתא בשעתא דאיהו מצלי.

סדר נמיירת ידים למשורה

ק"ג

מ"י (למשורה) אבל לר"ך לומר מלפניה בינתיים אפי' שיהיה קלה ואפילו ללמוד לא נכון: (י) ולר"ך לומר שיהיו המים כבדים לנש"י דהיינו שלא נחתנו מראיהם ולא נעשה בהם שום מלאכה. שאם נחתנו מראיהם בין מחמת מקומם בין מחמת דבר שנפל לחוכם כגון שפיל לחוכם יין או סגר. וכן אם נחתנו מראיהם מחמת עפן או ל"א סכונים לנש"י. אבל אם נחתנו ונשטנו עכורים מחמת עפר וימים כבדים. אך אם הם עטורים ל"כ עד שאין הכלב נוחה מהם ספולין לנש"י: יסול לנחות מהם מחמת סכס כבדוים או מרים או מלחמים ספולין ולכן מי הים ספולין לנש"י: (ח) אבל מותר להחליט ידיו בים. וכן ממי נשמים המונסין בקרקע אף שהם כבדוים ועטורים עד שאין הכלב יכול לנחות מהם והוא שיש בהם מ' סאה שהם ראוים לנבילה. וגם יהיו עטורים עד באשטורין ולא שחלין וסולכין. שמי נשמים החולין ספולין לנבילה. אבל נשמיין משבילים סידים אפילו בנזחילין. ואפילו נכמות הרבה מלרעביה סאה אלא שהידים מהכסים צו לנד. ובשעת הדחק יש לשמור על ים מקולין נש"י. להטבילן במי נשמים או הספרת שלגים המכונים בשטורין אפי' שאין בהם מ' סאה אלא כדי לנכות הידים בלבד כגון שהלך בדרך ורואה רחוק מהמים ואין עמו בלי לשבור ויגלו. ממנו לידיו או שהם כבדוים או עטורים וספולין לנבילה אבל אין להקל להטביל בשבילין שנקרקו אפילו יש בהם מ' סאה ולא בשלג שישו מרוחק שפי"ס הארץ אפי"ס שמוכר יחד מ' סאה ויותר אבל מותר לישול ידיו בשעת הדחק בשכר שלג או מי דבש שיקרן מים ואין בהם טהור שמי מלאה סואלי ונשטנו לשבח: (ט) וכל המטביל ידיו למשורה י"א לברך על פנילת ידים או על שפיסת ידים ולא ענש"י וי"א שאין לברך על פנילת ידים או ענש"י ולכתחלה שוב לברך על שפיסת ידים וי"א לברך הכל אך אם נירך על פנילת ידים או ענש"י ל"א לחזור ולברך והמטביל ידיו ש"י להטביל פעם אחת לנד רק שיעיין בהם שאין בהם שום דבר החוץ: (י) מלאכה הסובלת בהם כדל כגון ששכרן כבדוים אפילו כלי הברך הדחה להדימין וכן ידקות הצרכים הדחה או שפירה כבדוים ידקות כדי שלא יכחשו או שפירה כבדוים כבדוים ולא נש"י וכן אם העמיד כבדוים כלי של מים וכן שאר כל דבר ששפירה כבדוים כבדוים ולא נש"י וכן אם העמיד כבדוים כלי של מים ממין או של יין לנש"י מ' מלאכה וספולין ואפי' מים שמדד בהם אפילו כלי ליד מידו והי"א מוכר"ט או ששגב במקום המשוך שגבו שררך לנקות ידיו ושכשן תוך כלי של מים נחבלי לנש"י ואפי' שכל בהם ארבעה הקמים לנקות נכסלו כל המים נכסלו אבל אם חפץ מהם נחבלי ומשפסך ידיו לנקות בהם שחקן כרי המים השפירים בכלי לא נעשה בהם מלאכה ובכר"ט וזוים כבדים נחבלי לחוכם מעט מים ספולין נבילים ברוב: (יא) בהמה חיה ושוף ששחו מכלי של מים כרי המים השפירים לא נעשה בהם שום מלאכה וכבדים. אך אם שהה מהם כלב או חור או שאר דבר מאוס כל שני אדם נמשים לנחות מים השפירים בכלי המים מיוחדים ים ספולין מהם ששפשו כסופין וסול לחם לדבריהם: (יב) בכלי שטפל ממנו לידים לר"ך שיהיה מחזיק רביעית ולר"ך להיות שלם כלי שום נקב או סדק מכל"ס ואפי' מחזיק רביעית ויותר מחזיק ולחמם כי מאחר שמהקב ולחמלה אין תורה כלי שליו נמלא שהמים הכבדים על ידו מפי הכלי ולחמלה אינם נחים מכלי אפי' אוחז קנקים שמתחלה עשייתן עושין האומנים בהם נקב גדדיהם סוף לפיהם אין עליהם תורה כלי מהקב ולחמלה ואין טפולין ממנו לידים דרך פיו וכן אותם קנקים שיש להם כמין דד כולם בגובה יותר משפת הכלי ולחמלה עשוייתן ממנו דרך דד כולם בגובה הן טפולין ממנו לידים דרך סוד הכל דרך פיו כי מאחר שאינו מקבל חסרון לחמלה משהו חסר עשוי לקבלה אלא ליעול ממנו אין תורה כלי שליו וכן אם כי הכלי שליו ויכוסר ע"פ טולו אלא אם כי שולח ויודד מקלחו נבוח ומקלחו נמך אין טפולין במקום הגבוה מאחר שאינו מקבל חסרון וכן אם יש בו סדקים המושלים לחמלה אין לשול ממנה אם יש בו נדקדק אפילו חסר אורך קלת הכל בגמיות קטנות אין לחם: (יג) כלי עד שניקב או לשול ממנה אם יש בו נדקדק אפילו חסר אורך קלת הכל וכיוצא בו עד שאין המים יוצאין דרך סדק כלל אין סתימה ש תועלת לפניהו כלי נטפילת ידים וי"א שאפי' זפת וכיוצא בו אפילו מושל בכלי עד אלא בכלי הרם לנד ולר"י אין שום סתימה מושל בכלי וטבחה חסילו זפת וכיוצא בו ואפי' גדיל וסותרה וכיוצא בהן: (יד) כל כשיי הכלים שיש להם בית קבול אפי' הם מחזיקים רביעית ויותר ספולין לנש"י שמהארם שלה נשטו לקבלה אין עליהם אם כלי רגילין נש"י ואפילו אם רגילין ליתן לחוקן מעט מחקה לפרקים וכן ממי טבחים של לנדן (שקרוין קאישילט) אפי' הם עבים ל"כ עד שאין המים יוצאין מהם אין טפולין מהם לידים סואלי ולא נשטו לקבלה ואפי"ס שטולני ידיו כבדים לנחות מהם לישול מהם אפי' בדרך: (טו) ש"י מן הכלי לר"ך שיעלו המים על ידו שחך נגדל דוקא בין שחך הטפל ידיו נחמו בין שחך

החרי"ט

סדר נמילת ידים לסעודה

אחרים שהתחמם מים על ידיו ואפי' אם הוא קפן אם הוא מבין ו' שנים ולמולח שיש בו דעת קצת .
 אבל אם המים בחין מאלוים ענון המים שיש בו ברוח והסכר את הברוא ויקרב ידיו לקלות המים
 המקוים מקרב הברוא המים כהלים נכה ראשון לבדו דסייט קלוח ראשון לבדו וקראים ביום מנה
 גנדה הוילי ובאים ע"י כח אדם שהסכר את הברוא ואפי' הים עט"ס אבל מים המקלחים אחר כך
 אינן קראים ביום מנה גנדה אלא מהלויים הם מקלחים ומסוליס לנמילת ידים ושכן אפי' בשקרב
 ידיו לקלוח ראשון צריך לזכר אחר שקיעה על ידיו שפיכה אחת להחזיר הברוא בנקב ולחזור ולספידם
 ולקבל שפיכה שנים על ידיו מקלוח ראשון אם הקלוח גדול ומספיק להגיע המים בנת אחת לכל שעה
 ב' ידיו כאחד עד הפרק מכל בניבויסין בשפיכה אחת מכה ראשון לבדו ואם אין הקלוח גדול כ"כ
 יסיד הברוא ב"ם על ידו ו' וב"ם על ידו ו' אבל אם הקלוח דק בניין שאינו מספיק להגיע המים
 לכל שעה יודע עד הפרק מכל בניבויסין בשפיכה אחת מכה ראשון דסייט קלוח ראשון לבדו ענון
 אותן שיש להם כיוור קטוע כבוחל ונתחמית הכיוור יואל ממנו דד קפן ושליי וכוונת ברוח קסנה
 לשמו ולפחו מאחר שקלוח כדד קפן ודק אין ליכול ממנו לידים : (פו) יש מחמיריט שלא לקבל
 נמילה מעט"ס הסופר על ידיו ולא מנהל ענון כחו ושוב לחוש לדבריט : (זו) צריך לזכור מאד
 כבשורה שלא ליגע בשוק וידך או שאר מקומות המנוסחים שבאדם לפי שיש בהם מלמולי זשה וכן לא
 יחך ברחוב שלא נקב ע"ס וכן מלמולי זשה וכן גזאח הכף והואוין או שאר טעמא ואם נגע צריך לחזור
 ולשול יוד שנגע בה גם כוללנו עד הפרק ולענין הכרעה יש מהלוקח אם ימנע ויברך על ע"י ולכן
 יברך בלא שם ומלוכה : (ח) אסור להכיל אשליט פה כל שהוא בלא ע"י כל שצריך לברך המוילא על הכת
 אבל אם הכת היא פסלה לר"א ענון ששחה י"ם ואוכל מעט פה אחריי שלא יזיקנו בשם שפחה פסלה
 להחמיק לענין ברכה שנספרת בברכתו ור"א לברך עליה המוילא כך היא פסלה לענין שאין צריך
 נמילת ידים אבל אם מועט הכת קודם שיסחה כדי שלא יסחה על ליבא ריקנא ויזיקט צריך לברך
 המוילא וצריך ליכול ידיו כוללנו אלא שלא יברך ע"י ואפילו הטעם ידיו למעודה אם אינו אוכל
 פה כביא לא יברך ע"י א"ם שמתברך המוילא ונכרת המוין והשעור לצורך כביא הוא שזאכל כל
 דות כבדי אכילה פרם וצריך לזכר בזה בשעודה שליטת של שנה : (ט) לא תקט נמילת ידים
 אלא לפת שמברכים עליה המוילא ובהמ"ו אבל מיני לחמים שמברכים עליהם ואינן מברכים
 עליהם המוילא ובהמ"ו אלא שנקטט שערותו עליהם כך אין צריך ע"י אלא שנקטט שערותו עליהם :
 (כ) כל מהלך שטיעולו בחשקה בין שמוטל עכשו כבאולל בין שהיה מוטל ומלחלה מקודם ולא
 נהגנו עדיין ענון פירוח כנטיס או שנוקס ומנוטליס או בשר מוטל צריך ע"י כוללנו עד הפרק
 ולא יברך . ובמה המקלן כן יין דבש סמן חלב מים של ורומן יין הוא כיון וכן רומן מי דבש הוא
 משקה וכן זשה סיוולת מן המשקין הוא המשקין ענון יין שרף ואם נחשדו אחד משם משקין נמי
 שרחה כולכין אחר הרוב . ולא משקה שנקרש עד שאין שופט על מה להפסיח בכל מחורת משקה
 זזה חור וישנה חור להיות תורת משקה עליו ולכן מיני עיסה הממונסים בתחלה צריכים ע"י
 במקומות שמתוכן החמאה התלה ואח"כ שופטין אותה לתוך מיני עיבה למנוה בה . אבל במקומות
 שמתוכן החמאה כהסיה קרוסה תוך מיני עיבה וסם היא נעשה אין סם משקה עליה מאחר שרעושה
 על ה"א : ור"א הדבש הוא משקה לעולם אפי' שנקרש עד שאינו שופט ע"י להספיד ולכן אין להחיל
 אפי' דבש קרום אלא ע"י קף או סכין : (כא) ומיני מרקחת המרוקחים בדבש וים עליהן סוס"ו ע"ם
 להספיד צריכים ע"י גר"ם אפי' אוכל ע"י קף או סכין לפי מחמיריט הדבש התלה לבדו והוא שדבש
 ענין ויכיר על המרקחת אבל אם נעשה האוכל המרוקח לגמרי ונעשה נוף אחד משם עם הדבש ע"י
 מרקחת והענין על ע"י פירוף בקב יסיה יסיה (כב) שרעיליס לפחות בהפסידים מרוסקים ובגונדניות
 מרוסקין הולכין אחר הרוב . ואם האוכל הוא הרוב נהגטל הדבש מחורת המשקה וסם אוכל עליו
 אף שהוא שופט ע"י להספיד . ואם בשעט שהולח השעוט מהדבש שופט עליו להספיד בלבד ולא למשקין
 דסייט שיהי דבשוה כדי ליטת לתוך החביל או כדי לרקח בו מרקחת ולא כדי לשחוח כבאור דך
 וללא לו לפחות ממנו משקה י"א ע"י מחסכו' ונעשה אוכל ולא ידעה עליו תורת משקה כלל אף
 כהסיה ענין לבדו ואלו ויש למצוין על דבריט במרקחת של"ם : (כג) אין קף וסכין שטיעילן אלא
 במרקחת וכזולו בו שרעילין להסלל ע"י קף או סכין שמיים רעוה אבל דבר שטיעיל במשקה שנים
 דרבו לעולם להסלל ע"י קף או סכין אינו מוטייליס לפסור מע"י . ובשעה הדחק שאין מים מטייליס
 ענון בדרך אסור להקל להסלל ע"י קף או סכין שמיים רעוה אבל דבר שטיעיל במשקה שנים
 על ע"י קף וסכין ע"י משה וים מקויליס למחלין בדרך ואין למצוין מים עד יזכר מד' מילין לברך
 שיהי ידיו בתפס ולהסלל ור"א והשחמיריט מע"י :

סדר ברכת הנהנין

קיד

ואלה מוסף על הראשונים . קצת חדושי הלכות בירוח מלוקטת בספרי הקדמונים שלא נקבשו בלח הראשון
השומר והשוכל ע"פ דעת האחרונים . אשר בארו ספקן של שבתים ועינים . ודיון ספק לנורו לירוח
בגנים וללקט שושנים . ואלו ואלו דברי אחרים דיים סודעת א' ניהנים (גם סדר והלכות והפרקים מסודרים
פה באופן נאות יותר מסדוקים) :

פרק א מלות פסה מן התורה לברך אחר אכילת מוון שנאמר והלכות ושבתת וברכת את ה' .
ומד"ס לברך לפני כל אכילה ושתייה וכל הנהנה מן השוו"ל בלא ברכת כרילו והנה

מקדשי שמים שנאמר לה' הארץ ומולאה וגו' : (ב) על כל אוכלין ומסקין מנרבין ברכה טוללת לכהה
מינים . כפס"א לכל מיני פירות הארץ ובפס"ב לכל פירות האילן . ושנ"ב לשאר כל אוכלין ומסקין
חוץ מן היין והסוף . שהיין הולואו מכלל פירות הארץ ובפס"ג לכל פירות האילן . והסוף הולואו מכלל פירות
הארץ לברך עליה המולוא לנח מן הארץ : (ג) וכל שהוא חמין דגן ולא עשאו פה כגון מיני הנשילין
של קמה או דייסא אג"ס שאין נקראים לנח מכל מקום יש בהם חשיבות שנקרא מוון ומנרבין
עליהם במ"מ . בירך על הסת בנמ"ל יא וי"מ . ומסק ברכות להקל כמו שיתבאר (בפ"ב) : (ד) בירך
על פירות האילן כפס"א יא אבל אם בירך על פרי האדמה כפס"ב לא יא ועל כולם אם בירך כפ"ג
יא אשילו על מה ויין לפיכך כל פרי שהוא ספק לו אם פרי כעץ או פרי האדמה מברך כפס"א .
ואם אינו יודע כלל מה הוא מברך כפ"ג וכן כשנסתפק לו מזה הדין מחמת מחלוקת הסופקים :

(ה) וכל זה כשטולד לו ספק אחר שלמד או בדיעבד אבל לכתחילה אסור לו לנאח בברכת שהכל
אלא לירך לברך על כל דבר ברכה המיוחדת לו ואם הוא פ"ה ירך אלל חכם וילמדנו הלכות ברכות :
(ו) היו לפניו פרי האדמה ופרי העץ ובידך החולה על פרי האדמה לירך לחזור ולברך על פרי העץ
כי לא נספר בברכת כפס"א אלל כשבידך עליו ולא כשבידך על פרי האדמה . כד"ל במגדך שהם
אלל אם נחטין לפסור בברכתו גם כפס"ב יא ואשילו לא היה העץ עדין לפניו כשבידך אלל
שחבר קו הביאו לפניו . וכן חולקין על זה ואומרים שאפי' נחטין לפסור בברכת כפס"א אה פרי
העץ המונח לפניו לא יא וירך לחזור ולברך כפס"ב ולא אמרו קמא בירך על פס"ב כפס"א יא
אלל בדיעבד כפס"א לתקן לחזור ולברך כראוי בברכה המיוחדת לו שאם כן תהא ברכת כפס"א לנפלה
אלל כשאינה לנפלה ה"ו כלכתחילה וירך לברך כחוקן הנחיים לפיכך למעשה ירך לזכור שלא להחטין

לעולם לפסור פס"ב בברכת כפס"א כדי לברך לדי"ה : (ז) על כל אוכלין ומסקין מנרבין אחרים
בג"ר . חוץ מן הסת שמנרבין אחרים כנמ"ל וחץ מו' המינים שמתבטלים כס"א שם חסד וטעורה
וגפן ותאנה ודמן וזית ותמרים שמנרבין אחרים ברכה אחת מעין ג' ברכות וכן על סיון כיוצא מן
הנפן . וסופמן מן חסה ופ"ס ושיסין מין שטורים וסס הנקראים דגן סחס כפל מקום : (ח) חין
שמנרבין במ"מ על הדגן ולא לאחריו מעין ג' אלל כשאוכלו בדרך אכילתו כגון הנשיל העשפה מקמח
או דגן עמנו שחלק לפניו או לג' ויותר והתבטל נמים או בשאר הנשקים או היא הנקראת דייסא
בכל מקום או אשילו לא נחלק על סוכות קליפתו ודרכו להאכל כך מבטל כגון הריפת של שטורים
וי"א עד שיחמטו וידבקו הנרענים זה לזה מרוב הביטול אבל אם הוא שלם שלא הובר קליפתו ולא
נחמטך בזה מברך אלל כפס"א ולאחריו בג"ר ולא מעין ג' כי לא נשתנה א"י באכילתו וי

החפסיים בזה אם לברך אחריו בג"ר או מעין ג' ומסק זה אומרים שאין לאכול ממנו כשיש כ"א
בחון הסעודה ובטן לחם לנדיביתם לכתחלה אבל אם אירע שחבל שלא בחון הסעודה יברך בג"ר :
(ט) קמח של א' מחמתו מיי דגן ששלקו ועירבו נמים או בשאר חפסיים אם נעשה דך וקולט כ"ב
עד שאינו רואי אלל לנחיה ולא לפסור כלב כלל אינו מברך עליו אלל שהכל אבל אם הוא עב קמח
שקוף רואי לנחיה ולפסור כלב אע"פ שאינו עב לעמרי שיחא רואי לנעטבו מברך עליו במ"מ ולאחריו
מעין ג' : (י) דוחן הרי הוא כשאר מיני קטניות ומנרבין עליו שחטו ונשה חמטו פה מברך עליו במ"מ אבל
ישעשה מקמחו אבל האורז אם בבול עד שיהמטך או שחטו ונשה חמטו פה מברך עליו במ"מ אבל
לאחריו מברך בג"ר וי"א שאשילו לא נחמטך בניטול מברך עליו במ"מ ומסק רואי לברך עליו שהכל
כשואו שלם ואם בירך עליו כפס"א יא מאחר שהוא שלם : (יא) מנהה הטולם שמנרבין אחר רי"ו
דוחן סר"ו . אבל אין שמנרבין אחר סר"ו דוחן רי"ו לפיכך יא שמים לא יאכל בין אורז בין דוחן
(מנוטל) בין שלם בין נחמטך כי אם בחון הסעודה ובאכול שלא בחון הסעודה יברך שהכל על
טולם : (יב) בברכת מעין ג' של פירות מו' המינים חותמין בחון לארץ על הארץ ועל הסירות ובארץ
ישראל על הארץ ועל פירותיה ואפי' פירות ארץ ישראל שילאו לתוך לארץ חותמין לאתריהם על הארץ
ועל

סדר ברכת ההגהין

קמו

א"ל שבע תשיביר זה יבדך על כות לחם אחר החלה המזיג' והח"כ כהמ"ו : (ג) והם אי"ט שבע
 זמין לחם זה לנד אלא שאוכלו עם לפתן המכניע כגון שמלחמו כבבד או דגים וביולא כהם עד
 שבעה ה"ו לח"ל שבע ממנו לבדו לפי שהלפתן עסקו לו והחייבו בבהמ"ו וספחו מן מנרן על לחם אחר
 ב"ים ממין לחם זה עם לפתן כזה עד שבעה מנרן המזיג' ובהמ"ו וספחו מן מנרן על לחם אחר
 חלה : (ד) והם מתחלה היו בנדשו לאכול אכילת ערש' וכירך במ"מ וח"ח' נמך לאכול עד כדי
 שביעה לקביעות שבעה כגון ללח יד' כל ספק ולנרך החלה מן ג' על מה שכבר אכל וישסה
 משם ויכול ידיו ויבדך המזיג' ויאכל עד כדי שביעה וכירך כהמ"ו ח"פ ש"ש. שבע מאכילה השנייה
 לבדה אלא כזירוף אכילה הראשונה שכבר בירך אחריה משין שלם והוא שאכל באהרונה כד' ב"ים
 לפחות : (ה) והלו הם מיני לחמים שאין דרך ב"ח לקבוע שבעה עליהם לחמיות וערוקין וסת הכאה
 כמסין . לחמיות הם מיני לחמים דקים ורכים שסיחה בליה הקמה נמים בליה דכה ולא עבה
 כעיסת לחם נמור כהמ"ו ומחלגלת בידים אלא כעיסת כוסנין שח"ח לנגלה בידים ואס"א בחטר
 או במחבת בלי חמקה ואס"א שהוא לחם נמור לענין חלה ומל"ה אשכ"כ סוילין ואין דרך רוב ב"ח
 לקבוע עליו שבעה ל"ה תקו' לנרך המזיג' ובהמ"ו אלא במ"מ וממין ג' עד שיאכל כשישור קביעות
 שבעה : (ו) וכן ערוקין שגלגין קמה נמים בליה דכה יותר מדל"ה אלא שביעין לתוך גומא והלל
 שגבירה או תער עד שבעה כגון ק"ף אחר האפייה וכן אם שפך הכרה לתוך המחבת עד שבעה
 שב ק"ף אחר האפייה (סקרין בלייטש) אבל אם לא שפך לתוך גומא אלא על בני קרקע הכירה
 והמטר והמפסג שם עד שבעה דק מלוד אחר האפייה והיא נקראת פריחת אין עליה תורת לחם
 כלל לענין חלה ואין מברכין עליה במ"מ וממין ג' אפי' קבע שבעה עליה . וכן אם שפך משם
 מנגילת דכה יותר מדל"ה לתוך מחבת רהנה והמפסגת שם על סולי המחבת ושבעה דק מלוד גם
 אחר האפייה (סקרין בלייטש) אין קביעות מועלת כן כמו בפריחה . וי"ח ואמרים שפריחה
 מברכין עליה המזיג' ובהמ"ו כשישור קביעות שבעה כמו בערוקין ויש לחם לדגריסה שלא לאכול
 ששור קביעות שבעה כ"ח סינרך המזיג' על לחם נמור החלה . ויש הממירים עוד לפי"ט לומר
 שלא נתנו חממים שישור קביעות שבעה לנרך המזיג' וברכת המזון בערוקין אלא כבליית הכיסה
 דכה יותר מדל"ה אלא כשיאט דכה יותר מדל"ה ח"פ שח"ח לנגלה בידים אלא שורפן כגון בקריעה
 ואס"א בחטר או במחבת בלי חמקה ושבעה עבה ק"ף אחר האפייה ולא דק מלוד כי פריחת לחם
 נמור הוא ומברכין עליו המזיג' ובהמ"ו בכו"ח . וכן מה שנתנו ששור קביעות שבעה בלחמיות
 הוא בנגילה דכה יותר מדל"ה או שבעה ריקוקין דקן מלוד אחר האפייה כפריחה וח"פ אם אין
 כנגילה דכה יותר מדל"ה . ועוד לחם לדגריסה שלא לאכול כי אם בתוך הכערה : (ז) סת הכאה
 כמסין י"ח שהוא עיסה שגילשה בחלב או בחמאה או בדבש או בשמן ויין או בשאר מי פירות או
 נמי ב"ים וזמן לפי שעה עשויים לקביעות שבעה כי רוב בני אדם כוספין מהנה משם ואין
 קובעין שבעה אלא על סת שגילשה נמים לבדה ואם עירב עמה משם מים בלייחה הולכין אחר
 כרוז . וכן עיסה נמורה שגילשה נמים שגירב בה תכלין בלייחה עד שאין דרך רוב בני אדם
 לאכול ממנה הרבה ולקבוע שבעה עליה ממני רבוי תכלין . וי"ח פ"ו ואמרים שמברכין המזיג' ובהמ"ו
 על סת ו כי אי"ט דומה ללחמיות וערוקין שאין רוב ב"ח קובעין שבעה עליהן מחמת
 שמי בלייחן לגרישותא שגלגיל דכה אינה שועדת הלג כ"כ כלהם נמור אלא סת הכאה כמסין היא
 שמי בלייחן לגרישותא שגלגיל דכה אינה שועדת הלג כ"כ כלהם נמור אלא סת הכאה כמסין היא
 פת נמורה השנייה כמין כים וממלאין אותה קודם אפייה בנימי מתיקה כמו דבש וטורף או שקדים
 ולאגוים וביולא כהם מלאך מני פירות או תכלין והמילוי הוא השיק' כי עיקר עשייתה אינה למזון
 ולהכניע אלא לעדון והענג ומזון העיסה הוא טפל וכיה רז"ו לנרך על המילוי ולמסור השיק' אלא
 לפי שהעיסה היא מחמת המינים שבה נקראים מזון אינה נעשית פסלה אל המילוי כמחמתין
 לאכילתו כ"כ כמו שיתבאר (כפ"ג) ולכן די לנרך עליה במ"מ ועל המינים אכל לא המזיג' ובהמ"ו
 עד שיאכל ששור קביעות שבעה (ש"א) העיסה הוא עיקר עשייתה (לג) ואין כולל זה עיסה
 המחולקת כבומספין שששין כפורים כמדינת אלו שאין עיקר עשייתה לעדון והענג אלא למזון ולהכניע :
 (ח) גדל"ה כשהמילוי הוא ממני מתיקה או מני פירות הנאכלין לעדון והענג ולא למזון ולהכניע וב
 אין דרך רוב העולם לנפח כהם סת אכל אם המילוי הוא מלאך ודגים או בגינה שבה מני לפתן
 המכניע או אפי' מני זיקות שאין משניעין ומלפתין כהם סת או אפי' אי"ט לפתן כלל אלא שהיא
 מדגרים הנאכלים למזון ולהכניע ודרך לקבוע שבעה עליה אין המילוי המזיג' סת כמחמת לחם
 נמור ומברכין עליה המזיג' ובהמ"ו כמות ח"פ אם עיקר כוונתו באכילת סת ו בבניל המילוי שבוהה
 והסת עסקה ככוונתו ועו' שבעה לחם נמור ועיקר כוונתו על הלפתן או על שאר דגרים כגמ"ס

סדר ברכת הגהנין

מחמת הסעודה ואוכל הסת בתורה ספלה להלפתן וה'ד שמגדך המוילא ובהמ"ל צביות : (פ) ונפרין
 הלכה בעישה טעילתה חלגז וכיוצא בו משאר משקין או מי פירות חוץ ממים מן הדין יש לסמוך
 על סגרה הראשונה שגד"ם כלך אחר המיקל אך בעל נפש יחמיר לטמו שלא לאכול בלא נפי"
 והמוילא על להם אחר החילול רק בגילתה דבגש יש להקל אם הקמה מעט והדגש הוא הרוב .
 והדיקך לבדוק והענין המתקוקת כמו שטענין במדינות אלו (שקורין לעקור) אלא שהקמה ומשג
 עיקר מחמת שהוא מין מוון וגם מכביד ההטרות לאכילה כמו שיתבאר (בפ"ג) : (י) כל מיני
 לחמים אלו שגדפתם במ"מ הם בלא על הסולתן בתוך הסעודה שלא מחמת הסעודה דהיינו שלא
 לאכול להם מוון ולהביע אלא לעדון והטעם בלגד או בסוף הסעודה לקטת להקל מטובד המחלל
 אין נספרים בברכת המוילא של הסת וצריך לברך עליהם במ"מ אבל לא לאחריהם משני ג' לפי
 שגמפרים בבהמ"ל הן ממש טעילתה חלגז וכיוצא בו שאין לברך בברכת במ"מ בתוך הסעודה או
 בבישה בכל ענין מאחר שיה"א שגדפתם המוילא בלהם גמור ונספרת עבר צבירה הסק ברכות
 להקל והם אוכל מלחמים אלו חוץ הסעודה לחוון ולהביע ואפילו מיני עישה המוילאם הסק ברכות
 א"ל לברך אפי' על הפירות לפי שהם נחשבים כספלה אל העישה ונספרים עמה בברכת הסת :
 (יא) וכן מיני עישה שנליתן דרה ונפטנו במשקה ונספרים בברכה כפי כשאיכילם לחוון כמו שנספרים
 כל משנה קדירה אבל אם אוכלן לקטת או להטעם צריך לברך כמו בלחמניות וכיוצא בהם והם
 אוכלן שלא בתוך הסעודה מברך לפניהם במ"מ ולאחריהם משני ג' ואפילו שגט ממש ואפילו אבל
 שיעור שחורים קובעין עליו סעודה וגם הוא קבע כעדותו אליהם לגדם לפי שמכיון שמתחלה יהיה
 בלינה דרה והא"כ נשגט במשקה אין עליהם תורת להם כלל לד"ה ומשגט שגט שמוטחין המחמת
 שלא חסרף העישה אינה נקראת מבקה : (יב) אבל עישה שנליתת עבה כעיסת להם גמור המחלגלת
 בדים ותגנה במחנת בשמן או שאר משקין ומוני י"א שאין הטיען במחנת מוילא מותרת להם גמור
 הי"ל ומשקה שמתחבת הוא דבר מוטעם והעישה יהיה בלינתה עבה החלה והי"ו בחלי נלפית בתגור
 והגדורן עליה המוילא ובהמ"ל צביות וי"ח ולחמרים שדין הטיען כדון הבישול וכמו שיתבאר וכן
 עיקר . ומ"מ אם לאוכל כדי שבישה שהיא ססק של תורה (ואף שמוני הנרכות הוא מד"מ מ"מ
 מאחר שגדפתם חוץ ברכת חין בברכה כפי"ט לפחות בברוך ולהחוס בברוך רחוי להחמיר בנספיק
 משני ססק של תורה) יש להחמיר שלא לאכול כי אם בתוך הסעודה של להם גמור ואפילו היא
 מחלגלת כל שישנה מחלגלת בפירות וכיוצא בהם אלא בגבינה ומסוגנת בהמ"ה (שקורין פלאדיו)
 או בגמור ומסוגנת בשמן אבל הקובע טעודה על מיני פוען לגדה אין לברך השוילא ובהמ"ל לפי סגרה
 האחרונה כ"א במ"מ ומשני ג' וכל זה בפוען אבל עישה שגדפתה בקדירה אין עליה תורת להם
 כלל גם בסגרה הראשונה ומגדורן עליה במ"מ ומשני ג' לטולס אפי' בקבישת סעודה ואפי' אן החיכות
 גדולת שקורין (קייולדך או קרעליך) אך אם חור ואפסא בתגור או במחנת בלי משקה חור וירד
 עליו תורת להם גמור ואפי' הן החיכות קטנות מכות ומגדורן עליה המוילא ובהמ"ל צביות ולפי
 סגרה הראשונה שסעודה במשק קטנות מכות ומגדורן עליה המוילא ובהמ"ל צביות ולפי
 מיני עישה מחלגלת בגבינה (שקורין קרעליך) שחכסלין אותו במדינתו ואפי' משגנין בחממה
 במחבת או אפילו בקדירה אלא שהחממה הוא דבר מוטעם לפי ערך רבוי העישה והגבינה אין לאכול
 בהם כדי שבישה כ"א בתוך הסעודה להם לסגרה הראשונה אבל אם משועים לתוך הקדירה שמשגים
 בתישה הרגה שוון הוף ע"פ חלגז (שקורין שחטיעט) כ"ו מין ביכול גמור ומגדורן במ"מ ומשני ג'
 לטולס וכן אם שגנה באלסם או קדירה בחממה הרבה כמין ביכול גמור ע"פ שחמ"א סיק מהם
 רחממה : (יג) וכל זה בעישה שגדפתה קודם אפייתה אבל להם אפי' שגדפתה בקדירה אין הבישול
 מוילא מותרת להם גמור לענין ברכה שלא לברך עליו המוילא ובהמ"ל צביות אפי' ממה להם
 בגביול שר שלא עשאר במחמת כויה בכל אחד כי כל פרוסה שגדפתה כויה לא יגדפתה עדיין
 מותרת להם לענין ברכה אפילו אין בה תואר להם כלל מחמת רוב הבישול ואם לא יגדפתה כויה
 יגדפתה מותרת להם לגמור ואפי' גדלה ש"ש עליה תואר להם אינו תבוב תואר ומגדורן עליה במ"מ
 ומשני ג' לטולס אפי' קבע טעודה על פרוסה הרגה שגדפתה בגביול ולא עשאר כויה בכל א' . וי"א
 שאפילו א' ממה בגביול אלא שמתחלה קודם הבישול פירד הסת פרוסות קטנות שחיות מכות
 כמו שטענין לטותה במהם בססה אפי' גדלה ש"ש עליהן תואר להם לא נשגט תואר ואפילו החי
 והדבק ע"פ הבישול ונשגט כויה ומסק בברכת להקל ומ"מ כל בעל נפש יחמיר לטמו שלא לאכול
 סק כדי שבישה אם ש פליקן תואר להם כי אם שיברך המוילא על כויה להם גמור החלה ונפועין
 יש להחמיר בכל ענין : (יד) וכל זה שגדפתה בכלי רשון אבל כ"י ש"י אינו מנכס ולפי"ק אם

סדר ברכת הגהנין

קב"ו

תן לחות פירודי להם אלו פתוחין מכות מנרד עליהם המולא ולהחריסם במ"ח נכות וסוף מלא
 סוף נכות כ"ב עד שנחמו וכל המר להם האפי מהם אלה עדיין נכריים מהם להם אפי בלא
 עיפה ופירודי כ"ב הוא ספק אם נרדו ככ"ד או ככלי שני ולכן אין לנטול פירודין פתוחין מכות
 שנתעורר שיערה עליהם מעלי ראשון כ"י אם ברוך הסעודה אם י"ם עליהם חזר להם אכל האשמה
 עד שמוחו קצת כלך מהם חזר להם האשמה ואפי' פירודין פתוחין מכות ששברו נטונין וכן מרינס
 והמוחו קצת עד שכל מהם חזר להם וגדלים כסודי עיפה מנרד עיפה מנרד עליהם ומעין ג' אשיל
 נקבועות פתוחים וכן פתוחים מהלגים מהמח מחוי הפוררים כבר כלך מהם חזר להם וכן דרך
 נחזירות מה שנתייבשו בחזר (סקרין ענין) ופירין אותו בשכר טון ופירודי להם הסעודים נעשים
 אפי' הוא פירוד דק קמת שאין נראה בו וחזר להם לעין אשפ"כ מראה פחד בו ולא הנבטל היריד
 להם ומנרדין עליו המולא : (פו) פרוזי להם פתוחים מכות שחנרם ונתקם יחד פ"י דבם או חלב
 או מרק אם פ"י זה נחמו קצת ועשו כעיסה ואין עליהם חזר להם אפי' מנרד במ"ח ומעין ג'
 לשלם מאחר שמתחלה לא היה כזית בכל פירוד לגדו ולכן מה שטענים בשפח לכות הכחשת
 לפירודין דקין מזרד וחזרין ויבולין אות נמים המין ונשמות ומי ב"לים ועי"פ נחמו קצת ועשו
 כעיסה כשליש וטענין וחתן כעניולים (סקרין קיידליך או הרעמולך) ואין עליהם חזר להם אפי'
 חנר עליהם במ"ח ומעין ג' לשלם ואשילו לא נרשבוש אח"כ נקדירה אלא פננס נמשק להחזירים
 שנין אינו כלפייה וכן עיקר כמו שנתבאר למעלה ואם לא הלך מן חזר להם נלשתי ונשלים
 נקדירה והלך מן מהמת הבישול אש"פ שים בכל אחד כזית ויותר מנרד עליהם במ"ח ומעין ג'
 לשלם ולא אחרו כסודי לחם אפי' אינו מהנבטל מתורת להם בבשול אשילו אין בו חזר להם אלא
 נכות ראשון כשאר קיים משעת האשמה אכל לא נחפרר וחזר ומתבאר ב"שים ואם לא הלך
 מנס חזר להם נבישול ים להחמיר שלא לנטול כדי נבישה כ"א ברוך הסעודה . ונענין ים להחמיר
 בכל ענין כמו שנתבאר למעלה :

פרק ג הערבות שני מינין שהן מעורבין יחד ואין נרשתיים סוות אם אפי' הוא עיקר והכריז אין
 טענין בו כ"א לתקו ולהשכירו הכרי עיקר פטר את הפסל נברכתו בין מנרדה רב"ה
 בין מנרדה אחרים ואם עיניה עיקר אם אחד מהם הוא רבוב הכרי זה נחשב עיקר והמישוע נחשב של
 ונבטל לגבי רבוב : (ג) מין דגן הוילע ונקרא מין הוא חסוב עיקר לשלם אש"פ חוב הנבטל דבם
 או מינים אחרים ומיטעו מאחד מהמטה המינין אשילו עיקרו מהמת הדבם או מינים אחרים והדגן
 אינו אלא להשפיעו ונהשכיר הוא נעשה עיקר ומנרד עליו במ"ח ונרדה אחת מעין ג' והוא שם
 מהמות הדגן כמה שחולל אכל אם אין בו אלא פשוט בלבד אינו מנרד במ"ח ו"א שאין לנרד
 לאחריו מעין ג' על הערבות ה' מיני דגן אש"פ ים בהערבות כזית דגן בכדי אכילת פרוזים להם
 לדבריהם לנטול עוד כזית שנתבחרו האחרים היא על המחיה בודאי ועוד כזית שנתבחרו היא ב"ד
 בודאי כמו שנתבאר למעלה (ס"א) : (ג) ב"ד אש"פ סעודן חוטם נחשב עיקר בשותפין אותו ליתן ששם
 בהערבות אכל אם אין נחשבים אותו אלא כדי לנטוע את הכבשיל או כדי לנרד ולקפוחו (שי"א עב
 ק"ה) כרי כוח ששל לתבטיל : (ד) ב"ד שאין מחטונין כלל לאכילת הדגן אכל אם מהחייבין ג"כ
 לאכילתו אף שחיים עיקר אלא עיקר כסודם לאכילת שאר המינים בעון מיני מחיקה מר"ה ג"לם
 בדבם (סקרין לעקר) והדבם הוא רבוב והעיקר בלכילה או לעדון ותשגו ההתחיקות ואכילת הקחמ
 אינו עיקר כ"א אש"פ נחשב הקחמ עיקר לנרד עליו במ"ח ומעין ג' אכל לא לנרד עליו המולא
 וכסא"ו הוילע ועיקר עשיית וחסיה פה זו אינה למען ולסעודה אלא לבישור קביעות סעודה כמו שנתבאר (נ"ב) :
 הקחמ הוא פסל ולא עיקר עשייתו ואשיותה אש"פ אכל כשישור קביעות סעודה כמו שנתבאר (נ"ב) :
 (ה) וכל מיני מחיקה כעששים לעדון ותשגו מכלילת קחמ דגן חטם עם טקרי - קחמ שקדים כרובס
 אש"פ שכל"נה טבס וחסיה ברוך בלהם נמור מנרד במ"ח ומעין ג' אש"פ נקביושה סעודה :
 (ו) אכל פה העשיות הערבות קחמ דגן בקחמ קביעות מאחר שששים לקביעות סעודה מהם הדגן
 עיקר ומנרדין עליה המולא לשלם ואפי' אם קחמ הדגן הוא מוטע פחות מכות בכדי אכילת פרוז
 שנתבחר רב"ה אין לה שיעור אפי' על כל שהוא (כמו שיתבאר במ"ח) יאכל להם נמור שש"ש
 לגדו גלי מיני' שחולט עם מחבל אחר ביהד אף אם המחבל עיקר ורוז אש"פ להם נחשב עיקר
 ומנרד המולא אש"פ אינו הלא ומחטונין כלל לביטת מחילתו כמו שיתבאר לפני : (ז) ובינה שים
 גם מיני' שבר דגנים ובינה ופירוח ובינה נכס נעשה המיני' פסלה לעיניה ומסר נברכה טעיס
 בין שנתבחר סמולא בין שנתבחר במ"ח וע"פ שנתבאר למעלה (נ"ב) אשילו חולל אח"כ המיני'
 לבד

סדר ברכת הנהנין

לבד ואפי' אם המלי' רב מאוד ועיקר הכוונה בעיסה זו לאכילה המילוי מאחר שמתכוין ותאב נפש
 לאכילה העיסה ואין צריך להחמיר ליקח קלח המילוי מן העיסה ולגרוך עליו כי הוא ברכה נשפלת
 כיון שברוך על הטעם ה"ל' לחזור ולגרוך על הספל אבל אם אינו אוכל אלא המילוי לבדו בלא פה
 בגרוך עליו ברכה כראויה לו שהכל או בטה"ל או בטה"ע : (ח) ולא זו בלבד אמרו אלא כל דבר
 שהוא עיקר וישנו פסלה מנדיק על העיקר ויחסר את הפסלה אפי' אין מאכלים מעורבים ועו' כלל
 אלא שאוכל עיסה יחד ועיקר האכילה הוא מין אחד והעני' אינו בזה אלא מחמת הראשון שאם לא היה
 אוכל הראשון לא היה אוכל העני' עתה הרי העני' נסתר בברכה הראשון ואפי' הוא לאח מה שהוא תשוב
 הכל המינין כגון מ' שהתקן לאכול דג מלוח וכדי שלא יוקצו צגרוש אוכל עמו פה הרי הוא פסלה
 לבד והפסלה בברכותו : והוא שאיט' רעב ואיט' האב כלל לאכילה פה אפי' שאוכלה עם המליה אינה פסלה אליו אפי' אם הוא
 המליה אבל אם הוא האב גם לאכילה פה אפי' שאוכלה עם המליה הוא פסלה ואלא היה אוכלה כלל אם לא
 ח"ב להמליה יותר ל"ל עליה המזליה ויחסר את המליה כואלי הוא מהדברים שדרבם לבד מחמת
 הכשרה שהם נסמרים לשלם בברכה פה אפי' כשאין צא"ח מחמתו : (ט) וכן מי שאוכל לפני
 הכשרה פה שריוס בין שרף אפי' עיקר כוונתו בזה על ה"ן שרף אלא שמעמי' שהוא חוק וקשה
 לו להחיותו לבדו שרס זו פה ואוכלה אפי' כיון שהוא למי הכשרה מן הסדס סוונתו ג"כ לאשדו
 כלב ולסדק ל"ל המזליה ויחסר את ה"י"ם הכלטע זו וכן פה הבהא נביביון (ע"ל שנתבאר למטה
 פ"ב) אם שרס אותה בין או י"י"ם תאר תפקיס א"ל' לגרוך על השקה הכלטע בזה ולא על משקה
 שכל בנה כגון חמטבל בדבס ואוכל אבל אם סוונתו על ה"י"ם לבדו אלא ממני שהוא חוק וקשה עליו
 להטרו לבדו הוא שרס זו פה ואיט' האב לו כלל כגון שהוא אחר הכשרה צריך לגרוך עליה שהכל :
 (י) ואפי' אם המתכוין ותהאיה לפעם פה הכשרה במשקה אלא שאיט' עושב לאכילה אלא לכתיה כגון
 במסדר לחם דק וזאתו לתוך סכר חס כדי שיהן זו עשם כיון שאינו נלחם מחמתו ודבר השב
 הסבר עבדו : (יא) וכל זה כפת או מאכל אחר שאוכל עם המלוח או עם ה"י"ם נידר אבל מה שאוכל
 אפי' לבדו צריך לגרוך עליו החילה וסוף אפי' גם באכילה זו הוא פסל כגון מי שאוכל פה לתתק
 הכריס שהיה נגר הרי סתם פסלה למשקה אפי' לגרוך עליה : (יב) וכל זה שיהיה פסלה לענין
 ברכה היה פסלה גם כן לענין נתינת ידים וא"ל' לישול דיו ומכל מקום יש ליחסר טעם לאכיל' כ"ל
 פחה הכריס : אך שוב למחט מלאכול פה לתתק הכריס כי מי יוכל להנדיק אם אוכלה למחוק או
 לעיט' הכריס שזה צריך לגרוך עליה המזליה : (יג) גד"ל' כשרואה לאכול לתתק הכריס ששהיה נגר
 אבל אם רואה לאכול בשנין הכריס למי שהיה המזליה : (יד) כשרואה לאכול בנדיק ודואה לאכול משם כדי
 שלא יראה איני' ריקה אפי' שהאכילה זו היא נדיק הכריס וטעלה אליה צריך לגרוך עליה ברכה
 המיוחדת לה כדי שלא יכנסו הכריס' בלא ברכה ואם אוכל משם פה החלה צריך לישול דיו סהלסה :
 (טו) ומזה הנדסה הכריס' למי שאוכל לתתק הכריס' ששהיה נגר למשום ה"ל'ה מחמת משם כדי לגרוך לפני
 ברכה המיוחדת לו אם אינה שלי"ב קודם שיגרוך על המשקה שלי"ב כדי להכנסת בברכות כי לשלם
 ידבנה אדם בברכות הכריסות וישנם בשאינם לריסות וזו היא ברכה הכריס' שהרי הוא מיוחדת להשכל
 ולא ברכה העיקר ולא זו למשם אלא כשיכול לאשדו שני דברים בברכה אחת המיוחדת לשניהם :
 (טז) גד"ל' כשאין העיקר הניב יותר מהספל אבל אם העיקר הניב עליו יותר מהספל צריך לגרוך עליו
 החלה ויחסר את הספל ואפי' אם ברכה העיקר היא שהכל ונכרת הספל הוא בטה"ל או בטה"א
 שכן קודמים לברכה שהכל (כמו שיתבאר צ"ל) כיון שלא היה אוכל כלל אם לא העיקר ואיט' לו
 אם שניו שאוכל הספל עם העיקר הספל הניב עליו יותר אלא ששואכלו לבדו איט' הניב עליו
 עם העיקר אין לגרוך עליו כלל וי"ה בזה ויש להטרוך עליהם בשבת וי"ש כדי להשלים מנין מזה
 גרסת : (יז) לשלם אין הספל נסתר בברכה העיקר ואפי' ס' מיני' שברכותיהן שוות אלא
 שהיה הספל לפני או שיהיה דעתו עליו צבורו בטה"ל העיקר על העיקר אבל אם אחר הכריס
 כד"ל' לפני ולא היה דעתו עליו נענין שאם לא היה פסלה היה צריך לחזור ולגרוך (יח) שנתבאר
 שיתבאר צ"ל) אין סמלתי מוטלת כלום לפסדו בברכה העיקר לא מנכרת ראשונה אפי' שברכותיהם
 שוות ולא מנכרת אחרונה כשאין ברשותיהם האחרונות שוות אפי' קצת פאטו על העיקר והוא דבר
 שקביעות הכולל זו ממני שדרס נכך כגון פה ויין וכן סכר ודבס צמדישת אלו : ומי' מי שאוכל
 פה או מאכל אחר לתתק הכריס ודרסו נכך צרוס הפעמים הרי זה בלעיל היתה דעתו עליו :
 (יט) וכל פסלה האכלת אחר אכילה העיקר אינה נסמרת בברכה אפי' אוכלה בתתק שאוכל העיקר
 ולא שיהי' סקוטו בתיים מהדר לחזר אפי' היה פסלה לבדו הסטמן ברכה (לאחריו בתתקו
 שיצא"ל בטה"ל) או שקצת פאטו על העיקר יפ"ל שיתבאר צ"ל) ש"ס כל סרטי דין זה :

סדר ברכת הנהנין

לחתום גם כן בדרך הסעודה נרץ לנבך אחיו אם שהה כשישור תוך מן היין לפי שנה לטחוח
 בני מעיים להסטים האדם להחלו האכילה ומללו הסעודה הוא ונמסר בנהמ"ו למיך א"ש לנבך
 אחיו קודם להסטים אפי' אין בדעתו כלל לטחוח יין בתוך הסעודה וס"א (יב) : וכן מי
 שמקדם על היין סוהלו ואין קידוש אלא במקום סעודה מללו הסעודה הוא ואין נרץ לנבך אחיו
 אבל המבדיל על היין ולא היה בדעתו כלל לטחוח יין בתוך הסעודה נרץ לנבך אחיו סוהלו
 ואיט מחסין לפחות תחת המאכל אלא למטה בלבד ואפי' שמה ולא בידך לפני הסעודה וזמר
 בתוך הסעודה קודם ברכת המזון (אבל לאחר בנהמ"ו לא יברך שנהמ"ו וסוהמ"ו על היין בדיעבד
 כמו שנהמ"ו בנהמ"ו) בנהמ"ו אפי' לו כוס לנהמ"ו אבל אם דעתו לנבך בנהמ"ו על הכוס אין נרץ
 לנבך אחיו לפני הסעודה שנמסר בברכה הארוכה שמבדך על הכוס של בנהמ"ו : (יג) וכן מי שאכל
 לפני הסעודה פרספאות כמו מיני מתיקה או מיני פירות לפחות בני מעיים ולגדר ולהמשיך הלך
 לאכילה אפי' שפין לו פרספאות אחר הסעודה לפוסמ"ו א"ש לנבך אחריהם לפני הסעודה שנמסרין
 בנהמ"ו כמו יין (שתייה) שלפני הסעודה . אבל אם אוכלם להעטו בלבד ולא לגדר ולהמשיך הלך
 לסעודה נרץ לנבך לאחריהם ואינן נמסרים בנהמ"ו כמו יין של הכדלה וכמו שנהמ"ו בנהמ"ו

פרק ה' נגד בלגו שלא לאכול או לטחוח ואח"כ נמלך וזקק לחזור ולנבך בכל מקום תוך מנסעודה

שפ"ט שנגמר בלגו שלא לאכול עוד אין זה פילוק וסיבה הדעת כיון שזרבו של אדם
 להמשיך ולגדר מהכילה לאכילה ופעמים האדם יושב בסעודה קטנה וממשיך לסעודה גדולה ואין
 נמלך וזקק נכרה בסעודה אח"כ בשעה שנידך המזי"א לא היה לו אלא מעט לתם ולא היה יודע
 כלל בשעת הנכרה שיהיה לו יותר אח"כ ואח"כ נהגו לו יותר או אפי' אח"כ נמלך וקטן מן הסוף
 עוד לתם אבל אם יש לו לתם בנייתו וחתוך לו החיטה לאכול ואינה ואח"כ רוצה לחתוך עוד אין
 זה נמלך שדרך אדם הוא כן : (ב) וכן שאר האכילים שידוע שנשבעו ברכת המזי"א לא היה דעתו
 שיהיה כלל ואפי' לתם ויחזר דברים שיהיה דעתו עליהם אלא שנגמר מלאכול ויעקר ממקומו והסית
 דעתו מלאכול עוד כשהוא בסעודה נרץ לחזור ולנבך לפי שפין דרשט של אדם להאגדר מהכילה
 לאכילה אלא כשיושב במקום קביעה סעודתו ולא כשיזי"א למקום אחר : (ג) וכל זה בלתי אלא
 בשעה אם נמר בלגו שלא לטחוח עוד ואח"כ נמלך נרץ לחזור ולנבך ואפי' לא נמר בלגו כפיחות
 אם אחר הגו כוס ונבך בנהמ"ו וכן אם אחר בלגו ונבך בנהמ"ו כרי זה פילוק וסיבה הדעת
 ששתייה ואם נמלך לטחוח נרץ לנבך בנהמ"ו וכן אם נמלך לחזור לאכילה אוכל בלגו נכרה ואם
 מחמת אכילה זו נגדר לו לטחוח שוחה ג"כ בלגו נכרה אבל אם נמלך לחזור לאכילה אוכל בלגו נכרה ואם
 מחמת אכילה רשאית נרץ לנבך אבל אפי' נכרה הארוכה וכן אם נמלך לאכול שאר דברים הכהים
 מחמת סעודה חף שפין בדעתו לאכול פת בלל אפי' שיהיה אפי' פילוק בין אכילה לשתייה
 שאפי' באכילה ואפי' בסעודה קבע אם הכייה דעתו מלאכול עוד ואח"כ נמלך לאכול פת או ש"ד
 בנכיה מחמת הסעודה נרץ לחזור ולנבך וטוב לחוש לדבריהם שלא לחזור ולאכול כלל אבל לא
 יחל וינבך משום ששם נכרה לנכיה : (ד) אבל אם נמל כידו נבך בנהמ"ו אפי' שלא נמל
 ידיו וגם לא אחר מתחלה הגו כוס ונבך בנהמ"ו כרי זה פילוק וסיבה הדעת לגמרי לר"ס אפי'
 האכילה והרץ לחזור ולנבך לר"ס וגם נכרה הארוכה נרץ לנבך פל שאר דברים הכהים מחמת
 הסעודה קודם בנהמ"ו שסעודה אחרת היא כיון שפילוק דעתו מהסת : (ה) ואם נמל ידיו מים
 אחרונים אפי' שלא נמל הכוס כרי זה פילוק וסיבה הדעת לגמרי ונרץ לנבך לדברי סכל ואפי'
 בנכרה איט רשאי לאכול ולא לטחוח משום הפסק בין מים האחרונים לנהמ"ו אפי' רוצה לחזור
 ולשול מים האחרונים אח"כ פתוך לנהמ"ו : (ו) וכל שפין לחזור ולנבך המזי"א משום היסח
 הדעת נרץ לחזור ולשול ידו כדאי לאכילה פת ומים האחרונים אין שפין לו אפי' נמל כדאי
 לאכילה פת סוהלו ולא תחבין כסה לאכילה פת : (ז) אם נמל הסעודה אחר נבך בנהמ"ו כל
 הסעודין אחרים לטחוח בלגו נכרה והוא ששפין והסביו לדבריו מנל אם אחר מהאחרים או מגני
 ביהו אחר ק חף האומר פתחו יכול לחזור ולשפין כס בנהמ"ו מפני שידוע שפין הדבר הלוי בו אלא
 בנמל הכה וכו' שנמסר לא עשה היסח הדעת חף הוא דעתו שמתחם מל בנהמ"ו לטחוח פתו : (ח)
 וכן הקרואים בבית בנהמ"ו לאכול מיני פירות הע"ס שמביאין לתם כזה אחר זה אין נרץ לנבך
 אלא על הרצחון ואפי' שנמסר בברכה לא היו יודעים כמה יביאו לתם כיון שדעתן על נמל
 בסעודה שישמם אבל לא על אכילה פת אחר שלא ידעוהו ואיט קבע עמנו עושה אלא נכנס

סדר ברכת הנהנין

ק"ט

תפטר עם נוקדו שקרין (מאנין פלוטער) אף שאין ראויים לאכילה כלל כפי"ע אין לוקדו חשב
 שיקר אלא ספל כיון שהוא נה להשמיד ולהקטל: (כ) גד"ל נמי בשמים והגלין שדרכו להאכל
 פי"ע מינן בדבש או על ידי תערובת נוקדו או ד"ל סהן השוינן עיקר טען. ומגביל וסלפין וספרין
 וזולת כהם אכל מיני בשמים והגלין שאין דרכם להאכל אלא כמתחננין כהם התגביל וזה התגביל
 הוא עיקר ואין האכילה נקראת על שם התגלין כלל ובאילו אין עומדים לאכילה כלל כגון ציטויער
 וזו"א וז' אין שם פרו עליו ואף לא חיקו והכשירו ולאכילה כמות שהוא כמש שרגלין שגלין ציטויער
 ואוכלין לרפואה אין מברכין עליו אלא שהכל כיון שאין טעמין אחר ע"ד לאכל כלל אלא ע"ד ליהט
 בתגביל וה"ל אם פנו בדבש או שטירבו עם נוקדו וכן השבת (שקורין עי"ס) והכמון (שקורין
 קמ"ל) הואיל ואין דרכם להאכל אלא ליהנות בתגביל לטעם בלבד לסיק אף כהשבת כפי"ע או אכלם
 ח"ן איט מברך עליהם אלא שלי"ב אכל כשגלין ומגביל לרפואה מברכין עליו כפי"ע כיון שטעמו
 ראוי לאכילה עי"ו :

פירקן ז' פל ב' דבר שאין גדול מן הארץ כגון בשר בחמה ח"ס ועוף דגים וחלב וגינה גלים ח"ס
 ומלא ודגש מברכין עליו כ"ג. וכן כהסין ופטריות (שקורין שוועלדיך) אף שניהול מן הארץ
 שמתלחחית הארץ הם גלים על העלים ועל הכלים כיון שאין יניקתם מן הארץ אלא מן האויר אינם
 נקראים פרי האדמה ומברכין עליהם שלי"ב: (ג) וכן כל דבר שבהמה לקלקל שנתנה ברכו המיוחדת
 לו ומברכים עליו ברכה הטולת שיהא שהכל כגון סתה כשפסא והתגביל שנתנה לורשו ותיקלקל משם
 אכל אם תקלקל לגמרי עד שאיט ראוי לאכילה כלל אפילו פל יד הדחק אין מברכין עליו כלל וכן
 כסה כשפסא. וכן יין שהתחזק עד פני"א מנועים לשתוהו חסוי המילתו מברכין עליו שלי"ב. ואם
 נעשה הומו נמוך דהייט שהוא חזק כל כך שכשתלכיה אורו על הארץ הוא מנוגע ומטעל רחיקות
 אין מברכין עליו כלל חסוי שמויק ואם עירבו נמים עד שהוא ראוי לנשים מברך עליו שהכל :
 (ג) וכן כל מיני פירות שבהם נמים ועשה מהם משקה ואפילו שרש פטריות מברכים עליו שהכל ולא
 כפי"ע הואיל והוא גלול ועומד לנתיב: (ד) יין שריתו הומו וטעמו יין עדיין שם יין עליו ולא שנתיה
 ברכו אכל אם טעמו הומו אפי"ס שריתו יין מברכין עליו שהכל: (ה) יין מבוטל מברכים עליו כורא
 פ"י נקין וכן יין שמתערב בו דבש וסלפין אפי"ס שנתנה טעם היין ע"ד דבש וסלפין לא נכחה
 לנרשוחה וברכתו כפי"ע: (ו) יין שנתערב בו אחד ומשאר משקין אם התערב כ"כ עד שנספד פתם
 היין אין לגרך כפי"ע אלא שהכל כיון שנתנה לנרשוחה ואם התערב בו דבר שאיט מספד פתם
 כ"כ הולכין אחר כרוז ויין שחזנו נמים אפילו ח"ס הם כרוז מברכים עליו כפי"ע אלא הוא יין חזק
 שראוי לנשות ע"ד מוסר גדולה כו ודך נגי ח"ס (לשותו נמקס יין פל יד מנינה כו שאם לא כן
 נפלה דעתו א"ל כל ח"ס. ואם היין הוא אחד משהם נמים ח"ס נמים ששה שפמים כמותו אין
 מברכין עליו כפי"ע בכל ענין: (ז) אין מברכין על ח"ס שלי"ב לפיכך ונג"ד לנחריה אלא כשנתנה
 לנח"א אכל אם שיהא להנביע לנימחו שנתקדו איט מוגרף לא נחלה ולא נשקף לפי שאין הנאה לזים
 כשנתיה ח"ס אלא כשטה שהוא נח"א אכל שאר משקים ח"ס וזוהי נח"א אלא מחמת זרים לנח"א שנתנה:
 עליו נחלה ובשקף אפי"ס שאיט הנב לטעם ואיט שיהא נח"א אלא מחמת זרים לנח"א שנתנה:
 (ח) וכן כל האוכלין והשקין שאדם אוכל ושניה לרפואה אם טעמן טוב והיין נהנה מהם מוגרף
 עליהם תחלה ובקף אפי"ס שאיט הנב לטעם כלל ואיט אוכלם אלא מחמת זרים ח"ס אלא אם הם רעים
 שאין לו טעם מהם אפי"ס שנתנה כהם איט מוגרף לא נחלה ולא נשקף (ואם אינם מונים ולא
 רעים למרי ים מי שרג"ל לטעום מוגרף עליהם שהכל): (ט) וכן תולע לאוכל כיוצא בו מי שאוכל
 דבר איטו משם סכנה כיון שנתנה לרך לגרך תחלה ובקף אפי"ס שאיט נהנה בלרן כלל אלא כשהם
 אינם ח"ס: (י) דבש שניטל עם פניו בשמים כחובים כדי לבטא ממותה הולכי דרכם עיקר
 והנבמים פלטים ומגדן שהכל שרי כשנמים נאים לתקן דרכם להשמיט. אכל מיני מרקחת מפורחת
 או נבמים או מיני נבמים מרוקחים דבשם אפילו הם כחובים כיוצא ומשורשים דבשם הם השונים
 עיקר ומברכים עליהם ברכה (כפי"ע כפי"ע) אפילו הוא הרבה ממש ומשורשים דבשם הם השונים
 ליקים לאכל פתחו ממש ממש לפרקים ולא לאכלם הרבה למון ולהתגביל לסיק אין דבשם נח"א עיקר
 אפי"ס שהוא כרוז) אכל התגביל (שהוא כבוי לאכילה) הנוגעה התערובות דבש ומינים אחרים שאינם
 פרי מיני דגן כגון פירות וקנזיות הולכים אחר כרוז ולא כרוז הוא דבש הוא עיקר ואשקף לא
 ספדת אפילו אינם כחובים ומשורשים שמו אלא שומדים נבמים בשרם כיון שנתבטל יחד והשם
 נפול אחר וזה הדין לשר משקין מן נמים אפי"ע כפי"ע הוא עיקר והיין איט אלא לתקן ולהשמיד
 זרי"ב

סדר ברכת הנהנין

קב

פס ודרכה אולגין קטניות חיין וכן פירות שדרכם להחלל חיין וגם יבשים שאין דרכם להחלל חיין
כרסו ארין ארין לנודק ממיסה כמו שרניגין בלחשים יבשים ונלמקי פנינם לסיק מנרד עליהם
שני' לדי' כמו שנתבאר: (יח) מי שרית פירות שזכבנו בהם להקיים (גמ' קרוי"ש וזונוק"ס)
אין מברכין עליהם אלא שחל לפי סגרא הראשונה אע"פ שזכבנו בהם הפרי נמשך אלא ולא נכנס
בהם כדי שיתנו בהם פסם ולא יהיה הכוונה כלל על המים שיסיו מוכשרים ומשפטים יותר כעטם
הפרי שיכנס בהם כמו שהכוונה הוא בניסול ירקות גם על המים שיסיו משפטים כעטם הירק שלק
נחשבים כמותם אבל לפי סגרא האחרונה כיון שעיקר שרייתם הוא בשביל הפירות מברכין עליהם
כברכת הפרי שאורה זו: (יט) וכל זה במרק שנתבטל בו המחלל או שפסרו בו עד שתתן בו פסם
אבל אם לא נפריה בו אלא שפירקן לאכלן יחד ובה' לשתות כפ"ע נרד' לברך עליו כפ"ע ואם נא לאכלן
ביחד כפ"ע לברך עליו כמות אפי' הוא יין חמץ שהוא פסל למחלל ופסרו בברכתו ואם עיקר כוונתו
על המרק והמחלל הוא לתת בו פסם המרק עיקר ואם כוונתו על שיהיה אין הולכים בו אחר הכוונה
אלא המרק על שיהיה תחלה על המחלל והוא ממנו מעט והא"כ שני"ב על המרק ואפי' אם המחלל
הוא מין דגן איש נחשב עיקר לפסור המרק בברכתו לפי שה"ח מין דגן עלמו ששעסה רך ורואי לשתיה
ממרק אין מברכין עליו כמ"מ (כמ"ש בפ"ה) משא"כ במרק שנתבטל בו המחלל או שפסרו בו ומין בו
שעטם שהפרי הוא כפל לגבי המחלל וכאכל הוא חשוב הואיל ועיקרו בשביל המחלל כמ"ש לפסרה
האחרונה או חמץ שדרך המחלל לאכול המרק עמו או עם הפס כמ"מ (לשגריה הראשונה: ב) ואפי'
במרק שנתבטל בו לא נחלקי אלא שנתבטל בו הפרי לגד בלא כשר אבל אם נתן כשר בקדירה אין
לברך על המרק אלא שני"ב אם נא לשתותו כפ"ע אפילו במרק של ירקות כי פסם הכשר שנתמק
הוא עיקר יותר מטעם הירקות או הפרי אבל מרק של תבטיל ממין דגן שמברכין עליו כמ"מ הרי
שעטם הדגן שנתמק חשוב עיקר יותר מטעם הכשר שמין דגן חשוב מכל המינים (כמ"ש לעיל):
(כ) וירקות שנתבטלו בחומץ או במשקה שקרין בחרטום או במשקה אחר חוץ ממים אין מברכין
על המרק ברכת הירקות לפי סגרא הראשונה שאין מי ירקות הטובים כמותם אלא חמץ שמבטלים בהם
עד שיתנו טעם בהם ויאלו: ז"ל ומאחר שיש להחזיק או שאר משקה טעם על טעמו הרי פסם
זה עיקר ולא אמרו שמרק הירקות כמותם אלא כמים שאין להם פסם כהוא של ענמן אלא לפי שהוא
למא' אבל לכתוב האחרונה אם עיקר הניסול בשביל הירקות הרי הירקות כפל אולם ונחשב כמותם
כמותו בו פסם אע"פ שיש להם עוד פסם שלהם: (כב) התמרים שמיטעם ניד והוא"ל גרענייהם ושמה
מהם פיסה וכן כל כיוצא בהם מנאר פירות אע"פ שאין דרכם בכך לא נשתיה ברכתם ומנרד עליהם
כפ"ע הואיל ולא נשתיה תהאם לגמרי ואין דומין לחמץ שנתנו ברחיים שה"ח שלא נשתיה דק דק
כקמח נמור אלא יש בהן טעם חמים וראין לאכילה קלת חיין אע"פ אין מברכין עליהן כפ"ע אלא
שני"ב וכן כיוצא בהן בשל קטניות אפילו מבושלים שקרין (גרדוסי"ן של מלך) לפי שנתנה תהאם חמשים
למרי כפחיתם אע"פ שלא נשתיה דק דק כקמח נמור משא"כ בתמרים וכיוצא בהם שנתמעט עדיין
תהאם פרי עליהם אבל אנו שכתבו בזהר עד שאיש ניכר במהותו והוא"ל וכן שומעין ששתק הישב
מנרד עליהם שני"ב הואיל ואין דרכם בכך אבל דבר שדרשו בכך כגון ונבטלים שחוקים ומשוררבים
עם ע"ה או מרוקחים בדבש לא נשתיה ברכתם וכן וורדים וכיוצא בהם מפירות שדרך אכילתן הוא
לשתק דק דק ולקנות מנרד עליהם ברכתם אפילו בחושים בזהר עד שאין ניכר תהאם כלל לפי
שם זה הוא דרך אכילתן: (כג) וכן פירות מבושלים או משוגגים שנמחו על ידי הניסול כגון נונדניות
שמינים שקרין (פאודל"ה) ונשתנה מהותם ותהאם הואיל ואין זו דרך אכילתם מנרד עליהם שני"ב
אבל אם יש בהם נגמרי בניסולם רק שנתרסקו ונחמטשו רדיין ממנן קיים וניכר מהותם ותהאם
לא נשתיה ברכתם אע"פ שאין זו דרך אכילתם: (כד) וי"א שאפילו פירות שנמחו לגמרי בניסול
או שנתבטלו בזהר עד שאין מהותם ותהאם ניכר כלל לא נשתיה ברכתם בין חיין בין מבושלים אם
לא נשתנה לגרעניהם והט"ס שאין דרך אכילתם בכך ואין דומין לחמץ שנתנו דק דק כקמח
נמור אלא עם פסם חמים וממנם ואע"פ מברכים עליהם שני"ב לפי שהחמץ יש להם עליו
אחר לנשות מהן פה לסיק מאחר שנתנו מבריייהם ע"י פחיהם ולא הנישו נשי"י זה למשתלם
האחרונה שפירות משלם הכה הרי שטיים זה מוילין ומורדין מחרתה פרי שהיתה עליהם קדם
שנתנו אבל פירות שאין עטין מהם פה אין שטיים זה שכל יד כתיבה או מחי בניסול מני"אם
מחרתה פרי אלא אם כן נשתנה לגרעניהם כעטם ע"י ניסול כמו שנתבאר (כפ"ה) אבל מי
קטניות הואיל ודרך לנשות מהן פה לפעמים הרי שטיים מבריייהם כפחיתם מוילין מחרתה פרי
ואפילו

רד"ה

סדר ברכת הגנה

ואפילו ע"י קצת טעמה או כחשה במתקנת כחונן בדוקן וכיוצא בו ממני קמיות שטחין מהם דייסא (קדוין קל"ט"ג מנרוס"ן) אבל לסבגא הראשונה אפשר שבכחשה או שחיה מעשה לא שמתנה ברכתה ויש לגדך על דייסא זו בפס"ח מאהר שזו היא דרך אכילתה :

ולענין הלכה מסך ברכות להקל בדיעבד אבל לכתחלה מנבך שהכל לאתא לדברי הכל :

פ ר ק ה ברכה אחרונה בין של אוכלין בין של משקין צריכים שיעור שפין מברכין אותה אפ"ל שאלו כשישיר בראוי להיות נקרא אכילה ולא טעמה או שהיא כשישיר בראוי להיות שתייה ואין אכילה פחותה מכות ואין שתייה פחותה מברכה והנה שיהיה מקומו בקליפתה אפילו שיהיה חרף וזמן שדרך כל אדם לשתות ממנו מעט כמו י"ח אין הנחת שתייתו חשובה אם אין בה שיעור שתייה כל המשקים שסוף רביעית ויש המשקים בברכה אחרונה על יין אם מברכה אותה על כות ועוד לזכר שלא לשתות אלא פחות רביעית ויש המשקים בברכה אחרונה על יין אם מברכה אותה ואין לו כדי רביעית א"ל לגדך אחריו : (ג) אבל כחצי זית ושהה מעט וזו ואכל כחצי זית אם יש מתחלת אכילתו ראשונה עד סוף אכילתו אחרונה יותר מכדי אכילת פרס (שהוא כחצי ככר של ששה ביצים) אין מוטרפין זה עם זה ואפילו לא הספיק בלא באכילתו אלא שהיה כ"כ מהחילת אכילת הכות עד שיש וכל שלא ששה יותר מכדי אכילת פרס מוטרפה שני אכילתו להשגב כלאחת אפילו אם הוא בענין שהיה נחשבה כשעור אחרת לענין ברכה ראשונה כגון ששניה מקומו ביניהם וזו ככר זה משערים בשם חטים שנאכלת מהר ומישיב ואוכלו בלפתן ואינו טוה אה וזה ואוכלו מהר : (ד) לסיק קמה של א' מתחבת מני דגן משורב עם קמה של מני קמיות ועשה ממנו פת לאחריו כהמ"ו אה"ל : יש בקמה הדגן כות בכדי אכילת פרס מהתעוררותו וזו לירך כהמ"ו על א"ל מהתעוררותו ו"ל שיש מנבך כהמ"ו עד שיאכל כל הפרס ויש לחוש לדבריהם להקל בספק ברכות : (ד) אבל אם התעוררת קמה הדגן הוא פחות משישיר זה מנבך המז"ל ואינו מנבך כהמ"ו אפילו אבל ברכה אכל מנבך מנין ג' אפילו לא אכל אלא כות כיון שיש טעם פת בכלל חף שפין זו מהשנת הפה אלא כל שהוא ויש מהספקים בזה ולכן נטן למעט שלא לאכול מהו ו כ"ל ירך כשעור : (ה) קמה חטים שיעורו עם קמה אורז מנבך אחריו כהמ"ו אם עשה ממנו פת אי משק שלם אם עשה ממנו חבטיל אפילו אין זו כות בכדי אכילת פרס כל שיש בו טעם דגן ל"כ שהיה נזכרים את האורז להיות בטלו טעם חטים : (ו) שיעור לירוק שתייה י"ל שהוא בכדי שיעור שתייה רביעית ואם שהה כחצי רביעית בחפזן שלא כדרך שתיית רוב ג"ל ושהה מעט וזו ושהה אם יש מתחלת שתייה ראשונה עד סוף שתייה אחרונה כדי שתייה רביעית של שחר כל אדם אין מוטרפין זה עם זה (וה"ל אם לא הספיק ביניהם אלא ששהה בשתייתו כל כך) ו"ל ששישיר לירוק שתיית רביעית בכדי אכילת פרס כמו לירוק אכילה וכן עיקר לסיק יש לגדך ברכה אחרונה על קאו"ו ושי"ל חזן אה"ל שמהה מעט אם לא שהה יותר מכדי אכילת פרס : (ז) כל האוכלין מוטרפין זה עם זה לביות ומנבך לאחריהם ככרית הקל שבהן כגון אבל כחצי זית ח' המינים וכחצי זית מדבר שנברכו האחרונה הוא טרף נטפות רבות מנבך אחרים ג"ל ואם אכל כחצי זית פת וחצי זית חטונת המינים מנבך לאחריהם מעין שלם : וכל המשקין מוטרפין זה עם זה לרביעית אבל אוכלין ומשקין אין מוטרפין זה"ל לא לביות ולא לרביעית : (ח) דרוש שיהיה על אוכל איש חמשה עשר כי משק נמור הוא לכל דבר וכן אוכל שנימה על כך עד שראוי לשתיה לא התורה אכל : וכן משק שנקדע עד שראוי לאכילה יאל התורה משק אפילו יש בו טעם מ"ל להסתייה : (ט) יש המשקים לומר שכל דבר שהוא כבייתו כגון ענבה אחת או אפילו קמית אחת אפשר שמנבך אחרים ברכה אחרונה לכך נטן לזכר שלא לאכול ברים פחותה מכות : ואינה נקראת ברים אה"ל אוכלת כמות שהיא אבל אם זרק הגרעין מן הסרי כפרי שדרך לאכול גרעיניה או אם הסר קצת מנבך הסרי שלא אכלו כלו הרי לא אכל ברים שלימה ואם אכל מה שנחרך הגרעין וזרק קליפתו וכן שפין דרך לאכול גרעיניה כיון שאלו הם שראוי לאכול ממנו הרי אכל ברים שלימה והוא שחובב הסרי לפניו לאכול כשהוא שלם אבל אם קודם שחובב לפניו הסר ממנו גרעיניה כמו שרגיל להיות ביניהם מלחוח אין עליו שתייה ברים וכן אם נתחך או נחוסק קודם שחובב לפניו : (י) וכל זה בברכה אחרונה אבל לברכה ראשונה א"ל שיעור אכילה אי שתייה אלא אפילו טעמה כל שהוא אסור להטות משהו"ל בלא ברכה : (יא) ואינה חשובה הנאה אלא כלאה

סדר ברכת דג צין

קבא

משו ולא הכאה הידך לבדו כגון הסועס את הכוביל לידע אם הוא נריך מלה והגלן או אם הוא סוז למחלל וחוזר ופועל אין נריך לבדך אף על פי שנטנה בעמטו ואפילו עמם הכנה עד כדי רביעית ולא עד בכלל:

פירק ב כל הברכות נריך שלא יסתיק בין ברכה לאכילה אפילו חמגי הכבוד והיראה אפילו בשדו טעם עד שיכלע ואם הסתיק בין ברכה לאכילה ודבר דבור שאינה לערך האכילה נריך לחזור ולברך ואם שח בשדו טעם ים להסתפק אם נריך לחזור ולברך: (ג) ואפילו בשחיקה אסוד להסתיק יחזור ומדי שאלת שטום תלמיד לרב שהן נ' חיבות אלו שטום עליך רבי אם שזה יחזר א"ל לחזור ולברך ותסייה שהיא טורף אכילה אינה חשובה הספק כלל לפיכך התנבך על הפי' וחזק' מחנו ואוכל לא יחזק' עד אחר הברכה כדי שיברך על השלם למטה מן התנבחר (כמ"ס כפ"י) ואין לחום להספק שהיית החתוך בין ברכה לאכילה ומ"מ האוכל אצו וכיז"ל בו שגורו ואחר כך יברך כי שמה התלפי' או נרקב נחוט וממל' בירך לבטלה: (ג) נריך ליוזר מאד כסוות הברכות שיצין מין הברכות שהוא מנבך את ה' ועל מה הוא מנבך ולא יח' לבנו טונה לדבר אחר: (ד) כל דבר שמתברך עליו להכלו או להרית בו או לעשות בו משהו נריך לישול בימינו כשהוא מנבך ונעילה ע"י כלי שמה נעילה ומ"מ טוב ליוזר שלא לישול ע"י סכין ואם לא אחז כלל אם היה לפניו בשעת הברכה יח' ואם בירך והח"כ הביאו לפניו אפילו בירך ע"ד כן נריך לחזור ולברך: (ה) מי שיברך על הסירות שלפניו עיקר והשני פסל א"ל לחזור ולברך אפילו הביאו לפניו מין האחר אחר שכלה הראשון שזוח או הראשון עיקר והשני פסל א"ל לחזור ולברך אפילו הביאו לפניו מין האחר אחר שכלה הראשון שגבר הכלו כולו והוא ששכניך היתה דעתו גם על השני לאכול אפילו לא היה בדעתו שפירות לפשוטו בברכה זו אבל לא היתה דעתו עליו בשעת הברכה אם השני הוא ממין הראשון משם א"ל לחזור ולברך אפילו כלל המין הראשון ואם אין מאוזה המין אלא ששניה מין פירות או ששניה מין מקרק' אם יש עדיין לפניו ממין הראשון א"ל לברך ואם כבר כלל הראשון נריך לחזור ולברך אבל אם הם שני מינין לגמרי אלא שנספסר בברכה הראשון מחמת שברכותיהן שוות או שהאחד עיקר והשני פסל כגון שזוחה שבר או א"ל ששניה שבר או א"ל ששניה שזוחה יחזר והיה לפניו עדיין ממין הראשון אינם שיהל בברכה אחת אלא ששניה שפיר' לשבר שש"כ שזוחה יחזר והיה לפניו עדיין ממין הראשון אינם נספדים בברכה אחת אלא אם כן היתה דעתו עליהם או שהיו לפניו בשעת הברכה יח' וי"ל שא"ל ששניה שזוחה לפניו ממין הראשון ולא אבל הראשון עדיין נריך לחזור ולברך אם לא היתה דעתו עליו ובסוף ברכות להקל ולהתהלל טוב ליוזר לסיח דעתו על כל מה שיביאו לפניו ולזרוחם הקדושים אלא בעש"כ כיון שעשתה על בעש"כ שזוחה הרי דעתה על כל מה שיביאו לפניו בשעת הברכה: (ו) וכל זה בשראשון והשני הם שנים בהשיות שאין להשני דין קדימה על הראשון אפילו היו שניהם לפניו אבל אם היה להשני דין קדימה על הראשון אפ"ם שהיו שניהם לפניו בשעת הברכה או וכשהחזין לפשוטו שזוחה אפילו לא היה לפניו בברכה: (ז) נפיק מי שהיו ממנה קדימה על ה' מיני דגן ופסל הכאה בכסמין שברכתו גם כן כמ"מ אלא שקבישת שטורה מועלת לו לברך המזי"ל (וע"ד שנתבאר בברכה ג') ויברך על המשע קדימה לא ספר את הפסל הכאה בכסמין נתיבין שפירות לפשוטו בברכה זו לפי שאינו נריך שפסור מי שאיט' תשוב את ההשוב ממנו שלא כסוות: וכן אם היו לפניו שני מיני לחמניות ומה הכאה בכסמין שהאחד קבישת שטורה מועלת בו והשני אין קבישת שטורה מועלת (וע"ד שנתבאר בפ"ג) או פסל הכאה בכסמין שקבישת שטורה מועלת גם עם שרורי לחם מזונקים שאין עליהם חזרת לחם או שנתבטל יח' על כל זה ואזורים שאין מילק כלל בין דגב תשוב לנאית תשוב כל כך כל שברכותיהן שוות ואפילו יש לאחד דין קדימה על השני לכהילה בכסמין לפניו הרי החשוב והמוקדם נספר בברכה שאיט' תשוב אף שלא נתיבין שפירות לפשוטו ולנאית מידי ספק ברכות נריך ליוזר לכהילה להחזין שפירות לפשוטו גם החשוב בברכה זו כשאילו לפניו עדיין ואם יש לפניו יברך עליו החלה: (ח) בעל כדו שרי לברך ובירך עליו ונעל מדו ונאדו או נמאס עד שאיט' ראו לאכילה ים ממין זה לפניו עוד וכן אם יברך על הסוס ובסוף יחזר ותמלל מתקוקן השמדו לפניו שחוק נשחיס א"ל לחזור ולברך והוא שהיתה דעתו עליו בברכה לאכול או לשחות ממנה שלפניו אף אם לא היה טפל מדו מה שניברך עליו אבל כשהוא אין הברכה הלא אלא על מה שניברך בשעת הברכה: (ט) ואפילו אם היתה דעתו בברכה לאכול ולשחות עוד אין הברכה הלא אלא כשהוא לפניו בשעת הברכה אבל אם אחר כך הביאורו לפניו נריך לחזור ולברך

סדר ברכת הנהנין

אם נפל מה שנידו ממנו אפילו במקום שלא היה נריך לברך אם היה אוכל וזוהי ממה שצ"ח * ומ"ח
שומד על אחת הטומא מברך וזוהי אפ"ח שהטומא שהיו לפניו כשנידו חלפו ועברו לפי שמתחלה
בנידו יושב שהטומא שלפניו יתלפפו ויעברו: (י) וכל מקום שהוא נריך לחזור ולברך ובזכות הרבאונה
היא לנפלה ל"ל אחריה בשמח"ל וכן כל שמתויד עם שמים לנפלה * ואם נפל מידו האוכל או שפך
הטוב קודם שיתאר אלוהי יס"ח ויאמר למדי חוקך שיהא נראה כקודם שפוק ואין כאן חומת עם
שמים לנפלה וכן כל ברכה לנפלה שמכר בה קודם שיתאר אלוהי: (יא) היה אוכל בחדר או בשל
המחלה בידו וסוף לחדר אחר לאוכל עם נריך לחזור ולברך אפ"ח שלא היה דעתו בניתיים ואפילו
חזר לאוכל במקומו כיון ששינה מקומו בניתיים הספיק אפילו ואם מתחלה בשנידו בחדר זה היה
גדעו לשטת מקומו מחדר לחדר כחמש אפילו אוכל בחדר השני מאלל אחר שברכתו כברכת
הראשון א"ל לחזור ולברך וזוהי ט"ו שני החדרים בנית אחד אבל מנית לבית או אפילו מנית לחזר
אין גדעו משלה שלם אפילו טפל המחלה בידו כשהולך וחזר ואלוהי במקום השני בלא יסח הדעת
בניתיים: (יב) גד"ח שאטו יוכל לראות מקומו הראשון במקום שאוכל אבל אם במקום שאוכל יוכל
לראות את מקומו הראשון אבל עם אפילו דרך הלון ואפילו מקום א"ל לחזור ולברך אפ"ח
מנית לחזר אפילו לא היה כן גדעו בשנידו ואפילו על מחלה אחר שברכתו כברכת הראשון (אם
היה גדעו ואלל בשנידו כמו שנתבאר): (יג) וכל זה צריך לדעו כי נבני הגורד ועקר טולל ממקום
למקום אבל אם היתה מקומה במקומו אפילו אחד מהם והשאר הלכו טולל אפילו לבית אחר אפ"ח
שלו סמוך לבית זה בשם חזרים א"ל לברך על מה שיאכלו כאן אבל אם רז"ס לאוכל במקום
שטלו רז"ס לברך ואין מוטיל מה שהיהו מקום חברים זה למה שיאכלו בבית אחר: (יד) וכל זה
בדברים שאין שפטים ברכה לאחריים במקומם אבל בדברים העשויים ברכה לאחריים במקומם הואיל
והוא נריך לחזור למקומו אין עמידתו נמר שערותו לסיכר כשחזר ואלוהי אפילו במקום אחר
על דעת שערותו הרבאונה הוא אוכל וזוהי רז"ס שערותו ואין נריך לומר כשחזר למקומו ואין
נריך לברך בחתלה אפילו לא היה מקום חברים בבית זה והוא שאלל כדכר בית אבל פחות מביית ד"ס
בדברים שאין שפטים ברכה לאחריים במקומם: (טו) ומה הם הדברים העשויים ברכה לאחריים
במקומם י"ל כל שהוא מ' המינין אפילו פירות (טז) ומה הם הדברים העשויים ברכה לאחריים
לחזר לברך במקום אפילו ו"ח שמינין דגן בלבד פטון ברכה לאחריי במקומו מפני השיטות שיקרא
מזון ו"ח פה בלבד ולכתחלה יתחבר בכל ז' המינין לברך במקומו וכן למינין ששי מקום בדיעבד
אין נריך לחזור ולברך שפסק ברשות להקל: (טז) ואפילו הלך בתוך הסעודה לבית אחר ואלל וזוהי
שם דברים שאינם פסלים להפיק ברכה ראשונה ולפיק ברכה ראשונה ונספרים בבהמ"ז ע"ד שערותו הרבאונה הוא אוכל וזוהי ו"ח
בין שם פסלים לענין ברכה אחרונה ונספרים בבהמ"ז ע"ד שערותו הרבאונה הוא אוכל וזוהי ו"ח
לברך עליהם עם אפילו לא אכל עם פה ואפילו לא היה כן גדעו בשנידו המז"ל לשטת מקומו
כחמש שערותו (ואם אכל עם פה ואין רז"ס לחזור ולאכול פה במקומו הראשון מברך בהמ"ז במקום
בגדר אפילו הספ' ומ"ח לכתחלה אסר לטקוד ממקומו עד שיברך בהמ"ז או ברכה מעין ג' נבל
ובר השמן ברכה לאחריי במקומו (ואם שנה ועקר ממקומו ואין לו פה לאוכל עם נריך לחזור
למקומו אפילו היה שונן אם אסר לו שאין עליו טעם מחמת החטות שנתלו עמו בדרך ואינם רז"ס
לכתחין עליו וכדיעבד י"א אם ניבך במקום שמכר אפילו עקר במיד עקר נמיך עד יברך במקום שחבר):
דחוק כ"כ שדך שיחזור למקומו יתעכל החוץ בנפשו ולא יהיה רשאי לברך עד יברך במקום שחבר):
(יז) גד"ח בשלל היה כן גדעו בשנידו המז"ל אבל אם מתחלה בשנידו המז"ל היה גדעו לחזור
שערותו בבית אחר שחבר שחבר מהנהל לא קבץ במקום זה כל שערותו למיכר הטעו סולי דרכים
שאוכלים דרך סילוסם שיקבשם ענין שחבר מהנהל לא קבץ במקום זה כל שערותו למיכר הטעו סולי דרכים
שערותו בבית אחר שחבר מהנהל לא קבץ במקום זה כל שערותו למיכר הטעו סולי דרכים
א"ל ה"ל כגל כדי לאכול עם אפ"ח שהיה גדעו מהנהל ליעך לשם לא יעך עד שיברך ברכה האין
א"ל ה"ל ה"ל לברך מזה ענינה: (יח) ואפילו בדברים שאין שפטים ברכה לאחריים במקומם אם קבץ
פסלים ומה דברים שקבשם ענין שחבר מהנהל לא קבץ במקום זה כל שערותו למיכר הטעו סולי דרכים
אם חזר למקומו אלא בשפחה אין למקומו כגון שהלך לברך עם חבירו והסג"ו בדברים או שהלך
לברך או שהלך לראות טעם וטעם כי אכל אם לא שעה אפילו עשה חז"ל דבר מנבני כרשות בדרך
עצמי כגון שהולך לרקוד והטעם לברך אוכל בזה חז"ל הטעו סולי דבר מנבני כרשות בדרך
אחרת ולא השלינו ואפילו הוא דבר כרשות וא"ל לומר אם יאל להביא דבר מנבני כרשות בדרך
(יט) האוכל בחדר שאינם מביטת כיון שמתרחק עד שלא יוכל לראות מקומו הראשון מקום

שטי (כמו ממדר להודו שנהייק מחיטה) ואשילי אולכ פירות האילן במדרו וחוזר ואולכ ממזו במערבו כיון שאיט יוכל לראות מקומו הראשון מפני האילן שמפסיק בקרא שטי מקום ורריך לחזור ולגדר אם לא היה בדעתו לאכול במערבו כשכירך במדרו אבל אם אולכ במדר אחד אש"ס שים מקום נבוכ בנאמנע ונא לאכול מהחורו ענון אחורי החטור שאיט יוכל לראות מקומו הראשון אין זה שטי מקום כיון שמקום מחיטות : (ב) וכן האולכ בנן מוקף מחיטות ורואה לאכול משרות כל אילן ואילן כיון שכירך על אחד אין לריך לגדר על האחרים אם היה בדעתו בן כשכירך ומנן לנן המוקפים מחיטות כל אחד בפ"ע אשילי הם סמוכים זה לזה רריך לחזור ולגדר אשילי אם כשכירך שיה דעתו על הכל לפי מהס כמו מניח לבית שאין דעתו מועלת כלום וכן מחילן לאילן במקום שאיט מוקף מחיטות אם לא יוכל לראות מקומו הראשון :

פרק י הביאו לפניו לאכול החיטות של פת ופת שלימה מזהו מן המוצר לבדך על הכלימה י אש"י הוא פת קינור והקטנה והחתיכות פת נקיה וגדולה המשלימה והוא שהכל ממין אחד אבל אם הכלימה משעורים והחתיכות מהחטים אשילי היה פרושה קטנה היא קודמת לבדך עליה שכל המוקדם נמסוק ארץ חסה ושטורה וגו' מוקדם לברכה ואש"כ ירא שמים יואל ידי שתיק שמניח הפרושה בתוך הכלימה ונבוע משתיק יחד האילן וגם השעורה היא מ' המניין והיא שלימה אבל אם הכלימה היא של שיפון (שקרון קארין) אש"ס שהוא מין שעורים כיון שלא חזירו הכתוב בפרושה אין לריך להניחו כלל עם הפרושה של חטים : (ג) וכ"ו אם רואה לאכול מחיטות אבל לא איט רואה לאכול אלא מאחת מהן יבדך עליה ואין לן לחוש להשיות אש"ס שהיא מוקדמת נמסוק והיא חסונה וחביבה עליו משום קדימתה והשינויה איט מחוייב לאכול ממנה כלל ואש"י רואה לאכול פרושה שאינה מ' המינים ולפניו שלימה שהיא נכשבת המינים איט מחוייב לאכול ממנה מפני שלימותה והשינויה : (ד) הביאו לפניו לאכול שתי גלוסקאות שלימות או שתי פרושות אהה גדולה ואחת קטנה מנבך על הגדולה ויהא שתיקן ממין אחד ושות נבקות אבל אם היחה הקטנה נקיה והגדולה פת קינור מנבך על הנקיה ואם שתיקן שות בגדולה ושתיקן נקיות רק שזו לבניה יותר מזו מנבך על לבניה יותר אבל אם השניה שאינה לבניה כלל רק היא גדולה מזו יש להספק איזה מהן קודמת בברכה : (ד) וכל זה נמין אחד אבל אם אחד של שעורים ואחד של כוסמין אש"ס שהכוסמין ישים ומקיים מכל שעורים מנבך על של שעורים לפי שהשעורה מפורשת בשבטת המינים מש"כ כוסמין אש"ס שהס מין חטים לא יאמר הכתוב בפסוק : (ה) גד"ל בשתיקן הבינות עליו כשהו אבל אם של כוסמין הבינה עליו יותר שות עליו ויביטה מ' המינים אם יש ביניהם מין אחד שהוא הביב אללו יותר מכלם מזהו מן המוצר לבדך עליו ולפסוק את ההאר מברכתו • מ"מ אם החביב איט שלם ואחרים הם שלמים מזהו מן המוצר לבדך על הכלי : (ז) אם אין ברשותין שוות הרי ברשות טורא פרי העץ וטורא פרי האדמה קודמין ברכתו שכלל אש"ס סמין שברכתו שהכל הביב עליו • אכל בפס"ע ובפס"א אם המין שברכתו בפס"א הביב עליו רריך לבדך עליו תחלה ואם שניהם שים בחביבה פונ להקדים ברכת בפס"ע אש"ס שאין חיוב נמור בדבר : (ח) ואם יש ביניהם מ' המינים אם ברשותיהם שוות (בגון החטים וטבנים עם החמוצים) עליו הוא מנבך וטוער את האחרים אשילי הוא חזי והס שלמים • ואם האחרים הביבים עליו יותר מנבך על חיזה מירנה ואם ברשותיהם שוות ורריך לבדך על פיהם (בגון החטים או טבנים או מוקפים עם מיני קטניות) חיזה מהם מירנה יוכל להקדים לבדך תחלה מן הדין אם שיהס שים בחביבה אלא שפונ יותר להקדים ברכת בפס"ע לברכה ואם אותו שאיט ממין ז' הביב עליו יותר יש להקדישו אש"ס שברכתו בפס"א : (ט) שנעת המינים ענות יש להס קדימה זמ"ל שכל המוקדם נמסוק ארץ חסה ושטורה וכן ותחלה ורמון ארץ זית שמן ודבש (דבש פירות חמרים) קודם לברכה אם קן שוין אללו בחביבות ואם התאחר נמסוק הביב אללו יותר חיזה מירנה יקדים : (י) גד"ל בפירות זה עם זה או בחסה ושעורה זה עם זה • אבל חסה ושעורה עם פירות יש להקדים החסה ושעורה אש"ס ששכרות הביבים עליו יותר : (יא) בחיזה חסה ושעורה הכתוב מדבר כהן בדרך האילן ענון עשה ממנו פת או תבשיל שברכתו בפס"א אבל כל שמנבךין עליו בפס"א או שהכל אין מנבךין עליו לפי מין ז' אש"כ הוא דבר שחביב בפס"א אלא טורא פרי האדמה וברכת מין ז' הוא בפס"ע כמו שנתבאר : (יב) אשילי ברכת בפס"ע של כוסמין וט"ס ושיפון שאין כותבין בפרושה נמסוק קודמין לברכת טורא פרי ענון על כל הפרושה אף סתן מין ז' (ולכן מיני מחיטת שקרון נעקר אשילי הוא של שיפון קודמין לכל מיני מרקחת אש"י כן ממין ז' ואף שהס הביבים עליו ביוהר) הון מן הוה

סדר ברכת הנהנין

שוא קודם לטעום ואולי גם תוסין שכן מין שטורס אם שרין בחגיגות לפי שארץ המדי שנספחו הספיין
פטמן וכל הספון לו חסון מן המלאחר מארץ הראשון אבל חסה קדמתה ליה וכן שטורה לחמרים:
(ג) חמרים קודמין לטעמים ולמסוקן אבל סין קודם לטעום מכל הכרסות שרין המברכה במ"מ בין של חסה בין של שטורה שקודמת לנכס"ג
אטילו סין חביב עליו יותר: (יד) נרבה חסה אטילו של כוסמין וסופן קודמת לכל הכרסות אטילו ליה
רין: (טו) כל מקום סחובין קודם בין שטורס חביב עליו נרוב הסטמים אט"ס שאין חסן בו טחה בין שחסק
בו טחה אט"ס שאט חביב עליו נרוב הסטמים נקרא חביב. ואם יש לפניו מדי מירס המחד חסן בו טחה
והטמי חביב עליו נרוב סטמים איה שירלה יקדים: (טז) כל דיני קדימות הללו אינן אלא כשמינין לפניו
אבל אם איהו שדיט להקדימו איט לפניו א"ל להחזין עליו ואם הביאו לפניו בעשרו מברך על מין הראשון
אט"ס שברסוסיחן שוח והטמי חביב לו וסוח ממין ז' מ"מ יאכל ממין הראשון החלה:

פירק י"א נרבה ריחן הסוב גרין לגרך קודם שיחלה לריחן כמו שמברכין על האוכלין קודם
שיטעום לפי שאסור ליטעון מוטעם סיה בלא נרבה וכידי מברך אם זה שריחן הסוב
א"ל ממנו הוא מין עשב מברך בורא עשבי בשמים ויש לומר (עשבי) סעיין בחרי"ק כמ"ט
שפנת הריס (מבלי כו): (ג) ואם הוא מין עץ מברך עליו בורא. עצי בשמים ולפי איט עץ
נמר חסן כען הילין אלא נכשילין שאין רביס ממש כשמיס ורק אלא קשים ק"ח כנכשילין הספון
באר שזלת נרד שקרין אשפע וכן סימלק (שקרין רוסמאריין) נקראין עץ לעינין נרבה ו כמו
שמליט נכשילין הספון שספנת נקרא עץ כמ"ס והסמנס כשפתי סעך וכן על ריח הסמן המכולת נרד
(שקרין סעניאלד"ל) מברך בורא עצי בשמים: (ד) ואם הוא פרי הראוי לאכילה בין מין סעך
בחו חסון ואחרון בין פרי האדמה מברך על ריחו קרוך אקרה יי אקדעו ק"ה קעילס אקדעו
ק"ה ריחן טוב בפריות ואם עטל נידו לאכלו נבלד וריחן שולה מליילו אל חוטמו איט מברך
כל ריח זה הוילי אלא עטל נידו כדי שיעלה ריחן אל חוטמו רק לאכילה נבדס אלא"כ נמלך ומגביס
סכרי אל חוטמו ליטעון מריחן קודם שיאכלו לו מברך החלה אשר נרין חסן נפריות ואחר כך
ברכה נרבה פרי סעך או כס"ח ואוכלו ואטילו פרי שאט ראו לאכילה אלא על ידי שערותות אם
ספון עמוד לך כען קמטן (שקרין ימריניד) ושטרן (שקרין נעגליך) שטעמדין להנלין כחבשילין
עץ ואחרים מברך על ריחן אשר נרין חסן נפריות ויש חולקים כזה ואחרים שמברך עליהן
בורא עליו בשמים מלאחר שאינם ראוים לאכילה כעיים. ומספק יש לגרך עליהם בורא מיני בשמים
שיחם סוללה כל המינים ויולא כס ידי חסונו נדיעבד על כל המינים וכן בדבר שספק לו אם הוא
מין עץ או מין עשב: (ד) וורדים סכס שופים (שקרין ריווי"ן) כגדלים כקרקע מברך על ריחן
בורא עשבי בשמים והגדלים באלין מברך נורא עליו בשמים ואט"ס גראוים לאכילה כמקרקע חון
פיקרס עמוד לך אלא לריח: (ה) וכל שאט לא מין עץ ולא מין עשב כען חסור ויולא חוסק
(שקרין סייח"ל ג"ל) הוילא החסודות סעלורא חסי ידוע שמקרקע סס החלה כמין דס ואח"כ מתיבס
והטסה מרחו חסור מברך על ריחו נורא מיני בשמים ואסור לאכלו וליהו כחבשילי משוס חסס דס ויש
מחזירין ובעל נעש ימירד לפניו כספק על חורס: (ו) סמן שסעמו כשמיס אם יש ממחנות סטטס
כסמן מברך על ריח הסמן כנרבה סטטס עליו בשמים או עשבי כשמיס ואם סינו מהסמן לגמרי רק
שריחן עולם כסמן א"ל שסברך נורא עליו בשמים ויש להוסיף להנריסם אבל מיס כספחסיס מהטטס
כרי סס כמחנות סטטס מברך על ריחן כנרבה סטטס להנרי סכל. וכן על ריח ספך סטטק מהטטס
מברך עליו בשמים כען סלטטס והסליפ"כ: (ז) ואם יש נדחך סמן ממחנות ספריס מעלי ומעשבי
כשמיס מברך נורא מיני בשמים להנרי סכל וכן אם עליו ועשבי בשמים שחוקים ומשורדים יחד כשמיס
גלי ימירנות סמן מברך על ריחן נורא מיני בשמים אבל אם אינם שחוקים ואספר להפרידס נרך
לגרך על זה כמי עטמו ע"ז ככ"ס וסוב להקדיס נרבה עליו בשמים לעשבי כשמיס ואם יש כניסס חסס
סוא חוקקס לנרסס. ואם יש לפניו נס דבר שברסו נורא מיני בשמים גרין להקדיס נרבה עשבי
בשמים נורא מיני בשמים: (ח) אין מברכין על ריחן הסוב אלא"כ ועסס לריחן בו אבל מונחר
סמנריס בו אם סגדיס ליהן כסס ריח חון מברכין עליו לפי סלל עססה לריחן כעטמו על מונחר
ואולי מונחר סמנרין כניח להטעור ממנו ריח דס ואטילו בשמים שמוליך סמו האספניס לניח כססא
לנכסל ריחן על חון מברכין עליהם ככל חף אם נל לריחן כסס סלל כניח כססא הוילי ויין שטמיס
לריחן כסס ליטעון מריחן רק להטעור ריח דע כגלד. ולכן י"ל שמהרי"ם כהרצון של מלה אין
מברך עליו כל שנסת ימי סוא. אט"ס סמחד לריחן בו איט עמוד לריחן בו אלא ליטעון נכס מעל

סדר ברכת הגהנין

קב

ואינו דומה נחתרו של כל השנה ושאר פירות השומדים לאכילה שאע"פ ששיקרא לאכילה מ"מ רגילות
 הוא ג"כ להריח מהם בעטת אכילה ולכן נקראים ג"כ שומדים לריח וי"ל שגם בעטת ימי החג מאחר
 שמתור להריח זו נקרא ג"כ עומד לריח כמו בשאר ימות השנה ולכן טוב למטע מלהריח זו כל החג
 להגלל מסתק ברכה אבל הסוד מן הרין אסור להריח זו כל החג כמ"ס בהלכות טלוב : (ט) וכן
 פלגין וזבובי החושן ק"פ מי שנהנה מריחם י"ל שאין לברך עליו לפי שמכין שטחין לחבלין בלבו
 ואין רגילות כל כך להריח בהם לא נקראו שומדים לריח כלל מאד"כ קצטון ואמורן רגילות הוא להריח
 בהם אפילו שלא בעטת אכילה וגם כשמשימים אותם בחבטיל מתטונים גם להיות ריח התבטיל נודף
 ויש חולקין בזה ולכן נכון למטע שלא להריח בהם • וכן שלא להריח בלחם הם אם יש לו ריח טוב
 להגלל מסתק ברכה : (י) ואפילו בשמים השומדים להריח בהם אם שומחים בלחם מקום שלא הונחו הם
 כדי להריח בהם שם כגון שחננו בחדר להניחם ולהמירם הרי הנכנס לשם ומריח איש מברך ואפילו
 כגון כדי להריח בהם • אבל כשמוכרים בחנות שנמכרים הם לר"ך לברך על ריחם כל הנכנס לשם
 והנה מהרי"ט • לפי שבהנחתם הם מתכוין המוכר גם שיעלה מהם ריח טוב ויקפלו עליהם קונים וכן
 המוכר מברך כשפס הרבאונה שנגמם והנה מהרי"ט ואפילו השומחים בחדר להניחם הם אם נעלו בידו
 והגביהם מתקומם להקרינם אל חופמו להריח בהם לר"ך לברך מאחר שסם בעלמן עומדים להריח רק
 שנמקום זה ששומחים עתה אינם שומחים לריח וכיון שהגביהם בידו הרי שיה מקומם לתוך ידו כ"י
 להריח (ומטעם זה הטוב פרי בידו לאכלו בלבו ואח"כ מולך ומגביה הסרי בידו אל חופמו להריח
 זו לר"ך לברך כב"ל לפי ששנה מקום הראשון שהיה שם הסרי שלא לריח שהוא ידו) : (יא) ריח
 טוב שיש לו עיקר כגון בגדים השומרים י"ל שאין מברכין על ריחם וטוב לחוש ולמטע מלהריח
 בהם אבל כשספיו בחבוש בגדים ונקלט הריח לחוש לגברי הכל אין לברך עליו לפי שלא הונח בו
 בשמים כדי שיקלט הריח אל חוט : (יב) הרואה סרי חדש שמתחדש משהו לשנה או אפילו שרי
 שמיים בשנה והנה בראייתו מברך שחייט אפילו רואה ביד תבירו או על האילן ואם אינו נהנה
 בראייתו אינו מברך עד שעת אכילה והטוב נהנו שלא לברך בכל ענין עד שעת אכילה כדי שלא
 לחלק בין-שנהנה בראייתו למי שלא נהנה • וברך החלה שהחייט ואח"כ בספ"ע או בספ"א והמברך
 בשעת ריח לא הספיד לא נהנה בראייתו : (יג) אין לברך עד שנגמר החלט גידול הסרי ומ"מ אם
 בידו מסביליו הפירות שסם ראייתו : (יד) אין לברך עד שנתבאר ס"ו אין לר"ך לחזור ולברך שהחייט
 אחר החלט גידולם ואם לא בידו בראייתו ראוה או באכילה הראוהה יש לברך על הרואה שהחייט
 או על האכילה שהיה בלא שם ומלכות : (טו) פרי שיש בו מינים הרבה מברך על כל מיין ומין
 או על גודלנות (כגון שקורין גדלי"ן וברא"ן) או החומים (כגון חסות בשבדות וחפיה שנפלי הער)
 או מינים ארסם (שקורין גדלי"ן וקארטי"ן) ואפילו יש להם פסם אחד כגון הדומות ושחורות :
 (טז) אין מברכין שהחייט אלא על דבר הניכר הישב שהוא חדש ואין עתה כיואל בו מן היטן לפיכך
 אין מברכין אלא על פירות שאין יכולין להקיים משנה לשנה כשמיניי החדש אין בעולם כיואל בו
 מן היטן ואף שיש מקומין אותם ס"ו החבולות הם מעט מזער ואין חוששין להם אבל מיני ירקות
 שמשמיים אותם בבורות ומתקיימים הם כל ימות השנה (שקורין רעפ"ד או בוריק"ם) אין מברכין
 עליהם בחדום הכולל ויש יתים רבים וכיואל בהם ואף אם הוא לא אכל מהם כל ימות השנה הרי
 אחרים רבים אכלו מהם ואם החדש ניכר היטב בעמנו וגם במראיתו מברכין עליו שהחייט כגון
 הריפות שטוסין מדגן החדש שניכרים היטב סהם החדשים במראית העין וכשעמם שהוא לשנה : (טז) ריח
 שמתחדש משנה לשנה יש אומרים לברך עליו שהחייט כמו על פרי מאכל ויש חולקין לכן יש לברך
 בלא שם ומלכות :

פרק יב כל שמחה לבב הנאה לאדם משובת עולם הוא חייב לברך עליה ואם אין עמו שותף
 בשוכה מברך שהחייט ואם יש עמו שותף בשוכה מברך הסוב והמשיב : (א) כי"ד נט
 בית חדש או קנה • או קנה בגדים חדשים אפילו יש לו בית ובגדים כיואל בהם לר"ך לברך שהחייט
 וכן אם קנה וחור וקנה לר"ך לברך על כל פסם ולא על החדשים בלבד אלא אפילו עמיים כל שסם
 החדשים זו שלא היו סט המלוב אבל אם היו שלו וממירם חור וקאלם איש מברך עליהם • ואם
 קנה בגד להכנסתו או פסם הוא ופסם בני ביתו מברך הסוב והמשיב כיואל ויש עמו שותף בשוכה :
 (ב) ואם ניתן לו במתנה י"ל שמברך במקום שהחייט הסוב והמשיב שהוא פוסט לו ולתתן (שם)
 שמקבל עמי הוא פוסט לתתן שוכה הקב"ל לעשות נדקס • ואם המקבל עמיר שמה סתן שמקבל
 שמו (שמו) וי"ח ויש לחוש לדגריסם ולברך שהחייט כיואל ברכה בראיית ורייט וי"ח נכנסת לד"ס :

קב (י)

סדר ברכת הנהנין

לגד כגון נרדף רחמנו לא יאמר שהרי אומר נרצה לבטלה משום הזכרת ש"ס לבטלה בין שמכיר בלשון
 סקודם בין בשאר לשונות ולכן נרדף להזכיר לאותם שרצו על לבטלה לומר נרדף כי בלשון לשכח אף על
 דבר ענין ש' שמתחיל ב' (פ) אין לנרדף עד שיבא מהסכנה לגמרי לפיכך לא יברך החולה עד שיחזור
 לגמרי ולמרי ואם אומר מלמד כי ש' תלמודין על ש' תלמודין וכן שלא לאחר ג' ימים לפיכך אם יבא
 סכנה ביום ב' אחר קריאת ההורה יברך כגמי עשרה בלא ספר תורה ולא ימתין עד יום ה' (ו) יש
 אומרים ש'ין החולה מברך אלא על חולי שיש בו סכנה כגון מכה של חלל וכיוצא בו מהל"ס שמחללים
 עליהם את השנה ולמטה יש להגות שכל שמואל על הפסוק יוחר מג' ימים יש לו לנרדף כגמרו: (ז) יש
 אומרים ש'ין מברכין בגומל אלא על ארבעה שמונה חמשים בלבד ויש אומרים שהוא הדין לכל מי שהיה
 בביטול או על חס נבדל באלו או שודדי לילה וניזול כולם חייבים לנרדף בגומל כל שהיה חשש סכנה ופסות
 ביישוב או על חס נבדל באלו או שודדי לילה וניזול כולם חייבים לנרדף בגומל או שמואל עליו ארבע לפיכך
 וכן נגז: (ח) הרוחה חמתי ישראל ז"ל בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתָהּ בְּרִיךְ לִירְאֵיהָ
 חמתי ש"ס לרדף לנרדף בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתָהּ בְּרִיךְ לִירְאֵיהָ וְדָם
 (ט) הרוחה חמתי ש"ס לרדף לנרדף בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתָהּ בְּרִיךְ לִירְאֵיהָ וְדָם
 ואפי' שומא ש'ודע שמתוך שבר מברך וס"ס בגל שאר נכרות הראיה (שיתבאר בספרנו) כ' שאינה של כהנה
 אלא ש"ס כ' מברכים שבו של מקום ב"ס: (י) מטה להסתדל לראות מלך אפילו של אפי"ס. ואם ראה
 ס"ס אל יבטל מלמדו יוחר לראות. אם לא ראה בגמל יוחר ונכבוד גדול יוחר: (יא) הרוחה חמתי ישראל
 בשמן לרדף לנרדף בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם בְּצִיבֵי גְבוּרַת אֱתָהּ. כחורבן לרדף לנרדף
 בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם בְּרִיךְ הַעֲלֵם יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם יי אֱלֹהֵינוּ
 בחוס. הרוחה חמתי ישראל ז"ל בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתָהּ בְּרִיךְ לִירְאֵיהָ
 אֱתָהּ בְּרִיךְ לִירְאֵיהָ בְּרִיךְ לִירְאֵיהָ בְּרִיךְ לִירְאֵיהָ בְּרִיךְ לִירְאֵיהָ בְּרִיךְ לִירְאֵיהָ בְּרִיךְ לִירְאֵיהָ
 וְיִקְרָם אֱתָהּ בְּרִיךְ וְתִהְיֶה בְּרִיךְ אֱתָהּ יי בְּתִיבַת הַפְּרִימִים: (יב) הרוחה חמתי שמואל על חס ממתי
 למן ז"ל בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם בְּשִׁנְתָהּ הַבְּרִיית וְאִם נכחה חמ"כ מברך דיין דאמת
 בשם ומלכות אם ממשע עליהם כמו שכתבנו. הרוחה חמתי שמואל וזאת וזאת וזאת וזאת וזאת וזאת
 בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתָהּ לְוִי בְּעִזְבָּתוֹ: (יג) כל נכרות הראיה אם חוזר ורואה
 אותו דבר שביד עליו נתן ל' יום אפי' חוזר ומברך ומוזנין מיום הראיה (כגון אם ראה ביום א' בשנת
 כשחזר ורואה בסוף ד' שבועות ביום ג' חוזר ומברך) אבל אם ראה אחר כיוצא בו כגון מלך אחר או חס
 אחר אפילו ראה זה אחר זה מיד לרדף לחזור ולנרדף חזן מקברי ישראל שאפילו ראה קבר אחר אפי' מברך
 חזן ל' וזמן מברכת משה בכריות ונכרת סכנה לו בשלש שנים מברך על כיוצא בו כל אפילו אחר ל'
 אלא כשם ראשונה שרואה חמיהם גדול: (יד) כיוצא במי יבין ורואה חלילה שמואלין מרה לרדף לנרדף
 בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתָהּ יִשְׂרָאֵל בְּרִיךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתָהּ יִשְׂרָאֵל בְּרִיךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתָהּ
 מובות לירדוף בְּרִיךְ בְּרִיךְ אֱתָהּ וְאִיטוּ מברך אלא כשם ראשונה שרואה בגל שנה: (טו) על הדיקן
 והא' כמין טעם יורה כחן בלודך השמים ממקום למקום ונמשך ארו כשנסע ועל חוששות וכוז רעדה הארץ
 ועל הנבדקים ועל הרעמים ועל הרוח שנסע בנסף וכוז רוח סערה חזקה ביוצר על כל א' מאלו לרדף לנרדף
 בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּרִיךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתָהּ עֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְאִם רואה יאמר בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּרִיךְ הַעֲלֵם לְשִׁחָתָהּ וְגִבּוּרֵיהָ קְלָא עֲלֵם וְאִם שמת רעם ורואה נרדף כחמד מברך על שיהיה נרצה אמת
 אבל בזה אחר זה מברך על זה וחוזר ומברך על זה ונכחה כשמת על זה ונכחה כשמת על זה ונכחה כשמת
 בראשית ועל כשם שברע ובוררו טלא עולם לפי שברוך סמנים כס בלס זה אחר זה מיד ואפי'
 לרעם לנרדף ברבקה אמת ב"ס זה אחר זה כי מוב יוחר לשנת למקום ברוב השננות מלשנתו בשנת א' ונחזר
 לעולם שבו ונעורו מלא טלא לפי שברעם סברך נכרתה כח ונכחה יוחר מן הנבדק: (טז) כל זמן שלא התמזר
 כשנים נספר על כל הברקים נכרתה סברך כשם ראשונה וכן על הרעמים אבל אם התמזר בין נרדף לנרדף
 וכן רעם לנרדף לרדף לחזור ולנרדף עליהם: (יז) היה יוסב במקום לא ספור ונמשך קל רעם או ראה נרדף אם
 יבא לראות ולנרדף חזן כדי דיבור לכוס כשם או הנבדק לרדף לראות ולנרדף ונמן טלא עם עדיין בנבדק
 יבא לראות ולא שם לרדף עדיין או שיבא ליטול ידיו חזן כדי דיבור ואם לא לא יבא ואחר כדי דיבור אין
 לנרדף על הסבר ו"ח בזה ובסוף נכרות לסקל לכן אחר חזן כדי דיבור יברך בגל סה ומלמס:

(*)

דיני הלולב

קכז

לולב עם המינים • ג' מיני לולב דהייט לולב והדס וערבה איז קארום וואוויס יחד ולא יחסי
 חוץ אז משיחה תאך ביניהם ובשעת עטילה יהיה שדרת הלולב נגד פניו ויחזי ג' הדסים
פ' בימים וז' בשמאלו וז' בראשו הסדרה טופה קלה לימין ושמא כדי ערבות אז' לימין וז' לשמאל •
ומן הדן ים לנרד על הלולב אחר החמלה קודם הסלל אלא לשי שמצות עטילתו בטובה הוא מזה מן
 המונח וז' אשכך נלאת מצות הכנסת ממי הכואים לפיך בנטק קודם שיהלל בשודו בטובה ינרד •
 ירק הלולב החלה לבדו בימים וינרד וז"ל ירק האחרון בשמאלו ובמקום טוים הלולב והדס וערבה
 יחנר האחרון עם הלולב ויעטע נשטה קלות מ"י מעטעים שכלל זד טיעטע יעשה ג' הולכות וז'
 אונאה דהייט הולכה וכוונא ג"ס ובכל הכואה יע סף הלולב ומיניו והאחרון לחוה של ממש •
 ושיעטע יזר של ג' יע ראש הלולב ככותל רק שיהיה הלל ביניהם • סדר העטעים הראשון לדרום
 סני לזמן בנ' למרחק הרביעי למעלה החמישי למטה ולא שיהיך מ"ו ראש הלולב למטה אלא שיהולכה
 יחיה לזד מטה והכוונא לזד מעלה סך מלמעלה (וקן בכל העטעים יהיה ראש הלולב לזד מעלה
 אלא שיהולכה חיה לאחור זד ממעטע) השני למערב • ובהלל יעשה ד"ס מ"י מעטעים דהייט פטם
 ז' כבודו לה' שבהחילה ואחד כואה ה' הושיעה נא • ואחד כספלו אלא ה' הושיעה נא ואחד כבודו
 לבטוף • ואם בירך של הלולב אחר החמלה כב"ה לא יעטע כהלל אלא ג"ס דהייט כבודו חמלה
 וסך וכואה ס"א (כמ"ס בר"מ) :

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
 וצונו על נטילת לולב :**

ביום ראשון מנרד :

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שדחתנו ומקמנו והגיענו
 לזמן הזה :**

אלו ימים נומרים כסא את הסלל ב' ימים וז' לילת ראשונים של פסח • ב' ימים דשטות • ס' ימים
 דטות • ח' ימים דהטות • ובימים שאין נומרים את הסלל ים לנחט שס"ן לבדו ינרד בחמלה
 ובסוף וסרקל יעו אמן וז"ל כבדכו :

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו לקרוא את ההלל :**

א' הללויה | הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה :
ב' יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם :
ג' ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה : ד רם על-
כל נזים | יהוה על השמים כבודו : ה מי ביהוה אלהינו
זמנביה לשבת : ו המשפירי לראות בשמים ובארץ :
ז מקמי מעפר דל מאשפת ירים אביון : ח להושיבי
עם נדיבים עם נדיבי עמו : ט מושיבי | עקרת הבית
אם הבנים שמוחה הללויה :

כואה

מִצְאֹנֵי צֶדֶק וְגִזְוֹן אִמְצָא : ד וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא אֲנִי יְהוָה
 מִלְּמִדָּה נִפְשִׁי : ה חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מִרְחָם : ו שֹׁמֵר פְּתָאִים
 יְהוָה דַּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : ז שׁוֹבֵי נִפְשֵׁי לְמַנְחֹתַי כִּי יְהוָה גָּמַל
 עָלַי כִּי : ח כִּי חִלַּצְתָּ נִפְשֵׁי מַמּוֹת אֶת־עֵינֵי מִן־דְּמָעָה אֶת־דַּרְגְּלֵי
 מַדְיָי : ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת חַתִּים : י הֶאֱמַנְתִּי כִּי
 אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד : יא אֲנִי אֶמְרָתִי בְּחַפְזִי כִּלְיָאֲדָם כְּזָב : יב

יב מִזֶּה אָשִׁיב לַיהוָה כֹּל־תַּגְּמוֹלוֹתַי עָלַי : יג כּוֹס־יִשׁוּעוֹת
 אֲשָׂא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא : יד גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
 נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ : טו יִקַּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה
 לְחַסְדָּיו : טז אֲנִי יְהוָה כִּירְאֵנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן
 אֲמִתְךָ פִתְחֹתָ לְמוֹסְרֵי : יז לֵךְ אֲזַבַּח זִבְחַ תְּהִדָּה
 וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא : יח גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא
 לְכָל־עַמּוֹ : יט בְּחִצְרוֹת | בֵּית יְהוָה בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם
 הַלְלוּיָהּ :

א הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחֹהוּ כָּל־הָאֲמוּנִים : ב כִּי
 נָבַר עֲלֵינוּ ו חֲסָדוֹ וְאַמְתֵי־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ :
 א הוֹדוּ לַיהוָה בְּיָמֹוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
 ב יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
 ג יֹאמְרוּ נָא בֵּית־אֶהֱרָן כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
 ד יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
 ה מִן־הַמַּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יָהּ : ו יְהוָה לִי
 רֹא אֶיֶדָּא מִה־עֵשָׂה לִי אֲדָם : ז יְהוָה לִי בְּעֵזְרִי
 וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי : ח מִזֵּב לַחֲסוֹת בֵּיתְךָ מִבְּטָח
 בְּאֲדָם : ט מִזֵּב לַחֲסוֹת בֵּיתְךָ מִבְּטָח בְּגִדְיָכִים :

כל

"האדם הוא" טעם והחזיק בקולו כשה סויד.
 (א) הלוים ק"ו . (ב) כ"ק ק"ה .
 ירמיה

כִּלְגוּיִם סִבְבֹנֵי בְשֵׁם יְהוָה כִּי אָמַלְמִלְמִל : יא סִבְבֹנֵי
 גַּם־סִבְבֹנֵי בְשֵׁם יְהוָה כִּי אָמַלְמִלְמִל : יב סִבְבֹנֵי כְדַבְרֵי־מֵי
 דַעְכוּ כִּי־אִשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אָמַלְמִלְמִל : יג דַּחַה
 דַּחִיתַנִּי לְנֶפֶל וַיהוָה עֲזָרַנִּי : יד עֲזֵי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיהוָה־לִּי
 לִישׁוּעָה : טו קוֹל רִנָּה וַישׁוּעָה בְּאֶהְלֵי צַדִּיקִים יָמִין
 יְהוָה עֲשֵׂה תִיל : טז יָמִין יְהוָה רֹמְמָה יָמִין יְהוָה עֲשֵׂה
 תִיל : יז לֹא־אָמַת בִּי־אֲחִיהָ וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂיהָ : יח יִסֹּר
 יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתַּנְנִי : יט פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צַדִּיק
 אָבְאֵבֶם אֹדְהָ יְהוָה : כ זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים
 יָבֹאוּ בוֹ : כא אֹדְהָ כִּי עָגִיתַנִּי וְהַחֲדִילִי לִישׁוּעָה אִיד :
 כב אֲכַן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה אֲבֹן : כג מֵאֵת
 יְהוָה הַיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ סֵאת : כד זֶה
 הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ :

מה אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא
 אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא : אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא :

ט בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית
 יְהוָה טוֹד : כו אֵל | יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרֹד־תַּנּוּ
 בַעֲבֹתֵינוּ עַד קִרְוַת הַמִּזְבֵּחַ אֵל : כז אֵלֵי אֶתָּה וְאֹדְהָ
 אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָךְ אֵל : כח תוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי
 לַעוֹלָם תִּסְדּוּ הַיּוֹם :

יתְהַלְלוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחַסְדֵיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי
 רְצוֹנָךְ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
 וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיִּשְׂרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
 טָלְבָנוּ : כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְחָה נָא לְזָמֵר : כִּי מַעוֹלָם נַעַד

עולם אמתה אל: ברוך אתה יהוה מלך מלך בפתשפוחות:

ש טבעין טמר גר"ח אחר טלל ספוק זס:

ואברתם זקן בא ביקמים ויהוה ברוך אתיאברתם בכל:

ולמר ובריה ישמרני וחיני בני יוד רצון מלפניך אלהים חיים ומלך שלם אשר ביד נפש כל רח אמון: כל זס ילמר ג"ס

גר"ח ובי"ס וכוה"ס"מ קדים שלם וכוה"ס"מ ג"י קדים גר"ח ובי"ס וכוה"ס"מ למרים כאן שיר של זס ובר"ח למרים כר"י נפשי אחר שיר של זס ק"י ומניחין ס"ח וקראין גר"ח וכוה"ס"מ די גברי קדים של ס"ח ואח"כ למרים אשרי וכל לזיון ומכניסין ס"ח להיכל ואח"כ אמר ספ"ן ח"ק ומחוללים חמלה כמקור ומסירין כהסילין גר"ח קודם הקדים * וכוה"ס"מ ג' גברי וקדים אשרי וכל לזיון קדים שלם ומכניסין ס"ח להיכל ואח"כ למרים בית שקב:

מוסף לראש חדש

אדני שפתי הפקתה ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלתינו ואלתי אבותינו אלתי אברתם אלתי יצחק ואלתי יעקב האל הגדול הגבור והנורא * אל עליון זמל וספרים טובים

קנה בכל * חוכר מסדי אבות ומביא טאל לבני בניהם למען שמו פאברתה:

מלך עוזר ומשיע זקן: ברוך אתה יהוה קצו אברתם:

אתה גבור לעולם אדני כמנה מתיים אתה רב להשיע:

פ"ח מוריד הטל: ביה"ק משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בפקד כמנה מתיים בברכותם רבים טובה נפלים ורופא חולים

ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישי עפר * מי כמנה בעל גבורות

וכי דומה לך מלך מכית ומכנה ומקיים ישועה:

וגאמן אתה להצות מתיים: ברוך אתה יהוה כמנה הפתיים:

בחרת ספ"ן למרים זס:

ברוך יתנו לך יהוה אלתינו מלאכים המוני מעלה ועסקה ישראל

מקבצי משה יוד כלם קדשה לך ישלשו בכתוב על ידי

גביאך וקרא זה אל זה ואמר: קדוש * קדוש קדוש יהוה צבאות

מלא כל הארץ כבוד: לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד

יהוה ממקומו: וברברי קדשה כתוב לאמר: מלך יהוה לעולם

אלתיך ציון לוד ודו הגלגלה:

אתה קדוש ושקד קדוש וקדושים בכל יום ותללך מלה: ברוך אתה

יהוה האל הקדוש:

רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לְעֹמֶה נְתַתְּ • זְמַן כַּפָּרָה לְכָל
תּוֹלְדוֹתֵם • בְּהִיוֹתֵם מִקְרִיבִים לִפְנֵי ה' וְבִי
רְצוֹן • וְשִׁעִירֵי חַטָּאוֹת לְכַפֵּר בְּעֶדְם • וְזֶרֶן לְכָל־
יָדָה וְתִשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא: מִזְבַּח חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן
תִּבְנֶה • וְעוֹלֹת רֵאשׁ חֲדָשׁ נִעְלָה עֲלֵיו • וְשִׁעִירֵי עֲזִים
נַעֲשֶׂה בְּרְצוֹן • וּבַעֲבַדַּת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כְּלָנוּ •
וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדָה הַנְּשַׁמְעִים בְּעִירָה הָאֲמֹרִים לִפְנֵי
מִזְבְּחָה • אֲהַבַּת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אָבוֹת לְבָנִים
תִּזְכּוֹר: וְהִבְיָאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָה בְּרָנָה • וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לִפְנֵיךָ אֶת-
קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תִמְיָדִים כְּסֻדְרָם • וּמוֹסָפִים
כַּהֲלַכְתֶּם • וְאֵת־מוֹסֵף יוֹם רֵאשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה • נַעֲשֶׂה
וְנִקְרִיב לִפְנֵיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָה • כְּמוֹ שִׁבְתָּבֶת
עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדָה מִפִּי
כְּבוֹדָה כְּאֹמַר:

וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֲלֵה לִיחֻה פְּרִים בְּגִיר
בָּקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד בְּבָשִׂים בְּגִיר־שְׁנָה
שִׁבְעָה תִמְיָדִים: וּמִנְחֹתֵם וְנֹסֶפֶיהֶם כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרִים לֶפֶר וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִבְבֹשׁ •
וְיֵין כְּנֹסֶבֶוּ וְשִׁעִיר לְכַפֵּר • וְשְׁנֵי תִמְיָדִים כַּהֲלַכְתֶּם:
וְאֵלֶיךָ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עֲלֵינוּ אֶת־חֲדָשׁ
הַזֶּה • לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה • לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמֹחָה •
לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה • לְפִרְנָסָה וְלְכִלְקָלָה • לְחַיִּים טוֹבִים
וְלִשְׁלוֹם • לְמַחִילַת חַטָּא וְלְסִלִּיַת עֲוֹן • כִּי־בַעֲמֹה

מוסף לראש חדש

וְכָל-יְהוּדִים יוֹדִים סֵלָה וְיִתְלָלוּ שְׁמָהּ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם בִּי טוֹב הָאֵל
יִשְׁעֵנוּ וְעֲזָרְנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שְׁמָה
לְךָ נָא הַחַדְוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמִּשְׁלֵשֵׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה
עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הַאֲמוּנָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנֵי כְהֹנִים עִם
קַדְשֵׁךָ בְּאִמּוֹר : יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁכְּנֶךָ : יי אֵר יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי וַיְהַלֵּךְ : יי
יֵשׂא יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי וַיֵּשֶׁם לֵךְ שְׁלוֹם : יי

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכַּת הַיּוֹם מִן הַקֹּדֶר וְנִרְמָמִים עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלֵט בְּאִמְרֵי בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת הַקֹּדֶר וְצִדְקָה וּבִרְכַּת וְנִרְמָמִים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָה אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשֵׁלֵשׁ-עָבָר :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרְכֶה אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

תְּדוּר לְדָצוֹן וְאֲבִירֵי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי : יי כס

אֱלֹהֵי נַעֲדוּ לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְיִשְׁפְּטֵי מַדְבַּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם וְנַפְשֵׁי
בְּעֵפֶר לְכָל תּוֹעֵה פִּתַח לְפִי בַּתּוֹרְתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל-
הַדּוֹשְׁבִים עָלֶיךָ רַעַה כְּנֹדָה הַפֶּר עֲצָתָם וְהַלְמַל מִחֲשָׁבֹתָם : יי וְהִזוּ כַּמִּין לְפָנֶיךָ
רָחֵם וּמְלָאךָ יְהוָה רַחֵם : לְמַעַן יִתְלָצוֹן יְדִירְךָ וְיִשְׁעֵךָ יִמְיָנֶךָ וְעַנְגִּי : עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמָךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִכְנַע עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרְתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קֹדְשִׁיךָ :
יְהוָה לְדָצוֹן וְאֲבִירֵי וְהַגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִדְבָרֵינוּ וְהֵא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

וְהִי כֵצוֹן סִלְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִנְנָה בֵּית הַסְּבִיב בְּמִתְנַה גְּמִיט
וְסוֹ טִלְגֵי הַתְּדָקָה :

מוסף לשבת וראש חדש

אֲדֹנָי שְׁפָטֵי הַתְּפִלָּה וְפִי גִיד הַתְּהִלָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרְתָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא' אֵל עֲלִיז' נוֹמֵל הַסִּדִּים
טוֹבִים קוֹנֵה הַכּוֹל * וְחוֹסֵר הַסִּדִּי אֲבוֹת וּמְבִיא נֹאֵל רִבְנֵי גְבוּתָם לְמַעַן
שְׂמֵךְ בְּאַהֲבָה :

מְלֵךְ עוֹדֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַגֵּן אֲבֹרְתָם :

אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי כְּבֹדְךָ מִחַיִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

יִי מוֹרֵד הַקָּל : יִי מוֹשִׁיב הַרְחֵם וּמוֹרֵד הַקָּשָׁם :

מבוא

מכללל תים בחדס משה מתיס ברחמים רבים סמך נופלים ורפא
חולים ומייר אסורים וקנים אמונתו לשני עפר מי כמך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומתנה ומצמיח ישועה:
ונאמן אמה להצות מתים: ברוך אמה ידעה קנהה המתים:

רחמי סמך סמך סמך:

ברך יהנו לך יהנה אלהינו מלאכים המוני מעלה ועמה ישראל
קבוצי משה יהוד כלם קדשה לך ישלשו בכתוב על ידי
נביאך וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש יהנה צבאות
מלא כל הארץ כבוד: כבוד מלא עולם משתחויו שואלים זה
לזה איה מקום כבוד להעריצו לעמיתם משבתים ואמרים:
ברוך כבוד יהנה ממקומו: ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו
המיוחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע
אמרים: שמע ישראל יהנה אלהינו יהנה אהד: הוא אלהינו
הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא ושיענו ונאלנו
שנית בקרב ושימיענו ברחמיו לעיני בלתי לאמר הן נאלתי
אתכם אחיות בבראשית להיות לכם לאלהים אני יהנה
אלהיכם: ובדברי קדשה כתוב לאמר: ימלך יהנה לעולם
אלהינו ציון לוד ודר הללויה:

אמה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללה סלה: ברוך אמה
יהנה האל הקדוש:

אמה יצרת עולמה מחדם • בלית מלאכתך ביום
השביעי • אהבת אותנו ורצית בנו • ורוממתנו
מכל הילשונות • וקדשתנו במצותיך • וקרבנתנו
מלכנו לעבודתך • ושמה הגדול והקדוש עלינו קראתנו
והתקלנו יהנה אלהינו באהבה • שבתות למנוחה •
וראשי חדשים לכפרה • ולפי שחמאנו לפניה אנחנו
ואבותינו חרבה עירנו • ושמים בית מקדשנו • ונלה
יקרנו • ונמל כבוד מבית חיינו • ואין אנו יכולים

מוסף לשבת וראש חדש

לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
 וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו • מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְחָה
 בְּמִקְדָּשֶׁךָ : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי
 אַבּוֹתֵינוּ שֶׁתִּעַלְנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ • וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ
 וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ • אֶת־קַרְבְּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ • תְּמִידִים
 בְּסֻדְרָם • וּמוֹסְפִים כְּהִלְכֵתָם : וְאֶת־מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה • יוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה • גַּעֲשֵׂה וּנְקָרִיב לְפָנֶיךָ
 בְּאַהֲבָה • בְּמִצּוֹת רְצוֹנָה • כְּמוֹ שֶׁשִּׁתְּבַת עָלֵינוּ
 בְּתוֹרְתֶךָ • עַל יְדֵי מִשְׁה עֲבָרָה • מִפִּי כְבוֹדָה בְּאִמּוֹר :
 וּכְיוֹם הַשַּׁבָּת לְשִׁנֵי־כַבָּשִׁים בְּגִיר־שָׁנָה תְּמִימִים וְשָׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלַח
 מַעֲרָה גְלוּלָה בְּשִׁמּוֹן (נִסְכּוֹ) : עֲלַת שַׁבָּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל־עֲלַת
 הַתְּמִיד (נִסְכָּה) :

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּגִיר
 בָּקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כַּבָּשִׁים בְּגִיר־שָׁנָה
 שֶׁבַע הַתְּמִימִם : וּמִנְחֹתָם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְּבַר • שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרִים לֶפֶר • וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאַיִל • וְעֶשְׂרוֹן לְכַבֵּשׁ
 וַיֵּן כְּנִסְכּוֹ • וְשִׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֵתָם :
 יִקְרָחוּ בְּמִלְכוּתָה שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲגֹג עִם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי • בָּלֵם
 יִשְׁפְּעוּ וְתַטְעֵנוּ כְּמוֹכָה וּבְשִׁבְעֵי רִצְיָהֵנוּ וְקִדְשֵׁתוֹ • הַמִּדָּת
 יָמִים אוֹתוֹ קְרֹאת • וְכָר לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אַבּוֹתֵינוּ רְצָה נָא בְּמִנְחֹתֵנוּ וְחֹדֶשׁ
 עָלֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה • אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
 לְמִזְבֵּה וְלְבָרְכָה • לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׂמְחָה • לְיִשְׁעָה וְלִגְחֻמָּה •
 לְפָרְנָסָה וְלְכִלְכָּלָה • לְתִיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם • לְמַחֲוִילַת
 חֵטָא וְלְסִלִּיתַת עֵזוֹן • קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְתֵן חֵלְקֵנוּ

תפלת שלש רגלים

אֲתָהּ גָבוֹד לְעוֹלָם אֲדֹנָי מִנְהַג מַתִּים אֲתָהּ רַב לְהוֹשִׁיעַ :

כִּי מוֹרִיד הַקָּל : בְּיַדְךָ מְשִׁיב רִחוּם וּמוֹרִיד הַגְּשָׁם :

מִכְּלָבֵל בָּיִים בְּחֶסֶד מִנְהַג מַתִּים בְּרַחֲמִים רַפִּים סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים

וּמוֹרִיד אֲסוּרִים וּמְקַדֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם מִי קְמוּהָ בְּעַל גְּבוּרֹת

וְכִי דְרֹמְתָה לָךְ מְלַךְ מַמְיֹת וּמְחַנְתָה וּמְצַמֵּיט יִשְׂרָאֵל :

וְנִאֲמָן אֲתָהּ לְתַחֲיוֹת מַתִּים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מִנְהַג הַמַּתִּים :

נחמה סוף לומרם נקרישך :

נְקַדְיִשְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּגַעַם שׁוֹן סוֹד שְׂרָפֵי קִדְשׁ הַמִּשְׁלֵשִׁים לָךְ

קִדְשֹׁה בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָהּ צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי־הָאָרֶץ כְּבוֹד : אֵן

בְּקוֹל הַעֵשׂ גְּדוֹר אֲדִיר וְחֹק מְשִׁמְעִים קוֹל מִתְנַשְׂאִים לְעַמַּת

הַשְּׂרָפִים לְעַמְתָּם מִשְׂבָּחִים וְאוֹמְרִים : בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָהּ מִמְּקוֹמוֹ :

מִמְּקוֹךָ מְלַכְנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ בִּי מַחֲבִים אֲנַחְנוּ לָךְ מְתִי

תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקְרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד : תִּשְׁכַּחן תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ

בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירֶךָ לְדוֹר וָדוֹר וְלִנְצַח נְצָחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאִינָה

מִלְכוּתֶךָ בְּדָבַר הַאֲמוֹר בְּשִׁירֵי עֲגִיבָה עַל יַד דָּוִד מְשִׁיט צְדָקָה :

יְמַלֵּךְ יְיָהּ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ :

אֲתָהּ קְדוֹשׁ וְשִׁבְחָה קְדוֹשׁ וְקְרוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יִתְלַלְקָה סְלָה : בְּרוּךְ אַתָּה

יְיָהּ הַאֵל הַקְּדוֹשׁ :

אֲתָהּ בְּתַרְתְּנוּ מִכָּל־הַעַמִּים : אֲהַבָת אֹתָנוּ וְרָצִיתָ

בָּנוּ : וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשְׁתָּנוּ

בְּמִצְוֹתֶיךָ : וְקִרְבַתְנוּ מִלְכְּנוּ לְעַבְדֹתֶיךָ וְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל

וְתִקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ :

סוף יש בחולותי סבת לומרם כלן ותודיעם

וְתוֹדִיעֵנוּ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתִלְמִדְנוּ

לְעֲשׂוֹת תְּקוּ רְצוֹנָה : וְתִתְּנֵנוּ לְנוּ יְיָהּ

אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשִׁרִים : וְתוֹרוֹת אֱמֶת : חֲסִים

תפלת שלש רגלים

קלב

וּמִצּוֹת מוֹבִים • וּתְנַחֲלֵנוּ זְמַנֵי שְׁשׁוֹן • וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ •
 וְחַגֵי גְדֻבָּה • וְהוֹרִישֵׁנוּ קִדְשֵׁת שַׁבָּת • וְכַבּוֹד מוֹעֵד •
 וְחַגֵיגַת הַרְגֵל • וְתַבְדֵּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל •
 בֵּין אֹרֶר לְחֶשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים • בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה: בֵּין קִדְשֵׁת שַׁבָּת לְקִדְשֵׁת יוֹם
 מוֹב הַבְּדִלָּת • וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מוֹשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה
 קִדְשֵׁת הַבְּדִלָּת וְקִדְשֵׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֵׁתְךָ:
 וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻחוֹת לַמַּעֲוָה א) מוֹעֲדִים
 לְשִׂמְחָה: תְּנִים וְזַמְנִים לְשִׁשׁוֹן (אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה א) אֵת יוֹם

בפסח	בשבועות	בסוכות	בשמיע
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת
הזה	הזה	הזה	החג הזה

וְאֵת יוֹם מוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן

חַרוּתֵנוּ | מִתֵּן תּוֹרַתֵנוּ | שִׂמְחַתֵּנוּ | שִׂמְחַתֵּנוּ

(כִּסּוּת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיֵבֵא • וְיַגִּיעַ וְיַרְאֶה וְיַרְצֶה • וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד
 וְיִזְכֵּר וְיִקְרָא וְיַפְקֹדֵנוּ • וְיַחְרֹן אֲבוֹתֵינוּ • וְיַחְרֹן מַלְשִׁים בְּיַדְדֵּךָ
 עֲבָדֶיךָ • וְיַחְרֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ • וְיַחְרֹן כְּלַעֲמֶיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
 לְפָלִיטָה לְטוֹבָה • לְחַן וְלַחֲסֵד וְלְרַחֲמִים וְלַחֲסִים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 (בִּשְׁנַת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבַיּוֹם)

כספ	כסופות	כסות	כספ
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת חג

הַזֶּה בְּיוֹם מוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה • וְיַחְרֹן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה •
 וְיַפְקֵדֵנוּ בּוֹ לְקַרְבָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וְיַדְבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַסִּים
 וְחַסֵּד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 וְהַשְׂאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכְּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם • לְשִׂמְחָה וְלְשִׁשׁוֹן • בְּאִשְׁר

שנים שלום טובה וברכה חיים מן תהיך וברכים עלינו ועל כל ישראל
 עמך ברכנו אבינו בלעז באחד באור פגיה כי באור פגיה נחם
 לנו ידעה אלהינו תורת חיים ואהבת הסוד וצדקה וברכה וברכים וחסים
 לשלום וטוב בעיניך לכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום וחסים
 ברוך אתה ידעה הברכה את עמו ישראל בשלום :

ידור לצון | אבירי וקנין לבי לפניה ידעה צורי וגאלי : ^{יש 45}
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר ברמה ולקמלתי נפשי תדום ונפשי
 בעפר לכל הדיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל
 דמיושבים עלי רעה כהרה הפך עצתם ונהלל מושבתם : יהוה פמל לפני
 רוח וכלאך ידעה ידעה : למען יתלצון ידיה השועה ימנה ועגני : עשה
 למען שמך עשה למען ימנה עשה למען הודתה עשה למען קדשתה :
 ידור לצון | אבירי וקנין לבי לפניה ידעה צורי וגאלי : עשה שלום
 במקומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואברו אמן : ^{יש 26 ו 27}
 (בשם תלמי שמה נחל יאמר י"ג מזרח רב"ע דמס לפיל נחמל סבת נחמל ס"ח)

הזכרת נשמות

יזכור אלהים נשמת אבא מורי (פלוני בר פלוני) שהלכה לעולמו
 בעבור שפלי נדר אתן צדקה בעדה בשכר זה תהא נפשה
 בצורה בצדור החיים עם נשמת אברתם יצחק ויעקב
 שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שגגן ענין
 ונאמר אמן :

יזכור אלהים נשמת אמי מורתני (פלונית בת פלוני) שהלכה לעולמה
 בעבור שפלי נדר אתן צדקה בעדה בשכר זה תהא נפשה
 בצורה בצדור החיים עם נשמת אברתם יצחק ויעקב שרה רבקה
 רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שגגן ענין ונאמר אמן :

מוסף לשלש רגלים

אדני שפתי תפסה ופי ציד תהלתך :

ברוך אתה ידעה ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והעזא אל עליון • נוטל הסדים
 טובים קנה הכל • וחסר חסדי אבות ומביא טאל לגני בגדים למען
 שמו באהבה :

מוקף לשלש רגלים

מלה עזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה מגן אברכים:

אתה גבור לעולם אדני מנחה מהים אתה רב להושיע:

מז מוריד תפול: ביה משיב רוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים כהסד מנחה מתים ברחמים רבים סוכה נופלים ורופא

חולים ומחיר אסורים ומקום אמונתו לישי עפר: מי בטה

בעל גבורות ומי דומה לה מלה ממית ומנחה ומצמיח ישועה:

וגאון אתה להתחזות מתים: ברוך אתה יהוה כמנה המותם:

נחמה סוף אומרים קדושת כתר:

ברוך יתנו קה יהוה אלהינו מלאכים המוני מעדה ועמך ישראל

מקוצי מטה יחד כלם קדשה לה ישלשו בפתוב על ידי

גביאה וקרא זה אל זה ואמר: קדוש ו קדוש קדוש יהוה צבאות

מלא בליהארץ כבודו: כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה

לזה איה מקום כבודו להעריצו לעממתם משפחים ואומרים:

ברוך כבודו יהוה ממקומו: ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו

המיתרים שמו ערב ובקר בכליוס תמיד פעמים באהבה שמע

אומרים: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: הוא אלהינו

הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא יושיענו ויגאלנו

שניה בקרוב וישמיענו ברחמיו לעיני בלתי לאמר הן גאלתי

אתכם אחרית בבראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה

אלהיכם: וקדברי קדשה כתוב לאמר: ימלה יהוה לעולם

אלהינו ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכליוס יהללוך סלה: ברוך אתה

יהוה האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים: אהבת אותנו ורצית

בנו: ורוממתנו מכל השונות וקדשתנו

במצותיך: וקדבתנו מלכנו לעבודתך ושמה הגדול

תקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה (שבחות למעודה) מועדים

קלד מוסף לשלש רגלים לשמחה חגים ומזמנים לששון (את יום השבת הזה) את יום

^{בכסח}	^{בשבעות}	^{בסוכות}	^{בשמיע}
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיעי עצרת
תזה	תזה	תזה	תחג תזה

ואת יום טוב (כחוס"ט) ואת יום מקרא קדש תזה זמן חרותנו | מתן תורתנו | שמחתנו | שמחתנו (נשנה באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

ומפני חטאינו גלינו מארצנו * ונתרחקנו מעל אדמתנו. ואין אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפגיה ולעשות חובותינו בבית בחרתה * בבית הגדול והקדוש * שנקרא שמה עליו * מפני היר שנשתלחה במקדשה : יחי רצון מלפניה יהיה אליהנו ואלהי אבותינו * מלך רחמן שתשוב ותרם עלינו ועל מקדשה ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו * אבינו מלכנו אליהנו גלה כבוד מלכותה עלינו מהרה * והופע והנשא עלינו לעיני כל יחי וקרב פוזרינו מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירבתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה * ולירושלם בית מקדשה בשמחת עולם * ושם נעשה לפניה את קרבנות חובותינו תמידים קסדרם ומוקפים בהלקתם : ואת מוסף יום (נשנה) ואת טקפי יום השבת תזה יום

^{בכסח}	^{בכסוס}	^{בכסות}	^{בכסח}
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיעי עצרת
תזה	תזה	תזה	תזה

תזה * יום טוב (כחוס"ט) יום מקרא קדש תזה נעשה ונקריב לפניה באהבה * במצות רצונה * כמו

שבתה

לשלוש רגלים

שְׁקַתְּבָתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ • עַל יְדֵי מִשְׁחַ עֲבֹדָה • מִפִּי
כְּבוֹדָה כְּאִמּוֹר :

וּבְיָוִם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כִבְשִׁים בְּגִי-שָׁנָה הַמִּימָם וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֶלֶח
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבּוּ : עֹלֹת שֶׁבַת בְּשִׁפְתוֹ עַל-עֹלֹת
הַקָּמֹד וְנִסְבָּה :

וּבְיָהוֹדֵשׁ הַרְאִשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פָּסַח לַיהוָה : וּבְחַמֵּשׁ
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֵג שִׁבְעַת יָמִים מִצוֹת יֵאָבֵל : בְּיוֹם
הַרְאִשׁוֹן מִקְרֵא-קֹדֶשׁ כְּלִי-מִלְאָכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה עַל סֶסֶה וּבַשָּׁבִיעִי יָמִים אַחֲרָיוּם עַל סֶסֶה מִתְחַלְּטִין וְסִקְרַתָּם וְכו' :

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה
כִּבְשִׁים בְּגִי שָׁנָה הַמִּימָם יְהִיו לָכֶם :

וּמִנְחַתָּם וְנִסְבִּיתֶם בַּמִּדְבָּר • שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לָפָר • וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאַיִל •
וְעִזְרוֹן לְכִבְשׁ • חֵטִין בְּנִסְבּוֹ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים
כֹּה־לִקְחֶם :

וּבְיָוִם הַתְּשִׁירִים בְּתַקְרִיבְכֶם מִנְחָה תְּלִישָׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם מִקְרֵא
קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כְּלִי-מִלְאָכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה גִּיחַם לַיהוָה פְּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁנָיִם אֵיל אֶחָד
שִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּגִי שָׁנָה :

וּמִנְחַתָּם וְנִסְבִּיתֶם בַּמִּדְבָּר • שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לָפָר • וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאַיִל •
וְעִזְרוֹן לְכִבְשׁ • חֵטִין בְּנִסְבּוֹ וּשְׁנֵי שַׁעִירִים לְכַפֵּר וּשְׁנֵי
תְּמִידִים כֹּה־לִקְחֶם :

וּבַחֹמֵשׁ עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כְּלִי-
מִלְאָכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחֵטֶם חֵג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים :

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה בַיּוֹם גִּיחַם לַיהוָה פְּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּגִי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר הַמִּימָם יְהִיו :

וּמִנְחַתָּם וְנִסְבִּיתֶם בַּמִּדְבָּר • שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לָפָר • וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאַיִל •
וְעִזְרוֹן לְכִבְשׁ • חֵטִין בְּנִסְבּוֹ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים
כֹּה־לִקְחֶם :

וּבְיוֹם

הַשְּׁבִיעִי כֹה־לִקְחֶם (ב) כֹּה־לִקְחֶם (ג) כֹּה־לִקְחֶם (ד) כֹּה־לִקְחֶם (ה) כֹּה־לִקְחֶם (ו) כֹּה־לִקְחֶם (ז) כֹּה־לִקְחֶם (ח) כֹּה־לִקְחֶם (ט) כֹּה־לִקְחֶם (י) כֹּה־לִקְחֶם (יא) כֹּה־לִקְחֶם (יב) כֹּה־לִקְחֶם (יג) כֹּה־לִקְחֶם (יד) כֹּה־לִקְחֶם (טו) כֹּה־לִקְחֶם (טז) כֹּה־לִקְחֶם (יז) כֹּה־לִקְחֶם (יח) כֹּה־לִקְחֶם (יט) כֹּה־לִקְחֶם (כ)

מוסף לשלש רגלים

קלה

ביום הראשון של חול המועד טובות

וביום השני פרים בגי' בקר שנים עשר אילם שנים בבשים בג
שנה ארבעה עשר המימם : ומנחתם

וביום השלישי פרים עשרת' עשר אילם שנים בבשים בגי' שנה
ארבעה עשר המימם :

ומנחתם ונסביתם במדבר שלשה עשרתים לפר ושני עשרתים לאיל
ועשרון לכבש ג' בן בנסבו ושעיר לכפר ושני המימם
בהלקחם :

ביום שני של חול המועד

וביום השלישי פרים עשרת' עשר אילם שנים בבשים בגי' שנה
ארבעה עשר המימם : ומנחתם

וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר המימם :

ומנחתם ונסביתם במדבר שלשה עשרתים לפר ושני עשרתים
לאיל ועשרון לכבש ג' בן בנסבו ושעיר לכפר ושני המימם
בהלקחם :

ביום שלישי של חול המועד

וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר המימם : ומנחתם

וביום החמישי פרים השערה אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר המימם :

ומנחתם ונסביתם במדבר שלשה עשרתים לפר ושני עשרתים לאיל
ועשרון לכבש ג' בן בנסבו ושעיר לכפר ושני המימם
בהלקחם :

ביום רביעי של חול המועד

וביום החמישי פרים השערה אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר המימם : ומנחתם

וביום הששי פרים שבעה אילם שנים בבשים בגי' שנה ארבעה
עשר המימם :

ומנחתם ונסביתם במדבר שלשה עשרתים לפר ושני עשרתים לאיל
ועשרון לכבש ג' בן בנסבו ושעיר לכפר ושני המימם
בהלקחם :

וביום

מוסף לשלש רגלים קלו
 ריקם : איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיה אשר
 נתתה :

והשיאנו יהוה אלהינו את ברכת מועדיה לתמים
 טובים ולשלום לשמחה ולששון באשר
 רצית ואמרת לברכנו : (שנה אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במעוזנו) : קדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורתה
 שבענו מטובה ושלמת נפשנו בישועתה וסחר
 לבנו לעבדה באמת ותנהילנו יהוה אלהינו באהבה
 וברצון בשמחה ובששון שבת ומועדי קדשה וישמחו
 בה כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יהוה
 מקדש השבת וישראל והזמנים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולהפלתם שעה והשב העבודה
 לקדש ביתך ואשי ישראל והפלתם באהבה תמול ברצון ותדי
 לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

ותחזנה עינינו בשובה לציון ברכים : ברוך אתה יהוה המיוחד
 שבינו לציון :

מודים אנחנו לך שאמרת הוא יהוה אלהי
 נאלי אבותינו אליה בלש
 יוצרת יצר בראשית פרבות הונאות
 לשקר הגדול והקדוש על שהיית
 וקיימתנו מתמיד ותקייט ותאסוף עלינו
 למצות קדשך ועשוב אליך לשמור תורת
 ולעשות רצונך ולעבדך בלב שלם על
 שאנו מודים לך ברוך אל הונאות :
 מודים אנחנו לך שאמרת הוא יהוה אלהי
 אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חינו כצן ישענו
 אהיה הוא לדוד יהודי נודה דה
 וקספר ההלכה על חינו המסורים
 בנה ועל נשמותינו הפקודות לך
 ועל נפשה שבעל-יוס עמנו ועל
 נפלאותיה וטובותיה שבעל-עט ערב
 וקבד וצדקם הטוב כי לא יכל
 בתורה ותקנתם כי לא יתמו חסדיה כי בעולם קנינו לך :

ועל-כלם יחבדה ותתקדם ותעשה שנה מלפני תמיד לעולם ועד :
 וכל-ימים יודה סלה ויכללו שנה תהול לעולם כי טוב האל
 ישועתנו

מוסף ליום ראשון של פסח

מל ושבע מלא אִסְמֵינוּ . הִכְעַת תְּחַדֵּשׁ יָמֵינוּ .
יָדוּד כְּעֶרְכָּה הַעֲמִיד שְׁמֵנוּ . גֵּן רָוַח שְׁיָמֵנוּ .
בְּמַל :

מל בו תְּבַרַךְ מִזֶּזֶן . בְּמִשְׁמַנֵּינוּ אֵל יְהוּ רְזוּן . אֵימָה
אֲשֶׁר הִפְעֵת בְּצֵאן . אֲנָא תִפְק לָה רְצוּן .
בְּמַל :

שְׂאֵמָה הִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל :

לְבָרְכָה וְלֹא לְקַלְלָה : אִמֵּן

לְחַיִּים וְלֹא לְמֵוֹת : אִמֵּן

לְשֹׁבַע וְלֹא לְרְזוּן : אִמֵּן

סבכלל חיים ט"ו

מוסף לשליח צבור בקול
לשמוני עצרת

ברוך אתה עד ומשיע וכגן חמלא לטיל

המחזיק חמלין

אֵף בְּרִי אֶתֶת שֵׁם שֶׁר מְטַר . לְהַעֲבִיב וּלְהַעֲנִין
לְהַרְיִק וּלְהַמְטַר . מִיָּם אֲבִים בָּם גִּיּוֹא לְעֵמֶר . לְבַר
יִיעָצְרוּ בְּנִשְׁיוֹן שְׁמֵר . אֲמוּנִים גִּנוּן בָּם שׁוֹאֵלֵי מְטַר :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶגֶן אֲבֵרָהֶם :

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֱדוּי מִתְּחִיל מִתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

יִטְרִיחַ לְפָלַג מִפְּלַג גִּשְׁמִים לְמוֹנֵג פְּנֵי גִשְׁי בְּצִחֹת לְשֵׁם .
מִיָּם לְאַדְרָךְ בְּגִית בְּרִשְׁם . לְהַרְגִיעַ בְּרַעְפָּם
לְנִפְתּוֹת גִּשְׁמִים . לְהַחְיוֹת מִזְבֵּיִם גְּבוּרוֹת הַגִּשְׁמִים :
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ :

זְכוּר אֱב נִמְשַׁךְ אֶתְרִךְ בְּמִים . בְּרַכְתּוֹ כְּעֵץ שֶׁתּוֹל
עַל פְּלִגֵי מִים . גִּנְתּוֹ הִצְלִתוֹ מֵאֵשׁ וּמִמִּים .

מוסקה לשמיני עצרת
קלח
דְרִשְׁתוּ בְּזַרְעוֹ עַל כָּל-מַיִם: בְּעִבּוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם:
זְכוֹר הַנוֹלָד בְּבִשְׁוֹרֵת יִקַּח נָא מַעֲט מַיִם • וְשִׁתֵּה
לְחֹרוֹ לְשִׁתְמוֹ לְשִׁפְךָ דָּמוֹ בַּמַּיִם • וְתָר גַּם הוּא
לְשִׁפְךָ לֵב בַּמַּיִם • חָפֵר וּמִצָּא בְּאֵרוֹת מַיִם: בְּצַדִּיקוֹ
חֵן חֲשֵׁרֵת מַיִם:

זְכוֹר מַעַן מִקְלוֹ וְעֵבֶר יִרְדֵּן מַיִם • יַחַד לֵב וְגַל אֶבֶן
מִפִּי בְּאֵר מַיִם • בְּנִיאֲבֶק לוֹ שֵׁר בְּלוֹל מֵאֵשׁ
וּמַמַּיִם • לָכֵן הִבְטַחְתוּ הַיּוֹת עִמּוֹ בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם:
בְּעִבּוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם:

זְכוֹר מִשׁוּי בְּתִבַּת גְּמָא מִן הַמַּיִם • נִמּוּ דְלָה דְלָה
וְהִשְׁקָה צֵאן מַיִם • סְגוּלָּה עֵת צָמְאוּ לְמַיִם • עַל
הַסְּלַע הָהָּ וַיִּצְאוּ מַיִם: בְּצַדִּיקוֹ חֵן חֲשֵׁרֵת מַיִם:
זְכוֹר פְּקִיד שְׁתוֹת מִזְבֵּל חֲמֵשׁ מְבִילוֹת בַּמַּיִם • צִעָה
וּמִרְחִיץ בְּפִיו בְּקִדּוֹשׁ מַיִם • קוֹרָא וּמִזָּה מְחַבֵּר
מַיִם • רוֹחַק מַעַם פְּחוֹ בַּמַּיִם: בְּעִבּוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם:
זְכוֹר שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבַטִים שֶׁהֵעֲבֵרְתָּ בְּגִזְרֵת מַיִם •
שֶׁהִמְתַּקְתָּ לָמוֹ מְרִירוֹת מַיִם • הוֹלְדוֹתֵם נִשְׁגָּה
דָּמָם עֲלֶיךָ בַּמַּיִם • תִּפְּן כִּי נִפְשֵׁנוּ אֶפְפוּ מַיִם: בְּצַדִּיקוֹ
חֵן חֲשֵׁרֵת מַיִם:

שְׂאֵמָה הִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיב הַרוּחַ וּמְזִיד הַגֶּשֶׁם:

לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלְלָהּ: אָפ

לְחַיִּים וְלֹא לְמֹת: אָפ

לְשִׁבְעַת וְלֹא לְרוּחַן: אָפ

מַלְכֵל חַיִּים ס'

(ק"ס)

סדר התרת נדרים

מבואר במרחב ובמסקים שאין שייך שאלה סיבה והסרה רק לנדרים והטעות שאלה סדר זה
בטעם כמה שטעם למנוע בלבד טען אוכל או לא אוכל לזמן או לא לזמן יבדחה אל
כמה סדר זה בטעם להניחו או לשום מי שמקבצו יבדח מזהים עם ודח שיבדח לזן מפיל עם
סיבה והסרה והאלה בשלום :

בפ"ח קודם חלה ופ"ח שיבדח מה שחלה :

שקבעו נא רבותי דנינים מומחים * בל נדר או שבועה או אסור
ואפילו אסור הנאה שאכרתי עלי או על אחרים בכל
לשון של אסור וכל מוצא שפתי שיצא מפי או שגדרתי
ותברתי בלבי אפילו לעשות איזו מצוה או איזו תענה טובה
שגברתי שלשה פעמים ולא התענתי שיהא בלי נדר הן דבר
שעשיתי על עצמי או על אחרים הן אותם היודעים לי או שפבר
נשכחו ממני בכלהן איתדרמנא בהן מעקרא : ושואל ומבקש
אני התרה עליהם : ואין אני תודה חס ושלום על קיום מעשים
טובים שעשיתי רק אני מתדרת על שלא אמרתי בפרוש הנני
אעשה דבר זה בלי נדר ושבועה ומקלה בלב לכן אני שואל
מפעלהם התרה בכלהן אני מתדרת על פליהן בין אם
היו מעשים הנוגעים בגוף או בנשמה או בממון : והנה מצד
הזין המתדרת ומבקש התרה צריך לפרוש הנדר אך דעו נא
רבותי כי רבים הם ואי אפשר לפרטם ואין אני מבקש התרה
על אותן נדרים שאין להעיר אותם על כן יהיו נא בעיניכם
כאלו הייתי פורטם :

והסדרין שבינן ג"ל כזה כגון :

הכל יהיו מתרים לך הכל מחולים לך הכל שרוים לך אין פאן
לא נדר ולא שבועה ולא אסור ולא הסקמה ומקלה בלב
אבל יש פאן מחילה וסליחה ומקרה וכלשם שמתירים אנחנו
בבית דין של משה בך יהיו מתרים בבית דין של מעלה

ואולי יבדח מזהים למישה ואמר כגון כזה :

תרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מבאן ולהבא כל
הנדרים וכל השבועות ואסורין והסקמות ומקלות בלב
שאקבל עלי בעצמי הזין מנדרתי תענית בשעת מנחה ובאם

שאשבח

ההרת נדרים

קלמ

שֶׁאֲשַׁכַּח תִּנְאוֹ מוֹדְעָה הַזֹּאת וְאֲדוּר מֵהַיּוֹם עוֹד מַעֲתָה אֲנִי
מִתְּרַמֵּם עֲלֵיהֶם וּמִתְנַהֵם עֲלֵיהֶם שִׁיחֵוּ כֻּלָּן בְּמִלִּין וּמִבְּטָלִין לֹא
שִׁרְדִין וְלֹא מְגִמִין וְלֹא יִדּוּן חֲלוּן בְּכָל וּבְכָל בְּבוֹלְדוֹן אִיתְּרַמְנָא
בְּהוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם :

סדר הנוסחה ילמד לפני הסדר :

אִם עֲבַרְתִּי עַל שׁוּם דְּבָר שֶׁנִּתְחַבְּתִי נְזִיפָה או אֲדוּר או נְדָוִי
או חֲרָם או שְׁמֵתָא או קְלָלָה בֵּין מִפִּי הַשְּׂכִינָה בֵּין מִפִּי בֵּית
דִּין שֶׁל צָבָא מַעֲלָה בֵּין מִפִּי עֲצָמִי בֵּין מִפִּי אֲחֵרִים בֵּין בְּעוֹלָם
הַזֶּה בֵּין בְּעוֹלָם הַבָּא הֲרִינִי שָׁב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵי יְהוָה
וְאֲשַׁב יָחַף עַל הָאָרֶץ בְּמַנּוּדָה בּוֹכָה וּמְבֻכָה וּמִתְרַמֵּם וּמִתְעַדָּה
עַל כָּל מַה שֶׁחָטָאתִי וְעֵוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי וּמְרִיתִי וּמִדַּרְתִּי מִיּוֹם
הַזֶּה עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁפּוּךְ אֶת־נַפְשִׁי לְשֹׁאֵל
סְלִיחָה וּמְחִילָה וּכְפָרָה מִן הַשָּׁמַיִם וּמִן הַבְּרִיּוֹת וְאֲשַׁאֵל מִמַּעֲלֵתְכֶם
שְׁתִּירוּנִי מִכָּל־הַנְּזִיפּוֹת וְהָאֲדוּרִים וְהַנְּדָוִים וְהַחֲרָמִים וְהַשְּׁמָתוֹת
וְהַקְּלָלוֹת שֶׁנִּתְחַבְּתִי וְשֶׁנִּכְשַׁלְתִּי בָהֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

א יתחוק מן הסדר סקודוס ד' אמות ויחלן ממליו וימתן ידיו וישב על הכרן כאכל ויתן ויתן
על ראשו וילמד זה :

הֲרִינִי יוֹשֵׁב לְקַבֵּל נְזִיפָה עַל כָּמָה חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעִוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי * אֲנִכִּי עֲצֵב נִבְזָה הַרְבֵּיתִי
אֲשַׁמָּה בְּתוֹרְתְךָ וּבְגִדְתִי בְּאֲחֵרֵיךָ וּפְגַמְתִּי בְּסִפְרוֹתֶיךָ הַשְּׁלֵכְתִי
פָּנִים בְּמַקְדָּשְׁךָ וְהַמִּים הַיוֹצְאִים מִבֵּית יְהוָה הוֹלְכִתִים מִבֵּית
הַמְּלָכוֹת לְבֵית הַכְּפָא מְקוֹם הַמִּינוּפֶת אֲשֶׁת הַזֹּמָה אוֹיְבֵיךָ *
וְהַרְסִיתִי אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ חֲלַלְתִּי בְרִיתְךָ בְּהַפְסוֹת הַעֲרָלָה עַל
בְּרִית הַקֹּדֶשׁ וּפְגַמְתִּי בְּכָל כִּזֹּ אֹתוֹת הַקְּדוּשִׁים * וְהַגְּבַרְתִּי
הַחֲזִיצוּנִים וְהִנְנִי נִתְחַבְּתִי נְדָוִי מִפִּי בֵּית דִּין הַצֶּדֶק או מִפִּי
הַקְּבָדָה או מִפִּי הַשְּׂכִינָה * לִכֵּן מִתּוֹדָה אֲנִי וּמִתְנַנֵּן וּמִתְרַמֵּם
וּבוֹכָה וּמִתְאֹנֵן עַל עוֹנוֹתִי וְאוֹמֵר חָטָאתִי עֵוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לֹא
אוֹסִיף עוֹד לְשׁוּב בְּהִרְךָ הַזֶּה הַתָּר הַתָּר יִצֵּר בְּרָאשִׁית
קָלָה סְלָח סְלָח אֲבִיר יַעֲקֹב כִּי אֵל מֶלֶךְ טוֹב וְסֵלָח אֲתָה : וְסִיעֵנִי
לְדוֹת

הרתת נדרים

להיות מהשבים אליך בלב שלם אשר הטאתם לא תזכור עוד
אמן סלה :

ואח"כ קראים אותו סג"ד ולומדים :

אָהֲרֹנוּ אֵתָהּ אָהֲרֹנוּ אֵתָהּ אָהֲרֹנוּ אֵתָהּ אֵתָהּ אֵתָהּ אֵתָהּ אֵתָהּ
הַדִּין עֲמוּד מִעַל הָאָרֶץ וּבֹא אֲצִלְנוּ :

ישמור מן הכרך והסלל נדמעות שליט :

יְהוֹ רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂקִלְהֶקְלֹת
וְהָאֲרוּרִים וְהַנְדוּוּיִם שְׂקִלְתָּנִי אוֹ שְׂאֲרָתִי אוֹ שְׂנֵהֲיִיתִי אֶת־
עַצְמִי אוֹ אִשְׁתִּי אוֹ בְנֵי בֵּיתִי אוֹ אֶת־אֲחֵרִים אֲשֶׁר מִזְרַע־יִשְׂרָאֵל
הִקְטָה אוֹ אֲחֵרִים שְׂקִלְלוּ אוֹ שְׂאֲרָרוּ אוֹ שְׂנֵהוּ אוֹתִי אוֹ אֶת־
אִשְׁתִּי אוֹ יָרְעֵי אוֹ יָרְעֵי אוֹ אֶת־בְּנֵי בֵּיתִי :

יְהוֹ רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ שְׂאֵל יִשְׁלַטוּ בְנֵי וְאֵל יַעֲשׂוּ שׁוּם רוּשָׁם כָּלֵל : וְכֹל־
הַקְּלֹת יִהְיֶה עֲלֵינוּ לְכַרְכּוֹת : כְּדַכְתִּיב וַיְחַפֵּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֵךְ אֶת־הַקְּלָהּ לְכַרְכָּה כִּי אֲהַבֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

ואו גם במחזיקי מסעין לו בלשן סוס :

כָּלֵם יְהוֹ מִתְרִים לֵךְ • כָּלֵם יְהוֹ מִחֻלִּים לֵךְ • כָּלֵם יְהוֹ שְׂרוּם
לֵךְ • אֵין בָּאֵן לֹא נִדְוִי וְלֹא שְׂמֵתָא וְלֹא אָרָר • אָבֵל יֵשׁ
בָּאֵן מִחֻלָּה וְכִלְיָהּ וּכְפָרָה וּכְשֵׁם שְׂמֵתָר אֵתָהּ מִבֵּית דִּין שֶׁל
מִכָּה בֶּךָ תִּהְיֶה מִתָּר מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה וְלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם רוּשָׁם
כָּלֵל וְכִלְיָהּ לֹת יִהְיֶה לְכַרְכָּה כְּדַכְתִּיב וַיְחַפֵּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֵךְ אֶת־הַקְּלָהּ לְכַרְכָּה כִּי אֲהַבֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

קדוש לראש השנה

כחל נכנת לומרם חתנה יום הששי :

יּוֹם הַשְּׁשִׁי • * וַיְכֹלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם : בַּיּוֹם הַזֶּה
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלְּאֲכַתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל־מִלְּאֲכַתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ
אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מִלְּאֲכַתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

* (ב) דברים כו י

קידוש לראש השנה

קמ

וכסחל כחול מתחליץ כחן :

סברי מתן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר--
 בננו מכל העם ורוממנו מכל לשון וקדשנו
 במצותיו ונתת לנו יהוה אלהינו באהבה את--
 (למען יום השבת הזה ואת) יום הזכרון הזה * את יום טוב
 מקרא קדש הזה * יום (זכרון) הרועה (באהבה) מקרא
 קדש זכר ליציאת מצרים * כי בננו בחרת ואותנו
 קדשת מכל העמים * וברך מלכנו אמת וקיים לעד :
 ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש השבת
 וישראל ויום הזכרון :

גלגל שני של ר"ס טכנין לכתוב סרי חמש בפני המקדש ויתן עינו טו ויאמר שדחיינו * וחס לין
 סרי חמש מתי מכל מקום יאמר שדחיינו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שדחיינו וקיימנו והניענו
 לזמן הזה :

גד"ס גילגל ראשונה טכנין לזכור חסות חסות כדכש נחתה כסודות וירך לנרד כחולס :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי העין :
 ולח"כ יאמר :

יהי רצון מלפניך שפתח לנו שנה טובה ומתוקה :

תפלת ראש השנה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא * אל עליון * גומל השרים
 טובים * קונה הכל * הומר השרי אבות ומביא גואל לבני בנינים למשן
 ששם באהבה :

זכרנו לחיים מלך תפין בחיים וכתבנו בספר החיים למענה
 אלהים חיים :

מד

תפלת ראש השנה

מִלֶּךָ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מֶגֶן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מִתְנַה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטָּל :
כִּכְלָכַל חַיִּים בְּחֶסֶד מִתְנַה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוּמָה נִפְלָאִים
וְרֹפֵא הַלֵּלִים וּמְחַיֵּי אַסְרוּרִים וּמְקַוֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁעֵי עַפְרָיִם * כִּי כְמוֹהוּ
בַעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מִלֶּךָ מַמְיֹת וּמִסְתָּה וּמוֹצִיָּם יְשׁוּעָה :

כִּי כְמוֹהוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ (במסוף ובמנחת סנה הַרְחֵמִים) זוֹכֵר יַצּוּרֵינוּ
לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנֶאֱמָר אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מִתְנַה הַמַּתִּים :

מחמת סוף לומרם בקרישך כמו בשנת :

בְּקִרְיֵי־יִשְׁרָאֵל וּנְעִרְיֵי־ךָ בְּגַעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קִדְשׁ הַמַּשְׁלֵשִׁים לָּךְ
קִרְשָׁה בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָה וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

קִדְשׁ | קִדְשׁ קִדְשׁ יְיָהּ צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : אִז
בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֵק מְשַׁמְעִים קוֹל מִתְנַשְׂאִים לְעַמַּת
הַיִּשְׂרָאֵלִים לְעַמַּתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים * בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָהּ מִמְקוֹמוֹ :

מִמְקוֹמָהּ מִלְּבָנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מִתְנַשֵּׂים אֲנַחְנוּ לָּךְ מִתִּי
תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיַמֵּינוּ לְעוֹלָם וָעַד : תִּשְׁכַּחַן תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ
בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירֶךָ לְדוֹר וָדוֹר וְלִנְצַח נְצָחִים : וְעַיְנֵינוּ תִּרְאֶנָּה

סְלִכּוֹתֶיךָ כִּדְבַר הָאָמֹר בְּשִׁירֵי עֲזָרָה עַל יַד דָּוִד מִשִּׁיחַ צְדָקָה :

יְמִלֶּךְ יְיָהּ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קִדְשׁ וְשָׂקָה קִדְשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל־יּוֹם יִהְיֶה־לָּךְ סֵלָה :

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכֹי לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וּקְדוּשׁ :

וּבִבְנֵי יִתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם
עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחֶךָ וְעַל מְכוֹנֶה וְחִיבֻלֶךָ :

וּבִבְנֵי חַן פִּתְּיָהּ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ עַל כְּלִמְעַשְׂיָה * וְאִימְתָהּ עַל כָּל
מַדְשֵׁבְרָאָת * וְיִירָאוּהָ כְּלִמְעַשְׂשִׁים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לַפְּנֵיהָ כְּלִי

הַבְּרוּאִים * וְעַשׂוּ כָל־סֵם אֲנִיָּה אֶתָּה * לְעַשׂוֹת רְצוֹנָהּ בְּלִבְבֵי שְׁלָם
שְׂתַעֲנֵי יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ שְׁחַשְׁלָמֵנוּ לַפְּנֵיהָ עוֹן גְּיֹרָה וְגִבּוֹרָה בְּיַמִּינֶיהָ

וְשָׂקָה תִּרְאֵה עַל כָּל מַדְשֵׁבְרָאָת :

תפלת ראש השנה

קמא

ובכן תן כבוד יהוה לעמו תהלה ליראיה ותקנה מדות
לדורשיה ופתחון פה למיחלים לה שמחה לארצה
וששון לעירך וצמיחת קרן לדור עבדך ועריכת נר לבן ישי
משיחה במהרה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברוגז
יגילו ועולתה תקפיץ פיה והרשעה בלה בעשן תכלה
כי תעביר ממשלת ידון מן הארץ :

ותמלוק אתה הוא יהוה אלהינו לבנה על כל מעשיה
בנה ציון משפן כבודך ובירושלם עיר קדשה
כפתוב בנדברי קדשה ימלך יהוה לעולם אלהך ציון לדור
ודור הלויה :

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך ככתוב וינבה
יהוה צבאות במשפט ותאל תקדוש נקדש בצדקה
ברוך אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיה וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושמך הגדול
ותקדוש עלינו קראת :

כחל ליל ב' בשלח סנה למרש כלן ותדעם

והודיענו יהוה אלהינו את משפט צדקה ותלמדנו
לעשות חן רצונה ותתדלנו יהוה
אלהינו משפטים ושרים ותורות אמת חקים
ומצות טובים ותנהילנו ומני ששון ומעדי קדש
תני נדבה ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד
ותענית הרגל ותבדל יהוה אלהינו בין קדש לחול
בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השבת

לשבת

לפני ה' יום ב' ימים כ"ח

תפלת ראש השנה

לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה: בֵּין קִדְשֵׁת שִׁבְתָּ לְקִדְשֵׁת יוֹם
טוֹב הַבְּרִלָּתָּ * וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה
קִדְשָׁתָּ * הַבְּרִלָּתָּ וְקִדְשָׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָּהּ:

וְהִתְנַחֲנוּ לְנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשְּׁבִת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

הַזְּכוּרֹן הַזֶּה אֶת־יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה יוֹם

(זכרון) הַתְּרַעָה (בַּאֲהֶבָה) מִקְרָא קִדְשׁ זָכָר לְיִצְיָאֵת מִצְּרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא * נִגְעֵה וְנִרְאֶה וְנִרְדֶּה * וְיִשְׁמַע וְיַפְדֶּה
וְיִזְכֵּר * וְיִרְוַח וְיַפְדּוּנֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ * וְיִזְכְּרוּ מִשֵּׁשֶׁת כְּדוּרֵי

עֲבָדָה * וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַם עִיר קְדוֹשָׁה * וְיִזְכְּרוּ כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְגִימָה לְטוֹבָה * לְחַן וְלִחֲסֵד וְלִנְחֻמִּים וְלִחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם * בְּיוֹם

(הַשְּׁבִת הַזֶּה וְיוֹם) הַזְּכוּרֹן הַזֶּה * בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה * וְזָכְנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה * וְיַפְדּוּנוּ בּוֹ לְכַרְכְּתֵי הַחַיִּים וְלִחַיִּים טוֹבִים * וְכִרְכַּר

יִשְׁעֶה וְנִחְסֵם הַחַס וְנִתְנֶנּוּ וְנִחַס עֲלֵינוּ וְחַיִּים וְחַיִּים עֲלֵינוּ * כִּי אֵל כִּי אֵל
כָּל־דָּבָר וְנִחַס אֶתָּה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַוְנָה

וְהַגִּישָׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָהּ וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר

נְאֻן עֲזָרָה עַל כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ וְיַדַּע כָּל־פְּעוֹל

כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ וְיִבִּין כָּל־יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרַתָּ וְיֹאמֵר

כָּל־אִשׁוּר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֹךְ

מְלִכּוֹתָו בְּכֹל מַשְׁלָה: (כֹּס) אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רַחֵם נָא

בְּמַעֲשֵׂיךָ קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ שְׂבַעֲנוּ

מִמִּצְוֹתֶיךָ וְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (כֹּס) וְנִתְחַלְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שְׁבִתָּ (כֹּס) קְדוֹשָׁה וְנִתְחַלְּנוּ בָּהּ (כֹּס) כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי

שְׁמֵיךָ וְנִסְתַּר לִבְנֵנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת * כִּי אַתָּה אֱלֹהִים

אַמֶּת וְדַבְרֶךָ מְלַבְּנוּ אֶמֶת וְקִים לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

מְלֹךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקְדָּשֵׁי הַשְּׁבִתָּה וְיִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְּכוּרֹן:

תפלת ראש השנה

רצה ידעה אלקינו בעמך ישראל • ולהפלתם שעה • והשכ העבודה
לדכור ביותך ואשי ישראל והפלתם באהבה תמבל ברצון ותרו
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

ותחזינה עינינו בשובך לציון בנבוכים : ברוך אתה יהוה המפדיו
שכינתו לציון :

מזדים אנהנו לה שאמה הוא ידעה ^{מזדים רבבו}
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור הינו כגן ישענו
אמה הוא לדור ודור גונה זה
תספר הנהלתה על מינו המסורים
ביתה ועל גשמתו הפקודות לה
ועל נפיה שפקר יום עמנו ועל
נקלאותה וטובותיה שפקלעת ערב

ובקר ונדקרו הטוב כי לאכלו
תמקה ותמרתם כי לא יתמו המדה כי מעולם קנינו לה :
ועל גלם : תמקה ותמרתם ותגישא שמה מלכנו תמיד לעולם ועד :
ובכתוב לחיים טובים כל בני ברייתה :

וקלהם ידעה סלה ויכללו שמה הגדול לעולם כי טוב האל
ישמענו וענתנו סלה האל הטוב : ברוך אתה יהוה הטוב
שמה ילה נאה לתודות :

לש אלקינו ואלהי אבותינו פרקנו בפרכה המושלשת בתורה התרובה
עלידי משה עברה האמרה מפי אהרן ובניו בנבים עם
קדושה פאמור : וברכה ידעה וישמרה : יאר ידעה ופניו אלהי יהנה : יאר
ישא ידעה ופניו אלהי וישם לה שרם : יאר

שים שלום טובה וברכה היום מן תסוד ונדקום עלינו ועל כל ישראל
עמך פרקנו אבינו בלנו פאמר באור פנה כי באור פנה נתת
לנו ידעה אלקינו תוכת היום ותמרת הסד ונדקה וברכה ונדקום ותנים
ולשום וטוב בעיניך לכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום ו
ובספר היום ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ותחמה ותודות
טובות נזכר ונכתב לפניך אנהנו וכל עמך בית ישראל
לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה המבנה את עמו ישראל בשלום :
תודל רצון : אעדיפי ונניין לבי לפנה ידעה צדי וגאלי : יאר לה
אלהי

- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סָתוּם פִּיזוֹת מִסְמִינֵנוּ וּמִקְמִרְיָנוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כֹּלֵה דָבָר וְתָרִב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית מִגְּנֵי בְרִיתְךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מֵעַ מִגִּפְתָּהּ מִנְחֵלְתְּךָ :
- (ג' ט"ו ט"ז) אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סֵלַח וּמְחֹל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִגְּדַ עֵינֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחַזֵּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים כָּל שְׁמַרְי חוֹבוֹתֵינוּ : (ט"ז)
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קָרַע רֹעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר נְאֻלָּה וַיִּשְׁעָה :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִיָּסָה וּבְלִפְלָה :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת :
- (ג' ט"ו ט"ז) אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילוּת :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצַּמַּח לָנוּ יִשְׁעָה בְּקָרוֹב :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ דָּרַם כְּרֹן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ דָּרַם כְּרֹן מִשִּׁיחָה :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא אֲסַמֵּינוּ שְׂבַע :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שָׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחַם עָלֵינוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת הַתְּפִלָּתֵנוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זָכוֹר כִּי עִפְרָ אֲנַחְנוּ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אֱלֹהֵי־שִׁיבֵנוּ רַחֵם מִלְּפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמַל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִסִּינּוֹ :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיָּם עַל שֵׁם רַדְשָׁה :
- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן מְבוֹחִים עַל יַחֲדָה :

עזרת לראש הענה

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּנֵינוּ בְּאִשׁ וּבְמֵימֵינוּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ נָקִים נִקְמַת דָּם עֲבֹדֶיךָ הַשְׁפִּיךְ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִכְרָא

עֲרִינוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ הַנְּנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אֲדַכְךָ

וְחַסֵּד וְהוֹשִׁיעֵנוּ : ק"ש . שיר של יום .

אֲתָהּ הִרְאָתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ :

מִלְּכוּתְךָ מִלְּכוּת כָּל עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־יְהוּדָה וְדָר :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עוֹלָם : יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ

יִמֵן יְהוָה וַיְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

ג'ס' וס"ב בשנת ה'תל"א ס"ח קודם בריך שביה יתמר ג"ס י"ג מדות המלא כהנלה שנת :

סדר תקיעות

אחר קריאת הפרשה יבין שמו להקום במוסר . ויתאר קמסיל זה די סממני :

לְמַנְצָה לְבִנְיָמִן מִזְמוֹר : בְּכָל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־בָךְ הַרְיֵעוּ

לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה : יְבִי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִרְאָה מֶלֶךְ

גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ : יְדַבֵּר עַמִּים תִּתְחַנְּנוּ וְלֵאמֹים תִּתֵּחַ

רַגְלֵינוּ : הַיְבַרְתֵּנוּ אֶת־נִחְלָתֵנוּ אֶת־נְאֻם יַעֲקֹב אֲשֶׁר־אָהַב

סֵלָה : יַעֲלֵה אֱלֹהִים בְּתַרְעֵה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר : וּזְמְרוּ אֱלֹהִים

וּזְמְרוּ אֶת־מִלְּפָנֵינוּ זְמְרוּ : חֲבִי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זְמְרוּ

מִשְׁפִּיל : מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל־גִּזְיוֹם אֱלֹהִים יִשָּׁב וְעַל־בְּפֹא קְדָשׁוֹ :

גְּדִיבֵי עַמִּים וְנֶאֱסַפּוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבֹתָם כִּי לְאֱלֹהִים מִגְּנִי־הָאָרֶץ

מָאֵד וַעֲלֵה :

כחוקי החזן וכן סקל יתחז כל סמוק וסמוק

מִן־הַמִּצְדָּה הִרְאָתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּפִרְחֵי־בַיִת :

... ..

סדר תקיעות

קוֹלֵי שְׁמֵעָה בְּחִסְדָּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ תִּינֵי :
 רֹאשֵׁי־בְרִךְ אָמֵת וּלְעוֹלָם כְּלִי־מִשְׁפָּט אֲדַבְּרָה :
 עָרֹב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֲלִי־עֲשֶׂקֵנִי יָדַיִם :
 שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל־אֲמַרְתֶּךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רָב :
 מֵיֵב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנִי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמַנְתִּי :
 נְדָבוֹת פִּי רִצְהֵנָּא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי :
 עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר :

יידי רצון סלפנדי יהוה ואלוהי אבותינו ואלוהי המשפט שבזכות אלו השמים
 הוציאם מ"רח" אל ג"א קרב ת"שועת מ"צפ"י . פ"דודך ס"ר ת"וציאם
 מ"מאסר . פ"דה ס"ועים פ"רח ס וס"ס י"סינך מ"צפים . ד"לה י"זקנים ו"קבץ
 ג"פצוים ס"מוד י"ה מ"פלגים . שתק"רע המסכים והבק"רנים אשר הם סברלים
 ב"יך ובין עמך ישראל ארומכך א"י המלך המשפט שומע קול תרועת עמך
 ישראל ברחמים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוְּנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחֵינּוּ וְנִקְמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ
 לְזֶמַן הַזֶּה :

- תקיעה * שברים * תרועה * תקיעה :
- תקיעה * שברים * תרועה * תקיעה :
- תקיעה * שברים * תרועה * תקיעה :

ותוסס נלהם .

- תקיעה * שברים * תקיעה :
- תקיעה * שברים * תקיעה :
- תקיעה * שברים * תקיעה :

ותוסס נלהם .

- תקיעה * תרועה * תקיעה :
- תקיעה * תרועה * תקיעה :
- תקיעה * תרועה * תקיעה גדולה :

זבבן יידי רצון סלפנדי יהוה ואלוהי אבותינו שיעלו אלו המלאכים הוציאם מן
 השופר וכן התקיעה וכן השברים וכן התרועה וכן התקיעה וכן קשר"ק וכן
 חיש"ק וכן קר"ק לפני כסא כבודך ויסליצו טוב בעדעו לכפר על כל חטאתינו :
 (א) סל"ק ק"ט ק"ט . (ב) א"ק ק"ט . (ג) א"ק ק"ט . (ד) א"ק ק"ט . (ה) א"ק ק"ט . (ו) א"ק ק"ט .

סדר תקיעות

אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור־פניו יתלכון :
 בשמחה יגילון כל־היום ובצדקתה ירומו :
 בִּירֵת־אֶרֶת עֲמָו אֶתָּה וּבִרְצוֹנָה תָרוּם כְּרַגָּנוּ :

אשרי יושבי ביתך עוד ידלדלך מלה ומי • יהללו ומי • ושמח מחוללך מוסף

מוסף לראש השנה

אֲדַעַי שְׁפָתַי תַּפְסָח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיּוֹן • נוֹמַל הַסְּדִים
 מִיָּבֵים קִנְיַת הַכֹּל • נוֹכַח הַסְּדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְבָנֵי בְּרִיתֶם לְמַעַן
 שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

וְכִרְנוּ לַחַיִּים מִלֶּךְ חַפְזֵן בְּחַיִּים וּכְתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן
 אֱלֹהִים חַיִּים :

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשֵׁעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַגֵּן אֲבֹתֶיךָ :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַעַי מִנְּתִיבַת מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מִיַּד הַשָּׁטָן :
 כִּכְלֹכַל בָּנִים בְּחַסֵּד מִנְּתִיבַת מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַמְדִּיר אֲסוּרִים וּמַגֵּן אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁעֵי עַשְׂרֵי • מִי כְּמִי
 בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמֵה לָךְ מִלֶּךְ מַמִּית וּמַחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יִשְׁעָה :

מִי כְּמִי אֵב הַרְחֵמִים וְזָכַר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְאַחַן אַתָּה לַחַיִּוֹת מַתִּים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִנְּתִיבַת הַמַּתִּים :

במחור סוף לומר קדושת כבוד :

בְּרַבֵּר יִתְגַּו לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲבָיִם הַמְּוַנֵּי מַעֲלֵה וְעֹמֵה יִשְׂרָאֵל
 קְבוּצֵי מַסָּה יְחַד בְּלִים קְדוּשָׁה לָךְ יִשְׁלָשׁוּ בְּכַתוּב עַל־יַד
 וְבִיּוֹף וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : קְדוּשׁ | קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
 מִלֵּא כְּלֵי־הָאָרֶץ כְּבוֹד : כְּבוֹד מִלֵּא עוֹלָם מִשְׁרָתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה
 לָזֶה אֵיךְ מִקוֹם כְּבוֹד לְהַעֲרִיצוֹ לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים :
 בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ
 הַמִּיְהַדְּרִים שְׂמוֹ עָרַב וְכִכֵּר בְּכָל־יָוֵם תְּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע
 אוֹמְרִים : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ

(א) סוף סוף (ב) סוף סוף (ג) סוף סוף (ד) סוף סוף

קבה

מוסר לראש השנה

הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא מושיענו ויגאלנו
שנית בקרב וישמיענו ברחמי לעיני כליו לאמר הן גאלתי
אתכם אתרית בקראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם: וקדברי קדשה כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם
אלהיה ציון לדוד ודוד הללויה:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יתללה פלה:

לדוד ודוד המליכו לאל פי הוא לבדו קרום וקדוש:

ובכן יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלם
עמך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
משיתה ועל מכונה ותיבך:

ובכן תן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך * ואימתך על כל
מה שבראת * וייראהו כל המעשים וישתחוו לפניך כל-

הברואים * ויעשו כלם אנדה אחת * לעשות רצונה ברכב שלם
שנדענו יהוה אלהינו שהשלמן לפניך עז בידך גבורה בימינה
ושמה נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יהוה לעמך תהלה ליראה * ותקנה מוכר
לדורשיך * ופתחון פה למחלים קח שמחה לארצה *
וששון לעמך * וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי
משיתה במתנה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו * וישרים יעלו * ותמידים ברנה
יעלו * ועולתה תקפיץ פיה ותרשעה בלה בעשן תכלה *
פי תעביר ממלכת דוד מן הארץ:

ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו לבנה * על כל מעשיך *
בדוד ציון משכן כבודך * ובירושלם עיר קדשך *
בכתוב קדברי קדשה ימלך יהוה לעולם אלהיה ציון לדוד
ודוד הללויה:

קדוש אתה ונורא שמה * ואין אלה מפלעדיך בכתוב ויגבה
יהוה צבאות במשפט ודאל תקדוש וקדש בצדקה *
ברוך אתה יהוה המלך הקדוש:

קדוש אתה ונורא שמה * ואין אלה מפלעדיך בכתוב ויגבה
יהוה צבאות במשפט ודאל תקדוש וקדש בצדקה *
ברוך אתה יהוה המלך הקדוש:

מוסף לראש השנה

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית
בנו • ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך • וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמה הגדול
ותקדוש עלינו קראת :

והתנן לנו ייחודה אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום)
הזכרון הזה את יום טוב מקרא קדש הזה יום
(זכרון) תרועה (באתבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ובפני חטאינו גלינו מארצנו • ונתרחקנו מעל
אדמתנו • ואין אנו יכולים לעשות חובותינו
בבית בחרתך • בבית הגדול ותקדוש • שנקרא שמה
עליו מפני תדוששת לחה במקדשה יהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשיב ותרחם
עלינו ועל מקדשה ברחמיך הרבים ותבנה מרהר
ותגדל כבודו • אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד מלכותך
עלינו מרהר • והופע ותנשא עלינו לעיני כל חי וקרב
פוזרנו מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירפתי ארץ •
והביאנו לציון עירך ברנה • ולירושלם בית מקדשה
בשמחת עולם • ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידים כסדרם ומוספיים כהלכתם ואת
טוב מקרא קדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך • כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי
משה עבדך מפי כבודך באמור :

יִבְרַתֶּנּוּ. לְתַמְנֵן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל־בְּנֵי־בְשָׂר
 יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִבְרָו
 וְיִדְעוּ כָּל־יְשׁוּבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ תְּשַׁבַּע
 כָּל־לְשׁוֹן. לְפִנֶּיךָ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד
 שִׁמְךָ יִקְרְאוּ יְהוָה וְיִקְבְּלוּ כֻלָּם עֲלֵיהֶם אֶת־עַל מַלְכוּתֶךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִתְּרֵה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלֶּךָ
 הִיא הָעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כְּפָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
 יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

וְנֹאמֵר לְאֱלֹהֵינוּ אֲנִי בְּנֵי־עַמְּךָ וְלֹא־דָאָה עָמַל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ : וְנֹאמֵר וַיְהִי בְּיַשְׁרוֹן מֶלֶךְ
 בְּהַתְּאֵסֵף רֵאשִׁי עִם יְחַד שְׁכַמֵי יִשְׂרָאֵל : וּבְדַבְּרֵי מִדְּשָׁה כְּתוּב
 לֵאמֹר כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם : וְנֹאמֵר יְהוָה מֶלֶךְ צְבָאוֹת
 קָבֵשׁ לְבַשׁ יְהוָה עוֹד הַתְּאֵזֵר אֶת־תְּכוֹנֵן תִּבְרָךְ בְּלִיתֵמוּט : וְנֹאמֵר
 שְׂאוֹ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 כִּי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עִזּוֹ וְנִבּוֹר יְהוָה נִבּוֹר מִלְּחָמָה :
 שְׂאוֹ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוֹ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 כִּי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מֶלֶךְ :
 וְעַל יְדֵי עֲבָרֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר כְּזֹאת־אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל וְנֹאמֵר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אֶתְרוֹן וּמִבְּרָעֵי
 אֵין אֱלֹהִים : וְנֹאמֵר וְעַל־וּ מוֹשִׁיעִים בְּיַד צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־יַד
 עֲשׂוֹ וְנִצְחָתָה לִיהוָה הַמְּלוּכָה : וְנֹאמֵר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
 הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶתְדֹ וּשְׁמוֹ אֶתְדֹ : וּבְתוֹרָתֶךָ כְּתוּב
 לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶתְדֹ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל־הָעוֹלָם כָּלוֹ בְּכָבוֹדֶךָ
 וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָה וְהוֹפַע בְּהַעֲרֹ

נא

א) שמוע יי ה' ב) כבודו כו סא' ג) דברים לג ס' ד) סוללים כו סז' ה) וי' זכ' ס' ז) וי' זכ' ס' ח) וי' זכ' ס' ט) וי' זכ' ס' י) וי' זכ' ס' יא) וי' זכ' ס' יב) וי' זכ' ס' יג) וי' זכ' ס' יד) וי' זכ' ס' יה) וי' זכ' ס' יז) וי' זכ' ס' יח) וי' זכ' ס' יט) וי' זכ' ס' כ)

גאון עזך על כל־יושבי תבל ארצך וידע כל־פעול
 כי אתה פעלתו ויבין כל־יצור כי אתה יצרתו ויאמר
 כל־אשר נשמה באפו יהוה אלהי ישראל מלך
 ומלכותו בכל משלה: ^{(לעל אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא}
 כמנחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו
 מטובך ושמחת נפשנו בישועתך ^{(לעל ונגדלנו יהוה אלהינו}
 באהבה וקרצון שפת קדשך ונודענו כל־ישראל מקדש שמה
 וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה אלהים אמת
 ודברך מלבנו אמת ומים לעד: ברך אתה יהוה
 מלך על כד־הארץ מקדש ^(השבת) ישראל ויום הזכרון:

והקטן גם כולם תשרת תשית תרית

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל־יצורי קדם לפניה
 נגלו כל־תעלומות והמון נסתרות שמבראשית
 כי אין שכחה לפני כפא כבודה ואין נסתר מנגד
 עיניך: אתה זוכר את־כל־המפעל וגם כל־היצור לא
 נבחר מן: תבל גלוי וידוע לפניך יהוה אלהינו
 צופה ומביט עד סוף כל־הדורות כי תביא חוק
 זכרון להפקד כל־רוח ונפש להזכר מעשים רבים
 והמון בריות לאין תכלית מראשית בואת הודעת
 ומלפנים אותה גלית זה היום תחלת מעשיך וזכרון
 ליום ראשון: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי
 יעקב: ועל המדינות בו יאמר איזו לתרב ואיזו לשלום
 איזו לרעב ואיזו לשבע ובריות בו יפקדו להזכירם
 לתמים ולמנות כי לא נפקד במיום הזה כי זכר כל־

מוסף לראש השנה

תִּצְוֹר לִפְנֵיךָ בָּא • מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָתוֹ תַעֲלִילוֹת
 מַצְעֲדֵי גִבּוֹר מִחֻשְׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבֹלוֹתָיו וַיִּצְרֵי מַעֲלָלֵי
 אִישׁ • אִשְׁרֵי אִישׁ שְׁלֵא יִשְׁכַּחַהּ וּבֶן־אָדָם יִתְאַמֵּץ בָּהּ
 כִּי דוֹרְשֶׁהָ לְעוֹלָם לֹא יִכְשְׁלוּ • וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצַּח כָּל־
 תְּחוּסִים בָּהּ: כִּי זָכַר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לִפְנֵיךָ בָּא וְאֵתָה
 דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלֶם: וְגַם אֶת־נֶחַם בְּאַהֲבָה זְכוּרָתָה
 וְתַפְקֻדָהּוּ בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים בְּהִבְיָאָה אֶת־מִי
 הַמְּבֹוֹל לְשַׁחַת כָּל־בֶּשֶׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעֲלָלֵיהֶם • עַל־בֶּן
 זְכוּרָנוּ בָּא לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת זְרַעוֹ בַּעֲפָרוֹת
 תִּבְלֹ וְצִאֲצִאוֹ בְּחֹל הַיָּם: כַּכְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶת־נֶחַם וְאֵת כָּל־הַתְּהִיָּה וְאֵת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
 אִתּוֹ בַּתְּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רִיחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּחוּ
 הַמַּיִם: וַיִּנְאֹמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב:
 וַיִּנְאֹמֶר וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק
 וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: וּבְדַבַּר
 קְדֻשָּׁה כְּתוּב לֵאמֹר זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנּוּן וּרְחוּם
 יְהוָה: וַיִּנְאֹמֶר מִרְפָּה נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 וַיִּנְאֹמֶר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחֵם כָּרֵב חֲסָדוֹ: וְעַל יְדֵי
 עֲבָרֶיךָ הִנְבִּיאִים כְּתוּב לֵאמֹר הִלּוּךְ וּמִקְרָאתָ בְּאֲזֵנֵי
 יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זְכוּרְתִי לָךְ חֲסֵד נַעֲוִירֶיךָ
 אֲהַבֵּת כָּל־וְלֹתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאָרֶץ לֹא
 זְרוּעָה: וַיִּנְאֹמֶר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אוֹתְךָ בִּימֵי

נעורך

סמל ו. י. יחסי

נעוריהך ותקומותי לך ברית עולם : ונאמר ה'כן יקור
 לי אפרים אם ילד שעשועים ברמדי דברי בו זכר
 אזכרנו עוד על-כן המו מעי לו רתם ארחמנו
 נאם-יהוה :

אלהינו ואלחי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו
 בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר-לנו
 יהוה אלהינו את-הברית ואת-החסד ואת-השבועה אשר
 נשבעת לאברהם אבינו בחר המריה ותראה לפניך עמדה
 שעמד אברהם אבינו את-יזחק בנו על גבי המזבח וכבש
 רחמי לעשות רצונה בלבב שלם בן יבבשו רחמיך את-כעסה
 מעלינו ובטובה הגדול לשוב רחון אפה מעמך ומעידה ומארכה
 ומבטלה ומקם לנו יהוה אלהינו את-הקבר שהבטחתנו בתורתך
 על ידי משה עבדך מפי כבודה כאמור : וזכרתי להם ברית
 ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
 להם לאלהים אני יהוה : כי זכר כל-הנשכחות אמה הוא
 מעולם ואין שכחה לפני כפא כבודה ועמדת יזחק לזרעו ביום
 ברחמים ותזכור : ברך אמה יהוה זכר הברית :

והקטין גם בלחם תשרית תשית תרית

אמה נגלית בענן כבודה על עם קדשה לדבר
 עמם * מן השמים השמעתם קולה ונגלית
 עליהם בערפלי מזהר גם העולם כלו חל מפניך
 ובריות בראשית חרדו ממך בהגלותך מלבנו על-
 הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות ותשמיעם את-
 הוד קולה ודברות קדשה מלהבות אש * בקולות
 וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת *
 ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבקר

יהי קולות וברקים וענן כבוד על ההר וקול שופר
 חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה וינאמר ויהי
 קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים
 יעננו בקול וינאמר וכל העם ראים את הקולות
 ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא
 העם ויגעו ויעמדו מרחוק וידברי קדשה בתוב
 לאמר עלה אלהים בתרועה יהיה בקול שופר
 וינאמר בחצצרות וקול שופר תריעו לפני המלך יהיה:
 וינאמר תקעו בחדש שופר בבססה ליום תנגנו: כי חק
 לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: וינאמר הללויה
 הלוואל בקדשו הללויה ברקיע עזו: ב הללויה
 בגבורתו הללויה כרב גדלו: ג הללויה בתקע שופר
 הללויה בגבור וכבוד: ד הללויה בתוף ומחול הללויה
 קבנים וענב: ה הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי
 תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ועל ידי עבדי הנביאים כתוב לאמר כל יושבי תבל
 ושכני ארץ כנשאים גם תרים תראו וכתקע
 שופר תשמעו: וינאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר
 גדול וקאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ
 מצרים והשתחוו ליהוה בחר הקדש בירושלים:
 וינאמר יהוה עליהם יראה ויצא כפרק חצו ואדני
 יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: יהוה צבאות
 יצו עליהם: בן תגן על עמק ישראל בשווקה:

אלהינו

מוסף לראש השנה

קמט

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לְחַרְוֹתֵנוּ וְשָׂא נֶס
לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקָרַב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ
בְּנֶס מִיְדֵי אֶרֶץ וְהִבְיֵאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קַרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ
בְּמִצְוֹת עֲרֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאִמּוֹד :
וּבַיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמִזְעֵדֶיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חַדְשְׁכֶם וּתְקַעְתֶּם
בְּחֻצְרוֹת עַל עַדְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן
לְפָנֵי אֱלֹהֵיכֶם אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : כִּי אֵתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפֵר
וּמִצְוֹן הַרְעָה וְאִין דְּוָמָה לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ קוֹל
הַרְעָת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :

וְתוֹקְטִים נֹס בְּלַחַם תִּשְׁרֹת תִּשְׁתֵּת תִּרְוֶת

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעִקְרָא יִשְׂרָאֵל • וְלַחֲפֻלְתֶּם שְׂעָה • וְהַשֵּׁב הַעֲבוּדָה
לְדָבִד בֵּיתָה וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וְחֲפֻלְתֶּם בְּאַהֲבָה תִּמְכַּל כְּרָצוֹן וְהָיוּ
לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
וְתַחֲזוּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּנִדְחֵימִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּפָאֵד
שְׁכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן :

מִדְּוִים אֲנֵינוּ לָךְ שְׂאֵתָה דְּרֵא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי דְלִישָׁר
וְיִצְרָנוּ יִצְרַת בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָאוֹת
לְשִׁפְךָ הַגְּדוֹל וְתִקְדּוֹשׁ עַד שְׁחִיבֵינוּ
וְקִבְלֵנוּ בְּחַמְדְּךָ וְתִמְנַחֵנוּ וְתִסְמַחֵנוּ וְתִיִּתֵנוּ
לְחַיִּימוֹת קְרִישָׁךְ וְיִשׁוּב אֵלֶיךָ לְשִׁמּוֹר תְּפִלָּה
וְלַשְׁלוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדָה כְּלֶבֶךָ שָׁלֵם עַד
שְׂאֵת מִדְּוִים לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּפָאֵד :
מִדְּוִים אֲנֵינוּ לָךְ שְׂאֵתָה דְּרֵא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי דְלִישָׁר
וְיִצְרָנוּ יִצְרַת בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָאוֹת
לְשִׁפְךָ הַגְּדוֹל וְתִקְדּוֹשׁ עַד שְׁחִיבֵינוּ
וְקִבְלֵנוּ בְּחַמְדְּךָ וְתִמְנַחֵנוּ וְתִסְמַחֵנוּ וְתִיִּתֵנוּ
לְחַיִּימוֹת קְרִישָׁךְ וְיִשׁוּב אֵלֶיךָ לְשִׁמּוֹר תְּפִלָּה
וְלַשְׁלוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדָה כְּלֶבֶךָ שָׁלֵם עַד
שְׂאֵת מִדְּוִים לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּפָאֵד :
בְּהַמְּדָה וְהַמְּחַסֵּם בִּי לֹא־תִמּוּ חֲסִדְךָ בִּי מֵעוֹלָם קַרְנֵנוּ לָךְ :
וְעַל־כֵּן יְהִיבְךָ וְשׁוֹבְתְךָ שְׂכָר־עַת עֲרֵב וְהִנֵּךְ וְהַחֲיֵם הַפּוֹב בִּי לֹא־כַח
וּבְחֻבּוֹב לְחַיִּים מִדְּוִים כְּלִי־בְנֵי בְרִיתְךָ :
וְכִלְי־חַיִּים יוֹדֶה סֵלָה וְהַלְלוּ שְׂבָח הַגְּדוֹל לְעוֹלָם בִּי מִכֹּחַ הַעַל
לְשַׁעֲתֵנוּ וְעִנְיָנוּ סֵלָה הַעַל הַפּוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹב
שְׂבָח וְהָ גֵּאָה לְחַיִּים :

אלהינו

סדר תשל"ך

יִרְדּוּ רַצוֹן מִלִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֶל עֲלִיָּן מוֹכֵחַ בְּיַד מִדּוֹת מַכְלִין
דְּרַחְבֵי שְׁתַּיִם שְׁעָה זו עַת רַצוֹן לִפְנֵי קְרִיאַת י"ג מְכִילִין דְּרַחְבֵי שְׁבַפְסוּק ס'
אֶל כְּמוֹד הַמְכוּנִים אֶל י"ג מִדּוֹת אֶל רַחוּם וְרַצוֹן אֲשֶׁר קְרָאנוּ לִפְנֵי כְּאֵלוֹ הַשְּׁנַנְט כֹּל
הַמִּדּוֹת וְצִירוֹפֵי שְׂמוֹת הַקְּדוּשִׁים הַיוֹצֵאִים מֵהֶם וְיוֹצֵי מִדְּוִתֵיהֶן אֲשֶׁר אֵתָּה בְּאֵתָּה יֵשׁוּ
לְהַסְרִיק אֶת הַיְיִנִּין תְּקוּפָן • וּבְכֵן תִּשְׁלַךְ בְּמַצּוּלוֹת יוֹם כֹּל חַסְדֵינוּ וְהַשְּׁפִיעַ עֲלֵינוּ
שֶׁשֶׁעַ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִקָּדִישׁ • וְזָכְרנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַסֵּד בְּחַיִּים וּבְחַבְנֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים וְנוֹכַח לְתַשׁוּבָה עֵילָאָה כִּי יִסְיַךְ פְּשׁוּמָה לְקַבֵּל שְׁבוּיָם וְקָרַע רֹעַ נֹר דִּיעָנוּ
וְקִרְאוּ לִפְנֵי וְבוֹחֲתֵנוּ וְתִאֲרִיךְ אִפְךָ עֲלֵינוּ לְשׁוּבָה אֲסֵן : יְהוּ לְרַצוֹן וְסֵר

סדר נפרות

בְּטוֹבֵיכָּ מִנְּכָה לְשׁוּמֵם תְּרַגְּלוּ לֵבֵן הַקְּרָאָה גִּבְרָה וְכַחֲשִׁים אוֹתוֹ בְּחַסְמוֹת הַנוֹקָר אַחַר סְלִיחוֹת כִּי אִל
חוּם סָל הַסֵּד נִגְרָה כְּשֵׁלֵם וְאֵת שׁוֹחֲפִין אוֹתוֹ לְכַסְיָם בְּנִגְרוֹת וְנוֹלִיפִין מִמֶּנּוּ דַּשׁ כְּדִי לְהַסְרִיק
וְקָרָא בְּסֵפֶר כְּמוֹ שֶׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח וְכִסּוֹ הַכְּפָרוֹת כִּפֵּי חַסְדָּן בְּנֵי אֵלֶם שְׂכִינֵת וְכֵר לֹכֵר נִקְבָה לְנִקְבָה
וְלַמְשׁוֹרֶת שׁוֹמֵם ג' אֶלֶף בְּנִינֵל וְכֵר נִקְבָה בְּנִינֵל סֵפֶר הַלֵּל :

וְאִמַר ג'ם בְּנֵי אֲדָם :

בְּנֵי אָדָם • וְיִשְׁבֵי חֶשֶׁךְ וְצַלְמוֹת אֲסִירֵי עֵנִי וּבְרִיָּל :

וְצִיָּאָם מִחֶשֶׁךְ וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק :

אֱוִלִים מִדְּרָךְ פִּשְׁעֵם וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ : פֶּלֶאֱאֵל

הִתְעַב נַפְשָׁם וּנְיַעֵו עַד־שְׁעֵרֵי מוֹת : וְיִזְעֻקוּ אֶל־

יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם וְיִשְׁעֵם : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ

וְיִרְפָּאֵם וְיַמְלִט מִשְׁחִיתוֹתָם : יוֹדוּ לִיהוָה חֲסִדוֹ

וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם : אִם־יֵשׁ עֲלֵינוּ מִלְּאָךְ מִלִּיץ

אֶחָד מִנֵּי־אֱלֹהֵי לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל : וְיִחַנְּנוּ וְיִאָמְרוּ

פִּדְעָהּ מִרְדֵּת שְׁתַּת מִצְאָתֵי כָפָר :

זֶה חֲלִיפְתִי • זֶה תְּמוֹרְתִי • זֶה בְּפָרְתִי • זֶה

דַּתְרַגְּלוּ יִרְךָ לְמוֹתָהּ וְאֲנִי אֶלְךָ לְחַיִּים מוֹבִים

אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם :

בְּכֵן יוֹם הַכְּפָרוֹת יוֹם לְהַרְטוֹת בְּאֵלֵם וְחַיִּים כְּמוֹ שִׁיבוֹר כִּי יִמַּשׁ עֵלֶיךָ וְחַיִּים הַכְּפָרוֹת

לְקַח לֵךְ קֹדֶם מְכַלֵּם וְחַנּוּחַ • בְּנֵינִי הַכְּפָרוֹת מְנוּחִין לֵיל יוֹם הַכְּפָרוֹת וְאוֹמְרִים פְּלִיטָה

כֹּל כְּדִי סִיָּא מִשָּׁה נְחֻלָּה לְקַח סֵפֶר רִאשׁוֹן וְיִאָסֵר מְסִיק :

אוֹר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמֻחָה :

אֵל עֲלֵיָם • • • • • (ג) • • • • • (ד) • • • • • (ה) • • • • • (ו) • • • • • (ז) • • • • • (ח) • • • • • (ט) • • • • • (י) • • • • • (יא) • • • • • (יב) • • • • • (יג) • • • • • (יד) • • • • • (טו) • • • • • (טז) • • • • • (יז) • • • • • (יח) • • • • • (יט) • • • • • (כ)

תפלת יום כפור

קנא

אדני ישמח הפסח ופי גיד תהלתה :

ברוך אתה יהוה אלוקינו ואלהי אבותינו אלנו אברהם אלנו יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והגואל אל עליון • גומל תפלים טובים • קונה נבל • וזכר תפלי אבות ומביא גואל לקני גניקם למשן שמו בארצה :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה אלוקים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן : ברוך אתה יהוה מגן אברהם : אתה גבור לעולם אדני מנחה מתים אתה רב להושיע מרד השל : מכלכל חיים בהקד מנחה מתים ברחמים רבים סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקום אמונתו לישי עפר • מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך מלכות וחסד ומצות ישיעה : מי כמוך אב הרחמן (ממחה שנת הרחמים) וזכר יצוריו לחיים ברחמים : (ואמן) אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מנחה המתים :

במרים נחלת סוף

נקדישך ונעריצך בנעם שית סוד שרפי קדש המשלשים לך קדושה בכתוב על יד נביאה וקרא זה אל זה ואמר • קדוש | קדוש קדוש יהוה אבות מלא כלה ארץ כבוד : אז בקול רעש גדול אדיר ותוק משמיעים קול • מתנשאים לעמת השרפים לעמתם משבחים ואומרים : ברוך כבוד יהוה ממקומו : ממקומו מלכנו תופיע ותמלך עלינו כי מתקים אנחנו לך בתי תמלך בציון בקרוב ביימינו לעולם ועד : תשבחו ותגדלו ותתקדשו ברוך יהי שם עירך לדוד ודוד ונצח נצחים : ועיינו תראינה מלכותך בדרך האמור בשירי ע.ה. על ידי דוד משית צדקה : ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד תללויה : אתה קדוש ושקד קדוש קדושים בכלים תמלך סלה : לדוד ודוד המליכו לאל כי הוא לבדו קדוש וקדוש : ובכן יתקדש שמו יהוה אלוקינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיתך ועל כבודך ותיבךך :

ובכן

תפלת יום כפור

וּבְכֵן תֵּן פְּדוּתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיהָ * וְאִמְתָּהּ עַל כָּל־
מַחֲשָׁבֶיהָ * וְיִירָאוּהָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵיהָ כָּל־
הַבְּרִיאִים * וְנַעֲשֶׂה כְּלֵם אֲנִיחָה אֶת * לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ בְּלִבְבָּ שְׁלֵמִים
שֶׁנֶּדְעֵנּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמָן לִפְנֵיהָ עַז בְּיָדָהּ וּגְבוּרָה בְּיַמֶּנָּה
לְשִׁמָּה נִרְאָה עַל כָּל מַחֲשָׁבֶיהָ :

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְהוָה לַעֲמֻדָה תְּהִלָּה לִירֵאֵיהָ * וְתִקְוָה מִזְבֵּחַ
לְדוֹרֵשֶׁיהָ * וּפְתוּחַן פֶּה לַמְיֻחָלִים לָהּ שִׁמְחָה לְאַרְצָהּ *
וְיִשְׁוֹן לַעֲנֵהָ * וְצִמְיַחַת כְּרֹן לְדוֹר עֲבָדָהּ וְעֵרִיכַת עַר לְבָרִישׁ
מִשִּׁיחָה בְּמַחְרָה בְּיַמֵּינוּ :

וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ * וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ * וְחַסִּידִים בְּרַחֵם
גְּלוּ * וְעֹלְתֵיהָ תִקְפֹּץ פִּיהָ וְדַרְשָׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה *
כִּי תַעֲבִיד מִמְשַׁלֵּת נִדוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלֹךְ אֶתְּהָ הִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְבַהָּ * עַל כָּל־מַעֲשֵׂיהָ
כְּדָר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ * וּבִירוּשָׁלַם עִיר הַקִּדְשָׁה *
כְּפִתּוּב כְּדַבְרֵי הַקִּדְשָׁה יִמְלֹךְ יְהוָה לְעֹלָם אֱלֹהֵיהָ צִיּוֹן לְדוֹר
וְדוֹר הַלְלוּהָ :

קְדוֹשׁ אֶתְּהָ וְנִרְאָה שְׁמָהּ * וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיהָ כְּפִתּוּב וַיִּגְבַּה
יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקִּדְוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה *
כְּרוּךְ אֶתְּהָ הַמְּלֹךְ הַקִּדְוֹשׁ :

אֶתְּהָ בְּחִרְתֵּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים * אֶהְבֵּת אֹתָנוּ וְרַצִּית
בָּנוּ * וְרוֹמַמְתֵּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת וְקַדְשִׁתָּנוּ
בְּמִצְוֵיהָ * וְקַרְבַּתֵּנוּ מִלְּכֵנוּ לַעֲבוֹדָתָהּ וְשִׁמָּה הַגָּדוֹל
וְהַקִּדְוֹשׁ עֲלֵינוּ קְרֵאתָ :

וְהַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשְּׂבֵת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)
הַכְּפָרִים הַזֶּה אֶת־יוֹם סְלִיחַת הָעֶזְרָן הַזֶּה אֶת־
יוֹם מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה (לְקִדְוֹשָׁה וְלַמְנוּחָה) לְמַחְוֵלָה וְלַסְלִיחָה
לְכַפֵּר

לְכַפֵּרָה וּלְמַחֲלָבוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (באזהבה) מִקְרָא
קָדֵשׁ זָכַר לַיְצִיאַת מִצְרַיִם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא * וְיַגִּיעַ מִרְאֵה בְרָעָה * וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד
וְיִזְכֵּר * וְיִרְגַּע וְיִפְקְדוּנָנוּ * וְיִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ * וְיִכְרוֹן מִשִּׁים כּוֹדֵד
עֲבָדָה * וְיִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר קְדֻשָּׁה * וְיִכְרוֹן כָּל־עֲקֵדָה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְפָלְיִטָה לְטוֹבָה * לְחַן וְלֶחֶם וְלִבְרָכִים וְלַחֲמִים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם * בְּיוֹם
(כסכת וחסבת רוח וביום) הַכְּפָרִים הַזֶּה בְּיוֹם סְלִיחת הָעוֹן הַזֶּה * בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ
הַזֶּה * וְזָכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה * וּפָקְדָנוּ בּוֹ לְכַרְבָּה * וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ
לַחֲמִים טוֹבִים * וּבְרַבֵּר יִשְׁעֶה וְנִבְרָכִים חַס וְחֶסֶד וְנִבְרָכֵנו בְּרַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו בְּיַד
אֱלֹהֶי עֲיָגֵנוּ * כִּי אֵל מֶלֶךְ נִעַן וְנִרְחַם אֲתָה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַחֲוֹל | לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם שִׁשְׁתֵּי
הַיּוֹם (ביום) הַכְּפָרִים הַזֶּה בְּיוֹם סְלִיחת הָעוֹן הַזֶּה
בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה מְחַה וְתַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
מִנְּגֵד עֵינֶיךָ כְּאִמּוֹר : אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ
לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֵּר : וְנֹאמַר מִחִיתִי כְעַב
פְּשָׁעֶיךָ וְכָעֵן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאֲלֶתֶיךָ : וְנֹאמַר
כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם מִכָּל
חַטָּאתֵיכֶם לְפָנֵי יְהוָה תִּמְחָרוּ : (כס) אֲדֵעֵנו וְאֵל אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא
כְּמַעֲתִיקֵנוּ קְדֻשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ . וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ שְׂבָעֵנוּ
מִטוֹבָה וְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעַתֶךָ וּמְגִדִלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאֵהָבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבַח קְדֻשָּׁה וְנִגְדוּ (בד) (ב) (כס) כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶיךָ
וְטַהַר לְבָבוֹ לְעַבְדֶּיךָ בְּאַמֶּת . כִּי אַתָּה סֵלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל .
וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַל־דּוֹר־וְדוֹר . וּמִבְלַעֲרֶיךָ אֵין
לָנוּ מִלָּה מוֹחֵל וְסוֹלַח : בְּרַחֵם אֶתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלַח לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלְעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר

אשמחהו

תפלת יום כפור

אֲשׁוּמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה מִלֶּךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ
הַשָּׁמַיִם וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים :

רַצְוֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל • וְלִחְפֹּלָתָם שְׁעֵה • וְהַשֵּׁב הָעֲבוּרָה
לְדָבִד בֵּיתָה וְאִשׁוּי יִשְׂרָאֵל וְהַפְּלֵתָם בְּאַהֲבָה תִּמְכַּל כְּרַצוֹן וְחַדְוֵה
לְרַצוֹן סְמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְתַחֲזוּנֶיהָ עֲיִנֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : פְּרוּה אֶתְּהָ יְהוָה הַמַּצְטַד
שְׁכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

סודים ורבין

<p>מִדִּים אֲנִי לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־דָּשׁ יִצְרָק יִצְרָ בְּרֵאשִׁית בְּרֻכּוֹת הַשָּׁמַיִם לְשִׁמּוֹ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שְׁתֵּנֵינוּ וְנִקְוֵנוּ מִן־מִתְעַבְּוֹתֵינוּ וְהַמְּסֻבִּים וְהַמְּסֻבִּים לְמַעַן תִּשְׁמַח וְתִשְׂמַח אֱלֹהֵינוּ לְשִׁמּוֹ תִּשְׂמַח וְתִשְׂמַח רַצוֹנָה וְלַעֲבָדְךָ בְּלֶבֶת שְׁלֵם עַל שְׂאֵט מִדִּים לְךָ פְּרוּה אֶת הַשָּׁמַיִם :</p>	<p>מִדִּים אֲנִי לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּנוּ כְּמֵן יִשְׁעֵנוּ אֶתְהָ הוּא לְדוֹר וָדוֹר גְּדוּלָה דָּה וְנִסְפָר הַהֲלָקָה עַל חַיֵּנוּ הַמְּסֻבִּים גְּדוּלָה וְעַל גְּשׁוּמוֹתֵינוּ הַמְּסֻבִּים לְךָ וְעַל גְּבוּרָה שְׁבָב־יוֹם עֲפָנוּ וְעַל וְקִלְאוֹתֵינוּ וְטוֹבוֹתֵינוּ שְׁבָב־עַת עֲרַב וְבִקֵּר וְצָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא־כָל הַמְּבָרָה וְהַמְּסֻבִּים כִּי לֹא־כָפּוּ הַמְּסֻבִּים כִּי מְעוֹלָם חָיֵנוּ לְךָ :</p>
---	--

וְקִלְאוֹתֵינוּ וְטוֹבוֹתֵינוּ שְׁבָב־עַת עֲרַב
וְבִקֵּר וְצָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא־כָל
הַמְּבָרָה וְהַמְּסֻבִּים כִּי לֹא־כָפּוּ הַמְּסֻבִּים כִּי מְעוֹלָם חָיֵנוּ לְךָ :

וְעַל־זֵדִים יִתְבַּרְךָ וְהַרְחֵם וְהַעֲשֵׂא שְׂמֵחָ מִלִּפְנֵי סְמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

וְכַתּוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ :

וְכַתּוּב לְחַיִּים יוֹדֵה סֵלָה וְיִתְלָלוּ שְׂמֵחָ תִּשְׂמַח לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל
יִשְׁמַחֵנוּ וְיִתְבַּרְכֵנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב : פְּרוּה אֶתְהָ יְהוָה הַטּוֹב
שְׂמֵחָ וְלֵךְ גֹּאֵל לְהַעֲדוֹת :

לִשְׁ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכַת הַמִּשְׁלֵשֶׁת בְּתוֹרַת הַתְּרֻבָּה
עַל־יְדֵי מִשְׁהָ עֲבָדְךָ הַמְּסֻבִּים כִּי אֲחִירָ וְכִנּוּי בְּחַיִּים עַם
הַיּוֹשֵׁב בְּאֶמְרָת : יִתְבַּרְכֵה יְהוָה וְיִשְׂמַחֵה : יי יִתְבַּרְכֵה יְהוָה וְיִשְׂמַחֵה : יי
יִשְׂמַח יְהוָה וְיִתְבַּרְכֵה וְיִשְׂמַחֵה לְךָ שְׁלֵם : יי

שִׂים שְׁלֵם טוֹבָה וְכַתּוּב חַיִּים מִן־תִּשְׂבָּר וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ בְּאֶמְרָת בְּאֶמְרָת בְּאֶמְרָת כִּי בְּאֶמְרָת כְּפָנֶיךָ נִתְּנָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַטּוֹב חַיִּים וְנִתְּנָה חַיִּים וְנִתְּנָה חַיִּים וְנִתְּנָה חַיִּים וְנִתְּנָה חַיִּים
וְיִשְׂמַח וְיִתְבַּרְכֵה לְבָרְכָה אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְכָל־שְׂעֵה בְּשִׁלּוּמֵינוּ :

יְבַרְכֵךְ חַיִּים בְּרַבְּנוּ וְשְׁלֵם וּפְרִיָסָה טוֹבָה יִשׁוּעָה וְנִחְמָה וְנִחְמָה וְנִחְמָה

טובות

תפלת יום כפור

קנג
טובות גזכר ונפתח לפניה אנחנו וכל עמך בית ישראל לתת
טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה המבנה את עמו ישראל בשלום :
תדור לציון ואמריפי ותגיון לפי לפניך יהוה צדי וגאל :

אלהינו ואלהי אבותינו * תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מחנותנו שאין אנו עני פנים וקשי ערף לאמר לפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא המאנו אכל
אנחנו ואבותינו המאנו :

אישמנו * בנרנו * גזלנו * דברנו דפי : העוינו * והרשענו *
ודנו * המסנו * טפלנו שקר : יעצנו רע * בזבנו * לצנו *
מדרנו * נאצנו * סדרנו * עוינו * פשענו * צרנו * קשינו ערף :
רשענו * שחרנו * תעבנו * העינו * תענתנו : סרנו ממצותך
וממשפטיך המצבים ולא שנה לנו : ואתה צדיק על כל תבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו : מה נאמר לפניך יושב
קרום * ומה נספר לפניך שוכן שחקים * הלא כל הנהגות
והנהגות אתה יודע :

אתה יודע רוי עולם ותעלומות סתרי בלתי : אתה חופש כל
חדרי בטן ובוהן כליות ולב * אין דבר נעלם מפניך * ואין
נסתר מעד עיניך : ובבן יהו רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שתרחם עלינו ותמחול לנו על כל חטאתינו ותכפר
לנו על כל עונותינו ותמחול ותסלח לנו על כל רשענו :

- על חטא שהמאנו לפניך באנס ובדצון :
- ועל חטא שהמאנו לפניך באמוץ חלב :
- על חטא שהמאנו לפניך בבלי דעת :
- ועל חטא שהמאנו לפניך בבטוי שפתים :
- על חטא שהמאנו לפניך בגלוי עריות :
- ועל חטא שהמאנו לפניך בגלוי ובסתר :
- על חטא שהמאנו לפניך בדעת ובמחמה :

הפלת יום כפור

ועל חמא שתמאנו לפניך בדבור פה :

על חמא שתמאנו לפניך בהזנאת רע :

ועל חמא שתמאנו לפניך בהרהור הלב :

על חמא שתמאנו לפניך בועידת זנות :

ועל חמא שתמאנו לפניך בודוי פה :

על חמא שתמאנו לפניך בזלזול הזרים ומזרים :

ועל חמא שתמאנו לפניך בודון ובשננה :

על חמא שתמאנו לפניך בחזקתיד :

ועל חמא שתמאנו לפניך בחלול השם :

על חמא שתמאנו לפניך בממאת שפתים :

ועל חמא שתמאנו לפניך במפשות פה :

על חמא שתמאנו לפניך ביצר הרע :

ועל חמא שתמאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח לנו • מתל לנו •

כפר לנו :

על חמא שתמאנו לפניך בבחש ובכזב :

ועל חמא שתמאנו לפניך בכפת שונד :

על חמא שתמאנו לפניך בקצון :

ועל חמא שתמאנו לפניך בלשון הרע :

על חמא שתמאנו לפניך במשא ובמתן :

ועל חמא שתמאנו לפניך במאכל ובמשותה :

על חמא שתמאנו לפניך בנשק ובמר בית :

ועל חמא שתמאנו לפניך בנמית נרון :

על חמא שתמאנו לפניך בשית שפתותינו :

ועל חמא שתמאנו לפניך בסקוד עין :

על חמא שתמאנו לפניך בעינים רמות :

ועל חמא שתמאנו לפניך בעזות מצח :

קנד

ועל כלם אלוה סליחות • סלח לנו • מחל לנו •

כפר לנו :

על המא שהמאנו לפניך בפריקת עול :

ועל המא שהמאנו לפניך בפלילות :

על המא שהמאנו לפניך בפדית דע :

ועל המא שהמאנו לפניך בצרות עין :

על המא שהמאנו לפניך בקלות ראש :

ועל המא שהמאנו לפניך בקשיות ערף :

על המא שהמאנו לפניך בריצת רגלים לדע :

ועל המא שהמאנו לפניך ברכילות :

על המא שהמאנו לפניך בשבועת שוא :

ועל המא שהמאנו לפניך בשנאת הנם :

על המא שהמאנו לפניך בתשומת יד :

ועל המא שהמאנו לפניך בתמהון לבב :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח לנו • מחל לנו •

כפר לנו :

ועל המאם שאנו חובים עליהם עולה :

ועל המאם שאנו חובים עליהם חטאת :

ועל המאם שאנו חובים עליהם קרבן עולה וזרד :

ועל המאם שאנו חובים עליהם איש ודאי ותלוי :

ועל המאם שאנו חובים עליהם מפת מרהות :

ועל המאם שאנו חובים עליהם מלקות ארבעים :

ועל המאם שאנו חובים עליהם מיתה בידי שמים :

ועל המאם שאנו חובים עליהם פרת וערדי :

ועל המאם שאנו חובים עליהם ארבע מיתות בית דין :

סקלה שרפה הרג ותנק • על מצות עשה ועל מצות לא תעשה

בין שיש בתן קים עשה • ובין שאין בתן קים עשה •

את

תפלות יום כפור

את־הַגְּלוּיִם לָנוּ • וְאֶת־שְׂאִינֵם גְּלוּיִם לָנוּ • אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּכֹר
אִמְרָנוֹם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם • וְאֶת־שְׂאִינֵם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ
הֵם גְּלוּיִם וְיָדוּעִים כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנְּסִיחֵת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִילֵת
לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עֹדָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלֵי־בְרִי הַתּוֹרָה הַזֹּאת • כִּי
אֵתָּה סֵלְתָן לְיִשְׂרָאֵל וּמִחֶלֶן לְשִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵן בְּכֹל־דָּוָר וְדָוָר
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מִדָּל וְסוֹלֵחַ :

אֱלֹהֵי עַד שְׂפָא נִצְרַתִּי אֵינִי כְּרָאִי • וְעַכְשָׁו שֶׁנִּצְרַתִּי כְּאֵלוֹ לֹא
נִצְרַתִּי • עָפָר אֵינִי בְּתוֹי קֹל וְהוֹמַר בְּמִיתוֹתֵי • יְדֵי אֲנִי
לְפָנֶיךָ כְּכֹרִי מְלֵא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה • יְדֵי רִצּוֹן מִקְּפִנְיֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂפָא אֲחַבֵּא עוֹד וּמִה־שְׁחַמְאֵתִי לְפָנֶיךָ מִחֹק
בְּרַחֲמֶיךָ דְרַבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּדִים וְהַלִּים רַעִים :

אֱלֹהֵי גִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַדַּע וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרָמָה וּלְמַקְלָלֵי גַפְשֵׁי הַדָּחִים וּגְפִישׁ
בְּעָפָר לְכָל הַתּוֹרָה פֶּסַח לְפִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַרְדּוּף גַּפְשֵׁי וְכָל־
הַחַיִּים עֲלֵי־רַעַה מְבַרְכֶה הַפֶּר עֲצָתָם וְהַקְּבֵל מִחֲשָׁבָתָם : יְהוִי כְּמִלַּךְ לְפָנֶיךָ
יְהוָה וּמְלֵאָה יְהוָה דָּחָה : לְמַעַן יִתְרַצֵּן יְדִיֶּךָ וְיִשְׁעֶיךָ יִמְנָה וְעַנְגִּי : עֲשֵׂה
לְקַעַן שִׁמְרָה עֲשֵׂה לְקַעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לְקַעַן תּוֹרַתְךָ עֲשֵׂה לְקַעַן תְּרַשְׁתָּהּ :
תְּהוֹרֵרֵצֵן וְאֲבִירִפִּי וְהַגִּיזֵן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי : עֲשֵׂה הַשְׁלֹמֹם
בְּכַרְחֻמוֹ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלֹמֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהוִי כְּמִלַּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁמְנָה בֵּית הַסֵּקֶלֶשׁ בְּמִסְכָּה גַּמְטֵי
וְסוֹ סִלְקֵי בְּתוֹרַתְךָ :

• לְרַדּוֹ מִכּוֹד לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָהּ : ב כִּי
הוּא עֲלֵי־יָסוּם יִסְדָּה וְעַל־תְּרַחֵת יְכוּנְנָה : ג מִי יַעֲלֶה
בְּיַד יְהוָה וְמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קְדָשׁוֹ : ד נָקִין כַּפַּיִם וּבֵר לִבִּב אֲשֶׁר
לֹא־נִשְׂא לְשׁוֹא נִפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : ה יִשְׂא מְרָמָה מֵאֵת
יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֵלֹהֵי יִשְׁעוֹ : ו זֶה דוֹר דִּרְשׁוֹ מִבְּחֻשֵׁי פְּנִיָּה יַעֲקֹב
סֵלָה : ז שְׂאֵי שְׁעָרִים וְרֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשֵׂאוּ פִתְחוֹ עוֹלָם וְיִבּוֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עוֹזוֹ וְנִבְדוֹ יְהוָה גְּבוּר
מִלְּחָמָה : ט שְׂאֵי שְׁעָרִים וְרֵאשִׁיכֶם וְשֵׂאוּ פִתְחוֹ עוֹלָם וְיִבּוֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : י מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה זְכָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֵלָה :

תפלת יום כפור

קנה

וזכו סוף לנסן נליל יוס"כ אלף למסוק בחורס - אחד ערבית ים לומר ד' מחזורים הראשונים שנהגלים
כי יש נכס ס"ה חזנית כמין קרי ור"ת וס"ח מסחמוריס מנין ק"ל כמין סמ"ל כדי להגלל מקרי -
ונס יסין נכס יהוה נקוד בקרית :

א * אֲשֶׁר־י הַאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלָּךְ בַּעֲצַת רָשָׁעִים וּבַדְרֶךְ חַטָּאִים
לֹא עָמַד וּבִמְנוּשָׁב לָצִים לֹא יֵשֵׁב : ב כי אם בתורת
יהוה הפצו ובתורתו ידגה יומם ולילה : ג ויהיה בעין שתול על
פלאי מים אשר פרו יתן בעתו ועלהו לא יבור וכל אשר יעשה
יעליח : ד לא בן הרשעים כי אם במין אשר תדפנו רוח : ה על
בן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים : ו כי ידע
יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד :

ב * לְמַחַר רָגַשׁוּ גוֹיִם וְרָאִימִים יִדְגוּ רֵיךְ : ג יתיצבו מלכי ארץ
ורזונים נוסדו יחד על יהוה ועל משיתו : ג ונתקה את
מוסדותימו ונשליכה ממנו עבתימו : ד יושב בשמים ישחק אדני
ילעג למו : ה אז ידבר אלימו כאפו ובחרזנו יבהלמו : ו ואני נכבתי
מלכי על ציון הר קדשי : ז אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני
אתה אני היום ילדתיך : ח שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחוזתך
אפסי ארץ : ט תרעם בשבט ברזל בכלי יוצר תנפצם : י ועתה
מלכים השפילו וניסרו שפטי ארץ : יא עברו את יהוה ביראה וגילו
ברעה : יב נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו :

ג * מְזֻמָּר לְדָוָד בְּכִרְתוֹ מִפְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם בְּנוֹ : ב יהוה מה רבו
צדי רבים קמים עלי : ג רבים אמרים לנפשי אין
ישועתה לו באלהים סלה : ד ואתה יהוה מגן בעדי פבודי ומרים
ראשי : ה קולי אל יהוה אקרא ויענני מחר קדשו סלה : ו אני
שקבתי ואישנה הקיצתי כי יהוה יסמכני : ז לא אירא מרבבות
עם אשר סביב שתו עלי : ח יקמה יהוה וישיעני אלתי כי
הבית את כל איבי לחי שני רשעים שברת : ט ליהוה תישועה
על עמך ברכתך סלה :

ד * לְמִנְעֻחַ בְּגִינֹת מְזֻמָּר לְדָוָד : ב בקרא ענני אלתי צדק
בעד דרבתה לי הנני ושמע תפלתתי : ג בני איש

תפלת יום כפור

עד מה כבודי לבלמה תאחבון ריק תבקשו כוב סלה : ד ודע
כי הפלה יהיה הסיד לו יהיה ישמע בקראי אליו : ה רגזו ואל
תהטאו אמרו בלבבכם על משפככם ודמנו סלה : י וכתו וכתו
צדק ובטחו אל יהוה : י רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו
אור פנה יהוה : י נתתה שמתה בלבי מעת דגנם ותירושם
רבו : כ בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדו
לבמה תושיבני :

במחית כעז סולת ס"ח קודם בריך שמיא למרים י"ג מחות רבש"ע

מוסף ליום כפור

אדני שפתי תפקח ופי יגיד תהלתה :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים
טובים קנה הבל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם למשן
שמו באהבה :

וזכרנו לחיים מלך המצן בתיים וכתבנו בספר החיים למענה
אלהים חיים :

מלך עזר ומישיע ומצן : ברוך אתה יהוה מצן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מנחה מתים אתה רב להושיע טוריד המל :
כיכלכל נעים בחדר מנחה מתים ברחמים רבים סומך גופלים
ורפא חולים ומסיר אסורים ומקים אמונתו לישי עפר : כי כמזה
בעל גבורות וכי דומה לך מלך ממות ומחיה ומצמיח ישועה :

כי כמזה אב הרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים :

וגאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מנחה המתים :

במחית ס"ח למרים קודמת כתר כמו במוסף של שבת :

ברוך יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה ועמדה ישראל
מבוצי מטה יחד בלם קדושה לך ישלשו בכתוב עלייך
גביאה וקרא זה אל זה ואמר : קדוש ו קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כלהארץ כבודו : כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה
לזה איה מקום כבודו להעריצו לעמתם משבחים ואמרים :

מוסקה ליום כפור

קנו

פרוה פבור יתה ממקומו : ממקומו הוא יפן ברחמי לעמו
המיתרים שמו ערב ונקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע
אומרים : שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : הוא אלהינו
הוא אבינו הוא מלכנו הוא משיענו הוא משיענו ונאלנו
שנית בקרב ושמיענו ברחמי לעני בלתי לאמר הן גאלתי
אתכם אתרית בבראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם : וברברי קרשה פתוב לאמר : ימלך יהוה לעולם
אלתה ציון לוד ודר הללויה :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום ותללה סלה :
לוד ודר המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

ובכן יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
עמך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
משיחך ועל מכונה ותיבכתך :

ובכן תן פהך יהוה אלהינו על כל מעשיך * ואימתך על כל
מה שבראת * ויראהך בלתי מעשים וישתחוו לפניך כל
הברואים * ויעשו כלם אנדה אחת * לעשות רצונך בלבב שלם
שירענו יהוה אלהינו שהשלטן לפניך : עז בך ונבונה בימינה
ושמה נורא על כל מה שבראת :

ובכן תן כבוד יהוה לעמך תהלה לבראיה * ותקנה מוצה
לדורשיה * ופתחון פה למיחלים לך שמה לארצה *
וששון לעמך * וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת צד לבן ישי
משיחך במהרה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו * וישרים יעלו * ותמידים ברגה
גילו * ועולתה תקפיץ פיה ותרשעה בלה בעשן תכלה *
כי תעביר ממעלת דוד מן הארץ :

ותמלוק אתה היא יהוה אלהינו לכה * על כל מעשיך *
בה ציון משכן כבודך * ובירושלים עיר קרשה *
כרתוב בדרבי קרשה ימלך יהוה לעולם אלתה ציון לוד
וד הללויה :

מוסף ליום כפור

קדוש אתה ונורא שמך * ואין אלה מפלעתיך * כפרתו ויגבה
יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה *
ברוך אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים * אהבת אותנו ורצית
בנו * ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך * וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמו הגדול
ותקדוש עלינו קראת :

והתתלנו יהוה אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום)
הכפרים הזה את יום סליחת העון הזה את
יום מקרא קדש הזה (לקדושה ולמנוחה) למחילה ולסליחה
ולכפרה ולמחלל בו את כל עונותינו (באהבה) מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים :

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו * ואין אנו יכולים לעשות חובותינו
בבית בחירתך * בבית הגדול והקדוש * שנקרא שמך
עליו מפני הוד שנשתלחה במקדשך יהו רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן ששוכח את רחם
עליו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה
ותגדל כבודו : אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד מלכותך
עלנו מהרה * והפע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרוב
פזרנו מבין הגוים ונפיצותינו כגם מירכתי ארץ *
והביאנו לציון עירך ברנה * ולירושלם בית מקדשך
בשמת עולם * ושם געשה לפניך את קרבנות
חובותינו המידים כסדרם ומוספים בהלכתם ואת

מוסף ליום כפור

שָׁבַענו מִפְּנֵיךָ וּשְׁמַח וּפְשִׁימָה בִּישׁוּעָתְךָ וְתַהֲיִילָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבַת קְדוֹשָׁה תִּהְיֶה בּוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל כְּקֹדֶשׁ שְׁמֶךָ
וּפְתוּר לְבָנֵינוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת * כִּי אַתָּה סֵלֶתָן לְיִשְׂרָאֵל *
וּמִחֲלֹן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דֹּר־וְדֹר * וּמִבְּלִעְדֶּיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ מִזֵּחַל וְסוֹלֶחַ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מִזֵּחַל
וְסוֹלֶחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר
אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקִּדְשׁ
הַשָּׁמַיִם וְיִשְׂרָאֵל יוֹם הַכִּפּוּרִים :

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל * וּלְהַפְלִיחֶם שְׁעָה * וְהַשֵּׁב הַעֲבוּדָה
לְקַדֵּי בֵּיתָה וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְהַפְלִיחֶם בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרַצוֹן וְתַחֵי
לְרַצוֹן מִסִּיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְתַחֲוִינָה לְעֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְרַצוֹן בְּנִדְמוּסִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחֲוִיר
שְׁכִינְתָּה לְרַצוֹן :

מִדִּים אֲנִיךָ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל־דָּשָׁר
לְעוֹלָם וְעַד צוּר חַיִּיךָ כְּעוֹן יִשְׁעֵנו
אֵתָה הוּא לְדוֹר וְדוֹר נִדְוָה דָּה
תִּסְפֵּר הַהִלְלָה עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּנִדְוָה וְעַל גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ
וְעַל נִדְוָה שְׁבַב־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְסוּבוֹתֶיךָ שְׁבַב־עַת עֲרַב
בְּתַקוּה וְתַמְחָם כִּי לֹא־תִפּוּ תַסְתַּהֵךְ כִּי מַעֲלָם קָוֵנוּ לָךְ :
וְעַל־כֵּן יִהְיֶה וְהַרְחֵם וְהַנְּשֵׂא שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ הַסִּיד לְעוֹלָם וְעַד

וּכְתוּב לְחַיִּים מִדְּבָרִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכִלְיִסִּים יְהוָה כֹּלָה וְתִלְלוּ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל
שֶׁעָרַמְנוּ וְנִזְרַמְנוּ כֹּלָה הָאֵל טוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטוֹב
שְׁמֶךָ יְהוָה גָּדוֹל לְחַיִּים :

לִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְנוּ בְּבִרְכָה הַיְשִׁיבָשֶׁת פְּתוּחַה הַבְּרִיתָה
עַל־יְדֵי מִשְׁחָה עֲבַדְךָ הָאֲמִנָה כִּי אֲנִי וְכֵן כְּהִיִּים עִם

קדושה באמור : וברכה יהיה וישכחה : ^א יאר יהיה פניו אליה ויהיה : ^א
ישא יהיה | פניו אליה וישם לה שלום : ^א

שים שלום טובה וברכה חיים מן תהיך וברכים עלינו ועל כל ישראל
עמה ברקנו אבינו בלנו באחד באור פנה כי באור פנה נתת
לנו יהיה אלינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה וברכים וחסים
ושלום וטוב בעיניך לכה את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בישלומה :

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה ונזרות
טובות נזכר ונכתב לפניה אנחנו וכל עמך בית ישראל
לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה הבורך את עמו ישראל בשלום :

יהוה רצון | אמרי פי ותגיון לפי לפניך יהיה צודי וגאלי :

אלהינו ואלהי אבותינו * תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מתחנונו שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך
יהיה אלינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא תמאנו אכל
אנחנו ואבותינו תמאנו :

אשמנו * ברנו * גולנו * דברנו דפי : העונו * הרשענו *
ודנו * תמנו * טפלנו שרר : יעצנו רע * כזבנו * לצנו *
מרדנו * נאצנו * כרדנו * עינו * פלשענו * צרדנו * קשינו ערף :
רשענו * שחתנו * תעבנו * תעינו * תעתענו : סרנו סמעותך
וממשפטך הטובים ולא שנה לנו : ואתה צדיק על כל תבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו : מה נאמר לפניך יושב
כרום * ומה נספר לפניך שוכן שחקים * הלא בלתי נסתרות
והנגלות אהה יודע :

אתה יודע רוי עולם ותעלומות סתרי בלתי : אהה חופש כל
חדיי כמן ובחן כליות ולב * אין דבר נעלם מפניך * ואין
נסתר מעיניך : ובכן יהי רצון מלפניך יהיה אלינו ואלהי
אבותינו שתרחם עלינו ותתחיל לנו על כל המאמתינו ותכפר
לנו על כל מעוונותינו ותתחיל ותתחיל לנו על כל פשענו :

מוסקה ליום כבוד

- על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנּוּם וּבְרִצּוֹן :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיזוֹת :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתֵר :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדוֹנָאֵת רַע :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּנַעֲדוֹת זְנוּת :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִדּוּי פֶה :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּזוּדוֹן וּבְשִׁנְגָה :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹזְקִיד :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַלְאֵל הַשֵּׁם :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּסַמְאֵת שְׁפָתַיִם :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַפְשׁוֹת פֶּה :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּיַעַר הָרַע :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּיַדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים :

ועל בְּלֵם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת • סְלַח לָנוּ • מְחַל לָנוּ •
כְּפַר לָנוּ :

- על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפְתְּ שׁוֹתֵד :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִצּוֹן :
ועל הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע :
על הטא שְׁחַמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשָּׂא וּבְמִתָּן :

מוסף ליום כפור
 ועל המא שהטאנו לפניה במאכל ובמשקה :
 על המא שהטאנו לפניה בגשך ובמר בית :
 ועל המא שהטאנו לפניה בגמית גרון :
 על המא שהטאנו לפניה בשית שפתותינו :
 ועל המא שהטאנו לפניה בסקר עין :
 על המא שהטאנו לפניה בעינים רמות :
 ועל המא שהטאנו לפניה בעזות מצח :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח-לנו • מחל-לנו
 כפר לנו :

על המא שהטאנו לפניה בפריקת-עול :
 ועל המא שהטאנו לפניה בפלילות :
 על המא שהטאנו לפניה בצדית-דע :
 ועל המא שהטאנו לפניה בצרות עין :
 על המא שהטאנו לפניה בקלות ראש :
 ועל המא שהטאנו לפניה במקשיות עורף :
 על המא שהטאנו לפניה בריצת רגלים להרע :
 ועל המא שהטאנו לפניה ברביעות :
 על המא שהטאנו לפניה בשבועת שוא :
 ועל המא שהטאנו לפניה בשנאת תנם :
 על המא שהטאנו לפניה בתשומת-יד :
 ועל המא שהטאנו לפניה בתמהון לכב :

ועל כלם אלוה סליחות • סלח-לנו • מחל-לנו
 כפר לנו :

ועל המאים שאנו תובים עליהם עולה :
 ועל המאים שאנו תובים עליהם הטאת :
 ועל המאים שאנו תובים עליהם הרבן עולה ויורד :

מוסף ליום כפור

- ועל המאים שאנו תובים עליהם אשם ודאי ותלוי :
- ועל המאים שאנו תובים עליהם מכת מרדות :
- ועל המאים שאנו תובים עליהם מלקות ארבעים :
- ועל המאים שאנו תובים עליהם מיתח בידי שמים :
- ועל המאים שאנו תובים עליהם פרת ועירוי :
- ועל המאים שאנו תובים עליהם ארבע מיתות בית דין :

סקילה שרפה הרג והגק * על מצות עשה ועל מצות לא תעשה
בין שיש בהן קום עשה * ובין שאין בהן קום עשה *

את הגלויים לנו * ואת שאינם גלויים לנו * את הגלויים לנו כבר
אמרנום לפניך ותדינו לה עליהם * ואת שאינם גלויים לנו לפניך
הם גלויים וידועים כבר שנאמר הנספרות ליהוה אלהינו ותנגלת
לנו ולבנינו עד עולם לעשות את פלדברי התורה הזאת * כי
אתה סלתן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בבלדוד ודור
ומבלעדיה אין לנו מלך מודה וסולח :

אלהי עד שלא נוצרתי אני כדאי * ועכשו שנוצרתי כאלו לא
נוצרתי * עפר אני בתי כל וחומר במיתתי * ודי אני
לפניך כבלי מלא בושה ובלמה * יהי רצון מלפניך יהוה אלהי
ואלהי אבותי שלא אחבא עוד ומה שדמאתי לפניך מחוק
ברחמי הרבים אבל לא על ידי יסורים והללים רעים :

אלהי גזור לשוני כדע ושפתי כדבר כדמה ולמקללי נפש תרום ונפש
כעפר לכל יהיה פתח לבי בתורתך ובמצותך תרדוף נפשי וכל
הדושבים עלי רעה כנדה הפר עצתם ומקלל מצושבתם : יהי כמין לפניך
רחם ומלאה יהיה רחם : למען תרצון ידיך רחמיך ימנה וענגי : עשה
למען שמך עשה למען ימנה עשה למען הודתך עשה למען קדשתיך
יהי רצון * אכבדי ותאין לבי לפניך יהיה צורי וגאלי : עשה השמים
בדומיו הוא עשה שלום עלינו ועל בלי ישראל ואמרו אמן :

עד כהן סלמך יהוה אלעט ואלהי אבותי שנה בית סלמך ביהוה בקט
ותו חלמי ביהוה :

אַתָּה בּוֹנֵנֶת עוֹלָם מֵרֵאשׁ יִסְדֶּתָּ תֵּבֵל וְהַכֹּל פְּעֻלָּתְךָ וּבְרִיּוֹת בּוֹ
 יִצְרֶתָּ * בְּשׁוֹרֶה עוֹלָם תִּהְיֶה וּבְהוֹ וְחִשְׁךָ עַל־פְּנֵי תְּחוּם גְּרֻשָׁתְךָ
 אֶפֶל וְהַצְבֵּת גּוֹנֶה * גּוֹלָם תִּבְנֶינֶיךָ מִן־הַאֲדָמָה יִצְרֶתָּ וְעַל עַץ הַדְּרֵעַת
 אוֹתוֹ פְּקַדְתָּ דְּבָרָה זָנַח וְנִזְנַח מֵעֵדֶן וְלֹא כְּלִיתוֹ לְמַעַן אֲרֶךְ אַפְּךָ *
 הַהֲדֵלְתָּ פְּרִיז וּבְרִכָּת זִרְעוֹ וְהַפְּרִיתָם בְּטוֹבָה וְהוֹשַׁבְתָּם שְׂקֵט *
 וַיִּפְרְקוּ עוֹל וַיֹּאמְרוּ לֵאל סוֹד מִמֶּנּוּ וְהַסִּירוֹת יָד כִּרְגַע כְּחֻצִיר
 אֲמַלְלוּ * זְכַרְתָּ בְּרִית לְתַמִּים בְּדוֹרוֹ וּבִכּוֹתוֹ שָׂמַתָּ לְעוֹלָם שְׂאֲרִית *
 חֶק בְּרִית קָשַׁת לְמַעַנּוֹ בְּרַת וּבְאַהֲבַת נִיחּוּחַ בְּנֵי בְּרִכָּת * טַעַז
 בְּעִשְׂרָם וּבְכֵנוּ מִגְּדֵל וַיֹּאמְרוּ לֵכוּ וְנַעֲלָה וּנְבַקַע הַדְּרִקִיעַ לְהַחֲתֵם בּוֹ *
 יְחִיד אֵב הַמּוֹן פְּתָאוּם כְּכַב זֶרַח מְאוֹד כְּשׂוּדִים לְהֵאִיר בְּחֻשְׁךָ *
 כְּעֶסֶף הַפְּרֶת בְּשׁוֹרֶה פְּעָלוֹ וְרָעַת שִׁיבְתוֹ לְרַבּוֹ תִּקְרַת * לְוִית חֵן
 מִמֶּנּוּ הוֹצֵאתָ טָלָה מְהוֹד מִכְּבֹּשׁ גְּבִיר * מִגְּזַע אִישׁ תָּם הוֹצֵאתָ
 חֲתוּם בְּבְרִיתְךָ מִרְחֵם לִמְחָ * נָתַתָּ לוֹ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבַטִים אֲהוּבֵי
 עֲלִיּוֹן עַמּוּסִים מִבְּטָן נִקְרָאוּ * שָׂמַתָּ עַל לִי לְוִית חֵן וְחֶסֶד וּמִכָּל
 אֲחָיו כְּתָר לוֹ עִפְרַת * עִמְרָם גְּבִיר מוֹרַע לוֹ אֲהָרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה
 לְיִשְׂרָאֵל קְדוֹשֶׁת * פֹּאֲרֵתוֹ בְּבִגְדֵי שָׂרָד וּבְקַרְבְּנֹתָיו הַפָּר כְּעֶסֶף *
 צִיץ וּמַעִיל הַשֶּׁן וְאַפֹּד כְּתָנִת וּמִכְנָסֵי בֵד מִצְנַפֶּת וְאַבְגָּט *
 קְרָבָנוֹת פָּרִים וְעוֹלוֹת כְּבָשִׂים וּשְׂחִיטוֹת שְׂעִירִים וְנִיחּוּחַ אֵילִים *
 רֵיחַ קְטֹרֶת רִזְמָה מִרְקָנֹת וּבַעוֹר גְּחָלִים וְזֵרִיכָת דָּם וּסְפִירַת
 יוֹשֵׁר * שׁוֹעַת קְטֹרֶת וְחַפְלַת אָמֶת וּקְדוּשָׁתוֹ מִכֹּפֶר עֲזוּתֵינוּ *
 תּוֹכֵן בּוֹיָן וְעִרְיַת אֶבֶן מְחַזֵּר בְּכֹלָם כְּמִלְאָךְ מִיכָאֵל מְשֻׁרֵת :

תִּבְנֶתָּ כָּל־אֵלֶּה לְכַבֹּד אֲהָרֹן כְּלֵי כְּפָרָה לְיִשְׂרָאֵל שְׂמֵתוֹ וְעַל
 יָד סְלִיחַת הַעֲזוֹן נָתַתָּ * תַּחַת אֲהָרֹן מִגְּזַע יַעֲמוֹד לְשִׁירַת
 לְפָנֶיךָ בַּיּוֹם הַסְּלִיחָה * תּוֹרַת מַעֲשֵׂה וְעִבּוֹדַת הַיּוֹם שְׁבַעֵה יָמִים
 כְּזוֹבְלָנוּ יִלְמוֹד וּמִזֵּן עֲלֵינוּ שְׁלִישִׁי וּשְׁבִיעִי * שְׁלוּמֵי וְקָנֵי עִם וְהַכְמִי
 אֲחָיו הַבְּהֻעִים תְּמִיד יִסְבְּבוּהוּ עַד בֹּא יוֹם הַעֲשׂוֹר וְאוֹמְרִים לוֹ *

סוד עבודה ליום כבוד

ראה לפני מי אתה נכנס למקום אש להבת שלהבת * קהל עדתנו
 עליה יסמכו ועל ידה הוצא סליחתנו * צונו והרגילנו עד בא
 יום העשור כדי שיהא רגיל בעבודה * פרשו לו סדין של בוץ
 בהגיע עת שהיטת כבש התמיד לעשות מחיצה בינו ובין העם *
 עשה מצוה באימה ויראה ובודק עצמו מתווצאי מבילה * שש
 על מצוה לקום דתו ופשט בגדי חול וירד וטבל ועלה ונסתפג
 כמו שהזכיר * נתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו מקתון
 של זהב * מיד מקבל את כבש התמיד ושוחט בו רוב שנים
 ומניח לאחר לקמור השחיטה ומקבל את הדם וזרקו על המזבח
 כמצותו לפנים יכנס להטיב חמש גרות ולהקמיר קמירת הקרן
 ולהטיב את שתי הגרות הנשארות ויצא והקריב את הראש
 ואת האברים כמצותן * ככל יום יעשה מנחת חבתין וינסף את
 חיון ככל כלי שיר ואחר התמיד מקריב פר העולה ושבעת
 הקבשים של מוסף היום ומנחתם ונסביתם כמשפטים (וביום
 השבת מקריב קודם מוסף היום שני קבשים של מוסף שבת
 ומנחתם ואחר כך מסדר לחם הפנים ומקריב שני בויכי לבונה
 ומנסף חיון כהולכתו) * יבא מיד לבית הפרוה ובקדש היתה
 ופרשו לו סדין של בוץ בינו לבין העם ככראשונה * מרם
 ופשוט בגדי זהב מקדש בנקיות ידיו ורגליו * חל ופשט בגדי זהב
 ירד וטבל כמו שהזכיר ועלה ונסתפג * והבים מעביר ולבנים
 לזבש שעבודת היום כבגדי לבן * ומחר וקדש ידיו ורגליו ובא
 לו תחלה אצל פרו ופרו הנה עומד בצפון כנגד בין האולם ולמזבח
 ראשו לדרום ופניו למערב ותבואן עומד במזרח ופניו למערב *
 הוא עומד באימה לפני אל עליון ואומר עליו דברי ודי וסמך
 שתי ידיו עליו והתנהג:

וכך הנה אומר אנא השם חמאתי עויתי פשעתי
 לפניה אני וביתי אנא בשם כפר נא לחטאים
 ולעונות ולפשעים שחמאתי ושעויתי ושפשעתי

לפניך אָני וּבֵיתִי כְּכֹתוֹב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ לְרִבּוּיֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה :

וְהַבֹּהֲגִים וְהָעַם הָעוֹמְדִים בְּעֹזְרָה בְּשֹׂהֵיו שׁוֹמְעִים
 אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפּוֹרְשׁ יוֹצֵא מִפִּי
 כַּחַן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחִיִּים
 וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאֵף הוּא הֵיחָ מִתְבַּגֵּן בְּגִגְד הַמְּכַבְּרִים לְגַמּוֹד אֶת־הַשֵּׁם וְאוֹמֵר
 תִּמְהַרְרוּ וְאִתְּהוּ בְּסוּבָה מְעוֹרֵר רַחֲמֵיךָ וְסוּלַח לְאִישׁ חַסִּידְךָ :
 דְּרָךְ יִבָּא לוֹ לְמִזְבַּח הָעֹזְרָה לְצַפּוֹן הַמְּזַבֵּחַ הַסָּגֵן מִיָּמִינוֹ וְרֹאשׁ
 בֵּית אָב מִשְׁמָאלוֹ וְשֵׁם שְׁנֵי שְׁעָרִים פְּנִיָּהם לְמַעַרְב
 וְאַחֲרֵיהֶם לְמִזְבַּח אֶתֶד לִיָּמִינוֹ וְאֶתֶד לְשְׁמָאלוֹ טָרַף בְּמִזְבְּחוֹ
 וְהִעֲלָה שְׁנֵי נֹרָאוֹת : גֹּדֵל יָמִין בְּשֹׂהֵאוֹ שֶׁל שֵׁם יִתְגַּדֵּי עַל
 הַשְּׁעִיר וְאוֹמֵר לִיהוָה תִּסָּאת :

כַּחַן סִין טִיִּד נִכְחַס

וְהַבֹּהֲגִים וְהָעַם הָעוֹמְדִים בְּעֹזְרָה בְּשֹׂהֵיו שׁוֹמְעִים
 אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפּוֹרְשׁ יוֹצֵא מִפִּי
 כַּחַן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחִיִּים
 וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּשְׁעִיר עֲזָאוֹל לְשׁוֹן וְהוֹדִית מִשְׁכַּל שְׁתֵּי סָלְעִים בֵּין בְּרִנְיֹו וְיִקְשׁוֹד
 וְיַעֲמִידוּ בְּשַׁעַר הַמִּזְבַּח בְּגִגְד בֵּית שְׁלוֹחַו : אֵף בְּשְׁעִיר
 שְׁהוּא שֶׁל שֵׁם יִקְשׁוֹד לְשׁוֹן שֶׁל וְהוֹדִית בְּגִגְד בֵּית שְׁחִיטתוֹ בְּצִנּוֹר
 וְכֹא לוֹ שְׁנֵית אֶצְל פֶּה וְאוֹמֵר עָלָיו וְהָיָ בֵּיתוֹ וְהָיָ אֶתְּוֹ נִבְחָשִׁים
 וְקִמְךָ שְׁמֵי דָוִי עָלָיו וְהִתְעַדָּה :

סדר עבודה ליום כפור

וְכַךְ הָיָה אָמַר אֲנִי הַשֵּׁם הַמְּאֵתִי עֲוֹתִי כַּשְׁעֹתִי
לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם קְדוֹשְׁךָ אֲנִי כְּשֵׁם
כַּפֹּר נָא לְחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים שְׁחַמְּאֵתִי וְשַׁעֲוֹתִי
וְשַׁפְּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם קְדוֹשְׁךָ
כַּכְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבַדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל הַפְּשָׁאֵתִיכֶם
לְפָנַי יְהוָה :

וְהַבְּהֵנִים וְהָעַם הָעוֹמְדִים בְּעֹרֶה בְּשָׂהִיו שׁוֹמְעִים
אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבֵּד וְהַנּוֹרָא מְפֹרָשׁ יוֹצֵא
מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְמִתְהַרְהַר הָיוּ כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחָוִים
וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאַף הוּא הָיָה מִתְבַּנֵּן כְּנֶגֶד הַמְּבַרְכִים לְגִמּוֹר אֶת־הַשֵּׁם וְאוֹמֵר
הַמְּתַרְוֵי וְאַתָּה בְּטוֹבְךָ מְעוֹרֵר בְּדַמְיָךְ וְסוֹלֵחַ לְשִׁבְטֵי מִשְׁרְתֶּךָ :

מיוסב"ס ט"ז

אֲחֵר וְהוּי שְׂקֵד בְּעֲצֻמָּה לַעֲשׂוֹת הַפְּאֵרוֹ וְהַמֵּאֵת הָעַם : בְּדַק
סָבִין וְשִׁחַט פָּרוֹ רֹבֵב שְׁנַיִם וּמֵרַק אֲחֵר אֶת־הַשְּׂחִיטָה וְקַבֵּל
דָּמָו בְּמִזְבֵּחַ טְהוֹר : גַּם לְחִבְרוֹ יִתֵּן מִיַּד לְמֵרֶס בְּדָמוֹ כְּדִי שֶׁלֹּא
יִקְרָאשׁ : דָּם זֶה הַיְחִיזוֹ בְּיַד מִי שֶׁמְמַרְס בּוֹ בְּעֹרֶה עַל הַרֹזֶבֶד
דְּרָבִיעֵי שְׁמֹן הַזֵּיבֵל וְהַזֵּיזִין וְנִטְלַ מִחֶתְהָ שֶׁל זֶהֱב אֲדוּם בְּקֶלֶה
מִחוֹקֵת שְׁלֹשָׁה קִבְּבִין וְיִדֵּה אֲרוּכָה וְעֵלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וּפְנֵה
נִתְּלִים שְׁמִתְצִיתֵן נִחְלָת וּמִתְצִיתֵן שְׁלֵתֶבֶת אֵילָךְ וְאֵילָךְ וְחֶתֶה מִן
הַלְוִחֻשׁוֹת מִצַּד מַעֲרֵב הַמִּזְבֵּחַ : הַזֵּרִידָה מְלֵאָה גְּחִלֵי אֵשׁ לַחֲשׂוֹת
וְהַזֵּיחָה עַל הַרֹבֵד דְּרָבִיעֵי שֶׁבְּעֹרֶה הַזֵּיחָה לֹא כַּף רִיקֹן וּמִתְהַה
מְלֵאָה מְסוּרֵת דְּקָה מִן הַדְּקָה : וְחַפֵּן מִמֶּנֶה מְלֵא הַפְּנִי לֹא מִחוֹקֵת
וְלֹא גְדוּשׁוֹת אֶלָּא מְפֹפּוֹת וְנִתֵּן לְחֹדֶף הַכַּף וְנִתֵּן בִּימִינוֹ הַמִּתְהַה

סדר עבודה ליום כפור
 קסב
 של נחלים ובשמאלו הפך של קמרת : וזו עצמו ונכנס לקדש
 הקדשים עד שמגיע לארון והניח הפדיונה בין בדי הארון יבית
 שני מצות על אגן השתייה : הפן פליהקמרת שבכף בהפניו
 ונתן על הנחלים לצד מערב ומסתין שם עד שנתמלא הבית
 כולו עשן : מהור לב פסע ושב לאחוריו פניו לקדש ואחוריו
 להיכל עד שיצא מן הפרכת ומתפלל בהיכל תפלה קצרה
 סמוך לפרכת :

וכך היתה תפלתו של כהן גדול : יהי רצון מלפניך
 יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהא שנה זו
 הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום
 שהם אם שחונה גשומה ואל יכנס לפניך תפלת
 עובדי דרכים לעגן הגשם בשעה שהעולם צריך לו
 ושלא יצטרכו עמך בית ישראל בפרנסה זה לזה ולא
 לעם אחר שנה שלא תפיר אשה פרי בטנה ושיתנו
 עצי השדה את-תנובתם ולא יעדי עבד שולטן
 מדבית יהודה :

יצא ונטל דם הפר ממי שממרים בו ונכנס למקום שנכנס ועמד
 במקום שעמד והזה ממנו לפני הפרכת בין בדי הארון :
 אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מחפז לחזות לא למעלה
 ולא למטה אלא כמצליף :

וכך היה מונה אחת : אחת ואחת : אחת ושתיים
 אחת ושלוש : אחת וארבע : אחת וחמש : אחת
 ושש : אחת ושבע : יצא מקדשי הקדשים והניחו על
 פן הזקב שנהיה בהיכל :

בצאתו הביאו לו שעיר תטאת שחמו וקבל דמו במזרק מהור :
 לפניו יכנס לחזות מדמו בין שני בדי הארון בסדר

סדר עבודה ליום כפור

דָּם הַפָּר : אַחַת לְמַעַלָּה וְשִׁבְעַת לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּבֵּן לְחַזוֹת לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה אֲלֵא כַּמְצֻלִּיף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֵה אַחַת * אַחַת וְאַחַת * אַחַת וְשִׁתַּיִם *
אַחַת וְשִׁלֹּשׁ * אַחַת וְאַרְבַּע * אַחַת וְחֲמִשׁ * אַחַת
וְשִׁשׁ * אַחַת וְשִׁבְעַת * יֵצֵא וְהֵגִיחַ עַל כֵּן הַזֶּהֱב הַשְּׁנִי
שְׁהָיָה בְּהִיכָל :

מִדֶּר וְנִטְל דָּם הַפָּר מִן הַכֵּן שֶׁהֵגִיחַ עָלָיו וְסוּבַל אֲצַבְעוֹ עַל כָּל
הַזֶּה * וְהָיָה מִמֶּנּוּ עַל הַפְּרֻכָּת כַּנֶּגֶד הָאָרֶז מִכְחוּץ :
אַחַת לְמַעַלָּה וְשִׁבְעַת לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּבֵּן לְחַזוֹת לֹא לְמַעַלָּה
וְלֹא לְמַטָּה אֲלֵא כַּמְצֻלִּיף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֵה אַחַת * אַחַת וְאַחַת * אַחַת וְשִׁתַּיִם *
אַחַת וְשִׁלֹּשׁ * אַחַת וְאַרְבַּע * אַחַת וְחֲמִשׁ *
אַחַת וְשִׁשׁ * אַחַת וְשִׁבְעַת :

גִּחִין וְהֵגִיחַ דָּם הַפָּר וְנִטְל דָּם הַשְּׁעִיר וְעָשָׂה לְדָמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְדָם הַפָּר וְהָיָה עַל הַפְּרֻכָּת כַּנֶּגֶד הָאָרֶז מִכְחוּץ * אַחַת
לְמַעַלָּה וְשִׁבְעַת לְמַטָּה * וְלֹא הָיָה מִתְכַּבֵּן לְחַזוֹת לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא
לְמַטָּה אֲלֵא כַּמְצֻלִּיף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֵה אַחַת * אַחַת וְאַחַת * אַחַת וְשִׁתַּיִם *
אַחַת וְשִׁלֹּשׁ * אַחַת וְאַרְבַּע * אַחַת וְחֲמִשׁ * אַחַת
וְשִׁשׁ * אַחַת וְשִׁבְעַת :

שִׁשׁ וְעִירָה דָּם הַפָּר לְתוֹךְ הַמִּזְבֵּחַ שָׁבוּ דָּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן הַסֵּלָא
כַּרְמֵן כְּדִי שִׁיתְעָרְבוּ יִפֶּה יִפֶּה זֶה בָּזָה וְכֹא וְעַמֵּד לְפָנִים
כְּמוֹנֵב הַזֶּהֱב בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וְהַמְגֹרֶה וּמִתְחִיל לְחַזוֹת מִדָּם
הַתְּעָרוּבָת : עַל אַרְבַּע כַּרְמֵתָיו וְהֵן כְּסוּדָן מִתְחִיל מִכְּרֵן
מִזְרָחִית צְפוֹנִית וּמִסָּמִם כְּכֵן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית וְהוֹתָה הַנְּחָלִים
וְהֵאָפֵר כְּמוֹנֵב הַזֶּהֱב וְהֵלֵךְ וְהֵלֵךְ עַד שֶׁשְּׁמַעְלָה וְהָבֹו וְזֶה

סדר עבודה ליום כפור

קס:

מדם ותערובת עלימחרו שלמזבח שבע פעמים : פסע ויצא
לצד דרום תיץ לאולם ושפך את השירים על יסוד מערבי
שלמזבח הוציא : צעד ובא לו אצל השעיר המשולח
לעזאזל להתעדות עליו אשמת קהלו וסמך שתי ידיו עליו והתעדה :

וכך יהי אומר אנא השם חמאו עוו פשעו לפניה עמך
בית ישראל : אנא בשם כפר נא לחטאים
ולעונות ולפשעים שחמאו ושעוו ושפשעו לפניה
עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדך מפי
כבודך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יהוה :

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים
את השם הנקבד והנורא מפורש יוצא מפי
כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתתנים
ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד :

ואף הוא יהי מתבונן כנגד המברכים לגמור את השם ואומר
תמחרו ואתה בטובה מעורר רחמיה וסלח לעדת ישראל :

קרא לאחד מן הכהנים המזמן מאחמול להוליכו ומסרו לו
והוליכו אל ארץ גזרה למדבר שמם וכשהגיע לצוק חלק
לשון של הזרית שבכרנניו חציו קושר בקלע וחציו בין כרנני
ודתפו בשתי ידיו לאחוריו והוא היה מתגלגל ויורד ולא היה מגיע
לחצי הדרך עד שנעשה אברים אברים ואומר כך יפחו עונות
עמך בית ישראל : רץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפים וקרען
והוציא אמוריהם ונתנם במקום להקמירם על גבי המזבח ובשרן
קלען במקלעות ומשלתן ביד אחרים להוציאן לבית השרפה :
שב ובא לעזרת נשים אשר שהגיע השעיר למדבר לקרות בתורת

סדר עבודה ליום כפור

בַּתַּיִם פְּרִשְׁת אַחֲרֵי מוֹת וְאֵךְ בַּעֲשׂוֹר וְגִלְל הַסֶּפֶר תִּזְכֶּה וּמִנִּיחַ
בְּחִיקוֹ וְאוֹמֵר יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁקָּרִיתִי לְפָנֶיכֶם כְּתוּב פֶּאֶן וּבַעֲשׂוֹר
שֶׁבְהוֹמֵשׁ הַפְּקוּדִים קוֹרֵא עַל פִּה וּמְבַרֵךְ לְאַחֲרֵיהֶם שְׁמוֹנֶה
בְּרֻכּוֹת עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבוּדָה וְעַל הַחֻדְוָה וְעַל מְחִילַת הַעֲוֹן
וְעַל הַמְּקַדֵּשׁ וְעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל הַבְּהֵמִים וְעַל שְׂאֵר הַתְּפִלָּה:

תִּכְנֶן צְעָדָיו וּבֵא לְבֵית הַמִּבְרָכָה וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו
וּפִשְׁט בְּגָדָיו לְכֵן וַיֵּרֵד וְטָבַל עֲלָהּ וְנִסְתַּפַּג הַבְּיָאוֹ
לוֹ בְּגָדָיו זָהָב וְלִבְשׁ וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו וַעֲשֵׂה שְׁעִיר
הַנִּעֲשָׂה בְּחוּץ שְׂחוּא מִמוֹסַף הַיּוֹם וְאַחַר כֶּךָ מִקְרִיב
אֶת־אֵילוֹ וְאֶת־אֵיל הָעֵם וּמִנְחָתָם וְנִסְבִּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם
וּמִקְמִיר הָאֲמוּרִים שֶׁל פֶּר וְשְׁעִיר הַנִּשְׂרָפִים וְאַחַר כֶּךָ
מִקְרִיב תְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֲרֵבִים בְּהַלְבָּתוֹ:

אַחַר כִּלּוֹתוֹ מַעֲשׂוֹת כְּלֵי־אֱלֹהִים עוֹד בָּא לוֹ לְבֵית הַמִּבְרָכָה מֵהַר
וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו וּפִשְׁט בְּגָדָיו זָהָב וַיֵּרֵד וְטָבַל עֲלָהּ וְנִסְתַּפַּג
הַבְּיָאוֹ לוֹ בְּגָדָיו לְכֵן לִבְשׁ וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו נִכְנָס לְבֵית קְדֹשׁ
הַקְּדוּשִׁים לְחֻצְיָא אֶת־חֶבֶף וְאֶת־הַמַּחְתָּה שְׁחֻכָּיִם בְּשַׁחֲרִית וְעוֹד
בָּא לוֹ לְבֵית הַמִּבְרָכָה וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו וּפִשְׁט בְּגָדָיו לְכֵן וַיֵּרֵד
וְטָבַל עֲלָהּ וְנִסְתַּפַּג הַבְּיָאוֹ לוֹ בְּגָדָיו זָהָב וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו
נִכְנָס לְהִיכָל לְחַקְמִיד אֶת־הַקְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֲרֵבִים וְלְחַדְלִיק
אֶת־הַנְּרוֹת בְּשְׂאֵר יָמִים וַיֵּצֵא וְהִקְרִיב מִנְחַת הַתְּמִיד וּמוֹתֵר מִנְחַת
הַכֹּהֵן וּמִנְסַף הַעֲוֹן בְּכֵל־כְּלֵי שִׁיר בְּהַלְבָּתוֹ וּקְדֹשׁ יָדָיו וּרְגָלָיו
וּפִשְׁט בְּגָדָיו זָהָב הַבְּיָאוֹ לוֹ בְּגָדָיו עֲצֻמוֹ וְלִבְשׁ וּמִלּוֹן אוֹתוֹ עַד בֵּיתוֹ
יוֹם טוֹב תִּהְיֶה עוֹשֶׂה בְּצִאתוֹ בְּשָׁלוֹם מִן הַקְּדֹשׁ:

אֲשֶׁרֵי הָעֵם שֶׁכָּבָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעֵם שִׁיחָה אֱלֹהָיו:

וּבִכְנֵן כְּמוֹ שֶׁשְׁמַעְתָּ תְּפִלַּת בְּתוֹן גְּדוּל בְּהִיכָל כְּמוֹ כֵּן מִפְּנֵי
הַשְּׁמִיעַ וְהוֹשִׁיעַ:

יְדֵי כְּתוּב מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה הַשְּׁמִיעַ

סדר עבודה ליום כפור
 קסד
 הזאת הפאה עלינו ועל כל־עמך בית ישראל בכל־מקום
 שהם שנת אורה • שנת ברכה • שנת נלה • שנת דיצה • שנת
 הזר • שנת ועד טוב • שנת זמרה • שנת חדוה • שנת מוכה •
 שנת ישועה • שנת כלפלה • שנת למוד • שנת מנוחה • שנת
 שישון • שנת עצצון • שנת פדות • שנת צהלה • שנת קוממיות •
 שנת קבוץ גלויות • שנת קבול תפלות • שנת רצון • שנת שלום •
 שנת מלוכה נשומה • שנת שבע • שנה שתוליכנו בה קוממיות
 לארצנו • שנה שתדבר בה עמים תחתינו • שנה שתכתבנו בה
 כתובים טובים • שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל לפרנסה זה
 לזה ולא לעם אחר • שנה שתעצור המעקה והמשחית מעלינו
 ומעל כל־עמך בית ישראל • שנה שלא תפיל אשה פרי בטנה •
 ובכן נעמה יהוה אלהינו על רחמיך הרבים אנו כטוהים ועל
 חסדיך אנו נשענים ולסליחותיך אנו מקווים כי אתה יהוה
 אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב ומנהיג את
 העולם בלוי במדת החסד ובמדת הרחמים כפתוב בתורת משה
 עבדיך ויאמר אני אעביר כל־טובי עלי־פניך וקראתי בשם יהוה
 לפניך ותננתי את־אשר אחון ורחמתי את־אשר ארחם •
 ובכן בה נדבר הנה בהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש •

באהל הבסחח סי' המלא נמחור . חסלת מנחם וידבר וקבורת וחי"כ מחמלנין ש"ע כמו בחריש
 וקרום נקרישך בטסה הקל :

תפלת נעילה

שחרים אטרי ובא לציון

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַוֶּה סֶלֶה : אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכֵכָה לוֹ
 אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּה אֱלֹהָיו : « תְּהִלָּה לְדָוִד אֱרוֹמְמָךָ
 אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : ב בְּכָל־יָוָם אֶבְרַכְךָ
 וְאֶתְהַלַּלְה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : ג גְּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ
 אֵין חֶקֶר : ד דוֹר לְדוֹר יִשְׂבַח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגְדֹד : ה הַדָּד
 כְּבוֹד הַדָּד וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : ו וְעוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יִאֲמְרוּ
 גְּדוֹלְתֶךָ

תפלת נעילה

וּנְדָלוּתָהּ (נחלד) (פ) אִסְפְּרָנָה : י זָכַר רַב־מִוִּבְרָה יִבְיַעוּ וְצַדִּיקְתָּהּ
 יִרְבְּנוּ : ח תַּנּוּן וְרוּחַם יִהְיֶה אַרְךָ אַפְּסִים וְגִדּוּל־גִּיל (גל) (פ) חֶסֶד :
 ט מִזִּבְי־יִתְּנָה לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : י יִדְוֶה יִתְּנָה כָּל־
 מַעֲשֵׂיָהּ וְחִסְדֵיהָ יִבְרַכְיָהּ : יא כְּבוֹד מַלְכוּתָהּ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרְתָהּ
 יִדְבְּרוּ : יב לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ וְכְבוֹד תִּדְר מַלְכוּתוֹ :
 יג מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתָּהּ בְּכָל־הָדוּר וְדוּר :
 יד סוּמָךְ יִתְּנָה לְכָל־הַנְּפִלִים וְזוֹמָךְ לְכָל־תַּכְפּוּפִים : טו עֵינַי כָּל־
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעַתּוֹ : טז פְּלוֹתָהּ אֶת־
 יָדָהּ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן : יז צַדִּיק יִתְּנָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחִסְדֵּי
 בְּכָל־מַעֲשָׂיו : יח קְרוֹב יִתְּנָה לְכָל־קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֶהוּ
 בְּאֵמַת : יט רִצּוֹן־יִרְאֵוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
 כ שׁוֹמֵר יִתְּנָה אֶת־כָּל־אֱהָבָיו וְאֶת כָּל־הַדְּשָׁעִים יִשְׁמַד :
 כא תִּתְּנֵלֶת יִתְּנָה יִדְבְּרֵנִי וְיִבְרַךְ כָּל־בְּשׂוֹר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְאֲנִינִי וְגִבּוֹר יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם וָלָלוּתָהּ :

וּבָא לְצִיּוֹן נוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה :
 וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְהוָה רֹחִי אֲשֶׁר
 עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא־יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ
 וּמִפִּי זִרְעָה וּמִפִּי זִרְעֵי זִרְעָה אָמַר יְהוָה מַעֲתָה וְעַד־
 עוֹלָם : וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקִרְא
 זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
 מְלֹא כֹל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וּמִקְבְּלֵי בֵּין מִן־בֵּין וְאָמְרִין
 קְדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוֹמָא עֵי אָהּ בֵּית שְׁכִינְתָּהּ קְדִישׁ עַל־
 אֶרֶץ עוֹבֵד גִּבּוֹרְתָּהּ קְדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלָמָא יְהוָה
 צְבָאוֹת מְלִיא כָּל־אֶרֶץ זִוּי יְקָרָה : וְתִשְׁאַנִּי רִית
 וְאֲשַׁמַּע אֲחֵרֵי קוֹל רַעֲשׂ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה
 מִמְּקוֹמוֹ : וְגִמְלַתְּנִי (ט) וְגִמְלַתְּנִי רִחֵם וְשִׁמְעִית בְּתַרִּי

קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין ברוך יקרא דיהוה
 מאתר בית שכינתה: יהוה | ימלך לעלם ועד: יהוה
 מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמאי: יהוה אלחי
 אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם
 ליצר מחשבות לבב עמך והבן לבכם אליך: והוא
 רחום | וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
 יעיר פלחמתו: כיראתה אדני טוב וסלח ורבי חסד
 לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום | יום יעמס לנו
 האל ישועתנו סלה: יהוה צבאות עמנו משוגב לנו
 אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם במח
 בך: יהוה הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: ברוך
 הוא אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת ותני עולם נטע בתוכנו הוא
 יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו
 ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע
 לריק ולא גלד לבהלה: ובכן יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלחי אבותינו שגשמוך תקנה בעולם יהוה
 ונוכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות
 המשיח ולתי העולם הבא: למען זמרה כבוד ולא
 ידם יהוה אלהי לעולם אודך: ברוך הנגבר אשר
 יבטח ביהוה ונדח יהוה מבטחו: בטחו ביהוה עיר
 עד כי בנה יהוה צור עולמים: ויבטחו בך יודעי

תפלת נעילה

שְׁמַךְ כִּי לֹא-עֹבֶבֶת דְּרִשְׁיָהּ יְהוָה : יְהוָה חַפְּזָן לְמַעַן
צְדָקוֹ וְגִדְלוֹ תוֹרָה וְיִאֲדִיר : ח"פ

יְתַנְּחֵל וְתִתְקַדֵּשׁ שְׁמֹתָ רַבָּא * א= : בְּעֶלְמָא דִּירְבָּא כְּרַעוּתָהּ וְיִקְלִיף
מִלְּמַתְתָּהּ וְיַצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב מִשְׁמֵיחָהּ : א= : בְּרִנְיֻכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן
וּבְחַיָּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶלְמָא וּבְיָמֵן קְרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא
דְּכִבְרָה לְעֵלְמָא וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יְחַבְּרָה וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְגַּשְׁא
וְיִתְנַדֵּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלֵּל שְׁמֹתָ דִּיקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא * א= : לְעִילָא מִן כָּל
בְּרַבְרָא וְשִׁירְתָּא וְשִׁבְרָתָא וְנִתְמַתָּא בְּאִמְרוֹן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

אֲדִנִּי שְׁמַתִּי תִפְתַּח וְפִי עֵיִד תְּהַלְתֶּה :

בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא * אֵל עֲלִיוֹן * גּוֹמֵל חַסְדִּים
טוֹבִים * קִנְיַת הַכֹּהֵן * נוֹטֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיא טוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיתָם לְמַעַן
שְׁמִי בְּאַהֲבָה :

וְכִרְנוּ לְחַיִּים מַלְךְ הַפֶּיִן בְּחַיִּים וְתִתְמַנְנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים לְמַעַנְךָ
אֱלֹהִים חַיִּים :

מַלְךְ עוֹר וּמוֹשִׁיעַ וְגֵן : בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה מֶגֶן אֲבֹתֵינוּ :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדִנִּי מִנְּחֵה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַשֶּׁלֶל :
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּתַקְדָּה מְחַיֶּה מַתִּים בְּרַחֲמֵינוּ רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עַפְרָ * מִי כַמְךָ
בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמָה לָךְ מַלְךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יוֹשְׁעָה :

מִי כַמְךָ אֵב דְּרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְגֵאָזֵן אֵימָה לְחַיִּוֹת מַתִּים : בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה מִנְּחֵה הַמַּתִּים :

בְּחֻמֵי הַסֵּף לְמַתִּים קוֹדֶשׁ כְּתוּב מִן נְבוּטָא טַל טַחַח :

בְּרַךְ יְהוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲכִים הַמּוֹנִי מַעְלֵה וְעֹמֵךְ יִשְׂרָאֵל
בְּבִיבְרָא מִמָּה יָחַד כְּלָם קְדוּשָׁה לָךְ יִשְׁלָשׁוּ בְּכַתוּב עַל-יְדֵי
גְּבִיאָה וְכִרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : קְדוּשׁ | קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
מְלֵא כְּלֵי-אֶרֶץ כְּבוֹד : כְּבוֹד מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתֵינוּ שׂוֹאֲלִים זֶה
לְזֶה אֵימָה מִקּוֹם כְּבוֹד לְהַעֲרִיצוֹ לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחוֹת וְאוֹמְרִים :
בְּרִיךְ כְּבוֹד-יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמֵינוּ לְעַמּוֹ
הַמְּוַדְעִים שְׁמוֹ עָרִב וְגִבְרָה בְּכָל-יוֹם הַמִּיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שְׁמַע
אוֹמְרִים

תפלת נעילה

אומרים: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: הוא אלהינו
 הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא יושיענו ויגאלנו
 שנית בקרוב וישמיענו ברחמי לעיני כלחי לאמר הן גאלתי
 אתכם אתרית פבראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה
 אלהיכם: וקדברי קדשה כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם
 אלתוך ציון לדר ודר הללויה:

אשה קדוש ושקה קדוש וקדושים בכליום ותללה סלה:
 לדר ודר המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש:

ובכן יתקדש שמוך יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
 עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
 משיחך ועל מכוני ותיבתך:

ובכן הן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך * ואימתך על כל
 מה שפראת * ויראתך כל המעשים וישתתוו לפניך כל
 הפרואים * ויעשו כלם אנדה אחת * לעשות רצונך בקרב שלם
 שידענו יהוה אלהינו שהשלמן לפניך * עז בידך וגבורה בימנך *
 ושמה נורא על כל מה שפראת:

ובכן הן כבוד ידוה לעמך ותלה ליראתך * ותקוה מוכה
 לדורשיך * ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצה *
 וששון לעירך * וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבני ישי
 משיחך כמהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו * וישרים יעלו * וחסידים ברנה
 יגילו * ועולתה תקפין פיה ותרשעה בלה בעשן תכלה *
 כי תעביר ממטלת דון מן הארץ:

ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו לבנה * על כל מעשיך *
 בדר ציון משכן כבודך * ובירושלם עיר קדשה *
 כפתוב בדרבי קדשה ימלך יהוה לעולם אלתוך ציון לדר
 ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמוך * ואין אלות מפלעך * כפתוב ונכבה
 יהוה

תפלת נעילה

יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה : ברוך
אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית
בנו • ורוממתנו מכל השונות וקדשתנו
במצותך • וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושמה הגדול
והקדוש עלינו קראת :

והתתלנו יהוה אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום)
הבפרים הזה את יום סליחת העון הזה את
יום מקרא קדש הזה (לקדושה ולמנוחה) למחילה ולסליחה
ולכפרה ולמחלבו את כל עונותינו (באהבה) מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא • ויגיע ויראה וירעה • וישמע ויפקד
ויעזר • ויכוננו ויפדוננו • ויכרונו אבותינו • ויכרונו משיח גדודו
עבדך • ויכרונו וירושלם עיר קדושה • ויכרונו בלעקה בית ישראל לפניך
לפרימה לטובה • לבן ולחסד ולרחמים ולחסים טובים ולשלום • ביום
(כבוד השבת ויום ביום) הבפרים הזה ביום סליחת העון הזה • ביום מקרא קדש
הזה • וקבו יהוה אלהינו בו לטובה • ופקדנו בו לבקבה • והושיענו בו
לחסים טובים • וקדבר ישעיה נרחמים חוס ותקנו ורחם עלינו והושיענו כי
אלהי עיגנו • כי אל מלך נען וברום אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו מחול | לעונותינו ביום השפּת
הזה וביום) הבפרים הזה ביום סליחת העון הזה
ביום מקרא קדש הזה מחה ונתעבר פשעינו וחסאתינו
מנגד עיניך באמור : אנכי אנכי הוא מחה פשעיך
למעני וחסאתיך לא אזכר : ונאמר מחיתי בעב
פשעיך וכענן חסאתיך שובה אלי כי נאלתיך : ונאמר
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל

חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: ^{(ככתב אלוקינו ואלהי אבותינו}
 רצה נא במעלתנו ^{קדשנו} במצותיה * ותן חלקנו בתורתך
 שובענו משובה ושלח נפשנו בישועתך ותהיילנו יהוה
 אלוקינו באהבה וברצון שבת מרשה נהונו בו כל ישראל מקדשי שמה
 ומחר לבנו לעבדך באמת * כי אתה סלחן לישראל
 ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור * ומבלעדך אין
 לנו מלך מוחל וסולח: ברוך אתה יהוה מלך מוחל
 וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר
 אשמוותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש
 השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יהוה אלוקינו בעמך ישראל * ולתפלתם שעה * ותשב העבודה
 לכבוד ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תפיל ברצון ותהי
 לרצון המיד עבודת ישראל עמך:

ותחזנה עינינו בשוכה לציון בנדמים: ברוך אתה יהוה הפזיז
 שכפרו לציון:

<p>מורים אנהנו לך שאמה הוא יהוה אלוקינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות התנאות לשמך הגדול ותקדוש על שנתקיימו ונקמתנו בנותקיי ונתקיימו ותאסוף לזיונינו להצרות קדשה ונשוב אליה לסיפור וקדש ולעשות רצונה ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך * ברוך אל סתוקאות:</p>	<p>מורים אנהנו לך שאמה הוא יהוה אלוקינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חינו כגון ישענו אמה הוא לדוד דוד גיחה דה תספר והתלחה על חינו המסורים בנה ועל לשמותינו הפקודות לך ועל ניהוה שפבל יום עמנו ועל נקלאותיה וטובותיה שפבל עת ערב ובקר ונהררים הטוב כי לא יכלו בדיחה ותקרתם כי לא יתמו חסדך כי מעולם קנינו לך:</p>
---	--

ועל כלם יתקנה ויהרומם ויהנשא שמה מלכנו המיד לעולם נשד:
 וחתום לחיים טובים כליבני בריחה:
 וכל הנסים יודיה סלה ויתללו שמה הגדול לעולם כי טוב האל
 ישמענו וישורנו סלה האל הטוב: ברוך אתה יהוה הטוב
 שמה וזה נאה להודות:

תפלה נעילה

לשׁי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַתּוֹבָה
 עַל־יְדֵי מַשְׁה עֲבָרָה הַאֲמִנָה כִּפֵּי אֶרְצוֹ וּבְנֵי כְּהֻנִּים עִם
 קְדוּשָׁה בְּאִמּוֹר : וּבְרַכְהוּ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶהָ : ** יֵאָר יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי וַיְהַלֵּה : **
 יֵשׂא יְהוָה וּפְנֵי אֱלֹהֵי וַיִּשֶׁם לֵה שְׁלוֹם : **
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכְהוּ חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
 עֲפָה בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלֵנוּ בְּאִמְרָה בְּאִמְרָה כִּי בְּאִמְרָה פְּגִיָּה נִתְּנָה
 לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַיּוֹרֵת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְיִדְקָה וּבְרַכְהוּ וּבְרַחֲמִים וְחַיִּים
 וְשִׁיחָם וְטוֹב בְּעֵינֶיהָ לְכַוֵּן אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֲמַל וּבְכָל־שְׂעֵה בְּשִׂיחָה
 וּבְכִסְפֵּךְ חַיִּים בְּרַכְהוּ וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה יִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְנִזְוֹת
 טוֹבוֹת גְּבוּרָה וְנַחֲמָם לְפָנֶיהָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :
 יְהוֹדֵהוּ וְיִתְּנוּ אֲמִרָתוֹ וְיִתְּנוּ לָבִי לְפָנֶיהָ יְהוָה צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * תְּבֹא לְפָנֶיהָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תְּתַעַלֵּם
 מִתְּהַנְּתֵנוּ שְׂאִין אָנוּ עֲוֵי פְּגִים וְקִשֵׁי עֲרָף לֹאֲמֹר לְפָנֶיהָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא תִמְאֲנוּ אָבִל
 אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ תִמְאֲנוּ :

אֲשׁוּמְנוּ * בְּגַדְנוּ * גִּזְלָנוּ * דְּבַרְנוּ דָּפִי * הַעֲוִינוּ * וְהִרְשָׁעֵנוּ *
 וְדַנוּ * תִּמְכְּנוּ * מִפְּלֵנוּ שְׂחָר * יַעֲצֵנוּ רָע * כּוֹבְנוּ * לְעֵנוּ *
 מִרְדְּנוּ * נֶאֱצַנוּ * סָרְדְנוּ * עֵוִינוּ * פִּשְׁעֵנוּ * צָרְדְנוּ * קִשֵׁינוּ עֲרָף *
 רִשְׁעֵנוּ * שָׁחַתְנוּ * תַּעֲבָנוּ * תַּעֲוִינוּ * תַּעֲתַעְנוּ * סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
 יִמְשָׁשׁמִיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁנָה לָנוּ * וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־תְּבֹא
 עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ : מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיהָ וְיִשָּׁב
 קְרוֹם * וְמַה נֹּסֵף לְפָנֶיהָ שׁוֹבֵן שְׂחָקִים * הֲלֹא כָל־יְהוֹנְסִיחוֹת
 וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים וַיְמִינֶה פְּשׁוּמָה לְקַבֵּל שָׂבִים *
 וְתִלְמִדְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהִתְעַוְוֹת לְפָנֶיהָ עַל כָּל־
 עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדַּל מִעַשְׂק יְדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיהָ כְּאֲשֵׁים וּכְנִיחוֹתִים לְמַעַן דְּבַרְךָ אֲשֶׁר

תפלת נעילה

מִדְרָכּוֹ וְחָהּ שׁוּבוֹ שׁוּבוֹ מִדְרָכֵיכֶם הַרְעִים וְלִמָּחָה
תְּמוֹתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמֶר הַחֲפִץ אַחֲפִץ מֹת רִשְׁעֵי
נָאם אֲדֹנָי יְהוִה הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכָיו וְחָהּ: וְנֹאמֶר כִּי
לֹא אַחֲפִץ בְּמוֹת הַמֵּת נָאם אֲדֹנָי יְהוִה וְהַשִּׁיבוּ וְחָיו:
כִּי אַתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵן בְּכָל־
דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מִוֹחֵל וְסוֹלַח:

אֲלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִצְרַתִּי אֵינִי כְּדֹאִי * וְעַכְשָׁו שֶׁנִּצְרַתִּי כְּאֵלֹהֵי לֹא
נִצְרַתִּי * עֲפֹר אֵינִי בְּחַיִּי כֹל וְחֹמֶר בְּמִיתוּתִי * יְהִי אֵינִי
לְפָנֶיךָ כְּכֹדֵי מָלֵא בּוֹשֵׁה וּבְלִמָּחָה * יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוִה אֱלֹהֵי
וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אַחֲמָא עוֹד וּמִהֲשִׁתְּמַתִּי לְפָנֶיךָ מְחֹק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחֵלִים רָעִים:

אֲלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַדְעָ וּשְׁפָטֵי מַדְבַּר מְרַמֵּה וְלִקְמֹלֵלֵי גִפְשֵׁי תְרוּם וּגְפִישׁ
כְּעֹפֵר לְכָל הַדְּוָה פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גִּפְשֵׁי וְכָל־
הַדְּוָשִׁבִים עָלַי רַעֲהָ כְּנִרְחָה הַפֵּר עַצְתָּם וְקַלְמֵל מַחֲשָׁבֹתָם: יְהִי קַמִּין לְפָנֶיךָ
רוּחַ וּמְלֹאךָ יְהוִה רַחֵם: לְמַעַן יִסְלַחֲנוּ יְדִידֶיךָ הַיְשָׁעֵה וּמִנְהָ וּבְעֵנֵי: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׂמֵךְ עֲשֵׂה לְמַעַן וּמִנְהָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּרְשָׁתֶהּ:
יְהוִי לְרִצּוֹן אֲבֹרֵי הַגִּיּוֹן כִּי לְפָנֶיךָ יְהוִה צוּרֵי וְנֹאֲלֵי: עֲשֵׂה הַשְׁלֹם
בְּכַרְחֻמוֹ הוּא עֲשֵׂה שְׁלֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲבֹרֵי אָמוֹן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוִה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁמַחֲנוּ פִּית הַסִּקְנֵשׁ בְּכַנְיָהּ הַקִּיט
וְכֵן הִלְכֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

יְחִי אֲבוֹתֵינוּ מִלְכֵנוּ נִשְׁלֵם לְשֵׁל אֵם תֵּל יוֹם כִּסְמוֹרִים כְּמֵת וּנְמִסִּים כְּתוּבֵנוּ לְשִׁמְרֵים חֲמוּנוּ.

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ הַמֵּאֲנוּ לְפָנֶיךָ:

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֶתָּה:

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ:

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שְׁנֵה מוֹכֵה:

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּפְסֵל מַעֲלִינוּ כָּל גִּזְרוֹת קִשּׁוֹת:

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּפְסֵל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

תפלת נעילה

- אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פִּלְאָה כְּלִצֵּר וּמִסְטִין מֵעֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סֵתוּם סֵתוּם פְּיוֹת מִסְטִינֵנוּ וּמִקְטִרֵינֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פִּלְאָה דְּבַר וְהַרְבֵּב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחֹת מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִנַּע מִנַּע מִנַּחֲתֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סֵלַח וּמְחֹל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחַח וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִנְּגַד עֵינֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כֹּל שְׂמֵרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַרְע רֹעַ גִּזְרֵי דֵינֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן מַוֵּב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיִּשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכֵּלָה :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר זְכִיּוֹת :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצְּמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרִם קַרְן־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרִם קַרְן־מִשְׁחָה :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא אֶסְמִינוּ שְׂבַע :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת־הַתְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַח שַׁעֲרֵי שְׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אֲלֹהֵי־שִׁיבֵנוּ רִיבֵם מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תְּהֵא הַשְׁעָה הוֹאֵת שְׁעַת־רַחֲמִים וְעַת־רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִפְּנֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִינִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ :

תפלת נעילה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן טְבוּחֵימָם עַל יְחִוּדָהּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבִמְיֹם עַל קְדוֹשׁ שְׁמֵךְ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָקִים נִקְמֵת דָּם עֲבֻדְיָהּ הַשְּׁפוּף :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא
 עֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַנְּנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
 וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ : ק"ש

לפן מנתיקן בחזו"ל יו"ט בבהרלה אלף על אור ששנת ולא על אור החמש כולל מאכניס *

סדר השענות

מן ימי הסביטת התק אחר כלל קודם ק"ש אומרים הושענות וכן כוונתה רבה בכל יום מקף אה
 כדרכה ס"ל בליל וואמרים הושענות אהת וכו"ל מקי"ס ו' סמנים ואומרים ו' הושענות חסו סדק
 ואין להקטיל שנת דבר זה בלילה יום שאל יו"ט ממות השטע. וכשנת לפן אומרים הושענות כלל :

הושענא

- לְמַעַן אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָנָא
- לְמַעַן בּוֹרְאֵנוּ הוֹשִׁיעָנָא
- לְמַעַן גּוֹאֲלֵנוּ הוֹשִׁיעָנָא
- לְמַעַן דּוֹרְשָׁנוּ הוֹשִׁיעָנָא

לְמַעַן אִמְתֵּךְ • לְמַעַן בְּרִיתֵךְ • לְמַעַן גְּדֻלַּתְךָ וְהַפְּאֻרְתֵּךְ • לְמַעַן
 דְּתִדָּךְ • לְמַעַן הַיְדוּךָ • לְמַעַן וְעִדְךָ • לְמַעַן זִכְרֵךְ • לְמַעַן
 הַחֲדָדְךָ • לְמַעַן טוֹבֵךְ • לְמַעַן יְחִוּדְךָ • לְמַעַן כְּבוֹדְךָ • לְמַעַן לְפָנֶיךָ •
 לְמַעַן מַלְכוּתְךָ • לְמַעַן נִצְחֻתְךָ • לְמַעַן סוּדְךָ • לְמַעַן עֶזְךָ • לְמַעַן
 פְּאֻרְךָ • לְמַעַן צְדָקֹתֶיךָ • לְמַעַן קִדְשֹׁתֶיךָ • לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים •
 לְמַעַן שְׁבִיבֹתֶיךָ • לְמַעַן תְּהַלֵּלְתֶךָ • הוֹשִׁיעָנָא :

כ"י אפדתי עולם תמיד יקנה אני ויהי כתי *

אָבִינוּ שְׁתַּחֲוֶה בֵּית הַתְּחִינָה • גִּדְוֵן אֲרֵנוּ • דְּבִיר הַמוֹצֵנֶע • הַר
 הַמְּרִיחַ

המוצריה • ותר יראה • זבול תפארתה • תנה דוד • טוב
 הלבנון • יפה נוף משוש כלהארץ • כלילת יופי • לענת הצדק •
 סכון לשבתה • נוה שאנן • סבת שלם • עלית שבטים • פנת
 יקרת • ציון המצינת • קדש הקדשים • רצוף אהבה • שכנית
 כבורה • תל תלפיות • הושענא :

דף ורזע עם יבנה מעוז דוד תרום וסינה • אני והי כח' •

²אום אני חומה • ברה כחמה • גולה וסרה • דמתה לתמר •
 התרונה עליך • ונהשבת כצאן מבחה • ורונה בין
 מכעיסיה • חבוקה ודבוקה כף • טוענת עלך • יחודה ליתוך •
 כבושה בנולה • לומדת יראתך • מרומת לחי • נתונה למים •
 סיבלת סבלך • עניה סיערה • פדוית מוביה • צאן קדשים •
 קהלת יעקב • רשומים בשמה • שואים הושענא • תמוכים
 עליך • הושענא :

למן אמת לעקב הקד לאברהם • אני והי כח' •

³אדון המושיע • בלתך אין להושיע • גבור ובושיע • דלותי
 ולי הושיע • האל המושיע ומציל ומושיע וזעקוה תושיע •
 דוכיה תושיע • מלאכה משביע • יבול להשפיע • כל שית תדשא
 ותושיע • לגיא כל תרשיע • מגדים תמתיק ותושיע • נשאים
 להסיע • שעירים להניע • עננים מלהמניע • פותח יד ומשביע •
 צמאה משביע • קוראה תושיע • רחמיך תושיע • שותריך
 תושיע • תמימיה תושיע • הושענא :

נעמות ביטיך גצח • אני והי כח' •

⁴אדם ובהמה • בשר ורוח וגשמה • גיד ועצם וקומה • דמות
 ועלם ורקמה • חוד להכל דמה • ונמשל בבהמות נדמה •
 זיו ותואר וקומה • חדוש פני אדמה • טיעת עצי נשמה • יקבים
 וקמה • ברמים ושקמה • לתבל המסימה • מטרות עוז לסימה •
 נשיה לקומה • שיהים להעצימה • עדנים לעצמה • פרחים לקוממה •
 צמחים לנשמה • קרים לורמה • רביבים לשלמה • שתיה
 לרוממה • תלויה על בלימה • הושענא :

יתנה אדוננו קה אדיר שפד כלהארץ אשריתנה חודש על השמים • אני והי כח' •
 (א) מנחם טו יד • (ב) מנחם טו יד • (ג) מנחם טו יד • (ד) מנחם טו יד •

אדמה

דחל

סדר הושענות

אֲנִימָה מאַרְר • בְּהִמָּה מִמְשַׁבֵּלֶת • גֹּרֶן מִגֹּם • דָּגָן מִדְּלֶקֶת •

הוֹן מִמְאָרֶה • וְאָכַל מִמֶּה־מָה • זֵית מִנְשֵׁל • חֶסֶה מִחֶב •

טָרֶף מִנֹּבְאֵי • יִקַּב מִיֶּלֶק • פֶּרֶם מִתּוֹלַע • לֶקֶשׁ מִאַרְבֶּה • מִגֵּד

מִצְלָצֵל • נֶפֶשׁ מִבְּהֵמָה • שׁוֹבַע מִפְּלָעַם • עֵדָרִים מִדְּלוֹת • פְּרוֹת

מִשְׁדָּפוֹן • צֶאֱן מִצְמִיתוֹת • קָצִיר מִקְּלָה • רֹב מִרוֹן • שְׁבֵלֶת

מִצְנֻמֹן • תְּבוּאָה מִחֶסֶל • הוֹשִׁיעָנָא :

צְדִיק יִהְיֶה כְּגִלְדֵי דְרַבִּי וְחֵסִיד כְּגִלְסֵי שְׂוִי :

אֲנִי נְהוּ וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא :

כְּהוֹשִׁיעַת אֱלִים בְּלוֹד עַמְךָ • בְּצִאתְךָ לִישֵׁעַ עַמְךָ • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא :

כְּהוֹשִׁיעַת נְוִי וְאֱלֹהִים • דְּרוּשִׁים לִישֵׁעַ אֱלֹהִים • בֶּן

הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת הַמֶּזֶן צְבָאוֹת • וְעַמִּים מִלְּאכֵי צְבָאוֹת • בֶּן

הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת זַכִּים מִפִּית עֲבָדִים • חַנּוּן בֵּינָם מִעֲבָדִים •

בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת טְבוּעִים בְּצוּל גֹּזְרִים • יִקְרָה עַמִּים

מִעֲבָרִים • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת בְּנֵה מְשׁוֹרְרַת וְיוֹשֵׁעַ • לְגוֹתָה

מִצִּינַת יוֹשֵׁעַ • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת מְאֹמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם •

נִקְוֵב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת סִיבֵי מוֹבַח •

עוֹמֵם עֲרֵבָה לְהַקֵּף מוֹבַח • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת פְּלֵאֵי אַרְוֹן

כְּהוֹשֵׁעַ • צֶעַר פְּלִשְׁתַּת בְּחִרוֹן אֶף וְנוֹשֵׁעַ • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא : כְּהוֹשִׁיעַת

קַהְלוֹת בְּכֵלָה שְׁלַחַת • רַחֲמִים לְמַעַנֵם שְׁלַחַת • בֶּן הוֹשִׁיעָנָא :

כְּהוֹשִׁיעַת שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב • תְּשׁוּב וְתִשׁוּב שְׁבוֹת אֱהִלֵי יַעֲקֹב •

וְהוֹשִׁיעָה נָא :

אֲנִי נְהוּ וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא :

הוֹשִׁיעָה אֶתְעַמְךָ וְיִרְדְּ אֶת־נַחְלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם :

וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרוֹבִים

אֶרְדִּי וְהוּ אֶלְהֵנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת וּמִשְׁפַּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל דְּבִרְיוֹם בְּיוֹמָם : לְמַעַן דַּעַת בְּלַעַמֵי הָאָרֶץ כִּי יִהְיֶה הוּא

דְּאֱלֹהִים אֵין עוֹד :

דְּהוּשַׁעְנָא רַבָּה

וְהוּשַׁעְנָא רַבָּה מִי כְמוֹת וּמְקִינָא אֵל תְּהִיבָה כְּכֹל מַעַם וְהוּא"כ וְהוּמְרִים (חֲסִין לִיחַ) וּמְקִינָא גַּב"ז :

לְמַעַן אֵיחָן הַגְּזֵרָה בְּלִבְךָ אֵשׁ : לְמַעַן בֶּן הַנְּעִיבָה עַל גַּעֲזִים וְאֵשׁ :
 לְמַעַן גְּבוּרַת הַנְּאֻבִים עִם שׁוֹר אֵשׁ : לְמַעַן הַדְּלִים נְחִית בְּאוֹר
 וְשֵׁן אֵשׁ : לְמַעַן הַיְעָלָה לְמָרוֹם וְנִתְעַלָּה בְּמַלְאכֵי אֵשׁ : לְמַעַן
 הוּא לָךְ כְּסֵן בְּאֶרְצֵי אֵשׁ : לְמַעַן וְגַד דְּבָרוֹת הַנְּתוּנֹת בְּאֵשׁ :
 לְמַעַן הַפּוֹי יְרִיעוֹת עֵנָן אֵשׁ : לְמַעַן מְכַסֵּם דֵּר יוֹדֶתָ עָלָיו בְּאֵשׁ :
 לְמַעַן יִדְוֹדוֹת בֵּית אֱלֹהֵי אֲהַבְתָּ מִלְּמִי אֵשׁ : לְמַעַן כְּמוֹת עַד לְהַעֲלֵה
 הָאֵשׁ : לְמַעַן לָקַח כְּחֵמַת אֵשׁ • וְהַסִּיד תְּרוֹן אֵשׁ : לְמַעַן מְכַנְּנָא
 כְּנֻמָּה גְדוּלָה בְּאֵשׁ : לְמַעַן נָפַי דוֹ וְיִרְדוּ אֲבָנֵי אֵשׁ : לְמַעַן שָׁם
 מִלֵּה חֶלֶב כְּלִיל אֵשׁ : לְמַעַן עֲמַד בְּגִזְרֵן וְנִהְרָצָה בְּאֵשׁ : לְמַעַן
 פִּלַּל בְּעִוְרָה וְיִרְדָּה הָאֵשׁ : לְמַעַן צִיר עָלָה וְנִתְעַלָּה בְּרַקֵּב וְסִסִּי
 אֵשׁ : לְמַעַן קְדוּשִׁים מְשֻׁלְבִים בְּאֵשׁ : לְמַעַן רַבּוּא רַבְּקוֹן חוֹ וְנִדְרֵי
 אֵשׁ : לְמַעַן עֲזוּמָמוֹת עִירָה הַשְּׁרוּפָה בְּאֵשׁ : לְמַעַן הַתְּלֹדוֹת אֲרִיפֵי
 יְהוּדָה תְּשִׁים כְּבִיזֵר אֵשׁ • הוּשַׁעְנָא :

לָךְ יִהְיֶה הַגְּדוּלָה וְנִתְעַלָּה וְנִתְפָּאֶרֶת וְנִתְעַלָּה וְנִתְעַלָּה בְּרִיבֵל בְּשִׁסִּים וְכִי־רִיז לָךְ יִהְיֶה
 הַסְּפִיכָה וְנִתְעַלָּה לְכֹל לְרֵאשׁ : וְהִלָּה יִהְיֶה לְמַעַן עַל־כֵּן תִּתְעַלָּה בְּיָמֵי הַיּוֹם יִהְיֶה
 יִהְיֶה אֲנִי וְיִקְבֹּו אֲנִי : וְכִתְּוִרָהּ כְּתוּב לְאִמֵּר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 כְּרוֹךְ שֵׁם קְבוֹד מְלִכְוֹתָ לְעוֹלָם וָעַד :

וְהוּמְרִים אֲנִי וְדַע כְּמוֹתָ עַד הַרְשִׁיעָה וְהוּא"כ מְחַלְטִין כֻּלָּן

אֲנִי וְדַע הוּשַׁעְנָא נָא :

הַתְּנַגְנוּ לְשֵׁם וְלִחְהֵלָה • הַשִּׁיתְנוּ אֵל הַחֶבֶל וְאֵל הַנְּהַלָּה • תְּרוֹמְנוּ
 לְמַעַן הַלְּמַעַלָּה • הַמְכַנְּנֵנוּ לְבֵית הַתְּפִלָּה יִתְעַבְנוּ גַּעֲזִין עַל
 פְּלִגֵי מִים שְׁתוּלָה • תְּפִדְנוּ מִכְּלִינְנֵע וּמְחֵלָה • תַּעֲטְרֵנוּ בְּאֲהַבְתָּ
 כְּלֹאֵה • תַּשְׁמְכֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה • תְּנַדְּלֵנוּ עַל מִי מְנוּחֹת קֵלָה •
 תִּמְלֵאנוּ חֶסֶד וְשִׁבְלָה • תִּלְבִּישֵׁנוּ עוֹז וְגִדְלָה • תִּכְתִּירֵנוּ בְּכִתְרָה
 הַמְעִילָה • תִּתְּנֵנוּ בְּאוֹרַח כְּלֹאֵה • הַמְשַׁעְנוּ בְּיוֹזֵר מְסִלָּה : הַתְּנַגְנוּ
 בְּרַחֲמִים וּבְחֶמְלָה • תִּזְכִּירֵנוּ בְּמִי זֹאת עוֹלָה • הוּשַׁעְנָא לְמַן
 הַנְּאֻלָּה • הַתְּנַגְנוּ בְּיוֹזֵר הַמְּוֹלָה • תִּדְבִּיקֵנוּ כְּאוֹזֵר הַתְּנַלָּה • הַתְּנַגְנוּ
 בְּיַד הַתְּנַלָּה הַבִּינָנוּ לְבִיחָה בְּרַחַה וְנִתְעַלָּה • תַּאֲמַנְנוּ בְּרוּחַ וְהַעֲלֵה

הַרְדֵּנוּ

להושענא רבה

תאדורנו באבן תלולה * תלכבנו בבנין עירך כבתחלה * תעוררנו
לציון בשכולה * תזכנו בנבנתה העיר על תלה * תרביצנו
בשטון וגילה * תחזקנו אלהי יעקב סלה :

הושענא אנא הושיעה נא :

אנא אזון חין תאבי ישעך * בערבי נחל לשעשעך * והושיעה
נא : אנא נאול בנת נמעך * דומה בטאמאך * והושיעה
נא : אנא הבט לבית טבעך * ומחשבי ארץ בפתביעך *
והושיעה נא : אנא זכר לנו אב ידעך * חסדך למו בהודיעך *
והושיעה נא : אנא מהורי לב בתפילאך * וידע כי היא פלאך *
והושיעה נא : אנא כביר כח תן לנו ישעך * לאבותינו בהשבעך *
והושיעה נא : אנא מלא משאלות עם משועך * נעקד בחר מור
כמו שועך * והושיעה נא : אנא סגב אשתי נמעך * עריצים
בהגיעך * והושיעה נא : אנא פתח לנו אוצרות רבעך * ציה
מתם בהרביעך * והושיעה נא : אנא קוראך ארץ ברועך * רעם
בטוב מרעך * והושיעה נא : אנא שעריך תעל ממשואך * תל
תלפיות בהופיעך * והושיעה נא :

אנא אל נא הושענא והושיעה נא :

אל נא תעינו בשה אובר * שמנו מספרך אל תאבר * הושענא
והושיעה נא : אל נא רעה אתיצאן החרנה * קנופה ועלך
הרנה * הושענא והושיעה נא : אל נא צאנה וצאן מרעיתך *
פעלתך ורעותך * הושענא והושיעה נא : אל נא עניי הצאן ישירם
ענה בעת רצון * הושענא והושיעה נא : אל נא נושאי לך עין *
מתקוממיהם יהיו כאין * הושענא והושיעה נא : אל נא למנסבי
לך מים * כמפעני הושיעה ישאבון מים * הושענא והושיעה נא :
אל נא יעלו לציון מושיעים * טפילים בך ובשמך נושעים *
הושענא והושיעה נא : אל נא המוץ בנדרים * זעום לגער קל
בונדרים * הושענא והושיעה נא : אל נא ונכור תזכור * הנכורי
בלתך ונכור * הושענא והושיעה נא : אל נא הורשיך בענפי

עדרבות * געיס שעה מערבות * הושענא ודושיעה נא : אל נא
 ברה בעטור שנה * אקרי רצה בפלול ביום הושענא * הושענא
 ודושיעה נא :

אנא אל נא הושענא ודושיעה נא אבינו אתה :

למען תמים בדרותיו * הנמלט ברוב צדקותיו * מכל משמך
 בבוא מבול מים * לאום אני חומה * הושענא ודושיעה
 נא אבינו אתה : למען שלם בכל מעשים * הנמסה בעשרה נסיה *
 כשר מלאכים גם יקח נא מעש מים * לברה בחמה * הושענא
 ודושיעה נא אבינו אתה : למען רך ויחיד נתעט פרי למאה *
 ועק איה הטה לעולה בשורהו עבדיו מצאנו מים * לגולה וסורה *
 הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען קדם שאת ברה *
 הנשטם ולשמך תפה מיתם במקלות בשקרות מים * לדמתה
 לתמר * הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען צדק היות
 לך לבחן * כחתן פאר יבחן * מנסה במסה במי מריבת מים * להידי
 המזב * הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען פאר היות
 נביר לאתיו * יהודה אשר נבר באתיו * מספר רובע מדליו תל
 מים * לא לנו כי אם למענה * הושענא ודושיעה נא אבינו
 אתה : למען עניו מכל ונאמן * אשר בצדקו ככל הפן * משוך
 לנואל ומשוי ממים * למי זאת הנשקפה * הושענא ודושיעה נא
 אבינו אתה : למען שמתו כמלאכי מרומים * הגזבש אורים
 ותמים * מצוה לבא במקדש בקדוש גדים ורגלים ורחיצת מים *
 לחולת אהבה * הושענא ודושיעה נא אבינו אתה : למען נבאנה
 מחולת מתנים * לכמהי לב הושקמה עינים * לרגלה רצה עלות
 ורדת באר מים * לטובו אהליו * הושענא ודושיעה נא אבינו
 אתה : למען משרת לא מש מארג * ורית הקדש עליו אהל *
 בעבוד בירדן נברתו המים לפה וברה * הושענא ודושיעה נא
 אבינו אתה : למען למד ראות לטובה אות * ועק איה נפלאות *
 מצוה מל מצוה מלא חפבל מים לכלת לבנו * הושענא ודושיעה

לחושענא רבה

גא אבינו אהה: למען כלולי עשות מלחמתך אשר בידם תהיה
 ישועתך * צרופי מגוי בלקקם בידם מים * ללא בגדו בך *
 וחשענא וחשיעה גא אבינו אהה: למען יחיד צודרים דש *
 אשר מרתם לנזיר הקדש * מסכתש לחי הבקעת לו מים * למען
 לים קדשך * וחשענא וחשיעה גא אבינו אהה: למען טוב
 הולך וגדל * מעקשות לב עדה חדל בשוב עם מדטוא ציה שאב
 מים * לנאנה בירושלים * וחשענא וחשיעה גא אבינו אהה:
 למען חנה מכרפר בשיר * המלמד תורה בכל כלי שיר * מנסף
 לפניו כחאב שחות מים * לשמו בך סכרם * וחשענא וחשיעה
 גא אבינו אהה: למען אך עלה בסערה * המבנא ומשיב עברה *
 לפלול ירדה אש ולחכה עפר ומים * לעיניה ברכות * וחשענא
 וחשיעה גא אבינו אהה: למען ושרת באמת לרבו * פי שנים
 ברוחו נאצל בו * בקחתו מנגן ותמלא גבים מים לפצו מי כמכה *
 וחשענא וחשיעה גא אבינו אהה: למען הרהר עשות רצונה *
 המכריו תשובה לצאנה * אך בבא מחרף סחם עינות מים *
 לציון מכלל יופי * וחשענא וחשיעה גא אבינו אהה: למען
 דרשוק בתוך הגולה * וסודך למו נגלה בלי להתנאל דרשו
 זרעונים ומים * לקראך בצר * וחשענא וחשיעה גא אבינו אהה:
 למען גמר חכמה ובינה * ספר מהיר מפלש אמנה * מהבמנו
 אמרים המשולים ברבתי מים * דרבתי עם * וחשענא וחשיעה
 גא אבינו אהה: למען באי לה חיוס בכל לב * שופכים לה שית
 בלא לב ורב * שואלים מפקד עוז ממרות מים * לשודך בים *
 וחשענא וחשיעה גא אבינו אהה: למען אומרי גדל שמך *
 ותם נחלתך ועמך * צמאים לישעה בארץ עיפה למים * לתרת
 למו מנוחה * וחשענא וחשיעה גא אבינו אהה:

חושענא אל גא * אנה וחשיעה גא:

חושענא סלח גא והצליחה גא

וחושענא אל מעוני:

לדושענא רבה

תענה אמונים שופכים לה לב כמים * למען בא באש ובפנים *
 גור ונס יקח נא מעט מים * והגליחה נא והושיענו אל
 מעוננו : תענה דגלים גזו גזרי מים * למען הנעמד בשער השמים *
 ולשב וחרב בארות מים * והושיענו אל מעוננו : תענה זבים מתחננים
 עלי מים * למען דלק מפצל מקלות בשקרות המים * מען וגל אבן
 מבאר מים * והושיענו אל מעוננו : תענה יודים נוחלי דת משולת
 מים * למען פרו במשענותם מים * להבין לנו ולצאצאינו מים *
 והושיענו אל מעוננו : תענה מתחננים פבישימון עלי מים * למען
 נאמן בית מספיק לעם מים * סלע הק וזוובי מים * והושיענו אל
 מעוננו : תענה עונים עלי באר מים * למען פקד במי מדיבת מים *
 צמאים להשקותם מים * והושיענו אל מעוננו : תענה קדושים
 מנסכים לה מים * למען ראש משוררים פתאב שתות מים *
 דגילה פיץ ונסף לה מים * והושיענו אל מעוננו : תענה שואלים
 ברבוע אשלי מים * למען תל תלפיות מוצא מים * תפתח ארץ
 ותרוץ שמים * והושיענו אל מעוננו :

נתם-נא קהל עדת ישראל * סלה ומחל עונם *
 והושיענו אלתי ישענו :

אז פעני עבדים אל יד אדונים * באנו לפניה נדונים * נאח
 אדוני האדונים * נחגרו בנו מדנים * דשונו ובעלנו וולתה
 אדונים * והושיענו אלתי ישענו : הן גשנו היום בתענו * עדיק
 דהום ותנון * וספרנו נפלאותיה בשנון * והושיענו אלתי ישענו :
 זבת חלב ודבש * נא אל תיבש * חשרת מים באייה תחבש *
 והושיענו אלתי ישענו : מענו בשמנה * כיד שבעה ושמנה *
 אשר צדיק אל אמונה * והושיענו אלתי ישענו : פרט ברית לארץ *
 עוד כלימי הארץ לבלתי פרץ בה פרץ * והושיענו אלתי ישענו :
 מתחננים עלי מים * בערבים עלי יבלי מים * נא זכור לנו נסוד
 המים * והושיענו אלתי ישענו : שיתים בדרך משעתם עומסים
 בשועתם * ענם בקול פגיעתם * והושיענו אלתי ישענו : פועל
 ישועת

להושענא רבה

ישועות פנה לפלולם שעות צדקם אל למושעות והושיענו
אלהי ישענו: קול רגשם תשע תפתח ארץ ויפרו לשע רב
להושיע ולא תפץ רשע והושיענו אלהי ישענו:

שערי שמים פתח ואוצרך המזב לנו תפתח
תושיענו וריב אל תמתח והושיענו אלהי ישענו:

קול מבשר מבשר ואומר:

אומין ישעה בא קול דודי הנה זה בא מבשר ואומר: קול
בא ברבבות בתים לעמוד על הר הזיתים מבשר ואומר:

קול גשתו בשופר לתקע תחתיו הר יבקע מבשר ואומר: קול
דפק והציץ וזרח ומש חצי החר ממזרח מבשר ואומר: קול

הקים מלוא נאמו ובא הוא וכל קדושי עמו מבשר ואומר:
קול ולכל באי העולם בת קול ישמע בעולם מבשר ואומר:

קול זרע עמוס רחמו נולדו כגלד מפעי אמו מבשר ואומר:
קול חלה וילדה מי זאת מי שמע בואת מבשר ואומר:

קול סודור פעל בלא אלה ומי ראה באלה מבשר ואומר: קול
ישע וזמן היחד היחל ארץ ביום אחד מבשר ואומר: קול

כבוד רום ותחת אם יולד גוי פעם אחת מבשר ואומר: קול
לעת יגאל עמו נאור והיה לעת ערב יהיה אור מבשר ואומר:

קול מושיעים יעלו להר ציון כי הלה גם ילדה ציון מבשר
ואומר: קול נשמע בכל גבולך הרהיבי מקום אהלך מבשר

ואומר: קול שימי עד דמשק משכנותיך בגלי בגוד ובגותיך
מבשר ואומר: קול עלוי תבצלת השרון כי קמו ישיני הברון

מבשר ואומר: קול פנו אלי והושעו היום אם בקולי תשמעו
מבשר ואומר: קול צמח איש צמח שמו הוא דוד בעצמו

מבשר ואומר: קול קימו בפושי עפר הקיצו ורגנו שוכני עפר
מבשר ואומר: קול רבתי עם בהמליכו מגדל ישועות מלכו

מבשר ואומר: קול שם רשעים להאביר ועשה תסוד למשיח

קניד

להושענא רבה

לְדוּד • מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר : קוֹל הַגֶּהֱזוּת לְעַם עוֹלָם • לְדוּד וְלִדְרֵעוּ
עַד עוֹלָם • מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר :

גַּם קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר :

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת־נְהַלְתֶּךָ וְרַעַם וּנְשִׂאִים עַד־הָעוֹלָם :
וַיְהִי דְבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַנַּנְתִּי לְפָנָי וַיְהִי קְרוֹבִים
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מְשֻׁפְט עֲבָדָיו וּמְשֻׁפְט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ : קָמְעוּ דַעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הֵיא
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : ק"ש

ואח"כ מסל כדו סערכה ומונפ סי חכסות נקרקק כדי למחק סי נטרות וואמר :

דדי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו הבורח בנביאים טובים • ומנענו
טובים שתקבל ברחמים וברצון את תפלתו והקפותיו וזכר לנו זכות
שבעת תמימים • ותסוד סודות הברזל המפסק בינו ובנינו ותאזין שועתנו
ותמיב לנו התמימה • תולה ארץ על בלימה • ותחמנו בספר היום טובים • והיום
הזה תתן בשכינת עוזך חמשה נברות מסותקות על ידי תביעת ערבה מנהג נביאך
הקדושים • ותתעורר האהבה ותגשקנו בגשיקת פיד מסתקת כל הנברות וכל הדינין
ותאיר לשכינת עוזך בשם (י"ד ה"א וא"ו) שהוא מל אורות מלך ומסמ תשפיע
שפע לעבודך המתפלל לפניך שתאריך ימי ותמחול לי המאי ועונתי ופשעי ותפשוט
ימינך וידך לקבלני בתשובה שלמה לפניך ואוצר המוב תפתח להשביע כים נפש
שוקקה כמו שכתוב "יפתח ה' לך את אוצרו המוב את השמים לתת מטר ארצך
בעש וברך את כל מעשה ידך אמן :

סדר הקפות בשמחת תורה

מנהג ותיקון כול לעשות יום שמיני סערת ג"כ כמו בשמחת תורה ולסקף גליל שמיני סערת סעפ
סקפת עם הסמרים טובי סהיכה בשמחה גדולה ולרקף כפיהם ולרקף ולסגב סהסם בשמחה רבה וגם
כי עסק כן כנסת"ג שלו אם סולך לנסת"ג אחר סלג נמדו ירק ושמח ג"כ סהסם • וכן גליל סמחת תורה •
ויס טובין ג"כ כיום סמחת תורה :

אֱתָהּ הִרְאָתָּ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד
מְלַבְדוּ : לַעֲשׂוֹה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוּ כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ :
יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו : יְהִי שֵׁם

הַדוּד
(א) דניס כה ע. כ. (ב) סד ד. ל. (ג) סולס קל ד. (ד) סס ס. (ה) סס ק. (ו) סס ק. ג.

לשמחת תורה

יְהוָה מְבָרַךְ מַעֲשֵׂהָ וְעַד עוֹלָם: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ
 כְּאִשֶּׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל יִפְשָׁנוּ: וְאָמַר:
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם קְדוֹשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתֶךָ: יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה
 מֶלֶךְ יְהוָה יְמֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד: יְהוָה עֻז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 זְכָרֶךָ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וַיְהִי נָא אֲמַרְיֵנוּ לְרָצוֹן לְפָנֶי
 אֲדוֹן כָּל: וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קִיָּמָה יְהוָה
 וַיִּפְצֹו אִיבֹךְ וַיִּגַּם מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: קִיָּמָה יְהוָה
 לְמַגִּיתֶךָ אֶתְּהָ וְאֶרֶץ עֲזָרָה: כַּהֲנִיךָ יִלְבְּשׁוּ צִדִּיק
 וְחֹסְדֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעֵבִיר דָּוִד עֲבַדְךָ אֵל תֵּשֵׁב פָּנָי
 מִשִּׁיחֶךָ: וְאָמַר בַּיּוֹם הַזֶּה הָיָה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִיָּנֵנוּ לוֹ
 וַיִּוֹשִׁיעֵנו זֶה יְהוָה קִיָּנֵנוּ לוֹ נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה בַּיְשׁוּעָתוֹ:
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים וּמַמְשֻׁלְתֶךָ בְּכָל־דָּוִר
 וְדוֹר: כִּי מַצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדַבֵּר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם:
 אֲב תִּרְחַמִּים הַיְמִינָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמֹת יְרוּשָׁלַיִם:
 כִּי בָךְ לְבַד בְּמַתְנֵי מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

חז"ל מוסיף כל סמצי תורות שניכל ומסבין סגולת ז"ס ואומרים אנה וכו'. ועוד מוזכרים כפי הסגולת:
 אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא * אָנָּה יְהוָה הַצִּילָהָ נָא * אָנָּה יְהוָה
 עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאָנוּ:

אֱלֹהֵי תְרוּחוֹת הוֹשִׁיעָה נָא * בּוֹחֵן לְקַבּוֹת הַצִּילָהָ נָא * נוֹאֵל
 תִּזְקַע עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאָנוּ: תּוֹרַת יְהוָה תְּמַיִמָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ:
 מְזוּמָד לְדַוֵּד הִבּוֹ לִיתְהָ בְּנֵי אֱלִים הִבּוֹ לִיתְהָ כְּבוֹד וְעוֹ: הִבּוֹ
 לִיתְהָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹו לִיתְהָ בְּהַדְרַת קִדְשׁ: קָל
 יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: לְמַנְצַח

בנגינות
 (א) מיל"א מ. ס. (ב) זכ"א מו. לו. (ג) תהלים כט. יא. (ד) נמדנני. ט. (ה) תהלים קלב. ח. (ו) ט. קלב. ט. (ז) ט. קלב. י. (ח) ישיש. כ. ג. (ט) ישיש. כ. ג. (י) תהלים נח. כ. (יא) ט. קח. כט. (יב) ט. קח. י. (יג) ט. קח. י. (יד) ט. קח. י. (טו) ט. קח. י. (טז) ט. קח. י. (יז) ט. קח. י. (יח) ט. קח. י. (יט) ט. קח. י. (כ) ט. קח. י.

בנגינות מזמור שיר: אלהים יתנו ויברכנו יאר פניו אתנו כלה:
אנא בכח גדלת ימינה תמיד צדורה:
פי אפרתי עולם תמיד יקנה * עד כאן הקפה א *

דובר צדקות הושיעה נא * הדור בלבשו הצליחה נא * ותיק
תחסד עננו ביום קראנו: עדות יהוה נאמנה מהקיימת
פתי: קול יהוה בכח: לדעת בארץ הרפה בכל גוים ישועתך:
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא:
לו ורוע עמי נבנה מעוז ידך מיום ימינו * עד כאן הקפה ב *

יד וישיר הושיעה נא * חומל דלים הצליחה נא * טוב ומטיב עננו
ביום קראנו: פקודי יהוה ישירים מעמחי לב: קול יהוה
בדוד: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כולם: נא גבור הורשי
יהודה בכבת שחרם:
תמן אמת לעקב תמיד לאברהם * עד כאן הקפה ג *

ידוע מחשבות הושיעה נא * כבוד ונאור הצליחה נא * לובש
צדקות עננו ביום קראנו: מצות יהוה ברה מאירת עינים:
קול יהוה שובר ארזים וישבר יהוה את ארצו הלגון: וירקדם
כמו ענל לגון ושריון כמו בן ראמים: ישמחו וירגו לאמים
כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ תנתם כלה: ברבם
טהרם רחמי צדקתך תמיד נמלים:
נעמות בימינו נצח * עד כאן הקפה ד *

מלך עולמים הושיעה נא * נאור ואריר הצליחה נא * סומך
נפלים עננו ביום קראנו: יראת יהוה מהורה עומדת
לעד: קול יהוה הוצב להבות אש: יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כולם: חסין גדוש בחוב טובה ויחל עדתך:
יהוה אלוניו סה אריר שפך בכל הארץ אשר תנה הודך עליהם * עד כאן הקפה ה *

עוזר דלים הושיעה נא * פודה ומציל הצליחה נא * צוד
העולמים עננו ביום קראנו: משפמי יהוה אמת צדקו
ידוך
(א) מלכים סו כ. (ב) סו י ט. (ג) סו כט ד. (ד) סו נ. (ה) סו יט ט. (ו) סו סו ד. (ז) סו ד.
(ח) סו ט. (ט) סו סו כ. (י) סו סו כ. (יא) סו סו כ. (יב) סו סו כ. (יג) סו סו כ. (יד) סו סו כ.

לשמחת תורה

אָנִיל וְאַשְׁמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה: בּוֹ יִבֹּא צְמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה:
 תּוֹרָה הִיא עֵין חַיִּים לְכֹלֵם חַיִּים * כִּי עִפְף מְקוֹד חַיִּים:
 אֲכַרְהֶם שְׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה * יִצְחָק שְׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה *
 יַעֲקֹב שְׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה * מֹשֶׁה שְׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה * אֶהְרֹן
 שְׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה * אֱלִיָּהוּ שְׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה * שְׁמוּאֵל
 שְׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה: דָּוִד שְׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה * שְׁלֹמֹה שְׂמַח
 בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה:

אֲשֶׁר־כִּם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־כִּם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־כִּם יִשְׂרָאֵל * אֲשֶׁר
 בְּחַר בְּכֶם אֵל וְהִנְחִילְכֶם הַתּוֹרָה מִמֶּדְבָר מִתְּנָה:
 אֲשֶׁר־י יִהְיֶה.

דיני חנוכה

יֵרָךְ כָּל לַיְלָה לְהַדְלִיק נֵר חֲנוּכָה וְעֵשֶׂה נְסִים וּבִלְבָב רַחֲמוֹת יִבְרַךְ גַּ' סְהִיטוֹ. וְאִין לְהַדְלִיק שֵׁשׁ
 טִימְנֹר כֹּל הַבְּרִיטוֹת. הַטְּנֵסָה סְטֹנִין לְדַבֵּק הַנְּרוֹת אִלּוּ לַחֲלוֹת הַטְּנֵרָה בְּשׂוֹי הַנְּעוּזָה כַּחֲלוֹ הַסְּפָח וְיִתְחַיֵּי
 לְהַדְלִיק בְּלַיִל רֵאשֹׁן מִצֵּד סִימִין וְחֵלֵל שְׁנֵי וְאִלֵּין יֵבְרַךְ עַל הַטְּנֵסָף וְיִלֵּךְ חֲסִמָּאֵל לִימִין:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיִךְ
 וְצִוְּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנוּכָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבּוֹתֵינוּ
 בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי חֲנוּכָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁתְּחַיֵּנוּ וְתַנְּחֵנוּ וְתַעֲזָבֵנוּ
 לְזִמְנֵי חֲנוּכָה:

וְאִזְרֵי טִדְלִיק סְנֵחַת יִאֲמַר אֵם:

הַנְּרוֹת הַלָּלוּ אָנוּ מִדְּלִיקוֹן עַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּסִים וְעַל
 הַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי חֲנוּכָה עַל
 יְדֵי בְּרִיָּה הַקְּדוֹשִׁים * וְכִּי־שְׂמֹנֶת יָמֵי חֲנוּכָה הַנְּרוֹת הַלָּלוּ קִדְּשָׁתָהּ
 הֵם וְאִין לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן אֱלֹהֵי לְדֹאוֹתָן בְּלִבְךָ כִּדֵּי לְהוֹדוֹת
 וְלִהְיֵל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל * עַל נְסִיָּה וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ:

כדר קריאת המגלה

הינן אדם נקרא את המגלה בלילה ולמחרת ביום . ודרך למסות המגלה כמנחת ומנכין שנים
שלם נרמז כלל כך אין מנכין שהחייט אלא בלילה ולא ביום . וסמך למר בלילה קדים שלם
אחר המלה י"ח קודם קריאת המגלה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על מקרא מילה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו
במים רבים בזמן הזה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שדדונו וקנינו והציענו
לזמן הזה :

מקורן המגלה נכטר מנכין לאחרים נרמז ש אכל לא ביחד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו ותדן את
דיננו והנזקם את נקמתנו והנפרע לנו מצרינו והמשלם
במול לכל איבי נפשנו : ברוך אתה יהוה הנפרע לעמו ישראל
מכל צריהם האל המושיע :

שושנת יעקב צהלה ושמחה * בראותם יחד תבלת מרדכי *
תשועתם היית לנצח * ותקותם בכל ידור ודור *
להודיע שכל ידור לא יבושו ולא יקלמו לנצח כל ידור חוסים בך *
אדור המן אשר בקש לאבדי ברוך מרדכי היהודי אדורה זרש
אשת מפתחי ברוכה אשתר בעדי אדורים כל הרשעים ברוכים
כל הצדיקים * וגם דרבונה זכור לטוב :

ואר קריאת המגלה בלילה למחרת קדוש (ואם הל נמלאי שנת אומרים ודו נרמז ואתה
קדוש) קדים בלא תחבול :

ביום למחרת אר קריאת המגלה אשרי ובא לציון קדים שלם וקדם קריאת הסורה והמגלה אר
המלה י"ח אין למחרת אלא הני קדים :

סדר הנהגות של פסח

שמעתי נאמר שחייב חמץ קודם זמן מה קודם הכניקה כדי שיתאכל בטרוק ופ"ם הקבלה י"ם נאמר
פסחה פחותין. וקודם שיחמיל לבדוק יגד :

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
ויצונו על בעור חמץ :**

ואריך לחם לאור כנר בכל המתנוולות גם בסדקס שנקרקס. ולא ידבר בין הנרכס לחלה הכניקה
לפילו מעניי הכניקה ונטן שלא. י"ח שלא מעניי הכניקה כל זמן דיקוק וימיד מנ"כ אלול לשמש
הנרכס שינדקו ל"ם במקומו ולא י"חו כניחים ויהרו לבדוק חלה נחלד הסמוך למקום שחשו
הנרכס ולא י"ם לבדוק חיקף אחר הנרכס לחלד אחר. ולחלד הכניקה יזהר בחמץ שחשייד להנישו
למחר לשרסק או לאכילה לשמרו שלא ויליטור אנה ולאם שלא יחמיר ויהנדר חמץ פ"ו העוקות או
פכנכרס. וגם צריך לבטל אחר הכניקה ולאמר :

**כל-המירא וחמיעא דאבא ברשותי דלא חמיתיה ודלא בערתיה
ודלא ידענא ליה לבטל ולחתי הפקר בעפרא דארעא :**

כיום י"ד נכסה ה' יעשה לו מדורס כמני טלמו ויכרסנו ויבטלנו ובניטול היום ילאמר :

**כל-המירא וחמיעא דאבא ברשותי דחזיתיה ודלא חזיתיה
דחמיתיה ודלא חמיתיה דבערתיה ודלא בערתיה לבטל ולחתי
הפקר בעפרא דארעא :**

וי"ם לפרוק פסחה פחותין וכנשה שריפת חמץ ילאמר זה :

**דדי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלחי אבותינו כשם שאנו מבער חמץ מביתו
ומרשותי כך תבער את כל הרצונים ואת רוח הפוסקה תעביר מן הארץ ואת
יצרנו הרע תעבירו ואתה ותתן לנו לב בשר לעבדך באמת וכל ס"א וכל הקליפות
וכל הרשעה בעשן חלה ותעביר כמשלת וזון מן הארץ וכל המעיקים לטביעת
נערים ברוח בער וברוח משפט כשם שבערת את מצרים ואת אלהותם בימים
ההם ובזמן הזה אמן סלה :**

סדר קרבן פסח

שמעתי נאמר שחייב חמץ קודם זמן מה קודם הכניקה כדי שיתאכל בטרוק ופ"ם הקבלה י"ם נאמר
פסחה פחותין. וקודם שיחמיל לבדוק יגד :

קרבן פסח מביא מן הכבשים או מן העזים זכר בן שנה ושוחטו בעזרה בכ"ם
אחר הצות ארבעה עשר דוקא ואר"י שחיפת חסיד של בין הערבים ואר"י
הפכת גרות של בין הערבים ואין שוחטין את הפסח על החמץ ואם שהם קודם
לתמיד כשר זבלנד שיהא אחר מסרס בדם הפסח כדי שלא יקדש עד שיוזק דם
התמיד ואח"כ יזרק דם הפסח ויריקה אותו כנגד היסוד וכיצד עושין שהם השוחט
וקבל הבתן הראשון שבראש השורה יתן לחבירו ותבירו לחבירו והבתן הקרב
אצל הכזבה וזרק ויריקה אחת כנגד היסוד ותזור הבלי ייקן לחבירו ותבירו לחבירו
ומקבל כלי המלא תחלה ואח"כ כחזור הריקן והיו שורות של בויכי כסף ושורות
של בויכי זהב ולא היו לבויכין שולים שכא יניחם ויקדש הדם אח"כ תולין את הפסח
ומפשיטין אותו כולו וקורעין אותו ומסחין את קרביו עד שיצא הפרש ומצויאין
את האימורים והם תהלב שעל הקרב ויותרת הכבד וכו' כליות והדלב שעליון והאליה
לשמה

סדר קרבן פסח

לעומת העצה וגותנים בכלי שרת ומולחם ומקטירם הכהן על גבי המזבח כל אחד לבדו והשחיטה והזריקה ומתי קרביו והקטר חלבו דוחין את השבת ושאר עניניו אינם דוחין את השבת וכן אין מוליכין את הפסח לבית כשחל בשבת אלא כת"אחת הם מתעכבים עם פסחיהם בדר הבית והכת השניה יושבת לה בחלל הדג' במקובה עובדת השכה יצאו ויצלו פסחיהם . בשלשה כתות הפסח נשחט ואין כת פחותה משלשים אנשים נכנסה כת הראשונה בתמלאת העזרה געלין אותה ובעוד שהם שוחטין ומקריבין את האימורים קוראין את החלל אם נסרו אותו קודם שיקריבו כולם שונים אותו ואם שנו ישלשו על כל קריאה תוקעין ג' תקיעות תקיעה תדועה תקיעה נסרו להקריב פותרין העזרה יצאה כת ראשונה נכנסה כת שניה געלין דלתות העזרה נסרו פותרין יצאה כת שניה נכנסה כת שלישית ומעשה כולן שוין ואחד שיצאו כולן רוחצין העזרה ואפילו בשבת מפני לכלוך הדם שהיה בה וכיצד היתה הרחיצה אמת המים היתה עוברת בעזרת והיה לה מקום לצאת סמנה וכשרוצין להזיח את הרצפת סומטין מקום יציאתה והיא מתמלאת על כל גדותיה ספה וספה עד שהמים עולים וצפים מכאן ומכאן ומקבץ אליה כל דם וכל מנוקה ומשופה וזה כבוד הבית ואם הפסח נמצא מריפה לא עלה לו עד שמביא א"י

ד"ר העין נקטר גדול . ולריך האדם הירא והרד על דבר ה' לקחת אותו כומט שחטלה קריאתו במקום הקרבנו וידלג על מרבץ הכניז ויתחנן לפני ה' ברחל שולם סיננה אותו במכרס גימט פמן :

סדר הגדה

סדר על שולחן קטרים ג' מלות מוחזקים על של ז' . ה' ישראל ועליו הלוי ועליו הכהן ועליו למין הכהן זוכנו ונמלא כליהם החיים בלחם המזכור והחת הכוזב הכרוסת וכעזרו תחת כבי'לה סכרסם והחת סמור הכוזב סמטין סוך :

סימו סדר של פסח

קַדֵּשׁ • וְרַחֵץ • בְּרַפְסֵי • יַחֵץ • מַגִּיד • רְחִיצָה • מוֹצֵיא •
 מִצֵּה • מְרֹרֵר • סוּרֵךְ • שֶׁלַחן עֹרֵךְ • צִפּוֹן • בֶּרֶךְ •
 תֵּלֵל • גְּרִיצָה :

קידוש לשלש רגלים

אֲתַקְנֵנו סְעוּדָתָא דְמַלְפָּא עֲלֵינָא דָא הוּא סְעוּדָתָא דְקַדְוֶשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָתֶיהָ :

קדש

כסל י"ט בשנת אומרים תחלה יום הששי :

יִזְמֵן הַשְּׁשִׁי : * וְיִכְלֹוּ הַשְּׂמִימִים וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם : בְּיַחַד אֱלֹהִים
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלְּאֲכֵלֹתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מכל

קעח

קידוש לשלש רגלים

מְבַלְמֵלֵאכֶתּוּ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ: יְיָ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְבַלְמֵלֵאכֶתּוּ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

כחול מתחילין כאן

סבוי מינו בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּתֵּר־
בָּנוּ מִכָּל־עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל־לְשׁוֹן וַקְדִּישָׁנוּ
בְּמִצּוֹתַיִךְ וְהִתְקַלְנוּ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת) שְׂבֻחַת
לְקַדְּשֶׁהָ (א) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן
אֶת־יוֹם (לשבת) הַשְּׁבֻחַת הַזֶּה (וְאֶת־יוֹם)

נג המצות | נג השבועות | נג הקפוח | שקמי עצרת נג

הַזֶּה • וְאֶת־יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְּשׁ הַזֶּה

וְזִמן חַרוֹקוֹ | וְזִמן טַפּוֹן וְתַרְנוּגוֹ | וְזִמן שְׂמִיחָתּוֹ | וְזִמן שְׂמִיחָתּוֹ
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְּשׁ זָכָר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם • כִּי בָנוּ
בְּחֵרֶתְךָ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים • (קִשְׁפָּת א) מוֹעֲדֵי
קִדְּשֶׁךָ (לשבת) בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַגְּדֻלָּתָנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מִקְדִּישׁ טַשְׁבִּיחַ אֱיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתַיִךְ
וְצִוְּנוּ לֵישֵׁב בְּסִפְכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֲחַיְנוּ וְנִמְנְנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְזִמְנֵי הַזֶּה: בְּלֵיל בֵּי דְסוּכּוֹת מְבָרְכִים שֶׁהֲחַיְנוּ וְהַחֲיֵנוּ לֵישֵׁב בְּסוּכּוֹת.

במנצח טבת מקדשין יקס"ו • יין • קידוש • גר • הבדלה • זמן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבַדִּיל בֵּין
קִדְּשׁ לְחוּל • בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ • בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים • בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׂשְׁתַּיִם יוֹם הַמַּעֲשֵׂה • בֵּין

קדשת

יהיה

קדוש לשלש רגלים

קדשת שבת לקדשת יום טוב הבקלת * ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קדשת * הבקלת
וקדשת את יעקב ישראל בקדשתך : ברוך אתה יהוה
המבדיל בין קדש לקדש : שד"ח

בספת שחה סוכה בישיבה כהסנת סמאל לך מוחת :

ורחץ וטבל ידיו ולבו מברך :

כרפס טפל סחח מכוח כרפס ויטבל כמי מלח או חומץ ויברך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה :

ישין להוציא גם המרור כנכרה זו :

יהין ויקה מלח האמלעית וארסה לשמש חלק אחד גדול מחציו וחלק הגדול יניח לאסיקמן והקטן מניח בין כ"ב מלח :

מגיד ומגיד הקשרה שיש זה המלח ויאמר :

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים
כל דכפין ייתי וייכול * כל דצריך ייתי ויפסח *
השתא קא * לשנה הבאה בארעא דישראל * השתא
עבדין לשנה הבאה בני חורין :

מלך הקשרה עם המלח ללד אחר ומזין לו סוס כ' וכאן כן אכל מה נשתנה :

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות * שבכל הלילות
אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת * הלילה הזה
שתי פעמים : שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה
הלילה הזה בלוי מצה : שבכל הלילות אנו אוכלין שאר
ירקות הלילה הזה מרור : שבכל הלילות אנו אוכלין
בין יושבין ובין מסבין הלילה הזה בלגו מסבין :

ומחזיקין הקשרה ומגלין מקלת הסת ולומדים עברים וכו' :

עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה אלהינו
מישם ביד חזקה ובזרע נטויה * ואלו לא

הוציא תקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים הרי
 אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים
 ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו יודעים את
 התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים וכל
 המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח :

מעשה ברבי אלעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן
 עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבים
 בבני ברק ודיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו
 הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו
 הגיע זמן קריאת שמע של שחרית :

אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה
 ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד
 שדרשה בן זומא שנאמר למען תזכר את יום צאתך
 מארץ מצרים כל ימי חייך ימי חייך תזכר את יום צאתך
 מארץ מצרים כל ימי חייך להביא הלילות ותחכים
 ואמרים ימי חייך העולם הזה כל ימי חייך להביא לימות
 המשיח :

ברוך המקום ברוך הוא ברוך שנתן תורה לעמו
 ישראל ברוך הוא בנגד ארבעה בני דברה
 תורה אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד
 שאינו יודע לשאול :

חכם מה הוא אומר מה העדות ותחכים ותמשפטים
 אשר צוה יהוה אלדניו אתכם ואף אתה אמור
 לו בהלכות הפסח אין מפטירין אתר הפסח אפיקומן :

אֲבֹתֶיךָ מִצְרִימָה וְעַתָּה שְׂמֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּבוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לְרֹב : וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי מְלֻמָּד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל
מִצְיָנִים שֵׁם : גְּדוֹל עֲצוּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמָאד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ
אֹתָם : וְרַב כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ
מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמְיָךְ וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיָךְ חַיִּי וְאָמַר לְךָ
בְּדַמְיָךְ חַיִּי : רַבְּבָה כְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה גִּתְתֶיךָ וַתִּרְבֵּי
וַתִּגְדְּלֵי וַתְּבוֹאֵי בְּעַדֵי עַדְיִים שְׂדֵיִם נִכְנֹו וַיִּשְׁעֲרֶךָ צִמְחַת
וְאֵת עָרֹם וְעֵרְיָה :

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנִינוּ וַיְהִינוּ עֲלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה : וַיִּרְעוּ
אֹתָנוּ הַמִּצְרִים כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר הִכָּה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה
וַיְהִי כִי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל־שִׁנְאֵינוּ וְנִלְתָם בָּנוּ
וְעָלָה מִן הָאָרֶץ : וַיַּעֲנִינוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׂימוּ עָלָיו שְׂרֵי מַסִּים
לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּכֵּן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעֹה אֶת־פִּתְחָם וְאֵת־
רַעֲמָסִס : וַיְהִינוּ עֲלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ : וַיִּמְרְדוּ אֶת־חַיִּיתָם בְּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחָמֹד
וּבִלְבָגִים וּבְכֶל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ
בָּהֶם בְּפָרֶךְ :

וּנְצַעֵק אֱלֹהֵי יְהוָה אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־
קִלְגוֹ וַיִּרְא אֶת־עַנְיֵנוּ וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֵת לַחֲצֵנוּ :
וּנְצַעֵק אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי
בַּיָּמִים הַרְבִּיִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֶּאֱנָחוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל שְׁוַעְתָּם אֶל־הָאֱלֹהִים
מִן הָעֲבֹדָה :

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְגוֹ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם

וַיִּזְכֹּר
(א) וַיִּזְכֹּר (ב) וַיִּזְכֹּר (ג) וַיִּזְכֹּר (ד) וַיִּזְכֹּר (ה) וַיִּזְכֹּר (ו) וַיִּזְכֹּר (ז) וַיִּזְכֹּר (ח) וַיִּזְכֹּר (ט) וַיִּזְכֹּר (י) וַיִּזְכֹּר (יא) וַיִּזְכֹּר (יב) וַיִּזְכֹּר (יג) וַיִּזְכֹּר (יד) וַיִּזְכֹּר (טו) וַיִּזְכֹּר (טז) וַיִּזְכֹּר (יז) וַיִּזְכֹּר (יח) וַיִּזְכֹּר (יט) וַיִּזְכֹּר (כ)

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אֲבֹתָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב :
וַיֵּרָא אֶת־עַנְיָנוּ זֶה פְּרִישׁוֹת הַרְדָּךְ אֶרֶץ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּרָא אֱלֹהִים
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע אֱלֹהִים :

וְאֶת־עַמְלָנוּ אֵלֶּה הַבְּנִים כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר כָּל חֶסֶן הַיְחִיד הַיְאֻרָה
תִּשְׁלִיכוּהוּ וְכִלְיֵהֶבֶת תַּחֲיִין : וְאֶת־לַחֲצֵנוּ זֶה הַדַּחֵק כְּמָה
שֶׁנֶּאֱמַר וְגַם רָאִיתִי אֶת־הַלְחָץ אֲשֶׁר מַצְרִים לֹחֲצִים אֹתָם :

וַיִּוְצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה וּבְמֵרָא גְדוּל
וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתֵּיִם : וַיִּוְצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם לֹא עַל יְדֵי

מַלְאָךְ וְלֹא עַל יְדֵי שְׂרָף וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ אֱלֹהִים הַמְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶזְמוֹ * שֶׁנֶּאֱמַר וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה

וְהַבִּיתִי כִלְכִבּוּד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי
מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה : וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי וְלֹא

מַלְאָךְ * וְהַבִּיתִי כָל כְּבוֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי וְלֹא שְׂרָף * וּבְכָל־
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא הַשְׁלִיחַ * אֲנִי יְהוָה אֲנִי

הוּא וְלֹא אֲחֵר :

בְּיַד חֲזָקָה זֶה הַדָּבָר כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה יַד יְהוָה הַזֶּה בְּמִקְנֶה
אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמָלִים בַּבָּקָר וּבַעֲזָאן דְּבָר

בְּבֵר מְאֹד : וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה זֶה הַדָּבָר כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְחָרְבוּ שְׂרֹפֵה
בְּיַד נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם וּבְמֵרָא גְדוּל זֶה גְלוֹי שְׂכִינָה כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר

אִו הַגִּטָּה אֱלֹהִים לָבֹא לְקַדֵּת לוֹ נוֹי מִקְדָּב נוֹי בְּמִסַּת בְּאֹתוֹת
וּבְמִוְפְתֵיִם וּבְמִלְחָמָה וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה וּבְמֵרָאִים גְּדוּלִים

כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ : וּבְאֹתוֹת
זֶה הַמִּסָּה כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶת־הַמִּסָּה תִּזְהַר תִּקַּח בְּיַדְךָ אֲשֶׁר

תַּעֲשֶׂהוּ בּוֹ אֶת־הָאֹתוֹת : וּבְמִוְפְתֵיִם זֶה הַדָּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְנִתְּתִי
מִפְתֵּיִם בְּשָׂמַיִם וּבְאֶרֶץ

כַּלמִית דָּם וְאִשׁ וְחִמְרוֹת עֵשֶׂן יִסְפָּךְ ג' שְׂפִיכוֹת וְחֵין לִישׁוֹל בְּלֹנֶסֶת לַסֶּפֶךְ כ"ח כְּמוֹ עֲשׂוֹת וְסִפָּךְ
לַחֹךְ כְּלֵי שֹׁטֵר (וְיִטִּין) סִסְמוֹס סוֹף סוֹד סוֹלְמוֹת וְסוֹפֵךְ מִטִּין סַחֲטוֹס סוֹד סוֹף סוֹמֶס סוֹס ס"ח כַּח סְבִיטָה
לַחֹךְ כְּלֵי שֹׁטֵר סוֹד סוֹלְמוֹת סוֹפֵךְ סוֹמֶס סוֹס סוֹף סוֹמֶס סוֹד סוֹלְמוֹת וְסוֹפֵךְ מִטִּין סַחֲטוֹס סוֹד סוֹף סוֹמֶס סוֹס ס"ח כַּח סְבִיטָה :

דָּם וְאִשׁ וְחִמְרוֹת עֵשֶׂן :

(א) סוֹמֶס כ' סוֹס (ב) סוֹס א' כְּכ' (ג) סוֹס א' ס' (ד) לְכִימֵס סוֹס . (ה) סוֹמֶס י"ב . (ו) סוֹס א' (ז) סוֹס א' (ח) סוֹס א' כ"ח
(ח) לְכִימֵס ד' ל' (ט) סוֹמֶס ד' י' (י) יוֹלָג ג' (יא) סוֹף סוֹף אֲחֵר . דָּם וְנִוִי

סדר הגדה

דָּבָר אֶחָד בְּיַד הַזֶּקֶה שְׂתִימִים * וּבְיַד הַנְּמוּנָה שְׂתִימִים * וּבְמִזְרָא
גְּדוּל שְׂתִימִים * וּבְאֵתוֹת שְׂתִימִים * וּבְמִפְתֵּי שְׂתִימִים :
אֵלּוּ עֶשֶׂר מִבוֹת שֶׁהֵבִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְּצָרִים
בְּמִצְרַיִם * וְאֵלּוּ הֵן :

ואלוהות עשר מכות יוסף עשר מכות מהיום טלמו כלי' (ויסין בשפיסה גם כן כלי') ומה שמאל בטפ
(גמ' סוד יין סממחה) לכך לא יוסף אלא יוסף יין :

דָּם * צְפָרְדֵּי * כַּנִּים * עָרוֹב * הַבֵּר * שְׁחִין * בָּרָד
אֲרָבָה * הַיֶּשֶׁד * מַכַּת בְּכוֹרוֹת :
רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם כַּמָּנִים :
דְּבַד * עֲרִישׁ * בְּאֲחִיב :

רַבִּי יוֹסֵי הַגָּלִילִי אוֹמֵר מִנֵּן אֵתָּה אוֹמֵר שְׁלָקוּ הַמְּצָרִים בְּמִצְרַיִם
עֶשֶׂר מִבוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ הַמַּיִם מִבוֹת * בְּמִצְרַיִם מַה הוּא
אוֹמֵר וְאוֹמֵר תַּחֲרַטְמִים אֶל פְּרֻעָה אֲצַפֵּעַ אֱלֹהִים הוּא * וְעַל הַיָּם
מַה הוּא אוֹמֵר וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה הַקְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבַמַּשֶּׁה עָבְדוּ :
כִּמְהָ לָקוּ בְּאֲצַפֵּעַ עֶשֶׂר מִבוֹת * אָמור מַעֲתָה בְּמִצְרַיִם לָקוּ עֶשֶׂר
מִבוֹת * וְעַל הַיָּם לָקוּ הַמַּיִם מִבוֹת :

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מִנֵּן שְׁבַל־מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְּצָרִים בְּמִצְרַיִם הִתְהַה
שָׁל אַרְבַּע מִבוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עִבְרָה
וְנָעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלְּאכֵי רַעִים : עִבְרָה אֵתָּה * וְנָעַם
שְׂתִימִים * וְצָרָה שְׁלִישׁ * מִשְׁלַחַת מִלְּאכֵי רַעִים אַרְבַּע
אָמור מַעֲתָה בְּמִצְרַיִם לָקוּ אַרְבָּעִים מִבוֹת * וְעַל הַיָּם
לָקוּ מֵאֵתָּה מִבוֹת :

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִנֵּן שְׁבַל־מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְּצָרִים בְּמִצְרַיִם הִתְהַה

של חמש מצות * שנאמר * יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עִבְרָה
 וְנִעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלְּאֲבֵי רַעִים * חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת *
 עִבְרָה שְׁתַּיִם * וְנִעַם שְׁלֹשׁ * וְצָרָה אַרְבַּע * מִשְׁלַחַת
 מִלְּאֲבֵי רַעִים חֲמִשׁ * אָמור מַעֲתָה בְּמִצְרַיִם לְקוֹ
 חֲמִשִּׁים מִצְוֹת * וְעַל הַיָּם לְקוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִים מִצְוֹת :

בְּמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ :

- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי הוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי עֲשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים וְלֹא עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי עֲשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם וְלֹא הִרְגֵנוּ אֶת־בְּכוֹרֵיהֶם
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי הִרְגֵנוּ אֶת־בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת־מִמּוֹנָם
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת־מִמּוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת־דָּהָם
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי קָרַע לָנוּ אֶת־דָּהָם וְלֹא הִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּדַרְבָּה
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי הִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּדַרְבָּה וְלֹא שָׁקַע צְרִינוּ בְּתוֹכוֹ
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי שָׁקַע צְרִינוּ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סָפַק צַרְכָּנוּ בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה דִּינֵנו :
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי סָפַק צַרְכָּנוּ בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הִאֲכִילָנוּ אֶת־הַסֶּמֶן דִּינֵנו :
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי הִאֲכִילָנוּ אֶת־הַסֶּמֶן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת־הַשֶּׁבֶת
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת־הַשֶּׁבֶת וְלֹא כָרַבְנוּ לְפָנֵי הַרְסִינִי
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי כָרַבְנוּ לְפָנֵי הַרְסִינִי וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָה
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
- דִּינֵנו : אֱלֹהֵי הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא כָנְהָ לָנוּ אֶת־בֵּית הַדְּבָחִיחָה דִּינֵנו :

עַל־אֵת בְּמָה וּבְמָה טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכַפֶּלֶת לְמָקוֹם עָלֵינוּ *
 שְׁהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם * וְעָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים * וְעָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם *
 וְהִרְגֵנוּ אֶת־בְּכוֹרֵיהֶם * וְנָתַן לָנוּ אֶת־מִמּוֹנָם * וְקָרַע לָנוּ אֶת־דָּהָם *
 וְהִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּדַרְבָּה * וְשָׁקַע צְרִינוּ בְּתוֹכוֹ * וְסָפַק צַרְכָּנוּ
 בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה * וְהִאֲכִילָנוּ אֶת־הַסֶּמֶן * וְנָתַן לָנוּ אֶת־הַשֶּׁבֶת *
 וְכָרַבְנוּ לְפָנֵי הַרְסִינִי * וְנָתַן לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָה * וְהִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל * וּבָנָה לָנוּ אֶת־בֵּית הַדְּבָחִיחָה לְכַפֵּר עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ :

שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו • הוציאנו
 מעבודת לחרות • מינון לשמחה • ומאכל ליום טוב •
 ומאפלה לאור גדול • ומשעבוד לגאולה • ונאמר
 לפניו הללויה :

א הללויה | הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה :
 ב יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם :
 ג ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה : ד רם על
 כל גוים | יהוה על השמים כבודו : ה מי כיהוה אלהינו
 המנבדו לשבת : ו המשפילי לראות בשמים ובארץ :
 ז מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון : ח להושיבי
 עם נדיבים עם נדיבי עמו : ט מושיבי | עקרת הבית
 אם הבנים שמחה הללויה :

א ביצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז :
 ב היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :
 ג הים ראה וגם הירדן יסב לאחור : ד החרים רקדו
 כאילים ובעות כבגד צאן : ה מה לה הים כיתנים הירדן
 תסב לאחור : ו החרים תרקדו כאילים ובעות כבגד
 צאן : ז מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלה יעקב :
 ח ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעיני מים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר גאלנו
 וגאל את אבותינו ממצרים והגיענו הגילה
 הזה לאכל בו מצה ומרור • כן יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו יגיענו למועדים ולתקלים אחרים תבאים
 לקראתנו לשלום שמחים בבגן עינה ושישים

סדר הגדה

בְּעֹבְדֹתֶיךָ וְנֹאכַל שָׂם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים
(במזל) שֶׁמֶן מִן הַפְּסָחִים וּמִן הַזִּבְחִים) אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר
מִזְבְּחֶךָ לְרִצּוֹן וְנוֹדָה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַד גְּאֻלְתֵּנוּ וְעַל
פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ נְאֻל יִשְׂרָאֵל:

הגדה וחוה בהסנינה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

וְחַדָּה וְאֵחָר כִּי נוֹטֵל יַיִז וְחַנֵּךְ פֶּלַע נְפִילַת יָדַיִם:

מִצִּיא וּיְקַח מִתְּנוּת כְּסֵדֵר שְׁהִיחָם הַפְּרוּסָה בֵּין שְׁתֵּי הַסְּלִימוֹת וְיֹאחֲזֵם כִּידוֹ וּיְבַרֵךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפּוֹצֵיא לָרֶם מִן הָאָרֶץ:

מִצָּה זֶלַע יִבְעֵה מִתֵּן אֱלֹהִים יִרַח הַמַּלְאָה הַסְּלִישִׁית לְהַשְׁמֵם מִידוֹ וּיְבַרֵךְ פֶּלַע הַפְּרוּסָה עִם הַסְּלִישִׁית פֶּרַס
שְׁמֵרֵם מִכֶּסֶף ז'. וְיִסֵּין לַפְּסוֹר גַּיִב אֲבִילַת הַכְּרִיסָה שְׁמַלְמַלָה הַסְּלִישִׁית וְגַם אֲבִילַת הַחֲסִיקִים
יִשְׁמַר בְּנִרְכָה ז':

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
אֲבִילַת מִצָּה:

וְאֵחָר כִּי יִבְעֵה כּוֹיֵת מִכֵּל אֶחָד מִשְׁתִּיקִין וְיֹאכְלֵם כִּידוֹ וְכִהְסִינָה:

מִרוֹר וְאֵחָר כִּי יִקַּח כּוֹיֵת מִרוֹר וְיִסְגֵּל בְּחַרוֹסָת וְיִשְׁמַר הַחַרוֹסָת מִעֲלָיו כְּדִי שֶׁלֵּא יִחַבְסֵל שִׁמְם
הַמֵּר רוֹחַ וּיְבַרֵךְ בְּרַכָּה ז':

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
אֲבִילַת מִרוֹר: וְיֹאכְלֵנוּ כִּי הַסִּינָה

כּוֹרֵךְ וְחַלְכֵי יִקַּח מִלֵּא כֵי' וְחֹדֶרֶת עִמָּה כְּשִׁשׁוֹר כּוֹיֵת וְיִסְטֵל בְּחַרוֹסָת וּיְכַרְכֵּם כִּידוֹ וְיֹאמַר זֶה:

בֵּן עֲשֵׂה הַלֵּל בְּזִמְן נְשִׁיבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָמָם הָיָה בּוֹרֵךְ פָּסַח מִצָּה וּמִרוֹר
וְיֹאכְלֵ בְּיָדֵי' כִּבוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַל מִצּוֹת וּמִרוֹרִים יֹאכְלֵהוּ:

וְיֹאכְלֵם כִּידוֹ (וְכִהְסִינָה . שׁוֹמֵרֵם סוּמֵן תַּעֲיִיב . כִּהְסֵה מַסְדֵּר אֲדוּמִי' עַל צִדֵי צִי):

שִׁלְחוּ עוֹרֵךְ וְאֵחָר כִּי לֹאֵל וְחוּהָ כְּדִי לָרֶם וְיִטֵּל לְמַחֹת יָיִן בֵּין טוֹם בִּי לִגִי:

צִפּוֹן וְחַלְכֵי יִקַּח הַחֲסִיקִים וְיִסְגֵּל לְכָל בְּנֵי כִידוֹ לְכָל אֶחָד כּוֹיֵת וְיֹאכֵר שֶׁלֵּא יִשְׁחָה אֶחָר אֲחִיקִים
וְיֹאכְלֵם כִּהְסִינָה וְיָרִיךְ לֹאֵלֵנוּ קִדְּם חַמֹּת:

בְּרַךְ וְחַלְכֵי שׁוּמֵן טוֹם שְׁלִישִׁי וְאֵחָר פֶּלַע כְּהַמֵּל' וְאֵחָר כְּהַמֵּל' קִדְּם שְׁמִיִת טוֹם שְׁלִישִׁי וּבְרַךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן: וְחוּהָ כִהְסִינָה

על סדר פ י

שֶׁבַךְ

יְהוָה דַּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : וְשׁוּבֵי נַפְשִׁי לִמְנוּחֹתַי כִּי יְהוָה נִמְלֵךְ
 עָלַיְכִי : ח כִּי חֲרָצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֲתִיעִנִּי מִן־דְּמֹעַה אֲתִדְּרֹגְלִי
 מִתְּהִי : ט אֲתִחַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים : י הֲאִמְנָתִי כִּי
 אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד : יא אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב :
 יב מָה־אָשִׁיב לַיהוָה כָּל־תַּגְּמוֹלוֹתַי עָלַי : יג בּוֹס־יִשְׁוֹעוֹת
 אִשָּׁא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא : יד גְּדַרְרִי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
 נְגִידֵה־נָא לְכָל־עַמּוֹ : טו יִקַּר בְּעֵינַי יְהוָה הַמּוֹתֵת
 לְחַסְדָּיו : טז אָנָּה יְהוָה בְּרָאֵנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בְּךָ
 אֲמַתְךָ פִּתְחֵת לְמוֹסְרֵי : יז לָךְ אֲזַבַּח וְזִבַח הַתְּזָרָה
 וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא : יח גְּדַרְרִי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נְגִידֵה־נָא
 לְכָל־עַמּוֹ : יט בְּחִצְרוֹת | בֵּית יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַּיִם
 תִּלְלוּיָהּ :

א תִּלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִים : ב כִּי
 גָּבַר עָלֵינוּ | חֲסִדוֹ וְאַמֶּת־יְהוָה לְעוֹלָם תִּלְלוּיָהּ :
 ג הוֹדוּ לַיהוָה בְּרִטּוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 ד יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 ה יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 ו יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 ז בְּזֶה־הַמַּצָּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יָהּ : ו יְהוָה לִי
 לֹא אֶרְאֶה מִה־יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם : ז יְהוָה לִי בְּעוֹרֵר
 וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי : ח טוֹב לְחַסוֹת בַּיהוָה מִבְּטָח
 הָאָדָם : ט טוֹב לְחַסוֹת בַּיהוָה מִבְּטָח בְּגִדְיָבִים :
 י כָּל־גּוֹיִם סִבְבּוֹנֵי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם : יא סִבּוֹנֵי
 גַּם־סִבְבּוֹנֵי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם : יב סִבּוֹנֵי כְּדַבְרֵים
 דַּעֲבוּ כָּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם : יג דַּחַח

דחיתני לנפל יהודה עורני : י עזי וזמרת יה יהודלי
 לישועה : ט קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין
 יהודה עשה חיל : טו ימין יהודה רוממה ימין יהודה עשה
 חיל : יז לא אמות כראחיה ואספר מעשייה : יח יסר
 יסרני יה ולמות לא נתנני : יט פתחולי שערי צדק
 אבא-בם אודה יה : כ זה השער ליהודה צדיקים
 יבאו בו : כא אודה כי עניתני ותחילי לישועה אידו :
 כב אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה אבן : כג מאת
 יהודה היתה זאת היא נפלאות בעינינו מאת : כד זה
 היום עשה יהודה נגילה ונשמחה בו : ה

כה אנא יהודה הושיעה נא : אנא יהודה הושיעה נא :
 אנא יהודה הצליחה נא : אנא יהודה הצליחה נא :
 ט ברוך ה' בא בשם יהודה ברכנוכם מבית
 יהודה ביד : כו אל יהודה ויאר לנו אפרוחנו
 בעבתים עד קרנות המזבח אל : כח אלי אתה ואודה
 אלהי ארומקה אל : כט הודו ליהודה כירמוב כי
 לעולם חסדו יהו :

יתלוק יהודה אלונו (על כל מעשיה וחסדיה צדיקים עושי
 רצונה וכל עמקה בית ישראל ברנה יודו ויברכו וישבחו
 ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמקה מלכנו * כי לה
 טוב לתודות ולשמקה נאה קומר כי מעולם ועד עולם אתה אל :
 * הודו ליהודה כירמוב : כי לעולם חסדו :
 * הודו לאלהי האלהים : כי לעולם חסדו :
 * הודו לאדני הארנים : כי לעולם חסדו :
 * לעשה נפלאות גדלות לבדו : כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :	ח לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו :	י לרוקע הארץ על המים
כי לעולם חסדו :	י לעשה אורים גדלים
כי לעולם חסדו :	ח את השמש לממשלת ביום
כי לעולם חסדו :	פ את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
כי לעולם חסדו :	י למכה מצרים בכבודיהם
כי לעולם חסדו :	א ויצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו :	יב ביד חזקה ובזרוע גמויה
כי לעולם חסדו :	יג לגזר ים סוף לגזרים
כי לעולם חסדו :	יד והעביר ישראל בתוכו
כי לעולם חסדו :	טו ונער פרעה וחילו בים סוף
כי לעולם חסדו :	טז למוליד עמו במדבר
כי לעולם חסדו :	יז למכה מלכים גדלים
כי לעולם חסדו :	יח ויהרג מלכים אדירים
כי לעולם חסדו :	יט לסיחון מלך האמרי
כי לעולם חסדו :	כ והעונ מלך הכנעני
כי לעולם חסדו :	כא ונתן ארצם לנחלה
כי לעולם חסדו :	כב נחלה לישראל עבדו
כי לעולם חסדו :	כג שבשפלנו זכר לנו
כי לעולם חסדו :	כד ויפרקנו מצרינו
כי לעולם חסדו :	כה סינתן לחם לכל בשר
כי לעולם חסדו :	ס הודו לאל השמים

נשמות כל ימי תבנה את שמך יידיה אלהינו * ורוח כל בשר
 תפאר ותרום זכרה מלפני תמיד * מן העולם ועד
 העולם אתה אל * ומבלעדיך אין לנו מלך נואל ומושיע פודה
 ומציל

חֲצִיל וּמְפָרְנִים וְעֹנָה וּמִרְחֹם בְּכֹל־עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מִלֶּךְ
 אֱלֹהֵי אֲתָהּ: אֱלֹהֵי תְּרַאשׁוּנִים וְהֶאֱחָדְוִנוּם אֱלֹהֵי כָּל־בְּרִיּוֹת אַחַד
 כָּל־תְּלֻדוֹת הַמְּהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת * הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
 וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיְהִי הַנֶּהָל לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן הַמְּעוֹרָר יְשׁוּנִים
 וְהַמְּקַיֵּץ נְרַדְמִים וְהַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְהַזּוֹכֵף כְּפוּפִים * לֵךְ לְבִדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים * אֱלֹהֵי פִינוּ מִלֵּא שְׂרֵיה
 כְּפִים וְלִשׁוֹנֵנוּ רֶנֶּה כְּחֶמֶן נִלְוִי וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמִתְחַבֵּי רְקִיעַ
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֵךְ וְיָדֵינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם
 וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאַלְלוֹת: אֵין אָנוּ מְסַפְּקִים לְהוֹדוֹת לֵךְ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְלִבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ עַל־אֲחַת מֵאַלְפֵי אֱלֹפֵי
 אֱלֹפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְפִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשִׂית
 עִמָּנוּ וְעַם־אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים: מִמְּצָרִים נֶאֱלַתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית
 עֲבָדִים פְּדִיתְנוּ * בְּרַעַב וְנִתְּנוּ וּבְשִׁבְעַ כְּלִפְלִתְנוּ מִתְּרֵב הַצִּלְתְּנוּ
 יַמְדֵּבֶר מִלְּטָתְנוּ וּמִחַלְדֵּי־רַעִים וְנִאֲמָנִים דְּלִיתְנוּ: עַד־הַנֶּהָ עֲזוּרְנוּ
 רַחֲמֶיךָ וְלֹא־עֲזוּבוּנוּ חֶסְדֶיךָ * וְאַל־תִּפְּשָׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח:
 עַל־כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלַנְתָּ כֵּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שִׁנְפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן
 אֲשֶׁר שִׁמַּתָּ בְּפִינוּ: הֵן חֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבַּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ
 וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּמְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ: כִּי כָּל־פֶּת לֵךְ יְהוָה
 וְכָל־לִשׁוֹן לֵךְ תִּשְׁבַּע * וְכָל־עֵין לֵךְ תִּצְפֶּה וְכָל־בֶּרֶךְ לֵךְ תִּכְרַע
 וְכָל־קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה * וְכָל־דֹּלְבָבוֹת יִירְאוּךָ וְכָל־קֶרֶב
 וְכָל־זוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ כְּדָבָר שֶׁתּוֹב כְּלֵעֲצָמוֹתַי הַאֲמַרְנָה יְהוָה
 מִי כְּמוֹךָ מִצִּיל עֵינִי מִחֻזַּק מִמֶּנּוּ וְעֵינִי וְאֶבְיֹן מִגּוֹלוֹ: מִי יִדְמֶה־לֵךְ
 וּמִי יִשׁוּדֶה־לֵךְ וּמִי יַעֲרֶךְ־לֵךְ * הָאֵל תְּהַדּוּל תִּגְבוֹר וְתִגְדָּא אֵל עֲלִיוֹן
 כִּנְהָ שְׁמַיִם וְאַרְצָן: נְהַלְלֶךָ וְנִשְׁבַּחֶךָ וְנִפְאֲרֶךָ וְנִבְרַךְ אֶת־שֵׁם קְדוֹשֶׁךָ
 כְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכָל־קֶרְבִּי אֶת־שֵׁם קְדוֹשׁוֹ:
 הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזֶךָ תְּהַדּוּל בְּכַבוֹד שִׁמְךָ תִּגְבוֹר לְנֶצַח וְתִגְדָּא
 בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ * הַמִּלֶּךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רֵם וְנִשְׂא:
 שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ * וְכַתּוּב רַגְנוּ צְדִיקִים בַּיְהוָה לַיְשָׁרִים
 נִאֲוֶה תְהַלְלֶה: בְּפִי יִשְׂרָיִם תִּתְרוֹמֵם * וּבְשִׁפְתַי צְדִיקִים

החבר

(177)

סדר הנהגה

תתקבץ * ובלשון חסידים תתקבץ * ובקרב קדושים התהלל :
 ובמקלות רבבות עמך בית ישראל ברנה ותפאר שמך מלפני
 בכל ידוד ודור שכן חובת כל היצורים * לפניה יהיה אלהינו ואלהי
 אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה
 ולקדם על כל דברי שירות ותשבחות הוד בן ישי עבדך משיחה :
 ובכן ישתבח שמך לעד מלפני האל המלך הגדול והקדוש בשמים
 ובארץ * כי קד נאה יהיה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד
 שיר ושבתה הלל ומרה עז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה
 ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
 ומעולם עד עולם אתה אל : ברוך אתה יהוה אל מלך גדול ומהלל
 בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות בורא כל היצומות רבון
 כל המעשים * הבורח בשירי ומרה * מלך יחיד חי העולמים :

טוטנים לומר פוטנים אין להסתיק כנס בין נרכס וזוין נרכס סטוס אלמא מד לח"כ ינכר על טס ד :
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן : וסוסה כנסנס

נרכס לחנונה על הנפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן
 ועל תנובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית
 ותתלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה רחם נא יהוה
 אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך
 ועל מוצנחך ועל היבנה * ובנה ירושלים עיר הקדוש במהרה
 בימינו והעלנו לתוכה * ושמחנו בה ונברכה בקדשה ובמורה *
 (כנה ורצה ותדליצנו ביום השבת הזה) : ונברנו לטובה ביום
 נע המצות הזה * כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל ונודה לך על
 הארץ ועל פרי הגפן : ברוך אתה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן :

נרכס נכיר על סאר חסידן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות ותכונן
 על כל מה ישראת להחיות בהם נפש כל חי * ברוך חי העולמים :

לשנה הבאה בירושלים : וס"ז יומר

ספירת העומר

קפו

כליל שני של ספר מתחילין לספור ספירת העומר תי"ק אחר חמלת ערנית אך יש מי שחומר סהלא נסוד ה' י"ג לספור אחר סגמך כל הסדר נח"ל והמקדים לגרך ולספור מד ארר החפלה מוקדם לברכה [לפי דין אסור להכול עד שיספור ומה גם דבכל אורך הסדר קרוב הדגך שיסנה חלספור או שיספור אחר הזות . (ע"כ הנה"ס מכתוב אדמו"ר בעל ז"ל ז"ל)]. ואם סנה ולא ספר כלילה ספר כיום בלא ברכה כטועד וזמן ההחלת עמוד הסהר מח"י אירר וחי"ך במדינות אלג האמרייות הוא בחמלת כלילה לפר אין לספור אחר הזות אלג בלא ברכה וזמן זה של פ"ה נמשך כך עד י"ו בתמוז ועד בכלל ולכן משהביע' הזות ליל י"ו בתמוז אסור להסול:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר :**

יסין לספירה של אותו כלילה ולחניה אחת של אגא בכח וחניס' אחת של מומור אלהים יתנו וזאת ה' מסטק יספור :

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר : הסך שנחסך * אגא אלהים *

**תִּרְחֹמֶן הוּא יִחְזֹר לָנוּ עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָה בְּמַדְרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה :**

א לְמַנְצַחַת בְּנֵינֹת מְזֻמֹּר שִׁיר : ב אֱלֹהִים יִתְּנֵנוּ תִּרְחֹמֶנוּ יִאֵר פְּנֵי אֶהָנוּ
סְלָה : ג לְדַעַת בְּאֶרְץ תִּרְבֶּה בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתָה : ד יוֹדֶה
עַמּוּם אֱלֹהִים יוֹדֶה עַמּוּם בְּלִם : ה יִשְׁמְרוּ וְיִתְּנֵנוּ לְאִמּוּם כִּי הַשְּׁפוּם עַמּוּם
מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאִמּוּם בְּאֶרְץ תִּנְחַם סְלָה : ו יוֹדֶה עַמּוּם אֱלֹהִים יוֹדֶה עַמּוּם
בְּלִם : ז אֶרְץ תִּרְבֶּה יְבוּלָה יִבְרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : ח יִבְרְכֵנוּ אֱלֹהִים
וְיִרְאוּ אִרְוֹ בְּלִ אֶפְסֵי אֶרְץ :

אָגָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינָה תִּתִּיר צִוְרָה *
קָבֵל רַחַם עַמָּה שְׁנִבְנוּ מִדְּבַר נִרְא *
נָא נִבְוֹר דְּוִרְשֵׁי יִדְוֹןָה בְּכַבְתָּ שְׁמֵרָם *
בְּרַבָּם מִתְּרָם תִּרְבֵּי אֲדַמְרָה תִּמִּיד גְּמֵלָם *
תִּסִּין קִרְוֹשׁ בְּרֹזֵב מִוְבָּה נִהַל עֲדָתָה *
תִּדִּיד גְּאָה לְעַמָּה פְּגַה וּזְבֵרֵי קִרְשָׁתָה *
שְׁנַעְתָּנוּ קָבֵל וְשִׁמְעֵנוּ צַעְקָתָנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת *
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

רְבִיזוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה צִוְּתָנוּ עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָרָה לְסַפֵּר סְפִירַת הָעוֹמֵר
כִּדִּי לְמַתְרָנוּ מִקְלֹפוֹתֵינוּ וּמְשַׁמְאוֹתֵינוּ כְּמוֹ שְׁכַחְתָּם בְּחִרְתָּהּ
וּקְפָרְתָם לָכֵם מִתְּבַרַת הַשְּׁפָת כַּיּוֹם הַבּוֹאֵבָם אֶת עוֹמֵר הַתְּנוּפָה לְעֵבֶר
שְׁבִיבוֹת הַמִּיּוֹבוֹת הַתְּנוּנָה : עַד מִתְּבַרַת הַשְּׁפָת הַשְּׁבִיבוֹת הַסִּפּוֹר
רַמְבַּם

הגהות לסדר הישן

העתק מן ההגהות הכתובות על גליון הסדר שהתפלל בו אדמו"ר הגדול הנאמן
האמיתי הסיור קדישא אור עולם נ"י בו' סרגא ורבנא מנחם מענדיל נב"ם
זי"ע פליובאוויטש בעל צ"צ ז"ל :

<p>(כב) כגונא וכו' לקבילי * ניב * לקבל * וְאֵתְעִקְרַת תְּדַמִּין : (כג) מוריד הקל * ניב * הקל : (כד) בקדושת שחרית שבת * ניב * תיבת תשכון נמשך למטה : (כה) בבהמ"ז לא חקר * ניב * חקר : (כו) אוד ברכת הכוס בברהמ"ז * מצוין * הרחמן לברית סילה : (כז) בברכה מעין שלש * רחם נא * ניב * כציל : (כח) בברכת נשואין * חתנים * ניב * חתנים : (כט) בברכת הפסיל * פן אישן * ניב * אישן : (ל) קדם הלל * התיבות (ויסיד ל"ט מנחם ז"ל נסח וז' נדף כ' נב"ם כ"ד ס"ג) לא נמצא שם כלל : (לא) יהלוך על כל מעשיך * ניב * תיבת על מוסר בחצאי עינול : (לב) בחוכרת נשמות * בעבור שאני נדרתי צדקה נמחק * וניב * בעבור שכלי נדר אתן צדקה בעדו * בעדה : (לג) געילה * באתה הברלה * ותתן לנו ה' אלהינו באהבה * ניב * השיך שאומר הוידי בתוך התפלה צריך להזכיר של שבת באתה הברלה בדרך שמוזכר של יום הכפורים (ט"ז כ"ג כ"ד) : (לד) הגדה של פסח * קודם לפיכך * יכסת את הפת וינביה את הכוס * ניב * ויאחזנו בידו עד שיחתום נאל ישראל * והמעם מבואר כמור בשם המדרש : (לה) ואוכלם בידו * ניב * ובהסבה (ט"ז ט"ח כ"ג כ"ד) : (לו) קודם ספירת העומר * מוקדם לטובה * ניב * דלפי הדין אמור לאכול עד שיספור וסח גם דבכל אורך הסדר קרוב הדבר שישבח מלספור או שיספור אחד הצות :</p>	<p>(מ) בפמ"ם הקמרת * מנה * ניב * קנה : (נ) כפת הירדן כל שהוא * ניב * שהיא בורד : (ז) זכר רחמיך * ניב * זכר זכר בחולם : (י) בברוך שאמר * נזר ומקיים * ניב * ומקם כחד יוד בצירי * (יא) בברוך שאמר * בין תיבת סוף לתיבת משבח * נקודה להפסק שאמר * שתיבת סוף נמשך למעלה : (יב) בקדיש (כ"ג) ולעילא מבל * ניב * מותר (ויאמר) לעילא מן כל * כבבל השנה : (יג) בקדיש * ניב * לעלם יתברך וישתבח ייתפאר ויתרום ויתנשא ויתקדד ויתעלה ויתתקלל כציל : (יד) בודיו ולא שוה * ניב * ולא קנה : (טו) בתפוח יד * את זכר * ניב * את זכר : (טז) שם תפלת עבדך * ניב * עבדך * (יז) שם * לשמך טקה * ניב * מקה * (יח) ובה לציון * ונמלתי * ניב * ונקלתי : (יט) בקדיש צלותהון וקעותהון * (כ) בתפלה לדוד * שמת נפש עבדך כי אליך ארני נפשי אשא * ניב * (כ"ג) הוידה : (כ"ד) ותתנו להן * ניב * ותתני בלשון יחד * ניב * מנחם ז"ל נסח וז' נדף כ' נב"ם כ"ד ס"ג) : (כ"ה) בסדר המילה * השבעת ליצחק * ניב * לישהק בשין * כציל פסוק הוא בתהלים קיה : (כ"ז) בפדיון הבן * ניב * דפתיקתא תילך דפתיקתא * (כ"ח) בפתח אלוהי * ניב * עלמין דוד ברושין * כהון קאן דאתקריאו : (כ"ט) דאיהו חיים * ניב * (כ"ג) דאיהו חיים : (ל) וקראת דאקעציקא : (כ"א) מדר ארוב * ניב * ירוב :</p>
--	--

גם וגשלם הלך ראשון מסודור שערי תורה אור ושערי תפלה

וקרין כ"ח לחמשה כ"ט לחמשה כ"י גכ"ד כ"ב לחמשה כ"ג לחמשה כ"ד לחמשה כ"ה לחמשה כ"ו לחמשה כ"ז לחמשה כ"ח לחמשה כ"ט לחמשה

וברק"ל לא האילו של יעקב היום הזה עד
 רבובכם את יעקב ואלוכם תרת שלם
 לדתכם בכל משפחתכם: מ יחול ויבטח ה
 וספרתם לכם סתרת השפת סיום וקראתם
 את יעקב הקטנה שבע שפתות הסוכות
 תעשה: עד סתרת השפת השביעית תפשו
 חמשים יום ותקרבתם כנחה תלשה לידה:
 כמשפחתכם תבואו לכם העשה שנים שני
 ששלים סלה תעשה חמץ תאספה בפרים
 לידה: ותקרבתם עליהם שבעת בששים
 המיכל בני שנה ופר דבדוק אחד ואלו
 עגלים ידעו עלה לידה ויבטחם וקרינים אשה
 רחמיאל לידה: וקרינים ששנים אחד
 לחמשה ושני בששים בני שנה תבטח שנים:
 והגוף חמץ ו אלה על לחם חמץ העשה
 לפני ידעו של שני בששים גוש ידעו לידה
 לבתן: וקראתם בשנים לחם הזה סכרא
 קדש ידעו לכם כל האבות שבנה לא משש
 תרת שלם גדל משפחתם לדתכם:
 וקרינתם את יעקב ארצם לא תבטח פנה
 שדך חמץ וקרינתם לא תלגם לפני
 ולו תעוב אלה אני ידעו אלוכם: מ יבד
 ויבטח: וידבר ידעו אל משה לאמר:
 דבר אלי בני ישראל לאמר בלתי תבטחי
 באמר לידעו ידעו לכם שבתו וקרינתם
 סכרא קדש: כל האבות שבנה לא תבטח
 ותקרבתם אשה לידה: מ יבד ידעו אל
 סלה לאמר: אה בשש לידעו שבתו ידעו
 יום חמץ הוא סכרא קדש ידעו לכם
 וקרינתם את יעקב ותקרבתם אשה לידה:
 וכל האבות לא משש בשנים יום תהי פי
 יום ספרים הוא לכפר עליכם לפני ידעו
 אלוכם: פי כל המשש אה לא תבטח
 בשנים יום תהי וקרינתם סכרא: וכל המשש
 אה משש כל האבות בשנים יום תהי
 ותאמר את יעקב סכרא קדש: וקרינתם

ידבר ידעו אל משה לאמר: שדך ארבע
 ארבע כי ידעו ידעו שבעת יום תרת
 וכו' ויום השמיני ותלאת ידעו לקרבן אשה
 לידה: ושדך ארבע אתו ואת בני לא
 לידעו יום אחר: וקרינתם וכתובת
 לידה לקרבן סוכות: ביום הוא וכל
 אהותו יום סכרא קדש: וקרינתם
 ששלים וקרינתם אלה אני ידעו: ולא תבטח
 את יעקב קדש וקרינתם בני ידעו
 אני ידעו קרינתם: המוציא אתכם סכרא
 דתכם לידעו לכם לא תלגם אני ידעו: מ
 ויבטח ידעו אל משה לאמר: דבר
 אלי בני ישראל ותאמר אלהם בשש ידעו
 אשר תקראו אתם סכרא קדש אלה הם
 ידעו: ששלים יום קרינתם סכרא ויום
 קרינתם שבת שבתו סכרא קדש כל
 סכרא לא משש שבת הוא לידה בכל
 חמץ וקרינתם: מ יבטח: אלה משש ידעו
 סכרא קדש אשר תקראו אתם חמץ:
 כתיב ראשון סכרא קדש שש לידעו בין
 חמץ פסח לידה: וקרינתם שש יום
 לידעו הזה חמץ סוכות לידה שבעת יום
 סוכות האמר: ביום ראשון סכרא קדש
 ידעו לכם כל האבות שבנה לא משש:
 ותקרבתם אשה לידה שבעת יום ביום
 משש סכרא קדש כל האבות שבנה לא
 משש: מ יבטח ידעו אל משה לאמר:
 דבר אלי בני ישראל ותאמר אלהם סכרא
 ארבע אתו אני ידעו לכם וקרינתם את
 חמץ וקרינתם את יעקב ראשית חמץ
 אל סכרא: והגוף את יעקב לפני ידעו
 לדתכם סתרת השפת יעבט חמץ:
 וקרינתם יום חמץ את יעקב קדש חמץ
 כד שש לידה לידה: וקרינתם שש
 סלה חמץ אשה לידה יום ידעו וקרינתם
 חמץ יום: מ יבטח ידעו אל משה לאמר:

הפסדה ליום אי ובי של סוכות

קצ

אלוהי כל יקרשים עמקו: והיה ביתם יהוא לא
 יהיה אור יקרות וקפאון קפאון כתי: והיה זמן
 אשר הוא יתע ליהוה לא יחום ולא לילה והיה
 לעת ערב יהיה אור: והיה ביום ההוא יקראו
 פסחיים סירושולם תצוים אליהם תכדמוני
 תצוים אל הים האחרון בקוץ וכדודף יהיה:
 היה יהוה למה על גל הארץ ביתם ההוא
 היה יהוה אלה לשם אחר: יסוב כל הארץ
 בערבה נבוע לרסון נגד ירושלים והאמה
 לשבת תחמיה לשמש בגמון ערסוקים אשר
 יראשון ערשער הפלים ומגדל תנגאל עד
 כפי המלך: והשבו בה תרים לא יהיה עוד
 לשבת ירושלים לבשח: האת: תהיה הכנף
 אשר יקם יהוה את כל העמים אשר צבאו על
 ירושלים המלך יקרו יהוה עמך על תליו
 עינו המכה כתיבנו ולשוטן המלך בפיהם:
 היה ביום ההוא תהיה סוכות יהיה רבד
 ביום ותקפו איש יד רשע וקלחתו יד עליו
 עשו: ותכתיבה תלחם בירושלים ואמר חיל
 בלתיים סכוב ורב וקפאון וכדודים לרב מאי:
 יבן תהיה נפת הים תפרד המלך והמלך
 על תהפסדו אשר יהיה בפתחת המטה
 בפתח תואת: והיה כל דעותי סל תעוים
 תפאים על ירושלים ועלו מי ענה בשנה
 לתקנות לסל יהוה צבאות וקל אהרע
 תסות: והיה אשר לא יתלה סות ספקות
 ארץ א ירושלים לתקנות לסל יהוה
 וצבאות ולא עליהם יהיה תשבו: וא יספקות
 ספקים לא יתלה לא סת לא עליהם תהיה
 תמנה אשר יקם יהוה את ידועים אשר לא
 יקם לה אהרע תכנות: ואת תהיה תסות
 כדודים תסות בלתיים אשר לא עלו לה
 תסם יד של הוה תסות סוכות יהוה
 כתיבה קרש יתנה צבאות וקרא בלתיים תשבו
 על דביריה עמק צבאות ביום תהוא:

ונסו הקדושים על הארון על בדין סלסעיה:
 ויארכו הבדים וקרא ראשי הבדים מדין סל
 על פני תדבר ולא יראו תהיה והיו שם
 עד תום הוה: אין בארון רק שני לוחות
 האבנים אשר הניח שם סתה בתב אש
 סתה יהוה עסדני ישראל צבאתם בארץ
 מצרים: ויהי בצאת הכהנים מדתו שנה
 סלא אדיתיה יהוה: ולא יכלו הפתנים לעבר
 לשבת כפני הענן וירסלא כבוד יהוה את
 בית יהוה: או אשר שלמה יהוה אשר לשון
 בערפל: בנה בעתו בית וכל לה סכון
 לשבתה שלמים: ונסב תהיה אהרע
 ויבנה את כל סל ישראל וכל סל ישראל
 עסד: ויאמר ברוך יהוה אלתי ישראל אשר
 דברי כפיו את דוד אבי ובינו סלא לתי:
 סלתיים אשר תוצאתי אדעסתי את ישראל
 סלתיים לא יבדתי בעיר סל שטני ישראל
 לכנות בית לעזרת שמי שם ואקדו ביה
 לעזרת על עמי ישראל: ויהי על לב דוד
 אבי לכנות בית לשם יהוה אלתי ישראל:
 ויאמר יהוה אל דוד אבי ישן אשר היה עס
 לכה לבעת בית לשם תסיבת עי יהוה עס
 לכה: רק אמה לא תבנה בבית כי אס
 בנה תוצא סל יהוה הארבעה הבית לשמי:
 ונסו תהיה אהרע אשר דוד ואקדו בית דוד
 אשר ואשב על סל ישראל אשר כפי יהוה
 ובנה בית לשם יהוה אלתי ישראל ואשם
 ים סתם ארון אשר ים סתה יהוה
 אשר ביה עסד אשם סל יהוה אהרע
 מארץ מצרים:

הפסד ביום תהיה

הפסד ביום תהיה: ביום ההוא יהיה להחלות
 ביום תהיה: ויבנה בית סוכות ויבנה בית סוכות
 ביום תהיה: ויבנה בית סוכות ויבנה בית סוכות
 ביום תהיה: ויבנה בית סוכות ויבנה בית סוכות

סוכה סלם תבנית, ואמר ה' אלהי ישראל יקום סוכה, אשר יללו, תבנה
 סוכה ללוד רבו ס', ובתול לוד סוכה וכו' וק', ובתולין סוכה,

חול המועד של סוכות

יום סוכות השלישי שבת קרי' נ' סוכות לכן ויום השני. ל' ויום השלישי. לסוכות ויום הרביעי. ולרביעי קרי' סוכות חופה ויום השני ויום השלישי :

יום ג' ויום ח' קרי' לכן ויום השלישי. ל' ויום הרביעי. יס' ויום החמישי. ולרביעי ויום השלישי ויום הרביעי :

יום ג' ויום ח' קרי' לכן ויום הרביעי. ל' ויום החמישי. יס' ויום הששי. ולרביעי ויום הרביעי ויום החמישי :

יום סוכות כול קרי' לכן ויום החמישי. ל' ויום הששי. לסוכות ויום השביעי. ולרביעי קרי' ויום הששי ויום השביעי :

<p>וביום השלישי פרים בגר בקר לעגים עשר : פקדים בגר עגה ארבעה עשר המינים : ומתנתם ומקדיהם לפרים לאילים ולקדושים במקדשם כמשפטם : ושעור המאת אחד סלוד עלת הקטיר ומתנתה ונסקה :</p> <p>וביום השלישי פרים ששנה אילים לעגים פקדים בגר עגה ארבעה עשר המינים : ומתנתם ומקדיהם לפרים לאילים ולקדושים במקדשם כמשפטם : ושעור המאת אחד סלוד עלת הקטיר ומתנתה ונסקה :</p> <p>וביום השביעי פרים עשרה אילים לעגים פקדים בגר עגה ארבעה עשר המינים : ומתנתם ומקדיהם לפרים לאילים ולקדושים במקדשם כמשפטם : ושעור המאת אחד סלוד עלת הקטיר ומתנתה ונסקה :</p>	<p>וביום השלישי פרים בגר בקר לעגים עשר : פקדים בגר עגה ארבעה עשר המינים : ומתנתם ומקדיהם לפרים לאילים ולקדושים במקדשם כמשפטם : ושעור העשרה אילים אחד סלוד עלת הקטיר ומתנתה ונסקה :</p> <p>וביום הרביעי פרים עשרה אילים לעגים פקדים בגר עגה ארבעה עשר המינים : ומתנתם ומקדיהם לפרים לאילים ולקדושים במקדשם כמשפטם : ושעור העשרה אילים אחד סלוד עלת הקטיר ומתנתה ונסקה :</p>
---	--

קריאה לשבת חול המועד סוכות

<p>הרבו הנה אשר דברת אנשתי ברכותי ו בעצמי וארבעה בשש : ויאמר הלאני נא את בברכה : ויאמר אני אעביר ברכותי על פניה וקראתי בשם יתה לפניך ותתן אוד אשר יהיו ורחמי את האדם אתם : ויאמר ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראת האדם תו : ויאמר יהוה הנה מקום אמת ונצח על העזר : והנה בשבועי בברכה וששנה בנצח תמיד ושלתי כפי עלתה ששנה : ובקול אתי כפי ויהיה אדם איתי ופני לא ירא : ויהי ויאמר יהוה אלוהי ישראל את חלה אבנים הראשונים ומקדשי עליונות את</p>	<p>ויאמר משה אליהו וראת אתם אפר אולי תעל ארת העם הנה ואמר לא תדעלתי את אשר עשית עמי ואמר אלה וששנה בשש ונחם סוכות ונ' בעצמי : ונחם אבני סוכותי הן בעצמי ודעני נא את דדנה וארעה לפני ארצתי בעצמי וראת כי עשה נתי הודי : ויאמר פני וכל ונעלתי לה : ויאמר אולי אראון פניה ויהיה אר בעצמי סוכה : ובקול : ונחם אפוא ברכותי ונ' בעצמי אני ונחם יהוה בלכת עמנו ונחם אני ונחם מלכותי אשר על פני ונחם : ה' פ' ויאמר יהוה אלוהי סוכה</p>
--	---

ראה לשבת חל המועד סוכות

עליה פדיונה לטקש דקרבא: כי את
 סוכתהם תלצון ואת מצבתם תשברו ואת
 אשוריה תהרסו: כי לא תשתמחה לאל אחר
 כי יהיה קנא שמו אל קנא הוא: פדיונה
 ברית ליושב הארץ ונוי ארצו אלתיולם וברית
 לאלתיולם וקרא לה ואכלת סוכתי: והמת
 סוכתי לכניה ונוי בתינו ארצו אלתימן
 והונו את בנייה ארצו אלתימן: אלתימן סוכת
 לא תעשה לה: שבעי אתה המצוה השמי
 שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למעד
 חדש האביב כי בתחש האביב יצאת סוכתי
 כלפטר רחם לי וכל מקוה חיל פטר עוד
 ושור: ופטר תסוד הפדור בשה ומאלא
 הפדור וערפתי כל בסור בגוף הפדור ולא
 ירא פני ריקים: ששית ימים תעבד וביום
 השביעי תשבת בתריש ובקצור השבת: ונג
 שבעת מעשר לה בסוד קצור תמים ותג
 האסוף תסופת השנה: שלש פעמים בשנה
 תראה כל זכורה את בני הארץ: יהיה אלתי
 ישראל: כי אורש גנים ספנה והתקתי
 ארתי גבלה ולא יתמוי איש את ארציה
 בגלותה לראות את בני יהיה אלתי שלש
 פעמים בשנה: לא תשמש על חפץ רב
 זבתי ולא יליו לבקר זבת רג הפסח: ראשית
 בסודי אדמתה תביא בית יהיה אלתי לא
 תבשר נדי בולב אסו:

בדברים אשר היו עליהם הראשונים אשר
 שברת: ויהי נכון לבקר ועלית בבקר אל
 הר סיני ותצבת לי שם על ראש הר: ואיש
 לא יעלה עיך וגם איש אלוהא בכל הר
 גם תצאן ותבקר אלוהא אל סוד הר
 הרוא: וישני ויפכה עת לילת אבנים
 פראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר
 סיני כאשר צוה יהוה אתו ויסק בידו שני
 לתת אבנים: וחד יהיה בעינו ויהצב עמו
 שם ויקרא בשם יהוה ויעבד יהוה: על פניו
 ויקרא יהוה יהוה אל רחום ורחן ארץ אפים
 ורב רחם ואת: נצח חסד לאלים נשג
 עון ופצע וחסאה ונקח לא ינקח פקד: עון
 אבות על בנים ועל בני בנים על ששים
 ועל רבנים: ויפטר משה ויקר ארצה
 וישתחו: ויאמר אבינו מלאכי הו בעיניה
 אדני יקרנא אדני בקרבנו כי עסקשיה ער
 דעא וקדתי לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
 ולאמר הנה אנכי פרת בריתנו כל ער
 אעשה נפלות אשר לא ינבוא בכל הארץ
 ובכל העמים והוא כל העם אשר אתה בקרב
 אתי משנה יהיה בריתא הוא אשר אני עשה
 עמך: כשי שברתי את אשר אנכי מצוה
 היום הנני נלש ספנה אתי האסוי והפגועי
 והחתי והערבי והעמי והקניזי: השטר לה
 פדיונה ברית ליושב הארץ אשר אתה בא

לכפטי קודן בסור חודה שניה כפי סוד היום

הפדור לשבת חל המועד סוכות ביום אל לח

רוב איש בארץ הקודש: והשפטי אתו
 בדבר וברם ונשם שופר ואבני אלתיש אש
 תפילת אסור עליו ועל אנפיו ועל עיניו
 רבים אשר אסו: והתנחתי והתנחשתי
 ונדעתי לעני גנים רבים ודעו כראי יהוה:
 ואמתה בראשם תבא על עונ ואמר בה אסר
 אדני יהוה דגני אלה עונשיא ראש סנה
 והכל: ולקבתי וששתי והעלתי
 כרפתי צפון וקבתי עליה ישראל:

ויהי: ביום הוא ביום בואנו על ארצות
 ישראל נאם אדני יהוה מעלה חסתי
 באפי: ובקראתי באש עברתי דברתי אסלא
 ביום הוא יהיה בעש גדול על ארצות ישראל:
 והשני כפי דני הים ושם השמים ותית
 תפלה וקל חסד תיקש על הארץ וכל
 האלם אשר עליה הארמה והרסי הרלים
 ופלו הסודות וקלתי סוד לארץ פל:
 ובראני עליו לקלתי רוב נאם אדני יהוה

המטרה לשבת חיל המועד של סוכות

ושללו את שלליתם וכוונו את בניויהם נאם
 אדני יהוה: והנה ביום ההוא אפון לפני כסודי
 שם קבר בישראל על העבריים קרמת היום
 וקרמת הא את העבריים וקברו שם אתהג
 ואת כל המנוח וקראו ניא המונג: וקברם
 בית ישראל למען סוד את הארץ שבקור
 הרשים: וקברו בלעים הארץ והנה להב
 לשם חם הקבלי נאם אדני יהוה: ואנשי
 המיד יבדלו עבריים בארץ מקברים את
 העבריים אתהגתרים עלפני הארץ לטהרה
 מקצה שבקיהתשים יתקו: וקברו העבריים
 בארץ ודאף עצם אדם ובה אצלו ציון עד
 קברו אתו הקבליים אלגיא המון נג: ונמ
 שביעיר המנה וקברו הארץ :

והפתי קרחה כד שמאלה ותעיה סד ומנה
 אפיל: על כרו ישראל הפול אתה וקר
 אנשי ועמים אשר אקה לעים צפור כלבנה
 תות השדה נתהיה לאלה: עלפני השדה
 הפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה:
 ושלתיאש במנו ובשכי האיים לבטח
 ודדש כראני יהוה: ואתי שם קרשי אודיע
 בתוך עמי ישראל ולא אתל אתי שם קרשי
 עוד ודעו הנזים כראני יהוה קדוש
 בישראל: הנה באה ונתחת נאם אדני יהוה
 היום אשר דברתי: וצאו ישבי עני
 ישראל ובערו והשיכו בגשק ומנו וצנה בקשת
 ובחלים ובמקל יד ובלמת ובשרו כדם אש
 שבע שנים: ולא ישאו עצים מדהשדה
 ולא יתנו מדהשעים כי בגשק ובשרי אש

אוד המטרה סוכד

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק
 בכל הדורות. האל הנאמן האומר ועשה המדבר ומקום
 שכל דבריו אמת וצדק:
נאמן אתה הוא יהוה אלתינו ונאמנים דבריה. ודבר אחד
 מדבריה אזור לא ישוב ריקם. כי אל מלך נאמן (והחמן)
 אמת: ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית תינו. ולעלובת נפש תושבי ותשמת
 במתרה בוינו: ברוך אתה יהוה משמת ציון ברגיה:
שמתנו יהוה אלתינו באלהו תביא עבדה ובמלכות בית דוד
 משיתה במתרה יבא ונגל לבנו על כסאו לא ישוב וד
 ולא תחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשה נשבעת לו
 שלא יבכה נרו לעולם ועד: ברוך אתה יהוה מן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל תבואים ועל יום השבת הנה
 שנתת לנו יהוה אלתינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת:

על הכל יהיה אלוהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך ותברך
שמוך בפי כל מי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יהוה
מקדש השבת וישראל והימים.

עם חרס. מי שברך לטוב ולי לא. אשר יהללו חלק ומחוללין סופק של ימים ומוביין בו של שבת.

קריאה לשמיני עזרת

ומילין ב' ס"ם ומחולין לקדש כל' כפ' רמס עשר הקשר וזין חילוק בין אם הלכנת או כשתל כחל חסד
שלו זמן משהות וכי' למספר 63 סינתם ביום השמיני עזרת :

אם שמוע המשמע בקול יהוה אלוהיך לשמוע
לעשות את כל המצוות האלה אשר אנכי
מצוה היום: מידתה אלוהיך בברכה כאשר
דברתי והעבדת נזים רבים ואתה לא תעשה
ובשלה בגוים רבים ובה לא יחטא: ם
מידתה בה אלוהיך כאשר אלוהיך בארץ
שעליה בארץ אשר יהיה אלוהיך עמו
לא תאמץ את לכתה ולא תקפץ את ידך
כאשר האביון: קדשתה תפלת אלוהיך לו
ותעבם מעבידיו די מסולו אשר יחס לו:
השטר לה פדוניה דבר עש לכתה בלעל
לאמר קדש שנת השבע שנת השמיטה וקדש
ענתה בארץ האביון ולא תמז לו וקדש עולו
אלוהיך ויהי בה חסד: נתון מסון לו וקדש
לכתה בחסד לו וי' בגלל' ודבר יהוה יברכה
יהוה אלוהיך בברכה ויברך כסודו ויהי:
כי לא יחל אביון מצרב הארץ עליה אביו
מקוה לאמר שנת השפלה אלוהיך לאלוהיך
לענה ולאבונה בארץ: ם מידתה לך אלוהיך
הקבלי או הקבולה וקדש של שנים ובענה
השביעית השלוש חפשי מקנה: וקדש השלוש
חפשי מקנה לא השלוש ריבים: תענוק
תענוק לו סמאנה וסמאנה וסמאנה אשר ברכת
יהוה אלוהיך תהיה: וקדש כי עבד יהיה
בארץ כעלים וסוף יהיה אלוהיך עליו אביו
מקוה את דבר יהוה היום: וקדש כי יאמר
אלוהיך לא אמצ מקנה כי אבונה ויהי בלעל
כי יסוב לו ענה: וקדש את המזלע וקדש

לעשר השנה את כל הקבוצות וקדש יהוה
השנה שנה שנה וקדש לשני יהוה
אלוהיך במקום אשר יבחר לשבן שמו של
מקדש וקדש מידת וקדש וקדש בברכה
ונאמה לשמן תלפז וקדש את יהוה אלוהיך
בברכה: וקדש משה תורה כי לא
תכלי שאתו בידתה משה המקום אשר
יבחר יהוה אלוהיך לשון שמו של כי יברכה
יהוה אלוהיך: וקדש בנסף וקדש בנסף
קדש וקדש את המקום אשר יבחר יהוה
אלוהיך בו: וקדש בנסף בכל אשר תאמר
נסף בנסף ובאנו ובין ובשטר ובכל אשר
תשאלה נשמה האלה של לפני יהוה
אלוהיך וקדש אתה ויהוה: ומלך אשר
בשעריך לא תעבד כי אין לו עמך וקדש
קדש: ם מקנה' שלש שלים תוציא את כל
כעשר המעולה בשנה וקדש השנה בשעריך
ובא תמז כי אדלו תלך וקדש עש וקדש
והיום והאלוהי אשר בשעריך וקדש
וקדש לשמן: וקדש יהוה אלוהיך בכל
מקוה ויהי אשר תשעו וכתוב לו מקוה וקדש
שנים תשעו שנה: ויהי דבר השנה
שנים כל קדש יהוה אשר יהוה בך ענה
לא יעש את דעה ואת אשר כי יקרא שמה
לדעה: את דעתך תעש אשר יהוה את אשר
אלוהיך משפט ענה: אביו כי לא יהיה
אביו קדש: וקדש יהוה בארץ אשר
יהוה אלוהיך למולך תהיה וקדש: רק

קריאה לשמיני עזרת

באזו ובולת והגרו זה עבד עולם ואף
לאמחה תשעתי יתן : לא יגשגש בעינה
בשנתה אתו הפשי בעמקה פי משנה שכן
שלי י עברה שש שנים וברכה יהיה אליה
בכל אשר תעשה : פ בשנת ישראל
כלי הנכסו אשר יתר בבקרה ובצאנה הולך
תקדוש ליהודי אליה לא תעבור בבר
שורה ולא הגו בכור צאנה : לפני יהודי
אלהיה תאכלנו שנה בשנה במקום אשר
יבחר יהוה אתה וביה : וכי יתנה בו כום
פסח או עזר מל כומרע לא תזכרנו ליהוה
אזיה : בשערה תאכלנו הסכא והסוד
יהודי צבי וכאז : רק אתדמו לא תאכל
על הארץ תשפכנו במקום פלו ובשנת ר סוד
איהודש האזוב ועשית פסח ליהוה אליה
פי בתדש האזוב והציאה יהוה אליה
כצדדים לולה : וברכה פסח ליהודי אליה
צאן וברך במקום אשר יבחר יהוה לשכן
שכו שם : לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
האכלעניו מצות להם עני פי בתפוח צאנה
סארץ כצלים לשכן תגור אתיוס צאנה
סארץ מצולם מל ימי היום : שלישי ובשנת ה
ודאיה קת שאר בקר גבלה שבעת ימים
ולאיליו מנדשד אשר תגב בערב ביום
הראשון לבקר : לא תוכל לופה אתדפסח
באזו שערה אשר יהיה אליה נתן זה :
פי אסאל הנקום אשר יבחר יהוה אליה

לשכן שלו שם תגב אתה פסח בערב כבוא
השמש סער צאנה סכצרוס : ובשנת
ואכלה במקום אשר יבחר יהוה אליה בו
ופנית בבקר ותלפת לאלה : ששת ימים
תאכל מצות וביוס השביעי עצרת ליהוה
אליה לא תעשה כלאכה : ס רביעי ובשנת ו
שבעה שבעת הספרלה מנדל חרש במקח
תל לספר שבעה שבעת : ועשית דג שבעת
ליהוה אליה כסת נדבת ידה אשר תמן
פאשר וברכה יהיה אליה : ושבת לפני
יהוה אליה אתה ובנת ובמה ועבד ואמחה
ותלי אשר בשערה והגר והגרום והאלנות
אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אליה
לשכן שכו שם : וברך בירעב היה במ יום
ושבת ועשית אתדתיים האלה : פ חמישי
ובשנת : תג הספת תעשה לה שבעת ימים
באכה כגנה וסמקה : ושבת בגנה אתה
ובנת ובמה ועבד ואמחה ותגר ותיוס
והאלנות אשר בשערה : שבעת ימים תרג
ליהוה אליה במקום אשר יבחר יהוה פי
וברכה יהיה אליה בכל תבואתה וכל מעשה
ידה והיות את שבת : יהוה אליה
יראה כלוכרה אתיפני יהוה אליה
בספד אשר יבחר בגר המצות וברג השבעה
וברג הספול ולא יראה אתיפני יהוה ימים :
איש בסמעת ידו בברכה יהיה אליה אשר
גמולה :

מנדן סת חסנה אצל וראשונה : תאזרים חק על פניהם : וקורן לכבוד כפי שמש

ביום השמיני עצרת תהיה להם קרילאכת עבדת לא תעשו : והקרבנם עליה אשתרות
גודה ליהוה פי אתה אל אחד בבשים בגישנה שבעה חסוקים : סעורם ונספיהם
לפר לאיל ובעשים בסיפסם בסעורם : ועשיר הסאת אחד מנדל עלת הסמיד ופנתת
ונסקה : אלה תעשו ליהוה במנדבים לבד מנדבים ונדבים לעלתים ולמנחלים
והקרבנם ולשלימים : ויאמר סנה אלנו ישראל ככל אשר צוה יהוה אתיסינה :

הפמרה לשמיני עזרת במלכים א סימן דו

נדתי וכלאת שלמה להחפול אליהו את
קרילתפלה ותתנה נארת קם חלפני
תגב יהוה מנדע על קרילי וכפי פישית
השמים : ועשית נארה את קרילת ישראל
קל

קריאה לשמיני עצרת

תצאן כאה וקשרים אלה ותקבו ארבעה
 יתור הסוף וקל בני ישראל : ביום היום
 עש הסוף שיתקוף החזק אשר לפני בית
 יהוה כרעשה של את העלה ואהי המנה ואת
 חלבי השלמים כרשום הטהש אשר לפני
 יהוה קמן סבכיל את העלה ואת הסנהטואת
 חלבי השלמים : ועש שלכה בעתה וא
 אתה נהג וקל ישראל עט קהל גדול סכנא
 חסת : עד עול סערים לפני יהוה אלהי
 שבעת ימים ושבעה ימים ארבעה עשר יום :
 ביום השמיני שלח את העסוי וברט את המלך
 ונקטו לאהלים שבתים וסובי לב על כל
 המטה אשר עשה יהוה לרוח עבדו לישראל
 עמו : על ויהי נבלת שלכה לנגות ארציות
 יהוה וארציות המלך ואת כל השק שלח
 אשר רפח לעשות : ומסד כמים וברט

של גדול לאש : ברוך יהוה אשר נתן כנתנה
 לעמו ישראל בכל אשר דבר לאיפל דבר
 יהוה ככל דברו הטוב אשר דבר ביד משה
 עבדו : יהי יהוה אלהינו עלנו כאשר הוה
 עמאבותינו אלהינו ואל משט : להסות
 לבנו אלה ללכת בכל דרכיו ולשבר סעותיו
 תקיו וספסיו אשר עוה אהאבותינו : ויהיו
 דברי אלה אשר הרהנתי לפני יהוה קרבים
 אליה יהוה אלהי יוס ולילה לשעות משפט
 עבדו וספס עמו ישראל דבריוס ביום :
 לפני בשר גדעמי הארץ כי יהוה הוא
 האלהים אין עוד : והנה לבבכם שלם עם יהוה
 אלהיכם ללכת בתקו ולשבר בעותו ביום
 הוה : והמלך וקל ישראל עמו וכתום וכת
 לפני יהוה : ויזבח שלכה את וכת השלמים
 אשר וכת ליהוה כפר עשרים ושתים אף

קריאה לטובת החדה

ויקרא אפר סברקת יהוה ארצו סמך שלם
 ככל וכתום רבעת חסת : ומסד טבואת
 שמש ומסד עש יהוה : וסראש הדיקום
 ומסד נגשר שלם : ומסד ארץ וקאת
 ורצו לפני מנה טבואתה לראש יתה ולעשר
 גור ארצו : בסד שור דבר לו ורצו ראש
 סרצו ברם עמים יענ יהוה אסראל ורם
 רבבות אפלים ורם אלש מעשר : ס יני
 ולבול אשר שלח וכלן בצאתה נשטר
 בארץ עמים הר יקרא שם ונתו וכתו צדק
 כי שפע יסים וילקו ושלמי סמעי חל : ס יני
 אשר ברוך סרצו נר גלביא שלן וספר יהוה
 ארצו : וינר א ראשה לו ברם וילקו
 סמק ספן ונא ראשי עם צוה יהוה עשה
 וספסו עס ישראל : ס יני וכלן ארן
 טר ארצו חק סרצו : ולספלו אשר
 נספלו שבע רצו וסלא ברפת יהוה ס ונדרם
 נשח : ס ולאשר אשר ברוך סמעי אשר ית
 רצו ארץ וכלן כסס רעו : ברפת ונדרם
 נגעה ארצה רצו : או ספלו יהוה רם
 שמים נגעה ונדרם חקם :

ותאת הברכה אשר ברוך משה איש הילויס
 ארצו בני ישראל לפני כהן : ראש
 יהוה כסעי בא וורה משעיר לסו הפיע סר
 סאל ואתה סרברט כרש סיסטו אשר נר
 אורה סלה ורם כחב לסו : אף חלב עמים כל
 קרשיו בנה ורם חבו לנהל וסא מדבריה :
 טורה צוהילט סנה סרשה קהיל יעקב : ערו
 כרשיו סנה ברהאסר ראשי עם יהוה שכסו
 ישראל יהו ראשו ואליס יהו סתו כספר :
 ס ואת ליהוה וסאם שפע יהוה סל יהוה
 ואל עסו תביאנו יהו רב לו וער סרצו
 טורה : לו ס הלוי אשר סנה וטורה לאיש
 סנה אשר נסוה בססר הרברה על ס
 סרבה : וסאר לאבו חאם לא ראוה ואת
 ארץ לא חבד ואת רצונו סו סחב לא יני עי
 ססר אסרה ובריה נצור : יהו סססר
 לעקב וטורה לראש חיס סנה כאה
 הלי ארצו : ברפת יהוה חל וסעל יהו
 ארצו סתו סמעי חק וספסו מדבריו :
 ס לנהגו אשר יהו יהו וסלן לבח על
 יני עלי כרסו וכלן כסס רעו : ס אלש

רעות לזמן תורה

הקוין לזמן תורה ולשנים 6 מרשות חאל וקוין סטונה אלוה קים עד לעיני כל ישראל

מלשונות האל הגדול הגבור והנורא ומלשונות ספון ומפנינים יקרה ומלשונות סגורין הקדושה והקדושה ומלשונות ראשי ישיבות ואלופי תורה ומלשונות זקנים וקדושים וישבי תורה אפתח פי בשיחה ובקמרה לדודות ואלה לך בנורא ששחית וקקטו בקראתו המהורה והגיענו לשלוח בשיחה והורה השמחת לב ושינים מאירה הנותנת חיים מעור וקבוד והפארה המקשרת הולקית בדרך המוכה והלשנה המארכת ימים ומספת נבונה לאורכה ולשומרה בצווי ואורה לעסקיה ולנצרכיה באהבה ובסורא וקבן יהי כצון סלפני הגבורה לתת חיים וחסד ונער ועשרה לרבי מלני בר מלני הגבור ולשלים תורה לאמצו לכרכו ולגדלו בתלמוד תורה לדורנו לחיים לתירו לעדו בתבורה לזכותו לחיותו למנוס במים אורה לישו לכלל למדו לקח וקמרה למלמו לנשאו למעור במעור בורה לעדו לפתחו לצדק כעם נברא לקרכו לרחמו ולשמרו ככל צנקה וצרה לתקפו לקמכו להזכרו ברוח נקמרה עמוד עמוד עמוד רבי מלני זמן תורה וזמן קבוד לאל גדול ונורא ובשכר זה הזכה מאל נורא לראות בגיני ובגיני בגיני עסקים בתורה וסקנים מצות ברוך עם יפה וברה והזכה לשמחה בשמחת בית הפזיחה ופניה לראוי בצדקה באהבה וקמרה כגבא ישעיהו קלא רוח צדקה ונבונה שמחה את יושלום וגילו בה מהרה שישו אמה קדוש כל המתאבלים עליה באהלה וצרה עמוד עמוד עמוד רבי מלני זמן תורה סקנות כל בקהל הקדוש הזה והשלם התורה יעמוד וכו

תעבי ויסת לשם משה עבד יהוה בארץ סאב עלפי יהוה ויקבר אתו בני בארץ סאב סל בית פיור ולא ידוע איש אתקברתו עד היום הוה ויסת בראשית וישלום שנה בסת לא כהנה עיני וואנס ליה ויקברו בני ישראל את משה בערב סאב שלשים יום והוא יס כני אבל משה וישע בערב סאב רוח הכסה כרסקה סתו איתרוו עליו וישמט עליו בני ישראל וישלום באשר צות יהוה את משה ולא קום נבוא עד בישורא כססת אשר ידע יהוה פנים אל פנים לכה אלה והספתים אשר שלח יהוה לשלח בארץ מצרים למרעה ולכל עמיו הכל ארץ אל תהי תשקה ולכל השרא הגדול אשר צפה משה לעיני כל ישראל חוק

שענה אלוה קים ובקרה ורעה שלום ויערש ספנה אויב ראסו השכר וישלום יקראל בסת קדר עיושלב אל ארץ גן הקדוש ארססו יער פרסל אשריה ישראל ס סמחה עם טיטע ביהוה מן ענה ואשר צרכ נארה וקמרה אורה לה ואורה על כסותים הורה ס ושל משה סערבת סאב אלהו נבוא ראש הנקמרה אשר עלפי יהוה בראוי יהוה איתקראתו איתקראתו עדין ואת כל נספלו ואת ארץ אפרים וכנשה ואת על ארץ יהודה עד הים הארצון והתנגבו ואת הקבלו בעמה ידע עד הנקמים עד צנו ויאמר יהוה אליו ואת הארץ אשר יבטחי לאברהם לצדק ולשכר לאמר עשה אמתה וקמרה בעיני וישלום

רשות חזון בראשית

מַרְשׂוֹת מִדָּמָם עַל כָּל בְּרַכְתּוֹ לַשִּׁירָה * וְנֹרָא עַל כָּל הַתְּהַלָּה חֲסִידָה * חֲכָם לִבּוֹ
 וְאִמּוּן בֶּן וּבְנוּתָה * וּמִוֶּשֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן כָּל יְצִירָה * וּבְרִשׁוֹת כְּבוֹדָה
 בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה עֲצוּדָה רֵאשִׁית קָנִינוּ אֲלֵפִים אֲצוּדָה * בְּרַח הַמִּסְפָּה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
 וּמְחִירָה * יִשְׂרוֹן נִתְּנָה מִרְשָׁתָה לְעִבְדָה וְלִשְׁמֵרָה * מְלֻמְיָה נֶאֱמָר * יַעֲקֹב לִפְתָּחָה
 אֲלִמְרָה * לְלִיל הַדָּד נָשִׂיא מִרְגָה הַמִּשְׁרָה יוֹשְׁבֵי עַל סִדּוֹן מְשִׁיבֵי מִתְחַלֶּה שְׁעָרָה *
 רֵאשִׁי * יְשִׁיבוֹת רֵאשִׁי נִלְוָה פְּזוּזָה * וּבְרִשׁוֹת חֲבוּרָה צִדֵק עֲנֵה הַמֵּאֲשָׁרָה * וְהַגִּים
 וְהַעֲרִים בְּכָל שְׂאֵרָה וְשְׂאֵרָה קְבוּצִים פֶּה הַיּוֹם לְשִׁמְחַת הַתּוֹרָה וְהַעֲרִים לְכֹס וְלִתְהַלָּל
 כְּגִיל וּבְמִוְרָא * אִוְתָה מִחֲכָבִים כּוֹס נִתְּנָתָה בְּתִרְחָה * מְסֻלְמִים כִּה בְּתִרְשָׁה
 וְלֹא כּוֹשֵׁנָה שְׁעָבְרָה * צְמֵאִים לְזוֹן וְלִהְיֵעַנֵּג מִזוֹן יִקְרָה * קִשְׁמַחַת לֵב וְהַעֲבֵב
 מִסִּיחָה מִתְחַמְסָה * לְשַׁעֲשְׁעוּ נֶפֶשָׁם כִּה לֹא * פֶּאֶרְהֵי וְהַגִּים כְּמִקְרָא וְתִקְרָה בְּרִשְׁתָּה
 וְיִקְרָא * רְצִים וּכְבִּיאוֹם סָפֵם לְבֵית הַעֲתִירָה * וְעוֹשִׂים נֶגַם כְּעוֹשִׂים כְּאֻזְרָה * לִבּוֹן
 גְּדוֹל שְׂקָרָם מֵאֵת הַקְּבוּרָה * עַל רֵאשִׁם שְׁחֵה עוֹלָם קְשׁוּרָה * הַאֲבִים לְרֵאוֹת
 כְּגוֹן בַּת הַחֲמִירָה * וּבְכֵן נִכְבְּחֵי בַעַת כָּלֵם לְכִרְחָה * בְּחַד דְּרִימְתֵי מַעֲסֵי יִדּוֹ
 הַחֲבוּרָה * מִצְאֵתוֹ לֵב נְבוֹן לְהַקְבִירָה * צִדֵק וְחֵסֵד רוּחָה בְּאֵרֵחַ יִשְׁרָה * וְנִקְרָא
 לְפִי וְתִרְבָּה רִחוֹ לְהַתְּעוֹרָה * הַתְּהַלָּה וְרֵאשִׁי הַיּוֹם לְהַתְּחִיל הַתּוֹרָה * נִשְׁתָּה כּוֹס
 דְּבִי * עֲמוֹד לְהַתְּאֹרָה * בֹּא וְהַתְּצַב וְעֲמוֹד לִיסִינֵי וְקָרָא * מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
 לְכַבּוֹד צוּר כְּרָא * עַל זֹאת מְרַבִּיפִין הַתְּהַלָּה לְהַשְׁלֵמָה כְּתִירָה * עַד שֶׁלֹּא יִגְלַל
 בְּעַם זֶה לְשִׁקְרָה * עַן נַעֲשִׂית רֵאשִׁי לְמִצְוָה נְבוּרָה * כִּה רַב מוֹקֵה וּמְשַׁבְּרָה
 יִמְרָה * מוֹכַב עַן הַבּוֹרֵךְ בְּגִדְתָּה מְלַעֲצָה * וּמְבָרְכוֹת בּוֹרְאֵי הַבּוֹרֵךְ יִדּוֹ
 סִלְקָרְהֵי * כְּעֲבוֹר שֶׁל הַכְּבוֹד הַתּוֹרָה בְּצִפְרֵיהֵי * יְהִי טַפֵּס כְּכֵד בְּכֹחַ לְהַתְּאִשְׁרֵי
 סִדְרָה * עֲמוֹד עֲמוֹד רְבִי * מִלֵּי בִי * מִלֵּי תָנוּ בְּרֵאשִׁית כְּרָא * מְרִשׁוֹת הַתְּהַלָּל
 תְּקַדְּשׁ תְּהֵה לְבָרֵךְ אֵל גְּדוֹל וְנֹרָא * אֲמֵן יִשְׁעֵי אֲדָרְיָה וְכָל מְרָה * יִשְׁרָה

בְּרֵאשִׁית כְּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת
 הָאָרֶץ * וְהָאָרֶץ הָיְתָה רֵוָה * וּבֹדַה
 נְחֹשֶׁת * עִלְפִי הַיּוֹם יוֹם אֱלֹהִים כְּרַחֵם עַל
 כָּל הַיּוֹם * וְיִאֲכַר אֱלֹהִים יְהִי אֲדוֹן וְהַיְיָאֹד *
 וְהָאֱלֹהִים אֱתֵי הַיְיָאֹד כִּי מוֹכַב וְכָבֵד אֱלֹהִים
 בֶּן הַיְיָ וּבֶן הַיְיָ * וְיִקְרָא אֱלֹהִים * לְאוֹר
 יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ כְּרָא לֵילָה וְהַיְיָ עֲרַב וְהַיְיָ בְּקִרְיָ * יוֹם
 אֶחָד * * וְיִאֲכַר אֱלֹהִים יְהִי רִקִּיעַ בְּתוֹךְ הַיּוֹם
 יְהִי כְבוֹד בֶּן כּוֹס לְכֹס * בַּעַשׁ אֱלֹהִים אֵת
 תְּהַלָּה וְכָבֵד בֶּן הַיּוֹם אֲשֶׁר מִשְׁחַת לְחַשׁ
 וּבֶן הַיּוֹם אֲשֶׁר מִעַל לְחַשׁ וְהַיְיָ * וְיִקְרָא
 אֱלֹהִים לְחַשׁ שָׁמַיִם וְהַיְיָ עֲרַב וְהַיְיָ בְּקִרְיָ * יוֹם
 שְׁנִי * * וְיִאֲכַר אֱלֹהִים יְהִי הַיּוֹם מִשְׁחַת

הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים אֵת הַיְיָ וְהָרָא הַיְיָ עֲרַב
 כֵּן * וְיִקְרָא אֱלֹהִים * * בַּעַשׁ אֱלֹהִים יְהִי
 כְרָא יוֹם וְיִקְרָא אֱלֹהִים כִּי מוֹכַב * וְיִאֲכַר אֱלֹהִים
 תְּהַלָּה הָאָרֶץ כְּרָא עֲשֵׂב מִרְעֵי וְהַיְיָ עֲרַב
 עֲשֵׂה פְרִי לִיסִינֵי אֲשֶׁר וְהַיְיָ עֲרַב עַד הַתְּהַלָּה וְהַיְיָ
 כֵּן * וְהַיְיָ אֱלֹהִים יְהִי עֲשֵׂב מִרְעֵי וְהַיְיָ
 לִיסִינֵי עֲרַב עֲשֵׂה פְרִי אֲשֶׁר וְהַיְיָ עֲרַב לִיסִינֵי
 וְיִקְרָא אֱלֹהִים כִּי מוֹכַב * וְהַיְיָ עֲרַב וְהַיְיָ יוֹם
 שְׁלִישִׁי * * וְיִאֲכַר אֱלֹהִים יְהִי מֵאוֹת * כִּי מוֹכַב
 הַשָּׁמַיִם לְהַכְבִּיל בֶּן הַיּוֹם וְהַיְיָ תְּהַלָּה וְהַיְיָ
 לְאוֹת וְלִמְעוֹת וְלִיּוֹם וְלִיּוֹם * וְהַיְיָ לְאוֹת
 כִּי מוֹכַב הַשָּׁמַיִם לְהַיְיָ עֲרַב עֲרַב וְהַיְיָ עֲרַב
 וְהַיְיָ אֱלֹהִים אֵת הַיְיָ וְהַיְיָ עֲרַב וְהַיְיָ עֲרַב

קריאה לשמחת תורה

השמים ובבנהיה ובכל הארץ ובכל הנפש
 הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם
 בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
 ברא אלהים: ויברך אתם אלהים ויאמר להם
 אלהים פרו דרכו ואלא אתהארץ ובבשר
 ודור בדגת הים ובקוף השמים ובכל החיה
 הרמש על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי
 לכם את כל עשב יבש וירע אשר על פני כל
 הארץ ואת כל העץ אשר בו פריעץ וירע ונתתי
 לכם יהיה לאכלה: ולכל חיה הארץ וכל
 עוף השמים וכל רמש על הארץ אשר בו
 נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהיו לכם
 ויברא אלהים את כל אשר עשה והנהיב סב
 סבד ויהרעוב ויהרעוב זרם השש: ויכל
 השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
 השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך
 אלהים את יום השביעי ויקרא אתו יום
 שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים בששת

השמים וכל הנפש ויהי
 תבוא למקלה הילה ואת הנקבים: ויהיו
 אתם אלהים ברקיע השמים הארץ על הארץ:
 ולשול ביום ובילה והקבול בין האור ובין
 תחשך וירא אלהים ברשוב: והרעוב ויהי
 בלך זרם רביעי: ויאמר אלהים ישעו השמים
 שרץ נפש חיה ושרץ על הארץ על פני
 רקה השמים: ויברא אלהים את התנינים
 הטיהם ואת כל נפש חיה: והשבת אשר
 שרצו השמים לשעול ואת כל עוף בנה לשעול
 וירא אלהים ברשוב: ויברך אתם אלהים
 לאמר פרו דרכו ואלא אתהיםם ביום השער
 קרב בארץ: והרעוב ויהי בלך זרם רביעי: ו
 ויאמר אלהים ויצא הארץ נפש חיה לסייה
 ביהמה השם והארץ לשעול ויהיו: ויעש
 אלהים את צורת הארץ לסייה ואת התבשה
 לסייה ואת כל רמש הארץ לסייה וירא
 אלהים ברשוב: ויאמר אלהים נעשה אדם
 בצלמנו כדמותנו ויהי בנהיה הים ובקוף
 ח' ק' למספר קורן כ' פינים ביום השמיני

נצחה סאחמול חכמה לעיל בקריאה של שמע'

הפמרה לשמחת תורה בירושע סימן א

התורה וזה ספיה והגיה בו יוםם וליה לפעל
 השכר לעשות בקרבתוב בו ברא המליה
 ארדדבה וואו השקיל: ואלא צויתיה חס
 ואמץ אלתערין ואלתערין פי עשה יהיה
 אלוהו בכל אשר מקו: ויצו וישע ארד
 ששתי העם לאמר: עברו בקרב הסתנה וצו
 אתהעם לאמר הבינו לכם צדה פי בעוד
 שלשית ימים אתם עברים אתהרתון הוור
 לבא לישת ארד הארץ אשר יהיה אלוהים
 נתן לכם ולראובני ולעזר ורחמי
 שכם הקנישה אתם וישע לאמר: וסור ארד
 יהיך אשר צוה אתכם ספיה עברו צדה לאמר
 יהיה אלוהים ספיה לכם ונתן לכם את הארץ
 והאת: ושיכם ספיהם וספיהם ויכלו הארץ
 אשר נתן לכם ספיה בעבר תרבו ואתם מקבלי
 חקשים לקני ארצכם על בניו תמלי עשיתם

יהי ארדו סת ספיה עבר יהיה ויאמר יהיה
 אל וישע בנתן קשת ספיה לאמר:
 ספיה עברו סת ועתה סת עבר אתהרתון
 הנה אפיה ויהי העם הנה ארד הארץ אשר אנכי
 נתן לכם לקני ישראל: כל ספיהם אשר תרדו
 פיר רחלם בו לכם נתתי כאשר דברתי אל
 ספיה: כדספיה והקבול הוור ושרתגור:
 הגול ושרתגור על ארץ ואלהים ושרתגור
 הוור ספיה השמש יהיה נה לכם: לאות וצד
 אים לעוף כל ימי תהו כאשר דברתי עבד
 ספיה אהיה עשך לא ארפה ולא אעובה: ונתן
 נאמץ פי אפיה פקול אתהעם הנה אתהארץ
 אשר נשבעתי לאבותם לתת לכם: רק נתן
 נאמץ כאר לקני לעשות ככל הוור אשר
 עה ספיה עברו אלוהים ספיה וסין וספיה
 לשעו השקיל בכל אשר מקו: לא ימיש ספיה

בְּהַרְגֵם אֶת־אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לָּהֶם וְיִשְׁוֹנְסוּ־לְהַמָּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהִי־לָהֶם
 לְחֵן לָהֶם וְשִׁבְתֶם לְאֶרֶץ יִרְשִׁיכֶם וִירְשִׁתֶם
 אֹתָהּ אֲשֶׁר יָתַן לָכֶם מִשָּׁה עֶבֶר יְהוָה בְּעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן כִּמְדַת הַחֹשֶׁשׁ׃ וַיַּעַן אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר
 כָּל־אֲשֶׁר־צִוִּיתֵנו נַעֲשֶׂה וְאֵל־כָּל־אֲשֶׁר־הִשְׁלַחְנוּ
 בָּנוּ׃

בְּהַרְגֵם אֶת־אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לָּהֶם וְיִשְׁוֹנְסוּ־לְהַמָּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהִי־לָהֶם לְחֵן לָהֶם וְשִׁבְתֶם לְאֶרֶץ יִרְשִׁיכֶם וִירְשִׁתֶם אֹתָהּ אֲשֶׁר יָתַן לָכֶם מִשָּׁה עֶבֶר יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן כִּמְדַת הַחֹשֶׁשׁ׃ וַיַּעַן אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כָּל־אֲשֶׁר־צִוִּיתֵנו נַעֲשֶׂה וְאֵל־כָּל־אֲשֶׁר־הִשְׁלַחְנוּ בָּנוּ׃

הַמְפָּרֵשׁ אוֹכֵל תְּרֻמַּת וְאֵלֵךְ אוֹכֵלִים שִׁמְרֵי הַשְּׂמֵרָה

שיר השיר סדר

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ קִלְקֵל הַשָּׁמַיִם צִדִּיק כָּל־הַדּוֹרוֹת׃
 הַנֶּאֱמָר הַאֲמִיר וְעֲשֵׂה הַקְּדוֹר וְהַקָּדִים שְׂכָל דְּכָרֵי אֶסֶת וְצָדִיק׃
 נֶאֱמָר אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָרִים דְּכָרֵיךְ׃ וְדָבָר אֶחָד מִדְּכָרֵיךְ אַחַד לֹא יֵשׁוּב
 בְּיָדֶם׃ כִּי אֵל קִלְקֵל נֶאֱמָר (וְנִרְמָס) אַתָּה׃ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַאֵל הַנֶּאֱמָר כָּל־דְּכָרֵי׃
 רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בַּיַּת מְנוּחָה׃ וְלַעֲלוּבֹת גַּפְשׁ חוֹשֵׁעַ וְהַשְׁמַח בְּתַהֲרָה הַקָּדוּשׁ׃
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שֹׁמֵר צִיּוֹן בְּדִבְרֵיךְ׃

שְׂכָרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵינוּ הַקְּבִיא עֲבָדְךָ וּבְסִלְכֹת בַּיַּת דָּוִד מְשִׁיחֵךְ בְּתַהֲרָה
 יָבֵא וְיַגְלֵל לָנוּ עַל כְּסֹא לֹא יָשָׁב עָר וְלֹא יִתְחַלַּע עוֹד אֲמָרִים אֶת כְּבוֹדוֹ׃
 כִּי כִשְׁם קְדוֹשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא שָׁלֵא יִכְבֶּה נֵר לְעוֹלָם וְעַד׃ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה כִּי דָוִד׃
 יָגֵל הַתַּהֲרָה וְעַל הַעֲבֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם שְׂחֵטֵי עֲצַרֹת הַיָּם הַזֶּה׃ וְעַל
 יוֹם טוֹב סְקָרָא קְדוֹשׁ הַיָּהּ שְׁהֵתָ לֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשִׁשּׁוֹן הַלְּשׁוֹנָה
 לְכָבוֹד וְלַתְּפָאֳרָה׃

עַל הַכֵּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אָנֹחֵנו מוֹדִים לָךְ וְמִבְּרָכִים אַתָּה׃ יִתְבָּרַךְ שְׂפָךְ דְּכִי כָּל־דֵּי מַסֵּד
 לְעוֹלָם וְעַד׃ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַמְּנַחֵם׃
 וְהַמְּשַׁח מִשָּׁה וְהַמְּשַׁח׃ מַעֲרֵי יִתְחַלַּע וְהַמְּשַׁח מִשָּׁה כְּלֹמֶלֶךְ׃

קריאה ליום ראשון של פכה

פועיין ב' ספרי תורות באתח קרא כפ' בא ובשניה לכפסיר בפסחת שנים

לְכֶם כַּאֲשֶׁר דָּבַר וְשִׁמְרֵתֶם אֶת־הַעֲבֹדָה יְהוָה׃
 וְהִלַּח בְּיַדְכֶם אֱלֹהֵיכֶם בְּיָמֵיכֶם כִּי תַעֲבֹדוּ
 הַיָּהּ לְכֶם׃ וְאַמְרֵתֶם וְבִדְבַרֶם הוּא לִי וְיָהּ
 אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ
 אֲתִמְצְוִים וְאֲתִבְרָכֵנוּ תַּחֲלֵל וְיִשְׂרָאֵל
 נִשְׁתַּחֲוֶה וְיִלְכֹּט וְיַעֲשֶׂה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִתְחַלַּע בְּנֵי עַשׂוֹ׃ מִיִּשְׂרָאֵל וְיִתְחַלַּע
 בְּתַעֲיַי הַלְלוּהָ יְהוָה הַקְּדוֹ בְּלִבְבוֹר בְּרָצֵן
 מְעִרִים מְבַבֵּר פְּרַעַה הַיָּשֵׁב עַל־כְּסֹא עַד בְּבוֹר
 הַיָּדָי אֲשֶׁר כְּבִית הַבּוֹר וְכָל־בְּבוֹר בְּתַמְדָּת׃
 וְהַמְּשַׁח פְּרַעַה הַיָּהּ הוּא וְכָל־דְּכָרֵי וְכָל־עַמֵּי

בְּקָרָא מִשָּׁה לְהַלְלוּהָ יִשְׂרָאֵל וְיִמְאֵר אֱלֹהִים
 מִשָּׁה וְקָרָא לְכֶם צִיּוֹן לְמַשְׁבְּחֵיכֶם
 וְשִׁמְרֵי הַפְּסָח׃ וְהַמְּשַׁח אֶת־אֹזֶב וּמְבַלְחֵם
 בְּרַחֵם אֲשֶׁר־בְּסֹף וְהַמְּשַׁח אֶת־מִשְׁקָף וְאֵל־
 וְשִׁמְיַי הַקְּדוֹת מִדְּהַם אֲשֶׁר בְּכֶם וְאֵלֵיכֶם לֹא
 הַעֲזָב אִישׁ מִפְּתוּדֵיכֶם עַד־בְּרַךְ׃ וְעֶבֶר יְהוָה
 לִנְיָ אֲתִמְצְוִים וְרַחֵם אֶת־דְּהַם עַל־הַמְּשַׁח
 וְעַל שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְקַסֵּף יְהוָה עַל־הַפְּסָח וְלֹא
 יִמְנוּ הַמְּשַׁחִּים לְבֹא אֶל־בְּתִיכֶם לִנְיָ וְשִׁמְרֵתֶם
 אֶת־הַקְּדוֹ הַיָּהּ לְקַדְּשֵׁי וְלִנְיָ עַד־עוֹלָם׃
 לִי יְהוָה קְדִימָא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָתַן יְהוָה

קריאה ליום ראשון של פסח

וארבע מאות שנה : ויהי מקץ שלשים שנה
 וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו
 בלוצבאות יהוה מארץ מצרים : ליל שמרים
 הוא יהוה להוציאם מארץ מצרים היום
 הלילה הזה לילה שמרים לבלבגני ישראל
 ללחם : פ חמסי בשבת ו יואמר יהוה אל
 משה ואהרן זאת חקת הפסח לבלבגני לא
 יאכל בו : ובלעבר איש מקנתדקפה ופלתר
 אלו או יאכל בו : תושב ושכיר לא יאכל בו :
 בבירת אחד יאכל להוציא פד הבית סד
 תבשר חצצה וצנעם לא תשברו בו : בלערת
 ישראל יעשו אתו : בשבת ו בריגור אתה זר
 ועשה פסה ליהוה המזל לו בלזכר וזו יקרב
 לעשולו והיה פאורח הארץ ובלעבר לא
 יאכל בו : תורה אתה יהיה לאורח וער הצי
 בתוכם : ועשו בלבגני ישראל כאשר צוה
 יהוה את משה ואהרן בן עשו : סויה בעצם
 היום הזה הוציא יהוה אהרן וישראל מארץ
 מצרים על צבאיהם : פ

ובניחן ס'ת חסנה ואורים ח'ק על שתיחן

יהי עקבה לילה במצרים בראון לית אשר
 שרשם סת : ויקרא למשה ולאהרן ללילה
 ויאמר קום צאו סתו עמי נסאכם נסבני
 ישראל ולכו עברו ארדוהת כפרכם : נס
 צאכם נסבכרכם קחי כאשר דברתם ולכו
 ירכבכם נסאחי : בשבת ותתקן סעודים על
 כעם לבד לשלחם כוהאמן כי אמרו בלנו
 סקים : וישא העם אתבצקו סרים והמן
 ססאיהם צרת בשלחם על שכםם :
 וכוה ישראל עשו ככר משה וישאלו כמעלים
 כוהכר וכלו וזה וסמלת : ויהוה נתן את
 חן העם בעיני כהנים וישאלם ונעלו את
 כצרים : פ וביש בשבת הורסנו בני ישראל
 ככרכם סגורו כששסאות אלה ויהי
 הכרם לכר כסף : ונסערב רב ענה אתם
 וצא וקח כקור ככר כמד : ויאפו את
 הכצק אשר הוציא כמערים עלת סעות כי
 לא חמן כוהכר סמעלים ולא יקלו
 להסמלת נסצדה לאעשו להם : ואושב
 וישראל אשר ישבו כמצרים שלשים שנה

ביום שני קרון שוד 18 כשב הסצא ביום א' דסוכות

קריאה למפסיד ליום ראשון וליום שני של פסח

ובתחילת הראשון בארבעה עשר יום לתש פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לתש הוא
 ת שבעת ימים מצות יאכל : ביום הראשון סקראתש כלסלאת עברו לא
 תעשו : והכרכם אשר עלה ליהוה פרים כגרבך שנים ואיל אתר ושבעת ככסום בני שנה
 חסיכם יהיו לכם : וסמלתם סלת בלילה כשמן שלשה עשרים לפר ושני עשרים לאל תעשו :
 עשרון עשרון תעשה נכסו האתר לשבעת הככסום : ושעיר חסאת אתר ככר עליכם :
 סלכר עלת הכר אשר לעלת הסכר תעשו אתאלה : פאלה תעשו ליום שבעת ימים חס
 אשר יהיוהוה ליהוה עלעלת הסכר ועשו נססו : וביום הסבילי סקרא קרש יהוה לכם
 כלסלאת עברו לא תעשו :

הסמלת ליום שני של פסח כמלת כ' ס' כג

וישקח חסלה ונאסו אליו כליהע ויהוה
 ויהושלם : ושל חסלה כוהיה ויהוה וכל
 איש יהוה וכל יושבי ויהושלם אלו ותקנים
 ותנביאים וכל העם לסקו וערנול וקרא
 כאנניהם אתה כוהיה סיד וכלית הסמלת
 כבית יהוה : ועשה חסלה על השכר וסמלת

הסמלת ליום ראשון של פסח בדוהס ס' י'

כאשר יהוה אל העם והקשו כי כתי
 עשה יהוה ככרכם וסלמות : ויאמר
 יהושל אל הככסום לאמר שוא אתה
 הסלית ועברו לפני העם וישא אתה
 כבית יהוה לפני העם : ויאמר יהוה אל
 יהושל היום הזה אכל לילה בעיני כליהע

הפסחה לשבת חול המעשר של פסח

הנבא בראשונים ואשרת אל יהוה כדאמר
 ארני יהוה מארבע רוחות באי יהוה ופי'
 בראשונים האלה וחיו: והנבאתי כאשר צונו
 ותבוא בהם הרוח וחיו ועשרו על גבוליהם
 חיל גדול מאד מאד: ויאמר אל בראשונים
 העצמות האלה כל בית ישראל הסת הנה
 אמרים וכשו עצמותיט ואברה תקתנו נגורט
 לנו: לכן הנבא ואשרת אליהם כדאמר ארני
 יהוה הנה אני פתח את מקברותיכם והעליתי
 אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל
 ארצת ישראל: וידעתם כראני יהוה בפתח
 את מקברותיכם ובתעלותי אתכם מקברותיכם
 עמי: ונתתני רחמי בקם חיוילם והנחתי אתכם
 על ארסהכם וידעתם כי אני יהוה דברתי
 ועשיתי כאסיהוה:

המספר אומר הברכות: וחתום מקום השבת לבר
 יום מרוב אשתי כו' יתללו בו:

הנהגה על יד יהוה ויצאנו ברחל יהוה
 ונתתני בתוך המקנה והיא מלאה
 קצוה: והעבורני עליהם סביב סביב ותנה
 רבות מאד על פני המקנה ותנה יבשות מאד:
 ויאמר אל בראשונים תהתינה העצמות האלה
 ואמר ארני יהוה אלה דעתי ואמר אלי הנבא
 על העצמות האלה ואשרת אליהם העצמות
 הובשות שמשו דבריהוה: מה אפר ארני יהוה
 לעצמות האלה הנה אני סביב ככם רוח
 ודחיתם: ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם
 קשר וקשרתי עליכם עור ונתתני כבבם רוח
 דחיתם וידעתם כראני יהוה: ונבאתי כאשר
 צונו ויהיאל מתבואי והנה דלעש ומקרט
 קצוה עמי אל עמי: וראיתי ותנה עליהם
 גידים וכשר עליהם וקרתם עליהם עור סלעלה
 ורוח און בהם: ויאמר אלי הנבא אל דרתי

קריאה ליום שביעי של פסח

עליהם הסדר: וחוקתי את לב שרעה ונדף
 אצוניהם ואנברה בפרעה ובכל חילי וידש
 מצרים כראני יהוה ועשרתן: בשבת ויגל
 לכה מצרים כי ברה העם ויהפך לכה פרעה
 ועבדיו אליהם ויאסרו כדואת עלשטי כר
 שלשתי את ישראל מעברט: ויאמר את דרכם
 ואת עמו לקח עמי: ונקח ששסאוח רכב
 בשר וכל רכב מצרים ושלשם עלינו: ויחוק
 יהוה את לב פרעה מלך מצרים ויחדף אתי
 בני ישראל וכני ישראל תאמי ביד רכה:
 ובשבת ה ויחדש מצרים אצוניהם וישט
 אוהם תלים עליהם קלסטר כרב פרעה ושרת
 וחילי עליהם ויחילת לפני בעל צפן: ושרת
 הקריב וישא בני ישראל את עיניהם והנה
 מצרים: נסע אצוניהם ויוראו מאד ויצעק
 בני ישראל אל יהוה ויאמר אל ששה הסבל
 אדוקבתיים במצרים לקחתני למה במצרי
 כדואת עליתי לט ללדציאט סמנרים: הא

שולחן ב' ס"ח: וקודן כולטום כפ' כלה ס' נכח: עד כי אני ה' רפאני: וכל מל כמות מתחיל ס' נכח:
 יהוה בשלה פרעה את העם ולא נתת אליהם
 נדף ארץ פלשתיים כי קרוב הוא כי
 אפי' אליהם פרויטום העם בראתם סדוקת
 ושבת מעוקסה: ויפסך אליהם את העם ודף
 הסדר יססוף ותחשים עלו בני ישראל
 סארץ מצרים: ונקח ססה את העצמות וספ
 עמי כי השבע השבע את בני ישראל לאפי'
 ספי' וספי' אליהם אתכם והעליתם את עמתי
 סה אפכם: בשבת ב ויקש ססבל וחתי
 כאלם כקנה הסדר: ויהוה יהוה לפניהם
 וספ כעסוד עין ולתום הדרך וכלה כעסוד
 אפי' לאמר להם ללכת וספ ויללה: לא
 יספ עסוד הקנו וספ וססוד האש ויללה
 לפני העם: עד ובשבת ג ונדבר יהוה אל
 ססה לאפי' רכב' אל בני ישראל וישט
 וקט לפני ספי' החילת בין סבל ובין תם
 לפני בעל צפן נכח קטש על תום: וספ
 פרעה לבני ישראל ונקים תם כארץ ספי'

זה הדבר אשר דברט אליהו במצרים לאמר
 תכל סמנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו
 עבד את מצרים סמנו בסמנו ונאמר משה
 שלהעם אלמתיא ותרצבו וראו את ישיבות
 ידעה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם
 את מצרים היום לא תסמו לראתם עוד עד
 שולם : ידעה ילחם לכם ואמם תרשעו : פ
 רבינו ובשבת : ונאמר ידעה אל משה כהמפצק
 אלי בני ארבע ישראל וקסו : ואמרו הרב
 שתמסוק ונסה איתך עליהם וכמשה
 וקבא ברי ישראל בתוך הים ביבשה : ואני
 עתני סתק את רלב מצרים וקבא את ריתם
 ואמבדה בפרעה ובקדולו ברקבו ובפרשיו :
 ודעו מצרים קראני ידעה בהבדרי בפרעה
 ברקבו ובפרשיו : ונסע מלך האלילים הולך
 לפני סנה ישראל וילך מארציהם ונסע
 עמך העניו סנתיים מעמד מארציהם : וקבא
 בן סנה מצרים וכן כתבה ישראל ויהי
 העניו והלשון נאר את הלילה ולא יקרב ור
 שדחה בלהלילה : ונס משה את ה' על הים
 ויחך ידעה את הים קרות עדים ענה על
 תלילה וישם את הים לתרבה ויקש הסים :
 קבא ברי ישראל בתוך הים ביבשה והסים
 לרם חמה סיסנם ומסמאלם : ונדשו מצרים
 קבאו את ריתם על סים פרעה וקבו ופרשיו
 שלחן הים : ויהי באשמה תבדו וישקו
 ידעה אל משה סנתיים בעמך אש ועניו וררם
 שח סנה מצרים : ונס את אמן סרבתו
 בנרעה בבבדה ונאמר מצרים אקסה לפני
 ישראל כי ידעה נלחם לרם במצרים : פ
 שש ובשבת : ונאמר ידעה אל משה נסח את
 דעה עליהם וישבו הסים על מצרים על רכבו
 על פרשיו : ונס משה את ה' על הים תשב
 הים לקטת בקר לאירל וסנתיים סס לראת
 בועז ידעה את מצרים בתוך הים : וישבו
 סלחם וקבו את רכב ואת פרשיו לכל
 על פרעה וסנתיים את ריתם בים לראת

להם עראתך : ובני ישראל קבו ביבשה
 בתוך הים והסים לסחמה סיסנם ומסמאלם :
 וישע ידעה ביום נראו את ישראל סד
 מצרים וראו ישראל את מצרים סח על שפת
 הים : וראו ישראל את רכב תרלה אשר
 עשה ידעה במצרים ויראו הים את ריתם
 ונאמר ביהוה ובמשה עבדו : פ את ישראל
 משה ובני ישראל את השרה הואת ליהוה
 ונאמר לאמר אשרה ליהוה כירא נאר
 סים ורכבו רמה בים : עני חסרת יהוה ליל
 לישועה זה אל וקבא אליו אבי ומסמאלו :
 ידעה איש מלחמה ידעה שש : סרבת פרעה
 ותילו ורה בים וקבדו שלשו סנשו בים
 סוף : תחמת יקסו ידעו במקולה ססמאלו :
 וסנתה ידעה נאדרי בלח וסנתה ידעה תרע
 אויב : וקבו סנתיים סרבת סנה תשח
 תרנה וקבלו בקש : וקרת אשיר נקשו
 סים נצבו בסדרי חללים סשח תחמת סלב
 ים : אסר אויב ארנה אשיר ארנה שלח
 תסמאלו נקשו ארנו תרבי תרשעו ידע :
 וסנתה בריתה קסו ים עליו כשוער ססס
 ארדיום : סרבתת סמלם ידעה ס סרבת
 נארד בסרש נרא תרלה עשירא : וסלה
 וסנתה תבלשם ארץ : נתיח סרבתה עשו
 סאלה נתיח הענה ארנה ערעה : ססס
 עסם ידעו חיל אלו יסבי קלשת : פ
 נתיח אלוס אלוס איל סולב וססו רש
 נכטו כל יסבי קסו : תפל עליהם אסמאל
 וסני בגל ורעה ידעו סנבו שרשבו עקה
 ידעה ערעור עשו סנית : סביאם וססס
 סד נתיח ססו לסבתה סלה ידעה ססס
 ארץ סננו דרש : ידעה יסל לעולם נש :
 כי בא סים פרעה ברקבו ופרשיו סים וסב
 ידעה עלהם ארסו הים ובני ישראל הים
 ביבשה בתוך הים : פ וסח סרבת תרביח
 אשיר ארנה ארנה סנתה ענא לרשעם
 את רית סנתיים וסנתה : ונס לרם סרבת

סדר הפרשיות

שקרוין בשבת למנחה ובשני יבדמישי

אתה שלש סמות אמר ארך התהלה השמים
 אמר רחבה ולשמים אמר סומתה: עזר
 מעשה לתבה ואר אמר תכלה מלמעלה
 ופתח תמכה בצדה תשים פתחים שנים
 ושלשים מעשה: לוי ואזי הגוי מביא את
 המבול סם על הארץ לשחת כל בשר
 אשר בו רוח חיים סמת השמים כל
 אשר בארץ יגע: והקמתי את בריתי אתך
 ובאת אל התבה אתה ובניה ואשתך
 ובשר בניה אתך: וסמל יצוי מכל בשר
 שנים מכל תבוא אלה תהיה לזכרון אתך
 זכר ובמה ידעו: יראי מהקוף למינה וכן
 הברכה למינה מכל רמש האדמה למינה
 שנים מכל בוא ארץ לחיות: ואתה סמלת
 מכל סמל אשר יאלו ואספא אלה יהיה
 לך וזהם לאכה: ויעש נח ככל אשר
 צוה אתו אלהים בן עשה:

ואמר יהוה אל אברהם לה לך סאדקה
 וסמולדתה וכבוד אבהו אל הארץ אשר
 אראה: ואעשה לני נולד ואברהם ואגיד
 שמה ויהי ברכה: ואברהם מברכה וסמולדת
 אבר וברכו כל כל משפלה הארצה:
 לוי גלה אברהם כאשר דבר אלי יהוה
 וגלה את לוח ואברהם בן חמש שנים
 ושבעים שנה בעאתו סחון: ונקח אברהם
 את שרי אשתי ואת לוח בן אלו ואת
 מלכישם אשר רלשו ואת הנפש אשר
 עשו ברחו וקאו לכת ארצה נגנן וקאו
 ארצה נגנן: ויעבד אברהם בארץ עד
 מקום שנים עד אלו סרה והנפשו אז
 בארץ: וקרא יהוה אל אברהם ויאמר
 לך אלו אתה הארץ תהא וכן שם
 סופת ליהוה תראה אלו: ויעמק סיסם
 הנה סקדם לביהוה עם אלה ביהוה
 סיסם אלה סיסם

בראיה ברא אלהים את השמים
 ואת הארץ: והארץ היתה תלו ובלו והשם
 על פני תמים ורוח אלהים סרחת על
 פני המים: ויאמר אלהים יהי אור והיה
 אור: וקרא אלהים את האור כר טוב
 וקבל אלהים בן האור וכן השם: ויקרא
 אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה והיה
 ערב והיה בקר יום אחד: לוי ויאמר אלהים
 יהי רקיע בתוך המים יהי סמול בתוך
 המים: ויעש אלהים את הרקיע וקבל בן
 המים אשר סמתו לרקיע וכן המים אשר
 סמל לרקיע והיה בן: ויקרא אלהים לרקיע
 שמים והיה ערב והיה בקר יום שני: וישאל
 ויאמר אלהים וקח המים סמת השמים
 אל יססם אלו ותראה תכסה והיה בן:
 וקרא אלהים לבישה ארץ ולמקח המים
 קרא ימים וקרא אלהים כר טוב: ויאמר
 אלהים פרשא הארץ ושא עשב סמול ורע
 עין פרי עשה פרי לסמל אשר ירעו על
 הארץ והיה בן: והוצא הארץ ושא עשב
 סמול ורע לסמול וכן עשה פרי אשר
 ירעו לסמול וקרא אלהים כר טוב: והיה
 ערב והיה בקר יום שלישי:

אלה תולדה נח איש צדיק תמים
 היה בדתו את האלוים והתהלך נח:
 ונולד נח שלשה בנים אתים אתם ואת
 שם: והשתת הארץ לפני האלוים והסמל
 הארץ חס: וקרא אלהים את הארץ והנה
 גשתה כיהשתה כל בשר את דורו על
 הארץ: ויאמר אלהים לנח קח כל בשר בא
 לפני כרמלה הארץ חס סמנים והגני
 סמולתם את הארץ: עשה לה סבת עצי
 יפר סים מעשה אדמתה ובפת אתה
 סמול וסמול כפר: וזה אשר מעשה

סים ותמי סלדס וכו' וכו' סלדס ליהוה
 נקרא בשם יהוה : ויסע אברהם הלך
 ונסע הנגבה : ויבא ויהי רעב בארץ
 ועד אברהם מצורסה לעור שם פרקבו הרעב
 בארץ : ויהי כאשר הקרב לבוא מצורסה
 נאמר אל-שרי אשתו הערמא וישתי פי
 אשה וסת-סראה אה : והיה כירדא אתה
 סמעים וסכרו אשתו ואת ודרט אתי ואתה
 יהי : אקרינא אתנו את למען יסבלי
 בעבורך ודחתה נפשי בגללה :
 וקרא אליו יהוה בארץ כסרא והוא ישב
 פתח-האהל קום היום : וישא עיניו וקרא
 והנה שלשה אנשים נבכים עליו וקרא וקרא
 לקראם כפתח האהל וישתחו ארצה :
 ויאמר אדני אסנא סנאאתי בן בעיניה אל-
 נא תעבר מעל עבדך : וקרינא קעס-סים
 ונהניו רגליכם והישעט פתח הנני : ואקחה
 סת-לחם וסערו לבכם אתי תעברו בי-על
 בן עבדכם על-עבדכם נאמר בן השעה
 כאשר דברת : לי וסכרו אברהם האהלה
 אל-שרה ויאמר סכרו שלש סאים סכח
 לכה לחשי ויש עשת : ואל-תבקר רח
 אברהם וקח בדבקר בה וסוב וימן אל-
 בוגר וסכרו לשפת אתו : וקח והסאה
 והלב וכו' וקבר אשר עשה וימן לפניכם
 והוא עמד עליהם פתח הנני ויאבדו :
 וי-אל ויאמר אליו אתה טרה אשתך ויאמר
 דנה כאלה : ויאמר טוב אשוב אליך בערת
 טיה ותגדו לי למה אשתך וטרה שפכת
 פתח האהל והוא ארצה : ואברהם ושרה
 נולדו סאים בסיס תול ליהוה לשרה איה
 בנשים : ותזקק טיה בקרבה לאמר אתנו
 בלתי היתה לי עדתה ואדני וכו' : ויאמר
 יהוה אל-אברהם לפני ה' וקחה טרה לאמר
 כחא אסנא אתי ואתי וקחתי : ויפלא סתיה
 דבר לומר אשוב אליך בעת טיה
 לשרה בן :

וקח חיי טיה מאה שנה ושנים שנה
 ושבע שנים שני חיי טרה : וקחה טרה
 בקרבה ארבע טיה תרדון בארץ כגנן וכל
 אברהם לכפל לטרה ולקחה סתיה : וקח
 אברהם מעל פני סרו ועבר אל-בגדחת
 לאמר : ערו וסוב אנכי עמכם סת לי אהתי
 סכרו עמכם ואקחה סתי סלפני : וישעט
 בגרית את-אברהם לאמר לי : שפעת
 אדני נשיא אלהים אתה כחונט כחכר
 קברית סכרו את-סחקה איש סלט את-
 סכרו לאדלתה סכרו סכרו סחקה : וקח
 אברהם וישתחו לעס-הארץ לפני-ה' :
 לי ועבר אהם לאמר אס-יש את-נפשיכם
 לקבר את-סתי סלפני שסעתי וסנע-לי
 כעשרון סו-עור : ויסר-לי את-סערת
 סת-פלה אסר-לי אשר סחקה טרה כסר
 סלא והנגה לי כחונטם לאהתי-סכרו :
 וסכרו ישב כחוק בגרית וכו' עשרון התי
 את-אברהם באוני בגרית לכל סאי שנה
 טיה לאמר : לאראני שסעתי השדה סחתי
 לה וסחקה אסר-בו לה וסחקה לעני כער
 עס וסחקה לה סכרו סחקה : וישתחו אברהם
 לפני עס-הארץ : ויבא ועבר אל-סכרו
 באוני עס-הארץ לאמר את אס-אתה לי
 שסעתי סחתי סכרו השדה סחלמי ואקחה
 את-סתי שסח : וימן עסרו את-אברהם
 לאמר לי : אדני שסעתי ארץ ארבע סאה
 שסל-סכרו בני ובינה סחחא ואת-סחקה
 סכרו : וישסע אברהם אל-סכרו וישאל
 אברהם לעסרו את-סכסח אשר דבר באוני
 בגרית ארבע סאה שסל סכרו עטר לסכרו :
 ותלה וסחקה : וקח כחונטם אברהם
 וסחקה את-סחקה : ויהי וקח כחונטם
 שנה כחונט ארבעה סח-סחחא וסחקה
 סכרו אס אהתי לבן סחסי לי לאשה :
 וסחקה וסחקה למה אשתו כי עסרה
 וקח וסכרו לי וסחקה וסחקה אשתו :

תולדות ויצא וישלח

ויהי צהר היום בקרנה ותאמר אמר לכה זה אנכי ומלך לרש את יהודה :
 ויאמר יהוה לה שני טים בבמה ושני לאסם כמעה יפרדו ולאם כלאם יאמץ
 רב יעבד צעיר : וישלח יסיה ללדה והנה
 חתם בבמנה : ויצא הראשון אדמוני כלו
 פארה שער וקרא שמו עשו : והצטרפו
 תא אלו נודו אהיה בקרב גשו וקרא שמו
 בקב ויעקב בן ישישם טנה בלדת אהם :
 ישאל ויגדלו הנעשים וידו עשו איש ידע
 צד איש שדה ויעקב איש חם ישב אהלם :
 ויאהב יעקב את ישו פרדו בפי ורבה
 אהבה את יעקב : וידו יעקב נודו ויבא עשו
 בן השדה הוא ע י : ויאמר עשו אל
 יעקב הלשימי נא קר האלם האלם הזה
 כי ע י אנכי עליון כראשית ארום : ויאמר
 יעקב סברה כיום את בבתה לי : ויאמר
 עשו הנה אנכי חלף לפות ולסדה לי
 בבה : ויאמר יעקב השבעה לי פום
 בשבע לי ויסט את בבתה ליעקב :
 ויעקב טן לעשו חס תודו ערשית ויבא
 עשו ויקם וילך ויבו עשו את הבכרה :
 ויהי רעב בארץ סלבו רעב הראשון אשר
 היה בימי אברהם : וילך יעקב אל אביסלח
 כלו שלשים נרה : ויהא אלו יהוה ויאמר
 של פרד סנהיה של בארץ אשר אפר
 פנה : ויה בארץ הזאת אהיה עסק ואבנה
 ברה לעדה אלו את מל הארצות האל
 בקסתי את השבעה אשר ישבעתי לאברהם
 אהי : והיבתי את ברה בקרבי השלשים
 ויהי לרה אה מל הארצות האל והתברס
 ברה כל בני הארץ : יעקב אשר שבע
 אברהם בלוי בשמי סנהיה סנהיה
 ויהי והיה :

ויהוה : והנה סלם סנה ארדו ראש
 סנה השמסה והנה סראני אלוהי עלים
 ויריס בו : לי והנה יהוה נבב על יאמר
 אני יהוה אלוהי אברהם אהי ואלו יתק
 הארץ אשר אהיה שוב עליה לה אהנה
 לרה : והנה ורה בעפר הארץ ופרדת
 יסה וקרבה ופנה ונגבה ונברס בה כל
 סנהיה הארסה ונברקה : והנה אנכי עה
 וסנהיה בכל אשר מלה והשלחיה אל
 הארסה הזאת כי לא אהנה עו אשר אס
 עשיתי את אשר דברתי לה : ויעקב יעקב
 סנהיה ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה
 ואנכי לא ידעתי : ויהא ויאמר סנהיה
 המקום הזה אין זה כי אסרית אללים והו
 שער הססם : ישאל וישכם יעקב בלוי
 ויקח את האבן אשר שם סנהיה וישם
 אהי סנהיה ויעקב שכן על ראשה : ויקרא
 את שם המקום הזאת בית אל והאלם לח
 סנהיה לראשונה : וידו יעקב נודו לאמר
 אס יהיה אללים עסוי וסנהיה ברה היה
 אשר אנכי חלף ותחילי חס לאכל ויבד
 ללש : ושכתי בשלום אל בית אבי והיה
 יהוה לי לאלוים : והאבן הזאת אשר שמי
 סנהיה יהיה בית אללים וכל אשר תחיל
 עשו אפרט לה :

וישלח יעקב אהים לפניו אל עשו
 אהי ורה שיעיר שדה אהם : ויצו אהם
 לאמר בה הארץ לאדני לשני סנה
 ענה יעקב עסלכו ויהי ויאמר ערה :
 ויהי שור האור ויאמר ויפחה ויפחה
 להדי לאדני לסנארן בענה : לי וישם
 סנהיה אל יעקב לאמר באנו אל אהי
 אל עשו והנה יהוה לקראתה וארבע סנה
 איש עס : ויהא יעקב סנה ויער לו ויסח
 את העם אשר אלו ואת העמאן ואת הנבר
 והנמלים לשני סנהיה : ויאמר אסיה
 עשו אל הנמלה הזאת והנדי והנה סנהיה
 הנשאר

ישלח וישב מקץ חמש

תִּשְׁלַח לְעֵלְיָהוּ : יִשְׂרָאֵל וְיָאֵבֶד וְעֵקֶב אֲחֵי
אֲבִי אַבְרָהָם וְאֵלֶיךָ אֲבִי יִצְחָק הַזֶּה הָאִסְרָא אֲלֵי
שֵׁב לְאַרְצָה לְמִלְחָמָה וְאִשְׁכְּנָה עִמָּךְ :
כִּמְנַתִּי מִכָּל הַיְּהוּדִים וּמִכָּל-הָעַמֹּת אֲשֶׁר
עִיָּוָה אֶת-עֲבָדֶיךָ כִּי יִמְלְאוּ עֲבָרֹתַי אֶת-
עֵרְוָת הַזֶּה וְעַתָּה הִתִּי לְשֵׁב מִנְתָּה :
הַעֲלֵנִי נָא מִדֶּם אֲחֵי מִדֶּם עֵשָׂו כִּי-צָרָא אֲנִי
אֵלֶיךָ פְּרִיָבָא וְהִנְנִי אִם-עַל-בְּנִים : וְאַתָּה
אֲסִרְתָּ הַיָּטֵב וְאִשְׁכְּבָ עִמָּךְ וְשִׁמְתָּ אֶת-יְרֵכְךָ
בְּדֶל הַיָּם אֲשֶׁר לְאַיִסְפָּר מִרֵב :

וְשֵׁב יַעֲקֹב בְּאַרְצוֹ כְּעֵבֶר אֲבִי בְּאַרְצוֹ
בְּעֵמֶק : אֱלֹהֵי הַלְלוּת וְעֵקֶב יִסַּף בְּדִשְׁבַע
עֶשְׂרֵה שָׁנָה הִיָּה רַעַה אֶת-אֲחֵי בְּצֵאן וְהָאֵל
לְעַד אֲתִיבְנֵי הַלְלוּת וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶי אֲבִי
בְּבֵא יִסַּף אֶת-דִּבְרֵיהֶם רַעַה אֶת-אֲבִיהֶם :
יִשְׂרָאֵל אָבִי אֶת-יִסְפָּךְ מִכָּל-בְּנֵי קִרְבֵּי
בָּנִים הָאֵל לֹא וְעֵשָׂו לֹא מִנְתָּה פִסִּים :
לִי גִדְתָּ עֵינִי כִּי-לֹא יָשָׁב אֲבִיהֶם מִכָּל-
אֵלֶיךָ וְיִשְׁמָא אֲחֵי וְלֹא יָכֹל דְּבַר לְשֵׁלֵם :
בְּהֵלֵם יִסַּף וְהָלֹם עַד לְאַחֵי וְיִסְפֵּי עוֹד
שָׁנָא אֲחֵי : וְיָאֵבֶד אֲחֵיהֶם שִׁמְתָּ נָא הַלְלוּת
הַזֶּה אֲשֶׁר הִלְמִית : וְהִנֵּה אֲנִי עֹמֵד מִלְּמִנִּים
אֲלֵיכֶם בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קִסְמָ אֲלֵיכֶם
וְגַם-יָצָבָה וְהִנֵּה הַסְּבִיבָה אֲלֵיכֶם
וְהַשְׁתַּחֲוִיָּה לְאַסְרֵי : יִשְׂרָאֵל וְיָאֵבֶד לֹא אֲחֵי
הַבְּרָךְ הַמְּבָרַךְ עֲלֵיךְ אִם-מִכָּל הַסָּבִיל בְּתוֹ
וְיִסְפֵּי עוֹד שָׁנָא אֲחֵי עַל-הַלְלוּתוֹ וְעַל-
דְּבָרָיו : וְהָלֵם עוֹד הָלֹם אֲחֵי וְיִסַּף אֲחֵי
לְאַחֵי וְיָאֵבֶד וְהִנֵּה הַלְמִית הָלֹם עוֹד וְהִנֵּה
הַשְׁמֵט וְעֵרְוָת וְאֵשֶׁר עֵשָׂו מִכָּל-מִשְׁתַּחֲוִיָּים
לִי : וְיִסַּף אֶת-אֲבִי וְאֶת-אֲחֵי וְיִגְעֵר-בִּי
מִכִּי וְיָאֵבֶד לֹא מִהַיְּהוּדִים הִיָּה אֲשֶׁר הִלְמִית
בְּנִימָא נְבִיא אֲנִי וְיָאֵבֶד וְאֲחֵי לְהַשְׁתַּחֲוִיָּה לִּה
פְּרִיעָה : וְיִסַּף-יָבִיב אֲחֵי וְאֲבִי שִׁמְתָּ
הַיְּהוּדִים

וְהִנֵּה מִכָּל שְׂמֵימִים יָסִים וּפְרִיעָה הָלֵם
וְהִנֵּה עֵשָׂו עַל-הַיָּם : וְהִנֵּה מִדְּהַיָּר עַל-הַ

שָׁבַע פְּרִיעָה וְהִנֵּה מִכָּל שְׂמֵימִים יָסִים וְהִנֵּה מִדְּהַיָּר עַל-הַ
וְהַרְעִיבָה בָּאֵשׁ : וְהִנֵּה שָׁבַע פְּרִיעָה אֶת-הַיָּם
עֲלוֹת אֲבִיהֵינוּ מִדְּהַיָּר וְהִנֵּה מִכָּל שְׂמֵימִים יָסִים
בְּשֵׁר וּפְרִיעָבָה אֶת-הַיָּם וְהִנֵּה מִכָּל שְׂמֵימִים יָסִים
הַיָּרֵא : וְהַאֲבִלְקָה הַפְּרִיעָה רַעַה הַסְּרִיאָה
וְרַעַה הַבְּשָׂר אֶת שָׁבַע הַפְּרִיעָה יִסַּף וְהַסְּרִיאָה
וְהַיָּרִיאָה וְיִקְרָן פְּרִיעָה : לִי וְיִשְׁוֹן וְהָלֵם
שְׁנֵיהֶם וְרַעַה שָׁבַע שְׂבָלִים עֲלוֹת בְּהֵנָה
אֲחֵי בְּרִיאָה וּמְכֹרֹת : וְהִנֵּה שָׁבַע שְׂבָלִים
רַעַה וְשִׁדְחָה קָרִים עֲסֻחָה אֲבִיהֵי :
וְהַבְּלִעָה הַשְּׂבָלִים הַרַעַה אֶת שָׁבַע
הַשְּׂבָלִים הַבְּרִיאָה וְהַסְּרִיאָה וְיִקְרָן פְּרִיעָה
וְהִנֵּה הָלֹם : יִשְׂרָאֵל וְיָבִיב בְּבִלְוֵי וְהַפְּסֵם רַעַה
וְיִשְׁלַח וְיִקְרָא אֶת-גַּל הַיְּרִסְטִי מִכָּרְמֵם
וְאֶת-גַּל הַיְּסֻסָּה וְיִסַּף פְּרִיעָה לְהֵם אֲחֵי
הַלְלוּת וְאֶת-פְּרִיעָה אֲחֵיהֶם לְפְרִיעָה : וְיִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל
הַיְּסֻסִים אֶת-פְּרִיעָה לְאֲבִי אֶת-הַיְּסֻסִים אֲנִי
מִכָּרְמֵי הָיִם : פְּרִיעָה עֲנִי עַל-עֲבָרֵי
עֵשָׂו אֲחֵי בְּמִשְׁפַּחַי בְּיַד עַד הַסְּבָלִים
אֲחֵי וְאֶת עַד הַבָּאִים : וְעַל-הַיָּם הַלְלוּת בְּלִילָה
אֲחֵי אֲנִי וְהָאֵל אֲשֶׁר קִשְׁתְּרוֹן הַלְלוּת הַלְלוּת :
וְיָסִים אֲחֵי עַד עַבְדִּי עַבְדִּי לְשֵׁר הַסְּבָלִים
וְיִסַּף-לֹא וְיִסַּף-לֹא אֶת-הַיְּסֻסִים אֲשֶׁר
פְּרִיעָה פְּרִיעָה : וְהִנֵּה כְּאֲשֶׁר פְּרִיעָה לֹא בְּיַד
אֲחֵי הַיָּסִים עַל-בְּנֵי וְאֲחֵי הַלְלוּת : וְיִשְׁלַח
פְּרִיעָה וְיִקְרָא אֶת-יִסְפָּךְ וְיִרְעוּדָה מִכָּרְמֵי
עַל-הַיָּם וְיִסַּף שִׁמְתָּ וְיָבִיב אֶת-פְּרִיעָה :
וְעַל-הַיָּם וְהִנֵּה וְיָאֵבֶד כִּי אֲחֵי וְיִסַּף
נָא עֲבָדָה דְּבַר בְּאֵינִי אֲחֵי וְאֲחֵי אֲשֶׁר
בְּעֵבְרָה כִּי מִסְפָּה פְּרִיעָה : אֲחֵי שָׁלֵם
אֶת-עֲבָרֵי לְאֲבִי הַיְּהוּדִים אֲנִי אֲחֵי :
וְיָאֵבֶד אֶת-אֲחֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִי וְהִנֵּה וְהִנֵּה
קִסְמָ וְאֲחֵי לֹא וְיִסַּף הָאֵל לְבָרֵךְ לְהֵם
וְאֲבִי אֲחֵי : לִי וְהַיָּסֻסִים אֶת-עֲבָרֵי
הַיְּהוּדִים אֲחֵי וְהַיְּסֻסִים עֵשָׂו עַל-הַיָּם : וְיָאֵבֶד
אֶת-אֲחֵי לְאַיִסְפָּר הַיָּם לְעֵבֶר אֶת-הַיָּם
וְעַבְדֵי אֶת-הַיָּם וְהִנֵּה מִכָּל שְׂמֵימִים יָסִים

דגש וידו שמת וארא

לה יהו על שם אחרים יראו בנחלם :
 ואני בבאי כפון מנה עלי רחל בארו
 כננו בדרך בעוד בברית ארץ לבא אפרתה
 תאקברה שם בדרך אפרתה היא בית לום :
 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר סר
 אלה : ויאמר יוסף אל אחיו בני לום
 אשר נתן לילי אלוים בזה ויאמר קהם נא
 אלי תברכם :
 ואלה שמות בני ישראל הבאים
 מצרימה את יעקב איש וביתו באו : ראובן
 ששון לוי ויהודה : וששבר ובקן ונחש :
 דן ונפתלי גר ואשר : ויהו כל עפש ואפי
 יהו יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים :
 וסוה יוסף וכל אחיו וכל הרוח והוא :
 ובני ישראל פרו ויורדו וירבו ויעצו בסוד
 כאד והמלא הארץ אדם : לוי יוסם סוד
 חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף :
 ויאמר אל עצמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
 מסו : הבה נתחכמה לו פורצת ויהו פר
 תקראנה סוהמה ונסוף גם הוא על פניאיש
 ונחלם בני ונחל סוהארץ : והיטו עליו
 שרי מסים למען עלתו כבולתם וכן עבד
 מסעוהו לפרעה את פהם ואת דעמסם :
 ובאשר יעט אלו בן ירבה וכן יפרו וקום
 ספני בני ישראל : ישאל ועבדו ספנים
 את בני ישראל בפרה : ויסרו את חיהם
 בעבדה קשה בלסר וכלכלים וכל עבדה
 בעשה את כל עבדלם אשר עבדו כום
 בפרה : ויאמר סוה ספנים לסולדת העבדה
 איש שם האדה ספיה ושם הסנה פעה :
 ויאמר גדלדכו את העבדות קדאתו על
 האבנים אסין הא וספן אלו וסבת הוא
 ויהו : והורא הסולדת את האלוים ולא
 עלו סאשר דבר אלתו סוה ספנים וספיה
 את האלוים :
 ונבר אלוים אל ספיה ויאמר אלו אני
 ויהו : ונרא אל אברכים אל ירעה ואל יעש

וסלא דד אדכום הקסן אהבם לא וספון
 לראוה פני ויהו כי עלית אל עבדה אבן
 ונא לו את דברי ארני : ישאל ויאמר
 אבתי שבו שברדלט מסע אכל : ויאמר
 לא טכל לרדה אס'יש ארני וקסן אקט
 נודט ס'לא טכל לראוה פני האיש
 ורניט וקסן אקט אקט : ויאמר עבדה
 אבן אקט אקט וקלם כי שנים לרדה
 אקטי : ונרא האדי מאלי ויאמר אה סרף
 סרף ולא ראיתו ע'קנה : הלקתם גם
 אתיה מסע פני וקרה אסן וקורדום את
 שרתי ברעה שאלה : וקנה כבאי אל
 עבדה אבן והגשר אקט אקט ונפשו
 קסרה כנפשו :
 ויהו יעקב בארץ ספנים שבע עשרה
 שנה ויהו וס'יעקב פני חיו שבע שנים
 וקדעים וקת שנה : וקצו וס' ישראל
 לסת וקרא : לבנו לוסף ויאמר לו אמר
 סא סנאיתו ון בעליתו ש'סנאיתו קרה סרת
 תבן ועשית עסרי סר וספת אל נא
 הקבני במצרים : וקבנתי עם אבתי
 קסאיתו ספנים וקברתי בקברתם
 ויאמר אבני אעשה סרבה : ויאמר
 ה'כבעה לוי וסכעו לו וספיה ישראל על
 ראש הסכה : לוי יהו ארני ודברים
 האלה ויאמר לוסף הנה אביה הנה וסח
 סר'פני בני עלו איהמשה ואת אהרן :
 ויהו יעקב ויאמר הנה בנה יוסף סא
 אלה וקתוק ישראל וסב על הסכה :
 ויאמר יעקב אל יוסף אל שרי קראתו אל
 בזה בארץ כנען וקרה אפי : ישאל ויאמר
 עלו יהנו ספיה וקדיליה ספיה לוסף
 עסם וסתי את אהרן קתא לרעה ארדה
 אדה סלם : וקתא וקבריה ה'לוים קו
 בארץ ספנים ע'סנא אלה סוהמה
 ל'הם אפנים וקסנה סראבן וסכעו
 קס'לי : וסולדתו אשר וקתא אב'יהם

בשלה יתרו משפטים תרומה

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם :
 כי תקח עבד עברי עש לעמך עבד
 ובשבתה יצא לחפשי תבם : אם בגפו
 יצא בגפו יצא אם בשל אשה הוא והאשה
 אשתו עמו : אם אדוניו יתן לו אשה
 ולנהלו לו כגם או בעת האשה וילדיו
 תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו : ואם אבד
 יאמר העבד אהבתי את אדוני את אשתו
 ואת בני לא אצא חפשי : והישו אדוני
 אל האדונים והישו אל הולתה או אל
 הסוּגוּה ורצע אדוני את אדוני בפרצע
 ועבדו לעלם : י וקייסר איש את בתי
 לאשה לא תצא בעצת העברים : אם
 רעה בעיני אדוניה אשר לו וענה והפכה
 לעם נכרי לא יושלל לספרה בבעדו פה :
 ואם לבת העבדה כששפס סגנת תשוד
 לה : אם אשתו בחר לו לעמה כסותה
 ולענה לא תכרע : ואם שלש אלה לא
 תעשה לה תצאה תבם מן כפר : יא יא סנה
 איש נפה סנה יוקת : ואשר לא יצדה
 והאדנים אנה לכו ושפתי קו כלם אשר
 תבם שפתי : וקייסר איש על רשעה לרעה
 דערסר סנים סגוּה תכרע לסנה : וסנה
 אביו ואביו סנה יוקת : ונגב איש וקברו
 והצא דרו סנה יוקת : וסגול אביו ואביו
 סנה יוקת : וקייסרן אנשים והקה איש
 את רשעה דאבן או דאגרה ולא יסח תפל
 לסעקב : אם יקום והתחנה בחיז על
 סעקעתי וקרה סעקב כן שפתי וכן
 ופס ופס :

סדרו ופסתי את לב פרתה ונתן
 אצותם ואקברה בפרטה ובקלחילו ונתנו
 סערים כיראי וקנה ופסתי : יא יא ועד
 לקח סערים כי כרה העם ונתנה לכב
 פרטה ועבדיו אליהם ויאמר סדר ונת
 עשתי כירשעתי את ישראל סעקבתי :
 ויאמר את דבכו ואת עמי לקח עמי :
 וילך שלש סעות רכב קחור וכל רכב
 סערים ואלהם עליו : ונתנו ויהי את
 לב פרטה קלה סערים ונתן אביו כן
 ונתן וכן ונתן ויאם כן רפה :

תשע יתרו כון פתו חתן משה את
 כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל
 עמו בירדן ונתן את ישראל סעקבתי :
 ונתן יתרו חתן משה את צפרה אשת
 משה אתו לאלוהים : ואת שני בנות אשר
 ישו האמר ונתנו כי אשר ער היותו דאבן
 ונתנה : ושם האמר אליהו כירשעתי אבי
 דעוהי ונתנו סעקב פרטה : י ונתן יתרו
 חתן משה ונתנו האשתי אל משה אל
 סדרו אשר יהא חתן שם בר האדנים :
 ויאמר אל משה אני והסנה יתרו בנא אלה
 והאשה ונתן בנות עמי : וצא משה
 לקחת חתנו וישעיה וישק לו וישאלו
 איש לרעה לשלום ונתנו האלה : וספר
 סנה ליהוה את כל אשר עשה יהוה
 לפניה למענם על אדוניה וישאל את כל
 סנה אשר כעצתם בלדו ונתנו יהוה :
 ונתן יתרו על קרשטיה אשר
 עשה יהוה לישראל אשר הוהו כן
 דערים : ויאמר יתרו כרה יהוה אשר
 העל אלהם סן סערים ויסן פרטה אשר
 הוהו את היום סענה ו סערים : אשה
 ונתנו כירשעתי ונתנו סעקבתי כן כדבר
 אשר עו עליהם : ונתן יתרו חתן משה חתן
 חתנים לאדנים ונתן אביו וכן ונתן ונתן
 ונתנו חתנים ונתנו סנה לרעה ונתנו חתנים :

תרומה תצוה כי תשא ויקד

ל' אל' שני קצותיו והר' : ותלב ארזו
 אשר עליו כמשעו סמט היה וזב תבלת
 וארזבו ותולעת שני ושס סמט : ותלפת
 את'שתי אבני' שנים וספרת עליהם סמט
 בני ישראל : ויהיו ששה סמטלים על
 האבן האחת ואת'שלת הששה התהרים
 על' האבן השנית סמט'להם : סעשה יד'ש
 אבן פתוח והם תפוח את'שתי האבנים
 על' שתי בני ישראל סמט סמטצות וזב
 תעשה אתם : ושקט את'שתי האבנים על
 סמט האבן אבן וזב לבני ישראל
 ונשא ארון את'שבתם לפני יתה על'
 שתי סמטיו לזכר :

נדבר יתה אל'סשה לאבד : כי תשא
 את'דאש בני'ישראל ל'ספרתם ויהיו איש
 קפר נפשו ליתה בפקד אתם לאריותה בים
 נגף בפקד אתם : זה יתנו קר' העבר על'
 הפקדים סעצית השקל בשקל הכסף עשרים
 גרה השקל סעצית השקל תרוסה ליתה :
 זה על' העבר על' הפקדים סבן עשרים
 שנה וסמלה ימן תרוסה יתה : תעשו
 לא' דבחה ותל לא' סלסם סמטציה
 השקל לטת את'שיתת יתה לזכר על'
 נפשתים : ותלפת את'ספף הפקדים
 סמט בני ישראל ונתת את' על' עבדה
 את' סעש ויהיו לבני ישראל לזכר ולשני
 יתה לזכר על' נפשתם : ויהיו עבדי
 יתה אל'סשה לאבד : ועשית קר' נפשה
 וזב נפשה לזרעה ונתת את' פן' אבן
 סעש וזב סמטתה ונתת יתה סמט : ותש
 ארון בני סמט את' דתים ואת'דלתים :
 דבאם אל' אבן סעש יתה סמט ולא יסח
 ד' דבאם אל' יתה סמט ונתת
 אשה ליתה : דתים דתים תלזים
 ולא יסח ויהיה דתם ית'שנים ל'
 א'ש לזכרם :

ועל סמט אדל' אבן בני ישראל

ל'שון הספירה ותלפתה הסמט : אבני'
 שנים וזבני סמטם לאבד וז'שון : תעשו
 ל' סמט'ש וזבנתי בתוקם : קבל אשר אני
 סמטת ארון את סמטת הסמטן ואת
 סמטות כל' זלזו וזב תעשו : ויהיו תעשו
 ארון עצי שטים אבנים ותעו ארזו ואכה
 ותעו רתבו ואכה ותעו סמטו : ונפית אתו
 דוב סמט סמט וסדון תעט ונפית
 עליו ד' וזב סמט : ונצתה לו ארבע
 סמטת וזב ונפיתה על ארבע פמטתו
 ונפית סמטת על' זלזש הארת ונפית סמטת
 על' זלזש השנית : ועשית בר' עצי שטים
 ונפית אתם דוב : ותבאת את'דבדים
 בסמטת על' זלזש הארון ל'שאת את'הארן
 בים : בסמטת הארון יהיו דבדים לא
 יסדו סמט : ונתת אל'פארן את תעשה
 אשר אבן ארון :

ואכה תצוה את בני ישראל ויקדו
 ארון שכן ית וז סמט לסמט ותעלה צו
 סמט : בארון סעש סמט לזכר אשר
 על' תעשה שרה אתו ארון ובני סעש על'
 ער' לפני יתה ונתת שלם לז'ותם
 סמט בני ישראל : ותעו תרוב אלה
 את ארון ארון ותדבנו את סמט בני
 ישראל לזכר ל' ארון דוב ונתת
 אל'ע ואת'ס בני ארון : ועשית בני'
 צ'ש לארון ארון לזכר ותפארת :
 ותעו דבדי אל'תוקם לב אשר סמטת
 דת זכרה תעו את' בני ארון לעש
 לזכר ל' : ותלפת הפקדים אשר יתה וזב
 תעו וסמל ונתת סמטת סמטת ונתת
 ונשא בני' ע'ש לארון ארון תלזו
 לזכר ל' : ותם סעש את'תלזב ונתת
 סמטת ואת'פארן ותלפתה השני
 ואת' סמט : זה יתש את'סמט דוב
 סמטת ונתת סמטת שני ושס סמט
 סמטת דוב : ועל סמטת תלפתה ונתת

בדר בהקותי במדבר נשא

והפירתי אהבם והרבייתו אהבם והקיסתי
את־בריתי אהבם : ישראל ואכלתם יין
גזען וישן ספני תיש הוציא : ונתתי ספני
בתוככם ולא תגועל נפשי אהבם : והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלוים ואהם תהיו
לי לעם : אני יהיה אלהיכם אשר הוציאתי
אהבם סארץ סערים סהול להם עברים
ואשבר סמט עלכם ואולף אהבם קססיה :
נדבר יהיה אליסיה במדבר סני
באהל סיעד באהל להישן השני בשנה
השנית לצאתם סארץ סערים לאבי :
שאו את־ראש מלך ענת בן־ישוראל
לספחתם לבית אבתם במספר שמות מל
זכר לגלגלתם : מן עשרים שנה ופעלה
מל־יצא צבא בישוראל מספרו אהם
לצבאתם אתה ואהרן : ואהבם יהו איש
איש למטה איש ראש לבית־אבותיו : הא :
לי ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אהבם
לראובן אליעזר בן־שריאו : לשסון
שלחאל בן־צושיד : ליהודה נהשון
בן־עסנרב : ליששכר נחאל בן־עזע *
לובין אליאב בנדחן : לבני זכר לאפרים
אלישמע בן־עסדור למנשה גמליאל בן
פרהצור : לבנימן אבדן בן־עזע : לזן
אחיצור בן־עסידו : לאשר פנעאל בן־
זכור : ללד אהיף בן־דשאל : לנפלה
אחיזע בן־עזן : אהל סיואי העלה נשיאי
סמות אבותם ראשי אלפי ישראל הם :
ישראל וקח סנה ואהרן את האנשים האלה
אשר נקבו בשמות : ואת מל העדה הקהלו
באהל להישן השני ותהלדו על־ספחתם
לבית אבתם במספר שמות מן עשר *
שנה ופעלה לגלגלתם : באשר צה ויהי
את־סיה וססם במדבר סני :

דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו
אלהארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
שבת להיות : שש שנים תרע שנה ושש
שנים קסר כספה את־קטואתה :
לי ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה
לארץ שבת להיות שנה לא תרע וכספה
לא תחיר : את ספתי סעירה לא תקטור
ואת־ענבי גינה לא תבצר שנת שבתון
יהיה לארץ : ייהיה שבת הארץ לכם
לא־עלה לה ולאגדה ולאספה ולשכירה
והושבתו הגרים עקר : ולכהמה ולתה
אשר בארצה תהיה כלתבואתה לאכל :
ישראל וספתי לה שבע שבת שנים שבע
שנים שבע פעמים ותה לה וסי שבע שבת
השנים משע וארבעים שנה : והעברת שופר
הירועה בחדש השבלי בעשור להישן ביום
הכפרים ומכיר שופר בכל־ארצכם
ובשלתם את שנת הכספים שנה וכראתם
דרור בארץ לגלישכיה וכל הא תהי
לכם וכבתם איש אל־אחיותו ואיש אל־
ספחתו השם : ויכל הא שנת הכספים
שנה תהיה לכם לא תירש ולא תקצור את
ספחיה ולא תבצור את־גוריה : כי ויכל הא
עש תהיה לכם כהסנה האכלו את־
קטואתה : בשנה תכל האת השבו איש
אל־אחיותו *

אם ברחתי מלכם ואת־ספתי השכיר
ועשיתם אהם : ונתתי נססכם בעתם
ונתתה הארץ יסלה תח השנה תח פתי :
והשני לכם דיש את־בליד וכצור ישני את־
עצ ואכלתם לחסם לשבע וישבתם לחס
פארצכם : לי ונתתי שלום בארץ וישבתם
ואן סעירי והשבתי מה רעה סדאארץ
תדב לאת־עמרי פארצכם : ודסכם את־
אליכים ונפלו לפיכם לדרב : ודרש סס
הסיה סיה וסיה ססם רכבה דיש תסלו
אליכים לאליכם לדרב : וקצור אליכם

נשא בהעלתך שלח

ונעש בו ארון אלוהים בני הכנעני העל
 נרמיה כאשר ענה יתה את משה: ויה
 משה הכנעני קמעה ויהב עד יצאה עד
 פרתה קמעה הוא ככראה אשר הראה יתה
 את משה בן עשה את הכנעני: כי ידבר
 יתה אל משה לאמר: קח את הלוח סתור
 בני ישראל וספרת אתם: וכדתעשה להם
 לטעם דעה עליהם כי טעאת והעבירו לשל
 על פל כשנים וקבסו ידנים והסרני:
 ולקחו פה כוד פקדו וכנחתו סלה בלחה
 בלשון ופרשני כוד פקדו פקח למשאת:
 והקרב את הלוחים לפני אהל סוד והקדש
 את פל עדה בני ישראל: יסאל והקרב
 את הלוחים לפני יתה וספסו בני ישראל
 את ידיהם על הלוחים: ותני ארון את
 הלוחים העשה לפני יתה סאת בני ישראל
 ויהי לעבד את עבדת יתה: והלוחים וספסו
 את ידיהם על ראש החרים ועשה את
 הארץ סאת ואת הארץ עליה ליהיה לכפר
 על הלוחים: והעבדת את הלוחים לפני ארון
 לפני בניו והנפת אתם העשה ליהיה:
 והקדש את הלוחים סתור בני ישראל
 ויהי ל הלוחים:
 וידבר יתה אל משה לאמר: שלח לך
 אנשים וחקרו את ארצו בניו אשר יאז נה
 לבני ישראל איש אתו איש אתו למסור
 אבותי השלחו כל נשוא בנים: ושלח אתם
 כשה סוד פקדו פקח עד שי יתה בנים אנשים
 ראשי בני ישראל נסה: כי ושלח יסותם
 למסור ראובן ששם בודמו: למסור ליהוה
 ששם בודמו: למסור יתה בלג בוד
 ומה: למסור יששכר תאל בודמו: למסור
 אפרים הלשע בודמו: למסור בניו של
 בודמו: למסור ובוהו בודמו בודמו:
 למסור יוסף למסור בלחה בני בודמו:
 למסור בן עסאל בודמו: למסור אשר
 סוד בודמו: למסור נפול בודמו

ויהי ששים שנה תפסד אותם בלחמא לנבא
 צבא לעבד עבדה באלה סוד: ואת עבדת
 משפחת בורשע לעבד ולסעא: כי וסעא
 את ידיועט הסעשו ואת אהל סוד ספסו
 וספסו נחש אשר עליו סלסלת ואת
 סוד סחא אהל סוד: ואת קלעי הנצור
 ואת ספסו וסחא וסער הנצור אשר על
 ספסו ועל סחובם סביב ואת סחוביהם
 ואת פל על עבדתם ואת פל אשר יעשה
 להם והקדו: על שי ארון וכניו פתחה פל
 עבדת בני ישראל לכל משאם וכל
 עבדתם וספרתם עליהם בסיפורה את
 פל סעאם: ואת עבדה משפחה בני
 בורשע באלה סוד וספסו להם בני אהסד
 בודמו נבוק: יסאל בני סוד למשפחהם
 לבית אבותם תפסד אתם: סוד שלשים
 שנה וסעלה ועד בודמו שנה תפסד
 בלחמא לנבא לעבד את עבדה אהל
 סוד: ואת משפחת סעאם לכל עבדהם
 באלה סוד ברשע ספסו וקרתו וסחובו
 ואתו: וסוד הנצור סביב והקדש
 וספרתם וספרתם לכל בלחמא וכל עבדתם
 וקשתת ספסו את פל משפחה סעאם:
 ואת עבדה משפחה בני סוד לכל עבדתם
 באלה סוד בני אהסד בודמו נבוק:
 כי סוד סוד סעאם: וסול סוד סוד
 סוד סעא וסודו קישא העדה את בני
 הקדש למשפחהם לבית אבותם: סוד
 שלשים שנה וסעלה ועד בודמו שנה
 בלחמא לנבא לעבדה באלה סוד: ויהי
 ספרתם למשפחהם אנשים שבע סאת
 נספסו: אהל סוד משפחה נספסו פל
 העדה באלה סוד אשר סוד סעא וסוד
 על שי יתה בני משה:
 וידבר יתה אל משה לאמר: ושלח אל
 בודמו וסוד אל בני ישראל את משה אל
 סוד בני ישראל וסוד למסור את משה אל
 סוד בני ישראל וסוד למסור את משה אל

שלה קרה הקת

הקטש ע העליתו סאח ונת הלג
 דבלש להסתנו בחדר קרה השתר עליו
 גם השתר :

נדבר הנה אלמשה ואל אהרן לאמר :
 ואת הקת התדה אשר צוה הנה לאמר
 דבר אל בני ישראל וקחו אליה פרה
 אדמה חסיפה אשר אנדבה סים אשר לא
 עלה עליה על : ונתתם אלה אל אהרן
 הפקן והוציא אתה אל סוחר לסתנה ושחם
 אתה לפני : וקח אלעזר הפקן סדסה
 באצבעו והנה אל נכח פני אהרן סדסה
 שבע פעמים : וסרף אתה פרה לעיני את
 ערה ואת פורה ואת דסה על פשה יסרף :
 וקח הפקן עץ אהר וטוב ושני תלעס
 והשליה אליהו שפת הפרה : לי וכבס
 בגדיו הפקן ונתח בשרו בסיס וסרף ובא
 אל הסתנה וססא הפקן שדה הערב : והסרף
 אלה וכבס בגדיו בסיס ונתח בשרו בסיס
 וססא שדה הערב : וססא איש סוחר את
 אפר הפרה והניח סוחר לסתנה בסיס
 סוחר והיתה לעדת בני ישראל לססתנה
 לס נדה הסאת דסא : ויאל וכבס האפר
 את אפר הפרה את בגדיו וססא עד
 הערב והיתה לבני ישראל ולגר הנה בתוכם
 להקת עולם : דגנע בסת לכל נפש אדם
 וססא שבעת יסם : דסא ויתקמאו ביום
 השלישי וביום השביעי יסרף וססא לא
 יתקמא ביום השלישי וביום השביעי לא
 יסרף : כל דגנע בסת בנפש האדם אשר
 וססא לא יתקמא את סססן הנה סססא
 ונתרחה הנפש הנה סססא כל פי נדה
 לארצק עליו סססא הנה עד סססא בו :
 ואת התודה אדם כרסות באהל כל דגנע
 אל דסארל וכל אשר באהל וססא שבעת
 יסם : וכל כל סתח אשר אנדבס סתל
 עליו סססא דסא : וכל אשר יגע על פי
 הסדה בליל יסרף או בסת שבעים אדם

וסי : לססה לך נא אל בוסקי : אלה שסיה
 סאנשים אשר שלח ססה להנה את הארץ
 מברא ססה להשיג בדתן וישע :
 ויאל וישלח אתם ססה להנה את ארץ
 כנען ויאמר אלהם עליו זה בנגב ועליתם את
 הנה : וראיתם את הארץ מה היא ואת
 העם הישב עליה החזק הוא הרפה הסעט
 הוא אסרוב : ומה הארץ אשר דסא יסב
 בה הסוכה היא אם רעה ומה הערים אשר
 הוא יסב בהנה הכספים אם בסכערים :
 ומה הארץ הסעטה היא אסרה וססה
 עץ אססא והתנוססם לתתם ססרי הארץ
 ותססם יס בפר ענבים :

ויסרף ערן בריצור בריצור בליל ונתח
 סוכים בני אהר ויאל בריצור בני ראובן :
 וקבו לפני ססה וסנשים סבני ישראל
 סססם וסאתם ויאל עדה קרצו סעד
 אססם : ויקחו על ססה ועל אהרן
 וססא אלהם וכל ססה פי כל העדה כלם
 קרסם ובתוכם הנה וסרף התנוססא על
 קר הנה : לי וישע ססה ופל על פני :
 נדבר אל אהר ואל מועדה לאמר בקר
 ונדע הנה את אשר לו ואת הקדוש הקרוב
 אליו ואת אשר יסר בו קרוב אליו : ואת
 עשו קר לכם סססנה קר וכל עדתו : ונע
 בנה איש ויסר עליה קסרה לפני הנה
 סרף והנה האיש אשר יסר הנה הוא
 נקדוש וכלכם בני לוי : ויאל ויאמר
 ססה אל עדה שססנא בני לוי : הסעם
 ססם כריבול אליו ישראל אתכם סעדה
 ישראל להקרוב אתכם אליו לעבד את
 עדת סססן הנה וססד לפני העדה
 לסרתם : ויקרב אהר ואת מל אהר בני
 לוי אהר וסססם נססנה : לכן אהר וכל
 עדתו הנעסם על ידו וסרף סססא פי
 הלש עליו : וישלח ססה לברא לתחן
 וסססם בני אהר וסססא לא נעלה :

חקת בלק פינתם ממות

וכן יתקן ויחזק וישם אליו ויתקן ויתקן
 אשר יתן את הסודות ויבין בודקו
 נשיא בית דין לשופטיו וישם האשה
 הסכה הסדגית קובי בת צדק ראש אבות
 בית דין בפרק ווא: ידא וידבר וידע
 אל משה לאמר: צדק את הסדגים
 והייתם איתם: פי צדקים הם לכם
 בגדליכם אשר יקלו לכם על דבר שיש
 ועל דבר קובי בת נשיא סדק איתם
 הסכה ביום הספחה על דבר שיש: ויהי
 אצרי הספחה ויאמר ויהי אל משה ואל
 אצרוו בודקו ויבין ויאמר: שאל את
 ראש וילעבה בגד יתקן סדק עשירים
 שמה וספחה לבית אבותם בל יעא צבא
 בודקו: ויבין משה ואלעזר סדק איתם
 בערבת סדק על צדקו ויהי לאמר: סדק
 עשירים שמה וספחה פאיש צדק ויהי את
 משה וכן ויתקן סדק סדק סדק:
 וידבר משה אל ראשי הספחה ויבין
 ויתקן לאמר: עת הנה אשר צדק ויהי:
 אשר קדשו ויהי ליהי איתו ויעשה
 לאמר אשר על ראשו לא יתן ויהי קדו
 סדק סדק ויעשה: ואלה קדויה ויהי
 ליהי וספחה את קדויה אתה בגדו:
 וישמע איתם את קדויה וספחה אתה וספחה
 על נשיא וספחה לה איתם וספחה
 וספחה וספחה אשר אסרה על נשיא
 וספחה: וספחה איתם איתם איתם
 על נשיא וספחה אשר אסרה על נשיא
 לא יסם ויהי וספחה קדויה איתם
 איתם: וספחה קדויה ליש וספחה איתם
 וספחה וספחה אשר אסרה על נשיא:
 וספחה איתם איתם וספחה לה וספחה
 וספחה וספחה אשר אסרה על נשיא
 וספחה: וספחה איתם איתם איתם
 וספחה את נשיא אשר איתם וספחה
 וספחה אשר אסרה על נשיא וספחה

וכן יתקן ויחזק וישם אליו ויתקן ויתקן
 אשר יתן את הסודות ויבין בודקו
 נשיא בית דין לשופטיו וישם האשה
 הסכה הסדגית קובי בת צדק ראש אבות
 בית דין בפרק ווא: ידא וידבר וידע
 אל משה לאמר: צדק את הסדגים
 והייתם איתם: פי צדקים הם לכם
 בגדליכם אשר יקלו לכם על דבר שיש
 ועל דבר קובי בת נשיא סדק איתם
 הסכה ביום הספחה על דבר שיש: ויהי
 אצרי הספחה ויאמר ויהי אל משה ואל
 אצרוו בודקו ויבין ויאמר: שאל את
 ראש וילעבה בגד יתקן סדק עשירים
 שמה וספחה לבית אבותם בל יעא צבא
 בודקו: ויבין משה ואלעזר סדק איתם
 בערבת סדק על צדקו ויהי לאמר: סדק
 עשירים שמה וספחה פאיש צדק ויהי את
 משה וכן ויתקן סדק סדק סדק:
 וידבר משה אל ראשי הספחה ויבין
 ויתקן לאמר: עת הנה אשר צדק ויהי:
 אשר קדשו ויהי ליהי איתו ויעשה
 לאמר אשר על ראשו לא יתן ויהי קדו
 סדק סדק ויעשה: ואלה קדויה ויהי
 ליהי וספחה את קדויה אתה בגדו:
 וישמע איתם את קדויה וספחה אתה וספחה
 על נשיא וספחה לה איתם וספחה
 וספחה וספחה אשר אסרה על נשיא
 וספחה: וספחה איתם איתם איתם
 על נשיא וספחה אשר אסרה על נשיא
 לא יסם ויהי וספחה קדויה איתם
 איתם: וספחה קדויה ליש וספחה איתם
 וספחה וספחה אשר אסרה על נשיא:
 וספחה איתם איתם וספחה לה וספחה
 וספחה וספחה אשר אסרה על נשיא
 וספחה: וספחה איתם איתם איתם
 וספחה את נשיא אשר איתם וספחה
 וספחה אשר אסרה על נשיא וספחה

אתה נקב

י

תעבד את אלהים כדוקש היא לו :
 כי תאמר בלבבך רבים היום האלה כמי
 איכה אכול לחורשים : לא תורא מהם
 וכל תופר את אשר יעשה ויהיה אלהיה
 לפרעה ולכל מצריו : מסת ה' ל' לא אשר
 ראו עיניו והאמת והספחים ומגד קהלה
 והולע הנשלה אשר הצאקה ויהיה אלהיה
 כדו יעשה ויהיה אלהיה לכל העמים אשר
 אתה ירא מפניהם : וגם אתה עולה ויפת
 יהיה אלהיה במ ער אבד השארים
 והנסתרים מפניה : לא תשרן מפניהם כי
 יהיה אלהיה בקרבה אל גדול ועזא :
 לו ויטל ויהיה אלהיה אלהים האל
 סגנה מעט מעט לא תוכל בלתי סג
 תרבה עליה מעת השדה : והגם יתה
 אלהיה לפניה והגם סתיה בלתי סג
 השתקם : וגם סתיהם גורה ותאבד
 את יעקב סתת השתקם לא יתעב
 איש בגנה עד השמרה אהם : סתיה
 אלהיהם השרפן באש לא יתעבד סג
 ותב עליהם וקשת לה' מן השמש כי
 תושבת יהיה אלהיה הוא : ולא יתביא
 תושבה אל ביהוה ותהיה תרם כסוד שקין
 תשקעו ותעב : תתעבט בידים הוא :
 כל המעולה אשר אנכי מעות היום השדה
 לעשות לשון תחיו ודבילים ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר יעבד יהיה
 לאבותיכם : חכרת את כל הורה אשר
 והליקה יהיה אלהיה זה ארבעים שנה
 בסדר לשון עתה לשתה לשת את
 אשר בלבבך תחשב מעותי אמילא :
 ושתה ורעבה ותאבד את ביהוה אשר לא
 ידעת ולא ידעו אבותיה לשון הורה כי
 לא על הולתם לבדו יהיה תרם כי על כל
 סוצא סתיה ויהיה תרם : יסאל סתיה
 לא בלתי קעליה ויהיה לא בלתי יה
 ארבעים שנה : ושתה על לבבך כי באשר

ואמעהו ידעו יעבד לפני העם הזה והוא
 יגדלו אותם את הארץ אשר תראה :
 ונשב בניה מל בית פעור : ועתה ישראל
 שבע אלהיהם ואליהם שפלים אשר אנכי
 קלמד אתכם לעשות לפני תחיו ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר יהיה אלו
 אבותיכם נתן לכם : לא הספו על הדבר
 אשר אנכי מעוה אתכם ולא הגדעו סג
 לשון את מעוה יהיה אלהיהם אשר אנכי
 מעוה אהבם : עיניכם הראות את אשר
 עשה יהיה כבעל פעור כי בלתי איש אשר
 יהיה אנכי כעל פעור השמידו יהיה אלהיה
 כהרבה : ואתם תדבקים ביהוה אלהיהם
 היום כלכם היום : ישראל ראה : למתתי
 אהבם היום ומשפלים כאשר צונו יהיה
 אלהי לעשות מן הרב הארץ אשר אתם
 באים שמה לרשתה : ושמרתם ועשיתם
 כי הוא חסותכם ובעתלם לעני העמים
 אשר ישמעו את בלתי תהיה האלה ואמרו
 רק עשיתם וגבון גדול יהיה הוה : כי
 סתיה גדול אשר ילו אלהים רבים אלו
 ביהוה אלהי בקל יראנו אלו : ופי גו
 גדול אשר ילו היום ומשפלים צדקם כל
 הורה הוא אשר אנכי נתן לפניכם היום :
 ויהי : עבד תשמעו את המשפטים
 האלה ושמרתם ועשיתם אהם וישר יהיה
 אלהיה לה את הדבר ואת הולת אשר
 נשבע לאבותיך : ואבהו וירבה וירבה
 ובה סתיה סתיה וסתי אלהיה דגנה
 וירשת וירשת שתי אלהיה ועשית
 צאנה על הארץ אשר יעבד לאבותיך
 לזה לה : ברה תהיה סל העמים לא
 יהיה בה עני וקרה ובסתיה : וסתי
 יהיה סתיה בלתי ובלתי סתיה ורעים
 אשר יהיה לא וישרם בה ויהם בלתי
 שנתה : ואלת את בלתי ויהיה אשר יהיה
 אלהיה נתן זה אלהיהם עת עליהם ולא

עקב ראה שו טים

יש ש אתיבגו יהוה אלוהי ספרה :
 וספר את סעות יהוה אלוהי ללכת
 בדרך לראות אתו : כי יהוה אלוהי
 ספרה אל ארץ סבה ארץ נתלו סים
 צינה ויהוה למים בנקעה וברר : ארץ
 סה ויעלה נתן והאנה ורסון ארצות
 שכן ורש : ארץ אשר לא כסבנה
 האכל בה להם לא יתסר כל בה ארץ
 אשר אכנה כרל וספריה התעב נחשת
 ואכלת וסבנה וברכה את יהוה אלוהי
 על הארץ הטבה אשר נתנה :

ופסילי אלהים הגדעו ואדהם את שם
 סו סקום יהוה : לא העשון פו ליהוה
 אלהים : כי אם אל סקום אשר יברר
 יהוה אלהים סכל ששכסם לשום את
 שם שם לשכנו הדרשו ובאת שמה :
 ישראל והבאתם שמה עלתים והביתם
 ואת סעשלתים ואת תרומת ודכם
 ונדריכם ונדבתים ובטלה בפרכם
 ותאנום : ואכלתם שם לפני יהוה אלהים
 ושבתם בכל משלח דלם אתם וביתכם
 אשר ברכה יהוה אלוהי : לא העשון
 ככל אשר אנטו עשים פה הים איש כל
 הישר בשניו : כי לא באתם עדעתה אל
 הסתה ואל הנהלה אשר יהוה אלוהי
 נתן לה : ושבתם את מעדן ושבתם
 בארץ אשר יהוה אלהים כטול אתכם
 ותגיד לכם סכל אובים ססבי
 ושבתם בסח :

יהוה אנכי נתן לפניכם הים ברכה
 והללה : את הברכה אשר תשכנו אל
 סנה יהוה אלהים אשר אנכי סנה
 אתכם הים : והללה אם לא תשכנו
 אל סנה יהוה אלהים וסחם סו וסנה
 אשר אנכי סנה אתכם הים ללכת אתי
 אלוים אדם אשר לא ידעם : והיה כי
 יבאה יהוה אלוהי אל הארץ אשר אתה
 בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על
 נר נרים ואת הללה על נר שכל :
 הלא הנה בעבר מעדן אבר ורדה סבא
 הססם בארץ הנעלי הישב בערבה סל
 הנלל אצל אלוני סה : כי אתם נרנים
 את מעדן לבא לרשת את הארץ אשר
 יהוה אלהים נתן לכם וירשתם אתה
 וישבתם בה : כי וסבתם לעשות את כל
 הנסים ואת הספססם אשר אנכי נתן
 לפניכם הים : אלה הנסים והספססם
 אשר תססו לעשות בארץ אשר נתן
 יהוה אלוני אבתה לה לרשתה כל היםים
 אשר אתם הים על הארץ : אבר
 האבדו את כל סקלות אשר עברתם
 הנים אשר אתם וישום אתם את אלהים
 על הדרים הנים ועל הגבולת ונתת כל
 עז רעון : וסעו את סו סרלה וסברתם
 ססבתם וספרתם ססרין פאש

שפסס וספרים סתולה ככל ששניה
 אשר יהוה אלוהי נתן לה לשבתה וססס
 את הנעם סספססס : לא יסמה סספסס
 לא סבר פנים ולא יסס ססד כי ססד
 יסד שיעי וססס וססס דברי צדיקים :
 צדק צדק הדרף לסנו סחיה וירשת את
 הארץ אשר יהוה אלוהי נתן לה : כי לא
 ססע לה אשרה כל עין אצל ססס יהוה
 אלוהי אשר תעשה לה : ולא יססס לה
 ססנה אשר סנא יהוה אלוהי : לא
 ססנה ליהוה אלוהי שור וסה אשר יהוה
 בו סים כל דבר נע כי חסבת יהוה
 אלוהי הוא : קרסנא כרסנה באסד
 שעינה אסר יהוה אלוהי נתן לה איש אד
 אשה אשר תעשה את דיע בעניי יהוה
 ואלוהי לעבר בריותו : וסס וססד אלהים
 ארלים וססס להם וססס או לרס או
 לכל דבא סססס אשר לא צויהו : והג
 לה וסססס וסססס ססס וססס אסס וסס

ודבר נעשתה תעטבה האת בישראל :
 והצאת את ראשית הוציא את ראשית
 הוציא אשר עשה את הדבר הרע הזה אל-
 שעליה את ראשית או את ראשית וקלקלם
 באכנים וקטו : על פי שנים שנים או
 שלשה שנים יצת הכת לא יצת על פי
 עד ארץ : יד העדים תהיה בו בראשית
 להסילו עד מל העם בארצה ובשרת הרע
 מרבה : כי יפלא מקו דבר למשפט ביד
 רם : לם בן דין ללון וכן נגע לנגע דברי
 רבת בשערה וקמת ועלית אל המסם
 אשר יבדד יתה אלוקה מ : ובאת אל-
 הכננים הלום ואל המשפט אשר יתה
 בימים ההם ורשית והגידו לה את דבר
 המשפט : ועשית על פי דבר אשר יעיד
 לה מרהקים הוציא אשר יבדד יתה
 וקשרת לעשות ככל אשר יורה : וראו על-
 פי הנהיגה אשר יורה ועל המשפט אשר
 יאמר לה תעשה לא תסור מן הדבר אשר
 יעידו לה יסור ושמאל : והאיש אשר עשה
 בידו לבלתי שמש אל עבדו העמר לשבת
 שם את יתה אלוקה או אלה המשפט וכן
 האיש הוציא ובשרת הרע בישראל : וכל
 העם ישמע וירא ולא יהיה עוד :

הבכר לשנאה : והיה ביום ההוא את
 כלו את אשר יהיה לו לא יוכל לבדד את
 בן הארצה על פי בן השנאה הבכר :
 כי את הבכר בן השנאה יעיר לתת
 לו פי שנים בכל אשר יצא לו פי
 הוא ראשית אלו לו משפט הבכר :
 ישראל ברוחה לאיש בן סור וסור אענו
 שמש בקול אביו ובקול אמו וסור אלו ולא
 ישמע אליו : והמשל בו אביו ואמו והוציא
 אלו אלוקי עירו ואל שער מסו : והאזן
 אל העי עירו בנט זה סור ולזה איש
 שמש בקולו ואל ולבא : והנמו כל-
 איש עירו באכנים וסל ובשרת הרע
 מרבה וכל ישראל ישמע וירא :
 והיה מרהקים אל הארץ אשר יתה
 אלוקה עמו לה נחלה ורשית וישבת בה :
 ולקחה בראשית : כל שר הארצה אשר
 תביא בארצה אשר יתה אלוקה עמו לה
 וישבת כמנא ולקחה אל המסם אשר
 יבדד יתה אלוקה לעפן שש שם :
 ובאת אל עבדו אשר יתה בימים
 ההם וקשרת אלו העמתי היום ליתת
 אלוקה מראשית אל הארץ אשר נשבע
 יתה לאבותי לתת לט : יד וקח הפקו
 הסנא סורה והגידו לפני מסו יתה
 אלוקה : ועניו וקשרת לט יתה אלוקה
 איש אבד אלו חרד סורה גר שם
 בסי מסו ודש לט גול עמו דב :
 ורש אתו הסורים ונעט ויהי עליו
 עבדה משה : ותקל אל יתה אלו
 אבתיט וישמע יתה את קולו ורא את
 עניו ואת קולו ואת העמתי : ודעט יתה
 סנורים בן חקו וכו' נחלה ובמרא עול
 ובאתו ובמסותם : ובאת אל המסם וכן
 נח לט את הארץ האת ארץ וכן הלה
 ודבש : ושלח נח הכאני את ראשית פך
 הארצה אשר נתתה לי יתה והגידו לט

כי תבוא נצבים וילך

יזכה אליו והשתחוית לפני יזכה אליו :
 וספרת בכל השבוע אשר נגדלת יזכה
 אליו ולביתך אתה והלוי והגר אשר
 בקרבך : יסאל פי הכלה לעשר את כל
 סגרת תביאתך בשנה השלישית שנת
 המעשר ונתתה ללוי לגר לתום ולאמנה
 ואכלו בשעריך ושבעו : ואסרת לפני יהוה
 אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתו
 ללוי ולגר לתום ולאמנה בכל מצותה אשר
 צויתני לא עברתי מצותה ולא שכחתי :
 לא אכלתי באי סמני ולא בערתי סמני
 בסמא ולא נתתי סמני למת ששעתי בקול
 יזוה אליו עשיתי בכל אשר צויתני :
 השקפה מסעון קדשך מן השמים וברך את
 עמך את ישראל ואת הארץ אשר נתתה
 לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת
 חלב ודבש :

שש פרה ראש ולשנה : והיה עשית
 את דבריו האלה הזאת והתקנה בלבב
 לאמר שלום יהיה לי כי בשורות לבי אלה
 למען ספוט הרעה את העממה : לא יאבה
 יהוה סלה לו כי או יעשן אפי יהוה ונאמל
 באיש תלוא ורבעה בו כל האלה התוכח
 בספר הזה וספה יהוה את שמו מתחת
 השמים : והבדילו יהוה לרעה מכל שבמי
 ישראל ככל אלות הגויות התוכח בספר
 התורה הזה : ואמר העור הארצו בניכם
 אשר יקום מארצכם ותבדלו אשר יבא
 מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ הזאת
 ואת פתחיה אשר חלה יהוה בה : נפרח
 וסלה ערפה כל ארצה לא תזעזע ולא
 תצטח ולא יעלה בה כל עשב כסהפת
 סוס ועמרה ארסה וצבאים אשר רפה יהוה
 באפו ובחסותו : ואסרו כל העוים עליה

איהם נצבים היום בלכם לפני יהוה
 אלהיכם ראשיכם שבטיכם וגויכם וסורכם
 כל איש ישראל ספקם נשיכם וגרף אשר
 בקרב סעריך סמני עזיך עד טאב ססיה :
 דערה בקרית יהוה אלהיך ובאלתו אשר
 יהוה אלהיך ברת עסק היום : לי למען הקים
 אלהי היום : לי לעם וראו יהוה לה
 האלים כאשר דברו וראו וראו נשבע
 לאבותיהם לאברהם ליחזק ויעקב : ולא
 אהבם לבדכם אנכי ברת את הברית
 הזאת ואת האלה הזאת : כי את אשר ישע
 פה עמט עבר היום לפני יהוה אלהינו ואת
 אשר איננו פה עמט היום : יסאל כיה
 אתם ועמט את אשר יאמרו בארץ סורים
 ואת אשר עברת בקרב גוים אשר
 עברתם : וראו את טענותם ואת נליותם
 עז ואבו כספ ורוב אשר עמטם : פדוש בכם
 איש אדמה או סופחה או שכם אשר
 לבבו פנה היום משם יהוה אלהינו ללכת
 עבר את אלהי גוים והם פורשו בכם

עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה דברי האף
 גדול הזה : ואסרו על אשר עזבו את
 ברית יהוה אלהי אבתם אשר ברת עם
 ברוציה אתם מארץ סורים : וילכו ועבדו
 אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר
 לא יביעו ולא חלק להם : ונראו יהוה
 בארץ הזאת להביא עליה את כל האלה
 התוכח בספר הזה : ויהי עמט יהוה מעל
 אדמים באף ובחמה ובקצף גדול וישלחם
 אל ארץ אחרת גוים נוד : והסגרת ליהוה
 אלהינו והגללת לנו וקבצנו ערשולם
 לעשות את כל דברי התורה הזאת :
 וילך משו וידבר את דבריו האלה
 אל כל ישראל : ויאמר אלהם ברוספה
 ועשרים שנה אנכי היום לא אובל עוד
 לצאת ולבא ויהוה אפי לא תעבר את
 דוברת הזה : יהוה אלהיך הוא עבר לפניך
 הוא יסוד את העוים והאלה סופחה
 וירשטם והשען הוא עבר לפניך כאשר דבר
 יהוה : לי ועשה יהוה להם כאשר עשה
 לסוחו

קריאה ליום ראשון על הודים

עד הסם : לא יתהיה אחר דברים ליעה
 ולא יתענה על רוב לנסת אחר רבים
 להסם : חל לא תהדר בריבו : מי הפוע
 שור אבן או הסח פעה חשב תשיב
 לו : קריאה הסוד שגאה רבץ תחת
 כסאו ודלת מעובל עוב תעוב עס :
 י-אל לא תטה משפט אבונה בריבו :
 כדבר אשר תתקן וגמי ועדיק אל תהדר
 כי לא יאצדיק רשע : ולמד לא תהי כו
 השוד וער פקדים וסלה דברי עדיקים :
 ובר לא תלחץ ואמם דעתם את נפש הור
 קרעים הייהם בארץ ספרים : ויש
 שנים תורע את ארצה ואספת את
 תבואתה : והשבעת תשכמתה תשכמה
 ואכלו אבלי עקה ויהרס תאכל בית
 המדה בדתעשה לברכה ליתק : שבת
 ימים תעשה קשיה וכיום השבועי תשבת
 לקשועים שורה וסלה ונפש בראכה
 ותר : וכל אשר אסרתי אליכם תסור
 ושם אלהים אחרים לא תזכיר ולא יסע
 ערפה : שלש רגלים תעל לי בשנה :
 אתידג הסנה תשמל שבעת יום האבל
 סנה כאשר עזתה לסעד תיש האבל
 קים תאת ספרים ולא ירא פני רבים :
 רב תציד בסור סעשה אשר הרע
 בשנה ותג האפי בנאת השנה באספה
 את סעשה סיהסרה : שלש פעמים
 בקנה דאה מל-הורה אל פני הארץ
 דגו : לא תזכיר עליהם דסיהסר ולא
 על רב-הרע ערפס : ראשית בפול
 אדמתה תביא בית דעה אלוה לא תביא
 נר בלב אס : אביד (ויקרא)

ליום שלישי

ואם יהיה אלמנה סאלה על רגלי
 אבנים כאלמנה וקפתי עליה לא
 ספרים אשר עי עליה וקפתי

לא תהיה ערפתי וכל בכור אדם בבנה
 הפנה יהיה קריאה בנה סור לאסר
 סד את ואספת אלו בלוק די הציאני דעה
 ספרים ספית עברים : חל בדתעשה פרעה
 לשלחו ותר ודע מלבסור בארץ ספרים
 סכר אדם ועד בסור בטה עליו אג וס
 ליהיה מלפסור רחם תכרים וכל בכור בני
 אפרה : ויהי לאות עליה ולספסת בני
 ענה כי בלוק די הציאני דעה ספרים :

לרביעי

והקרבם אשה מלה ליהיה פרים בני
 בקר שנים ואל אד ושבעת כבשים בני
 שנה הססם ויה לבם : וסנהם סלה
 בלילה כסן שלשה עשרים לפר ושני
 עשרים לאל-העשי : עתה עשרון תעשה
 לכבש האדו לזבעת הנכשים : ועוד
 הסאת אד לכפר עליכם : מלכו עלה
 תכר אשר עלה הסוד תעשי את אלה :
 אלה תעשי ליום שבעת ימים להם אשה
 כתיבה ליהיה עלעלה תסוד תעשה
 נסס : וכיום השבועי ספרא קריס ויה
 לכם מלמאת עזרה לא תעשו :

ליום שני

אם כפי מלה ארעם אתהני עלי
 לא תהיה לו כנה לא יתחיסון עלו נסח :
 אסדבל סחבל עליה רבך ערפא ספס
 תשיב לו : כי תא ססאה לכה תא
 סלתי לער כנה תשג דעה כתיבה
 על וסעתי דתקן אני : די אלהים לא
 תפל וסיה דעה לא תא : סאנת
 תסנה לא תאד כור כנה תת-לי :
 כתיבה ליהיה לציאני שבעת יום דעה
 עסאם כים ספסי תת-לי : תגשי
 עיש תתק ל וסר בקנה סנה לא
 תאכל לבל סתקן את : לא תא
 עשי כא ארעה דה ארעתי ליה

קריאה ליום שלישי של החמס

תש האביב כי תדש האביב תש
 ספרים: כל פטר רום ל וכל ספר
 הטר פטר שור וזה: ופטר רכור הפחד
 בשה ואם לא הפחד ופטר כל בטר
 בזה הפחד ולא יראו פני ריבם: שבת
 יום הערב ויום השביעי השבת בדיש
 ובקצת השבת: ות שבת פקדה לו
 בבדי קצת חסם ות האסף הקפת
 השנה: שלש פקסים בשנה דבא ל
 ופרה אדפני האון: וזה אולי
 ישראל: קראויל עם ספנה וזכרתי
 את נבלה ולא יחסד איש את ארדו
 בעליו לראות את פני וזה אולי
 שלש פקסים בשנה: לא תשם ל
 רכז רם ובעד ולא יליו ללכר יח
 רת הפסח: ראשית בפני ארדו
 תביא ביה וזה אולי לא הבעל עד
 בלב אש: ליבוי (תקיים)

ליום רביעי

בדיש וזה אל סנה חסם
 בשנה השנה לזאקם ספרו חרם
 בדיש הראשון לאמר: ודש כר
 ישראל את הפסח בספרו: באש
 גדלים בדיש כה כן האביב תש
 את בדיש גדל דקרו וכל ספרו
 תש את: בדבר סנה אל בני ישראל
 לדעת הפסח: בדש את הפסח בראש
 בארבעה דש עם לדש כן האביב
 בדיש סני כל אשר עת וזה אולי
 בו דש בני ישראל: לי ויה אשם אש
 החסמים תש עם ולא יליו לדעת
 הפסח כים סנה ופטר למן סנה לא
 ארדו כים סנה: ואמר האביב
 רכסה אלו ונתן ספנים למש עם
 רכה ורע לולו תרוב ארדו ויה
 בדיש בדיש בני ישראל: ראש ארדו

אש שבת: וזה נסן ללכר וזלתי בלכר
 ארדו סני וזכרתי ל שם על ראש
 הדי: ואש לא יעלה עקר תסראש אל
 ברא בקל וזה נסן העקר אל ירש
 אלסל וזה החמס: לי ויסל שני
 לזה אביבם קראוילם ופטרם סנה בלכר
 בעל ארדו סני כאשר עת וזה אולי
 ויכר בדיש שני לזה אביבם: עוד וזה
 בדיש ויתעב עם שם וקרא בשם וזה
 ויכר וזה: על פני וקרא וזה וזה
 אל רום ורען ארדו אפם ויבדח ואמר:
 גר חס לא ילום נשא ען ופטר וסנה
 וזה לא יליו פטר: ען אמה על בנים
 ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים:
 ופטר סנה וקד ארעה וקדו: ואמר
 אסרא ספארו חן בעניוה אדני לדינא
 אדני בקרבני כי עסקו שדעוהו הוא וזלתי
 לעונת וקראתו וקראתו: ואמר וזה
 אולי כיה ברה נעו כל עקר ארדו
 נסלה אולי לא יבדח בכל הארץ וכל
 רעים וראה כל רעים אשר אמה בער
 את העונה וזה בדינא הוא אשר אין
 עשה עקר: שדוה את אשר אולי סנה
 חסם בני ער סנה את הארדו ובעניו
 וזה ופטר וזה ופטר: הפטר לו
 פרה כיה ברה לישב הארץ אשר אמה כה
 עלה פרה למשך בדינא: כי את
 ספנים הארץ את ספנתם השפדו
 את הארץ ספרו: כי לא השפדו לאל
 נדו כי וזה כה אש אל כה הוא פד
 סנה ברה לדינא הארץ וזה אולי
 וזלתי ופטר לא יליו וקרא לו וזלתי
 סנה: וזלתי ספנתו לדינא וזה
 בדיש אולי אולי וזה אולי אולי
 אולי: אולי סנה לא יליו וזה
 אולי אולי וזלתי חסם שבת
 חסם אולי סנה אולי וזלתי למש

קריאה יום רביעי של הוה"מ פסח

עשה עמנו ואשכנח סוד יצונת יהוה לבם :
 ישראל ודבר יהוה אלימשה לאמר : דבר
 אל לבני ישראל לאמר איש איש ביינתו
 שקמו לנפש או בדרך רחלה לבם או
 לדתתם ועשה פסח ליהוה : בהדש
 השני בארבעה עשר יום בין הערבים
 יקשו אתו על מצות וסדרים ואקלו : לא
 ישמרו סמנו עד בקר ועצם לא ישברו
 בו ככל חבת הפח יקשו אתו : והאיש
 אשר הוא קלו ודברך לא יהיה ודלו
 לעשות הפסח ודברתה הנפש יהוא מעמיה
 כי יקרבו יהוה לא הקריב במעוזה חסאו
 ישא האיש הדוא : וכי יגור אתכם יו
 ועשה פסח ליהוה בחבת הפסח ויבטחו
 בו יעשה חבה ארת יהוה לבם ולע
 ולארת הארץ : לרביעי (וה' זכחה)

קריאה לראש חדש

ונהי' הדש קורן ד' אבש' אין סוחין מהם ולין מוסיים עליהם ולין מנעין נגויל . כד קראם נפרט סוחין
 (ינתם כ"ח) עד סוף ונחמי מוסיים . ולפי שיש נחשוט מרמז קנהה על גוים כבנת האין כס רק כ' סוכים (וישעין
 ליום כ' סוכים כסון לפניהם) לפי קולו כסן ג"פ ודבר לו והמרת . וכלי חסד וקולת מן והמרת . והל כנסו .
 וסודים חופים . וימלא קולו טולח כמד עד ונהי' מוסיים . ונכסי קולו ונחמי מוסיים עד סוף :
 בדרור כח

וידבר יהוה אלימשה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת אליהם את
 דברני לחמי לאשי רים גיהו השמרו להקריב לי במעוזה : ואמרת
 להם זה האשה אשר הקריבו ליהוה בבשים בגי' שנה המיכם שנים ליום
 עלה הקוד : את הנפש אתה תעשה בבקר ואת הנפש השני תעשה בין
 הערבים : ועשית האפה סלת למנהה בלילה בשמן בתחת רביעת התין :
 עלה הקוד תעשה בנה סיני לנים גיהו אשה ליהוה : ונסכו רביעת התין
 לפגש הארד בקדש הפך גסה שכר ליהוה : ואת הנפש השני תעשה
 בין הערבים במנהח הפקר ונסכו תעשה אשה רים גיהו ליהוה :
 ובוים השפח שני כבשים בגי' שנה המיכם ושני עשירנים סלה מנהה
 בלילה בשמן ונסכו : עלת שפח בשפתו על עלת הקוד ונסכה :
 ובראש השפחם הקריבו עלה ליהוה ברים בגי בקר שנים ואל ארד
 כבשים בגי שנה שבעה המיכם : ושלשה עשירנים סלת מנהה בלילה
 בשמן לפי הארד ושני עשירנים סלת מנהה בלילה בשמן לאל הארד :
 וגשון עשירן סלה מנהה בלילה בשמן לפגש הארד עלה רים גיהו
 אשה ליהוה : ונסכתם רצו יהוה יתה לפי ושלשית התין לאל ורביעת
 שניו לפגש יין : ואת עלת הדש בגודשו דודש השנה : ושלש ענים אתה
 לבראית ליהוה על עלת הקוד תעשה ונסכו

קריאה לימי הנוכה

רפז

את-משה בן עשה אתה-משה

הי רצון מלפניו למה לפניהו הניח-איש נסח
הי רצון מלפניו זהה אליו ואלו אבותי
שקאר היום בקרנה הגדול על נשחח
קדושו וקדושתו וקדושו וקדושו
וקדושו וקדושו על עמא קדושו וקדושו
רבות של עולם פקנים והגל הנה עמא
קדושו לאמר קדושו דאיהו-קדושו עמ
לא ראתה אלוהים ולהק' הי רצון מלפניו
זהה אליו ואלו אבותי שקדושו אני עמא
מקדושו (פלוני) שקדושו בתרחה קדושו של
הקדושו היום אני איהו נא עלי כל גמתי
קדושו וכל האורות הקדושות הגדולות
בקדושת זה השבט להבין ולהשכיל בתרחה
ובקדושתה לעשות רצונה כל ימי חי אני
ונרע נרע רע פקנה ועד עולם אמן

קריאה לפורים

שבת יז
ויבא עמלק וילחם עם-ישראל בנסים :
ויאמר משה אל-יהושע בתרלט אנשים
וצא הלחם בעמלק כחך איך נעב על-ראש
הגבעה וספה האלוהים בידי : ונעש יהושע
באשר אמרו משה ואלהם בעמלק וספה
אתה והיו עלו ראש הגבעה לי והיה
כאשר דים-משה ידו בבר ישראל והוצי
ינה ידו והר עמלק : ויהי משה קדושו
וישדאבו גישים טהור ושב עליה ואמר
הוא המס בדין מזה אוד וספה איהו ויהי
היו אסנה עדיבא הקסם : והגל והקדו
אתה-עמלק והתעש לשרדוב : ויהא ויאמר
זהה אר-משה קדושו ואת וקדו כלפי וקדו
באני והקדו קדושו וספה איהו
עמלק משה הקסם : ובה משה מוסק
ועדא קדו זהה וקדו : ויאמר קדו על
ס יהי מוסק ליהוה בעמלק סוד קדו

חזרע קדושו : קרבנו קדושה-משה אתה
שלשים וסאה משקלה סוף אוד לסקף
שבעים שקל בשקל הקדוש שנידים : מלאים
כלת גלולה בשמן למתנה : קף אתה
עשרה והב סאה קמת : פרי אוד
בד-בקר אל אוד כבש-אוד בודשנה
לעלה : שגורענים אוד למסאת : ולקב
השליסם בקר שנים אולם חמשה עשרים
חמשה כבשים בנרשנה חמשה יד קרבן
וחזרע קדושו :

ואת רגנת המופת בזה המסח אלו
סיה נשאו ישראל קשרת כסף שנים
עשרה סוף-מקדו שנים עשר פפות והב
שנים עשרה : שלשים וסאה הקערה
הארת לסקף ושבעים המורק האוד כל כסף
הכלים אלפים וארבע-סאה בשקל הקדוש :
כפות והב שתי-עשרה כלאת קמת
עשרה עשרה חפף בשקל הקדוש כל-הב
הכפות עשרים וסאה : כל-הבקר לעלה
שנים עשר פרים אולם שנים-עשר כבשים
בנרשנה שנים עשר ומתחם ושגרי עים
שנים עשר למסאת : וכל בקר ובה
השליסם עשרים וארבעה פרים אולם ששים
עשרים שלשים כבשים בנרשנה שלשים ואת
רגנת המסח אוד חמשה אוד : וקבא
מסה אל-הגל סועד לרוב איהו וישמע
את-הקל סופר אלו מעל הכפרת אשר על
אין הערת סכף שני הרבים ודבר אלו :
קדו זהה אל-משה לאמר : דבר אל-
אודן ואמר-אלו בהשקלה איד-נערה אל
סל פני המורה אוד שבעת הערת :
ג-גש בן אודן אולם פני כמורה העלה
קדוזה באשר ענה זהה את-משה : ויה
קדוזה המורה קדוזה והב ער-מכה עד
קדוזה מלמה נא כמלמה אשר הראה-יהוה

וּלְשִׁיעָה יְהוָה כִּי נִמְצָא הַסִּיד כִּי רָפְסוּ אַמּוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: לֹאִי יְהוָה
 שְׁתַּעֲבֶה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: אִי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בְּדַרְזוֹת אַפְסֵי בְּנֵי
 כְּרַחֵם אֵב על בָּנִים בֶּן הַדְרָהּ יְהוָה עָלֵינוּ: לַיהוָה הַיְשׁוּעָה
 על עַמֶּךָ בְּרַבְרָתָהּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשֶּׁנָּב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹמֵת בְּךָ: יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה חַמְלָךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם כְּרָאֵנוּ: סֵלָה: נֵאָא לַעֲזוֹן תַּעֲם הַזֶּה
 בְּגִדְךָ חֲסִדָּךְ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לַעֲם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנְּהָה:
 וְשֵׁם נֹאמַר: וְיֹאמַר יְהוָה סִלְחֵתִי כְּדָבָרְךָ: תִּשָּׂא אֱלֹהֵי אֲנֹכָה
 וְשִׁמְעֵה פִקֹּחַ עֵינַיִךְ וּרְאֵה שְׂמִמְתֵּינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ
 עָלֵינוּ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנֻחֵנוּ מִפְּעִלִים תַּחֲנוּגְנוּנוּ לְפָנֶיךָ כִּי
 עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנָי שְׁמַעְהָ אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי תִּקְשִׁיבָה
 נַעֲשֶׂה אֵל תֵּאֲתֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עֵינֶךָ וְעַל עַמֶּךָ:

אלהינו ואלהינו אבותינו

יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ תַּחֲנֵנָה עוֹרְכִים * שְׂחֵם מִצְרַיִם וְלַהֲיָשֵׁעַ צְרִיכִים *
 צְרִידָהּ עָלֵיהֶם על מֵאֲרִיכִים * כָּל זֹאת הַגִּיעַתְּם וְשִׁמְךָ
 מִבְּרַכִּים: חֲלֵי וּמִכְאוּב לְהַתְּתֵב לֹא נִמְכַר * עֲלוּבִים מִנְעֵר וּמִתָּם
 לֹא הוֹכֵר * קְדוֹשׁ בְּיָדְךָ לִפְתַּח מוֹסַר * כְּאִמְנוּתְךָ תִּקְרֶינָה וְלֹא
 כְּאִמְנוֹת בְּשׁוֹר: הַלְלוּ בְּשִׁיר צְדָקָה וְלוֹבְמַעִיל עֲטוּיָה * וּמִמְכָּה עֲצוּמָה
 מִתַּנּוֹן רַמְיָה * קוֹמֵם עֲדָתְךָ מִנְּפִילְתָּהּ תַּמְסוּיָה * בְּכִתְּךָ הַגְּדוֹל
 וּבִזְרָעָה תַּמְסוּיָה: מוֹעִים אֲמָרִים נִחְלָתְךָ לְחַבֵּל * בְּבוֹדְךָ לְהַמִּיד
 וּכְהִלָּה לְהַתְּבַלְבֵּל * כָּל וּגְבוּ לֵאלֹהֵי לְקַבֵּל * יְדָאֲתָהּ הַקְּדוֹשָׁה
 לְנִשְׁוֹשׁ וּלְגַבֵּל: בְּאֹהֲבֶתְךָ וּבְחַמְלָתְךָ מִנְּשֵׂא וּמִנְּטוֹל * עֲצָתָם
 תִּסְבֵּל וּמַחֲשַׁבְתָּם תִּבְטֵל * רוּחַ תִּגְדָּל מִבְּעֵינֵיהֶם נִטַּל * וּמִלְאָךְ
 אֲבִירֵי דָתָה וּמִלְמַל: בְּעֵבוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ תִּמְחַלֵּל *
 נִזְרָאוֹת הַפְּלֵא לְכָל בְּנֵי אֱדוֹמִים יִתְחַלֵּל * יוֹעֲצֵי רַעַת תּוֹלִיד שׁוֹלֵל *
 וּבְתָם תַּעֲזוֹל כְּאֲשֶׁר בִּי נַתְעַזְלָל: מִקָּדִים מַעֲפֵר דָּל וְאֲבִיוֹן מֵאֲשַׁפְּהָ *
 בְּנִקְמָתְךָ אֵל תִּתֵּן לְכַלּוֹת וּלְהַרְפֵּה * אִם בְּפִקְדוֹתַי מִתַּעֲצַלְתָּ וּמִרְפָּה *
 עַל כָּל פְּשָׁעֶיךָ אֲהַבְּתָךְ הִנֵּה מִתְּפָה: יִתְרֵה תִּתְּנָם לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
 הַאֲחֻזִּים * בִּין כָּךְ וּבִין כָּךְ קְרוּאִים לָךְ בְּנֵי אֱדוֹמִים * נִחְמֵיךָ יִקְדְּמוּנוּ

אלהינו

אֱלֹהֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹתֵינוּ

הַיּוֹן • אוֹלֵי יְחוּם עִם עֵנִי וְאַבְיוֹן • אוֹלֵי יְרַחֵם : אוֹלֵי
 יְרַחֵם שְׂאֵרֵי יוֹסֵף • שְׂפָרַיִם וְנִבְזִים פְּשׁוּתָיו שְׂסָף •
 שְׁבוּיֵי חָנָם מְכוּרֵי בְלֹא כֶסֶף • שׁוֹאֲגִים בְּתַפְלָה
 וּמְבַקְשִׁים רִשְׁיוֹן • אוֹלֵי יְרַחֵם מְעַנֵּי כְּבֹל • מְלַמְדֵי
 מִכּוֹת בְּעֵנֵי סָבֵל • מְנוּד רֹאשׁ נְתוּנִים בְּיוֹשְׁבֵי תִבְרַ
 מְשַׁל בְּעַמִּים בְּקֶצֶף וּבְיוֹן • אוֹלֵי יְרַחֵם וְרָא בְּעֵנֵי
 עַמּוֹ • וַיִּקְשִׁיב וַיִּשְׁמַע הַצְּנִינִים לְעַמּוֹ • וְעוֹדִים בְּלַחֵשׁ
 מוֹסֵר לָמוֹ • וְעֵינֵיהֶם הַזּוֹלִים לְמִצּוֹא רִצְיוֹן • אוֹלֵי
 יְרַחֵם אוֹמְרֵי סֶלַח נָא • אוֹמְצֵי שְׂבָחוֹ בְּכָל עֵת וְעוֹנֵה
 אֲנֻדִים בְּצָרָה לְשִׁפּוֹךְ תַּחֲנֹה אֶת פְּנֵי אֱלֹהֵיהֶם
 שׁוֹפְכִים לֵב דְּרִיוֹן • אוֹלֵי יְרַחֵם לְקַתְּהוּ בְּכַפְלָיִם •
 לְעוֹמְהוּ אַרְיוֹת כְּמוֹ בְּפִי שְׁחָלִים • לָקָה וּמִשְׁתַּקְמַת
 בְּעֵזֶן שׁוֹרְרִים לֹא שְׂבָחָהּ בְּכָל זֹאת מְכַתֵּב עוֹז חֲבִיבֹן • אוֹלֵי
 אוֹלֵי יְרַחֵם כְּבוֹשֵׁי פָנִים • הַשּׁוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְלֹא
 מְשִׁיבִים וְעוֹנִים • נִצְחוּ מִקְרִים וּלְיִשְׁעוֹ גִּשְׁעִנִּים • כִּי לֹא
 כָלוּ רַחֲמוֹ בְּכִלְיוֹן • אוֹלֵי יְרַחֵם יִחְלֶץ עֵנִי בְּעֵזֶי •
 חֲבוֹשׁוֹ יִתִּיר מֵאַרְצֵן שְׁבִי • יִגְהַה מְזוֹרוֹ וַיַּחְבּוֹשׁ חֲלִיו •
 צַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע וַיַּחֲיֵשׁ עֵת פְּדִיוֹן • אוֹלֵי : אֵל מִד • וַעֲבוֹר .

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה : וּכְרַטְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן
 עַמּוֹ וּפְקַדְנוּ בִּישׁוּעָתָה : זְכוֹר עֲדֹתֶיךָ קִדְוֵת קִדְוֵם נְאֻלֶּת
 שְׂבַמְנוּ נִחְלָתְךָ דֵּר צִיּוֹן וְחַ שְׂכַנְתָּ בּוֹ : זְכוֹר יְהוָה חֶפֶת יְרוּשָׁלַם
 אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁפַח לְנֶצַח : אֲתָה תִקְוֵם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עֵת
 לְהַנְנֶה כִּי בָא מוֹעֵד : זְכוֹר יְהוָה לִבְנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם
 הַאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד תִּסְמוֹד בָּה : זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְאַחַק וּלְיִשְׂרָאֵל

א) סוֹלֵם כִּי בּוֹ (ב) סוֹלֵם כִּי בּוֹ (ג) סוֹלֵם כִּי בּוֹ (ד) סוֹלֵם כִּי בּוֹ (ה) סוֹלֵם כִּי בּוֹ (ו) סוֹלֵם כִּי בּוֹ (ז) סוֹלֵם כִּי בּוֹ (ח) סוֹלֵם כִּי בּוֹ (ט) סוֹלֵם כִּי בּוֹ (י) סוֹלֵם כִּי בּוֹ

סליחות לשני

מְשִׁיחַ צְדָקָה אָמַר לְפָנֶיךָ • שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְסַתְרוֹת נִקְנִי :
 נִקְנֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וּמִהֲרַנוּ מִכָּל מַמְאוּתֵינוּ
 וְיִזְרוּק עָלֵינוּ מַיִם מְהוּרִים וּמְהוּרָנוּ • בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ יְהוֹרָתִי
 עָלֵיכֶם מַיִם מְהוּרִים וּמְהוּרָתֶם מִכָּל מַמְאוּתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם
 אֲמַתֵּר אֶתְכֶם : עֲמֶה וְנַחֲלֶתָהּ רַעֲבִי מוֹבֵקָה צְמֵאֵי חֲסָדָה תֵּאבִי
 יִשְׁעָה • יִכְיֶירוּ וְיִדְעוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ תִרְחַמִּים וְהַפְּלִיחוֹת :

אֵל רַחוּם שְׂמֶךָ • אֵל תְּנוּן שְׂמֶךָ • בְּנוּ נִקְרָא שְׂמֶךָ • יְהוָה עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׂמֶךָ : עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתָּה • עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּה וְתַפְאֶרֶתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן
 הַזְּכָרָה • עֲשֵׂה לְמַעַן וְעִידָה • עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּרָה • עֲשֵׂה לְמַעַן
 חֲסָדָה • עֲשֵׂה לְמַעַן מוֹבֵקָה • עֲשֵׂה לְמַעַן יְהוּדָה • עֲשֵׂה לְמַעַן
 כְּבוֹדָה • עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדָה • עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ • עֲשֵׂה
 לְמַעַן נִצְחָה • עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדָה • עֲשֵׂה לְמַעַן עֵדָה • עֲשֵׂה לְמַעַן
 פְּאֶרְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן
 רַחֲמֵיךָ הַרְבִּים • עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְּךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהַלְלֶתָהּ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן אֹהֲבֵיךָ שׂוֹכְנֵי עִפְרָיִם • עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבֹרְתֶם יִצְחָק
 וְיַעֲקֹב • עֲשֵׂה לְמַעַן מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן • עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה •
 עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַם עִיר קְדוֹשָׁה • עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָה •
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵמוֹת הַיַּבְלָה • עֲשֵׂה לְמַעַן תְּרִיסוֹת מוֹבֵקָה • עֲשֵׂה
 לְמַעַן הַרְוֵגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְהוּדָה •
 עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאֵי בָאֵשׁ וּבְמַיִם עַל קְדוּשַׁת שְׂמֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנָקֵי
 שְׂדֵים שְׁלֵא הָמְאוּ • עֲשֵׂה לְמַעַן נְמוּלֵי הַדָּב שְׁלֵא פָשְׁעוּ • עֲשֵׂה
 לְמַעַן תִּיטַקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבָּן • עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ •
 עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו :

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ
 בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ נוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ דוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ
 הָאֵל הַנְּאֻמָּן עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ וְתִיק וְחִסֵּד עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ זֶה וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ טוֹב וּמְסוּיָב עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יִצְרָע עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ כִּי בֵּשׁ בְּעֵסִים עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ לֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ מִלֶּךְ

מלכי המלכים עננו : עננו נורא ונשגב עננו * עננו מולח ומוחל
 עננו * עננו עונה בעת צרה עננו * עננו פודה ומציל עננו * עננו
 צדיק וישר עננו : עננו קרוב לקראיו עננו * עננו קשה לבעוס
 עננו * עננו רך לרצות עננו * עננו רחום וחנון עננו : עננו שומע
 אל אבוינים עננו * עננו תומך תמימים עננו * עננו אלהי אבותינו
 עננו * עננו אלהי אברהם עננו * עננו פחד יצחק עננו * עננו אביר
 יעקב עננו * עננו עזרת השכמים עננו * עננו משגב אמהות
 עננו * עננו עונה בעת רצון עננו * עננו אבי יתומים עננו *
 עננו דין אלמנות עננו :

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו * מי שענה
 ליצחק בנו בשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו * מי שענה
 ליעקב בבית אל הוא יעננו * מי שענה ליוסף בבית האסורים
 הוא יעננו * מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו * מי
 שענה למשה בחורב הוא יעננו * מי שענה לאהרן במתתה הוא
 יעננו * מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו * מי
 שענה ליהושע בנגל הוא יעננו * מי שענה לשמואל במצפה
 הוא יעננו * מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו *
 מי שענה לאליהו בהר המרמל הוא יעננו * מי שענה לאלישע
 זיריתו הוא יעננו * מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו * מי
 שענה לחזקוני מלך יהודה ברחלו הוא יעננו * מי שענה לחנניה
 מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו * מי שענה לדניאל
 בגוב אריות הוא יעננו * מי שענה למרדכי ואסתר בשושן
 הבירה הוא יעננו * מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו * מי
 שענה לכל הצדיקים והתמידים והתמימים ודושרים הוא יעננו :
 רחמנא דעני לעני עניא * רחמנא דעני לתבירי לפא עניא *
 רחמנא דעני למביבי רחמא עניא * רחמנא עניא
 רחמנא חוסי רחמנא פרוק * רחמנא שויב * רחמנא רתם עלן *
 השתא בעגלא ובזמן קריב :

סליחות להמישי

אלהינו ואלהי אבותינו

רמז

אֱנֹשִׁי אֲמַנָה אֲבָדוּ * בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם : גְּבוּרִים לַעֲמֹד
 בַּפְּרֶץ * דוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת : הָיוּ לָנוּ לְחֹמֶה * וּלְמַחֲסֵה
 בַּיּוֹם זַעַם : וּזְעָקִים אַף בְּלִחְשָׁם * חֲמָה עוֹצְרִים בְּשׁוֹעָם : מָרָם
 קָרְאוּךְ עֲנִיתָם * יוֹדְעִים לַעֲמֹד וּלְרַצֶּךָ ^(י"ג) וּלְרַצוֹתְךָ : כְּאֵב רַחֲמֹת
 לְמַעַנָם * לֹא הִשְׁבֹּת פְּנֵיהֶם רִיקָם : מֵרַב עֲוֹנוֹ אֲבָדוּם * נֶאֱסָפוּ
 מִנוּ בַחֲטָאֵינוּ : סָעוּ חֲמָה לְמַנוּחֹת * עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת : פָּסוּ
 גִּזְרֵי גֵדֵר * צָמְתוּ מִשִּׁבְי חֲמָה : קָמִי בַפְּרֶץ אֲנִי * רֵאוּיִם לְרַצוֹתְךָ
 בַּעֲתָר ^(י"ד) בַּעֲתָר : שׁוֹמְמֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת * תְּרוּפָה לֹא מִצָּאָנוּ :
 שָׁכְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׂת פְּגִיעוֹ * לְשִׁתְּךָ אֵל בְּעַת צְרָתָנוּ : אֵל מֶלֶךְ וַיִּרְאֵנוּ

יִשְׂרָאֵל ^{י"ה} נוֹשַׁע בֵּיתוֹהָ תִשְׁנַעַת עוֹלָמִים * גַּם הַיּוֹם
 וַיִּשְׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים * כִּי אַתָּה רַב

סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים : שְׁעָרֶיךָ הֵם הַדּוֹפְקִים בְּעַנְיֵים
 וְנִדְלִים * צָקוֹן לַחֲשֵׁם קָשׁוּב יְהִי שׁוֹכֵן מְעַלִּים * כִּי אַתָּה :
 פְּחוּדִים הֵם מִכָּל צָרֵיהֶם * מִמְּחַרְפֵּיהֶם וּמִמְגַּדְפֵּיהֶם *
 גַּא אֵל תַּעֲזֹבֵם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם * כִּי אַתָּה : טוֹבוֹרְךָ
 יִקְדָּמוּ לָהֶם בַּיּוֹם תּוֹכַחָה * וּמִתּוֹךְ צָרָה הִמְצִיאָם פְּדוּת
 וְדוֹחָה * כִּי אַתָּה : וַיִּשְׁעוּ לְעֵין כָּל וְאֵל יִמְשְׁלוּ בָם רְשָׁעִים *
 כִּלְהֵ שַׁעִיר וְחוֹתָנוּ וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים * כִּי אַתָּה :
 הִקְשִׁיבָה אָדוֹן לְקוֹל שׁוֹעַתָם * וְלִמְכוֹן שִׁבְתְּךָ הַשָּׁמַיִם
 תַּעֲלֶה תַפְלָתָם : כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים :

אל מלך * ויעבור * זכור רחמיה *

סליחות לשני הניינא

סלח לנו אבינו * אל איך אפיס מד לכל קראיך *

אֵלֵי תִקְדָּשׁ דְּעָה עַד-מֵאֵד * וְאֵלֵי-לְעַד תִּזְכּוֹר עֵין הַן תִּבְטְרָא עִמָּה בְּלֵטוּ :
 העל

לְחַשְׁלֵי כַחֵם • נוֹאֲקִים אֱלֹהִי בְהַתְעַמֵּף רוּחִם • נַחַת לְמַצּוֹא
 מְקוֹבֵד מִרְחִם: שִׁית צָקִים בְּמַעַמְד צָפוּף • סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים
 בְּקִדְקֹד בְּפוּף • עוֹשְׁמֵיכֶם יִקְנִיאוּם וְנִתְנוּם לְשִׁסּוּף • עוֹשִׂים יִמְסְבוּ
 וְהִיוּ לְסַפּוּף: פֶּדָה דְבִקְוֹךְ מִתְרַץ וְכִלּוּי • פְּלִטָם מִצּוֹרֵר וְהִנֵּם
 לְעֵלּוּי • צוּה יִשׁוּעוֹת מִשְׁחַרְרֵךְ בְּהִלּוּי • צוֹר עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנוּ
 בְּגִלּוּי: קִנְאָ וְנִזְקִים קִנְאָ לְשִׁמְךָ • קִצְיָן עֲלֵם מִצּוֹרֵר עִמְךָ • רֵאזָה
 עֲמִלְנוּ וְשׁוּב מִזְעֻמְךָ • רִיבָה רִיבְנוּ מֵעַם חֲרָמְךָ: שְׂכִינְתְּךָ הַשֵּׁב
 לְחֵיק אֲרִמּוֹנֵי • שְׁאֲנָן הוֹשֵׁב לְיָמֵי וְכִהְנֵי • תִּסְתֵּה אֲזַנְךָ לְקוֹל תְּהַדְנֵנוּ •
 תִּרְצָנֵי בְּקִרְאֵי יְהוָה יְהוָה: אֵל סֹד וְעֵבוֹר וְכוּ

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם • וְחַנּוּן • אֲרַךְ אַפַּיִם • וְרַב חַסֵּד •
 וְאַמֶּת • נִצֵּר חַסֵּד לְאַלְפִים • נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע •
 וְחַטָּאָה • וְנִקָּה • וְסִלְחָתָה לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתֵנוּ: •
 אֲזַכְרֶה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה • בְּרֵאוֹתַי כֹּל עִיר עַל תֵּלָה
 בְּגוֹיָה • וְעִיר הָאֱלֹהִים מִשְׁפֶּלֶת עַד שְׂאוֹל תִּתְחַתֵּה
 וּבָבֶל זֹאת אָנוּ לִיָּה וְעֵינֵינוּ לִיָּה • יְהוָה: מִדַּת הַרְחָמִים
 עֲלֵינוּ הַתְּגַלְגְּלֵי • וּלְפָנֵי קוֹנֵךְ תִּתְחַתְּנוּ הַפִּילֵי • וּבְעַד
 עִמְךָ רַחֲמִים שְׂאֵלֵי • כִּי כָל לִבִּב דְּוִי וְכֹל רֵאשׁ לְחֵלֵי •
 יְהוָה: הַמְּכַתִּי יִתְרוֹתַי בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה תְבוֹת • וּבְשֶׁעֲרֵי
 דְמַעוֹת • כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת • לִכְן שְׁפַכְתִּי שִׁית פְּנֵי בוֹחַן
 לְבוֹתַי בְּמִוֹת אָנִי בְּאֵלֶה וּבִזְכוֹת שְׁלִשֶׁת אֲבוֹת • יְהוָה: •
 יְהוּ רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיֹּת • שְׁתֵּשִׁים
 דְמַעוֹתֵינוּ בְּנִאֲדָךְ לְהוֹת • וְתִצְלַנּוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת
 אֲבִירֹת • כִּי לֶךְ לְבַד עֵינֵינוּ תִלְוִיֹת • יְהוָה:

מליחות לעשרה במבת

לומדים סלה לנו אל ארך אפים אתה עד ורב חסד לכל קוראך

כִּי עַם יְהוָה הִתְחַסַּר וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת׃ פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּף עֲדוּתָיו׃ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּף עֲוֹנוֹתָיו׃ פֹּדֶה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחַוְסִים בּוֹ׃ כִּדְמוּס אב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲזַכְּרֶה מִצּוֹק אֲשֶׁר קָרָאתִי * בְּשֵׁלֶשׁ מִכּוֹת בְּהַדָּשׁ הַזֶּה הִכְנִי *
 גִּדְעַנִּי הִגִּיאֵנִי הִכְאֵנִי * אֵךְ עָתָה הִלֵּאתִי * דַּעֲכֵנִי בְּשִׁמּוֹנָה
 בּו שְׂמֵאלִית וּיְמִינִית * הֲלֹא שְׁלֹשֶׁתָן קִבְּעֵתִי תַעֲנִית * וּמִלֶּךְ יוֹן
 אֲנִכְנִי לְכַתּוּב דַּת יִגְנִית * עַל גְּבִי הִרְשׁוּ חוֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ מַעֲנִית׃
 זֹעֲמֹתַי בַּתְּשׁוּעָה בּו בְּכַלְמֶה וְחַפֵּר * חֲשֹׁךְ מַעְלֵי מַעְלֵי הוֹד וְצַפֵּר *
 מְרוֹף מְרוֹף בּו הַנּוֹתָן אִמְרֵי שֹׁפֵר * הוּא עוֹרֵא הַסּוֹפֵר׃ יוֹם עֲשִׂיר
 צִוָּה בֵּן בּוּיָוִי הַחֹזֶה פְּתַב לֶךְ בְּכַפֵּר הַמַּחֲזֶה לְזִכְרוֹן לְעַם נִמְסוּ וְנִבְדָּהוּ
 אֶת עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ מִנֵּן סִדְר הַדְּרָשִׁים בַּעֲשָׂרָה בּו הָעִיר * גָּדוּ
 וַיֵּלֶךְ בָּמוֹ פִּי אֶפְעִיר * סִדְר פְּרַעֲנוֹת בְּתוֹךְ לִבִּי יִבְעִיר * בְּבֹא
 אֵלֵי הַפְּלִיט לֵאמֹר הִבְתָּה הָעִיר׃ עַל אֱלֹהֵי עַל פְּנֵי אֲבָק וְרִיתִי *
 פִּצְעֵתִי עַל אֲרַבְעֵתָן לֹד חֵץ בְּלִבִּי יִרִיתִי * צָרוֹת עַל אֱלֹהֵי קָבֵר לִי
 פְּרִיתִי * צַדִּיק הוּא יְהוָה כִּי פִיהוּ מְרִיתִי׃ קָרָאתִי שְׂמֵךְ מִתְנַחֵם
 עַל רַעֲשֵׁי * רָאָה עֵינֵי וְשָׁמַע קוֹל פְּגִיעֵתִי * שָׁמַע תַּחֲנֻנֵי חַיִּשׁ נָא
 יִשׁוּעֵתִי * אֵל תַּעֲלֶם אֲוִנָּה לְחַחֲתִי לְשׁוּעֵתִי׃ יִרְחַ טַבַּת מֵאֵד
 לְקוֹתִי בּו * וְנִשְׁתַּנּוּ עָלֵי סִדְרֵי נְתִיבוֹ * סִדְרֵתִי פִּשְׁעֵתִי נִגְדָה לִי
 טוֹבוֹ * הָאוֹמֵר לִים עַד פֹּה תִבֹּא׃ אל סוף וכו'

אלהים כּאֵו נִזְיִם בְּנִחְלָתְךָ טַמְאֹו אֶת הַיֵּבֶל קִדְשָׁה שְׁמוֹ אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְעַיִם
 אֱלֹהִים יָדִים קִטְמוֹ עָלֵינוּ וְשִׁנְתָּ עֲרִיצִים בְּקִשׁ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא שָׁמַח
 לְעַנְדָּם׃ כִּדְמוּס אב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲבֹן הַרְאֵשָׁה׃ לְעַיִם וְלַחֲרִישָׁה * וְנִחְלֵי מוֹרְשָׁה * מִנּוֹד רֹאשׁ
 בְּלֵאָמִים׃ בְּמִרְבֵּי לֵב נִבְאָב * נִדְחָה וְנִדְאָב * נִשְׁאַרְנוּ כְּאֵין
 אָב * וְהָיִינוּ כִּיתוּמִים׃ רַבָּה וְעִנְיָה בְּשׁוֹשָׁנִים סוּגְדָה עָתָה הִיא
 נִתְּנָה

(א) כִּדְמוּס אב וכו' (ב) כִּדְמוּס אב וכו' (ג) כִּדְמוּס אב וכו' (ד) כִּדְמוּס אב וכו' (ה) כִּדְמוּס אב וכו' (ו) כִּדְמוּס אב וכו' (ז) כִּדְמוּס אב וכו' (ח) כִּדְמוּס אב וכו' (ט) כִּדְמוּס אב וכו' (י) כִּדְמוּס אב וכו'

מליחות לעשרה במטב

רבנ

נונה * מסורה ביד קמים : היתה כאלמנה * קרה נאמנה * וזרע
 מי מנה נמכרו בלא דמים : מענה ורבה * צלחה למלוכה *
 ומענייתה ארבה * זה פמה שנים וימים : בית יעקב לבזה * כלעג
 ולעזה * העיר העליונה * למטעי כרמים : רוינה תרעלה * ביד
 בני עולה * תרצויה בעולה * ובקמרת הפמים : מאסה לונה *
 תורת אבי זנות * ולא מצאה מנות * לילות וימים : נזרא אל
 עליון * מקוה יהי צביון * להשיב לריב ציון * שנת שלומים :
 חדש ימינו במקדם * מעונה אלחי קדם * ולכן פצמר אדם * וכשלג
 בתמים : תוקנו ביראתה * ובקיום תורתך * ופקדנו בישועתך *
 מלך מלא רחמים : אל מלך וכו

¹⁰¹
אבותי כי בטחו בשם אלחי צורי. גדלו והגדילו:
 וגם עשו פרי. מעת הדחו והלכו עמו קרי.
 היו הלך ותסור עד החדש העשירי: בעשירי לחדש
 סמוך מלך בבל. וצר על עיר הקודש. ונקרב רב
 החובר. נפתח החדש ועניתי בכבל. ויהי מדי חדש
 לאבל כנורי. אבותי: ראשית בכורה לראשית התרם. שם
 אחרים הזכירה והעון גורם. פני אל לא הבירה ושטפה
 גורם. צרה במבירה בעת במרום תמריא. אבותי:
 אלהים הביא יום רעה ומצור. צנה צרי סביבי עוללי
 לבצור. יום הרך לבבי. ואין בתי לעצור. ודבר אל
 גביא. משול אל בית המרי. אבותי: מיושביו אשר
 העביר אדירת. חמתו פאש בער והרים עמרת.
 ומלבנו נער השליך תפארת. ורוח סועה וסער תסמר
 שערת בשורי. אבותי: יפופית נמשלת. ועתה קדורנית.
 בעון כי בשלת. ולבך אחורנית. ונבך ונחשלת.
 ראשונה ושנית. והתתל לא תתלת. מעט צרי. אבותי:

סליחות לעשרה בטבת

צדיק הצור תם. נשוא עון גלֵּאה. מברוב למפתן
 לפנת נג דָּאה. מעון הנבֵּתם. וצַעֲקֹתֶם בָּאה. רבה
 רעתם כַּעֲז עֵשָׂה פְּרִי. אבותי: חוֹק כָּל קָמִי תוֹכֵן
 הַעֲלִילוֹת. כִּי מָלְאוּ יָמַי בְּרוּעַ מַפְעָלוֹת. ומבֹּשֶׁת
 עֲלוּמֵי שִׁבְתֵּי גַמְלוֹת. נוֹתֵן לַחֲמִי וּמִמִּי פִשְׁתִּי
 וּצְמִרִי. אבותי: קָמִי פִיָּהֶם פָּעְרוּ וְנַחֲלֵתִי בְלַעֲוִי. מֵאֵד
 עָלַי גָּבְרוּ וְדָמִי שָׁתַּו וְלַעֲוִי. נִכְרִים עָלַי צָרוּ. וְאֵת אֲחִי
 הִרְעוּ. הַאֲמִרִים עָרוּ עָרוּ בְּנֵי שַׁעִיר הַחֹרִי. אבותי:
 אָמְרוּ לָכֵן נִכְלָם וְנִשְׁבִּיתָה וְכָרָם. אֵל קִנָּא וְנוֹקֵם גַּמְלָם
 יִשְׂאוּ אֵת שְׂבָרָם. כַּמַּעֲשֵׂיהֶם שְׁלֵם וַיִּבְשׂוּ מִשְׂבָּרָם.
 כְּאִישׁ חֲלוּם חוֹלֵם שְׁלֵשָׁה סְלֵי חוּרִי. אבותי: פָּצְעִי לֹא
 רָבַכְתָּ וְתַבּוּרוֹתַי רָצַח. וְעֵינַי הִוְכַחְתָּה צוֹפָה לְדוֹדֵי צַח.
 הַעוֹד לֹא שִׁבְכָה חֲמַתּוֹ לְנִצַּח. עַל מִה עֵשָׂה כְּכַה וְכַה
 חָרִי. אבותי: רַחוּם זֶה אֵלַי אֵל לְעַד תִּנּוּחַ. אָרְכּוּ יָמַי אֲבָלִי
 וְעוֹד לְבִי נֶאֱנַח. שׁוֹבָה אֵל לְאַהֲלִי מִקוֹמָךְ אֵל תִּנּוּחַ.
 שְׁלֵם יָמַי אֲבָלִי כִּי תִבֵּא עַל שְׂבָרִי. אבותי: יְהוֹה מְנַת
 חֶלְקִי חוֹשָׁה לִי לְעוֹרָה. וּפְתַחַתְּ שִׁקְי שְׂמֻחָה לִי
 לְאוֹרָה. וְתַנִּיחַ אֵת הַשְּׂכִי בְּאוֹרָךְ לְהַאֲרִיחַ. אֵת נִשְׁפָּה
 חֶשֶׁךְ כִּי אֶתֶּה נְרִי. אבותי: מִיָּגוֹן וְאַנְחָה פָּדָה אֵל אֵת
 גַּפְשִׁי. עֵשָׂה לְעַמָּךְ הַנְּחָה. מִלְכִי וְקִדּוּשִׁי. תִּתְפַּדֶּךְ
 לְרוּחָה. אֵת צוּם הַחֲמִישִׁי. לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׂמְחָה. צוּם
 תְּרִבִּיעִי וְצוּם הָעֲשִׂירִי. אבותי:

אל סד וכו'. וכו' רחמך וכו'

אמרים סלח לנו אל ארך אפים עד ורב חסד לכל קוראך

קוה קנינו אל יהוה ויט אלינו וישמע שגעתנו: אף אבך משפחה זעה קנינה לשקה ולזרה סאת גפוש: כיום אב וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אדם בקום עלינו חיל אהותנו לרעוד • בהסתפרו למלכות הנגף
 כמעט בשלנו למעוד • נמרו למכרנו פתח ודריץ בלי
 מסעוד • אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד:
 דלו עיני למרום קראתיה אויבי לקוב • הכרת שם ושאר ומחה
 שם לרקוב: ועד צוררי בנבליהם אשר נפלו לעקוב • ויאמרו
 לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: זרוים ענה ויגה ולא מלב
 לבלותם • חבו לפנים ורדם בהסרת ספעת להחלותם • טוב דבר
 הקום לעיני הגוים להעלותם • בארץ אויביהם לא מאסתים ולא
 געלתים לבלותם: ידע רמו הקורות לעם מעפר ומקדם • כתב
 הסתר אסתיר ומר דרוד מפרדם • לשבות הקן מסורת הקן
 העץ קגדם • תחת הגעצוץ יעלה ברוש ותחת הפרפר יעלה
 תדם: מקשיב דבר שגר כתב שטנה ועצב • נתעטף בגנדי
 שרד פטעה במגין קצב • סדר להשתמש בשנים כלי בית
 הפחצב • ויבא גם השמן בתוכם להתיצב: עם הנמצאים
 בשושן באכלם מזבח עזכרם • פער פיו להשמינם ולהסגרים ביד
 גותן מחרם • צור הכבים לכתוב אגרת לאפר שברם • אמרתי
 אפאיהם אשכיתה מאגוש זכרם: קדושים מלאכי שלום מר
 יבקיון בצעקה • רחם הבט לברית ואל תפר להרחיקה • שמעה
 מורשה ותלבש בגדי אלמנות ומועקה • ותשם ידה על ראשה
 ותלה הלוד וועקה: תשכי שם אזור שק במתניו תחבשת • מחר
 והדיע יגני מכפל אבות שלשת • נחין לרועה מה לה נרדם
 להתעשת • קום קרא אל אלהיה אילי יתעשת: חותם מיט אשר
 געשה לבלשן ספר • מנינה למדו לאמר גורה בעם להפר • בן
 קיש הקיש דלתות בית הנספר • ויכס שק וישב על האפר: רבן

העוקח

יחא

סליחות לתענית אסתר

תינוקות לפני ימים שלשה צמאים ומכבנים * בקול יעקב להלוט
 ידי עז פנים * ידיו אמונה לאל הצילני מעלבונים * פן יבוא ורפני
 אם על פנים * מזה אלה ומזה אלה בני איתני ורפני * כלם צעקו
 ותעל שועתם אל יהוה : יה לקול רנן כבוא שאל לפני * ומה
 קול הצאן הוה באוני : רועה השיבו הם קמני קדש ורע * יה
 הצל לקוחים למנות מאויב הרע * הנון נכמרו רחמי ויבקש
 לבבות המארע * ויהי כקרא מלך ישראל את הפקר ויקרע :
 יהודי הזקוע ילדים למטה ואביהם למעלה * איש בשלש אמות
 ותרביעית אציר מגלה * משנה נקם הוה ושמה ושא * תהלה *
 אותי השיב על בני ואותו תלה : ותכתוב אסתר תוקף לקרות
 כבהלל מהודים * מלמעלה קימו מה שקבלו למטה דודים * גם
 ינוסם לפרסם באז פלאו מכהידים * בעת הזאת רוח והצלה
 יעמוד ליהודים : אל סל וכו

כי עקה מקור חיים באודה נראה אור : כקראנו ענו אליו ישענו בעד
 הרחבת לנו תנו ושמע תפלקנו : נעסה יגדל נא פח ארצי באשר
 דברת לאמר : כיום וכו

אלהינו ואלהי אבותינו

אתה האל עושה פלאות * בעמים הודעת עוז נראות * נאלת
 בזרע עמך מהלאות * דקית צריהם במותי תחלוואות :
 ראויב בקימו לעורר מדנים * ודמה להברית פרחי שושנים *
 זמם לשקול לגני אדונים * חליפי מאת פברי אדנים : מלאך
 הוודות שקליתם לתקדים * ידעת העתידות ודרשת גשקדים *
 כפוי לתמציא לתהב יקדים * לקוחים לפנות לתחי נפקדים :
 מנכה צרה בעבדם לפנים * נמסרו להתו כנוצרות ונפנים *
 סקבום מוקשים בכל דפנים * עיניתם לה תולים ובסתרך נצפנים :
 פור נהפך באויבים לשלום * צלוב הוכן אנני לקדום * קולע
 ובלע פני הלום הלום * ריבי עם באשמנים לעלום : שלום ואמת
 נכתב לקל צד * תוקף ישע סלע ומצד * שודד השודד וברשתו
 הוצד * מלשני נסתה נצמת ונרצד : עשו שמחות ולדורות

קבעם

סליחות לתענית אסתר
 קבועים • ומקראות יל'שום ולא רבעים • נסבמו ממעל ולמטה
 טבעים • בספר נחג'ה על מה קבועים: רמה ידך לסלוח לפושעים •
 יהודי והרפה הקמת מושיעים • צדקתם עומדת לעד לשעשועים
 חקר כבודם להזכר לנושעים: כנא לשמה נורא ונקדש • חזה
 ברמה נחם ונדש • זרנינו קבץ ושיר לה יחדש • תימם ותעם
 בבגן בית המקדש: וכעשותה נראות באותן הימים • אתנו
 הפלא תשועת עולמים • מצוא לפנהי כופר ותנחומים • אל מלה
 יחשב על כסא רחמים: אל מלך ומי

בְּמַתִּי מִסֵּפֶר חַלְיֵנוּ פְּנִיָּה. לְשׁוּעַת גִּבּוֹרִים אֵל תַּעֲלֵם
 אֲזַנְּךָ. הַקָּשֶׁב תַּחֲנַתֶּם מִשְׁמֵי מְעֻנָּה. כְּבִימֵי
 מוֹר וְהֵדָם הוֹשַׁעְתָּ בְּנִיָּה: תַּהֲלוֹת יִשְׂרָאֵל אֵתָהּ יוֹשֵׁב.
 שׁוּעַתֶּם מֵאֲזִן וְרַנְּתֶם קוֹשֵׁב. רַפְאוֹת לְמַחֲזִי מִקְדִּים
 וּמַחֲשֵׁב. קִנְיִיךָ לְהִיטִיב וְנוֹיְהֶם לְיֹשֵׁב. בְּמֵי: צַר וְאוֹיֵב
 הַלְּמִישׁ עֵינָיו. פִּיהוּ פֶּעַר לְשִׁאוֹף עֵינָיו. עֲשֵׂת בְּשֵׁל
 לְהַשְׁמִיד קֶהֱל הַמּוֹנִיו. סָגַל לְאֵבֶר חֶרֶת בְּנִשְׁתַּנְּנוּ.
 בְּמֵי: נוֹקֵם לְצָרִים וְנוֹטֵר לְאוֹיְבִים. מְדַדְתָּ מְדַתְנוּ
 כְּזוֹר לְאֵהוּבִים. לוֹחֵם וְנִינְיוֹ הוֹתֵלוּ מוֹצְלִיבִים. כְּבַתְרוֹזוּ:
 דְּנִים חִירוֹזוּ תַּחֲוִיבִים. בְּמֵי: יוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ צוֹרְרִים.
 מִבְּחַה לְשִׁית בְּעַם גְּצוֹרִים. חֲלָפָה תֵּדַת וְנָפְלוּ פְּגָרִים.
 זוֹלְעָפוּ זוּעְמוּ מוֹבְסִים מוֹגָרִים. בְּמֵי: וּבְכֵן יִתְעַלֶּה
 שְׁמֵךָ וְיִתְעַשֶׂא. הוֹדָה שְׁמֵי שְׁמִים כְּסֵה. דְּכִים בְּרוֹמָן
 גְּתוֹנִים לְמִשְׁסֵה. גִּיא וְאַפְסִיָּה תַּהֲלִתְךָ מִכְּסֵה. בְּמֵי:
 בִּינָה תַּעֲנִינֵנוּ עֵתָהּ וְרָאָה בְּצַר. הַשִּׁיבֵנוּ לְמַנוּחָתְךָ כִּי
 יָדְךָ לֹא תִקְצֵר. אֲדוֹן קְרֵאנֶיךָ מִן הַמְצַר. אֲנֵא הוֹצִיאֵנוּ
 לְמִרְחֵב וְתִקְצְנוּ מְצַר. בְּמֵי: מֵאֵד תִּרְבֶּה לָנוּ מְחִלָּה •

סליחות לתענית אסתר

שָׁמַע תְּפִלָּה וְהַעֲבֵר תְּפִלָּה • לֹחֲצֵינוּ יִשְׁלִימוּ אֶתֵנוּ
נַעֲנוּתֵינוּ תִשְׁלִיךְ בְּמִצְוֹתֶיהָ • מִמֶּנּוּ רַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא :
בַּמַּי: אֵל מִיךְ • זְכוּ רַחֲמֶיךָ וְכו' :

סליחות לשבעה עשר בתמוז

סמרים סלח לנו אל אויך אפוס מד ורב חסד לכל קראיך .

אֵל תִּתֵּנוּ דְמֵי לֹו עַד יִכּוֹנֵן וְעַד יִשִּׁים אֶת יְרוּשָׁלַיִם הַהִלָּלָה בְּאַרְצָךְ : כִּי עַמְּךָ
מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹדֵר : אֲלֹתֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בַּמַּעֲשֵׂינֵנוּ וְנִקְלַכְנוּ
בְּעֲוֹנוֹנוּ : כִּדְמֵי אֲבוֹתֵינוּ

אלהינו ואלהי אבותינו

אֶתְּאֲנִי לְךָ יוֹצֵר רַחֲמוֹת בְּרוּב עֲוֹנוֹנוּ כְּבָדוֹ אֲנָחוֹת • גְּזֵרוֹת עֲצָמוֹ
וְרַבּוֹ צָרִיחוֹת כִּי בְּשַׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוּז נִשְׁתַּבְּרוּ הַלַּחֲזוֹת:
גְּלוּנוֹ מִבֵּית הַבְּחִירָה • וְחִשְׁךְ בַּעֲדָנוּ אוֹרָה • דִּינֵנוּ נִהַתְּם וְנִגְזְרָה
גְּזֵרָה • כִּי בְּשַׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוּז נִשְׂרַפָה הַתּוֹרָה: הִרְסוּ אוֹיְבֵינוּ
הַזֵּיכָר • וּבִרְחֻמָּה שְׂכִינָה מְנוּיַת הַיִּכָּל • וְנִמְסַרְנוּ בְּיַד יָדַיִם
לְהַתְּאָכֵל • כִּי בְּשַׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוּז הָעַמֵּד צָלַם בְּהִיכָל : וְרֵגוּ
מַעִיר אֵל עִיר • וְנִלְכַּד מִנּוּ רַב וְצַעִיר • הִרְבָּה עִירֵנוּ וְאִשׁ בָּהּ
הִבְעִיר • כִּי בְּשַׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוּז הִתְבַּקְּעָה הָעִיר : טָפַשׁ
בְּמִקְדָּשֵׁנוּ צַד הַמַּשְׁמִיד • וְנִסַּל מִחֲתָן וְכִלָּה אֲצַעֲדָה וְצַמִּיד • יַעַן
בְּעַסְפוֹךָ נִתְּנוּ לְהַשְׁמִיד • כִּי בְּשַׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוּז בִּסַּל הַתַּמִּיד :
כִּלָּה מִנּוּ כָּל הַזֵּד וְשִׁבַּח • חִרְבוּ שְׁלַף אוֹיֵב עָלֵינוּ לְאִבָּה • לַחֲזוֹת
עוֹלָלִים וְזַנְקִים מוֹכְנִים לַטְּבַח • כִּי בְּשַׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוּז נִתְּבַסְּלוּ
עוֹלָה וְנֶבֶח : מִרְדְּנוּ לְשׁוֹכֵן מַעֲזוֹת • לָכֵן נִתְּפָרְדְּנוּ בְּכָל פְּנוֹת •
גִּהְפָךְ מִרוּלָנוּ לְאִבָּל וְקִינוֹת • כִּי בְּשַׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוּז בִּסַּל
קִדְּמוֹת : סִרְדְּנוּ לְפָנֶיךָ מְרִיב לְשׁוֹנוֹת • לָכֵן לְמַדָּה לְשׁוֹנֵנוּ לִמְרֵ
קִינוֹת • עֲוֹנוֹנוּ רַבּוֹ כִּדְּרֵי לְהַמְנוֹת • כִּי בְּשַׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוּז גִּרְמֵנוּ
לְנוּ עֲזוֹנוֹת : פִּזְרְנוּ בְּלֵי מִצּוֹא רְחֻמָּה • לָכֵן רַבְּתָה בְּנוֹ אֲנֹהֶ • צוֹד
רָאָה נִפְשָׁנוּ כִּי שָׁחָה • וְשַׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוּז הִפָּךְ לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן

ולישבתה

תמו

סליחות לשבעה עשר בתמו

וּלְשִׁמְחָה : קִשְׁיֵנוּ עֲזָרָה וְרִבְתָּה בְּנוּ אִסּוּן * לָכֵן נִתְּנוּ לְמִשְׁפָּה
 וּרְפָשׁוּן * רֵאשִׁית יְהוָה וְחִלְצֵנוּ מֵאִסּוּן * וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוֹז הַפֶּדָה
 לָנוּ לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן * שְׁעֵנוּ שִׁכְן רִמְמָה * וּקְבֹץ נְפֻצוֹתֵינוּ מִקְצוֹת
 אֲדָמָה * תֹּאמֶר לְצִיּוֹן קוֹמִי * וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוֹז הַפֶּדָה לָנוּ לְיוֹם
 יְשׁוּעָה וְנִתְקַמָּה : אל מלך וכי

אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ אֵל הַתְּרַשׁ וְאֵל הַתְּשַׁקֵּם אֵל : כִּי הִגַּה אֵיבֹה וְהִקְיִין
 וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוֹר רֵאשׁ : אֵל נִקְמֹת יְהוָה אֵל נִקְמֹת הַדּוֹפֵעַ : ייח"י

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲמָרָר בְּבָבִי מִפְּנֵי יַד שְׁלוֹחָה בְּעֵי * בְּנֹאצֵי בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ בְּבִגְדֵי
 וְקִבְעֵי * גַּז וּבִרְחָ וְנִסַּע עֶשֶׂר וְעֵלָה לְשִׁבְעֵי * דְּמֵי
 הַצִּיּוֹנִי הַסִּיקָנִי בַחֲדָשׁ הַרְבִּיעֵי : הִבִּיא מוֹעֵד בְּמִלְאָתוֹ לְשִׁבּוֹר
 בַּחוּרֵי נְמוֹז * וְרִבְהָ בּו פְּעַמִּים בְּמַסְמֹס וּמִזְמוֹז * זְבוּלוֹ כֶּשֶׁר
 שְׁאֲנַנּוֹת מִכְּבֹּת אֵת הַתַּמּוֹז * הִיבְנֵי אֵיבְנֵי אִזֵּי בִירְחָ תַּמּוֹז :
 טָמְנוּ פְחִים הַמִּשָּׁה בְּמִקְרָא תִּלְאוֹת מִשְׁלָחוֹת יָכְלוּ לִי בְּשִׁבְעָה
 עֶשֶׂר בּו בְּאַרְיֹת * כִּי נִזְקַשְׁתִּי כִכְלָה עֲלוּבָה בַחֲפֵת שְׁלוֹה
 וְהַצְלָחוֹת * לְרֹעֵי לֹא הִמְתַּנְתִּי שִׁשׁ וְנִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוֹת : מִיָּד
 עֲרִיתִי חֲלִי כְתָם וְאַצְעֵדָה וְצִמִּיד * נִגְרוֹת בְּיוֹם אַפֹּס כְּשִׁחְתִּי דְרָכִי
 לְהַשְׁמִיד * סֹדֵר עֲבוֹדָתוֹ וּקְרִץ מוֹבְחָו קִצְתִּי לְהַעֲמִיד * עַל בֵּן
 מִלְּשִׁכַת הַמַּלְאָכִים בְּטַל הַתְּמִיד : פוֹר הַתְּפוֹרֶרֶה וְנִתְפוֹרֶרֶה סוֹעֵרָה
 עֲנִיָּה * צִיָּה נִמְשְׁלָה מִכְּלִי חוֹבֵל וְנִטְרָפָה כְּאַנְיָה * קַחֲתָה בַתְּשֹׂאֲתָה
 בְּרֵאשִׁיָּה וּבְכַפֶּל תֵּאנְיָה וְאַנְיָה * רִיבּוֹת צָרִיָּה כְּהַיּוֹם וְהַבְּקָעָה הָעִיר
 בְּשִׁנְיָה : שְׁלָחָה כְּצָבִי מִדַּח מֵאִין דּוֹרֵשׁ לְהַסְתִּירָה * שְׁנֵנוּ לְשׁוֹנֵם
 וְנִתְּנָה כֶּשֶׁה צִמְרָה וְחִלְבָּה לְהַתִּירָה * תִּצְעַק עַל כְּלֵי חֲמֵדָה שְׁבו
 נִכְתְּרָה * תַּחֲמוֹד עֲנִיָּה נִצַּל כְּשֹׂרָה אַפֹּסְטִמוֹס הַתּוֹרָה : תִּרְף
 עֲשׂוּקִים וְרִצּוֹצִים בְּעֵבוֹר הַרְעִימָם סָכַל * יְרֹדִים בּוֹהֲיָה לְאָכּוֹל
 וּבַהֲסִתֹר פָּנִים מִלְּהַסְתַּכֵּל * יַד הַשְּׁלִים מִבְּנֵה שְׁקוֹצִים נֹאכְלֵ עַת
 צָרָה כְּהַתְּכַנֵּם וְהַעֲמִד צֶלֶם כְּהִיכֹל : דּוֹזִים סְגוּפִים בְּגִים הָיוּ
 מִקְדָּם רֵאשׁוֹנִים * סְמוּכּוֹת צְרוּתֵיהֶם זו לְזוּ כְּפָה שְׁנַיִם * לֹקִים

כאשר

יח"י

(א) סוליס 30 כ. 3 (ב) סס סס 2 (ג) סס 71 ב.

סליחות לשבעה עשר בתמוז

בְּאִשֶּׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וְהַעֲקָרִים שׁוֹגִים * הַגִּים אָבֵד שְׂכָרָם
 וּבְמַל סְבוּיִם בְּאִישׁוֹנִים * אֵל קָנָא בְּהַתְּאֵפֵק בְּמִקְנֵי אִידֵי דְשִׁנִּים
 רְמוּזִים * מַחֲבִים תְּקִים עוֹמְדִים לְעוֹלָמִים * כְּנִמְיָעִים מְחַטְּבִים
 בְּתַהֲבִים * הַאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם בְּצוֹמֹת הַטּוֹבִים * נִצַּח הַיּוֹתָם לְשִׁמְחָה
 וְלִשְׁשׁוֹן וְלִמְעָרִים טוֹבִים: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר וַיֵּר

פסוק

שָׁעָה נֶאֱסַר * אִשֶּׁר נִמְסַר * בְּיַד בְּכַל וְגַם שְׁעִיר * לָךְ
 יִהְיֶה * זֶה כַּמָּה * וְיִתְחַנֵּן כְּבֵן צְעִיר * יוֹם גָּבַר
 הָאוֹיֵב וְתִבְקַע הַעִיר: לְזֹאת אִבָּךְ * וְאִסְפוּךְ כֶּף *
 בְּיוֹם הַמֶּשׁ פְּזוּרֹנִי * וְעַל רִגְלֵי הָעֵגֶל * הַלּוֹחֹת יִצְאוּנִי *
 וְגַם הַשְּׂמִיד הַתְּמִיד * וּבִסְוֵגֵי הַבִּיאֲנִי * וְהַיּוֹשֵׁם אֱלִיל *
 בְּהִיבֵל בְּלִיל * וּמַעֲצָתוֹ בְּלֵאֲנִי * וְהַמְנַתָּה הַוּגְחָה *
 וְדַתְךָ צָר בְּאִשׁ הַבְּעִיר * יִם: מְאֹד אֶתְחַל * וְאֶתְחַלְחַל *
 בְּיוֹם שְׂדֵי דְהַפְּנִי * מְאֹד חֲשַׁךְ * וְגַם שִׁשָּׁךְ * כְּמוֹ
 כְּדוֹר צִנְפְּנִי * וְהַשְּׂפִיפּוֹן מִצְּפוֹן * כְּשִׁבּוֹלֵת שְׂטַפְּנִי *
 וְהַצִּיד * שְׁלַח יָד * וְהַצִּפִּיר וְהַשְּׁעִיר * יִם: הוֹד לְבִי
 וּמִשְׁנֹבֵי הַלְּעָד אִפְּךָ יַעֲשֵׂן * שְׂמַחְנִי וְהַעֲלֵנִי * וּמַחֲרֵק
 לְקוֹט שׁוֹשֵׁן * בְּנֵה בֵּית זְבוּל * לְהַשִּׁיב גְּמוּל * הַכְּרָמָה
 וְהַבְּשֵׁן * וְעֵין פְּקַח * וְנִקְמָה קַח * מֵאֲצֵר וּמִדִּישָׁן שְׁפוּט
 אֵלִים * וְאֵן יִשְׁרָם * הַמְּבַעֵה וְהַמְּבַעֵיר * יוֹם גָּבַר
 הָאוֹיֵב וְתִבְקַע הַעִיר:
 אֵל מֶלֶךְ * וַיַּעֲבֹר * זְכֹר דְּחַמְךָ:

מליחות לתחלואי גדים רל

אל נא תשח עלינו תפאת • אשר נאלנו ואשר תמאנו : תמאנו צרנו סלח לנו יתקנו :

אל נא רפא נא תחלואי נפן פוריה • בושה וחפורה
 ואמלל פריה • נאלנה משחת וממכה מריה • עננו
 כשענית לאברהם אבינו בחר המוריה : תמאנו דגלי עם
 פרויי בזרוע חשוף הצל מנגף ואל יהיו לשסוף • ותענה
 קריאתנו למעשה ידיך תכסוף • עננו כשענית
 לאבותינו על ים סוף : תמאנו זכות צור הצב היום לנו
 תגל • חשכנו מאנף ונחנו ביושר מעגל • מחר מומאתנו
 ולמאור תורתך עינינו גל • עננו כשענית ליהושע
 בגלגל : תמאנו ידה ראה דשן עקוד והצמח לנו תרופה •
 בלה שוד ושבר סער וסופה • למדנו וחכמנו אמרתך
 הצרופה • עננו כשענית לשמואל במצפה : תמאנו
 מותמם מרחם שרשיו אל תקמל • נקנו מפתם ושמן
 ולא נאמל • סעדנו ונשעה וארחות חסדיך נגמל •
 עננו כשענית לאליהו בחר הכרמל : תמאנו עודדנו
 בצדק משוי ממים וכפר זדון ומשונה • פדנו ממהומות
 מות ואחור כל נסונה • צנה ישועתנו ובעונותינו אל
 נתמוגנה • עננו כשענית ליונה במעי הדגה : תמאנו
 קדשת איש חסדיך זכור ליפת פעמים רחמיה תעזור
 כי לקינו בכבדלים • שובנו הנקף ליראתך ולא נחשף
 שוליים • עננו כשענית לדוד ולשלמה בנו בירושלים :
 תמאנו ותענה לקוראך והסבת ממעונים תשמע שועת
 צועקך • שומע אל אביונים • תרחם על בניה • פרחם
 אב על בנים • עננו כמו שענית למרדכי ואסתר • ותלח
 על העין חסאים האב עם הבנים) : תמאנו • זכור לנו זכר

תרחמן לברית מילה

תרחמן הוא יברך אבי הילד ואמו * ויזכו לגדלו לחנכו ולחכמו * מיום השמיני והלאה ירצה דמו * ויהי יהיה אלהיו עמו :

תרחמן הוא יברך בעל ברית המילה * אשר שש לעשות צדק בגיטה * וישלם פגעו ומשכרתו כפולה * ויתגדו למעלה למעלה :

תרחמן הוא יברך רך הנמול לשמונה * ויהיו ידיו ולבו לאל אמונה * ויזכה לראות פני השכינה * שלש פעמים בשנה :

תרחמן הוא יברך המל בשר העולה * ופרע ומצין דמי המילה * איש הורא ורף הלכב עבודתו פסילה * אם שלש אלה לא יעשה לה :

תרחמן הוא ישלח לנו משיחו הולך תמים * בזכות התן למולות דמים * לבשר בשורות טובות ונחומים * לעם אחד מפור ומפורד בין העמים :

תרחמן הוא ישלח לנו כהן צדק אשר לקח לעולם * עד הוכן כסאו כשמש ויהלום * וילט פניו באדרתו ויגלום * בריתי היתה אתו החיים והשלום :

תפלה מעולה לעצירת גשמים

לפני אל מחורי החיים החיים ס י צא לב נא נג נב קב מה סח עו קב פה קי קד פח קבר קבו קבו קבו קל קמה קכו קכו קכו מי :

יהי רצון מלפניך יהיה אלהינו ואלהי אבותינו בזכות מזמורי תהלים שקראנו לפניך בזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות השמות הקדושים ותפילותינו וזו צאים מהם שתכפר לנו על כל המאמינו ותמחול ותסלח לנו על כל עונותינו שהמאנו ושיעונו ושיפשיענו לפניך ותתננה עמנו במדת הרחם ובמדת הרחמים ויגלו רחמך על מדותיה ותתנהג במדת רחמיה עם בניך * ועננו משימי סענך בגבורות שעימך * ותשקנו כנהל עדנך * תהום אל

תכלה לעצירת נשמים

ברחמי וברצון את תפלתנו בזכות שלש עשרה מדותיה דרחמים
הבתים בתורתך כמו שנאמר ויעבר יהיה על פניו ויקרא
יהיה יהיה אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד
לאפים נשא עון ופשע והמאה ונקמה * וסלחת לעוננו
ילחמאנו ונחלתנו: עאינן תוזרות ריקם מלפניך עוננו אלחי
ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

לעצירת נשמים בשומע תפלה

סידד יטל לאמר נחלת להם סגל נחורת הסף לון לאמר (ט"ז ט"י ק"א)

ועננו בורא עולם במדת הרחמים * בחרת בעמך ישראל להודיע
גדלה ותורת כבודך * שומע תפלה הן מל וקטר על פני
האדמה ותשביע את העולם כלו מטובה ומלא יחינו גבוותה
ימעושר מתנת ידך * שמור ותצל שנה זו מקל דבר רע ומקל מיני
משחית ומקל מיני פורעניות ועשה לה תקנות טובה ואררית שלום *
חוס ורחם עלינו ועל כל תבואותינו ופרותינו וברכנו בגשמי ברכה
וגרבה ונוקה לחיים ושובע ושלום בשנים המשובות * והסר מפני
דבר וחרב ורעב ותיה רעה ושכי ובה ויצר דרע ותלים רעים
וקשים ומארעות רעות וקשות ונזור עלינו נזרות מובות מלפניך *
תגלו רחמיך על מדותיה * ותתנהג עם בגיך במדת הרחמים
ומבל ברחמים וברצון את תפלתנו: כי אתה שומע תפלה עמך ישראל וכו':

לרבו נשמים בשומע תפלה

יהי רצון מלפניך יהיה אליהנו ואלחי אבותינו שיכבשו רחמיך
את פעמך מעלינו ויגלו רחמיך על מדותיה ותתנהג עם
בגיך במדת הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין ובמטובה
תגדול רחם עליהם שאין פורענות באה לעולם אלא בשביל
ישראל והם עמך ונחלתך אשר הוצאת מארץ מצרים ואינם
יכולים לקבל לא רוב רעה ולא רוב טובה השפעת עליהם רוב
טובה אינם יכולים לקבל * פעמך עליהם אינם יכולים לקבל *
יהי רצון שיתא רוח בעולם ויכור רחמיך: כי אתה שומע וכו':

יום ראשון

אשרי יושבי ביתך, (אין אומרים ועתה יגדל), קדיש.

לך ה' הצדקה
שומע תפלה. סלח לנו
איך נפתח מה
כי על רחמיך הרבים
אל ארך אפים

אבו חסיד
כרחם אב על בנים
סלח נא לעון העם הזה
הסה אלקי אוניך
אין מי יקרא בצדק
אל מלך יושב, יגמיה'ר
אל תבוא במשפט
כרחם אב על בנים

סלח נא לעון העם הזה. הסה.
תבא לפניך שועת חנון
אל מלך יושב, יגמיה'ר. כרחם
במוצאי מנוחה

אל מלך יושב, יגמיה'ר. כרחם
אל תוכור לנו עונות
זכור רחמיך ה' וחסדיך
אל נא השת עלינו חסאת
חסאנו צורנו

זכור לנו ברית אבות
זכור לנו ברית ראשונים
שמע קולנו *

אלקינו — תבא לפניך תפלתנו
אשמנו, בדנו
סרגנו ממצותיך
אשמנו מכל עם

ועדיין לא שכנו מטעותינו
לעיינו עשקו פמלינו (אין אומרים הרשענו
ומשענו)

משיח צדק
דניאל איש תמודות
עזרא הסופר
אל רחום שמך

ענו ה' ענו
מי שענה לאברהם
ויאמר דוד אל גי

רחום ותנון חסאתי לפניך (אין גוסלים ע"ס)
מוי ומסי

מבניסי רחמים

מין דבשמיא כר כבר שביא

מין דבשמיא כר כעבוד
שומר ישראל
שומר גוי אחז
שומר גוי קדוש
מתרצה ברחמים
ואנחנו לא גדע, ק"ש

יום שני

אשרי יושבי ביתך. קדיש
לך ה' הצדקה
שומע תפלה. סלח לנו
כי על רחמיך הרבים
אל ארך אפים

אבו חסיד
כרחם אב על בנים
סלח נא לעון העם הזה
הסה אלקי אוניך

אם עונינו רבו להגדיל
אל מלך יושב, יגמיה'ר
כרחם אב על בנים
סלח נא לעון העם הזה. הסה

אויחך קייתוך
ישראל גושע

אל מלך יושב, יגמיה'ר. כרחם
אל תוכר לנו עונות עד גמירא כביל יום א'

יום שלישי

אשרי יושבי ביתך. קדיש
לך ה' הצדקה
שומע תפלה. סלח לנו
כי על רחמיך הרבים
אל ארך אפים

אבו חסיד
כרחם אב על בנים
סלח נא לעון העם הזה
הסה אלקי אוניך

אין כמדת בשר מדתך
אל מלך יושב, יגמיה'ר. כרחם, סלח, הסה
אני יום אירא

מלאכי רחמים משרתי עליון
אל מלך יושב, יגמיה'ר. כרחם
אל תזכר לנו עונות עד גמירא כביל יום א'

יום רביעי

אשרי יושבי ביתך. קדיש
לך ה' הצדקה
שומע תפלה. סלח לנו

סדר הסליחות

יום שביעי

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 כי על רחמיך הרבים
 אל ארך אפים
 אבד חסיד
 כרחם אב על בנים
 סלח נא לעון העם הזה
 הסה אלקי אונך
 בתולת בת יהודה
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, סלח, הסה
 אפס הוד כבודה
 אם פונינו ענו בנו
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 אל תזכר לנו עונות עד במירא כביל יום א'

ערב ראש השנה

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 ה' אלקי הצבאות
 כי על רחמיך הרבים
 אל ארך אפים
 איכבה אפגה פה
 ארון מועד
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, סלח, הסה
 מרובים צרכי עמך
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 אנא עזרדה אהבתך
 אל אמונה
 חיים ארוכים
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 מלך אהו
 ארון בפקדך
 ארון בשפטך
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 שלש עשרה מדות
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 אל תברא במשפט עמנו
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, אל תזכר לנו
 עונות
 זכור רחמיך ה' וחסדיך, אל נא תשת, חסאנו
 צודנו, זכור כי
 אבות זכור כי ראשונים
 שמע קולנו
 ובגן יחי רצון מלפניך
 אלקינו — תבא לפניך תפלתנו עד במירא
 כביל יום א'

כי על רחמיך הרבים

אל ארך אפים

אבד חסיד

כרחם אב על בנים

סלח נא לעון העם הזה

הסה אלקי אונך

אני קראתיך

אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, סלח, הסה

איה כל נפלאותיך

חוקר הכל וסוקר

אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם

אל תזכר לנו עונות עד במירא כביל יום א'

יום חמישי

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 כי על רחמיך הרבים
 אל ארך אפים
 אבד חסיד
 כרחם אב על בנים
 סלח נא לעון העם הזה
 הסה אלקי אונך
 ישראל עמך תתנה
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, סלח, הסה
 אלקים בישראל
 ישמיענו סלחתי
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 אל תזכר לנו עונות עד במירא כביל יום א'

יום ששי

אשרי יושבי ביתך, קדיש
 לך ה' הצדקה
 שומע תפלה, סלח לנו
 כי על רחמיך הרבים
 אל ארך אפים
 אבד חסיד
 כרחם אב על בנים
 סלח נא לעון העם הזה
 הסה אלקי אונך
 שקרא בשמך
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם, סלח, הסה
 איה קנאתך ובבודתיך
 יושב בטהר עליון
 אל מלך יושב, יגמיהר, כרחם
 אל תזכר לנו עונות עד במירא כביל יום א'

גהות הוד כ"ק אדמו"ר הגאון האלקי, חסידא ופרישא, כקש"ת
מנא ורבנא שלום דובער זצוקללה"ה נבנ"מ זי"ע, אשר הואיל לרשום
בעצם כתב יד קדשו על גליונות סדור תורה אור ושער הכולל
דפוס ווילנא תרמ"ז ותרמ"ט

ברכות השחר

כ' נס' נהר שלום (נע"ה דפוס ירושלים, נסופו) די"ט ע"א הח"י לתקן כלים
ואורות הז"א דעש"י שנצ"י ודעש"י ולהמשיך להם מוחין ונרנח"י דמ"ה ונ"ן דלו"י
ואו"ה. נרכת הנותן לאכ"י ופוקה עורים נלו"י ואו"ה דמ"ה ונ"ן דעתיק דכור
הנק' חכ' כר'. יעו"ש נפרטי' מנואר הכוונה הסדר שנסדרו מרבינו ז"ל.

הלכות ציצית:

הארז"ל ה'י נהג ללבוש הט"ק ציתו על חלוקו נלי הפסק שום מלבוש.
סידור קול יעקב ממהרי"ק ז"ל יעו"ש הטעם ע"פ סוד.

הלכות תפילין:

וצענין הכריכות של התש"י למדני כ"ק אמו"ר * זוקללה"ה לכרוך
ז' כריכות עם הב' תלפין, והיינו חלי הכריכה העליונה וז' כריכות שלמות נקירות
זה אל זה, ואח"כ להניח מקום פניו מעט ולעשות עוד ד' כריכות שלמות וחלי כריכה
באלכסון ולכרוך פעם א' על פס היד (ומעשה כתיב ד' הפוכה) ואח"כ לכרוך הג'
כריכות על האצבע (וצענין כריכות אלו א"ך לעשות אינני זוכר צנידור. א"ך
כמותה לי צדור שראיתי שכך תחלה כריכה אחת על הפרק התחתון הסמוך לכף
היד, ואח"כ כריכה א' על הפרק הג', ואח"כ עוד כריכה א' על הפרק התחתון)
ומחר הרגועה לכרוך על פס היד כנ"ל (ולא כמותן שעושין שין על היד).

סדר שחרית:

נפקות ישועה ורחמים. הדי' נפקות דגושה, כ"כ נפע"ה שער עולם
העש"י פ"ג, וס' הכוונות, וס' עיד ומנוה, וע' נמ"ה מס' תפלת העש"י פ"ג מ"א.

ע"ה נפע"ג פרק ל"ג, וע"ש נפרקים הקודמים. ונראה שכ"ז ** ז"ל
קודם התפלה והתפלה י"ל בשמחה היינו שמתה הנפש נה' עושה ולא ננקל לו לבא
למוצת ולהסת' לרעד כמוד', כי הנו"ר מי יודע גדולתן ושרשן, ובגשם שכולן מתאיימות
ואז אחד לכולנה כר' יעו"ש מן פרק כ"ה עד פרק ל"ו, וע' נמ"ה מס' תפלת
עש"י פ"א מ"א.

ונד"ה והסדרים (רל"א) כ' דענין התפלה הוא הקדמת נה"ג שמנמי' הסוה
וכמו הקדמת לריכים להקדישו תחלה וגם לסמוך עליו וכ"ז ליתן כח שתפעלה כר'
כמ"ש נמ"א, כמ"כ עכשו נעבודה שתפעלה כנגד תמידין כר' זהו"ע קבלת מנחת
ואהבת לרעד כמוד' רעד הם נמי' תהו ותקון (הלא אח עשו ליעקב כר' אלא זה
צנינו"י זה צפנינו"י), וענין ואהבת לרעד כמוד' לנדר נמי' תהו שתפעלה כמו
התקון כר' (וניאור הענין י"ל שיוגן ע"פ מ"ש נמ"א נדרוש לרוקע הארץ כר'
וכמונאר אלג'ני נד"ה ***) וידבר כר' אחריו מת שני בני אהרן נקדמם כר' והמ"י).

* כ"ק אדמו"ר מהר"ש.

** במש"ב סדרב שם בנין הסדירות.

*** נאמר בשנת תרמ"ט.

הנהות

קדיש:

כתב צנונה שערים שער הכוונות סוף כוונת הקדיש אל"ל לקום מעומד
צעניית אמן יש"ר של הקדיש. אמנם נקדיש שאחר העמידה שחרית ומנחה וערבית,
וכן נקדיש תתקבל של אחר החזרת הס"ת להיכל הי' (האריז"ל) כאשר מעומד (כ"כ
הלשון בשמ"ש, וצפע"ה כ' ה' וצאל תתקבל ושל החזרת הס"ת להיכל הי' עונה מעומד,
והנראה לומר שגם בשמ"ש ז"ל ושל אחר כ"י והוא טעות דמוכה, וצסידור האריז"ל
של הר"ש מראשקוב נתפלת חול צענין קרה"ת כ' מנהג הרב ז"ל ליבצ נשעת
קה"ת ולעמוד צעת הקדיש ויחזר ויושב עכ"ל, וכ"כ צפע"ת של קה"ת פי"א,
ובשמ"ש דרוש הס"ת ד"א, וע"ע לקון שער כ"צ). ונומר עניית הקדיש ואח"כ
הי' יושב (וע' צבו"ע אור"ה סי' כ"ו) וכ"כ צפע"ה שער הקדישים ספ"ד (ושם
הי' שיעור קנה אך ידוע דהשמ"ש מוסמך יותר ועליו סומכין) ושם הנהת הר"ש
שכתו"כ הקדיש שאחר קבלת שנת נריך לענות מעומד ואח"כ ישב, יעו"ש.

ה' מלך ה' מלך:

פסוקים אלו היינו המלך כ"י והי' הי' למלך כ"י ז"ל מעומד, ואם עומד
נתפלה צלזיה זמר אחר והנצור אומרים פסוקים אלו נריך ג"כ לעמוד, אך לא יפסיק
לומר עמם הפסוקים (נראה שם שאפילו הוא עומד נזקק שומע להפסיק) אלא
יאמר אותו הזמר שהוא עומד זו. שמו"ש שער הכוונות נכוונת ה' מלך. פע"ה שער
הזמירות פ"ג סידור קול יעקב צמקומו, וסי' הרש"ב וצמ"ח מסכת תפלת העשי'
פי"א ח"א. צעה"מ ש"ו פע"ב כל דבר שהוא מעולם האני' צריכים לומר מעומד
ונפרט זה הוא אני' שאני' עכבר"כ שז"ל מעומד.

ברכת ישתבח:

צנחים דיצתנה נקודה קודם תי' שיר, ונקודה אחר תי' ומלכות, להורות
שלא להפסיק צי"ג צנחים אלו, וכמו"ש צח"צ דקל"צ ע"א. וצסי' אור"י למהרמ"פ
כ' לאחור צנחיה חת (ואפשר מפני שלהפסיק צנצור צל"ה אסור ע"פ הדין
כח"ש צבו"ע, ולכן מפרש מ"ש צוה היינו שלא להפסיק צנחיה) ונעמוד העבודה פ"ז
כ' עד מעשה ועד עולם. אך צהנטיס כ' עד ומלכות (ומש"ש הט"ו צנחים נראה שהוא
ט"ס וז"ל הי"ג כ"י) וצנחנים אי' ענין הט"ו צנחים היינו (עד והודאות) נגד ט"ו
תיבין דלת הי' האמרת והיינו להיות ע"ד ציום ההוא יהי' אור"י אחר צ"פ י"ה שגם
ו"ה יהי' צמדרי' י"ה. והענין דנהנרואס היינו צחי' הי' זעירא וזוה נוסך כרחל
לפני צחוי', והיינו מחנות ריבוי הצנחנים, אצל הי' עילאה יוצל עלחא דחירו, וע"י
הט"ו צנחים ממשכיבים צחי' י"ה צו"ה, והוא צנחי' הי' זעירא גם צמדרי' התחטות
והיינו גם צהנצנצוה צעה"ז הגשמי יחיר צו צחי' הי' עילאה צחי' החירר' כ"י
והיינו ע"י שיקבל מצחי' הי"ד ענמו.

הואפנים וחיות הקדש:

עי' מק"מ צראשית ד"ב ע"ב צענין טנא אנת ילות אנת כ"י וצנחת אומרים
צרפים וחיות ולופנים, י"ל מפני צנצנת עליית העולמות שעולם התחטון עולה
עולם העליון כ"י וכמו"ש צמ"א הספרש צין הסכלות להתלצנות כ"י ד"ל.

למלך אל חי וקים:

וכן הסיודור של כ"ק אלמו"ר כ"ע זוקללה"ה זיע"א הי' נדפס למלך נפתח ונתקן למלך נקמץ.

ובא לציון:

וקרא כר' ומוקבלין כר' נתו"א פי' כי תשא נד"ה שמאלו כ' שהמלאכים הם רק שלוחים שע"י מושך ההשפעה למטה, והמשכה והשפעה זו היא דרך השתל' כמ"ש וקרא זה אל זה ואמר קדוש ומהרגמיק ומוקבלין דין מן דין אלא שנלשון המוקרא נא' על הושפיעים שקרא ומושיך שפע זל"ז וכל' התרגום נא' על המוקבל נתי' נוק' ע"כ.

קבלת שבת:

כ' נמ"ח חמ' ליל יו"ט פ"א מ"ז ואם הוא שבת ויו"ט יאמר נפוזון לכה דודי גם נשוחה צתקום לתרו גם צרנה עכ"ל, ומנאל דאז"ל שניהם רק גם נשוחה לנד. נכתבו כ"ק אלמו"ר האולגעי זוקללה"ה נד"ה לכה דודי כ' ח"ל נוסח קבלת שבת (שייסדו הר"ש אלקנן ע"פ קבלת הרמ"ק ז"ל ואין הפרש בינו לקבלת הארז"ל אלא שזה נסוד נקודות לבד דהיינו רק י"ם ולא שתחלק הנקודה לי"ם כמו תרש נכתמה ומסד נכתמה כר' אלו נקרא' ספי' וכשכלו' מני"ע נק' פרלף כר' שזה עיקר קבלת הארז"ל אצל נכלל מלתיים מנה דומילא יש בו כוונת הארז"ל וד"ל) הוא ע"פ סדר פסקוי שה"ש כר' עכ"ל.

תפלת ערבית:

בחכמה פותח שערים, ידוע דננתי' בינה יש כ' שערים כמארז"ל תושיים שע"ב ננראו בעולם (ר"ה כ"א צ') והטעם שנק' שערים ידוע דכמו השער רחב שמשמש כניסה ויציאה, כמו"כ נתי' בינה השנה נאור וע"י השערים מושך נמדות וכן על ידם העלמות המדות וכידוע נענין נודע נשערים נעלה, ונענין לך ה' הגדולה כר'. והנה ידוע דהשנה דבינה מושך מנתי' החכמה שהיא נקודה חדה, והוא דתו"ב נק' או"א שהבינה מוקבלת טפת החכמה ומוטיירת נאור כר'. אמנם נאונת יש לבינה מוקור נפ"ע וכידוע דבינה יונק מנזל ונקח, דכאם שי' לחכי מוקור נא"ם כמו"כ יש לבינה מוקור נא"ם (וכמ"ש נע"ה נתחלתו נענין אר"א כחדל נפקין) אלא שההמשכה נהתגלות נבינה הוא ע"י החכ' (עמ"ש נפרד"ם שער ה' פי"ז) והוא נכתמה פותח שערים, דפתיחה שע"ב הם נכח הא"ם דוקא, והוא שאמר פותח סתם ולא אמר מי הוא הפותח דקאי על נתי' א"ם הנעלם (עמ"ש נא"א נתיחלתו ונמק"מ נענין נרא' סתם) אלא שמושך ע"י החכ'. והוא נכתמה ע"י החכ' פותח הא"ם נ"ה שערים דבינה כר'.

ופרוש:

נרף (*) כ"י הק' נעלמו ועי' כר' (כ"ה נבי"ק אלמו"ר זוקללה"ה ולפי"ע חלי הכוונה על רבינו אלמו"ר זוקללה"ה).

(*) קאי אמ"ש בשער הכולל שנמצא כתוב דנתי"ק של ארסור' סהר"ש דיל בוח"ל צ"ל (ופרוש) שיי' שמאלית בו ראיתי שתמו להיות שיי' נרף כ"ק של ארסור' הוקו וצ' כר' וכ"פ ארסור' סהר"ב הקיף תיבות. כ"ק של ארסור' תופו' והגיה כנ"ל.

הגהות

קידוש לשבת :

שם * רק מ"א תיבות כי לא גרם ת"י וצרנון ה"א.

כי ננו נחרת וגר' נמלא נכתני כ"ק אלאומ"ר (** זוקללה"ה ח"ל מפנה"ש ***)) נענין כי ננו נחרת לפי שאנו אומרים זכר ליצאת מצרים (ואומרים אפילו נראש השנה ויום הכפורים שזה אין שייך לכאף יציאת מצרים) והענין כי שנת תמועדים הכל יש למעלה אל שהשם יתחדש נחנס לנו, ומפני מה זכינו לזה היינו ע"י גלות מצרים, וזהו זכר ליציאתנו שאלו ננו נחר ע"כ ז"ל כי ננו נחרת אחר זכר ליציאתנו, כך שמעתי מפ"י א"י ששמע א"יך שהשיב צדינו ז"ל למחר הנאון דנארדינו ז"ל שאלנו על ענין כי ננו נחרת כ"ר. עכ"ל.

הטעם מה שאין אומרים נוסח נרכת קידוש היום דשנת וזונו כמו נכל הנרכות, י"ל ע"פ מה דל"י נכתבים נפ"י נוסח הנרכה אקב"ו, אשר קדשנו הוא נפ"י אול"ם שמונבל מן העולם והיינו נפ"י עמוות אול"ם כמו שה"י קודם שנתנו"ע, והו"ע א"י ראשון וא"י אחרון ומנלעדי אין אלקים כ"ר זהו ממשכ"ס ע"י המלות (וי"ל זהו אשר א"ר ראש) וסדר ההמשכה תחלה נמשך נמנתי ולא מקדש ישראל תפילין הקב"ה מתעטף נצינית כ"ר והיינו נפ"י ספ"י העליונות, ואח"כ נמשך למטה, אך נכדי להמשיך נמנתי זהו ע"י וזונו דהיינו המלות שאנו עושין למטה על ידו אנו נרומים המלות העליונות עד שיומשך האור למטה נ"כ כ"ר, ועפ"י י"ל דמלות שנת ה"ה מיקדשי וקיימות דנו שנת כ"ר (ולכן תוספין מקדש השנת ולא מקדש ישראל והשנת כמו ניו"ט כידוע) ולא ע"י שזונו. ולכן א"ל וזונו ניו"ט י"ל דמ"ש אשר נחר ננו היינו שנקיים תומ"ל כמו וננו נחרת (דנרכת ק"ש דקאי על מ"ת) ואומרים זה קודם וקדשנו נמנתי דהיינו ע"י הנחירה ננו ע"י קדשנו נמנתי כ"ר ככ"ל. ועפ"י ז"ל הטעם מה שלא נתקן נקידוש יו"ט הנוסח אשר קדשנו נמנתי (כמו) נכל מלות דרננן ע"י נמנתי השם נמ"ע דרננן) כ"ל אשר נחר ננו תחלה ואח"כ וקדשנו נמנתי כ"ר ונ"ע.

מה רבו מעשיך :

נוסח אשכנז ליתא זה נרכת יולר דשנת וכן נפ"י רב עמרם ליתא. והטעם דמ"ש מה רבו מעשיך היינו שהעולמות נהוו מהדבור של הקב"ה כמ"ש נדבר הוי' שמים נעשו ודבורו של הקב"ה תשיב מעשה כ"ר והמהדש נזונו נכל יום תמיד מע"כ שכל עת נפ"י דבר הוי' נפ"י ומהווה העולמות מאין ליש. והנה ידוע דשנת אין העולמות מוקבלים מנפ"י הדבור דכתיב כי זו שנת כ"ר ששנת מנפ"י ומפ"י שהדבור נפעלה למעלה והעולמות מוקבלים בשנת מנפ"י החכ"י ולכן נק' שנת נראשית, דחכ"י הוא נפ"י ראשית כמ"ש ראשית תכמה ולכן השמיטו ענין מה רבו מעשיך ושינו מהנוסח דחול כ"ר. ורבינו (****) לא שינה את הנוסח כי אם גם בשנת למור ונה דנו מעשיך והיא הנוסחה האמיתית (וכ"ה נסדור הר"ז ז"ל) והוא מפני שנלמח גם נפ"י חכ"י היא כעש"י נופנית נגבי דלגבי עמוות אול"ם שלמע"י מסדר השתל"י הרי החכ"י והדבור שוין. ח"ש נרוך עושה נראשית שהוא עושה נפ"י ראשית חכ"י. והוא ככל נחמה עשית שהחכ"י היא נפ"י עש"י. ונלמח גם בשנת שהעולמות מוקבלים מנפ"י חכ"י שייך למור זה רבו מעשיך כ"ר (כעשים).

(*) במידור ר' עמרם נאון.
(**) כ"ק ארפור בעל הצ"צ.
(***) ספ"י היסודות.
(****) כ"ק ארפור' חזקון.

קריאת התורה :

ע' גדה"ח ס"י ע"ו סעי' א' אם נריכים לעמוד בשעת קה"ח ונשמ"ש שער הכוונות דרושי הס"ת ד"א כ' שהאריז"ל הי' מנשא הס"ת ומלווה עד התינה שקורין שם ולא"כ תחור למקומו הראשון ויושב מיושב עד סיום קריאת הפרשה לא כחותן הנהגים לעמוד עכ"ל וכ"כ בפע"ח שער קה"ת פ"א וכ"כ נסדור האריז"ל הרש"ב ז"ל אך שם הוסיף ח"ל וזהו כשיש אלמורה (כ"ר צימה) נגהכ"נ דהוי רשות בפ"ע אבל כשקורין על השלחן בלא אלמורה נריכים לעמוד. ולישב בין גברא לגברא עכ"ל (וה"ש בשאל אנרהס נס"י קמ"ט סק"א כ"ל שזהו שלא בשעת הקריאה יע"ש) ונסי' שלחן הקריאה ס"י ט' בנסגרת השלחן סק"ה הביא נשם ש"א שאם הוא תלם ולא"ל לו לכוון היטב כשהוא עומד יש לו לישב אך לא ישב נגד השלחן שקורין עליו כ"ר ע"כ. ולפ"ז י"ל דאף מי שאינו נזהר לשמוע קה"ת ומתפלל בשעת קה"ת והוא תלם ועי"י העמידה א"ל לו לכוון בתפלתו מותר לו לישב כ"ר.

מ"ש בשלה"ק שם שלא ישב נוכח השלחן נוכח פני העולה כ"ל פשוט דזהו כשלין ומפסיקין אנשים בינו לבין העולה ואז אפי' רחוק מהשלחן אסור לישב נוכח פני העולה, אבל אם עומדין אנשים אבל השלחן נוכח העולה כ"ל שיותר ומ"מ נכון לנוד קנת שלא ישב נוכח פני העולה ומוש.

הפמרה :

וכ"ק אלו"ר זוקללה"ה הי' אומר רוב ההפטרות כמותן ספרדים, ולאוס אופן הרשמות בזכרוני. פי נח עד מרחוק ה'. פי וירא (כמדומה לי) עד ותשא את נגה ותאל. פי ויא' ועמי תלואים עד על תלמי שדי ולא"כ וינרד יעקב עד וננניא כומר (היינו צ' פסוקים הראשונים). וישלח הוון עובדי'. שנות הנאים ישרש. יתרו עד זרע קדש מנצחה. תשא מן וישלח אחא, ויקהל (כמדומה לי נרוד) וישלח המלך שלמה. פקודי אינני זוכר. לו עד ונכרתה מפייהם ולא"כ כה אומר הוי' אל יתהלל (זה אינו שייך להנוסחאות הג"ל). אחרי מות הלל כנני כושיים. כשהל ר"ח ציוס ש"ק ציוס א' הי' אומר אחר הפטרת שנת ר"ח פסוק ראשון ואחרון מהפטרות וחר קדש.

ברכות הפמרה :

שמעתי נשם כ"ק אלו"ר זוקללה"ה וכ"ק אלו"ר זוקללה"ה שהיו חותמין בשמות"ם ותקדש השנת וישראל והאומים והנצרכה. לא היו מזכירים אל יו"ט כ"א בהתחיהם. ככ"ל.

מוסף לשבת :

רנה ותודים וכ"ר תמאל בשחרית. נהסידור עם הגהות * נדפס שם כל הנוסף רנה ותודים כ"ר עד גמירא (כמו נהסידור הזה) והג"י שם רנה ותודים כ"ר תמאל בשחרית. ונראה שדקדק שלא יהי' שום שינוי מהסידור של רבינו הגדול ז"ל אף נדבר כזה שאינו נוגע לשום דבר נעלם נהסידור וכן הגהתי כלן כמ"ש נהסידור הג"ל (ז"ל) ולפ"ז לא טוב עשה המו"ל הזה מה ששינה נענינים האלו נהסידור הזה נכונה מקומות כמו אשרי קודם ובלג"נ ונ"ש ומסוד"ז בשחרית דשנת, וכן אשרי קודם מוסף וקוה ועלינו כ"ר וכדומה, והגם שאינו נוגע נעלם הנוסח מ"מ אין לשנות וע"ד שייך אדם לומר בלשון רבו וגם שאפשר שיש בה איזה כוונה כי נגהו דרכיו כ"ר וכאשר

* של כ"ק אדמו"ר בעל ה"צ.

הנהגות

מקובל איש מפי איש שהנהגות בהסידור הכ"ל הועתקו מההנהגות של רבינו הגדול ז"ל שהג"י בעלמו. בודאי יש בזה כוונה מיוחדת.

זמירות לשבת:

ומכ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה (בשם כ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה) שמעתי שאמור רבינו הגדול זנוקללה"ה שמה שלא העמיד בהסודר זמירות הוא שהשם שישירו נתוך הסעודה ושיר למעלה מזמורה ופ"א שמה שלא כר' הוא שהשם שידברו חסידות נתוך הסעודה ע"כ (ואיני יודע אם הכוונה על הפזמונים אמור בשבתין, אסדר, גני, הרי כתובים בהסודר, אך זה ידוע שהם לא אמרו הפזמונים הג"ל, וכמה פעמים הייתי צעק הסעודה ולא רליתיו שיאמר הפזמונים הג"ל, ופעם אחד (בהזמן שאכלנו אחר על השלחן) נזה לנו שאמר הפזמונים הג"ל אך זה נמשך זמן קצר רק לזיה שנתים ולא אמר לנו עוד שאלמר כר').

קידוש לבנה:

וכן רלינו ומכ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה (**), אך לא קודם ג' ימים (מה שאמורים העולם בשם כ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה שליט יודע אי נומא הקבלה מו' ימים אלו כר' איני יודע אם אמר כן, שהרי בהוספות לתו"א פי יתרו בהגיאור לד"ה צדש השלישי כתיב טעם ע"ז ע"ד הקבלה והחסידות ונת"ח מסי' מו"ג שפ"א מי' כ' ג"כ טעם ע"ז בלוח"א ע"ש. ועי' בפע"ח שער ר"ח פי' צנין צרכה לבנה כ' ולנו מצרכין צרכה או צר"ח מפני שאלו היא מתחדשת כר' ונ"ע. ובהנהגות כ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה לדרוש הג"ל העיר מרע"מ כי תשא פקודת צתר דא לקדש החדש כר' ולצטר דיאיתיה לאורה מוצק כר' והרמ"ז שם פי' דהיינו לאחר ז' ימים, וכן צב"ז? כי דהיינו לאחר ז' ימים: והאר"י צוה, ונדרוש צדש השלישי (מכ"ק אלמו"ר האמצעי זנוקללה"ה) כי בשם פע"ח דקידוש לבנה ז"ל אחר ז' ימים דוקא, וכי מה שח"ת הי' צב"ז צדש ולכאף הי' ז"ל צ' מפני שז' שנועות של ספירת העומר הם צמקוס הז' ימים כר' יע"ש, ומ"מ למעשה רלינו ככ"ל, והיינו מפני שאנליט ע"פ הרוז השמים מוכוסים ומענינים ואם נרלית א"ל לדקדק צהזמן כ"כ. ונאור הסמה כי על רע"מ הג"ל בשם הרמ"ק דהיינו לאחר ג' ד' ימים כר'.

ברכת המזון:

כי אל מלך טען כר' הגיתי קן ע"פ מה שהעיד לי ר' שמואל הורוץ שי שעמד אלל כ"ק אלמו"ר זנוקללה"ה צעת הסדר גליל פסח ואמר בצרכת המזון כי אל מלך כר' וכ"ה צב"ז ע דמו"ר זנוקללה"ה סי' קפ"ח ס"ג צב"ל מלך טען. ולפי"ד בודאי צב"ז הרלשון מרבינו הגדול ז"ל לא הי' נוסח יעו"י צב"ז כ"א צב"ז אמור יעו"י, ולפי דבסה"י הנדפס כמו סי' הר"ל ז"ל נדפס ג"כ נוסח יעו"י צב"ז אמור אך נצנרים כאלו מומא שינוים גם צב"ז הג"ל, ועי' מ"ש לעיל שער כ"ז סי' ד' *) וע"ז צב"ז אמור הג"ל. ולפי שהרצ המו"ל את הסידור הזה צב"ז מקומות אף שפרט הנצרים מ"מ בשאר שאלו צב"ז רבינו ז"ל וכמו צב"ז ונצ"ל קודם מנהג דצנת וכדומה יעו"ש, מ"מ לצד מה שצב"ז לא בשאר וזה וכו"ש צב"ז הג"ל הרי לא ראה את הסודר הרלשון, ולפטר הנדפוסים שאל"כ נעשה השינוי ונלמן עלי עדותו של ר"י"ש הג"ל ומעשה רב.

(**) שלא היה מספיק להסתיין עד אחר ז' ימים.
(*) היא החפצה בתפלת מוסף הג"ל.

ברכה מעין שלש:

ז"ע (**). וז"ל דנגד זכרה שני הוא מ"ש ועל ארץ חמדה כר והנחלת כר ורחם וננה ירושלים הוא נגד זכרה שלישי, וכ"ז טופס הנרכה דמעין ג'.

הלל:

נסידור (אור המאיר דיוולגא) שהתפלל כ"ק אלומו"ר נ"ע זוקללה"ה ז"ע קודם הסתלקותו נרשם על זה נבי"ק ח"ל שמעתי וכו"ק אלומו"ר נ"ע זללה"ה ז"ע א שכדומה לו שכונת המדפים על דודינו מהרי"ל נ"ע מילאנוויטש ומתחת הנליון נסי"ה הכ"ל נרשם נבי"ק נדפס פ"ר נווארשא כדומה ע"י ר"ז נר"י זעלווער ע"ה עכ"ל ואני שלתי מכו"ק אלומו"ר זוקללה"ה אם לנרד תחלה וסוף ביתיד וא"ל שאל זאת מכו"ק אלומו"ר זוקללה"ה והשיב לו שיכולים לעשות כמו שרונים אנוילם נפתח הלמ"ד כ"ה ע"פ מסורה, ועי' במכלול יופי נמוקו, ונעם סופר לרד"ק נבינוי אפקום ונס' השרשים לרד"ק ונקונק' כ' אנוילם נקונק' הלמ"ד והאנן עורא כ' הלמ"ד קמונה, אך כמ"ש נמסורה הוא העיקר. קראתי י"ה וכן יסרני י"ה ע"פ מסורה יהודי"ן דגושים וז"ע שכלן הן רפויים.

תשליך:

כתוב נפע"ח שער השופר פ"ה וינער שולי הנגדים כאלומו"ר ותשליך נמולות ים כר ונסדור הארז"ל מהרי' שתי ז"ל כ' דדוקא נגד נזיית כי היא נגד השכינה וכן נסי' שער השמים מהשל"ה כ' דדוקא נגד נזיית וכן מהגיטו, נענר את הט"ק אך אחר גמורים את סדר התשליך וכ"כ מסדור השל"ה ז"ל.

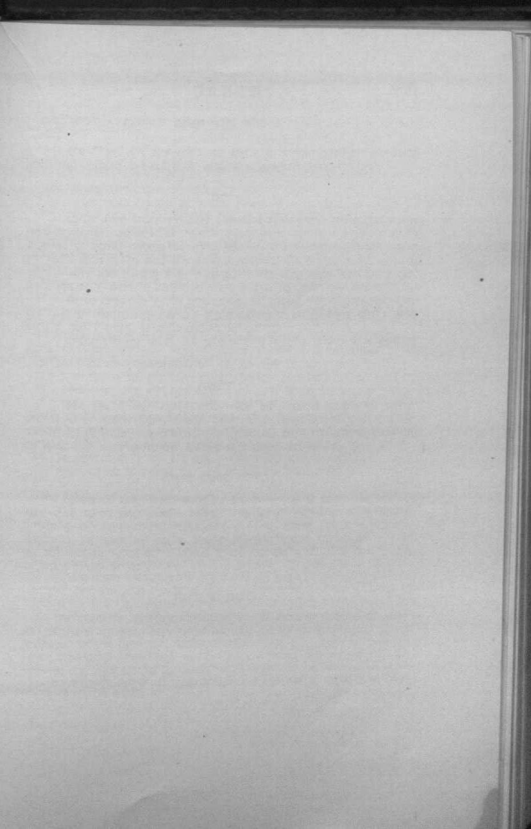
קידוש לשלש רגלים:

נכוכות כר לכארי מדלח ומחלק בין ליל אי לליל ג' יש ללמוד שנס נליל ג' מנרד לישנ נכוכה תחלה ואח"כ שהחיינו. אך שמעתי דבר נרור דכו"ק אלומו"ר זוקללה"ה ה' מנרד שהחיינו תחלה נליל ג'. וכן שמעתי נשם כ"ק אלומו"ר זוקללה"ה, וכן משמע מלי' השו"ע אלומו"ר סי' תרת"ג סי"א שהוסיף תי' נליל אי מה שלא מנחא נזרי"ע של הצ"י. והלגוש כ' הלי' כמו נזרי"ע ולי' שו"ע אלומו"ר הוא כלי הלגוש והוסיף תי' הכ"ל.

הגדה של פסח:

וכ"ק אלומו"ר זוקללה"ה ה' מנניה בידו את הכוס תן השלחן ואמר לפיכך והי' אחרו בידו עד ואלמד לפניו הללו"י ומעמידו, ולזכרת נפס"ג ה' טטלו על ידו ונירד כר.

(** סאי אמ"ש בשער הכולל דטופס ברכת מעין ג' (הוא מעין ג' דברחמ"ו) על המח"י כר רחם נא כר וננה ירושלים כר).



מהזור

לראש השנה ויום הכפורים.

כפי הנהוג אצל החסידים המתפללים בסידור האריזל-
נוסח רבינו הקדוש כ"ק אדמו"ר מלאדי ג"ע זיע"א
בעל התניא והשו"ע.



יצא לאור בהנהגה מדויקת ע"י אנודת חסידי חב"ד העולמית

ברוקלין, ניו יארק

תש"א

פיוט זה אומרים במוסף יום א' דר"ה קודם הפיוט מלך עליון

אומין אדירי כל חפץ. בהתבוננם בדיון. חיבו לנפץ. כלא נמצא קהם.
חפץ: אדם. יציר עפר. מאדמה. לאילי מרום. אותו דמה. לא כן.
ולתכל דמה: לעבוד. ולשמור בן הפרישו. ועבר על ציון. ויגרשו. ויום זה.
ליושר רשיו: לשת. האיר אורה. כמאפל. עולם. היה תהו. וכאפל. עשרים
דור. קזיו וקפץ: עקשים. באורה מישור. מסדול. ידעו. ועל נאמו. בפה אדע.
נדון. בקו. ידוע תדע: עכרים. בעסק הפכא. להבדק. אם בפעלים. בריב ודקדק.
לפני שופט. מי יצטרק: זה המשלים. בעקר נפש. בזמן. לא מצא. גופש.
ותחתיו. עניו. בעשן טפש: זרעו רגל. באהלי תורה. ועל אחרו. בדפי נסתרה.
נקטה כנו. פורת בסתירה: לשע. אשר כסתפא. יחפר. צדק. לפניו יתקן
ונתר. אולי. ביום אף. יסתר: רעים. שנים. עשר. להבדק. בריב. אותם לא
הצדיק. על סכרם כפספס. צדיק: בגי כלי שם. כמכרם עמוסים. בזונה ובנון.
וכשוד חססים. איה בדיון. יהיו נעמסים: בהתיצבו לריב. בעמדו לדיון. על
זאת. אותם דיון. למען ידעו. שדון בדיון: ירד אשר תוריד. אמרים. ותדרי.
כבוד שוד. כחמורים. ונעש. בשמעו נא. הפורים: יען. אשר נאקש. בעשר.
נחרתו בו. מיתות עשר. וכנע נבול. ככל באוסר: ראשיה. אשר בשוחד.
ישפוטו. איה. כקו צדק. ישפוטו. כי אם. כמו שפוטו: רובים. עלי אש זרה.
פגעה כם באף. גזרה. ללמד כם. פושעי פזירה: בש. חמד מן החכם. ונלמד
הוא. וכל אשר לו. בחכם. כמדוש ועד קפה וכרם: בוגד ושודד. מה פועיל.
דון בעבירה. לא יועיל. כי אם לחיות. פני כלמד. להועיל: יד ששח. אחו
בארון. נעשה בו. משפט וחרון. מה יעשו. עכרי כבגי חרון: יודע גגן. כפיץ
בדגני. ובחן. ונס חנם חגני. ולא תבא כמשפט. בדגני: קורא בחרון. וכל
שופר. אם פשעם. בדיון יספר. כסתנת חנם. חיוס יספר: קצין כנאת. קבול
לשם. נגע כמצחו. ורח להרשם. וישפט. כלא ידע ואשם: לעת המוט. רגל
ודים. אשר באו להיכל. מידים. ישפטו. כמכנע ודים: לעת יבקר. פועלי
שקד. להשפט. בדין. אף ותקד. יספר פי. דוכרי שקד: לשר. סתהנה לפניו.
כאמת. איה. אחרי הדברים. ותאמת. חשב פעלו. אלוים אמת: ידד. אשר
לפניו. ואחריו. לא קם כמותו. ככתריו. ואחרי כל זאת דקדק אחריו: יבינו.
כל יצורי ארץ. אם כף. כמצוק ארץ. מה יעשו. רשעי ארץ: ראה ירא.
יערי שחיים. אם אש. אחזה בלחים. אז ינועו. ויבשים כמותים: ראה. כי אין
איש. להפגיע. בעד בגי איש. ואתה אל. ולא איש: חו לשום ככתב אמת.
אשנה. טעשה. כל ימות השנה. לרעותה בשופר. כשפת אמרים (בזכרון שופר).
בזה ראש השנה:

במחזורים טובים שהרחיק ר' אהרן קארלין ג"ע זי"עא (מנדולי תלמידו הח"ס ג"ע זי"עא) פ"א כשהתחיל
לזכר הסדר נתעלה סמו ואח"כ שאלוהו מה ה"ו זה והשיב שהתבונן בתמאמר הטובא כרח"ל נכס"י נוסף
אי מלכא אנא עד השתא אמאי לא אתית לנבאי כו'. ואנן מה נענו אבתרי :

הַמֶּלֶךְ

יושב על כסא רם ונשא :
 שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב רננו
 צדיקים ביהוה. לישירים נאווה תהלה :
 בפני ישירים תתרומום :
 ובשפתי צדיקים תתברך :
 ובלשון חסידים תתקדש :
 ובקרב קדושים תתהלל :

ובמקלות רכבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו
 בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים. לפניה יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר
 לברך לעלה ולקדם על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן
 ישי עבדך משיחך :

ובכן ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ .
 כי דך נאוו יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד שיר ושכחה הלל ומרה
 עז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות
 לשמך הגדול והקדוש ומעולם עד עולם אתה אל : ברוך אתה יהוה אל מלך
 גדול ומהלל בתשבחות אל ההודאות ארון הנפלאות פורא כל הנשמות רבון
 כל המעשים הבורח בשירי ומרה מלך, יחיד חי העולמים :
 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה : אדני שמעה בקולי תהינה אוניך
 קשובות לקול תחנוני : אם שונות משמר יה אדני מי יעמד : כי שמך
 הסליחה למען תנא : קניתי יהוה קתה נפשי ולדברו הוהלתי : נפשי לאדני
 משומרים לבוקר שומרים לבוקר : חל ישראל אל יהוה פי עם יהוה הקסד
 ותקבה עמו פדות : והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו : ח"ק וברט
 יוצר אור. וכשבת הכל יודוך. עי גאל ישראל. שמו"ע דרת' תמצא בסיוד :

תפלה לשליח צבור בקול

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אליו אברךם אליו יצחק ואלהי יעקב

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נטול חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא נטאל לבני בנייהם למען שמי באהבה :

מסוד חכמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולחנן
פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים :

ביום א' ד'ה אומר הש"ן זה .

יִרְאֵנִי בַּפְּצוֹתַי שִׁיחַ לְהִשְׁחִיל . קוֹמִי לְחִלּוֹת פְּנֵי נוֹרָא
וְדַחֵי . וְקַמּוֹנְתִי מֵעַשׂ לָכֵן אֲזַחֵל . תְּבוּנָה
חִסְרֹתִי וְאִיךָ אֲזַחֵל . יוֹצְרֵי הַבִּינְנִי מוֹרְשָׁה לְהַנְחִיל .
אֵילֵנִי וְאֲמַצְנֵי מִרְפוּיִן וְחֵל . לְחַשֵּׁי יִרְצָה כְּכַנְטִיף
וּמִשְׁחִיל . בְּטוּיִי יוֹמֵתֵךְ כְּצוֹף נְחִיל . רְצוּיִי בְּיוֹשֵׁר וְלֹא
כְּמִכְחִיל . מִשְׁלַחֵי לְהַמְצִיא כּוֹפֵר וּמְחִיל . שְׂאֵגֵי יַעֲרֹב וְלֹא
כְּמִשְׁחִיל . הַעֲתֵר לְנַחֲשׁוּבִים כְּזַחֵל . חֲנוּן כְּהַבְטִיחֵךְ
לְבַגְקֶרֶת מְחִיל . זַעֲקוּ קָשׁוּב בַּעַת אֲתַחֵל . קִרְבֵי יַחְמְרוּ
בְּחֶקְךָ חִלּוֹחִיל . וּמֵאֵימַת הַדִּין נִפְשֵׁי תְּבַחֵל . אִם כְּנִמּוּל

הלב

ביום ב' ד'ה אומר הש"ן זה .

אֲתִיתִי לְחַנְנֵךְ בְּלֵב קְרוֹעַ וּמִוֶּרְתַּח . בְּקֶשׁ רַחֲמִים כְּעֵנִי
בַּפֶּתַח . גִּלְגַּל רַחֲמֶיךָ וְדִין אֵל תִּמְתַּח . אֲדַנֵּי
שִׁפְתֵי תִפְתַּח : דָּבָר אֵין בְּפִי וּבְלִשׁוֹנִי מִלָּה . הֵן יְהוּה
יִדְעַת כֻּלָּה : וּמִמַּעַמְקֵי הַלֵּב לְפִנֶּיךָ אֲזַחֵלָה . אַחֲסֶה
בְּסֶתֶר כְּנִפְיֶיךָ סֵלָה : זִלְעָפָה וּפְלִצוֹת אַחֲזוּנִי בְּמוֹרָא .
חִלּוֹת פְּנֵי נוֹרָא בְּנִפְשֵׁי יִקְרָה . טוֹב מַעַם וְדַעַת קַמּוֹנְתִי
לְחִסְרָה . עַל כֵּן זַחֲלֵתִי וְאִירָא : יִגְעֵתִי בְּאַנְחֹתִי אִיךָ לְעִמּוּד
לְפִנֶּיךָ . כִּי אֵין מַעֲשִׂים לְזוֹפוֹת בְּעֵינֶיךָ . לְחִלּוֹתֵךְ שִׁלְחוּנִי
מִקְהִלּוֹת הַמוֹנֶיךָ . תִּכְיִן לְכֶם תִּקְשִׁיב אֲזַנְךָ : מָה אֲנִי וּמָה
חַיִּי תוֹלַעַה וְרִמָּה . נִבְעֵר מִדַּעַת וּבְאֶפֶס מוֹמָה . סַמְכֵתִי
יִתְדוֹתַי בְּסֶפֶר הַחֲכִמָּה . מַעֲנֶה רַךְ יִשִּׁיב חֲמָה : עֲזוּי
אִיךָ אֲשַׁמְרָה לְסַעֲדִי . פִּתַח דְּבָרְךָ תֵּאֵר לְחַנְיָדִי . צַדִּיקִי

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ב

הלב יחיל . מקורו עפעפי אויל כמזחיל . צדקה אקנה
ממך ואחיל . יושר הורי זכרה להאחיל . חס לבי בהגיגי
יגחיל . יסתער בקרבי בעת אתחיל : סגרון הארון

את חיל יום פקודה . באימיו כל לחום לשקדה . גשים בו ברוך
ליקודה . דעם לישר בעל מוקדה . תווצר יחד בסל נשפט .
ישוע ודל בפלום יושפט . זכר לא יעשה משפט . חין ערכו יזכר
במשפט : מרם כל מפעל חצב . יום במחשבת צור חצב . באחור
וקדם בתוך נחצב . ליהב עליו כל המחצב : מנתו בתוים כח
דשנה . נצר להחניט לתשעים שנה . סימה אות היות לשושנה .
עבור לפניו בזה ראש השנה : פולצו פרחיה בזה יום . צנתם פני
כס אוים . קול דבובם ירחישו היום . רוגשים להריע למצוא פדוים :
שעונים עליה בה להפקדה . שואנים בלחק דלתות לשקדה :
חין תמוכים בדשן שה עקדה . תשר אשר בו נפקדה :

גלה

ליום שני של ראש השנה

ואמצני ותן לא ידי . כי אתה משגבי אלהי חסדי :
קהליך עומדים לבקש מחילתך . רחמיך יכמרו לרחמם
בחמלתך . שופכים לב כמים לעמתך . ואתה תשמע
השמים מכון שבתך : תחוק לעמך ידם הרפה . שלח
מאתך עזר ותרופה . נואמיך ישיגו לחוק ולתקפה .
כל אמרת אלוה צרופה : סגרון הארון

אמרתך צרופה ועדותיך צדק . באי עדיך פריב אל תדקדק .
גשתך לחפש כל תעלום ובדק . דין ענייך במשפט
הצדק : הן עולמך בנית בחסד . ורב חסד מטה כלפי חסד . זכויות
הכרע ועזר תחסד . חון על גיגי מוצא מכשוד : מרם נקרא אתה
תענה . ימצא לנו חסד במענה . בפקדה היום יצוריד להמנה . לנו
מלאכיד סביב יתנה : מדת מוכך עלינו הנבר . נקנו מעון ופשעים
תעבר . שגב בזרוע למקניך בסכר . עזו חליפות כח ועלית אבר :
פעלת אורתי לפניך להזכר . צדקו יליץ בושר . ומשטין יסכר .
קבל מוצאך יחונך להכר . רץ בפקודיך לישר וליקר : שלם נמצא

גל

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

נעלה בדין עלות בתרועה. גיא עם דריה לרועעה : חיו בשופר
אפתנו (כסכת) בוכרון שופר ארצנו) ובכרף פריעה . במגנת
רעים בגנו אתרועעה :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים . וכתבנו בספר החיים . למענה אלזים חיים :
מלך שור ומשיש ומגן : ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני . מתיה מתים אתה רב להושיע : מזריר המל :
מבלבל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים . סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקום אמתו לישי עפר : מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך מלך ממת ומתיה ומצמיח ישועה :

מלך עליון ונורא . משפטנו יוציא כאורה : חיו איתלנו בתר
לעמרה . בטללי תחי בחסדו אתפארה :

מי כמוך אב הרחמן וזכר יציריו לחיים ברחמים : ונאמן אתה להחיות מתים :
ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

הארץ	בשמים	וארץ	הארץ
אתה הוא אלהינו :	בשמים	וארץ	הארץ
גבור ונערץ :	דגול	מרבבה :	הוא

ליום שני של ראש השנה .

בכל אשר נפקד . שועשע בהיום בהנט מופקד : חיו תהלה ועז
למרחמו שקד . תמתו בעת אשר פקד :

מלכו בו שנעננו מעולם ונעננו נראות . ברצוי הננו : יקבל בהעלאות :
חיו יחלצנו במגנו מתחלואי תוצאות . בצפרים עפות בן
יגן יהוה צבאות : זכרנו עד ומצמיח ישועה

מלך שפתינו מדובבות עז ובצדקתו נחיה . ברחמים יצדקנו וזרוענו
יהיה : חיו יחינו כקדם מיזמים אהיה . ביום השלישי
יקימנו ונחיה : מי כסוד עד מחיה המתים

הארץ	שלחתי במלאכות סגל תבורה . שומרי אמונתך ומיחדך במזרא . שפכתי שיח לבקש עתידה . שמע יהוה קולי אקרא :	הארץ
------	---	------

סגלן הארץ יסלן . אתה הוא אלקינו .

הוא שח	ויהי :	וצוה	ונבראו :
זכרו	לנצח :	חי	עולמים :
מהור	עינים :	יושב	סתר :
פתרו	ישועה :	לבושו	צדקה :
מעטהו	קנאה :	נאפו	נקמה :
סתר	וישר :	עצתו	אמונה :
פעלתו	אמת :	צדיק	וישר :
קרוב לקוראיו באמת :	שחקים :	רם	ומתנשא :
שוכן		תולה ארץ על בלימה :	
	חי וקום נורא ומרום וקדוש :		

בשחל גדול

חי"ק תעיר ותריע. להכרית כל מריע. ותקדש ביודעי להריע קדוש :

חי"ק מלך ממלט מרעה. ליודעי תרועה. האל קדוש :

חי"ק מלך זכור אחוז קרן לתוקעי היום לך בקרן. נורא וקדוש :

כשחל בשבת סתהילין כאן ובסחורים כתוב שכשחל יום א' ניב בחול א"א זה כ"א ביום שני

ובכן ויהיה פקד את שרה באשר אמר :

חי"ק צאצאיה בן פקוד לטוב היום. קדוש :

חי"ק שמו מפארים ערת חבלו. ונערץ באראלי קודש הלולו.

ובהיכלו כבוד אומר בלו. קדוש :

חי"ק שומרי מצותיו עוד ישוכון לבצרון. נדברים יראיו בהקשר

ויתרון. ונקשב יהיה וישמע ויכתב ספר זכרון. קדוש :

חי"ק שפרו מעשיכם זכרית לא תופר. נאקתכם יאזין שחקים

שפר. ותיטב ליהיה משור פר. קדוש :

חי"ק שבמי מקוראך עלה והמשל. נטישות צדיק בהתיוד לנשל.

כי ליהיה המלוכה ומושל קדוש :

חי"ק שבותנו ממרחק עלות להר קדשו. ונפארגו תמיד בדביר

מקדשו. כי זכר את דבר קדשו. קדוש :

חי"ק כל יושבי תבל ושוכני ארץ. יאמרו תמיד הנדיל יהיה לעשות

בארץ. ויהיה יהיה למלך על כל הארץ קדוש :

יוצר ליום א' ובי' של ראש השנה

היו אדר והוד אתן בצביון . שוע אערוד בניב והגיון :

קהל אקרא לאלהים עליון :

היו ביום הנבחר משמי ערין . מישרים לשפוט קדשתו להעריץ :

קהל יהוה מלך תגל הארץ :

היו גאותו גדלה עולם מהביל . עווזו לספר פח מי יביל :

קהל מלך על כל הארץ אלהים זמרו משביל :

שמו מסארים עדת חבלו . ונערך באראלי קודש הלולו . ובהיקלו כבוד אומר כלו . קדוש :

היו דע ישלמו כל בריותיו . וידעו כי גדלו גבורותיו :

קהל זכר עשה לנפלאותיו :

היו הציב וירה אכן פנתו . נחליאל עבור לשעשע באמתו :

קהל זכר לעולם בריתו :

היו ודשם בחוק דת הגיוני . בכל שנה ושנה לזכור זכרוני :

קהל לזכרון בהיכל יהוה :

שוקרי מצותיו עוד ישובון לבצרון . נדברים יראו בהבשר ויתרון . ונקשב דעה וישמע וכתב ספר זכרון . קדוש :

היו ובה קודש בהוכשר אז בעיניו . רגל תמורתו איל להקריב לפניו :

קהל אחר נאחו בסכה בקרניו :

היו חכם הניטיו לתקוע בזה חודש . יום זה אם יקרה בשבת קודש :

קהל זכרון תרועה מקרא קודש :

היו טבעו אם בחול יבואכם . צו לתקוע בכל גבולכם :

קהל יום תרועה יהיה לכם :

שפרו מעשיכם וברית לא תופר . נאקתכם יאזין שחקים שפר . ותיטב ליהוה משור פר . קדוש :

היו ירום צור ישעי בפני כל אמים . חשוף ורועד להושיע ממתקוממים :

קהל מלכותך מלכות כל עולמים :

היו בהגלותך לעין כל שכנגד להנער . קהלות ורכבות בפיו לחעד :

קהל יהוה ימלוך לעולם ועד :

היו לך יאתה כבוד ועו הגוים . חדר וכל שוכניה וכל האיים :

קהל מי לא יראך מלך הגוים :

שכטי מקוראך עלה והמשל . נטישות צריף בהתנוף לגשל . כי ליהוה תקולקת ומישל . קדוש :

- חיו מומות צרים שבר והתחידים . זרויך קבץ ותנם תפרם :
- קהל זכור עדתך קניית קדם :
- חיו נדיבי עמים ינחמו בכפלים . קמיהם על פנימו גלה שולים :
- קהל זכור יהנה לבני אדום את יום ירושלים :
- חיו סלול מסלתנו ישר לצעוד . וכן יקירך קרסול לא ימעוד :
- קהל כנמות זכור אזכרנו עוד :
- שבותנו ממרחק עלות להר קדשו . ונפארנו תמיד בדביר מקדשו . כי זכר את דבר קדשו . קדוש :
- חיו עמוסיך תוקעין ומריעין בשופר . אמרתך לקים כחוק המספר :
- קהל תקעו בתודש שופר :
- חיו פשעם העבר ועונם יכפר . מענם יערב בהקרבת כבשים ופר :
- קהל בחצוצרות וקול שופר :
- חיו צמחיהם ירבו כחול אין מספר . צבריהם יעוררו ויעלו מעפר :
- קהל כנשא גם הרים תראו וכתקוע שופר :
- שבת מגדול עז שם הגדול נצח בתתו למלכו עז ומגדול . ביום ההוא יתקע בשופר גדול . קדוש :
- חיו קרית משוש היכל ואולם . מזבח ישיב וכרי שרת בלם :
- קהל יהנה ימלוך לעולם :
- חיו שמים וארץ ירננו לשמו . יערות ימחאו כף להנעימו :
- קהל כי פקד יהנה את עמו :
- חיו תוקף אראלים וכוכבי צפר . תהלות יתנו שבח להשפר :
- קהל הללוהו בתקע שופר :
- כל יושבי תבל ושובני ארץ . יאמרו תמיד הגדיל יהנה לשעות בארץ . ויהנה יהנה למלך של כל הארץ . קדוש :
- חיו וקהל ישפוט תבל בצדק . ולאמים במישרים . האל קדוש :
- חיו וקהל והוא באחד ומי ישיבנו . ונפשו אותה ונעש . נורא וקדוש :

יוצר ליום בני של ראש השנה

- חיו וקהל ארון אם מעשים אין בנו . שמך הגדול יעמד לנו . ואל תבא במשפט עמנו . קדוש .
- חיו וקהל הן לא יאמין בקדושו . ותהלה ישים באילי תרשישו :
- ואיך יצדקו קרוצי נושיו במשפט . קדוש :

יוצר ליום א' וב' של ראש השנה

מתחין

הארון

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :

סיוסד על"ב משולש

אֲדִירי אִימָה . יֹאדִירוּ בְקוֹל . יהוה מלך :
 בְּרֹאֵי בָרֶק . יִבְרְכוּ בְקוֹל : יהוה מלך :
 גְּבוּרֵי גֹבַהּ . יִגְבִּירוּ בְקוֹל . יהוה ימלוך :

דֹּהְרֵי דוֹלְקִים . יְדוּבְכוּ בְקוֹל . יהוה מלך :
 הַמוֹנֵי הַמְלָחָה . יְהַלְלוּ בְקוֹל . יהוה מלך :
 וְחַיִּים וְחַיּוֹת . יִוְעֲדוּ בְקוֹל : יהוה ימלוך :

זֹכְרֵי זְמֵרוֹת . יִזְמְרוּ בְקוֹל . יהוה מלך :
 חֲכָמֵי חִידוֹת . יַחְסְנוּ בְקוֹל . יהוה מלך :
 טַפְסָרֵי טַפּוּחִים . יִטְכְּסוּ בְקוֹל . יהוה ימלוך :

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :

יורשי

ליום שני של ראש השנה

מתחין

הארון

הוּ וּבָבֶן יִרְדֵי בִישְׁרוֹן מְלֶךְ :

שם המכתב שמעון חתום בחירו האחרון

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן : אֲמִיץ הַמְּנַשָּׂא . לְכָל רֹאשׁ מְתַנַּשָּׂא .
 אֹמֵר וְעוֹשֶׂה . מְעוֹז וּמַחֲסֶה . נִשְׂא וְנוֹשָׂא .
 מוֹשִׁיב מַלְכִים לְכֶסֶף . לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ :
 מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן : גִּבּוֹר בְּגִבּוֹרוֹת . קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת . גּוֹלֵה
 גְּסֵתוֹת . אֲמֵרוֹתָיו מְהוֹרוֹת . יוֹדֵעַ סְפִירוֹת . לְתוֹצְאוֹת
 מִזְרוֹת . לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ :
 מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן : הַמִּפְאָר בְּפִי כָל . וְהוּא כָל יִכּוֹל . הַמִּרְחֵם
 אֶת כָּל . וְנֹתֵן מַחְיָה לְכָל . וְנַעֲלֵם מֵעֵין כָּל .
 וְעֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל . לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ :
 מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן : זֹכֵר נִשְׁכָּחוֹת . חוֹקֵר מְזוּחוֹת . עֵינָיו
 פְּקוּחוֹת . מְגִיד שְׁחוֹת . אֵלֹהֵי הַרְחוּחוֹת . אֲמֵרוֹתָיו
 נְכוּחוֹת . לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

סיוסד

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ה

י ורשי יקרה . יישירו בקול . יהוה מלך :
 פ בירי כח . יכתירו בקול . יהוה מלך :
 ל בוישי להבות . ילפכו בקול . יהוה ימלוך :
 ידעה מלך ידעה מלך ידעה ומלוך לעולם ועד :

מנעים

יוצר ליום שני של ראש השנה

מלך עליון : מהור בזבוליו . אות הוא באראליו . אין
 ערוך אליו . לפעור כמפעליו . חול שם גבוליו .
 פהמות ים לגריו . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : פונם מי הים . רונע גלי ים . סוער שאון
 דכים . מלא העולם דים . משפיתם פעים .
 ושבים אהור ואים . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : מושל בגבורה . דרכו סופה וסערה . עזמה
 אורה . לילה פיום להאירה . ערפל לו סתרה .
 ועמה שרא נהורא . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : סתרו עבים . סביבו להכים . רכובו
 פרוכים . משרתיו שביבים . מזלות וכוכבים .
 הלולו מרבים . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : פותח יד ומשביע . צורר מים ומנביע .
 יבשת להטביע . לשליש ולרביע . יום ליום יביע .
 שבחו להביע . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : קדוש ונורא . במופת ובמורא . ממדי
 ארץ קרא . ואבן פנתה ירה . וכל הנברא
 לכבודו כרא . לעדי עד ימלוך :
 מלך עליון : שומע אל אביונים . ומאזין חנונים . מאריך
 רצונים . ומקצר חרונים . ראשון לראשונים .
 ואחרון לאחרונים : לעדי עד ימלוך :
 מטען הארון מלך אביון . בלה ורד שנת . בשאול ובתחת . בלאות בלי נזת .
 עד מתי ימלוך :

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

מ גְעִימֵי מַלְל יִמְלְדוּ בְקוֹל .
 ג וצְצֵי נוֹגַהּ . יִנְצְחוּ בְקוֹל .
 ש רָפִים סוֹבְבִים . יִסְלְסְלוּ בְקוֹל .
 יְהִה מְלֹךְ יְהִה מְלֹךְ יְהִה יְמֻלֹךְ לְשׁוֹלֵם וְעַד :

ערכי

יוצר ליום שני של ראש השנה

מְלֹךְ אֲבִיוֹן . תְּנוּמָה תְּעוֹפְפוּ . תִּרְדְּמָה תְּעוֹפְפוּ . תְּהוּ יִשׁוּפְנוּ . עַד מְתֵי יְמֻלֹךְ :
 וְתוֹרִין וְפִתְרִין סִיד
 אֲבֵל מְלֹךְ עֲלִיוֹן . שׁוֹפֵט הָאֲמֶת . מַעֲבְדֵי אֲמֶת . עֲשֵׂה
 חֶסֶד וְאֲמֶת . וְרַב חֶסֶד וְאֲמֶת . נְתִיבְתוּ אֲמֶת .
 חוֹתְמוּ אֲמֶת .
 לַעֲדֵי עַד יְמֻלֹךְ :

יְהִה מְלֹךְ יְהִה מְלֹךְ יְהִה מְלֹךְ יְמֻלֹךְ לְשׁוֹלֵם וְעַד :
 מִיִּסוּד עֵץ אֵיב כְּפֹל וְשִׁמְשִׁיחַ מְרֻבֵּעַ שִׁמְעוּן בַּר יִצְחָק חוֹק

כָּל שְׁנֵאֵנִי שְׁחַק בְּאִמֵּר מְאֲדִירִים : יְהִה מְלֹךְ :
 כָּל שׁוֹכְנֵי שְׁקֵט . בְּבִרְכָה מְבָרְכִים : יְהִה מְלֹךְ :
 אֵלֹו וְאֵלֹו בְּגוֹבַהּ מְגִדִּירִים
 יְהִה מְלֹךְ יְהִה מְלֹךְ יְהִה יְמֻלֹךְ לְשׁוֹלֵם וְעַד :

כָּל מְלֵאכֵי מַעֲלָה . בְּדַעַה מְדַגִּילִים : יְהִה מְלֹךְ :
 כָּל מוֹשְׁרֵי מִטָּה בְּהַלָּל מְהַלָּלִים : יְהִה מְלֹךְ :
 אֵלֹו וְאֵלֹו בְּוֵדָאֵי מוֹדִים : יְהִה יְמֻלֹךְ :
 יְהִה מְלֹךְ יְהִה מְלֹךְ יְהִה יְמֻלֹךְ לְשׁוֹלֵם וְעַד :

כָּל עֲרִיצֵי עֲלִיוֹנִים . בְּזִמְר מְזֻמְרִים : יְהִה מְלֹךְ :
 כָּל עוֹבְרֵי עוֹלָמִים . בְּחִיל מְחַסְנִים : יְהִה מְלֹךְ :
 אֵלֹו וְאֵלֹו בְּטַעַם מְטַבְּסִים : יְהִה יְמֻלֹךְ :
 יְהִה מְלֹךְ יְהִה מְלֹךְ יְהִה יְמֻלֹךְ לְשׁוֹלֵם וְעַד :

כָּל וְעוֹדֵי וְעַד . בְּיוֹשֵׁר מְיוֹשִׁים : יְהִה מְלֹךְ :
 כָּל וְתִיבֵי וְסֵת . בְּבוֹשֵׁר מְבִלְלִים : יְהִה מְלֹךְ :
 אֵלֹו וְאֵלֹו בְּלֵהַג מְלֵהֲגִים : יְהִה יְמֻלֹךְ :
 יְהִה מְלֹךְ יְהִה מְלֹךְ יְהִה יְמֻלֹךְ לְשׁוֹלֵם וְעַד :

כָּל נְדִיבֵי נְדִבוֹת בְּמֵאֵמֵר מְמַלְלִים : יְהִה מְלֹךְ :

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ר

עֲרֵכֵי עֵז . יַעֲנֵנו בְּקוֹל .
 פְּחֹדֵי פֶלְאֵיךָ . יַפְצֹחֵנו בְּקוֹל .
 צְבָאוֹת צִאֲנֶךָ . יַצְלִצְלוּנוּ בְּקוֹל .
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :

קהלות

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

כָּל נִכְבְּדֵי נֹעַם . בְּנִצּוֹחַ מְנַצְחִים :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי בְּשִׁיחַ מְשֻׁחַחִים :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :

כָּל בְּעָלֵי בִינָה . בְּעָלוּי מְעָלִים :
 כָּל בְּרוּאֵי בְרִיָּה . בְּפִצָּח מְפַצְחִים :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי בְּצַפְצוּף מְצַפְצָפִים :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :

כָּל רִשְׁפֵי רוּמָה . בְּקוֹל מְקַדְיָשִׁים :
 כָּל רִאשֵׁי רוּן . בְּרִנָּן מְרַנְנִים :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי בְּשִׁירָה מְשׁוֹרְרִים :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :

כָּל יִקְרֵי יוֹפֵי . בְּתוֹקֶף מְתַנְּנִים :
 כָּל יוֹשְׁבֵי יִשׁוּב . בְּיַחּוּד מִיַּחֲדִים :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי בְּאֲדָר מְאֲדָרִים :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :

כָּל צוֹבְאֵי צְבָא . בְּלִמְד מְלַמְדִים :
 כָּל צְנוּפֵי צִפִּירָה . בְּצִדָק מְצַדִּיקִים :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי בְּחֵיל מְחַזְרִים :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :

כָּל חֵילֵי חוּסֵן . בְּחִרְדָּה מְחַלְלִים :
 כָּל חֲשׂוֹקֵי חֶמֶד . בְּחֻזְקָה מְחַזְקִים :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי בְּנִגּוּן מְנַגְּנִים :
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְשָׁלָם וְעַד :

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

קְהִלּוֹת קִדְּשׁ . יִקְדִּישׁוּ בְּקוֹל . יְהוָה מִלֶּךְ :
 רַבּוֹת רַבְּבָה . יִרְנְנוּ בְּקוֹל . יְהוָה מִלֶּךְ :
 שְׁבִיבֵי שְׁלֵהבּוֹת . יִשְׁנְנוּ בְּקוֹל . יְהוָה יִמְלוֹךְ :
 יְהוָה מִלֶּךְ יְהוָה מִלֶּךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְשֵׁלָם וְעַד :

תּוֹמְכֵי תְהִלּוֹת . יִתְמִידוּ בְּקוֹל . יְהוָה מִלֶּךְ :
 תּוֹקְפֵי תְפָאֲרֶתֶךָ . יִתְמִימוּ בְּקוֹל . יְהוָה מִלֶּךְ :
 תְּמִימֵי תְעוּדָה . יִתְנוּ בְּקוֹל . יְהוָה יִמְלוֹךְ :
 יְהוָה מִלֶּךְ יְהוָה מִלֶּךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד :
 חַיִּים וְכַבֵּד לָהּ הַכֵּל יִכְתִּירוּ :

מִתְחִילִין	סוּסֵר ע"פ א"ב	עוֹרֵךְ	דִּין	לְבוֹחַן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין	מֵאַרְבֵּן
לְגוֹלָה עֲמוּקוֹת בְּדִין				לְדוֹבֵר מִיִּשְׂרָאֵל בְּיוֹם דִּין	
לְהוֹנָה דְעוֹת בְּדִין				לְוֹתִיק וְעֵשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין	
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בְּדִין				לְחוֹמֵל מַעֲשֵׂיו בְּיוֹם דִּין	
לְטַהֵר חוֹסֵיוֹ בְּדִין				לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין	
לְכּוֹבֵשׁ כְּעֶסוֹ בְּדִין				לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין	
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בְּדִין				לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין	
לְסוֹלַח לְעֲמוּסָיו בְּדִין				לְעוֹנָה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין	
לְפּוֹעֵל רַחֲמוֹ בְּדִין				לְצוֹפֵה נְסִתְרוֹת בְּיוֹם דִּין	
לְקוֹנֵה עֲבָדָיו בְּדִין				לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין	

לְשׁוֹכֵר

יוצר ליום שני של ראש השנה

כָּל קְדוּשֵׁי קְדוּשׁ . בְּקִדְּשָׁה מְקַדְּשִׁים : יְהוָה מִלֶּךְ :
 כָּל קְבוּצֵי קָהָל . בְּקוֹשֵׁט מְקַשְׁטִים : יְהוָה מִלֶּךְ :
 אֱלֹהֵי נְאֻלָּו בְּנוֹעַם מְנַעֲמִים : יְהוָה יִמְלוֹךְ :
 יְהוָה מִלֶּךְ יְהוָה מִלֶּךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְשֵׁלָם וְעַד :

כָּל חֲשַׁמְלֵי זִיקִים . לְבַקְרִים מִתְחַדְּשִׁים : יְהוָה מִלֶּךְ :
 כָּל תְּרִשְׁיָשֵׁי גוֹבָה . בְּדַמְמָה מִלְחָשִׁים : יְהוָה מִלֶּךְ :
 אֱלֹהֵי נְאֻלָּו בְּשִׁלּוּשׁ מִשְׁרָשִׁים : יְהוָה יִמְלוֹךְ :
 יְהוָה מִלֶּךְ יְהוָה מִלֶּךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְשֵׁלָם וְעַד :

הפלת מוסף לראש השנה

האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

ביום שני אומר השי"ן כאן זכרנו לחיים וכו' עד מתיח הסתים ומדלגין הפיזטים שבינתיים. ומתחילין לאל עורך דין תמצא בתפלה שחרית דיום א' ואח"כ ונתנה תוקף הכל כמו ביום א'. תמצא לקמן .

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים.
אפתחה פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן
פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים :

אֶפֶד מֵאֵז לְשֹׁפֵט הַיּוֹם. בַּחֹן מַעֲשֵׂה בַר יוֹם. גִּישַׁת יְקוּמִים פְּנֵי אִיּוֹם. דִּינָם בּוֹ לְפָלֵס לְפִדְיוֹם: הָרֹאשׁוֹן אָדָם בּוֹ נוֹצֵר. וְצוּה חוֹק וְלֹא נֹצֵר. זֶה מְלִיץ פְּהַרְחִיב בְּצַר. חִקְקוּ לַמִּשְׁפָּט וְלְדוֹרוֹת הַיּוֹנָצֵר: מִיַּעַת חוֹצֵב גְּבֻעוֹת וְצוּרִים. יוֹלְדוּ בּוֹ מֵרֹאשׁ צוּרִים. פְּיוֹשְׁבֵי נִמְעִים הֵמָּה הַיּוֹצְרִים. לְלַמֵּד בּוֹ צְדָק לְעַצוּרִים: מִיּוֹחַם שְׂמוּ בְשֵׁם אֵיתָנִים. נֶס לְהַתְנוּסֵם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. סִפְרִים נִפְתָּחִים וּמַעֲשִׂים מִתְנִים. עוֹבְרִים לְפָנֶיךָ וְחֹשְׁבוֹן נוֹתְנִים: פְּקִיד הַיּוֹכֵן לְתַקוּן מוֹעֲדֶיךָ. צֵאן לְהַעֲבִיר בְּשִׁבְטֵי עֲדֶיךָ: חֵן קָרֵן בְּמִשְׁכָּם ^(כַּסֵּף בְּזָכְרָם) הַיּוֹם עֲדֶיךָ .
רחום זכור שבועת עבדיך :

קול נעלה שופר עם תחנון. שדי לפתותך גם בתנון :
חן תשיב לגדן ברכת השנון. תחזק מגן לגונני בנגון :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענה אלזים חיים :
מלך עוזר ומשיש ומגן : ברוך אתה יהוה מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני. מתנה מתים אתה רב להושים : מוריד הטל :
מכלל חיים בחסד מתנה מתים ברחמים רבים. סומך נפלים ורופא חולים
ומוריד אסורים ומקום אמלתו לישיני עפר : מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

תפן במבון לבס שבת. שעון ומוסר בערו במחשבת. רם תהי
אזנה קשבת. קול שופר שעות מנושבת : צרת אומר לא
ידון. פעמים לא תקום לאבדון. עולם אשר בארבעה נדון. סמוך
בחסדך ובאמתך אדון : נועדים ביום קרב ונלחמים. מול אגן

ח מוסף ליום ראשון של ראש השנה

נִגְנָה מִתְלַחֲמִים . לְבַזֵּב תְרוּעַתָם שְׁעָה מִמְרוֹמִים . כִּסֵּא דִין לְהַמִּיר
בְּשֵׁל רַחֲמִים . יְחִיד אֲשֶׁר בְּעֶקֶד נִשְׁפָּט . מְלֵאיוּ בּו יִחַנְנוּ
מִלְּהַשְׁפָּט . חֲלִילָה לָךְ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט . זְכוֹר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט .
וְאִם כָּאָדָם עָבְרוּ כְרִית . הָאֵל כָּאֵל הַבֵּט לְכַרִּית : הֵן דְּבָרוֹת אֵלֶּה
דְּכַרִּי הַכְרִית . גְּלֵה בְזִכְרוֹן שְׁלוֹשׁ כְּרִית :

עוֹלָם בְּבִקְרָךְ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה . בְּהַכְרַעַת צְדָק תִּכְרִיעַ
שָׁנָה : הֵן אֲסוּמָה מְלוּלָה נִשְׁוֹמָה אִם שְׁחוּנָה .
אֲמוּמִים לְהַחֲיוֹת בְּמַלְלֵי שָׁנָה :

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֲמִים . זְכוֹר יִצְרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים : וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים :
כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

יִמְלוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר נְדוּר הַלְלוּתָהּ :
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל גָּא :

הֵן וְקָהַל אֵל אֲמוּנָה בְּסִרְכָּךְ דִּין . אִם תִּמְצֵה עוֹמֵק הַדִּין . מִי יִצְדַּק לְפָנֶיךָ בְּדִין . קְדוֹשׁ :
הֵן וְקָהַל אִם לֹא לְמַעַנְנוּ יִשְׁעוּ . וְיִסֵּד מִנוּ חֲדָוֶן אַף וְכֶסֶם . אִין לְכַמֵּר וְלִמְצֵא כִּשְׁעוּ . קְדוֹשׁ :
סלך

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

כאן אוסרים הפיוט : אומץ, אדירי כל הפז הנמצא בהתחלת המחזור מעבר לשער

מתחיל

חן ובקן נתי בישרון סלף :

הארון

- מלך עליון : אל דר במרום . אדיר במרום . אומץ יד
 תרום . לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : גבור להקים . גזור ומקים . גולה
 עמוקים . לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : המדבר בצדקה . הלוכש צדקה .
 המאזין צעקה . לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : זוכר צורים . זפות יצורים . זועם צורים
 לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : טוב שוכן עד . טובו לעד . מפח שמי עד .
 לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : בשלמה עומה אור . כל מאורי אור .
 כביר ונאור . לעדי עד ימלוך .
- מלך עליון : מלך עולמים . מפענח נעלמים . משיח
 אלמים . לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : סובל הכל . סב ומבלה כל . סוקר הכל .
 לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : פארו עוז . פועל ימינו תעוז . פודה
 ומעוז . לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : קדושי רהב . קורא מי רהב . קרוב
 לקוראיו באהב : לעדי עד ימלוך :
- מלך עליון : שנה אין לפניו . שקט בפנינו . שבח
 טוב במצפוניו . לעדי עד ימלוך :

סגור הארון

מלך אביון . בלה ורד שחת . בשאול ובתחת . בלאות בלי נחת . עד מתי ומלוך :
 מלך אביון . תנומה תעופני . תרדמה תעופני . תודו ישופני . עד מתי ומלוך :
 הורין וזוחתין מיד

אבל מלך עליון . תקפו לעד . הפארתו עדי עד .
 תהלתו עומדת לעד . לעדי עד ימלוך :

וּנְתַנֶּה תוֹקֶף קְדוּשַׁת הַיּוֹם . כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיּוֹם . וְבוֹ
 תִּגְשָׂא מַלְכוּתְךָ . וַיִּבּוֹן בְּחֶסֶד כְּסָאֵךְ . וְתִשָּׁב
 עָלָיו בְּאַמֶּת . אֲמַת כִּי אֶתָּה הוּא דִּין וּמוֹכִית וְיֹדֵעַ וְעַד .
 וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֵה . וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשַׁכְּחוֹת .
 וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוֹנוֹת . וּמֵאֲלֵיו יִקְרָא . וְחוֹתֵם יָד
 כָּל אָדָם בּוֹ . וּבִשְׁוֹפֵר גְּדוֹל יִתְקַע . וְקוֹל דְּמָמָה דְקָה
 יִשְׁמַע . וּמִלְאָכִים יִחְפוּזוּ . וְחִיל וּרְעֵדָה יֵאֲחוּזוּ . וַיֹּאמְרוּ
 הִנֵּה יוֹם הַדִּין . לְפָקוֹד עַל צְבֵא מְרוֹם בְּדִין . כִּי לֹא יִזְכוּ
 בְּעֵינֶיךָ בְּדִין . וְכֹל בָּאֵי עוֹלָם יַעֲבְרוּן לְפָנֶיךָ כְּבֵנוּ מְרוֹן :
 כִּי כִבְקֶרֶת רוּעָה עֲדָרוּ . מִעֲבִיר צֹאנֹו תַחַת שִׁבְמוֹ . כִּן
 תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה . וְתִפְקוֹד נַפְשׁ כָּל חַי . וְתַחֲתוּךָ
 קִצְבָה לְכֹל בְּרִיּוֹתֶיךָ . וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזֵר דִּינָם :

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִפְתְּבוּן . וּבַיּוֹם צוֹם כְּפוֹר יִחְתַּמוּן . כִּמְה
 יַעֲבְרוּן וְכִמְה יִבְרֹאוּן . מִי יִחִיה . וּמִי יָמוּת . מִי
 בִּקְצוֹ . וּמִי לֹא בִּקְצוֹ . מִי בְּמִים . וּמִי בְּאֵשׁ . מִי בְּחַרְב .
 וּמִי בְּחַיָּה . מִי בְּרַעַב . וּמִי בְּצָמָא . מִי בְּרַעַשׁ . וּמִי
 בְּמַגְפָּה . מִי בְּחַנִּיקָה . וּמִי בְּסַקִּילָה : מִי יְנוּח . וּמִי יְנוּע .
 מִי יִשְׁקַט . וּמִי יִמְרַף . מִי יִשְׁלוֹ . וּמִי יִתִּיסֵר . מִי יַעֲנִי .
 וּמִי יַעֲשֵׂר . מִי יִשְׁפֵּל . וּמִי יָרוּם :

וְתִשְׁוֹבֶה וְתִפְלֶה וְצִדְקָה

מִעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגְּזֵרָה :

ק"ה כי כְּשִׁמְךָ כִּן תִּהְלֶתְךָ . קִשָּׁה לְכַעֲסִים וְנוּחַ לְרִצּוֹת . כִּי לֹא
 תַחְפוּץ בְּמוֹת הַמֵּת . כִּי אִם בְּשׁוֹבוֹ מִדְּרָכֹו וְהִיָּה . וְעַד יוֹם
 מוֹתוֹ תַחֲבֶה לוֹ אִם יִשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ : חוֹן אֲמַת כִּי אֶתָּה הוּא יוֹצֵרִים .
 וְאֶתָּה יוֹדֵעַ יוֹצֵרִים . כִּי הֵם בְּשׁוֹר וְדָם : אָדָם יִסְדּוּ מִעֲפָר . וְסוֹפּוֹ
 לְעֲפָר . בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לְחִמוֹ . מִשׁוֹל כְּתָרִים הַנְּשַׁבֵּר . כְּחֻצִיר יִבֵּשׁ .

מוסף ליום א' וב' של ראש השנה

וכציץ נובל . בצל עובר . וכענן פלה . זכרות נושבת . וכאבק פורח . וכחלום יעוף :

ואתה הוא מלך אל חי וקיים :

אין קצבה לשנותיה . ואין קץ לאורך ימיה . ואין לשער מרכבות בבורה . ואין לפרש עלום שמה . שמה נאה לה . ואתה נאה לשמה . ושמו קראת בשמה :

כבר הסצא בתפלת מוסף .

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :
דוד דוד דוד המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

חמול על מעשיך ותשמח במעשיך . ויאמרו לה חוסיך . בצדקך עמוסיך . תוקדש ארון ער כל מעשיך . כי מקדישיך בקדשתך (גא בערכך) קדשת . נאה לקדוש פאר מקדושים :
ובכן יתקדש שמה יהוה אלהינו ער ישראל עמך וער ירושלים עירך וער ציון משכן בבורה . וער מלכות בית דוד משיחך . וער סכונך והיכלך : עוד יזכר לנו אהבת איתן אדונינו . ובכן הנעקד ישבית מדיננו . ובזכות התם יוציא איום (גא היום) לצדק דיננו . כי קדוש היום לאדונינו : באין מליץ יושר מול מגיד פשע . תגיד לעיניך דבר חוק ומשפט : וצדקנו במשפט . המלך המשפט :

חזרון

מסוד ע"פ א"ב כפול

פזמון

האוחז ביד מדת משפט : וכל מאמינים שהוא אל אמונה :
הבוהן ובדק גנזי גסתרות : וכל מ"ש בוחן בליות :
הגואל ממות ופודה משחת : וכל מ"ש גואל חוק :
הדן יחידי לבאי עולם : וכל מ"ש דין אמת :
ההגוי באהיה אשר אהיה : וכל מ"ש היה הוה ויהיה :
הנדאי שמו בן תהלתו : וכל מ"ש ואין בלתו :
הזוכר למזכריו טבות זכרנות : וכל מ"ש זוכר הברית :
החותר חיים לכל חי : וכל מ"ש חי וקיים :
המזב ומטיב לרעים ולטובים : וכל מ"ש מזב לכל :
היודע יצר כל יצורים : וכל מ"ש יוצרם בבטן :
הכל יכור וכוללם יחד : וכל מ"ש כל יכור :
הלן בסתר בצל . שדי : וכל מ"ש לבדו הוא :

מוסף ליום א' וב' של ראש השנה

הממליך מלכים ולו המלוכה: וכל מ"ש מלך עולם :
הנוהג בחסדו כל דור : וכל מ"ש נוצר חסד :
הסובל ומעלים עין מסוררים : וכל מ"ש סולח סלה :
העליון . ועינו אל יראיו : וכל מ"ש עונה לחש :
הפותח שער לדופקי בתשובה: וכל מ"ש פתוחה ידו :
הצופה לרשע וחפץ בהצדקו : וכל מ"ש צדיק וישר :
הקצר בזעם ומאריך אף : וכל מ"ש קשה לבעוס :
הרחום ומקדים רחמים לרוגזו : וכל מ"ש רך לרצות :
השוה ומשוה קטון וגדול : וכל מ"ש שופט צדק :
התם ומתתם עם תמימים : וכל מ"ש תמים פעלו :

תשגב לבדה ותמלוך על כל ביהוד : ככתוב על יד נביאך והיה יהוה למלך על
כל הארץ ביום ההוא והיה יהוה אחד ושמו אחד : ובן חן פחד עי עלינו :
ובעלינו מרחמי הארון וכשמונים שלא שם חלקנו כחם סגרון הארון . ואח"כ כשמיניעים לזאתנו
כודעים מרחמי הארון וכודעים ונושלים על פניהם הש"ן והקהל (גם כשחל בשבת) .

קבלה בשם הרוקח כשתחון אומר הוא אלהינו אין עוד יאמרו הקהל סמוקים אלו (סידור אדמו"ר) .

אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו :
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : הן ליהוה אלהיך
השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה : כי יהוה אלהיכם הוא
אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא
ישא פנים ולא יקח שחד : כי שם יהוה אקרא הבו נודף לאלהינו :
יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :

מרחמי
אוחילה לאל . אחלה פניו . אשאלה ממנו מענה לשון :
אשר בקהל עם אשירה עזו . אביעה רננות
בעד מפעליו : לאדם מערכי לב . ומיתה מענה לשון :
אדני שפתי תפתח . ופי יגיד תהלתך : יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפניה יהוה צורי וגואלי : סגרון הארון

ועל כן נקוה לך עי יום החרון .
והוקעין תשרית תש"ת תרית והקהל אומרים היום אפילו כשבת שאין תוקעין הש"ן חור .
היום הרת עולם . היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים . אם
כבנים . אם כעבדים . אם כבנים רחמנו ברתם אב על בנים .

מוסף ליום א' וב' של ראש השנה

ואם פּעבְּדִים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיֹת. עַד שֶׁתִּחַנְנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר
מִשְׁפָּמֵנוּ. אִיוֹם קְדוֹשׁ: בַּשַּׁבָּת א"א אֲרֻשָׁת

אֲרֻשָׁת שִׁפְתֵינוּ יַעֲרֵב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשְׂא. מִבֵּין וּמֵאֲזִין מִבֵּית
וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעֵתֵנוּ וְתִקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן

סֵדֵר מְלִכּוֹתֵינוּ: | סֵדֵר זְכוּרוֹתֵינוּ: | סֵדֵר שׁוֹפְרוֹתֵינוּ:

אתה זוכר עך וזכר הכרית

אתה נגלית עך רצה

רצה וטודים ועל כולם

והתקעין כביל. היום וארשת

והתקעין כביל. היום וארשת

עך לעולם ועך.

אָבִינוּ מְלַכְנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ פְּעֻסֶךָ וּכְלָה דְבַר וְחָרֵב וְרַעֲב
וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן וּמִגַּפָּה וּפְנַע רַע וְכֹל מַחְלָה וְכֹל תַּקְלָה
וְכֹל קַטְמָה וְכוּ. מִיָּנִי פוֹרְעֵנוֹת וְכֹל גְּזֵרָה רָעָה וְשִׁנְאָת חֲנָם מַעֲלֵינוּ
וּמַעֲל כֹּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כֹּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ: וְכֹל הַחַיִּים זְכוּ.

בִּרְכַת כְּתוּבֵי תַמְצֵא בְּסִדְרוֹ רְשִׁים שְׁלוֹם עַד בְּשִׁלּוּמֶךָ.

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה יִשְׁעָה וּנְחָמָה וּגְזוֹרֹת
טוֹבוֹת גְּזָר וּנְפִתֵב לְפָנֶיךָ אָנַחְנוּ וְכֹל עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לַחַיִּים טוֹבִים וְשְׁשׁוֹם: וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת
חַיִּים: לַחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ אֱלֹהִים חַיִּים. פִּתְּבֵנוּ בְּסִפְר הַחַיִּים
בְּכַתוּב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

הַיּוֹם תֵּאֱמַצְנוּ: | אִמֵּן הַיּוֹם תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ | אִמֵּן

הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ: | אִמֵּן הַיּוֹם תִּקְבֵּל בְּרַחֲמִים

הַיּוֹם תִּגְדְּלֵנוּ: | אִמֵּן וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: | אִמֵּן

הַיּוֹם תִּדְרָשֵׁנוּ לְטוֹבָה: | אִמֵּן הַיּוֹם תִּתְמַכְּנוּ בְּיָמִין צְדָקָה:

פְּהַיּוֹם הַזֶּה תִּבְיָאנוּ שְׂשִׁים וְשִׁמְחִים בְּבִנְיָן שְׁלָם. בְּכַתוּב

וְהִבְיָאוֹתִים אֵל הַר קְדְשִׁי וְשִׁמְחִתִּים בְּבֵית הַתְּפִלָּתִי

עוֹלָתֵיהֶם וּבְחִיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵּיתִי בֵּית הַתְּפִלָּה יִקְרָא

לְכֹל הָעַמִּים: וְנֹאמַר וַיְצוּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה

לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם

הַזֶּה: וְנֹאמַר וְצִדְקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוֹה

הַזֹּאת לְפָנֶי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּאִשֶּׁר צִוָּנוּ: וְצִדְקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים

וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם : חוּן בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַמְּבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם : קְדוּשַׁת שָׁלוֹם

אין כאלהינו עלינו . קיי חמצא לעיל בסדר התפלה . ותוקעין לי קולות
בדי לערבב את ולשטן סיוה אינן סעככות שאם לא יעשו כן אין עכוב
בדבר שהרי כבר יצאו ידי חובתן ואח"כ נפטרים לבתיהם לשלום :

סדר ציל יום כפור

קודם כל נדרי מוציאין חס"ת ואומרים מסוק זה ..

ויש' מקסות שמתחילין מתחלת המסור ה' מלך תגל הארץ

אור זרוע לצדיק ס"ת קר"ע וְיִשְׁרִי לֵב שְׂמֵחָה ס"ת בנמסריא טוב

על דעת המקום ועל דעת **כל** ובישיבה של מקה אנו פתידין
הקהל בישיבה של מסלה להתפלל עם העברינים :

נְדָרֵי . וְאֶסְרֵי . וְשִׁבּוּעֵי וְחַרְמֵי . וְקוֹנָמֵי . וְקוֹנוֹסֵי .
וְכַנּוּיֵי . דְאֲנִדְרְנָא . וְדֵאשְׁתַּבְּעָנָא וְדֵאחְרֵימָנָא .
וְדֵאסְרְנָא עַל נַפְשָׁתְנָא . מִיּוֹם כְּפוּרִים זֶה . עַד
יּוֹם כְּפוּרִים הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה : בְּכֻלְהוֹן
אֲחַרְמָנָא בְּהוֹן . בְּלַהוֹן יְהוֹן שְׂרָן . שְׁבִיקוֹן .
שְׁבִיתִין . בְּמַלְיִן וּמְבַמְלִין . לָא שְׁרִירִין . וְלֹא
קִימִין : נְדָרְנָא לֹא נְדָרֵי . וְאֶסְרְנָא לֹא אֶסְרֵי .
וְשִׁבּוּעַתְנָא לֹא שִׁבּוּעוֹת : ג"פ

חוּן וקהל וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם
כִּי לְכָל הָעַם בְּשִׁנְגָה : ג"פ

חוּן סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה כְּגוֹדֵל חַסְדְּךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה
לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָ . וְשֵׁם נֹאמֵר :
קהל ג"פ וַיֹּאמֶר יְהוָה סְלַחְתִּי בְּדַבְרְךָ :

ברכת שהיינו נבון שכל יחיד ואסרה ג"כ בלחש וחסים קודם שימסור הש"ך כדי שיענה אמן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקוֹמְנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְזַמַּן הַזֶּה :

בשבת אומרים כאן קבלת שבת וכנענא כסו ככל וליים שחל בשבת ואבודתה וכן מובן בסידור האריותל
וסידור אדמור"י דיל שלא כתבו בחסידות אופן אורי ביוכ"א שחל בשבת. ואח"כ ח"ק זכרנו :

מעריב ליל יום כפור

חזן ח"ק בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבוֹרָךְ :

קו"ה בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד :

הפלת ערבות ואמרים בשכמליו בקול רם . ואחבת עד הפורש סוכת שלום . כמ"ש בסידור . ומתפללים הפלת יו"כ כמ"ש בסידור .

אחר המ"ע מתחילין יעלה . וכשחל יום כפור בשבת אמרים ויכולו ומגן אבות עד מקדש השבת ואח"כ יעלה .
הארזן

יעֲלֶה תַּחֲנוּנֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא שׁוֹעֲתֵנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה רְנוּנֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה קוֹלֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא צְדָקֵתֵנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה פְדִינֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה עֲנִינֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא סְלִיחָתֵנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה נִאֲקָתֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה מְנוּסֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא לְמַעַנּוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה כְּפֹרְנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה יִשְׁעֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא מַחֲרָנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה חֲנוּנֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה זְכוּרֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא וְעִידָנוּ מִבֶּקֶר . וַיָּבֹא הִדְרָתֵנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה דְּפָקֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא גִילָנוּ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה בְּקִשְׁתֵּנוּ .
עַד עֶרֶב :

יעֲלֶה אֲנָקֵתֵנוּ מֵעֶרֶב . וַיָּבֹא אֱלֹיךְ מִבֶּקֶר . וַיִּרְאֶה אֱלֵינוּ .
עַד עֶרֶב :

סגור
שׁוֹמֵעַ הַפֶּלֶה עֲדִיךְ בַּל בְּשׂוֹר יִבְאוּ : יִבֵּא כָּל בְּשׂוֹר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְהוָה : יִבְאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ : בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוּהוּ וְנִכְרַעַה נִכְרַכָּה לְפָנֵי יְהוָה עֲשֵׂנוּ : בָּאוּ שְׁעָרָיו בַּתּוֹדָה חֲצוֹתָיו בַּתְּהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ : הִנֵּה בְּרָכוּ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵי יְהוָה הַעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּלֵילוֹת : שָׂאוּ יְדֵכֶם קְדָשׁ וּבְרָכוּ אֶת יְהוָה : נִבְואָה לְמִשְׁכַּנּוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוּהוּ לְהָדוּם רְגִלָיו : רִמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהָדוּם רְגִלָיו קְדוֹשׁ הוּא : רִמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהָר קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : הַשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה

ליהוה בהדרת קודש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב חסדך
 נבא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: נשתחוה אל
 היכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת
 על כל שמך אמרתך: יהוה אלחי צבאות מי כמוך חסין יה
 ואמונתך סביבותיך: כי מי בשחק יערוך ליהוה ידמה ליהוה
 בבני אלים: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לכרך:
 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדול יהוה ומהלל
 מאד ולגדלתו אין חקר: כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא
 על כל אלהים: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:
 אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך:
 מי לא יראך מלך הגוים כי קד יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל
 מלכותם מאין כמוך: מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך
 בגבורה: קד זרוע עם גבורה תעזו ידך תרום ימינך: לך יום אף
 לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: אשר בידו מחקרי ארץ
 ותועפות הרים זו: מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו:
 לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים
 ובארץ. לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: לך שמים אף
 לך ארץ תבל ומלואה אתה יסדתם: אתה הצבת כל גבוות ארץ
 קיץ וחורף אתה יצרתם: אתה רצצת ראשי לוייתן תתנו מאכל לעם
 לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: אתה
 פודרת בעוד ים שפרת ראשי תנינים על המים: אתה מושל
 בגאות הים בשוא גליו אתה תשבתם: גדול יהוה ומהלל מאד
 בעיר אלהינו תר קדשו: יהוה אלחי ישראל יושב הכרובים אתה
 הוא האלהים לכרך: אל גערין בסוד קדושים רבה ונורא על כל
 סביביו: ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדושים:
 לבו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
 נריע זו: צדק ומשפט מכון בסאך חסד ואמת יקדמו פניך: אשר
 יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אשר לו הים והוא
 עשהו ויבשת ידיו וצרו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
 איש: הנשמה לך והגוף פעלך: חוסה על עמלך: הנשמה לך
 והגוף שלך. יהוה עשה למען שמך: אתאנו על שמך יהוה

לערבית יום כפור

עשה למען שמך : בעבור כבוד שמך . כי אל חנון ורחום שמך :
למען שמך יהוה וסלחת לעוננו כי רב הוא :

דרכך אלהינו . להאריך אפק . לרעים ולטובים .
והיא תהלתך :

למענך אלהינו עשה . ולא לנו . ראה עמידתנו .
דלים ורקים :

תעלה ארוכה לעלה נרף . תנחם על עפר ואפר . תשליך חטאי ותחון
במעשיך . תרא כי אין איש עשה עמנו צדקה : ויד

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות . מוחל עונות
עמו מעביר ראשון ראשון . מרבה מחילה לחטאים וסליחה
לפושעים . עושה צדקות עם כל בשר ורוח . לא כרעתם תגמול .
אל הורית לנו לומר שלש עשרה . זכר לנו היום ברית שלש
עשרה . כמו שהודעת לעניו מקדם . כמו שכתוב וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבור יהוה על פניו ויקרא :

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
נוצר חסד לארפים נושא עון ופושע וחטאה ונקמה :
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

סלח לנו אבינו כי חטאנו . מחל לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה אדני מלך
וסלח ורב חסד לכל קוראיך :

האזינה יהוה תפלתנו ותקשיבה בקול תחנונינו : הקשיבה לקול
שועתנו מלכנו ואלהינו כי אליך נתפלל : תהי נא אזניך
קשבת ועיניך פתוחות אל תפלת עבדיך עמך ישראל : ושמעת
השמים מכון שכנתך את תפלתם ואת תהנתם ועשית משפטם
וסלחת לעמך אשר חטאו לך :

ברחם אב על בנים בן הרחם יהוה עלינו : ליהוה הישועה על
עמך ברכתך סלה : יהוה צבאות עמנו משנב לנו אלהי
יעקב סלה : יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך : יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו : סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך
ובאשר נשאתה לעם הזה סמצרים ועד הנה ושם נאמר : 1 אמר

יְהוָה סְלַחְתִּי כִּדְבָרְךָ : הִמָּה אֱלֹהֵי אֲוֹנֶךָ וּשְׁמַע פִּקֹּחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוּמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיהֶּ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדַנִּי שְׁמָעָה אֲדַנִּי סְלַחְתָּ אֲדַנִּי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָזר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :

פּוֹתֵחִין סוּסֵד ע"פ א"ב אֲלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַאֲיוֹן

סְלַח נָא אֲשַׁמּוֹת וּפְשָׁעֵי לְאִמְךָ . לְעוֹן בְּגִידְךָ . בְּרַי יַחֲרָה וְעַמְּךָ :

סְלַח נָא גַעוּלֶם וַיְחִיו מִמְקוֹר עַמְּךָ . לְעוֹן דְּגִלְיָה שְׂא וְתַנְחֵם בְּנֵאֲמֶךָ :

סְלַח נָא הַבֵּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים כְּרִשׁוֹמְךָ . לְעוֹן וּפְשָׁע מַחֵר . לְמַעַן שְׁמֶךָ :

סְלַח נָא זְדוֹנוֹת וּשְׁגָנוֹת לְבְרוּאֵי לְשִׁמְךָ . לְעוֹן חֲטָאִימו חֲטָא . בְּנִדְיַבֵּת גִּשְׁמֶךָ :

סְלַח נָא מִפֶּשַׁע מִפְּלוֹת רְשָׁעֵי עַמְּךָ . לְעוֹן יְדִידֶיךָ וּבְקִשׁ וְאִינְנוּ . בְּנֵאֲמֶךָ :

סְלַח נָא כַחַשׁ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים לְעַמְּךָ . לְעוֹן לְקִיחֶיךָ כְּפַר . בְּמִוֵּב טַעַמְךָ :

סְלַח נָא מְרֵי מִיַּחֲלֶיךָ וּמִיַּחֲדֶיךָ בְּעוֹלָמְךָ . לְעוֹן נִדְחִים מַחָה . וּבִנְיָה אוֹלָמְךָ :

סְלַח נָא סְלוּפֶם וּגְוָנָם בְּסַפַּת שְׁלוֹמְךָ . לְעוֹן עֲבָרְךָ עֲלֵם וּכְבוֹשׁ בְּעֲלוּמְךָ :

סְלַח נָא פֶן יַעֲנִשׁוּ מְכֻרְמְךָ . לְעוֹן צֹאנְךָ שֶׁבַח . וְהוּא תִהְלֶתְךָ וְרוּמְךָ :

סְלַח נָא קְלוֹנֶם וַחֲמוֹל עֲלִימוּ מְכֻרְמְךָ . לְעוֹן רְחוּמֶיךָ תִּנְשָׂא מִלְּצוֹדֶם בְּחֻרְמְךָ :

סְלַח נָא שְׁמִיץ תַּעֲתוּעַ תַּעוּב רְחוּמֶיךָ . לְעוֹן תְּמִימֶיךָ הַעֲבֵר בְּגִדְלֵךָ רַחֲמֶיךָ :

לערבית יום כפור

סוסר ע"פ א"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

אָמְנָם כֵּן . יֵצֵר סוּכֵן . בְּנוּ . בָּךְ לְהִצְדָק . רַב צִדְקָה .
 וְעַנְנוּ : סְלַחְתִּי :
 נֶעוּל מְרַגֵּל . וְגַם פִּגְלֵי . סִפְרוּ . דוּד שׁוֹאֵג . בְּקוֹל .
 יִתֵּן קוֹל דְּבָרוֹ . סְלַחְתִּי :
 הֵם קַטְגוֹר . וְקַח סִנְגוֹר . מְקוֹמוֹ . וְיֵהי יְהוָה לְמִשְׁעַן לוֹ .
 לְמַעַן נוֹאֲמוּ . סְלַחְתִּי :
 זְכוֹת אֲזַרְחָה . גַּם יִפְרַח . לְשׁוֹשְׁנָה . חֵטְא הֶעֱבֵר . וְקוֹל
 הַגִּבֹּר . מִמְעוֹנָה . סְלַחְתִּי :
 טוֹב וְסִלַּח . מַחֵל וְסִלַּח . אֲשֶׁמִּים . יְהוָה הַקָּשֶׁב . וְגַם
 הַשֵּׁב . מִמְרוּמִים . סְלַחְתִּי :
 כָּאֵב תַּחְבוּשׁ . וּבְצוּל תִּכְבּוּשׁ . עוֹנִי . לָךְ תִּהְלָה . אֲמוֹר
 מִלָּה . לְמַעַנִּי . סְלַחְתִּי :
 מִחַה פֶּשַׁע . וְגַם רָשָׁע . בְּנֵי בְרִית . נְהוּג חֶסֶדְךָ . כֵּן
 הוֹדֵךְ . לְשִׁאֲרֵית . סְלַחְתִּי :
 סְכוֹת רַחֲשֵׁי . וְגַם לְחֲשֵׁי . תִרְצָה . עוֹן נוֹשֵׂא . לְמַעַנְךָ
 עֲשֵׂה . וְתַפְצָה . סְלַחְתִּי :
 פִּנְה לְעֵלְבוֹן . מְקוֹם עוֹן . לְחֲשִׁים . צַחַן הָסֵר . וְגַם
 תִּבְשֹׂר . לְבָךְ חוֹסִים . סְלַחְתִּי :
 קוֹלֵי שְׁמַע . וְרֵאָה דְמַע . עֵינֵי . רִיב רִיבֵי . שְׁעָה נִיבֵי .
 וְהִשִּׁיבֵנִי . סְלַחְתִּי :
 שׁ מִן טוֹהַר . כְּעַב מַהַר . כְּנִאֲמַר . תִּמְחָה פֶּשַׁע . לְעַם
 נוֹשַׁע . וְתִאֲמַר . סְלַחְתִּי :

אל סלך וכו'

בוחין

אשר כל חרדו טופלים כי הגה כחומר וכו'

הארון

כי הגה כחומר ביד היוצר . בְּרִצּוֹתוֹ מְרַחֵב וּבְרִצּוֹתוֹ

- מקצר . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ חֶסֶד נוֹצֵר .
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כְּאֵבֶן בְּיַד הַמַּסֵּתֶת . בְּרִצּוֹתוֹ אוֹחוֹ וּבְרִצּוֹתוֹ
 מְכַתֶּת . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ מַחִיה וּמְמוֹתֶת .
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כְּגֵרוֹן . בְּיַד הַחֶרֶשׁ . בְּרִצּוֹתוֹ דָּבֵק לְאוֹר .
 וּבְרִצּוֹתוֹ פֶּרֶשׁ . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ . תּוֹמֵךְ עֵנִי וְרֵשׁ .
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כַּהֲנֵה בְּיַד הַמֶּלֶח . בְּרִצּוֹתוֹ אוֹחוֹ . וּבְרִצּוֹתוֹ
 שֶׁלַח . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ . אֵל מִזֵּב וְסִלַח .
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כְּזִכּוּכִית בְּיַד הַמְזוּנֵג . בְּרִצּוֹתוֹ חוּגֵג . וּבְרִצּוֹתוֹ
 מְמוּזֵג . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ . מַעֲבִיר זֶדוֹן וְשׁוּגֵג :
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כְּפִרְיעָה בְּיַד הַרוֹקֵם . בְּרִצּוֹתוֹ מִיֹּשֶׁר . וּבְרִצּוֹתוֹ
 מְעַקֵּם . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ . אֵל קֵנָא וְנֹקֵם .
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר :
 כִּי הִנֵּה כְּכֶסֶף בְּיַד הַצּוֹרֵף . בְּרִצּוֹתוֹ מְסַנְסֵג . וּבְרִצּוֹתוֹ
 מְצָרֵף . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ . מְמַצִּיא לְמִזּוֹר תֶּרֶף :
 לְבָרִית הַבֶּט וְאֵל תִּפְּן לַיֵּצֵר : אֵל סֹלֵךְ וַיַּעֲבֹר וְכִי
 זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה : אֵל תּוֹכֵר לָנוּ עֲוֹנוֹת
 רְאשׁוֹנֵינוּ מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי בְּלוֹנוּ מֵאֵד : זְכַרְנוּ יְהוָה
 בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ פִּקְדוֹנוּ בְּיִשׁוּעָתְךָ : זְכוֹר עֲדָתְךָ קִנְיַת קֶדֶם גְּאֻלַּת שִׁבְט
 גְּחֻלָּתְךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׂכֻנַּתְּ בּוֹ : זְכוֹר יְהוָה חַבַּת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַת
 צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְנֶצַח : אֲתָה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַת לְחַנּוּנָה כִּי
 בָּא מִזְעַד : זְכוֹר יְהוָה לְכִנֵּי אֲדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הַאוֹמְרִים עֲרוֹ
 עֲרוֹ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ : זְכוֹר לְאַבְרָהָם לַיֵּצֶק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶיךָ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֲרִבָּה אֵת זְרַעְכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכֵן הַאֲרִיץ הַזֶּה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֵן לְזַרְעֲכֶם וְנִחַלְתִּי לְעוֹלָם : זְכוֹר

לערבית יום כפור

לְעִבְרִיָּה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הֵעָם הַזֶּה וְאֵל
רָשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ :

אֵל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִואַלְנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ :

חַטָּאנוּ צוֹרְנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ :

הוּן יַעֲבִיר וְדוּן לְמִשְׁנָה . כִּי לְכָל הָעָם בְּשִׁנְגָה : חַטָּאוּ

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ . וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף
אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכּוֹר וְהָאָרֶץ אֲזַכּוֹר :
זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רְאוּשׁוֹנִים בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ . וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאוּשׁוֹנִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהוֹיֹת לָהֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה : עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאֵף גַּם זֹאת
בְּהוֹיֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאִסְתִּים וְלֹא גַעְלָתִים לְכַלּוֹתָם לְהַפִּיר
בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : הִשָּׁב שְׁבוּתֵינוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה
שֶׁכָּתוּב . וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל
הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִידְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה : קִבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב .
אִם יְהִי נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם
יִקְחֶךָ : מִחָּה פִּשְׁעֵינוּ כְּעַב וּכְעַנְן כְּמָה שֶׁכָּתוּב . מִחִיתִי כְּעַב
פִּשְׁעֶיךָ וּכְעַנְן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֵאֲלֶתֶיךָ : מִחָּה פִּשְׁעֵינוּ
לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ . אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחָה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכּוֹר : הִלָּבֵן חַטָּאֵינוּ בְּשִׁלְג וּכְצֶמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב .
לָבוֹ נָא וּנְכַחֶה יֹאמֵר יְהוָה אִם יְהִיוּ חַטָּאֵיכֶם כְּשֹׁנִים כְּשִׁלְג יִלְבִּינוּ .
אִם יֹאדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצֶמֶר יְהִיוּ : זְרוֹק עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וּמְהַרְנוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב . וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּמְהַרְתֶּם מִכָּל
מוֹמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲמַחֵר אֶתְכֶם : רַחֵם עֲלֵינוּ וְאֵל
תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם . מוֹל
אֶת לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . וּמוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת
לְבַבְךָ וְאֶת לְבַב זֶרַעֲךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ : הִמְצֵא לָנוּ בְּבִקְשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . וּבְקִשְׁתֶּם
מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ : כִּפֹּר חַטָּאֵינוּ בְּיוֹם הַזֶּה וּמְהַרְנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב . כִּי בְּיוֹם הַזֶּה

יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְמַחַר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנָי. יְהוָה תִּמְחָרוּ :
 תִּבְיֹאוּ אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה בְּמָה שֶׁכָּתוּב :
 וַתִּבְיֹאוּתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחֵתִים בְּבֵית הַתְּפִלָּה עוֹלוֹתֵיהֶם
 וְזָבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים :

^{ההיון}

שִׁמְע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. חוּם וְרַחַם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
 בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדָם :

אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ :

אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לַעֲת זְקֵנָה כְּכֹלֹת כַּחֲנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ : אֵל

תַּעֲזֹבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. אֵל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ : עֲשֵׂה עִמָּנוּ

אוֹת לְמוֹכָה וִירָאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבְשׂוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנוּ

וְנַחֲמַתָּנוּ : אִמְרֵינוּ הַאֲזִינָה יְהוָה בֵּינָה הִגִּיגְנוּ : יְהוּ

לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהִגִּיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ :

כִּי לֵךְ יְהוָה הוֹחֵלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ וְאַל תִּטְשֵׁנוּ וְאַל תִּכְלִימֵנוּ.

וְאַל תִּפְרֹ בְרִיתְךָ אִתָּנוּ. קִרְבֵנוּ לְתוֹרַתְךָ. לְמַדְנֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ.

חֲזַרְנוּ דְרֹכֶיךָ. הֵט לִבֵּנוּ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וּמֹל אֶת לִבֵּנוּ

לְאַהֲבָתְךָ. וְנִשׁוּב אֱלֹהֵי בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם. וְלִמְעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל

תִּמְחֹל וְתִסְלַח לְעוֹנֵינוּ בְּכָתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשְׁךָ. לִמְעַן שְׁמֶךָ יְהוָה

וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא :

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סִלַּח לָנוּ. מַחֵל לָנוּ. כִּפֹּר לָנוּ. כִּי אָנוּ

עַמְּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בְּנֵיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ. אָנוּ עַבְדֶּיךָ

וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ. אָנוּ קְהִלָּה וְאַתָּה חֲלֻקְנוּ. אָנוּ נִחְלָתְךָ וְאַתָּה

גּוֹרְלֵנוּ. אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רֹעֵנוּ. אָנוּ פְּרִמָּה וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ. אָנוּ

פְּעֻלָּתְךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ. אָנוּ רְעִיתְךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ. אָנוּ סִגְלָתְךָ וְאַתָּה

אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ עַמְּךָ וְאַתָּה מְלַכֵּנוּ. אָנוּ מְאֻמֶּיךָ וְאַתָּה מְאֻמֵּירֵנוּ.

אָנוּ עַוְי פְּנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קָשִׁי עוֹרֶךָ וְאַתָּה אֲרֵךְ

אָפִים. אָנוּ מְלֹאֵי עוֹן. וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יְמֵינוּ בְּצֵל עוֹבֵר.

וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ :

אֱלֹהֵינוּ

לערבית יום כפור

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתָנוּ . וְאֵל תִּתְּעַלֵּם
 מִתְּחַתְּנֵנוּ . שְׂאִין אֲנַחְנוּ עַיִן פְּנִים וְקָשִׁי עֹרֶף לְזֹמֵר
 לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָמָאנוּ .
 אֲכַל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָמָאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בְּגַדְנוּ . גִּזְלָנוּ . דִּבְרַנוּ דּוֹפִי : הֶעֱוִינוּ . וְהִרְשַׁעְנוּ . וְדַגְנוּ .
 חֲמַסְנוּ . טַפְלָנוּ שָׁקֵר : יַעֲצֵנוּ רַע . כּוֹבְנוּ . לְצָנוּ . מִרְדְּנוּ .
 גֹּאֲצָנוּ . סָרְנוּ . עֹוִינוּ . פִּשְׁעֵנוּ . צָרְנוּ . קָשִׁינוּ עֹרֶף : רִשְׁעֵנוּ .
 שְׂחַתְּנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲזֵנוּ . תַּעֲתַעְנוּ : סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
 הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁנָה לָנוּ . וְאַתָּה צְדִיק עַל כֵּן הִבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת
 עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לִכֵּן לֹא נוֹשַׁעְנוּ וְתַן בְּלִבְנוּ לְעֹזוֹב דְּרַךְ רִשָּׁע וְחַיֵּשׁ
 לָנוּ יֵשַׁע כְּפָתוֹב עַל יַד גְּבִיאֶךָ . יַעֲזוֹב רִשָּׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֹוֶן
 מִחֲשֻׁבֹתָיו וְיָשׁוּב אֵל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ סִלַּח וּמַחַל לְעֹוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם (הַשְּׁבִיט הַזֶּה
 וּבַיּוֹם) הַכְּפוּרִים הַזֶּה מַחַח וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ וְחַמַּתֵּינוּ מִנְּגִד
 עֵינֶיךָ וְכוּף אֶת יָצְרָנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ . וְהַכְנַע אֶת עַרְפְּנוּ לְשׁוּב אֲלֶיךָ
 בְּאֵמֶת . וְחַדֵּשׁ בְּלִוְיֹתֵינוּ לְשִׁמּוֹר פְּקוּדֶיךָ . וּמוֹל אֶת לִבְבְּנוּ לְאַהֲבָה
 וְלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ . כְּפָתוֹב בְּתוֹרֹתֶיךָ וּמֵל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְבְּךָ
 וְאֶת לִבְבֵּךְ וְרַעַף לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
 לְמַעַן חַיֶּיךָ : הַזְדַּוְּנוֹת וְהַשְּׁגָנוֹת אֶתָּה מִכִּיר . הִרְצוֹן וְהַאוֹנֵם הַגְּלוּיִם
 וְהַנְּסֻתִים . לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִירוּעִים . מָה אָנוּ . מָה חַיֵּינוּ . מָה
 חֲסָדְנוּ . מָה צְדָקוֹתֵינוּ . מָה יְשׁוּעָתְנוּ . מָה בָּחַנוּ . מָה גְבוּרָתְנוּ .
 מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . הֲלֹא כֵּן הַגְּבוּרִים
 בָּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנֹשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלֵא הֵיוּ וְחֲכָמִים בְּכָלֵי מַדַּע וּגְבוּרִים
 בְּכָלֵי הַשִּׁכָּל . כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תוֹדוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ .
 וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן תְּבַחְמָה אֵין כִּי הִבֵּל הִבֵּל : מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ
 יוֹשֵׁב מְרוֹם . וְמָה נֹסֵפֵר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים . הֲלֹא כֵּן הַנְּסֻתוֹת
 וְהַנְּגִלוֹת אֶתָּה יוֹדַע :

שְׁמֶךָ מַעֲלוֹם עוֹבֵר עַל פִּשָּׁע . שׁוֹעֲתָנוּ תֹאזִין בְּעַמְדָנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִפְלָת
 תַּעֲבוֹר עַל פִּשָּׁע לְעַם שְׁבִי פִשָּׁע . תִּמְחָה פִּשְׁעֵינוּ מִנְּגִד עֵינֶיךָ :

אתה יודע . על חמא . עי כל רבוי העוהה הואת חמא בסידור ואח"כ מתחילין ודוד עבוד .

וְדוֹד עֲבָדְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ . שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְּסֻתְרוֹת נִקְנִי : נִקְנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וּמִחַרְנוּ מִכָּל מִזְמָאוֹתֵינוּ וְזָרוּק
 עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וּמִחַרְנוּ כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם
 טְהוֹרִים וּמִחַרְתֶּם מִכָּל טְמָאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַחֵר אֶתְכֶם :

מִיִּכָּה עֲבָדְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ . מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע
 לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא הִחֲזִיק לְעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ הָסֵד הוּא :
 יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם :
 וְכָל חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוֹכְרוּ וְלֹא
 יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם : וְנֹאמַר תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
 לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיְּמֵי קֶדֶם :

דְּנִיָּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת שׁוֹעַ לְפָנֶיךָ . הִטָּה אֱלֹהֵי אֲוֵנְךָ וְשָׁמַע פִּקְח
 עֵינֶיךָ וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהֵעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עֲלֵיהָ כִּי
 לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
 הִרְבִּים : אֲדֹנָי שְׁמַעְתָּ אֲדֹנָי סִלַּחְתָּ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲר
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :

עֲזֵרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ . אֱלֹהֵי בּוֹשָׁתִי וְנִכְלַמְתִּי לְהַרִים אֱלֹהֵי
 פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ : כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעֲלָה רֹאשׁ וְאֲשַׁמְתֵּנוּ גְדֻלָּה
 עַד לְשָׁמַיִם : וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב
 חֶסֶד וְלֹא עוֹבְתָם : אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ וְאֵל תִּמְשָׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ וְאֵל
 תִּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ וְאֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּלָה כְּחַטָּאוֹתֵינוּ . וְקִים לָנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבְּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ הַזֹּהֵר .
 כְּאָמוֹר בְּיָמִים הָהֵם זָבַעַת הָיָא נָאִם יְהוָה יִבְקֹשׁ אֵת עוֹן יִשְׂרָאֵל
 וְאִינֵנוּ וְאֵת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאִינָהּ כִּי אִסְלַח לְאִשֶׁר אֲשֹׁאִיר :
 עִמָּךְ וְנַחֲלִתְךָ רַעֲבֵי טוֹבְךָ צִמְאֵי חֶסֶדְךָ תֹּאבִי יִשְׁעֶךָ יִבְירוּ וְיִדְעוּ
 כִּי לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִּרְחַמִּים וְהִסְלִיחוֹת :

אֵל רַחוּם שִׁמְךָ . אֵל חֲנוּן שִׁמְךָ : בָּנוּ נִקְרָא שִׁמְךָ . יְהוָה עֲשֵׂה
 לְמַעַן שִׁמְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן אִמְתֶּךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ . עֲשֵׂה
 לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתִפְאַרְתְּךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן דְּתֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן הַדָּרְךָ .
 עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן וְכָרְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ . עֲשֵׂה
 לְמַעַן טוֹבְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן יְחוּדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ . עֲשֵׂה
 לְמַעַן לְמוֹדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךָ . עֲשֵׂה

לערבית יום כפור

למען סודך . עשה למען ענד . עשה למען פארך . עשה למען
 צדקתך . עשה למען קדשתך . עשה למען רחמיך הרבים . עשה
 למען שכינתך . עשה למען תהלתך . עשה למען אוהביך שוכני
 עפר . עשה למען אברהם יצחק ויעקב . עשה למען משה ואהרן .
 עשה למען דוד ושלמה . עשה למען ירושלים עיר קדשך . עשה
 למען ציון משכן כבודך . עשה למען שממות היכלך . עשה למען
 הריסות מזבחך . עשה למען הרונים על שם קדשך . עשה למען
 טבוחים על יחודך . עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך .
 עשה למען יונקי שדים שלא חטאו . עשה למען גמולי חלב שלא
 פשעו . עשה למען תינוקות של בית רבן . עשה למענך אם לא
 למעננו . עשה למענך והושיענו :

עננו יהוה עננו . עננו אלהינו עננו . עננו אבינו עננו . עננו
 בוראנו עננו . עננו גואלנו עננו . עננו דורשנו עננו . עננו
 האל הנאמן עננו .

עננו ותיק וחסיד עננו . עננו זך וישר עננו . עננו חי וקים עננו :
 עננו טוב ומטיב עננו . עננו יודע יצר עננו . עננו כובש כעסים
 עננו . עננו לובש צדקות עננו . עננו מלך מלכי המלכים עננו :
 עננו נורא ונשגב עננו . עננו סולח ומוחל עננו . עננו עונה בעת
 צרה עננו . עננו פודה ומציל עננו . עננו צדיק וישר עננו :
 עננו קרוב לקוראיו עננו . עננו קשה לבקום עננו . עננו רך לרצות
 עננו . עננו רחום וחנון עננו :

עננו שומע אל אבותינו עננו . עננו תומך תמימים עננו . עננו
 אלהי אבותינו עננו . עננו אלהי אברהם עננו . עננו פחד
 יצחק עננו . עננו אביר יעקב עננו . עננו עזרת השכמים עננו .
 עננו משגב אמהות עננו . עננו העונה בעת רצון עננו . עננו אבי
 יתומים עננו . עננו דין אלמנות עננו :

מי שענה לאברהם אבינו בחר המוריה הוא יעננו . מי שענה
 ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו . מי שענה
 ליעקב בבית אל הוא יעננו . מי שענה ליוסף בבית האסורים
 הוא יעננו . מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו . מי שענה
 למשה בחורב הוא יעננו . מי שענה לאהרן במחתה הוא יעננו .

מי ששנה לפינחם בקומז מתוך העדה הוא יעננו . מי ששנה ליהושע
 בגלגל הוא יעננו . מי ששנה לשמואל במצפה הוא יעננו . מי
 ששנה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו . מי ששנה לאלוהו
 בחר הפרמל הוא יעננו . מי ששנה לאלישע ביריתו הוא יעננו .
 מי ששנה ליונה במעי הדגה הוא יעננו . מי ששנה לחוקיהו מלך
 יהודה בחליו הוא יעננו . מי ששנה לחנניה מישאל ועוריה בתוך
 פכשן האש הוא יעננו . מי ששנה לדניאל בגוב אריות הוא יעננו .
 מי ששנה למרדכי ואסתר בשושן הפירה הוא יעננו . מי ששנה
 לעזרא בגולה הוא יעננו . מי ששנה לכל הצדיקים והחסידים
 והתמימים והישרים הוא יעננו :

רחמנא דעני לעני ענינא : רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא .
 רחמנא דעני למפיכי רוחא ענינא : רחמנא ענינא : רחמנא
 חוס . רחמנא פרזק . רחמנא שויב . רחמנא רחם ערן . השתא
 בעגלא ובזמן קריב :

אבינו מלכנו ונשבת אין אומרים . לדוד מוסר . קדיש שלם . וכשבת מוסר לדוד חי רוצי . חיך וכרכו . עלינו
 קדיש יתום . כתב הכורע נוהגים ללון בבית הננסת ולומר שירות ותשבחות כל הלילה ובר למקדש וטוב
 הדבר לבי שכתו יפה וטובכת בעצמו . שלא יטרד למדי בתפלה ולא יזיק לו בתעניתו דאלכ יצא שברו
 בחפזו ועכ"פ יאמר ד' מוסרים וראשונים שבתתלים קודם שישן כי תהם מסוגלים שלא יבא לידי קרי ח"ו :

בתפלה שהרית אומרים תלך הכל כמו מריה תמצא לעיל . ואח"כ קדיש וכרכו ויבר אוד
 וכשבת תכל יודוך עד נאל ישראל ואח"כ תפלה שמרע דיוכ"פ כמי"ש בסידור .

תפלה לשליח צבור בקול

שוחזן
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יהוה אלוהינו ואלוהי אבותינו אלוהי אברהם אלוהי יצחק ואלוהי יעקב
 האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נטול חסדים טובים קונה קנה הכל ונוקד
 חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למשן שמו באהבה :

מסוד חכמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
 אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולחנן
 פני מלך מוחל וסולח לעונים :

אימך נשאתי חין בערכי . במלאכות עמך ברך בכרכי .
 נוחי מבמן הגיה חשבי : דבר צחות ובאמתך
 תדריכי : הורני שפוך שית ערב . ולונגי בצדק אותי

יוצר ליום כפור

לְקָרֵב. זַעַק יוֹפֵק בְּכוּוֹן קָרֵב. חֲלוֹתַי פָּנִיךָ וְצַדִּיקְתֶּךָ
 תִּקְרַב: מֵהוּר עֵינַיִם מֵאֹד נִעְלָה. יָדַעְנִי בֵּין עַרְךָ תִּפְלָה.
 בְּדַת לַחֲנָן בְּלִי תִפְלָה. לְהַמְצִיא לְשׁוֹלְחֵי אָרְךָ וְתַעֲלָה:
 מִפֶּתַח שִׁפְתַי תִּבְרַר וְתִישֶׁר. נִדְבוֹת פִּי רָצָה וְהִכְשֵׁר.
 סֶדֶר הַגִּיגִי בְּשִׁי יִתְשֶׁר. עֵתֶר פִּצְחִי כִזְיַלַּת חֹשֶׁר: פְּעַמֵּי
 הֶכֶן פִּצְוֹתַי מִכְשָׁל. צוּר תִּמּוֹךְ אֲשׁוּרֵי מֵהַנִּשֶׁר. קוֹמְמֵנִי
 וְחֻזְקֵנִי מִרְפִּיזוֹן וְחֻשָׁל. רִצּוֹת אִמְרֵי וְלֹא אֶכְשָׁל: שְׁמַרְנִי
 כְּאִישׁוֹן מִפְּלִיץ וּבַעֲתָה. שׁוּר בְּשִׁפְלוֹתַי וּלְכָה לִישׁוּעָתָה.
 תַּחֲוֹן דְּבִאוֹתַי כִּלְחֻזֶּךָ פִּצְתָּ. תִּרְחַם עָלַי בֶּן אִמְצִית:

^{סגור} אִמְצִית עֲשׂוֹר לְכַפּוֹר תִּמְחָה. בּוֹ לְצַחְצַח צֵאוּי כְּתִמְחָה. נְהוּץ צַחְחָתָה
^{הארוך} עֲוֹנֵיהָ לְהִתְמַחָה. דִּינָה לְהַאִיר לְתַחֵי לְחִתְמָה: הוֹחֲרָה
 מִתַּקַּע יוֹם תְּרוּעָה. וּדְבָרִים קָתָה סַרְעָף לְקַרְעָה. זֶה אֵלֵי לְצַדִּיק
 הַכְרִיעָה. חֵי חַי וְיֹדוּךָ בְּהִרְעָה: מִטְפִּיחַ וְיִשְׁיִישִׁיהָ בַעֲנוּי עֵיפִים. יִצְיַנְתָּם
 שׁוּר בִּיחַף יַחֲפִים. כָּלֶם צָגִים וְלוֹבֵן מוֹצַעֲפִים. לְאֲדָרְךָ בְּקוֹדֶשׁ
 כְּשֶׁרְפִים עֵפִים: מְגֹן עֲקֻרְמוֹ בְּךָ חוֹסִים. נִשְׁעָנִים בְּתוֹמָם וּבְצַלְךָ
 חוֹסִים. סְמוּכִים בְּבָרִית שְׁלֹשֶׁת יְחוּסִים. עוֹדֵדִם הַיּוֹת שׁוֹמְנֵימוֹ
 הַסִּים: פָּנָה בְּצַדִּיקָתְךָ אֶת מַעֲבֵר. צֹאנֶךָ תַחַת שְׁכֵמְךָ בְּהַעֲבֵר. קִדְמָם
 רַחֲמֶיךָ בְּלִי הַתְּעַבֵּר. רַחֵם עַל פֶּשַׁע עוֹבֵר: שְׁמִיץ וְדוֹנָם הַכֶּבֶס
 וְתַמְהָר. שְׁוַעַם קָשׁוּב וְאֵל תֵּאֲחָזֵר: חֵי תְמוּכֵי יְמִינֶךָ פְּנִיחָם נָהַר.
 תַּעֲתוּעַ חֲמָאָם תִּכְפֹּר לְמַדֵּר:

בְּצַהֲרִים מִשְׁפַּטְנֵנוּ הָאֵר. חוֹכֵיד לְטוֹב תִּשְׁאֵר: חֵי צַדִּיקְנוּ תַחֲפֵשׁ
 וְתִבְאֵר. בְּמַגְנֶךָ נִתְגַּוֵּן לְהַתְפָּאֵר:

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מִלֶּךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. וְכַתְבְּנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנֶּךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
 מִלֶּךְ עוֹר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגֹן אֲבֹתֶיךָם:
 אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מִחַיָּה מַתִּים אַתָּה רַב לְחַוְשֵׁי: מוֹרִיד הַטַּל:
 מִכְּלָל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחַיָּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים. מוֹמֵד נִפְלִים וְרֹפֵא חוֹלִים
 וּמְרִיד אֲסוּרִים וּמְקוֹם אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּי עֶסֶר: מִי כְמוֹךָ בַעַל גְּבוּרוֹת וּמִי
 דוֹקָה לְךָ מִלֶּךְ מַמִּית וּמַחַיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

חַיִּל נַפְשׁ נַעֲנָה תִבְשׂוּר סְלִיחָה. פְּלִטָּם מַעוֹמֵק שׁוֹחָה: חֵי מִתְקוֹמְמֵנוּ
 יְהוּ בְּסוֹחָה. הַחִינּוּ בְּטַל אֲמוּנָתְךָ לְשׁוֹחָתָה:

ח"ק עד יום מותו . תתקבץ לו לתשובה . להנשמותו לתתיה :
 מי כמנהג אב תרחמן . וזכר יצוריו לחיים ברחמים : ונאמן אתה לתחיות מתים :
 ברוך אתה יהוה משה המתים :

ימלוך יהוה לעולם אלתנו ציון לדור ודור הללויה :
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

הארון

אתה הוא	אלהינו :	בשמים	ובארץ :
גבור	ונערץ :	דגול	מרבבה :
הוא שח	ויהי :	וצוה	ונבראו :
זכרו	לנצח :	חי	עולמים :
טהור	עינים :	יושב	סתר :
פתרו	ישועה :	לבוש	צדקה :
מעטו	קנאה :	נאפד	נקמה :
סתר	יושר :	עצתו	אמונה :
פעלתו	אמת :	צדיק	וישר :
קרוב לקוראיו באמת :		רם	ומתנשא :
שוכן	שחקים :	תולה ארץ על בלימה :	

ח"ק חי וקיים נורא ומרום וקדוש :

הארון

ח"ק אגא סלח נא . פשע ועון שא נא . וכתה יגדל נא . קדוש :
 ח"ק אגא רחום כפר . עון צנים תדלתה לספר .
 ויחקה לחיים טובים בספר קדוש :

חיו מורה חסאים סלול להתהלך . מלמד להדריכי בדרך אלה :
 קהל ארומקה אלמי המלך :

חיו שחר ונשף איתד להמליכה . שוכן עד ואין כערקה :
 קהל בכל יום אברכה :

חיו רבי חרד עבודתה לתמוד . להעריץ קדשתה במשמר אעמוד :
 קהל גדול יהוה ומהלף מאד :

אגא סלח נא . פשע ועון שא נא . וכתה יגדל נא קדוש :

חיו מנחלים לחסדה זבע עמוסיה . מלא משאלותם וישמחו חוסיה :
 קהל דור לדור ישבח מעשיה :

סגור

יוצר ליום כפור

חיו בחלוי נצום נשים לעבדה . ברואים פי תם לכבודה :

קהל הדר כבוד הודה :

חיו יקר מלכותה ברעד יאמרו . יהודה בור לא ימירו :

קהל ועוז נוראותיה יאמרו :

אנא רחום כפר . ען צנים תהלתה לספר . ויוחקו לחיים טובים בספר קדוש :

חיו רזן פגיעות לפניה ירבעו . רחש הלולה ביום ישבעו :

קהל זכר רב מזכה יביעו :

חיו בוקר אערה לה חנוני . בפנות ערב תמחה ודוני :

קהל חנון ורחום יהנה :

חיו יה צור בופר אשכול . יכבוש עווינו ויאמרו הכל :

קהל טוב יהנה לכל :

אנא סלח נא . פשע ועון שא נא . ובחך יגדל נא . קדוש :

חיו קומם אוו קרית משושך . קדשת אבני נזר בנוסקה :

קהל יודוה יהנה כל מעשך :

חיו לויך נחסידיך בנועם יזמרו . לבושי שרד רקח יתמרו :

קהל כבוד מלכותה יאמרו :

חיו ושתולים בנוך יפריחו בחצרותיו . וינובון בשיבה דשנים

קהל להודיע לבני האדם נבורותיו :

אנא רחום כפר . ען צנים תהלתה לספר . ויוחקו לחיים טובים בספר . קדוש :

חיו נצחה ינגנו המימים ושלמים . נשאך בסאך בבית עולמים :

קהל מלכותה מלכות כל עולמים :

חיו יחד בכנסך לשכנה גאולים . ילבישוך עוז כעברי גלים :

קהל סומך יהנה לכל הנופלים :

חיו מביעי מזכה בועד יתחברו . מתים חשוב תחן ידברו :

קהל עיני כל אליך ישברו :

אנא סלח נא . פשע ועון שא נא . ובחך יגדל נא . קדוש :

חיו ודוים ינחתח כשי עדיך . וישולם פרים ארש עדיך :

קהל פותח את ידך :

חיו ס לה ברחמיו יציץ מתרכיו . סלוח ירבה לעם מבורכיו :

קהל צדיק יהנה בכל דרכיו :

חיו חיו ישע מגי מקראיו . חון יחון קוראי מקראיו :

יוצר ליום כפור

קהל קרוב יהוה לכל קוראיו :
 אָנָּא רְחוּם כּפּוּר . שׁוֹן צָנִים תְּהַלֵּתָּהּ לְסַפֵּר . וַיִּזְחַקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּסַפֵּר . קְדוּשׁ :
 חַיִּין זֶה אֵלֵי פִּלְא עוֹשָׂה . זַעֲקַתְנִי יִרְץ וְשׁוֹמְנִינוּ יַעֲסָה :
 קהל רצון יראיו יעשה :
 חַיִּין קוּוֹי יִתֵּן לָלוּ מִשְׁלִיךְ יִתְּבִיו . קְדוּשׁ פִּשְׁעֵינוּ יִכְסֶה בְּאַהֲבָיו :
 קהל שומר יהוה את כל אהביו :
 חַיִּין קַ בֵּל צְקוּנִי בְּכַמְכָּלל יוֹפִי . קוֹלִי תִאֲזִין וְתַצְלִיל דּוֹפִי :
 קהל תהלת יהוה יבקר פי :
 אָנָּא סֵלַח נָא . פִּשְׁעֵי וְשׁוֹן שָׂא נָא . וּבְחַדָּהּ יִגְדֵל נָא . קְדוּשׁ :

חַיִּין וּקְהֵל מְלֶךְ שׁוֹכֵן עַד . לְבַדְּךָ מְלוֹךְ עַדִּי עַד . הָאֵל קְדוּשׁ :
 חַיִּין מְלֶךְ מְאִזִּין שׁוֹעָה . לְעַמּוֹ מַחִישׁ יִשׁוּעָה נוֹרָא וְקְדוּשׁ :

חַיִּין תִּיּוֹם יִפְתֵּב . בְּסַפֵּר הַזְכָּרוֹנוֹת . הַחַיִּים וְהַמּוֹת . אָנָּא
 כְּפִנָּה . עוֹרֵי נָא . הַתְּעוֹרְרֵי נָא . עַמְדֵי נָא .
 הַתְּיַצְבֵי נָא . קוּמֵי נָא . חֲלֵי נָא . בְּעַד הַנֶּפֶשׁ חֲנֵי נָא .
 פְּנֵי דַר עֲלִיּוֹן :

וּבְכֵן אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה נוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ :

מַתְחִין
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : אֶרֶךְ אַפַּיִם וְגִדְלָהּ כַּח . מִכֵּין הָרִים בְּכַח .
 חֲכֵם לְכָב וְאִמְיִן כַּח נוֹתֵן לַיַּעֲקֹב כַּח . לָכֵן יִתְנַאֲה
 גְּדוֹלָה אֲדוּנֵינוּ וְרַב כַּח :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : בּוֹנֵה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו . מִשְׁקַה הָרִים
 מַעֲלִיּוֹתָיו . זָכַר עֲשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו . וְלוֹ נִתְכַּנּוּ
 עֲלִילוֹתָיו . לָכֵן יִתְנַאֲה הַמְּקַרָּה בַּמִּים עֲלִיוֹתָיו :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : גָּאָה וְגִבּוֹהַ בַּשָּׁמַיִם מַעֲלָה . עוֹמֵת אֹר
 כְּשִׁמְלָה . לוֹ הַגְּבוּרָה וְהַגְּדֻלָּה . וְהַעוֹז וְהַמְּמַשְׁלָה .
 לָכֵן יִתְנַאֲה וּמַלְכוּתוֹ בְּכַח מַשְׁלָה :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : דְּגוּל מַרְכָּבוֹת קִדְשׁ . וְנֶאֱדַר בְּקִדְשׁ .
 דְּרָכּוֹ בְּקִדְשׁ . וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לוֹ בְּהַדְרַת קִדְשׁ . לָכֵן

יוצר ליום כפור

יִתְנָאה הַלִּיבוֹת אֵלַי מִלְכִי בַקֹּדֶשׁ :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : הוֹדוּ כִסֵּה שָׁמַיִם . רֹקַע הָאָרֶץ עַל
הַמַּיִם . יִרְעַם מִשָּׁמַיִם . לִקְוֹל תַּתּוֹ הַמּוֹן מַיִם
בְּשָׁמַיִם . לָכֵן יִתְנָאה הַנוֹטָה כִּדְק שָׁמַיִם :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : וְכֹל בְּשָׁלִישׁ עֶפְרַר הָאָרֶץ . יְדוּ יִסְדָּה
אָרֶץ . וַיִּמְיֵנוּ מִפְּתַח שָׁמַי עֶרְוִן . וְהַעֲמִידֵם בְּלִי
פָּרִץ . לָכֵן יִתְנָאה הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : זָהָר כִּסְאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ . מִשְׁרַתּוֹ לוֹהֲטֵי
אֵשׁ . נִגְהַ לְאֵשׁ וּמִבְּרִיק הָאֵשׁ . לִפְנֵינוּ נִמְשָׁכִים
נִהְרֵי אֵשׁ . לָכֵן יִתְנָאה אֵשׁ אוֹכֵלָה אֵשׁ :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : חַי עוֹלָמִים . צַר בֵּיתָ עוֹלָמִים . אֹהֶה
בֵּית עוֹלָמִים . מִכּוֹן לְשַׁבְּתָךְ עוֹלָמִים . לָכֵן
יִתְנָאה עֲתִיק יוֹמִין :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : מְהוֹר עֵינַיִם . סְבִיבוֹתָיו חֲשַׁרְתָּ מַיִם .
עָבִי שְׁחָקִים חֲשַׁבְתָּ מַיִם . מוֹעֲנֵי מִרְכַּבְתּוֹ גְּבוֹתָם
מִלְּאוֹת עֵינַיִם . לָכֵן יִתְנָאה מְצוֹת יְהוָה בְּרָה
מְאִירַת עֵינַיִם :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : יוֹדַע מַה בְּסִתְרֵי חֹשֶׁךְ . לֹא יַחֲשִׁיךְ מִנּוֹ
כֶּל חֹשֶׁךְ . קִץ שֵׁם לְחֹשֶׁךְ . הוֹפֵךְ לְבַקֵּר צִלְמוֹת
וְחֹשֶׁךְ . לָכֵן יִתְנָאה יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : כּוֹנֵן כִּסְאוֹ לְמִשְׁפָּט . מִכּוֹן כִּסְאוֹ צִדֵּק
וּמִשְׁפָּט . אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט . תֹּאחֲזוּ יְדוֹ בְּמִשְׁפָּט .
לָכֵן יִתְנָאה וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : לֹא יֵאָתֶה מְלוּכָה . שׁוֹבֵן עַד וְאֵת דָּבָא .
מְשִׁיב אֲנֹשׁ עַד דָּבָא . וְאוֹמֵר שׁוֹבֵנו בְּרוּחַ נְמוּכָה .
לָכֵן יִתְנָאה כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה :

אָמְרוּ לַאלֹהִים : מוֹשֵׁל בְּגִבּוֹרְתּוֹ עוֹלָם . הַכֹּל צְפוּי וְלֹא
נִעְלָם . זֶה שְׁמוֹ לְעוֹלָם . חֲסָדוֹ מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם .

לְכֵן יִתְנָאה בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : נוֹצֵר חֶסֶד לְאֵלֶיךָ דּוֹר . לוֹתֵם קָמְיוֹ
 מְדוֹר דּוֹר . מְקוֹם סִפְת מְשִׁיחוֹ לְגִדּוֹר . הָאוֹר
 חוֹנֶה עִמּוֹ בְּמְדוֹר . לְכֵן יִתְנָאה זֶה זְכוֹר לְדוֹר דּוֹר :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : סוֹבֵל עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים . שׁוֹמֵעַ אֶל
 אֲבִיוֹנִים . מְאֲזִין שִׁיחַ חֲנוּנִים . מְקַשֵּׁב שׁוֹעַ רְגָנִים :
 לְכֵן יִתְנָאה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : עֲזוּז וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה . נוֹקֵם לְצַרּוֹ
 וְנֹבֵעַל חֲמָה . מְכַרֵּית קָמְיוֹ בְּמַדְמָה . נוֹהֵם עֲלֵיהֶם
 בְּנִתְיָמָה . לְכֵן יִתְנָאה יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : פָּעַל וְעָשָׂה הַפֵּל . בִּידוֹ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק
 לְכַף . אֱלוֹי יִשְׁבְּרוּ עֵינָי כֹּף . וְעֵינָיו מְשׁוּמָמוֹת
 בְּכַף . לְכֵן יִתְנָאה עֲלֵינוּ עַל כָּף :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : צְדִיק בְּכֹל דְּרָכָיו . יִשָּׁר מִצִּיץ מִחֶרֶבְיוֹ .
 חֶפֶץ בְּעַם מְמַלְכָיו . יִירָשׁוּ אֶרֶץ מְבוֹרָכָיו . לְכֵן
 יִתְנָאה בְּרַכּוֹ יְהוָה מִלְּאֲכָיו :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : קוֹרָא הַדּוֹרוֹת מְרֹאֵשׁ . מְגִיד אַחֲרֵית
 מְרֹאֵשׁ . בְּחַר בְּעַם דָּלַת רֹאשׁ . עוֹז יוֹם יוֹם
 לְדְרוּשׁ . לְכֵן יִתְנָאה הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : רֵם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן עַד . בְּמַחוּ בּוֹ עֲדֵי עַד .
 בְּבוֹדוֹ בְּסוֹד קְדוּשִׁים וְעַד . וְלַעַם קְדוּשׁוֹ נוֹעַד .
 לְכֵן יִתְנָאה הַמְּבִיט לְאֶרֶץ וְתִרְעַד :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : שְׁבִילוֹ בְּמִים רַבִּים . שְׁמִיּוֹ מִרְעִיף
 רְבִיבִים . שְׁמוֹ מִיַּחֲדִים שַׁחַר וְעַרְבִים . בְּשַׁעַר בַּת
 רַבִּים . לְכֵן יִתְנָאה יְהוָה צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַפְּרוּבִים :
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : תְּהַלְתּוּ מִלְּאֵה הָאָרֶץ . מַעֲבִיר בְּלִיזָן
 וְתִרְץ . מְשִׁיב אֶף וְתִרְוֵן וְקִרְץ . שׁוֹעַ מִתְנַנְּיוֹ יִרְץ .

יוצר ליום כפור

לכן יתנאה יהוה אדונינו מה אדיר שמה בכל הארץ :

ובכן גדולים מעשה אלהינו :

סוסר על א"ב

מעשה אלהינו. אין מי בשחק יערך לו. בבני אלים
ידמה לו. גבוהים עלה למושב לו. דרי גיא
בחנבים למולו. לכן יתנאה הצור תמים פעלו:
מעשה אלהינו. המשל ופחד עמו. והרבה פדות עמו.
זעק ורחש עמו. חש ומאזין ממרומו. לכן יתנאה
יהוה צבאות שמו :

מעשה אלהינו. טרף נתן ליראיו. יובילו שי למוראיו.
כתי גדודי צבאיו. לא ישורו כבוד מראיו.
לכן יתנאה הנה עין יהוה אל יראיו :

מעשה אלהינו. מלאכיו עושה רוחות. נקדש בשירות
ותשפחות. סוכת שפיכות שיחות. עונה
ומעמיד רוחות. לכן יתנאה אלהי הרוחות:
מעשה אלהינו. פודה משחת עמוסיו. צור יודע חוסיו.
קדוש מפליא נסיו. רחום למרציו ומכעיסיו.
לכן יתנאה ורחמיו על כל מעשיו : סגורין הארץ

מעשה אנוש ותחבולותיו מזמה. שבתו בתוך מרמה. רפידתו רמה. קבור
בסעף אדמה. ואיך יתנאה אדם להכל רמה : ופתיחו סיד

אבל מעשה אלהינו. שומע שועות. שועה ערך
שועות. תורותיו משעשעות. תכסו פובע
ישועות. לכן יתנאה האל לנו אל למושעות : סגורין הארץ

ובכן לנורא עליהם באימה ישריצו :

סוסר על א"ב

אשר אמין תהלתך : באלו שחק. בברקו ננה. בגדודי
גבה. בדמומי דקה. וקדשתך בפיהם :
ורצית שבת : מהומי ברנש. ועורכי שוע. זועקי תחנה.
חוכי חנינה. והיא כבודך :

אֲשֶׁר אָמֵן תְּהִלָּתְךָ : בְּמַפְסְרֵי מַחַר בִּידְדוֹן יַדְדוֹן :
 בְּכְרוּבֵי כְבוֹד . בְּלִגְיוֹנֵי לֶהֱב . וּקְדֻשַׁתְךָ בְּפִיהֶם :
 וְדַצִּית שְׂבַח : מִמְּעוֹמֵי יָמִים (נ"א עֲמִים) . נִשְׁוִי טוֹבָה .
 שְׁבַעֵי רִגְזוּ . עֲנוּמֵי נֶפֶשׁ . וְהִיא כְבוֹדְךָ :
 אֲשֶׁר אָמֵן תְּהִלָּתְךָ : בְּפִלְיֵי שִׁמּוֹת . בְּצִבְאוֹת עִירוֹן .
 בְּקִדּוּשֵׁי קֹדֶם . בְּרִכְבֵּי רַבּוּתִים . וּקְדֻשַׁתְךָ בְּפִיהֶם :
 וְרַצִּית שְׂבַח : מִשׁוֹקְדֵי דְלָתוֹת . שׁוֹפְכֵי שֵׁיחַ . תּוֹבְעֵי
 סְלִיחָה . תְּאֵבֵי כִפְרָה . וְהִיא כְבוֹדְךָ : סוּגְרֵן הָאֵרֶץ

ובכן תנו עז לאלהים על ישראל גאותו :

סיוסד ע"ס א"ב

עַל יִשְׂרָאֵל אֲמוֹנָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל בְּרַכְתּוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ . עַל
 יִשְׂרָאֵל דְּבָרָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל הַדְּרָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל וְעִידָתוֹ . עַל
 יִשְׂרָאֵל זְכִירָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל הַמְלָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל מְהַרְתּוֹ . עַל
 יִשְׂרָאֵל יִשְׁרָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל בְּנָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל לְאֻמָּתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל
 מַלְכוּתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל נְעִימָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל סִגְרָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל
 עֲדָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל פְּעֻלָּתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל צְדָקָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל קְדֻשָׁתוֹ .
 עַל יִשְׂרָאֵל רוּמָמוֹתוֹ : הִיוּ עַל יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל תְּפָאֲרָתוֹ :

ובכן נאדרך חי עולמים : (נ"א ובכן נאדר לחי עולמים)

ואת"כ האדרת והאמונה תמצא בסודו .

חייך ליושב תהלות . לרובב ערבות . קדוש וברוך :

ובכן שרפים שומדים ממשל לו :

חייך זה אל זה שואלים . איה אל אלים . אנה שוכן מעולים .
 וקלם מערצים ומקדושים ומגדלים :

ס"ה ובכן לך הכל יתירו :

לאל	עורף	דין :	לבוהן	לבבות	ביום דין :
לגולה	עמוקות	בדין :	לדובר	מישרים	ביום דין :
להונה	דעות	בדין :	לדתיק	ועשה חסד	ביום דין :
לזוכר	בריתו	בדין :	לחומל	מעשיו	ביום דין :
למהר	חוסיו	בדין :	ליודע	מתשבות	ביום דין :
לכובש	פעסו	בדין :	ללובש	צדקות	ביום דין :

יוצר ליום כפור

לְמוֹחַל עֲוֹנוֹת בְּדִין : לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין :
 לְסוֹלַח לְעִמּוּסוֹ בְּדִין : לְעֹנָה לְקוֹרְאֵיו בְּיוֹם דִּין :
 לְפֹעַל רַחֲמָיו בְּדִין : לְצוּפָה נְסֻתָרוֹת בְּיוֹם דִּין :
 לְקוֹנָה עֲבָדָיו בְּדִין : לְרַחֵם עִמּוֹ בְּיוֹם דִּין :
 לְשׁוֹמֵר אֲהָבָיו בְּדִין : לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין :

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה . כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחַל וְסוֹלַח :

נְקַדְשֶׁךָ בִּי חֲסָא בְּחַפְזָה שְׁחִית לִשְׁבַת בְּסִידוּר .

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַוְךָ מְלַח :

לְדוֹר וָדוֹר תְּמַלִּיכּוּ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ :

חֲמוּס עַל מַעֲשֵׂיךָ וְהִשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ . וַיֹּאמְרוּ לֵךְ חוֹסֵיךָ . בְּצַדִּיקָךְ

עִמּוּסֵיךָ . תוֹקֵדֵשׁ אֲדוֹן עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ : כִּי מִקְדִּישֵׁיךָ

בְּקִדְשֶׁתְךָ (י"א בְּעֶרְבֶךָ) קִדְשֶׁת . נֹאֵה לְקְדוֹשׁ פֶּאֶר מִקְדוּשִׁים :

בְּאֵין מְלִיץ יוֹשֵׁר מוֹל מְגִיד פִּשְׁעֵךְ . תִּגִּיד לְעֵשֶׂקֶב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט .

וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט מֶמְלֶךְ הַמִּשְׁפָּט :

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אֲהַבְתָּ אֵיתָן אֲדוּגֵינוּ . וּבְכֵן תִּנְעַקֵּד יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ .

וּבְזִכּוֹת הַתָּמָס יוֹצִיא אִיוֹם (י"א הַיּוֹם) לְצַדִּיק דִּינָנוּ . כִּי קְדוֹשׁ

הַיּוֹם לְאֲדוּגֵינוּ :

הַחֵן סְחִיל וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ עַד תַּעֲן וְרַחֵם אַתָּה וְאֵדֵר כִּךְ סְחִילֵין כַּאֵן :

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלָם הַמָּה : אַל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת

רֵאשׁוֹנֵים מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי בְּלוֹנוּ מְאֹד : וְזָכְרָנוּ יְהוָה

בְּרִצּוֹן עִמְךָ פִּקְדָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ : זְכוֹר עֲדַתְךָ קִנִּיתָ קָדָם נְאֻלֶּת שְׂכָמְ

נְחַלְתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׂכַנְתָּ בוֹ : זְכוֹר יְהוָה חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ

צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לְנִצּוּחַ : אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַת לְחַנּוּנָה כִּי

בָּא מוֹעֵד : זְכוֹר יְהוָה לְבַנְי אֲדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ

עָרוֹ עַד הַיּוֹם בַּהּ : זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר

נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם כִּךְ וְתִדְבַר אֱלֹהִים אֲרַבָּה אֵת זֶרְעֶכֶם כִּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתֵן לְזֶרְעֶכֶם וְנִחַלוּ לְעֹלָם : זְכוֹר

לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְעֵשֶׂקֶב אֵל תַּפְּן אֵל קָשִׁי הַעֵם הַזֶּה

וְאֵל רִשְׁעוֹ נֹאֵל חֲטָאתוֹ :

אַל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ :

חֲטָאנוּ צוֹרְנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצְרָנוּ :

יוצר ליום כפור

כב

קול גדול כהשמיע לרחומים. קבלו מלכותי ממקורי רחמים. יזכור היום לסביב מותחמים. אל מלך יושב על כסא רחמים: חסדו

זכור לנו ברית אבות תמצא לעיל בעשית עד כל דברי התורה הזאת. ורוד עבדך עד אשתך אחכם. ואח"כ סתחילין כגון.

אל תירא יעקב שובו בנים שובבים שובה ישראל. הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל. ככתוב על יד נביאך שובה ישראל עד יהיה אלהיך כי כשלת בעוניך. ונאמר קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשוא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו. ואתה רחום מקבל שבים כי על התשובה מראש הבטחתנו. ולתשובה עינינו מיתלות לך:

ומאהבתך יהוה אלהינו שאהבת את ישראל עמך. ומחמתך מלכנו שחמלת על בני בריתך נתת לנו יהוה אלהינו (את יום השבת הזה) ואת יום צום הכפורים הוה למחילת חטא ולסליחת עון ולכפרת פשע:

יום אשר אשמינו ויצלל ויוסגר. היום תסלח לכל עדת בני ישראל ולגד הגד. ככתוב בתורתך ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגד הגד בתוכם כי לכל העם בשננה:

יום בגדנו תשוא ותסלח. היום שמך יאמן אל טוב וסלח. ככתוב בדברי קדשך. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: יום געלנו חסדך שפח ועזוב. היום רחמנו ונשוב. ודרך רשע נעזוב. ככתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: יום דפינו אנא שא נא. היום קשוב תחנונינו. ובתחנון סלח נא. ככתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה סמכרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יהוה סלחתי בך כדך: בעבור כבוד שמך המצא לנו מחל וסלח. סלח נא למען שמך:

יום תנגך עניו בעדנו תזכור. היום סלח לעונינו וחסא אל תזכור. ככתוב בדברי קדשך אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמך כי דלנו מאד:

יום סעוחנו יבקש ואין. היום נאם הקם יבקש עון ואיננו. ככתוב על יד נביאך בימים ההם ובעת הדין נאם יהוה יבקש את

יוצר ליום כפור

עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אספת
לאשר אשאר :

יום ידרשוך מצרף ומטהר . היום מכל חטאתינו אותנו תטהר .
כפתוב בתורתך . כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו :

יום כל תשא עון בתחנון אכטה . היום לשועתנו אוון הטה .
כפתוב בדברי קדש הטה אלתי אונד ושמע פקח עיניך
זראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה . כי לא על
צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים .
אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענד
אלתי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : בעבור כבוד שמך
המצא לנו שומע תפלה . שמע קול תפלתנו למען שמך :

מי אל כמוד : אהלך בקול רם . מגן אברתם . מי אל כמוד :
בידך ממתים . מחיה המתים . מי אל כמוד : גדלך אדרוש .
המלך הקדוש . מי אל כמוד : דורש אמרי דעת . חונן הדעת .
מי אל כמוד : האומר טובה . הרוצה בתשובה . מי אל כמוד :
ומוחר וסולח . המרבה לסלוח . מי אל כמוד : קול רנה ותודות .
הטוב לך לתודות . מי אל כמוד : רם בך קהל המוני . יברכך
יהוה . מי אל כמוד : שכונתך שלום . עושה השלום . מי אל
כמוד : תבא ברכה אליכם . ונאמר תפלה עליכם . מי אל כמוד :
תעבור על פשע . לעם שבי פשע :

כפתוב על יד נביאך מי אל כמוד נושא עון ועובר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא :
ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם :
וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא
יפקדו ולא יעלו על לב לעולם : ונאמר תתן אמת לעקב חסד
לאברתם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

אלהינו ואלהי אבותינו חול לעונותינו . רצה ומרדים .
שים שלום על עושה השלום . הכל חסד לעיל . כשתל יום כפור בתול אומרים אכינו סלכנו . קיים
שלם : ואומרים אין כבוד . אב הרחמים . ומצאין ב' ספרי תורות ואומרים ויהי כנסע הארון שלם
עשרה מות רבנו של עולם חסד כסודו . ואח"כ קורין במית ראשונה בפרשת אחרי מות משה
בבוי ובשבת ר' ובתוך כי שוכר אומרים וכתבתו ויתחמתו כספר החיים לחיים טובים וכו' . ובשנית
קורין לספיר בפרשת סינחם ובעשור לחוד השביעי . ומסתיין סלו סלו :

תפלה לשליח צבור בקור

כב

הארץ

אדני שפתי תפתח ופי יגיד זעהלתי :
 ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גמול חסדים טובים קונה הכל וזוכר
 חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למשן שמו באהבה :

מסוד חקמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
 אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולחנן
 פני מלך מוחר וסולח לעושים :

שושן עמק אימה . שבת שבתון לקומה . שורש וענף
 סימה . שוים יחד לצימה . בעת ממו יסודותיה .
 במחה בחין מוסדותיה . במ תקעה יתדותיה . בכפל
 להשעין ידותיה : תמכה בפועל צורים . תמת המה
 היוצרים . תרופה תת לעצורים . תבל להאפיר לצורים :
 שתילי נבעות ארבע . שאג ספר המרבע . שוע פגיעות
 ארבע . שעה צדקם לתבע : ביטה במתהלך תמים .
 במוסר לחומו חתומים . בצדקו תדיח כתמים . באפס
 אורים ותומים : תמור תשלומו פר . תבן הגג המספר .
 תוקעי בחודש שופר . תלאובם בכפור יכפר : ושכך
 חמת זעמך . ותחון שרידי עמך . ועלינו יהי נועמך .
 ונחיה ממקור עמך : נאור עמך הסליחה . נכון מהר
 לסלחה : חן ניב שפתינו הצליחה . נאק שמעה וסלחה :
 קהל שפתינו מדובבות ישנים . ינצחוך פעל שושנים :
 חן חדשים ונם ישנים . במקנת אב נשענים :

זכרנו לחיים סלך חפץ בחיים . וקחבנו בספר החיים . למשנה אלוים חיים :
 סלך עזר ומשיש ומגן : ברוך אתה יהוה מן אברהם :
 אתה גבור לעולם אדני . מתנה מתים ברחמים רבים . סומך נפלים ורופא חולים
 מכלכל חיים בחסד מתנה מתים אמתו לישי עפר : מי קמוך בשל גבורות ומי
 ומתיר אסורים ומקום אמתו לישי עפר : מי קמוך בשל גבורות ומי
 דוסה לך סלך ממת ומנחה ומאמת ישועה :

יום מימים הוחם . יום כפור המיוחס . יודעיו חמול וחם . יוקשו
 לפוערת הם : וכו בתתבלות יועצו . ודוי בתחן יאיצו . ושוכני

מוסף ליום כפור

עפר יקיצו . ומראש הרים יליצו : מפעלות עוקד ועקוד . מאז
 בידם פקוד . מופת הכמוס לפקוד . מוקש להבעית לסקוד :
 כהבטחת סביבת איל . כפרו הנצור לחיל . בן תעצום חיל .
 כורעיד בעצם וליד : פחדו יחיל שוממים . פיותם היות אטומים :
 פרחיו במשענותיו חתומים . פלטם מרכל פטומים : ואם אין
 מעשים . וזבח מבלי משים . זכרה לנבזים ומאוסים . ומגזעם הפר
 בעסים : רם קושט מעבדיך . ראח תראה עובדיך . רעים באי
 עדיך . רחום זכור לעבדיך : יבקש עון ואיננו . ימה במצולות
 תגנו . יחד בשעשועיו תעננו . יושר מליץ יחננו : מברק חרב
 השנון . מלט מאריכי רגון : מן מלא משאלותם בתחננון . מלך
 רחום ותנון :

קל כופר פדיון נפש . פדה מטביעת רפש : מן מיחליך בענוי
 וכופש . החיים במללי נופש :

חוק עוד בו נשמתו . יקו תשובת יציר אדמתו . לתחיותו להיטיב אחריתו :
 כי כמודק אב הרחמים . זכר יצוריו לחיים ברחמים : ונאמן אתה לתחיות מתים :
 ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור נדור הללויה :
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

יח נחשב כצג באיתון . דחות בפלולי עקלתון . ונקדישה בשבת שבתון . קדוש :
 היום בפתחך ספרים . חון (אום) שמה מפארים . ונקדישה ביום הכפורים . קדוש :
 מסמין כקבל אסור . ותקנת אסירי בטור . ונקדישה בצום העשור . קדוש :
 מן אשא דעי למרחוק . שעזן באת מרחוק :

קל בפעלו צרי דחוק :
 אספרה אל חוק . מסכו בלי לרחוק :

קל חיים לי לחוק :
 לשוד כחתף ימחוק . לוחמי לכל ישחוק :

קל וימלא פי שחוק : נחשב
 עורכי שוע רוב . חין ערפם יערוב :

פני אלהים מקרוב :
 שתירתי אז תקרוב . עברתי לכל תארוב :

קל אלי לכל קרוב :

- זומם אם יזרוב . עֲדַת אֵל לְחָרוֹב :
 קהל אֲשַׁעַן בְּמִצְדִּיק וְקָרוֹב חַיִּים :
- רָשַׁע אִם הִכְרִיעִי . זָכוֹר לִי רוּעִי :
 קהל בְּצַדִּיק עֲתָה לְרוּעֵי :
- רָעָה צֵאן מִרְעִי . בְּמִרְעָה טוֹב לְהִרְעִי :
 קהל וּבְאוֹר חַיִּים לְזִרְעִי :
- בְּעֵז אֲרַח רַבְעִי . וּבָקוּ נְטִית מִרְעִי :
 קהל נָא אֵל יִאֲרָעִי : 1000
- יִסְכִּיתוּ שׁוֹבוּ לְבַצְרוֹן . גִּשִּׁים פָּנֵי אֲרוֹן :
 קהל לְהַעֲצִים אֶרְשֶׁת רוּן :
- יִחַדוּ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן . מִשְׁבִּית אֵף וְחֲרוֹן :
 קהל בּוֹזֵאת יְבֵא אֶהְרֹן :
- רוּגְשִׁים קְרוֹא בְּגֵרוֹן . פְּלוֹשׁ אֲמוּמֵי חֶבְרוֹן :
 קהל מִצֵּא מַחִילַת וְחֲרוֹן : 1000
- בְּשִׁבְתוֹ בְּכֶם רִיב . יְרִיבִי לְעִיגֵי יְרִיב :
 קהל יֵה נִצֵּב לְרִיב :
- בוֹזוּי חָרוֹב יִחְרִיב . כְּמוֹ קְדֻמוֹנִים הַחֲרִיב :
 קהל וְנִאֲקִי לְפָנָיו יִקְרִיב :
- יִצַּג אֶתִּי בְּרִיב . מְלִיצֵי שֵׁי לְהַקְרִיב :
 קהל וְשִׁיתִי לְגוֹחֵי יַעֲרֵב : חיים
- קוֹל אֲרִים כְּשׁוֹפֵר . בְּמַתָּן אִמְרֵי שֹׁפֵר :
 קהל לְפָנָי חֲזָקִים שֹׁפֵר :
- קֶצֶב שְׁעִירִים וְפֹר . בְּגִיב שִׁפְתַּיִם יִסְפֹּר :
 קהל וּבְכֵן סוֹטֵן יוֹחֲפֹר :
- לְפָלוֹסִים כְּבוֹכְבֵי מִסְפֵּר . וְשִׁחִים עַד עֵפֶר :
 קהל בְּצַעַם וְעוֹוִים יִכְפֹּר : 1000
- יוֹשְׁלֵגוּ אוֹדְמֵי שָׁנִים . שֶׁל כָּל יְמוֹת הַשָּׁנִים :
 קהל חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים :
- יִזְלַבְנוּ כְּתָמֵי שׁוֹשָׁנִים . וְיוֹשְׁבוּ לְתַעֲרֵם שָׁנֹנִים :
 קהל בְּפָלוֹל אֲשֶׁר מִשְׁנָנִים :
- רָחֲצוּ וְהִנְכוּ מַעֲשׂוֹנִים . לְאוֹלֶת מְהִיזוֹת שׁוֹנִים :
 קהל וְעַל מִבְּטָחֵימוֹ שְׁעוֹנִים : 1000

מוסף ליום כפור

הוּן וְהֵל אֶת לַחֲשֵׁי עֵנָה נָא . וְשָׂקֵי רִצְהָ נָא . הֲאֵל קְדוֹשׁ :

הוּן וְהֵל אֲדוֹן לְקוֹל עֲמֻקָּה . זְכוֹר בְּחַמִּיף . נוֹרָא וְקְדוֹשׁ :

וּבְכֵן אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה נוֹרָא מְעַשֶׂיף :

^{הַיָּד} אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ . מַחִישׁ פְּדוּת עַמּוֹ .

לְקוֹם דְּבַר נוֹאֲמוֹ . כִּי סִלִּיחָה עַמּוֹ . הוֹדוּ לִיהוָה

קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : בְּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרֹב גְּדָלוֹ . מַחִישׁ

סִלִּיחָה לְקַהְלֹו . לְהַרְאוֹת לְכָל גְּדָלוֹ . מְדַד מִים

בְּשֵׁעָלוֹ . שִׁירוֹ לוֹ זָמְרוּ לוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : גּוֹאֵל עִם קְדוֹשׁוֹ . בְּסִלִּיחָה לְהַקְדִּישׁוֹ .

וּמְכוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשׁוֹ . לְזֶרַע אַבְרָהָם קְדוֹשׁוֹ .

הַתְּהַלְּלוּ בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : דְּגוּל מְשַׁבַּח בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ . סוֹלַח לְעַם

זוֹ בְּזוֹ . בְּדַבַּר עֲזוֹ וּמְעֵזוֹ . לְכֵן עֲדַת מְעֵזוֹ .

דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעִזּוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : הַבֵּל בְּמֵאֲמַר עֲשֵׂה . וְהוּא פֶּעַל

וְעֲשֵׂה . סוֹלַח לְאוֹם עַמּוּסָה . לְכֵן עִם בּוֹ חֶסֶה .

זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עֲשֵׂה :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : וּמְקוֹם דְּבַר עַבְדּוֹ . עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם

הוֹדוּ . סוֹלַח לְעַם מִיַּחַדּוֹ . אֲשֶׁר נִקְרָאוּ בְּדַבַּר

סוֹדוֹ . זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : זֶה רֹקַע הָאָרֶץ . הַיּוֹשֵׁב עַל הַיָּבֵשׁ הָאָרֶץ .

סוֹלַח לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ . לְכֵן אָמְרוּ לְיוֹסֵד אֶרֶץ .

הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : חַי בְּמַעֲוֹנָתוֹ . חֲנִין וְחֹנֵן עֲדַתּוֹ . יָשׁוּב

בְּרַחֲמִים לְבֵיתוֹ . לְכֵן לְבָאֵי בְּכַרִּיתוֹ . זְכֹר

לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ :

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים : טַפִּי נִחַלְתָּנוּ . מְלֵאֵי יְרֻשָׁתוֹ . יָקוּם

עלימו אמרתו . פחוק בתורתו . אשר פרת
את אברהם ושבעתו :
אמרו לאלהים : יועץ מישרים לחוק . יראוי לחיים
לחוק . סולח לחטא למחוק . כגשמע לרועה
מרחוק . ויעמידה ליעקב לחוק :
אמרו לאלהים : תקוף אלהי עולם . דברו נצב לעולם .
והוא מפל נעלם . ואנחנו מהללים שמו לעולם .
ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם :

ובכן גדולים מעשה אלהינו :

מיוסר ע"פ א"ב

מעשה אלהינו : אדיר בועודו . ברום ובתחת הודו .
גלה אור לעבדו . דבר מקים לעבדו . לכן
יתגאה אין עוד מלבדו :

מעשה אלהינו : המכיר עולמי עד . וסופר ומונה עדי
עד . זיו מושבו נועד . חלד צופה במסעד .
לכן יתגאה המביט לארץ ותערד :

מעשה אלהינו : מוען עולמו . יודע הדומו . כללו בנאמו .
לעד להקימו . לכן יתגאה יהוה צבאות שמו :
מעשה אלהינו : מושל במפעלו . נורא על זבולו .
סלודו בגדלו . עזו כרוב חילו . לכן יתגאה

שרפים עומדים ממעל לו :

מעשה אלהינו : פארו בשמי מעוני . צופה ומביט
לעיני . קרום שמו בהמוני . רודה בקרב מוני .

לכן יתגאה גדולים מעשי יהוה : סוגרין הארץ

מעשה אלוש ותחבלותיו מוקה . שבתו בתוך מרמה . רפידתו רמה . קבור
במקוץ אדמה . ואיך יתגאה אדם להבל רמה : ותחיון ופתחין סד

אבל מעשה אלהינו : שדי רוקע הארץ על בלימה .
שוכניה בלי היות לשמה . תפן על מים אדמה .
תקוף שמו לרוממה . לכן יתגאה עומה אור בשלמה :

מוסף ליום כפור

ובכן לטרא עליהם באיטה יתרוצו :

סוסר ע"פ א"ב

אֲשֶׁר אֵימְתָךְ . בְּאַרְאֵלֵי אֲמֹן . בְּאֲבִירֵי אֲמִין . בְּבִלְוֵי
 קָרַח . בְּבִדְוֵי קָדַח . וּמִזְרָאֵךְ עֲלִיָּהֶם ;
 וְאֲבִיתָה תְּהַלֵּה . מְגֻלּוֹמֵי גֹשׁ . מְגִירֵי גֵיא . מְדֻלּוֹלֵי
 פְּעַל . מְדֻלֵי מַעַשׂ . וְהִיא תְּהַלְתֶּךָ ;
 אֲשֶׁר אֵימְתָךְ . בְּהַמּוֹן מְלֹאכִים . בְּהַלְלוֹךְ מַחְנוֹת . בְּוַעַד
 אֲלָפִים . בְּנֹכַח רַבְבוֹת . וּמִזְרָאֵךְ עֲלִיָּהֶם ;
 וְאֲבִיתָה תְּהַלֵּה . מְזוּי שׁוֹנָה . מְזוּהַר כְּבֵה . מְחַסְרֵי שְׂכָל .
 מְחֹרְשֵׁי רֹשַׁע . וְהִיא תְּהַלְתֶּךָ ;
 אֲשֶׁר אֵימְתָךְ . בְּטַפּוֹחַ עֲרֻבוֹת . בְּטַבּוֹם שְׁחָקִים . בְּיִשְׁרַת
 עֲרַפֵּל . בְּיִרְיעוֹת מַעֲזוּנָה . וּמִזְרָאֵךְ עֲלִיָּהֶם ;
 וְאֲבִיתָה תְּהַלֵּה . מְבַתּוֹמֵי שְׂמִיץ . מְבַמּוֹסֵי כְּתֵם . מְלֻכּוֹדֵי
 פַח . מְלַעְזוֹנֵי מֵר . וְהִיא תְּהַלְתֶּךָ ;
 אֲשֶׁר אֵימְתָךְ . בְּמַסְלּוֹלֵי זְבוּל . בְּמַרוֹמֵי שְׁפָר . בְּנַטְוֵי
 דוֹק . בְּנַחֲוֵי עֵבִים . וּמִזְרָאֵךְ עֲלִיָּהֶם ;
 וְאֲבִיתָה תְּהַלֵּה . מְסַרְוֵי מַעַשׂ . מְשַׁבְּעֵי רְגֵז . מְעַדְוֵי
 אֶמֶת . מְעַמּוֹסֵי בְטָן . וְהִיא תְּהַלְתֶּךָ ;
 אֲשֶׁר אֵימְתָךְ . בְּפּוֹתְחֵי קְרוֹשׁ . בְּפּוֹצְחֵי כְרוֹךְ . בְּצַדְוֵי
 אֲרָבַע . בְּצַנּוּפֵי שֵׁשׁ שֵׁשׁ . וּמִזְרָאֵךְ עֲלִיָּהֶם ;
 וְאֲבִיתָה תְּהַלֵּה . מְקַרְוֵי אֵין . מְקַרְוֵי בַחֲנָף . מְרַחוֹקֵי
 אֶמֶת . מְרִיבֵי צְדָק . וְהִיא תְּהַלְתֶּךָ ;
 אֲשֶׁר אֵימְתָךְ . בְּשַׁבְּוֵי אֵשׁ . בְּשַׁבְּוֵי מַיִם . בְּתַלּוֹלֵי
 רוֹם . בְּתַלְתְּלֵי גֹבַהּ . וּמִזְרָאֵךְ עֲלִיָּהֶם ;
 וְאֲבִיתָה תְּהַלֵּה . מְבַשֵּׁר נְדָם . מְהַבֵּל וְתוּהוּ . מְחַצֵּיר יִבֵּשׁ . מַצֵּל
 עוֹבֵר . וּמַצִּיץ גּוֹבֵל . מְמַשְׁלִימֵי נַפֵּשׁ . מְמַפְרִיחֵי רוּחַ
 וּמְמַעֲפְפֵי חַיָּה . וּמְחַנְטֵי נִשְׁמָה . וּמוֹצִיאֵי יְחִידָה . וְנִשְׁמָעִים
 בְּדִין . וְנִתְּמִים בְּמִשְׁפָּט . וְנִתְּמִים בְּרַחֲמִים . וְנִתְּמִים לֵךְ פֶּאֶר תִּי
 הַעוֹלָמִים . וְתַפְאֲרֶתְךָ עֲלִיָּהֶם : מְגִירֵי הַמִּין
 חֵיץ לְיוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת . לְרוֹכֵב עֲרֻבוֹת . קְדוֹשׁ וְקִרְוֵךְ :

מוסף ליום כפור

ובכן שרפים שומרים ממעל לו :
 אלו לאלו שואלים . אלו לאלו ממקלים . אנה שוכן
 מעלים . להעריצו להקדישו בפאר מסלסלים :
 ובכן ולה תעלה קדושה . כי אתה אלהינו מלך מוחל וסולח :

זנתנה תוקף תמצא במוסף ד"ה . קדושת כתר אתה קדוש . חסול על מעשיך . האוחז ביד .
 זכבן תן פחדך עד אלהינו כו' מחול לעונותינו . ומתחילים עלינו ואנתנו כורעים כמו בריה .
 ואח"כ אומרים אוחילה לאל (תמצא במוסף ד"ה) . ואח"כ אתה כוננת וכל העבודה כמיש
 בסיוור . ואח"כ אומרים כאהל הנמתח :

פֶּאֱהָל הַנִּמְתַּח בְּדַרְי מַעֲלָה .
 בְּבִרְקִים הַיּוֹצְאִים מִזֵּי הַחַיּוֹת .
 בְּגוֹדֵל גְּדִילִים בְּאַרְבַּע קְצוֹת .
 בְּדַמּוֹת הַקֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הָעֵנָן .
 בְּהוֹד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צִוֵּר לַיְצוּרִים .
 בְּיַרְד הַנִּתְּוֵן בְּתוֹךְ גִּנַּת חֶמֶד .
 בְּיַד הַנִּתְּוֵן עַל מִצַּח מֶלֶךְ .
 בְּחֶסֶד הַנִּתְּוֵן עַל פְּנֵי חֶתָן .
 בְּטוֹהַר הַנִּתְּוֵן בְּצַנִּיף טְהוֹר .
 בְּיוֹשֵׁב בְּסֶתֶר לַחֲלוֹת פְּנֵי מֶלֶךְ .
 בְּכּוֹכַב הַנּוֹגֵה בְּגִבּוֹל מִזְרַח .

כל אלה בהיות ההיכל על יסודותיו . ומקדש הקדש על
 מכונותיו . וכהן גדול עומד ומשרת . דורו ראו ושמוחו :
 אשרי עין ראתה כל אלה . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי
 עין ראתה אהלנו . בשמחת קהלנו . הלא למשמע און
 דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה גילנו . דיצת קהלנו . הלא
 למשמע און דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה המשוררים . וכל
 מיני שירים . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה
 זבול המתקן . חי בו שכן . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי
 עין ראתה שמחת בית השואבה . עם שואבת רוח הקדש רוח
 נדיבה . הלא למשמע און דאבה נפשנו : אשרי עין ראתה פרישת
 כהן ברשם . צועק אנא השם . הלא למשמע און דאבה נפשנו :
 אשרי עין ראתה קהל קדושים . רוגשים בבית קדשי הקדשים .

מוסף ליום כפור

הלא למשמע און דאכה נפשנו : אשרי עין ראתה שני המלבן .
משעיר הקרבן . הלא למשמע און דאכה נפשנו : אשרי עין
ראתה תמידים קרבים . בשער בת רבים . הלא למשמע און
דאכה נפשנו :

אבל עונות אבותינו התריכו נוה . וחטאתינו האריכו קצו . אבל
זכרון דברים תהא סליחתנו . וענוי נפשנו תהא כפרתנו .
על פן ברחמיך הרבים נתת לנו את יום צום הכפורים הזה . ואת
יום מחילת העון הזה לסליחת עון ולכפרת פשע . יום אסור
באכילה . יום אסור בשתייה . יום אסור ברחיצה . יום אסור בסיכה .
יום אסור בתשמיש המטה . יום אסור בגעילת הסנדל . יום שימת
אהבה ורעות . יום עזיבת קנאה ותחרות . יום שתמחול לכל עונותינו .
זכעת ובעונה הזאת נלוי וידוע לפניך ולפני כסא כבודך . שאין
לנו לא מגהל פימים הראשונים . לא כתן גדול להקריב קרבן ולא
מזבח להעלות עליו כליל : ומרוב עונינו :

אין לנו לא אשים . ולא אשם : לא בדים . ולא בלילות : לא
נדר . ולא נחלי אש : לא דביר . ולא דקה : לא היכל . ולא
הויה : לא ודוי . ולא פר חטאת : לא זבח . ולא זריקה : לא חטאת .
ולא חלבים : לא טבילה . ולא טהרה : לא ירושלים . ולא יער
הלבנון : לא כבוד . ולא כנו : לא לבונה . ולא לחם הפנים : לא
מזבח . ולא מנחה : לא נוחח . ולא נסקים : לא סולת . ולא סמים :
לא ערך . ולא עוקה : לא פרוכת . ולא כפורת : לא ציון . ולא ציץ
הזהב : לא קמורת . ולא קרבן : לא רוקח . ולא ריח נוחח : לא
שי . ולא שלמים : לא תודה . ולא תמידים :

פי בעונותינו ובעונות אבותינו חסרנו כל אלה : ומעת חסרנו כל אלה :
תקפו (י"א תקפו) עלינו צרות . תלאות עברו ראשנו : שחרנו ישועת
ואין . שלום והנה קפדה : רבו הקמים עלינו . רמו וגם נשאו
ראש : קצנו בעול עליונים . קשה עלינו סבלם . צבי ארץ חנפה
עלינו . צמחה ולא לברכה . פנינו להרבה והנה מעט . פח נפש
בא באסמינו . עשקו זיתים שמנם . עשותם ולא מלאו ספק :
סמדר אם ירבה כרם . סבאו לא ישפיע יקב . נאדרו אבי שדה .
נלקחו ממעמי אכל . ממבלאות צאן עדרים דללו . מגו וממין

מסך ליום כפור

ומהריון. לזנב ולא לראש הושתנו. לעבוס ולא העבט לנו: כחננו
לריק ובהלה. כלה מבלי שכר. יד כל עמל בכשרון. ירדה ואין
מי יחזיק. מלמלנו מים ועד ים. מרפס לא מצאו ספק (כי) מרפס
לא ספק למו. חשכה לאין משתבר. חשב שכרו למפח: וועמו
מלוה ולוה. זה בנה שלחו מעתה. ונלאו ידי ממציאי יד. ועשיר
לא חוגן רש. הן ארץ נמכרה ביד רעים. המון בה לא מצאו
רוח. דביר בית אלהינו שמם. דרכינו מאנו להצליח. גיל נה
שבת. גילה ללכבנו מה נער. באין ארוחת אב תמיד. ככן בסן
בנים תחסר. אדון בית כאורח במלון. אפוא נמצא מנות:
ומשתכב בית מקדשנו.

תנות צרות לא נובל. שכר בכל יום ואנחה. רבתה בנו חלחלה.
קחו ירדה עד עפר. צרי עין מצאו יד. פעלי שקר חיל עשו.
עשי צדקה לא נראו. שונאי בצע לא עמדו. נדמינו ככלי ריק.
מכל נשארנו ערומים. לא ונביא ולא חוזן בנו. בעורים נגשש
ונלך. יום יום נאמר מה בסופנו. טוב מות מתיים אמרנו. חיינו
תלוים מנגד. זרים לראש ואנחנו לזנב. ומה נעשה וחמאינו עשו.
הן אנו בלא היינו. דלים נבזים ושפלים. געורים מאוסים ובוזים.
בני נכר משלו בנו. אמרנו נגורנו אבדנו. אדון הקל עלנו.
ושלח ישע לנאלנו.

אלהינו ואלהי אבותינו

אל תעש עמנו כלה. תאחז ירך במשפט: בבוא תוכחה לנגדך.
שמנו מספרך אל תמח: גשתך לחתום מוסר. רחמיך יקדמו
רגוק: דלות מעשים בשורך. קרב צדק מאלריך: הורנו מה שנצטק
לפניך. צוה ישועתנו במפניע: ותשיב שבות אהלי תם. פתחו
ראה כי שממו: זכור שחת לא תשכח עדות מפי זרעו: חותם
תעודה תתיר. סודך שים בלמודה: סבור אגן הסתר. נא אל
יחסר המזג. יה דע את אשר ידעוך. מגר עם לא ידעוך: כי
תשיב לבצרון. לכודים אסירי התקוה: והן אנו עתה:

כתועים ואין לבקש. כשבוים ואין לשוכב. כרעבים ואין להאכיל.
כקנוים ואין לקנות. כצמאים ואין להשקות. כפתאים
ואין ללמד. כעופים ואין להשיב. כשנואים ואין לאהוב. כנהדפים

מוסף ליום כפור

ואין לקרב. במגדים ואין להתיר. פלקוחים ואין אדונים. ככפופים
ואין לזקוף. ביתומים ואין להם אב. בטמאים ואין לטהר.
פחסרים ואין למלאת. פגנחים ואין לזפור. פהומים ואין להם
מנוחה. פדלים ואין לחננם. פגרים ואין לקבל. פבוזים ואין
לכבד. פאבלים ואין לנחם. פאנוסים ואין מנום :

אלהינו ואלהי אבותינו

אם תעינו לא תתענו. אם שגגנו לא תשלנו. אם רחקנו קרב
נא. אם קרבנו לא תרחק. אם צעקנו לא תעלים. אם
פשענו לא תפרע. אם עוינו לא תמור. אם סרנו לא תסור. אם
נקמנו לא תלחם. אם מרינו לא תמרנו. אם לצנו לא תלחץ.
אם פחשנו לא תכלה. אם ירדנו לא תטביע. אם טעינו לא
תטאטאנו. אם חבלנו לא תחבול. אם ודנו לא תזכור. אם נפחנו
לא תוכיח. אם הרשענו לא תהרוף. אם דפקנו לא תדחה.
אם געלנו לא תגעל. אם באנו לא תמאם. אם אשמונו לא תאבד :
ומרוב עונינו :

תאות לב לא השגנו. שקט קוינו ויבא רוגז. רום קרן והנה
שפלה. קרבה ישועה אמרנו ונתרחקה. צפינו לטובה
וברחה ממנו. פח נפש בא באסמינו. עצבון במשלח ירינו.
שמחה ערכה מארץ. נאדרו יבולי שדה (ברכותיה). מעט מהרבה
גביא. לחמה לרוון ולא לשבע. כחה לא תוסיף תת. ידי עמליה
מוטמו. טרפם לא מצאו בה. חלב משמניה לזרים. זמורות
עדניה לנכרים. ונמברה ארץ ביד רעים. הון בצע לא מצאו
בה. דמינו גם ממצוא יד. גלה שכר היוצורים. בעונינו בית
מקדש אל חרב. אסף חסד מפל אנוש :

אלהינו ואלהי אבותינו

תאמר למחות אשמינו. תבא לחדש ימינו. תגלה שנת שלומנו.
תדגיל לגדל את שמנו. תהדר עיר קדשנו. תופיע מקרום
לרוםנו. תזפור רחמיק לרחמנו. תחיש מנחם לנחמנו. תטהר
שמצת גוינו. תידע כי אתה הוא אלהינו. תכפר עון ודוינו.
תלוי ראש תתן להחיינו. תמחול עקשות מרינו. תנאום להעצים
פרינו. תספית שפיכת שיחנו. תענה עתר פצחנו. תפנה לקומם

מזבחנו . תצדיק גיב שפתינו . תקרב קץ משיתנו . תרצה רית
גיתוחינו . תשוב מקצוות גרחנו . תתמכנו וקאזור תדביקנו :

אלהינו ואלהי אבותינו

אורך תזריח לחשכה . ברחמים גדולים תשוב אליה . גלה לה
יום ישועה בלב . דברך תשלח ותרפאנו . האר פניך אלינו .
ואל תשכחנו לנצח . זכות הררי קדם זכור . חטאת נעורים אל
תזכור . טומאה מעלינו תעביר . ידידות גפשה אל תשכח .
פלולות אהבתנו תזכור . לכתנו אחריד במדבר . משכנו ונרוץ
אחריד . נחנו והביאנו אל חרריך . סעדנו וסמכנו ונחיה . עת פי
תשמיענו קולך . פצנו משאון גלים . צולה תחריב באפך . קומה
בחרונך על גאים . רומה עזך ורומם שפלים . שבור ורוע רשע .
תמלוד לבדך בקוראי שמך . תודיע לעין כל אמים . כי אין אלות
מבלעדיך . כי תביאנו להר קדשך . ותשמחנו בבית מקדשך :

אלהינו ואלהי אבותינו

אופל אלמנה תאיר . בזהו בוכיה תבתיק . גיל גלמודה תגיש .
דלף דמעתה תדמים . הר השמים תהדר . ותשוב ואליו
תופיע . זוהר ובוץ תזריח . תבר חפתך תחדש . טנה סמאתה
תטהר . יופי יקרת תיסדה . בדכוד כבודה תכוננה . לאורה
לאמים תלוה . מלך מכתובך תמלאה . נצה נצחים תנוססה . שובע
שמחות תשביענה . ענן עשן תעטרנה . פנת פתחיה תפאר . צדק
צנועים תצמית . קמי קהליה תקיא . רגש רגלים תרוץ : ^מ שבטים
שבתת תשוב . תקרא תשרוק ותתקע . כי תביאם להר קדשך .
ותשמחם בבית הפלתך :

אלהינו ואלהי אבותינו

תמן אחרית לעמד . תשיב מקדש לתוכנו . תרומם הר מרום
הרים . תקומם קרן גדועה . תצהיר מחשבי אווי . תפאר
יושבת בדר . תעטה בה מלכה לבדך . תסיר חרפה מעיר .
תגער ודים מזבולך . תמציא צדקה לעדתך . תלבב את רעותך .
תכרות לה ברית חדשה . תיקר גפשה בעיניך . תמטרנה במים
טהורים . תחנה בעיר חנה דוד . תזקוף קומת תמרה . תודיע
לכל אהבתנו . תהלך בקרב סחנותינו . תרוש נאולה לגלותנו .

מוסף ליום כפור

תגלה קץ לקנותנו . תבא מהרה לרחמנו . תאמירנו לך ונאמירך לנו :
ומרוב עונינו :

תעינו מאחריך . שנגנו ממצותיך . רחקנו מבית חיינו . קלקלנו
ארחות עולם . צעדינו לא ישרנו . פשענו לשם קדשך .
עובנו תורתך . סרנו מאמרי פיך . נאצנוך במעשה ידינו . מרינו
ומרדנו בך . לא הקשבנו לדברי נביאיך . פעסנוך ולא בקשנוך .
ידאתך מלב שפחנו . טהרתך במעשה ידינו טמאנו . חטאנו לך
יהוה אלהינו . ועמנוך ברוב עונינו . ואמצנו את לבבנו . הקשינו
את ערפנו . דברך אחר השלכנו . גדלתך לא הגדנו . ביותך
נהרס בעונינו . אויך נתין בחטאינו :

מה נדבר פני מישרים דובר . ומה נענה לממנו מענה . ומה
נצטדקה פני לובש צדקה . גמלנו טובות ושלמנוהו רעות .
ומה יש לנו עוד צדקה ולזעוק עוד אל פני המלך :

מתחיל החזן סלה לנו ואומרים סליחות . ואח"כ מתחילין כאן

זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה : אל תזכר לנו עונות
ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד : זכרנו יהוה
ברצון עמך פקדנו בישועתך : זכור ערתך קניית קדם גאלת שבט
נחלתך הר ציון זה שכנת בו : זכור יהוה חבת ירושלים אהבת
ציון אל תשכח לנצח : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי
כא מועד : זכור יהוה לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו
ערו עד היסוד בה : זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
זכר הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם : זכור
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הנה
ואל רשעו ואל חטאתו :

אל נא תשט עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו :

חטאנו צורנו סלה לנו יוצרנו :

סוף סדר ע"פ א"ב בראשי הדורות ובסוף העולם עם הסוכר יהודה חזק

אלה אזכרה ונפשי עלי אשפכה . כי בלעונו ודים בעונה בלי
הפוכה . כי בימי השור לא עלתה ארוכה . לעשרה הרוגי
מלוכה : בלמדו ספר משיולי ערמת . והבין ודקדק בדת

רשומת . ופתח בואלה המשפטים וחשב מזמת . ונוגב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת : חטאנו

נבה לב בגדולים . וצוה למלאות פלמירו געלים . וקרא לעשרה חקמים גדולים . מביגי דת ומעמיה בפלפולים . דינו משפט זה לאשרו . ואל תענתוהו בכוב לאמרו . כי אם הוציאוהו לאמתו ולאורו . כי ימצא איש גונב נפש מאתיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו : חטאנו

הם כענו לו ומת הנגב החוא . גם איה אבותיכם אשר אתיהם מכרוהו . לאורחת ישמעאלים סתרוהו . וכעד געלים נתגוהו . ואתם קבלו דין שמים עליכם . כי מימי אבותיכם לא נמצא ככם . ואם היו בחיים . הייתי דגם לפגיקם . ואתם תשאו עון אבותיכם : חטאנו

זמן תנה לנו שלשת ימים . עד שגדע אם נגור הדבר ממרומים . אם אנו חיבים ואשמים . נסבול בגורת מלא רחמים . הלו וזעו וזעו בלמו . על רבי ישמעאל כהן גדול נתנו עינימו . להזכיר את השם לעלות לאדונימו . לדעת אם יצאה הגזרה מאת אלהימו : חטאנו

סחר רבי ישמעאל עצמו והזכיר את השם בסלודים . ועלה למרום ושאל מאת האיש לבוש הבדים . ונס לו קבלו עליכם צדיקים ידידים . כי שמעתי מאחורי הפרגוד כי בזאת אתם גלפדים . ירד והגיד לחבריו מאמר אל . וצוה בליעל להרגם בבח ואל . ושנים מהם הוציאו תחלה שהם גדולי ישראל . רבי ישמעאל כהן גדול ורפן שמעון בן גמליאל נשיא ישראל : חטאנו

פרות ראשו תחלה הרבה מנו לבוען . ונס הרגני תחלה ואל אראה במיתת משרת דר מעון . להפיל גורלות צוה צפעון . ונפל הגורל על רפן שמעון : לשפוך דמו מהר בשור פר . ובשנתהך ראשו נטלו וצרכו עליו בקול מר בשופר . אי הלשון הממחרת להורות אמרי שפר . ואיך עתה לוחכת את העפר : חטאנו
מה מאוד בכה עליו בחרדה . בת בליעל לקול בכיתו של רבי ישמעאל עמדה . תואר יפיו בלבה חמדה . ושאלה מאת

מוסף ליום כפור

אביה חתו להעמידה: נאץ בליעל דבר זה לעשותו. להפשיט עורו מעל פניו שאלה מאתו. ולא עכב דבר זה לעשותו. וכשהגיע

למקום הפלין צרח בקול מר ליוצר נשמתו: חטאנו

שרפי מעלה צעקו במרה. זו תורה וזו שכרה. עומה בשלמה אורה. אויב מנאץ שמך הגדול והנורא. מתרחק ומגדף על

דברי תורה: ענתה בת קול משמים. אם אשמע קול אחר אהפוך את העולם למים. לתהו ונבחו אשית הדומים. גזרה היא מלפני

קבלוה משעשעי דת יומים: חטאנו

פקידים נהרגו מאחרי שבת בתי כנסיות. מלאי מצות פרמון וכוניות. והוציאו את רבי עקיבא דורש בתרי אותיות.

וסרקו בשור במסרקות פיפיות: צוה להוציא רבי חנינא בן תרדיון מבית אולמו. ובחבילי זמורות שרפו גלמו. וספוגים של

צמר שמו על לבו לעכב עצמו. וכשנסתלקו מיד גשרך וספר תורה עמו: חטאנו

קוננו קדושים עם לא אלמן. כי על דבר מועט נהרגו ונשפך דמן. לקדש שם שמים מסרו עצמן. בהריגת רבי חוצפית

המתורגמן: רעדה תאחזו כל שומע שמוע. ותול כל עין דמוע. ונהפך לאבל כל שעשוע. בהריגת רבי אלעזר בן שמוע: חטאנו

שחתוני צרי ומעני ומלאו כרסם מעדני. והשקוני מי רוש ולעני. בהריגת רבי חנינא בן חכינאי: תקפו עלינו צרות מצות

להפר. ומאנו לקחת הון וכופר. כי אם נפשות הזנות אמרי שפר. כמו רבי ישכב הסופר: חטאנו

יתונו בני עדינה השוממה. הרעו לנו מכל מלכי אדמה. והרגו מקנו כמה וכמה. בהריגת רבי יהודה בן דמא: דברת

בית יעקב אש זכות יוסף להבה. הן עתה קש אורם כבה. חי ועוד קומתם בביעור היום הבא. כי הסכימו להרוג עשרה

צדיקים עם רבי יהודה בן בבא: חטאנו

ואת קראתנו וספרנו בשנון. ושפכנו לב שפל ואנון. ממרום הסבת תחנון. יהוה יהוה אל רחום ותנון: חנון הביטח

ממרומים. תשפוכת דם הצדיקים ותמצית דמים. תראה בפרגודך ותעבר בתמים. אל מלך יושב על כסא רחמים:

והחזיק אותם וכזר לנו בריה אבות וכו' . אתה יודע וכו' . על חטא וכו' . עי כפ דברי התורה הזאת .
 יודד עבדך עד אפסד אתכם . והחזיק אותם כזר אל תורה :

אל תירא יעקב שובו בנים שובבים שובה ישראל . הנה לא יגום
 ולא יישן שומר ישראל . בפתוב על יד גביאך שובה ישראל
 עד יהוה אלהיך כי בשלח בעניך . ונאמר קחו עמכם דברים
 ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב וגשלמה פרים
 שפתינו . ואתה רחום מקבל שבים כי על התשובה מראש
 הבטחתנו . ולתשובה עינינו מוחלות לך :

מנויה ונמורה . בסוד חכמי תורה . אשרי מי שלא נברא
 ומאחבתך יהוה אלהינו שאחבת את ישראל עמך . ומחמתך
 מלכנו שתמלת על בני בריתך נתת לנו יהוה אלהינו
 (את יום השבת הזה) ואת יום צום הכפורים הוה למחילת חטא ולסליחת
 עון ולכפרת פשע :

יום אתא לכפר פשעי ישנה . היום ביאתו אחת בשנה . בפתוב
 בתורתך . והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
 מכל חטאתם אחת בשנה :

יום זה נתן תעודה לעם זה . היום חל בו ציר סלח נא לעון העם
 הוה . בפתוב בתורתך סלח נא לעון העם הוה כגודל חסדך
 וכאשר נשאתה לעם הוה ממצרים ועד הנה ושם נאמר . ויאמר
 יהוה סלחתי כדברך : בעבור כבוד שמך המצא לנו מוחל וסולח .
 סלח נא למען שמך :

יום מחילה בשרת לציר ברשם . היום נתיצבת עמו וקראת בשם .
 בפתוב בתורתך ויגד יהוה בעני נתיצב עמו שם ויקרא
 בשם יהוה : בעבור כבוד שמך המצא לנו חנון ורחום . רחם
 נא למען שמך :

יום שממות היכלך הביטה . היום תחן אוון חטא לנו להביטה .
 בפתוב בדברי קדשך חטה אלחי אונה ושמע פקח עיניך
 וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה . כי לא על
 צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים .
 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה
 אלחי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : בעבור כבוד שמך
 המצא לנו שומע תפלה . שמע בקול תפלתנו למען שמך :

מוסף ליום כפור

מי אל כְּמוֹדָה : אֲדִיר וְנֹאֵה . בּוֹרָא דוֹק וְחֹלֵד . מִי אֵל כְּמוֹדָה : גּוֹלֵה
עֲמוּקוֹת. דּוֹבֵר צְדָקוֹת . מִי אֵל כְּמוֹדָה : הַדּוֹר בְּלִבּוֹשׁוֹ . וְאִין
פְּתַחֲלָתוֹ . מִי אֵל כְּמוֹדָה : זֹקֵף כְּפּוֹפִים . חוֹנֵן דְּלִים . מִי אֵל כְּמוֹדָה :
מְהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב שְׁמַיִם . מִי אֵל כְּמוֹדָה : שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹמֵד
תְּמִימִים . מִי אֵל כְּמוֹדָה : נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע . מִי אֵל כְּמוֹדָה :
כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ מִי אֵל כְּמוֹדָה נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע
לְשִׁאֲרִית נְחֻלָּתוֹ לֹא הִחְזִיק לְעַד אַפּוֹ מִי חֲפִיץ חֶסֶד הוּא :
יֵשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כֶּל חַטָּאתָם :
וְכָל חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוֹכְרוּ וְלֹא
יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם : וְנֹאמֵר תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קֶדֶם :

אלהינו ואלוהי אבותינו מחל לעונותינו . רצח ומורדים . אבינו מלכנו וכור רחמיך . וכתוב . וכל החיים
וברכת כהנים . שים שלום עד עושה השלום ק"ש :

מנחה ליום כפור

מוציאין ס"ת ואומרים כרוך שיהי גדלו וכי וקרוין ג' גברי באחרי מות ומספירין בתרי עשר כיונת :
המספיר אומר הברכות עד מגן דוד . יהללו . ח"ק . ש"ע .

תפלה לשליח צבור בקול

החון מתחיל ברוך אתה עד למען שכו באהבה ואח"כ מתחילין כאן :
מסוד חקמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולתנון
פני מלך מוחל וסולח לעושים :

אֵיתָן הַבִּיר אֲמוּנָתְךָ . בְּדוֹר לֹא יָדְעוּ לְרַצוֹתֶךָ . גִּהֵן בְּךָ
וַיַּדַּע יִרְאָתְךָ . דַּיִן לְהוֹדִיעַ לְכָל הַדְּרָתְךָ . הַדְּרִיךְ
תּוֹעִים בְּנִתְיִבְתֶּךָ . וְנִקְרָא אָב לְאַמְתֶּךָ . זֶהר לַעֲשׂוֹת
דְּבָרְתֶךָ . חֲפִיץ לַחֲסוֹת בְּצַל יְשִׁיבְתֶךָ . טַעַם לְעוֹבְרִים
כְּלַבְלֶתְךָ . יָדַע לְשָׁבִים כִּי אִין בְּרִיתֶךָ : כִּי הָאֱמִין בְּךָ
לַחֲלוֹתֶךָ . לְטַע אֲשֶׁר וְלַהֲזַבִּיר גְּבוּרֹתֶיךָ : צְדָקָה תַחֲשֵׁב
לָנוּ . בְּצַדֵּק אָב סֶלַח לָנוּ : חֵן לֹא כַחֲמַאיִנוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ .
מְגַנְנוּ כִּי לָךְ יִחַלְנוּ : וְכַרְט לְחַיִּים עַד מַצְמִיחַ יְשׁוּעָה

מֵאֵהָב וַיְחִיד לְאָמוֹ. נִפְשׁוּ לְטִבַּח בַּהַשְׁלִימוֹ. שְׂרָפִים צָעֲקוּ
מִמְרוֹמוֹ. עוֹנִים חוֹסֵה לֵאלֹהֵי מִרְחָמוֹ. פוֹדֶה וּמְצִיל רַחֲמוֹ.
צוּה שֶׁה תְּמוֹרָה בְּמִקוֹמוֹ. קָשַׁב אֶל תְּשׁוּבָתְךָ דָמוֹ. רַחֲפוּ רַחוּם
לְרוּחָמוֹ. שְׁמְרוּ וּקְיָמוּ לְשִׁמּוֹ. שִׁפְר תִּאֲרוּ כְּנֹגַהּ יוֹמוֹ: חִיו תִּרְאֶהוּ
הַיּוֹם כְּשֶׁרוּף בְּאוֹלָמוֹ. תִּזְכּוֹר עֲקֻדְתּוֹ וְתַעֲזוֹר (י"א וְתַחֲוֶן) עִמּוֹ:
לְפָנָיו יְקִימֵנו וְנַחֲיֵה. בְּצַדֵּק אָב נַחֲיֵה: חִיו יְהוָה מִמִּית וּמַחֲיֵה.
בְּמַלְאָכָיו רְדוּמִים יְחִיָּה: מִי כַסּוֹךְ עַד סִחִית חַסְדִּים

אֲרָאִים בְּשֵׁם תָּם מַמְלִיכִים. לְמַלְךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. יִפְּיוּ לְשׁוֹר
בְּכֶסֶם הוֹלְכִים. יִלְדִּיו הַיּוֹם צָנִים כְּמַלְאָכִים. הַמְקַדְּשִׁים
וְתַחַן עוֹרְכִים. בְּיוֹם זֶה אֵיבָה מַשְׁלִיכִים. יַחַד בְּשֵׁם אָבִיהֶם
מְבָרְכִים. רַם לְרִצּוֹת בְּדַבְרֵים רַבִּים. בְּזִכּוֹת הַתָּם יִצִּיץ מַחֲרָבִים.
יְהִי יְאִיר עֵינֵי חֹשְׁכִים. מַלְךְ נֶצֶב בְּעֶדְת בְּרוּכִים. רוּצֵה בְּעַמּוֹ
יִפְאָר נְמוּזִים. דוֹפְקִים בַּתְּפִלָּה לְהַשְׁכִּים. כְּטוֹב וְסִלַּח עִמָּם יִסְמְּכִים:
חִיו וְשִׁמְיֵעַ לֹא תִבְשׂוּ דָבִים. יֹאמֶר לְכֵן לְבֵית הַמַּחְפִּים:

יִמְלוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

חִי' אֲמִנַת אוֹם נוֹטֶרֶת. לְמַעַנֵּךְ עוֹזֵר לְנִשְׁאָרֶת. וְעַקֵּה רִצָּה נָא בְּקַמְוֶרֶת. קְדוֹשׁ:
חִי' יִכְפֹּר וְיִסְלַח. אֵל טוֹב וְסִלַּח. נִרְאָ וְקְדוֹשׁ:
חִי' תִפְלִתְנוּ מִמַּעֲוֹת. יִקְבֵּל דְּקָרְבָנוֹת. הָאֵל קְדוֹשׁ:

מִיִּכְאֵל מוֹמִין מֵהַלֵּל. וְגַבְרִיאֵל מִשְׁמַאֵל מִמְלַל. בְּשָׁמַיִם
אֵין כְּאֵל. וּבְאָרֶץ מִי כְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל:

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה קְדוֹשָׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח:

קְדוֹשָׁה נִקְדוּשׁ כְּנוֹסַח הַקֶּדֶר. אַתָּה קְדוֹשׁ. חֲסוּל עַל מַעֲשֵׂיךְ.
וְכֵן . . . יַעֲלֶה וְיִבֵּא עִי וְרוּחֹם אַתָּה. אַחֲרַי מִתְחַלְלִין בְּאֵן:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה: אֵל תִּזְכּוֹר לָנוּ עוֹנוֹת
רְאוּשׁוֹנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי נִלְוֵנוּ מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְהוָה
בְּרִצּוֹן עַמְךָ פְּקֻדְנוּ בִישׁוּעָתְךָ: זְכוֹר עֲדֻתְךָ קִנְיַת קָדְשׁ גְּאֻלַּת שְׁכֵם
נְחִלְתְּךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתְּ בּוֹ: זְכוֹר יְהוָה חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ
צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח: אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְתַנְּנָה כִּי
כָּא מוֹעֵד: זְכוֹר יְהוָה לְבִנְיָ אֲדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ
עָרוֹ עַד הַיְסוּד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר

מנחה ליום כפור

נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם : זכור
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה
ואל רשעו ואל הטאתו :

אל נא תשת עלינו הטאת אשר נואלנו ואשר הטאנו :
הטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו :

אל נא רפא נא תחלואי גפן פוריה . בוששה ונחפורה ואמלל פריה .
גאלנה משחת וממפה טריה . עננו כשענית לאברהם אבינו

בהר המזריה : חטאנו

דגלי עם פדויי בזרוע חשוף . הצל מנגף ואל יהיו לשסוף .
ותענה קריאתנו למעשה ידיך תכסוף . עננו כשענית

לאבותינו על ים סוף : חטאנו

יבות צור חצב היום לנו תגל . השכנו מאנה ונחנו ביושר מעגל .
טהר טומאתנו ולמאור תורתך עינינו גל . עננו כשענית

ליהושע בגלגל : חטאנו

יה ראה דשן עקוד והצמח לנו תרופה . פלה שוד ושבר סער
וסופה . למדנו וחכמנו אמרתך הצרופה . עננו כשענית

לשמואל במצפה : חטאנו

מותמם מרחם שרשיו אל תקמל . נקנו מפתם ושמןי ולא גאמל .
סעדנו ונשעה זארחות חסדיך נגמל . עננו כשענית

לאליהו בהר הכרמל : חטאנו

עודדנו בצדק משויי ממים וכפר ודון ומשונה . פדנו ממהומת
מות ואחור בר נמונה . צנה ישועתנו ובעונותינו אל

נתמונה . עננו כשענית ליונה במעי הדגה : חטאנו

קדשת איש חסידך זכור ליפת פעמים . רחמיה תעורר פי לוקינו
בכפלים . שובנו תוקף ליראתך ולא נחשף שולים . עננו

כשענית לדוד ולשלמה בנו בירושלים : חטאנו

והיח אבירים זכור לנו ביות אבות וכו' עד ולכפרת פשע חטא לעיל ואח"כ מתחילין כאן .

יום אשר הוסיק לכפרתנו . היום תבשרנו צורנו ותטהרנו . בפתוב
בתורתך והיתה זאת לכם לתקת עולם לכפר על בני ישראל

מכל הטאתם אחת בשנה :

יום מנחיל דת שוע בעד דור . היום נשא לו בבקשו סלח נא .
 בכתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר
 נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר . ויאמר יהוה
 סלחתי כדברך : בעבור כבוד שמך המצא לנו מוחל וסולח .
 סלח נא למען שמך :

יום קוראי בשמך ימלמו . היום רחם עלינו כאז קרא בשם . בכתוב
 בתורתך ונרד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה .
 ויעבור יהוה על פניו ויקרא : יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים
 ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה :
 בעבור כבוד שמך המצא לנו מוחל וסולח סלח לנו למען שמך :

יום שממות היכלך תביט . היום תעשה למען שמך . בנם איש
 חמודות בכתוב בדברי קדשך הטה אלתי אונך ושמע פקח
 עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה . כי לא
 על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים .
 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה
 אלתי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : בעבור כבוד שמך
 המצא לנו שומע תפלה . שמע בקול תפלתנו למען שמך :

מי אל כמוד : אדון אביר . במעשיו כפיר . מי אל כמוד : גולה
 עמוקות . דובר צדקות . מי אל כמוד : הצור תמים . ומלא
 רחמים . מי אל כמוד : כובש כל כעסים . להצדיק עמוסים .
 מי אל כמוד :

בכתוב על יד נביאך מי אל כמוד נושא עון ועובר על פשע
 לשארית נחלתו לא התווק לעד אפו כי תפין חסד הוא :
 ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם :
 וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא
 יפקדו ולא יעלו על לב לעולם : ונאמר תתן אמת ליעקב חסד
 לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

וכתוב . שים שלום ער עיני השמים :

ואי טעל לעונותינו . רצה ומרים .

סדר תפלת נעילה

אומרים אשרי ובה לעיון שמי' המצא כסודו רק במקום וכתבנו אומרים ותתמנו ובמקום וכתוב אומרים
 ותתם ובמקום וכתב אומרים ותתם :

תפלת נעילה לשליח צבור בקול

חזון סתחיל כיוך אתה עד לספן שכו באהבה ואח"כ סתחילין כאן :
מסוד חקמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
אפתחה פי בתפלה ובתחנונים . לחלות ולחנן
פני מלך מוחל וסולח לעונים :

הארון

סתיחין

אב ידעך מנוער . בחנתו בעשר בר עבור פראש
תער : חון גש לחלותך פנער ולא פבער . דגליו
לבא בזה השער : קהל אמונים גשו לנצחך איום . נצח
כל היום : חון עבור פי פנה יום . גונגנו בצדק יושב
בחום היום : זכרט לחיים עד ומצמיח ישועה

הנקרא לאב זרע . ונפנה לסור ממוקשי רע : חון זעק ותנן ושיחה
לא גרע . חסן ברכה באשר זרע :
יה שמך בנו יערב . וישעך לנו תקרב : חון גאולתנו לנו תקרב .
החיינו כמלך פשח לפנות ערב : סי כסוך עד סתיח הסמים

ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל גא :

חייך שמע גא סלח גא היום . עבור כי פנה יום . ונהללך נורא ואיום קדוש :
ובכן ולך תעלה קדושה פי אתה אלהינו מלך מוחל וסולח :

שערי ארמון . מהרה תפתח לבוארי דת אמן :
שערי גנוזים . מהרה תפתח לדתך אחוזים :
שערי היכל הנחמדים . מהרה תפתח לועודים :
שערי זבול מחננים . מהרה תפתח לחכילי עינים :
שערי מהרה . מהרה תפתח ליפה וברה :

שערי פתח המיומן . מהרה תפתח לעם לא אלמן : ובהם תערך
ותוקדש . כסוד שיח שרפי קודש המקדישים שמך בקודש :

קדושת כתר כסו כסוק . אתה קדוש . סמול . עוד יזכור לנו . וכן . . . יעלה ויבא עד ורומם אתה :

חון וקהל פתח לנו שער . בעת נעילת שער . פי פנה יום :

חון וקהל היום יפנה . השמש יבא ויפנה . נבואה שעריך :

חזן וקהל **אָנָּא אֵל נָא . שֵׁא נָא . סִלַּח נָא . מַחֵל נָא . חֲמַל נָא . רַחֵם נָא . כַּפֹּר נָא . כְּבוֹשׁ חַטָּא וְעוֹן :**

אל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מְהֻנְהַג בְּחַסִּידוֹת . מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עִמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן . מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים . עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ . לֹא כִרְעַתָּם תִּגְמּוֹל . אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה . זִכַּר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה . כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעֵינָיו מִקֶּדֶם . כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַנָּן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה : וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא :

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְבֶּה אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת . נוֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפּוֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְגִקְהָה : וּסְלַחְתָּ לְעֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלֵתָנוּ :

סִלַּח לָנוּ אֱמִינוּ בֵּי חַטָּאוֹנוּ . מַחֵל לָנוּ מִכְּבֹדֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ : כִּי אָתָּה אֲדֹנָי טוֹב וּסְלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ :

כִּרְחֵם אָב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחֵם יְהוָה עֲלֵינוּ : לִיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַבְרְבֶּךָ סִלַּח : יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ כִּי־יִגְבַּל לָנוּ אֱלֹהֵינוּ יַעֲקֹב סִלַּח : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בּוֹטֵחַ בְּךָ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ : סִלַּח נָא לַעֲוֹן הַעַם הַזֶּה כְּגוֹדֵל חֲסִדְךָ וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנּוֹה וְשֵׁם נֵאמַר : וַיֹּאמֶר יְהוָה סְלַחְתִּי בְּרַבְרְבֶּךָ : הִטָּה אֱלֹהֵינוּ אֲוֵנָה וְשָׁמַע פִּקּוּחַ עֵינֶיךָ וְרָאָה שׁוֹמְמֵתֵינוּ וְהִעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . אֲדֹנָי שְׁמַעָה אֲדֹנָי סְלַחְתָּ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרֵ לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :

זְמִי יַעֲמֹד חַטָּא אִם תִּשְׁמֹר . זְמִי יָקוּם דִּין אִם תִּגְמֹר . הַסְּלִיחָה עַמְּךָ סְלַחְתִּי לֵאמֹר . הַרְחֵמִים גַּם לְךָ מִדֶּתְךָ לְכַמּוֹר : דְּכֹדוּךָ בְּלוֹתָנוּ רָאָה וְאֵל תְּכַלִּים . דַּעַת נְתִיב דְּרַבְרֵיךָ תִּפְצְנוּ תְּשִׁלִּים . גְּדוּל וְקַמּוֹן רוּחַ שְׁכַל תְּחַלִּים . גְּבוּרֵי כַח רְצוֹנְךָ חוֹק וְהַאֲלִים : בְּצִלְךָ שִׁבְתָּ שְׁבִים קֶבֶל גְּדָבָה . בֵּיתְךָ יִפְרִיחוּ וְלֹא יִזְסִיפוּ לְדַאֲבָה . אוֹבֵד וְגִדַח תְּשַׁבִּית נוֹגֵשׁ וּמִדְּחָבָה . אוֹ יַעֲלוּ וַיִּרְאוּ בְרוּחַ גְּדִיבָה : שְׁלוֹם פְּרִים שְׁפָתֵינוּ תִּבּוֹן אֱמֶת . לְכַתְּנוּ אַחֲרֶיךָ בְּתוֹם וַיִּזְשֵׁר הַעֲמֶת .

הפלת נעילה

מליץ יזשר קבל . ומלשני צמת . החפץ בחיים ולא במות המת .
הקימנו באור פניך וחשבון ותמצה . קיום מרדת שחת כופר ימצא .
טרם נקרא עוד דבור יצא . נדבות פיגו יהיה רצה :

מרבים צרכי עמך ודעתם קצרה . מחסורם ומשאלותם
בל יוכלו לספרה . נא בינה הגיגנו טרם נקרא :
האל הגדול הגבור והנורא :

ספו וגם כלו יודעי פניעה . סדר תפלות במענה לשונם
להפיעה . ערומים נותרנו ורבתה הרעה : על פן
לא השגנו ישועה :

פנים אין לנו פניך לחלות . פשענו ומרדנו והעוינו
מסלות . צדקה לך לבד נבקש במערכי תהלות :
העומדים בבית יהוה בלילות :

קדוש ראה כי פס מליץ בשורה . קבל ניבי במרבית
תשורה . רנתי היום תהא בכתרך קשורה : אל
נאזר בגבורה :

שועתי שעה והפלת תהא נעימה . שמע פניעתי
כפניעת תמה . תחוקקנו לחיים ותיטיב לנו
החתומה : תולה ארץ על בלימה :

ידך פשוט וקבל תשובתי במעמדי . סלח ומחל רוע מעבדי פנה
נא ועסוק בטובת משחרריך דודי ומעודדי : ואתה יהוה מגן בעדי :
זכור ברית אברהם ועקרת יצחק . והשב שבות אהלי יעקב
והושיענו למען שמך . גואל חוק למענה פדנו . ראה כי
אזלת ידינו . שור כי אברהם חסידנו . ומפניע אין בעדנו . ושוב
ברחמים על שארית ישראל והושיענו למען שמך : העיר הקודש
והמחוזות . היו לתרפה ולבזות . וכל מחמדיה טבועות ונגוזות .
ואין שיור רק התורה הזאת . והשב שבות אהלי יעקב והושיענו
למען שמך :

אנקת מסלריך . תעל לפני כסא כבודך . מלא משאלות
עם מוחרריך . שומע תפלות באי עריך :

ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים. גם היום יושעו
 מפניך שוכן מרומים. כי אתה רב סליחות
 ובעל הרחמים:

יחביאנו צל ידו. תחת כנפי השכינה. חון יחון כי יבחון לב
 עקוב להכינה. קומה נא אליהנו עוזה. עזי נא. יהוה
 לשועתנו האזינה:

שמיענו סלחתו. יושב בסתר עליון. בימין ישע להושע עם עני
 ואביון. בשוענו אליך נראות בצדק תענגנו. יהוה יהוה
 עוזר לנו:

יהוה יהוה אל רחום וחנון. ארץ אפים ורב חסד ואמת.
 נצור חסד לאלפים. נשא עון ופשע. וחטאה ונקמה.
 וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

אזכרה אלהים ואהמיה. בראותי כל עיר על תלה
 בגויה. ועיר האלהים משפלת עד שאול
 תחתיה. ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה. " ":

מדת הרחמים עלינו התנגלי. ולפני קונך תחנתנו
 הפילי. ובעד עמך רחמים שאלי. כי כל לבב
 דוי וכל ראש לחלי. " ":

תמכתי יתדותי בשלש עשרה תבות. ובשערי דמעות
 כי לא נשלבות. לכן שפכתי שיח פני בוחן
 לבות. במוח אני באלה ובזכות שלשת אבות. " ":

יהי רצון מלפניך שומע קול בכיות. שתשים דמעותינו
 בנאדף להיות. ותצילנו מכל גזרות אכזריות. כי
 לך לבד עינינו תלויות. " " : אל סלך וכו'

רחם נא קהל עדת ישורון. סלח ומחל עונם. והושיענו
 אלהי ישענו:

שערי שמים פתח. ואוצרך המוב לנו תפתח. תושיע
 וריב אל תמתח. והושיענו אלהי ישענו:

הפלת נעילה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . סֶלַח לָנוּ . מַחַל לָנוּ . כַּפֵּר לָנוּ . כִּי אָנוּ
עֹמְדִים וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ . אָנוּ בְּנִיךְ וְאַתָּה אָבִינוּ . אָנוּ עֹבְדֶיךָ
וְאַתָּה אֱרוֹמֵינוּ . אָנוּ קֹהֲלֶךָ וְאַתָּה חֻקֵּנוּ . אָנוּ נִחְלָתֶךָ וְאַתָּה נִרְלָנוּ .
אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ . אָנוּ פֶּרֶמֶךָ וְאַתָּה נוֹמְרֵנוּ . אָנוּ פְּעֻלָּתֶךָ
וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ . אָנוּ רַעֲיָתֶךָ וְאַתָּה דוֹרֵנוּ . אָנוּ סִגְלָתֶךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ .
אָנוּ עֹמְדִים וְאַתָּה מְלַכְנוּ . אָנוּ מְאֹמְרֶךָ וְאַתָּה מְאֹמְרֵנוּ . אָנוּ עֹז
פָּנִים וְאַתָּה רְחוּם וְחַנוּן . אָנוּ קָשִׁי עוֹרֶךָ וְאַתָּה אַרְךְ אַפִּים . אָנוּ
מְלֵאֵי עֵז וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים . אָנוּ יְמִינוּ כְּצֶל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא
וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפַלְתָּנוּ . וְאַל תִּתְעַלֵּם
מִתְחַנְתָּנוּ . שְׂאִין אָנוּ עֹז פָּנִים וְקָשִׁי עוֹרֶךָ לוֹמֵר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אָנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ . אָבֵל
אָנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בְּנִדְנוּ . נוֹלְנוּ . דְּבַרְנוּ דוֹפִי : הָעֵינֵינוּ . וְהוֹשָׁעֵנוּ . זְדֵנוּ .
חֲמִסְנוּ . מְפַלְנוּ שְׁקֵר : יַעֲצֵנוּ רַע . כּוֹבְנוּ . לְצַנוּ . מְרַדְנוּ .
נֹאצְנוּ . סָרְרֵנוּ . עֵינֵנוּ . פִּשְׁעֵנוּ . צָרְרֵנוּ . קָשִׁינוּ עוֹרֶךָ : רָשָׁעֵנוּ .
שְׁחַתְנוּ . תַּעֲבֵנוּ . תְּעִינֵנוּ . תַּעֲתַעְנוּ : סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ
הַמּוֹכִיבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ . וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת
עֲשִׂיתָ וְאָנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ : מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם . וּמַה נֹּסֵפֵר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים . הֲלֹא בַר הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אֲחִיב אִסֵּר הַשְׁמִיטָתָה נוֹתֵן יוֹד . אַתָּה הַבְּדֵלָה . אוֹיֵב מְחַל . רַעַח וּמוֹדִים כִּי אַתָּה עִסָּ וְיִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹמֵם
וְאוֹמְרִים אֲבִינוּ מִלִּכְנֹו אֶפְיֵלוּ כִּסְחַל זֶוּם כְּפֹוֹר בִּשְׁבַת . חֲמִצָּא בְּסִידוֹר :

מִצְוֹתֵי בְּרִיתָה כְּשִׁאוֹמְרִים בְּתַפְלָה נְעִילָה שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל רֹם וּבְכֹוֹנֹת חֵלֶם יִכּוֹן כָּל אִי . מִיִּשְׂרָאֵל לְסִמּוֹר
נִסְכּוּ עַל קְרוֹעַת הַשֵּׁם יִתִּישׁ וְנִחְשֵׁב לוֹ הַכּוֹנֵנָה כֹּוֹלוּ לֶשֶׁה כְּפֹוֹלֵל וְכֹּוֹלוּ עוֹסֵד בְּנִסּוּיָה עַל קְרוֹעִיה :

פַּעַם אַחַת **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :**

ב' פַּעַמִּים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ו' פַּעַמִּים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים :

קְרִישׁ שֶׁלֶם . וְהוֹקֵעִין חֲקִיעָה אַחַת וְאוֹמְרִים

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם :

אֲחִיב אוֹמְרִים קוֹה אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ וְעֵלֵינוּ . וּבְתַפְלָתֵינוּ מְרִיבִים וְאוֹמְרִים אַתָּה הוֹנַחְתָּנוּ קִישׁ עֵינֵינוּ קִישׁ
וּבְקִדְשֵׁינוּ הַלְבַּנָּה וּבְסִידוֹל עַל הַכּוֹס וּבְסִרְבִּין עַל הַגֵּר וּבְשִׁבְתָּ אֶפְיֵס שְׂאִינֵי חַל בִּשְׁבַת וְאֵם הוּא מוֹצִיָּם
בְּסִרְבִּין גַּם עַל הַבְּשָׂמִים וְאוֹמְרִים וְזֵתֵן לֵךְ . וְתוֹכֵם אַחֵר הַבְּדֵלָה יִתְחַל לְעִמּוֹק בְּמִצְוֹת כּוֹסֵת

קריאה ליום א של ראש השנה

לה

ונתת פקד את שרפה כאשר אמר נישע יהוה לשרפה כאשר דבר: ונתת ותלד שרה
 לאברהם בן זקנו למועד אשר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את שם
 בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: ויגמל אברהם את יצחק בנו כן שמת
 ימים כאשר צוה אתו אלהים: וי ואברהם בורטאת שנה בהולד לו את יצחק
 בנו: ויתאמר שרה צחק עשה לי אלהים כלי השמע יצחק לי: ויתאמר מי סגל
 לאברהם היניקה בנים שרה פירלתני בן זקנו: ויגדל ותלד ויגמל וישע
 אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק: וכתב: ותרא שרה את בורטך
 המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: ויתאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת
 בנה כי לא יירש בורטאמה הזאת עסבני עס יצחק: ויגדע הדבר מאד גשיג
 אברהם על אדות בנו: ויאמר אלהים אל אברהם אל יגדע בשניה על הנער
 ועל אמתה כל אשר תאמר אלה שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לה
 נרע: וישאל ובשבת ו גם את בורטאמה לנו אשיכנו כי ורעה הוא: וישמע
 אברהם בפקר ויקח להם וחמת מים ויתן אל הבר שם על שכמה ואת הבר
 נשלחה ותקח ותמע במקדש באר שבע: ויכלו המים כן החסת ומשלח את
 הבר חסת אחד השחים: ותקח ותשב לה כנגד הרחק כמסחתי קשת כי אמרה
 אל ארעה בקות תלד ותשב כנגד ותשא את ילקה ותבך: וישמע אלהים את
 קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הנער כן השמים ויאמר לה מה לך הנר אל
 תרוא כן שמע אלהים אל קול הנער כאשר דוא שם: וכתב: וקראו שמי את
 הנער ותחזיקו את הדוד בו פירלנו גדול אשיכנו: ויפקח אלהים את עיניה
 ותרא באר מים ותלד ותמלא את החסת מים ומשק את הדוד: ויהי אלהים
 את הנער ויגדל וישב במקדש ויהי רבה קשת: וישב במקדש פארן ומקחלו
 אפו אשה מארץ מצרים: פ רביעי ובשבת: ויהי בשת ההוא ויאמר אביטלה ופיכל
 שרעבא אל אברהם לאמר אלהים עמה בכל אשר אתה עשה: ושמה השבעה
 ל אלהים הנה אם תשקר לי ולנני ולנברי פחסד אשר עשיתי עמה תעשה
 עשד ועם הארץ אשר נתתה לה: ויאמר אברהם אנכי אשבע: ודוכס אברהם
 את אביטלה על אדות באר המים אשר גזרו עבדי אביטלה: ויאמר אביטלה
 לא ודעתי כי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא תהדוף לי וגם אנכי לא שמעתי
 בקלי המים: ויקח אברהם צאן וקדור ויתן לאביטלה וקדורו שניהם ברית: ויש
 ובשבת ויצב אברהם את שבע בכשת הצאן לבדו: ויאמר אביטלה אל אברהם
 לה הנה שבע בכשת האלה אשר הצבת לבדנה: ויאמר כי את שבע בכשת
 תפק מידי בעבור תהיה לי לעדה כי ספרתי את הצאן הזאת: עיניו קרא
 לסקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: וקדורו ברית בבאר שבע
 ויגם אביטלה ופיכל שרעבא וישבו אל ארץ פלשתים: וישע אשר בבאר
 שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ויגד אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

שפתחה הן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאלל ופניה לא
 הידלה עוד: וישבימו בפקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל-
 ביתם הרמתה וידע אלקנה את-חנה אשתו ויזכרה יהוה: ויהי
 לתקופת הימים ותדר חנה ותלך בן ותקרא את-שמו שמואל כי
 מיתה שאפתיו: ויעל האיש אלקנה וכר-ביתו לזבח ליהוה את-
 זבח הימים ואת-נדרו: וחנה לא עלתה בראמה לאישה עד-גמל
 הנער והביאתיו ונראה את-פני יהוה וישב שם עד-עולם: ויאמר
 לה אלקנה אישה עשי המוב בעיניך שבי עד-גמולך אתו אך יקם
 יהוה את-דברו ותשב האשה ותינק את-בנה עד-גמלה אתו:
 ותעלה עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמה ונבל
 יין ותבאהו בית-יהוה שלוה-נער נער: וישחמו את-הפר ויבאו את-
 הנער אל-עלי: ותאמר כי אדני חי נפשה אדני אני האשה הנצבת
 עמכה בזה להתפלל אלי-יהוה: אל-הנער הזה התפללתי ויתן יהוה
 לי את-שאלתי אשר שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתי-הו ליהוה כל-
 הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו עים ליהוה: ותתפלל
 חנה ותאמר עלן לפי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על-אויבי כי
 שמחתי בישועתך: איך-קדוש ביהוה כיי-אין בלתך ואין צד
 בארתינו: אלי-תרבו תדברו נבחה נבחה יצא עתק מפיכם כי אל
 דעות יהוה ולא ילי קי נתכנו עללות: קשת נברים התיס ונכשלים
 אורו חיל: שבעים ברחם נשברו ורעבים חרלו עד-עקרה ילדה
 שבעה ורבת בנים אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ועל:
 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אהמרומים: מקים מעשר דל מאשפת
 ידים אביון להושיב עסנידיבים וכפא כבוד ונחלם כי ליהוה מצוק
 ארץ וישת עליהם תבר: נגלו חסידו חסידו קי ישמר ורשעים
 בחושך ידמו כירלא בכח ונכרי-איש: יהוה יתנו מריבו מיניו קי
 ערו עלי קי בשמים ידעם יהוה ידן אפסי-ארץ ויתן-עו למלפו
 ויגם קרו משיחו:

קריאה ליום ב של ראש השנה

יהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
 הנני: ויאמר מהנא את בנה את יחידה אשר אהבת את יצחק ויך
 לה אל ארצו המורה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אלה:
 וישבם אברהם בבקר ונחבש את חמורו ויך את שני געריו אלו ואת יצחק

בנו ויבטע עצי עלה ויך את המקום אשר אמרו האלהים: לוי בנים
 השלישי וישא אברהם את עינו ורא את המקום מרחוק: ויאמר אברהם אל
 געריו שכבר לכם פה עשר חמור ואני והנער גלגה עד גה ונשתחוה ונשובה
 אליכם: ויך אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויך את האש
 ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
 ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השח לעלה: ויאמר אברהם
 אלהים יראה לו השח לעלה בני וילכי שניהם יחדו: וילך אל המקום אשר
 אמרו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וישך את העצים וישך את
 יצחק בנו וישם אתו על המזבח טמעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויך
 את המאכלת לשחם את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
 אברהם: אברהם ויאמר הנני: ויאמר אלהים שח ידה אל הנער ולא תעש לו

מאוסה כי שתה ידעתי כירא אלהים אתה ולא חשבת את בנה את יחידה
 כסמי: וישא אברהם את עינו ורא והנה איל אדז נאחו בסבה בקרניו ויך
 אברהם ויך את האיל ויעלה לעלה פחת בנו: ויקרא אברהם אל המקום
 הוה יהוה וראת אשר יאמר היום ביד יהוה יראה יביע ויקרא מלאך יהוה אל
 אברהם שנית מן השמים: ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי ישן אשר עשית
 את הדבר הזה ולא חשבת את בנה את יחידה: כי בך אברכה וברכה ארבה
 את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעה את אשר
 אבי: והתברכו בזרעה כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם
 אל געריו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: פ היש
 נהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם נאם יהוה בלבה נסיוא בנים
 בנחור אחיה: את עין בכורו ואת בנו אחיו ואת קטואל אבי אדם: ואת בשד
 ואת חיו ואת פי דש ואת ידגף ואת בתואל: וכתואל יגד את דרגת שמנה
 אלה ילדה מלכה לנחור אתו אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד נסיוא
 את טבח ואת פלחם ואת פחש ואת מעכה:

הפטרה ליום ב של ראש השנה

ובחדש השביעי באחד לחודש מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: ונעשיתם ענה לרבים יחיה ליהודה פר ג' ג' ג' אחד אחד אחד כבשים בגי' שנה שבעה חמיסם: ומנחתם סלת בלילה כשמן שלשה עשרנים לפ' שני עשרנים לאיל: ועשוון אחד כבבש האחד לשבעת הכבשים: ושיר-עזים אחד חמאת לפ' עזים: מליבד עלת החדש ומנחתה ועלת המייד ומנחתה ומנחתה במשפטם לרית גיהם אשה ליהוד: (כורטה סטן ליא)

הפטרה ליום שני של ראש השנה (כורטה סטן ליא)

בה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרירי חרב הלוך להרגיעו ישראל: מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עלם אהבתך על-כן משמתיך חסד: עוד אנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפוך וצאת במחול משחקים: עוד תפעי כרמים בתי שמרון נטעו

נטעים וחדלו: פי ישוים קראו נצרים בחר אפרים קומו ונעלה ציון אל-יהוה אלהינו: פיר-כה | אמר יהוה רנו לעקב שמחה וחדלו בראש הנזים השמיעי הללו ואמרו הושע יהוה את-עמך את שארית ישראל: הנני מביא אתם מארץ צפון ומפצתים מירפת-ארץ. גם עיר ופשה חרה וילדת יחדו קהל גדול ישבו חנה: בבכי יבאו ובתחנונים אויבילם אויבכם אל-נחלי מים בדרך ישר לא יבשלו בה ביהייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: טבעו דברי-יהוה גוים והעירו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל ומפצנו ושמרו פרעה עדרו: בירפדה יהוה את-יעקב ונאלו מד חוק ממנו: ובאו ורנו במרום-ציון ונתרו אל-טוב יהוה על-דגן ועל-תירש ועל-יצהר ועל-גני-צאן ובקר ותיתה נפשם פגן רוח ולא-יוסיפו לדאבה עוד: אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזמנים יחדו והפכתי אכלם לששון ונזמתיים ושמחתים מיגונם: ורויתי נפש הכהנים דשן ועמני את כוכי ישבעו נאמ-יהוה: בה | אמר יהוה קול פרטה נשמע נתי בכי תמדוים רוח מבכה על-בניה מאנה להתחם על-בניה פי איננו: בה | אמר יהוה מנעי קולך טככי ועיניך מדמעה פי יש כבר לפעלתך נאמ-יהוה ושבנו מארץ אויב: וישתקנה לאהריתך נאמ-יהוה ושבנו בנים לנבולם: שמוע שמעתי אפרים סתנודר יסרתני ואיסר בעגל לא למד הטבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי:

קריאה לשחרית יום כפור

כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבֵי גִּלְגָּלֵי וְאַחֲרֵי הַדְּעִי כַּפָּרְתִי עַל־יְדֵיךָ בְּשֵׁשֶׁת יָמִים
בְּכַל־מִתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי הַרְפַּת נְעוּרֵי: הַבֵּן יִמְרֵי לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְד
שְׁשׁ־שָׁעִים כִּי־מִדֵּי דַבְּרֵי בּו זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לֹ
רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה:

קריאה לשחרית יום כפור

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שֵׁנִי בְּגֵי אֶהֱרֹ בְּקִרְבָּתְךָ לַפְּנֵי־יְהוָה וַיִּסְתּוּ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אַחִיךָ וְאֶל־יִבְנָא בְכָל־עַת אֶל־הַקֹּדֶשׁ
מִבֵּית לְפָרְכָת אֶל־פְּנֵי הַכַּפָּרֹת אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲוֹן אֲרָאָה עַל־
הַכַּפָּרֹת: בְּזֹאת יִבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּכַפֵּר בְּרֹדֶף לְחַטָּאת וְאֵלֶּיךָ לְעֵלָּה: וּבַשַּׁבָּת בִּבְרִית־בְּדִקְוֹתֶיךָ וְשִׁמְכֵם־בְּדִי וְהָיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבִאֲבָגָט בְּדִ יַחַד וּבְמִצְנַפֶּת בְּדִ
יִצְנַף בְּגֵד־הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה וְרִמְצָן בְּפִים אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבָשִׁים: וּמֵאֵת עֲבֹת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח
שְׁנֵי־שָׁעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאֵלֶּיךָ לְעֵלָּה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־כָּפֶר הַכַּפָּרֹת אֲשֶׁר־

לָּו וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ: לֹא וּבַשַּׁבָּת בִּבְרִית־בְּדִקְוֹתֶיךָ אֶת־שְׁנֵי הַשָּׁעִירִים וְהַעֲמִיד אֹתָם לְפָנֵי
יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשָּׁעִירִים בְּרִלּוֹת נֹזֵף אֶחָד לַיהוָה וְנֹזֵף
אֶחָד לְעֹזָאזֶל: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת הַשְּׁלֵיחַ אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַנֹּזֵף לַיהוָה וְעֹשֵׂהוּ
חַטָּאת: וְהַשְּׁלֵיחַ אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַנֹּזֵף לְעֹזָאזֶל יַעֲמִדֶנּוּ לְפָנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו
לְשֵׁנָה אֹתוֹ לְעֹזָאזֶל הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־כָּפֶר הַכַּפָּרֹת אֲשֶׁר־לָּו וּכְפָר
בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וְשֹׁמֵם אֶת־כָּפֶר הַכַּפָּרֹת אֲשֶׁר־לָּו: וְיִשְׂאֵל וּבַשַּׁבָּת וְיִקַּח מִלֵּאֵי
הַכַּפָּרֹת גִּלְגָּלֵי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְּפָנֵי יְהוָה וּמִלֵּא חֲפָזָיו קִמְרַת סָמִים בְּקַח וְהִבִּיא
מִבֵּית לְפָרְכָת: וְנָתַן אֶת־הַקִּמְרַת עַל־הָאֵשׁ לְפָנֵי יְהוָה וּכְפָה וְעָנָן הַקִּמְרַת אֶת־
הַכַּפָּרֹת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוֹת וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִדָּם הַכֹּהֵן וְהָיָה כְּאֲצַעְשׁוֹ עַל־פְּנֵי
הַכַּפָּרֹת קִדְמָה וּלְפָנֵי הַכַּפָּרֹת יִזְהַ שְׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֲצַעְשׁוֹ: וְשֹׁמֵם אֶת־
שְׁעִיר הַכַּפָּרֹת אֲשֶׁר לְעָם וְהִבִּיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לְפָרְכָת וְעֹשֵׂה אֶת־דָּמוֹ בְּאֲשֶׁר
עָשָׂה לְדָם הַכֹּהֵן וְהָיָה אֹתוֹ עַל־הַכַּפָּרֹת וּלְפָנֵי הַכַּפָּרֹת: וּכְפָר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִכַּפָּרֹת
בְּגֵי יִשְׂרָאֵל וּכְפָרֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וּבִן־עֵשָׂה יִשְׂאֵל מוֹעֵד הַשָּׁבָן אֹתָם בְּתוֹךְ
סָמָאתָם: וְכָל־אֵדָם לֹא יִדְעָה: בְּאֵהֶם מוֹעֵד בְּכָאוֹ לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד־צֹאתוֹ וּכְפָר
בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וּבַעֲדֵי כָל־קִרְבֵי יִשְׂרָאֵל: וְכִיעֵי וּבַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ
יְהוָה וּכְפָר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַכֹּהֵן וְשֹׁמֵם הַשְּׁלֵיחַ וְנָתַן עַל־מִרְצוֹת הַמִּזְבֵּחַ מִכִּיב:
וְהָיָה עָלָיו מִדָּם בְּאֲצַעְשׁוֹ שְׁבַע־פְּעָמִים וְנָתַן וּקְדָשׁוֹ מִכַּפָּרֹת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל:

קריאה לשחרית יום כפור

לט

וְכִלָּה מִכֹּפֶר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי וְסִפֵּק אֹהֶל אֶת־שְׂמֵי יְדֵי יְיָ עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר בְּחַזְוֵה הַתְּנוּחָה עָלָיו אֶת־כַּף־עֹנַת דְּגַי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כַּף־פְּשִׁיעֵיכֶם לְכֹל־הַמַּאֲתָם וְנָתַתֶּם עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עֹמֵי הַמִּדְבָּרָה : וְנָשָׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת־כַּף־עֹנַתְכֶם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר : וְכֹא אֲדָוָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּפְשַׁט אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחֶם שָׁם : וְרִחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמַיִם קְדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה אֶת־עֹלֹתוֹ וְאֶת־עֹלֹת הָעֵם וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ וְכֹפֶר הָעֵם : חֲמִשָּׁה וּבִשְׁבַת וְאֶת הַלֵּב הַחַסָּאת יִקְמִיר הַמִּזְבֵּחַ : וְהַמְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר לְעֹזָאֵל יִכְבֶּם בְּגָדָיו וְרִחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ : וְאֵת פֶּה הַחַסָּאת וְאֵת שְׂעִיר הַחַסָּאת אֲשֶׁר דִּבְרָא אֶת־דָּמָם לְכֹפֶר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם : וְהַשֶּׂרֶף אֲתָם יִכְבֶּם בְּגָדָיו וְרִחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ : וְהִיתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחַדְשׁ הַשְּׂבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲשׂוּ אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְכֹל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הַאֲוִלָּח וּבַיּוֹם הַזֶּה בְּתוֹכְכֶם :

קִרְבִּיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטוֹר אֲתֵכֶם מִכָּל חַסָּאתֵיכֶם לְפָנַי יְהוָה תְּמִידוֹ : שִׁשִּׁי וּבִשְׁבַת וְשֶׁבֶת שְׁבִתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם : וְכֹפֶר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִסָּא אֶת־יָדָיו לְכֹהֵן מִחַת אֲבָיו וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן בְּגֵדֵי הַקֹּדֶשׁ : וְכֹפֶר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר וְעַל הַבְּדִיעִים וְעַל־כַּף־עֵם הַקְּדוֹשׁ יִכְפֹּר : וְהִנִּיתָה־זֹאת לָכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְכֹפֶר עַל־דְּגַי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַסָּאתֵיכֶם אַחַת בַּשָּׁנָה יַעֲשֶׂה בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

וְכַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה פֶּה בְּרִבְרִי אֶחָד אֶל אֶחָד בְּבָשִׂים בְּגֵרִישָׁנָה שְׁבַעֲנָה תְּמִימִם יִדְּוּ לָכֶם : וּבְמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלִישָׁה עֲשָׂרִים לֶפֶס שְׁנַי עֲשָׂרִים לֶאֱזֵר הָאֶחָד : עֲשָׂרוֹן עֲשָׂרוֹן לֶפֶסֶת הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַבָּבָשִׁים : שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַסָּאת מִלֶּכֶד חַסָּאת הַכַּפֹּרִיִּים וְעֹלֹת הַקִּמִּיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבִּיתֶם : חֲמִשָּׁה אִוֹר הַכֹּרֶת

הַפְּטִירָה לַשַּׁחֲרִית יוֹם כֹּפֹר

וְאָמַר סִלּוֹ סִלּוֹ פְּנֵי־דָרֶךְ הַרְיָמוֹ מִכְּשׁוֹל מִדְּרֶךְ עַמִּי : כִּי כֹחַ אָמַר רַם וְנִשְׂא שִׁבְן עַד וְקֹדֶשׁ שְׂמוֹ מְרוֹם וְקֹדֶשׁ אֲשַׁבֵּן וְאֶת־דָּבָא וְשִׁפְלֵי־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפִלִים וְלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְבָאִים : כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לְנִצָּח אֶקְצוֹף בִּירוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲמוֹף וְנִשְׁמֹת אֲנִי עֲשִׂיתִי : בַּעֲזוֹן בָּעֵזוֹ הַמְּצַמִּי וְאַבְרוֹ הַמְּסַח וְאַקְצוֹף וְיִלְדֵי שׁוֹכְבֵי בְּרִנְךָ לָפוּ :

הפטרה לשחרית יום כפור

דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשקם נחמים לו ולאבליו : בורא
 עב יב קיי שפתים שלום | שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו :
 ותרשעים פים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש ומיט :

אין שלום אמר אלתי לרשעים : קרא בגרון אל תחשף בשופר הרם
 קולך ותגד לעמי פשעם ולבית יעקב תמאתם : ואותי יום | יום
 ידרשון ודעת הרבי יחפצון פגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלתי
 לא עזב ישאלוני משפמי צדק קרבת אלהים יחפצון : למה צמנו

ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל-
 עצביכם תנגשו : הן לרוב ומצה תצומו ולהכות באגרף רשע לא-
 תצומו ביום להשמיע במרום קולכם : הכזה יהיה צום אבהרהו יום
 ענות אדם נפשו הלכה פאנמן ראשו ושק ואפר יציע הלכה תקרא
 צום ויום רצון ליהנה : הלוא זה צום אבהרהו פתח חרצפות רשע
 היתר אנדות מוטה ושפת רצוצים הפשים וכל מוטה תנתקו : הלוא
 פרס לרעב לחמה ועניים מרודים תביא בית כיתראה ערם וכסיתו
 ומבשרה לא תתעלם : אז יבקע פשטר אורף וארכתה מהרה תצמח

והיה לפניה צדקה כבוד יהוה יאספה : אז תקרא ויהנה יענה תשוע
 ויאמר הנני אסתסיר מתוכה מוטה שרה אצבע ודבר און : ותפק
 לרעב נפשה ונפש נענה תשביע ורחב בחשה אורף ואפלתה כצהרים :
 ונחה יהנה תמיד והשביע בצחצחות נפשה ועצמתיה יחליץ והיית
 כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו : וכנו ממה חרבות עולם
 מוסדי דור ודור תקומם וקרא לה גדר פרץ משובב נתיבות לשבת :
 אסתשיב משבת רננה עשות חפצה ביום קדשי ומראת לשבת
 ענג לקדוש יהנה מכבוד וכבודתו מעשות דרכיה ממנוא חפצה
 ובפר דבר : אז תתענג עלי יהנה והרפכתיה עלי במותי ימיו ארץ
 והאבלתיך גהלת יעקב אביך כי פי יהנה דבר :

קריאה למנחה יום כפור

קריאה למנחה של יום כפור

וְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְאָמֵנוּ: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 כִּמְעַשְׂהָ אֲנִי דִמְצוּרִים אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֲנִי דְבָנַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מְבִיא אֲתֶכֶם לְעָמָה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחַקְתֶּיהֶם לֹא תִלְבְּנוּ: אֶת־מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת־
 חֻמֹּתַי מִשְׁפָּרוּ לְעֵבֶת בְּרַם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־חֻמֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתֶם הָאָדָם וְתִי בְרַם אֲנִי יְהוָה: ׀ הִי אִישׁ אִישׁ אֶל־כֹּף־שָׂאֵר בְּשֵׁרוֹ לֹא
 תִקְדְּבוּ לְעֵלֹת עֲרוֹתַי אֲנִי יְהוָה: ׀ עֲרוֹת אֲבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְּךָ לֹא תִגְלֶה אִמְּךָ הִיא לֹא
 תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ: ׀ עֲרוֹת אִשְׁתְּ־אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹת אֲבִיךָ הִוא: ׀ עֲרוֹת אֲחֹתְךָ
 בַּת־אֲבִיךָ אוֹ בַת־אִמְּךָ מִלְּבַת בִּית אוֹ מִלְּבַת חֵיזִן לֹא תִגְלֶה שְׂרוֹתָן: ׀ עֲרוֹת
 בַּת־בְּנִי אוֹ בַת־בִּתְּךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָן כִּי עֲרוֹתֶיהָ נְהִי: ׀ עֲרוֹת בַּת־אִשְׁתְּ
 אֲבִיךָ מִלְּבַת אֲבִיךָ אֲחֹתְךָ הִוא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ: ׀ עֲרוֹת אֲחֹת־אֲבִיךָ לֹא
 תִגְלֶה שָׂאֵר אֲבִיךָ הִוא: ׀ עֲרוֹת אֲחֹת־אִמְּךָ לֹא תִגְלֶה כִּי־שָׂאֵר אִמְּךָ הִוא: ׀
 עֲרוֹת אֲחִיר־אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב דְּדַתְּךָ הִוא: ׀ עֲרוֹת בַּתְּךָ לֹא
 תִגְלֶה אִשְׁתְּ בְנֶיךָ הִוא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ: ׀ עֲרוֹת אִשְׁתְּ־אֲחִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹת
 אֲחִיךָ הִוא: ׀ עֲרוֹת אִשְׁתְּ וּבַתְּךָ לֹא תִגְלֶה אֶת־בַּת־בְּנֶיךָ וְאֶת־בַּת־בִּתְּךָ לֹא תִקַּח
 לְעֵלוֹת עֲרוֹתֶיהָ שְׂאֵרָה נְהִי וּפֶה הִוא: וְאִשְׁתְּ אֶל־אֲחִיתָהּ לֹא תִקַּח לְעֵלוֹת
 עֲרוֹתֶיהָ עֲלוֹת בַּחַיִּיהָ: וְאֶל־אִשְׁתְּ בְּנֵת מִמְּאֹתָהּ לֹא תִקְרַב לְעֵלוֹת עֲרוֹתֶיהָ: וְאֶל־
 אִשְׁתְּ עַמִּיתְךָ לֹא תִתֵּן שְׂבָכְתָהּ לְזָרַע לְמִסְאֹדֶיהָ: וּמִזְנוּעָה לֹא תִתֵּן לְתַעֲבִיר
 לְמַלְךָ וְלֹא תִסַּלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: וְיִשְׂרָאֵל הִוא מִסְפֹּד וְאֶת־זָכָר לֹא תִשָּׁבַב
 מִשְׁבָּבֵי אִשְׁתְּ הַתַּעֲבָה הִוא: וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן שְׂבָכְתָהּ לְמִסְאֹדֶיהָ וְאִשְׁתְּ
 לֹא תַעֲמִיד לְפָנַי בְּהֵמָה לְרִבְעָה תִכְלֵל הִוא: אֶל־תִּסְפָּסְאוּ בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה
 נִסְפָּסְאוּ נְבוּזִים אֲשֶׁר־אֲנִי מִשְׁלַח מִפְּנוּיֶכֶם: וּתִסְפָּא דְאִרְזוֹ וּאִפְקֵד עֲוֹתָהּ וּתִקַּח
 דְּאִרְזוֹ אֶת־יִשְׁבִּיחָהּ: וְשִׁמְרֶתֶם אֲתֶם אֶת־חֻמֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכָּל
 הַתַּעֲבָלוֹת הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה וְהֵנָּה הֵנָּה בְּחֻמֵיכֶם: כִּי אֶת־כָּל־הַתַּעֲבָלוֹת הָאֵלֶּה עֲשׂוּ
 אֲנִי־הָאֲרִיז אֲשֶׁר לְפָנֶיכֶם וּתִסְפָּא הָאֲרִיז: וְלֹא־תִקְרֹא הָאֲרִיז אֲתֶכֶם בְּמִסְפָּאֵיכֶם
 אֲתֶה כַּאֲשֶׁר הָאֵה אֲתִדְבְּרוּ אֲשֶׁר לְפָנֶיכֶם: כִּי כִל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל הַתַּעֲבָלוֹת
 הָאֵלֶּה וּבְקִרְבִי הַנְּפִשׁוֹת הַעֲלִישׁ בְּקִרְבִּי עִמָּם: וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־מִשְׁפָּרְתִי בְּכָל־יַעֲשׂוֹת
 חֻמֹּתַי הַתַּעֲבָלוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לְפָנֶיכֶם וְלֹא תִסְפָּאוּ בְרַם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

הפטרה למנחה יום כפור

נְהִי דְבַר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּן־אִמְתִּי לְאָמֹר: קוּם לְךָ אֱלֹהֵינוּת הַעִיר
 תְּגוּלוֹת וּקְרֹא עֲלֵיהָ כִּי־עָלְתָה רַעְתָּם לְפָנַי: וַיָּקָם יְהוָה
 לְבָרֶם מִרְשִׁישָׁה מִלְּפָנַי יְהוָה וַיְרַד יָפוֹ וַיִּקְצֹא אֹנֶה וּבָאָה תְּרִישִׁישׁ

הפטרה למנחה יום כפור

ויתן שכרה ויכר בזה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה : ויהיה
 הטיל רוח גדולה אליהם ויהי סערה גדול בים והאניה השכה
 להשבר : ויראו המלחים ויזעקו איש אל אחיו וימלו את
 הפלים אשר באניה אליהם לתקף מעליהם ויזנה ירד אליך בתי
 הספינה וישכב ויורד : ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מהיכה
 נרדם קום קרא אל אחיך אולי יתעשת האלותים לנו ולא נאבד :
 ויאמרו איש אליהו לכו ונפילה גוללות ונדעה בשלמי הרעה
 הזאת לנו נפלו גוללות ויפל הנורל עליונה : ויאמרו אליו הנידה
 נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאן תבוא מה

ארצה ואי מזה עם אתה : ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי
 השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה : ויראו האנשים
 יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית בי ידעו האנשים כי מלפני
 יהוה הוא ברח כי הניד להם : ויאמרו אליו מה דעשה לך וישתק
 הים מעלינו כי הים הולך וסער : ויאמר אליהם שאני והמילני אל
 הים וישתק הים מעליכם כי ידע אני כי בשלי הסער הנדול הזה
 עליכם : ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים
 הולך וסער עליהם : ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא
 נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא ימי א כי אתה
 יהוה באשר הפצת עשית : וישאו את יונה וימלחו אלהים ויעמד
 הים מועפו : ויראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח
 ליהוה וידרו נדרים : וימן יהוה דג גדול לבצע את יונה ויהי יונה
 במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות : ויתפלל יונה אל יהוה
 אלהיו ממעי הדג : ויאמר קראתי מצרה לי אלהי יהוה ונענני ממסן

שאל שועתי שמעת קולי : ותשליכני מצולה בלבב ימים ונדד
 יסבבני ברמשפריה ונקה עלי עברי : ואני אמרתי נגרשתי ממנו
 עינך אך אוסיף להביט אליהי כל קדשה : אפפני מים עד נפש
 תהום יסבבני סוף הבוש לראשי : לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחמי

בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי : בהתעפף עלי נפשי
 אתי יהוה זכרתי ותבוא אליך תפילתי אלהיכי קדשך : משפירים
 הכלי שוא חסדם יעזבו : ואני בקול הודה אופתחך לקד אשר נדרתי
 אשכמה ישועתה ליהנה : ויאמר יהוה לדג ויקא אתיונה אל-
 היבשה : ויהי דברי יהוה אלוונה שנית לאמר : קום לך אל-גינת
 העיר הגדולה וקרא אליה את-הקריאה אשר אנכי דבר אלהי :
 ויקם יונה וילך אל-גינתו כדבר יהוה וגינתו היתה עיר-גדולה
 לאלהים מהלך שלשת ימים : וחל יונה לבוא בעיר מהקד יום אחד
 ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום וגינתו נהפכת : ויאמינו אנשי גינתו
 באלהים ויקראו-צום וילבשו שקים מגדולם ועד-קטנם : ויגע הדבר
 אל-מלך גינתו ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויבס שק וישב
 על-האפר : ויזעק ויאמר בניגוה מצעם המלך וגדלו לאמר האדם
 ותבהמה תבקר ותצאן אלי מעמו מאומה אדיר עו ומים אלי ישתו :
 ויתבשו שקים האדם ותבהמה ויקראו אל-אלהים בחוקה וישבו איש
 מדרך הרעה ומן-ההמס אשר בכפייהם : מי-יודע ישוב ונתם
 האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד : וירא האלהים את-מעשיהם
 כי-שבו מדרך הרעה ונתם האלהים על-הרעה אשר-דבר לעשות-
 להם ולא עשה : וירע אלוונה רעה גדולה וחר לו : ותפל אל-
 יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא יונה דברי עדינותי על-אדמתי ערבן
 קדמתי לברת הרשישה פי יבעתי פי אתה אל-תנון ורחם ארך
 אפים ורב-חסד ורחם על-הרעה : ועתה יהוה קחנא את-נפשי מפני
 פי טוב מותי מחיי : ויאמר יהוה החיטב תרה לך : ויצא יונה מן-
 העיר וישב מקדם לעיר ועש לו שם ספה וישב תחתיה בצל עד
 אשר יראה מדיהיה בעיר : וימן יהוה-אלהים קוקיון ועל מעל
 ליונה להחית צל על-ראשו להציק לו מרעתו וישמח יונה על-הקוקיון
 שמחה גדולה : וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותף
 את-הקוקיון ויבש : ויהי פורח השמש וימן אלהים רוח קדים
 חרישית ותף השמש על-ראש יונה ותעלף וישאל את-נפשו למות
 ויאמר טוב מותי מחיי : ויאמר אלהים אלוונה החיטב תרה לך על-

הפמרה למנחה יום כפור

תְּקַמְיוּן וַיֹּאמֶר הַיָּמִיב הֲרַחֲלֵי עַד־מוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵתָה חֶסֶת עַל־
תְּקַמְיוּן אֲשֶׁר לֹא־עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא־נִדְּלַתָּ שְׂבִינ־זִיקָה הִיָּה וּבִן־לִיקָה אָבִד:
וְאֵנִי לֹא אֱהוּם עַל־נִינוּה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יִשְׁכְּבָה הַרְבֵּה מִשְׁתִּים־
עֲשָׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ לְשִׁמְאֵלוֹ וּבְהִטָּה רַבָּה:

מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעָבַר עַל־פְּשַׁע לְשִׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא־הִחְזִיק
לְעַד אִפּוֹ בִּי־הַפֶּץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבּוֹשׁ עוֹנוֹתֵינוּ
וְתִשְׁלַח בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל־הַמַּאֲתָם: הִתֵּן אֲמֵת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאֲבֹרָהֶם
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעַת לְאַבְרָהָם מִיְמֵי קָדָם: